Mijn mijmeringen

bij het Bijbelboek

EXODUS

Voorwoord bij mijn mijmeringen

De reden waarom ik deze Bijbelbeschrijvingen *mijn mijmeringen* heb genoemd is omdat het ten eerste mijn persoonlijke mijmeringen zijn en ten tweede omdat het gedachten zijn die ik de vrije loop laat. *Mijn mijmeringen* zijn niet altijd even theologisch onderbouwd want dan zou het een Bijbelstudie zijn. Bij *mijn mijmeringen* gaat het ook niet over goed of fout, over gelijk of ongelijk.

Mijn mijmeringen bij het Bijbelboek Exodus is het derde boek dat ik geschreven heb. Vanaf begin 2014 heb ik ook *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis geschreven en mijn mijmeringen bij de vier Evangeliën: Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes.

Alle boeken die ik geschreven heb staan online en wel op www.jrab.nl, onder het linkje '*boeken*'.

Mijn mijmeringen bij het Bijbelboek Exodus was voor een mij een totale openbaring. Want voordat ik over dit Bijbelboek ging mijmeren zag ik er eigenlijk wel een beetje tegenop. Want Exodus is toch Oud Testamentisch? Exodus gaat toch over wetten en geboden? Exodus gaat toch over het volk Israël? Wat heeft dat allemaal met vandaag de dag te maken?

Maar wat een openbaring heeft God Almachtig door dit Bijbelboek heen gegeven. En ik kan alleen maar zeggen wat een vreugde het mij gegeven heeft om over de verschillende hoofdstukken van dit Bijbelboek te mogen mijmeren. Het Bijbelboek Exodus is één grote beschrijving van Gods Liefde voor Zijn Gemeente. Voor toen en voor nu.

----------,----------

Mijn mijmeringen zijn niet bedoeld als *'leer'* of zó moet het zijn. Absoluut niet. Laat iedereen zijn gedachten er maar over hebben. Eén grote hoop en wens heb ik. Dat *mijn mijmeringen* anderen jaloers maken om de Bijbel in te duiken. Om zélf in de Bijbel te gaan lezen. En om eens te proberen om alles wat geschreven en verteld is door anderen over de verschillende thema's in de Bijbel te laten voor wat het is en te komen tot eigen gedachten, eigen mijmeringen, eigen antwoorden.

Ik ben ervan overtuigd dat wanneer je zélf de Bijbel gaat lezen met een open hart en een open geest, of je nu gelovig bent of ongelovig; dat de Heilige Geest je gedachten gaat geven over datgene dat je leest. Misschien zijn die gedachten wel totaal afwijkend van alles wat je altijd geleerd is in kerken of gemeenten. Ja, deze gedachten kunnen zelfs totaal afwijkend zijn van datgene dat ouders je geleerd hebben (zonder daar een veroordeling over uit te spreken). Maar het verrijkt je zo enorm.

Door *mijn mijmeringen* is God Almachtig nog nooit zo dichtbij en nog nooit zo groot geweest als nu.

Ik geloof in een persoonlijke Almachtige God, die op Zijn wijze tot Zijn gemaakte schepselen wil spreken. En dat op een wijze die de betreffende persoon op dát moment nodig heeft in de omstandigheid waarin hij op dát moment verkeert.

Mijn mijmeringen heb ik geschreven in de *'hij-vorm'* waar dat van toepassing is. Ik wil hier uitdrukkelijk vermelden dat hier net zo goed de vrouwelijke variant mee bedoeld wordt.

In *mijn mijmeringen* komen ook wel zaken aan de orde waar ik geen antwoord op heb en waar ik de lezer van harte uitnodig om mij te voorzien van nuttige gedachten of informatie. Misschien dat er nog eens een volgende druk komt waarin ik die gedachten of informatie eventueel mee kan nemen.

Ik wil in dit voorwoord nog één opmerking maken. Soms kom je in *mijn mijmeringen* een verhaal tegen dat in een ander hoofdstuk precies zo geschreven staat. De reden hiervoor is dat ik graag wil dat elk hoofdstuk zelfverklarend is en dat ik niet steeds verwijs naar (gedeelten uit) andere hoofdstukken. Zelf vind ik dat heel storend als ik steeds weer naar een ander gedeelte in een boek moet bladeren om daar nogmaals een bepaald verhaal te lezen.

Als laatste wil ik hier nadrukkelijk mijn dankbaarheid tonen aan Sonja, mijn lieve vrouw. Nu de kinderen allemaal volwassen zijn en uit huis zijn heeft zij mij laten mijmeren wanneer ik wilde mijmeren. En wederom heeft zij soms met mij gelachen om mijn gedachtespinsels en soms ook heeft zij haar hoofd geschud van verbazing. Maar ik dank God Almachtig, dat ik mocht mijmeren en dat ik in Sonja een heerlijk en geweldig klankbord mocht hebben.

Maar bovenal dank ik God Almachtig ***in*** Jezus Christus dat Hij mij een onlesbare dorst naar Gods Woord heeft gegeven. Voor mij is Gods Woord een onuitputtelijke bron van levenskracht. In en door *mijn mijmeringen* heb ik maar één doel voor ogen. En dat is om die Ene God, de Almachtige, de Schepper van hemel en aarde ***in*** Jezus Christus te verheerlijken.

🕮 Openbaring 21:6

En Hij zei tegen mij: Het is geschied.
Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde.

Wie dorst heeft, zal Ik voor niets te drinken geven
uit de bron van het water des levens.

Roelof H. de Rouw
Winterswijk, Nederland; 2014-2015
Reacties en opmerkingen: mijmeringenvanroelof.nl
(versie 2026)

Inhoudsopgave

	Wat ging er aan vooraf	1
1.	Israël in Egypte verdrukt	7
2.	De geboorte van Mozes	19
	De vlucht van Mozes	
3.	Mozes door God geroepen bij de Horeb	35
4.	De wonderen van God	57
	Mozes keert terug naar Egypte	
5.	Mozes en Aäron voor de Farao	78
6.	Bevelen van de Heere aan Mozes	88
	Geslachtsregister van Mozes en Aäron	
	Wonderen	
7.	Wonderen (vervolg)	98
	Eerste plaag: water in bloed veranderd	
8.	Tweede plaag: kikkers	116
	Derde plaag: muggen	
	Vierde plaag: steekvliegen	
9.	Vijfde plaag: veepest	127
	Zesde plaag: zweren	
	Zevende plaag: hagel	
10.	Achtste plaag: sprinkhanen	142
	Negende plaag: duisternis	
11.	Bedreiging met de tiende plaag	150
12.	Instelling van het Pascha	158
	De tiende plaag: dood van de eerstgeborenen	
13.	Bevel tot heiliging van de eerstgeborenen	179
	Tocht naar de Schelfzee	
	De wolkkolom en de vuurkolom	
14.	Door de Schelfzee	193
	De ondergang van de Egyptenaren	
15.	Lofzang van Mozes	200
	Mara en Elim	
16.	Kwartels en Manna	210
17.	Water uit de rots bij de Horeb	219
	Israël verslaat de Amelekieten	
18.	Jethro bij Mozes	243
	Leiders over het volk	
19.	Mozes op de berg Sinaï	251
20.	De wet van de tien geboden	265
21.	Bijzondere wetten	297
	Wetten inzake doodslag	
	Wetten inzake mishandeling	
22.	Wetten inzake diefstal	306
	Wetten inzake het gedrag tegenover vreemdelingen, weduwen en wezen	
	Wetten inzake rente	

Inhoudsopgave (vervolg)

23.	Wetten inzake laster en vals getuigenis	320
	De drie grote feesten	
	De leiding van God	
24.	De verbondssluiting	335
25.	Het hefoffer	343
	De ark	
	De tafel voor de toonbroden	
	De gouden kandelaar	
26.	De Tabernakel	361
	Het voorhangsel	
27.	Het koperen brandofferaltaar	367
	De voorhof	
	De olie voor de kandelaar	
28.	De priesterkleding	375
	De efod	
	De borsttas	
	Het bovenkleed van de efod	
	De gouden plaat	
	De overige heilige kleiding	
29.	Wet van de priesterwijding	393
	De dagelijkse offers	
30.	Het reukofferaltaar	402
	Het hefoffer	
	Het koperen wasvat	
	De heilige zalfolie	
	Het heilig reukwerk	
31.	De roeping van Bezaleël en Aholiab	408
	De heiliging van de sabbat	
	De stenen tafelen	
32.	Het gouden kalf	419
	Mozes bidt voor het volk	
33.	Mozes bidt voor het volk (vervolg)	436
	Mozes vraagt de heerlijkheid van de HEERE te zien	
34.	De twee nieuwe stenen tafelen	447
	De HEERE verschijnt aan Mozes	
	Vernieuwing van het verbond	
	Het glanzende gezicht van Mozes	
35.	Het sabbatsgebod	461
	Vrijwillige offers voor de Tabernakel	
	Aanstelling van Bezaleël en Aholiab	
36.	De bouw van de tent van ontmoeting	470
37.	De ark, de tafel van de toonbroden, de kandelaar	475
	En het reukofferaltaar	
38.	Het brandofferaltaar, het koperen wasvat en de voorhof	476
	Wat voor het heiligdoem bijeengebracht was	

Inhoudsopgave (vervolg)

39.	De kleding van de priesters	479
	Het werk voltooid en door Mozes goedgekeurd	
40.	Mozes bouwt de Tabernakel op	482
	Nawoord	487

Wat er aan voorafging

Voor diegenen die *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek GENESIS niet gelezen hebben

Het Bijbelboek Exodus is het tweede Bijbelboek uit de Bijbel.

Het eerste Bijbelboek Genesis beschrijft de schepping van de planeet aarde; hoe God Almachtig de aarde maakte; de mensen, de dieren, de natuur. En dat was goed. Ja, het was zelfs zeer goed (Gen. 1:31).

📖 Gen. 1:31 En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.

In *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis schreef ik dat er in de tijd dat God Almachtig de aarde schiep niets negatiefs was. Alles was er goed, perfect gewoon. Geen ziekte, geen dood, geen rouw, geen geweld, geen natuurrampen. Helemaal niets van dat alles. En zolang de mens at van de vruchten van de *'boom des levens had'* de mens eeuwig leven (Gen. 3:22).

📖 Gen. 3:22 Toen zei de HEERE God: Zie, de mens is geworden als één van Ons, omdat hij goed en kwaad kent. Nu dan, laat hij zijn hand niet uitsteken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij eeuwig zou leven!

Die *'boom des levens'* was Jezus Christus, alhoewel Hij toen nog niet zo heette, want die naam kreeg Hij pas bij zijn geboorte hier op aarde. Maar daar kom ik later nog uitgebreid op terug.

God Almachtig wandelde elke avond met de mens in de hof van Eden (Gen. 3:8). Er was dus een open communicatie tussen God en de mens. God was en is een heilig God, zonder zonden; en de mensen waren heilig, zonder zonden. Ik ga er zelfs vanuit dat de mensen in de Hof van Eden God gezien hebben als Hij met hen wandelde. Uit dit wandelen in de hof van Eden blijkt dat God een God van relatie is.

📖 Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag

Ik schrijf bewust dat er in de hof van Eden mensen gewoond hebben. Méér mensen dan alleen Adam en Eva (de eerste mens).

Niemand weet hoe lang het leven in de hof van Eden geduurd heeft. Er was immers ook geen tijd. Die tijd dat de mens in de hof van Eden gewoond heeft kan best honderden jaren zijn geweest, duizenden, miljoenen jaren. En omdat er in de hof van Eden geen ziekte was, dus ook geen inteelt of incest, kan het nageslacht van de eerste mens best enorm groot zijn geweest.

In Gen. 4:17 staat dat Kaïn een vrouw heeft en dat hij een stad bouwde. Een stad bouw je niet voor een paar mensen. Een stad bouw je voor veel mensen. En waar komt dan die vrouw van Kaïn vandaan?

📖 Gen. 4:17 En Kaïn had gemeenschap met zijn vrouw, en zij werd zwanger en baarde Henoch. Kaïn was een stad aan het bouwen, en hij noemde de naam van die stad naar de naam van zijn zoon, Henoch.

Dat bevestigt mij dat niemand weet hoeveel tijd er is geweest tussen de schepping van de aarde en de verwijdering van de mens uit de hof van Eden.

Maar er komt een eind aan het leven in de hof van Eden. Er komt een eind aan het eeuwig leven van de mens doordat de eerste mens op de verleiding van satan (in de gedaante van een slang) inging en daarmee zondigde tegen God Almachtig.

----------,----------

Op dat moment was God Almachtig nog steeds een heilig God (zoals Hij altijd geweest is en zoals Hij dat altijd zal blijven), zonder zonden. De mens was echter ***niet*** meer heilig; hij was zondig geworden.

Dat was de reden dat de mens niet meer in de nabijheid van God Almachtig kon zijn. En daarom werd hij uit de hof van Eden gezet. Want licht heeft niets met duisternis te maken en leven heeft niets met dood te maken. Je kunt nu eenmaal niet tegelijk in het licht en de duisternis zijn. Je kunt niet tegelijk levend en dood zijn. Je bent of het één of je bent het ander.

Doordat de mens zondigde kwam hij onder heerschappij van satan te staan, die ook wel *'overste van deze wereld'* wordt genoemd, een leugenaar en mensenmoordenaar van den beginne af. (Joh. 12:31, Joh. 14:30, Joh. 8:44).

📖 Joh. 12:31 Nu wordt het oordeel over deze wereld voltrokken, nu zal de vorst van deze wereld buitengeworpen worden.

📖 Joh. 14:30 Ik zal niet veel meer met u spreken, want de vorst van deze wereld komt en heeft geen macht over Mij.

Het bovenstaande is één van de belangrijkste principes uit de Bijbel. ***Door de zondeval is de mens onder de heerschappij van satan terechtgekomen***. Of je dit nu eerlijk vindt of niet, of je dit nu terecht vindt of niet. Het is gewoon een feit.

Omdat satan een leugenaar vanaf het begin (Joh. 8:44) vertelt hij de mensen iets anders. Hij zegt dat wanneer de mens niet in God Almachtig gelooft en ook niet in hem als verwoester,(Jes. 54:16), dat er nog een andere mogelijk is. Je kunt en mag ook ***niets*** geloven. Je kunt en mag ook geloven in Boeddha, Mohammed, de bomen, de dieren, in jezelf. Wat je ook maar wilt.

📖 Joh. 8:44 U bent uit uw vader de duivel, en wilt de begeerten van uw vader doen; die was een mensenmoorde-naar van het begin af, en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij vanuit wat van hemzelf is, want hij is een leugenaar en de vader van de leugen.

Dàt is één van de (misschien wel de grootste) leugens die satan de mensen voorgehouden heeft, en vandaag de dag nog steeds voorhoudt. Want zoals ik hierboven al beschreef is de default status van de mens dat hij eigendom is geworden van satan.

📖 Jes. 54:16 Zie, Ík heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ík heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

En aangezien je niet levend en tegelijk dood kunt zijn; en aangezien God Almachtig staat voor ***LEVEN*** en satan voor dood, is ieder mens die ooit op aarde geleefd heeft en die vandaag de dag leeft en die in de toekomst nog zal leven: ***DOOD*.**

Want nogmaals: de default status van de mens is dood. (En kijk maar eens om je heen, dan kun je dit toch alleen maar bevestigen!)

Satan kan de mens dan wel wijsgemaakt hebben dat er nog een derde mogelijkheid is, en dat je dus nergens in kunt geloven, maar dat is een grote leugen.

Dus de mens moest weg uit de nabijheid van God Almachtig. Weg uit de hof van Eden.

Wat zie je dan gebeuren? Schaamte en angst komt direct de mensheid binnen (Gen. 3:9-10). Geweld kwam de mensheid binnen, want in Gen. 4 wordt al melding gemaakt van de eerste moord, namelijk Abel die door zijn broer Kaïn vermoord werd.

📖 Gen. 3:9-10 En de HEERE God riep Adam en zei tegen hem: Waar bent u? En hij zei: Ik hoorde Uw stem in de hof en ik werd bevreesd, want ik ben naakt; daarom verborg ik mij.

Met andere woorden: Onder de *'overste van deze wereld'* is het slecht toeven. Het ware gezicht van satan is angst, schaamte, geweld, ellende en misère.

----------,----------

Feit is dus: Satan is heerser over de wereld geworden en ieder mens is onderdaan van hem geworden. En omdat satan voor de dood staat, moet ieder mens dus sterven. Ieder mens is dus ten dode opgeschreven.

Blijft het daarbij?

Gelukkig niet, want God Almachtig had al vóór de grondlegging van deze aarde een plan. Een plan dat op Zijn wijze uitgevoerd wordt en in de volgorde zoals Hij dat bedacht heeft.

En dat plan is dat de ***hele*** mensheid gered moet worden. Iedereen die ooit op aarde heeft geleefd, iedereen die nu op de aarde leeft en iedereen die ooit nog op deze aarde zal leven, moet gered worden; moet van de heerschappij van satan weer teruggebracht worden naar de heerschappij van God Almachtig.

Het belangrijkste onderdeel van dat plan van God Almachtig is dat er redding is voor de mensen die daarvoor kiezen. Kiezen door God Almachtig ***in*** Jezus Christus te geloven. Kiezen door te erkennen dat ieder mens persoonlijk van nature een zondaar is, en dat ieder mens persoonlijk van nature onder de heerschappij van satan valt.

Want niet kiezen is tóch gekozen hebben.

Als iemand niet openlijk een keuze maakt voor God Almachtig ***in*** Jezus Christus, dan blijft de default status van die mens in takt. En dat is dat die mens onder de heerschappij van satan valt. Dus niet kiezen of niet geloven betekent dat die mens toch gekozen heeft.

----------...----------

Ik schreef dat het plan van God Almachtig gebeurt op Zijn wijze en op Zijn volgorde. En die volgorde is het volgende:

Voordat de aarde gemaakt werd was God Almachtig er al, en zijn engelen waren er ook al. Maar ook Jezus Christus was er, hoewel Hij toen nog niet zo heette, want de naam Jezus kreeg Hij pas bij Zijn geboorte als Mens hier op aarde. (zie Spr. 8:22-31). Naast God, Zijn engelen en Jezus Christus waren er ook **'*zonen van God*'** (Gen. 6:2, Gen. 6:4, Job 1:6, Job 2:1 en Job 38:7)

Houdt dit even vast, want deze *'zonen van God*' zijn in mijn beleving het volk ***Israël*** dat God Almachtig Zich ten eigendom maakte (Ps. 135:4, Deut. 7:6).

Hoe kom ik daarbij? Omdat God Almachtig het volk ***Israël*** '*Zijn Eniggeboren zoon*' noemt. (Ex. 4:22). Maar ik kom daar in deze mijmeringen nog uitgebreid op terug.

----------,----------

Het Bijbelboek Genesis beschrijft in ieder geval hoe dit volk Israël tot stand komt. Door Abraham heen, door Izaäk heen en door Jakob heen.

En die geschiedenissen die in de Bijbel beschreven staan, kenmerken zich nu niet door een zonden-vrij leven. De geschiedenissen van deze mensen, deze aartsvaders, kenmerken zich door geweld, zonde en bedrog. Maar dat even terzijde.

Jakob krijgt van God Almachtig een nieuwe naam. (Gen. 32:28) en dat was de naam ***Israël.***

Deze Jakob (***Israël*** dus) kreeg twaalf zonen. Eén daarvan was Juda, uit wie eeuwen later Jezus Christus geboren zou worden (Hebr. 7:14). Die twaalf zonen vormen ieder op zich een stam. En de twaalf stammen vormen samen het volk Israël.

----------,----------

📖 Spr. 8:22-31 De HEERE bezat Mij aan het begin van Zijn weg, al vóór Zijn werken, van oudsher. Van eeuwigheid af ben Ik gezalfd geweest, vanaf het begin, vanaf de tijden voordat de aarde er was. Toen er nog geen diepe wateren waren, werd Ik geboren, toen er nog geen bronnen waren, zwaar van water. Voordat de bergen waren verzonken, vóór de heuvels, werd Ik geboren. Hij had de aarde en de velden nog niet gemaakt, evenmin het begin van de stofjes van de wereld. Toen Hij de hemel gereedmaakte, was Ik daar, toen Hij een cirkel trok over het oppervlak van de watervloed, toen Hij de wolken daarboven sterk maakte, Hij de bronnen van de watervloed versterkte, toen Hij voor de zee zijn plaats bepaalde, zodat het water Zijn bevel niet zou overtreden, toen Hij de fundamenten van de aarde verordende, was Ik bij Hem, Zijn Lievelingskind, Ik was dag aan dag Zijn bron van blijdschap, te allen tijde spelend voor Zijn aangezicht, al spelend in de wereld van Zijn aardrijk. Mijn bron van blijdschap vond Ik bij de mensenkinderen.

📖 Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

📖 Gen. 6:4 In die dagen en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

📖 Job 1:6 Het ge-beurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

In de hoofdstukken 37 tot en met 50 van het Bijbelboek Genesis kun je de geschiedenis van Jozef lezen, waarvan ik geschreven heb dat het leven één grote vooruitblik is naar Jezus Christus. Jozef was ook één van de zonen van Jakob.

De broers van Jozef (alleen Benjamin niet, want die was nog te jong) konden niet met Jozef door één deur. En dit is licht uitgedrukt, want de haat tegen Jozef werd zo groot dat ze hem verkochten aan de Ismaëlieten die hem meenamen naar Egypte en daar op de slavenmarkt aan de hoogst biedende verkochten.

De broers van Jozef verzonnen een leugen dat Jozef was verscheurd door de wilde dieren en niet meer leefde. Je kunt je voorstellen welk verdriet en welke pijn dit bij vader Jakob teweegbracht.

In de tijd dat Jozef echter in Egypte was, zorgde God Almachtig voor Jozef. Zozeer zelfs dat het iedereen opviel (Gen. 39:2-4, Gen. 39:21-23, Gen. 41:38-41). Jozef werd zelfs door de Farao verhoogd tot onderkoning van Egypte. Hij stond direct onder de Farao omdat Jozef de dromen van de Farao door Gods Geest uitgelegd had.

Die dromen van Farao hielden in dat het land Egypte eerst een overvloedige periode van zeven jaar tegemoet ging waarin de oogsten ongekend groot en overvloedig zouden zijn. Maar na die overvloedige jaren zou een periode van zeven jaar aanbreken waarin er totaal geen oogsten meer zouden zijn. Er zou een hongersnood uitbreken van ongekende grootte die tot ver over de landsgrenzen gevoeld zou worden.

En het gebeurde zoals God Almachtig door Jozef gesproken had.

Zo ook in Kanaän, waar Jakob woonde met zijn elf (overgebleven) zonen en dochters, met zijn vee en met zijn bezit.

Maar die hongersnood werd zo erg dat Jakob zijn zonen naar Egypte stuurt om daar voedsel te kopen. Niet wetende dat zijn verloren gewaande zoon Jozef de scepter zwaaide over de uitgifte van voedsel.

Die geschiedenis zou er uiteindelijk toe gaan leiden dat de broers van Jozef geconfronteerd werden met hun broer Jozef, die zij ruim twintig jaar daarvoor aan de Ismaëlieten verkocht hadden. Heftige verhalen en zeer de moeite waard om deze nog eens te lezen.

Maar ook om er over te mijmeren wat deze Bijbelverhalen voor betekenis hebben vandaag de dag.

📖 Job 2:1 Opnieuw was er een dag, toen de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam om zijn opwachting te maken bij de HEERE.

📖 Job 38:7 toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten?

📖 Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom

📖 Deut. 7:6 Want u bent een heilig volk voor de HEERE, uw God. De HEERE, uw God, heeft ú uitgekozen uit alle volken op de aardbodem om voor Hem tot een volk te zijn dat Zijn persoonlijk eigendom is.

📖 Ex. 4:22 Dan moet u tegen de Farao zeggen: Zo zegt de HEERE: Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël.

📖 Gen. 32:28 Toen zei Hij: Uw naam zal voortaan niet meer Jakob luiden, maar Israël, want u hebt met God en met mensen gestreden, en hebt overwonnen.

📖 Hebr. 7:14 Het is immers overduidelijk dat onze Heere van Juda afstamt, over welke stam Mozes niets gezegd heeft in verband met het priesterschap.

📖 Gen. 39:2-4 De HEERE was met Jozef, zodat hij een voorspoedig man was; en hij bleef in het huis van zijn heer, de Egyptenaar. En toen zijn heer zag dat de HEERE met hem was en dat de HEERE alles wat hij deed door zijn hand voorspoedig deed verlopen, vond Jozef genade in zijn ogen, en mocht hij hem bedienen. Potifar stelde hem aan over zijn huis, en alles wat hij had, gaf hij in zijn hand.

Ik heb dat gedaan in *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis en *mijn mijmeringen* bij de vier Evangeliën.

----------,----------

Na diverse ontwikkelingen en reizen komt uiteindelijk vader Jakob met zijn zonen en zijn hele bezit naar Egypte om daar te gaan wonen omdat de verloren gewaande Jozef daar onderkoning was.

Er vond een wonderbaarlijke hereniging plaats waarbij vergeving en verzoening de hoofdtoon voerde.

Jozef kon zijn familie van voedsel voorzien en liet hen wonen in het rijkste gedeelte van het land Egypte dat het land Goosen genoemd werd. Het volk Israël woonde dus op dat moment in Egypte.

Het Bijbelboek Genesis eindigt met het overlijden van vader Jakob en ook het overlijden van Jozef. Maar ook dat het volk Israël in Egypte woonde, terwijl God Almachtig had beloofd dat het land Kanaän voor Israël zou wezen.

En dat laatste is het uitgangspunt om het Bijbelboek EXODUS te beginnen.

📖 *Gen. 39:21-23 Maar de HEERE was met Jozef en bewees hem Zijn goedertierenheid; Hij gaf hem genade in de ogen van het hoofd van de gevangenis. En het hoofd van de gevangenis gaf al de gevangenen die in de gevangenis waren, in de hand van Jozef; al het werk wat men daar deed, deed hij. Het hoofd van de gevangenis zag naar geen enkel ding meer om van wat in zijn hand was, omdat de HEERE met hem was. Alles wat hij deed, liet de HEERE voorspoedig verlopen*

📖 *Gen. 41:38-41 Daarom zei de Farao tegen zijn dienaren: Zouden wij ooit iemand kunnen vinden als deze man, in wie de Geest van God is? Daarop zei de Farao tegen Jozef: Aangezien God u dit alles heeft bekendgemaakt, is er niemand zo verstandig en wijs als u. U zult zelf over mijn huis gaan en heel mijn volk zal uw bevel eerbiedigen; alleen wat de troon betreft, zal ik meer aanzien hebben dan u. Verder zei de Farao tegen Jozef: Zie, ik stel u hierbij aan over heel het land Egypte.*

Hoofdstuk 1

Israël in Egypte verdrukt

En dan begint het Bijbelboek Exodus. Het woord Exodus betekent '*uittocht*'.

Waarom uittocht?

Omdat God Almachtig het nageslacht van Abraham beloofd had dat Kanaän hun thuisland zou zijn (Gen. 17:8) en niet Egypte. Dus op dit punt van de geschiedenis was de hele familie van Jakob op de verkeerde plaats.

Deze familie van Jakob was het volk ***Israël***. Want in Gen. 32:28 wordt de naam van Jakob door God veranderd in ***Israël*** wat betekent '*God heerst' of 'strijder van God*'.

Jakob had twaalf zonen. Maar door de bijzondere betekenis van Jozef in het leven van Jakob, worden de twee zonen van Jozef (Manasse en Efraïm) ook als stamhouders aangewezen. (Gen. 48:5) terwijl het nageslacht van Levi niet als stam wordt gerekend omdat de Levieten door God Almachtig aangewezen werden om als priester te fungeren. (Num. 2:33)

De namen van de zonen van Jakob waren:

- Ruben, Simeon, Levi en Juda;
- Issaschar, Zebulon en Benjamin;
- Dan, Naftali, Gad en Aser;
- Jozef

Het volk Israël bestond echter uit de volgende stammen:

- Ruben, Simeon en Juda;
- Issaschar, Zebulon en Benjamin;
- Dan, Naftali, Gad en Aser;
- Efraïm en Manasse (zonen van Jozef)

Op dit punt van de geschiedenis kun je echter nog nauwelijks spreken van een volk. Het waren namelijk precies zeventig mensen (Ex. 1:5), al hoewel Hand. 7:14 over vijf en zeventig mensen spreekt.

Het verschil ligt hem hierin dat Jozef zijn vrouw en zijn twee zonen al in Egypte waren. Het boek *'Chronologie op de Bijbelgeschiedenis'* zegt dat deze vijf en zeventig mensen bestonden uit zesenzestig (klein)kinderen en de negen vrouwen van de zonen van Jakob.

📖 *Gen. 17:8 Ik zal aan u en uw nageslacht na u het land waar u vreemdeling bent, heel het land Kanaän, als eeuwig bezit geven. Ik zal hun tot een God zijn.*

📖 *Gen. 32:28 Toen zei Hij: Uw naam zal voortaan niet meer Jakob luiden maar Israël, want u hebt met God en met mensen gestreden, en hebt overwonnen.*

📖 *Gen. 48:5 Nu dan, jouw twee zonen, die bij jou in het land Egypte geboren zijn voordat ik bij je in Egypte kwam, zijn van mij; Efraïm en Manasse zijn van mij, net als Ruben en Simeon.*

📖 *Num. 2:33 Maar de Levieten werden onder de Israëlieten niet meegeteld, zoals de HEERE Mozes geboden had.*

📖 *Ex. 1:5 Alle zielen die van Jakob afstamden, waren zeventig zielen; Jozef was echter al in Egypte.*

📖 *Hand. 7:14 En Jozef stuurde hen terug en liet zijn vader Jakob halen en heel zijn familie, die uit vijfenzeventig zielen bestond.*

In de naam '***Israël***' ligt direct al de bedoeling van God Almachtig met dit volk. God heeft Zich dit volk tot eigendom genomen (Ps. 135:4, Deut. 7:6) met een reden. En deze reden was dat het volk *Israël* moest gaan heersen over de wereld, zoals God de mens de opdracht gegeven had om te heersen over de aarde (Gen. 1:26).

Let wel!: Met heersen wordt bedoeld ***'dienend leidinggeven'***, het Hebreeuwse woordje '*Radah*', zoals dit in de eerste twee hoofdstukken van het Bijbelboek Genesis gebruikt wordt, in de hof van Eden) en niet '***overheersen***', het Hebreeuwse woordje '*Mashal*', zoals dit in de Bijbel gebruikt wordt vanaf de zondeval die beschreven is in Genesis hoofdstuk 3.

God Almachtig zou Zelf met dit volk Israël gaan heersen en strijden.

Waarom?

Om de wereld vrij te zetten van de overheersing van satan die ook wel de *'overste deze wereld'* wordt genoemd (Joh. 12:31, Joh. 14:30).

De wereld vrij zetten van de overheersing van satan? Wat bedoel je daar mee?

Dat heb ik uitgebreid beschreven in het hoofdstuk *'wat er aan vooraf ging*' van dit boek. Dat door de zondeval van de mensen de ***hele*** mensheid eigendom is geworden van satan. En of ik dit nu geloof of niet, doet niet ter zake. Het doet ook niet ter zake of ik dit eerlijk vind of niet. Het is gewoon een feit.

Het volk ***Israël*** is door God Almachtig geroepen om samen met Hem, de wereld vrij te zetten van de overheersing van satan.

God Almachtig is namelijk Zelf ***in*** Zijn Zoon Jezus Christus naar deze wereld gekomen om de zonden van de mens op Zich te nemen. Dat gebeurde aan het kruis van Golgotha, waar een grote omwisseling heeft plaatsgevonden.

Jezus Christus was God én mens (zie *mijn mijmeringen* bij de vier Evangeliën). Hij is als het ware zondaar geworden en is daarmee volgens de wet van God Almachtig gestraft. Dat was de doodstraf.

De mens die de doodstraf verdiend heeft, is heilig verklaard door Jezus Christus, Die door diezelfde wet veroordeeld is.

Doordat de mens nu heilig was en geen zonden meer op zijn *'lijst met aanklachten*' in zijn strafdossier had staan, kon de Rechter niet anders dan hem vrijspreken.

📖 Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom

📖 Deut. 7:6 Want u bent een heilig volk voor de HEERE, uw God. De HEERE, uw God, heeft ú uitgekozen uit alle volken op de aardbodem om voor Hem tot een volk te zijn dat Zijn persoonlijk eigendom is.

📖 Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

📖 Joh. 12:31 Nu wordt het oordeel over deze wereld voltrokken, nu zal de vorst van deze wereld buitengeworpen worden.

📖 Joh. 14:30 Ik zal niet veel meer met u spreken, want de vorst van deze wereld komt en heeft geen macht over Mij.

En daarmee mocht de mens ***LEVEN*** en is de overheersing die satan had op die mens overgegaan naar God Almachtig . Want de mens was weer zonden-vrij!

Sleutelwoord in het bovenstaande is dus: ***JEZUS CHRISTUS!***

Deze Jezus Christus is menselijk gezien een nakomeling van Juda. Eén van de zonen van Jakob, ***Israël*** genaamd. En dat de naam Israël *'God heerst*' en *'strijder van God*' betekent, wordt dus ten volle zichtbaar in de Persoon van Jezus Christus.

----------,----------

Er zijn veel mensen die het gemeen en hard vinden van God Almachtig dat Hij de zonde zó afstraft. Maar God doet in deze niet anders dan wat Nederlandse wet ook doet. Lees maar verder:

Overtreding van de wet leidt tot straf:

Nederlands rechtssysteem:

In Nederland geldt het Nederlands recht. Dit is weergegeven in wetten, regels en inzettingen in het Nederlands wetboek.

Als ik in Nederland een wet overtreedt krijg ik straf. Bij lichte overtredingen krijg ik een bekeuring. Bij zware overtredingen krijg ik een taakstraf of een gevangenisstraf. Uitgangspunt is dat overtreding van de Nederlandse wet leidt tot straf.

Ook in Nederland is het zo, dat wanneer ik de wet overtreden heb, al mijn goede daden die ik heb gedaan, geen invloed hebben op de strafmaat. Ik bedoel hiermee dat wanneer ik met tachtig kilometer per uur door de stad heenrijdt en ik wordt gepakt, dat ik mijzelf niet kan beroepen op al mijn goede dingen die ik voor Nederland heb gedaan. Elke overtreding staat op zich.

Gods rechtssysteem:

In Gods Koninkrijk geldt Gods recht. Dit is weergegeven in wetten, regels en inzettingen in de wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft om Zijn volk Israël daarmee te leren.

Als ik in Gods Koninkrijk een wet overtreedt krijg ik straf.

Het verschil met de Nederlandse wetgeving is echter dat de Nederlandse wet gedifferentieerde straffen toekent. Bij lichte overtredingen krijg ik een bekeuring. Bij zware overtredingen krijg ik een taakstraf of een gevangenisstraf.

In Gods Koninkrijk is dit niet zo. Overtreding van Gods wet kent maar ***één*** straf. En dat is de doodstraf. (Rom. 6:23).

📖 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere.

Of ik dit nu leuk vindt of niet. Of ik dit nu eerlijk vindt of niet. Het is gewoon een feit.

Uitgangspunt is dat overtreding van Gods wet leidt tot straf. En net als in het Nederlands recht worden mijn goede daden niet meegenomen in het bepalen van de strafmaat.

De rechtszitting:

Zowel in het Nederlands rechtssysteem als het Goddelijk rechtssysteem worden alle overtredingen verzameld in een zogenaamd strafdossier. De Bijbel noemt dat een *'lijst met aanklachten*'. En die lijst met aanklachten is bij het Openbaar Ministerie (OM) in handen. En dit OM dagvaardt mij voor de Rechter.

Wie zijn daar in die rechtszaal?

- Het OM (Openbaar Ministerie) in de persoon van satan. Hij is de aanklager. (Job 1, Zach. 3);
- De Rechter. Dit is God Almachtig;
- Onze advocaat. Mijn advocaat is Jezus Christus. Wie is de jouwe?;
- Ik. Ik ben de gedaagde. Ik heb de wet van God Almachtig overtreden.

De meetlat waarlangs de inhoud van mijn strafdossier (*'de lijst met aanklachten'*) wordt gelegd is de wet van God Almachtig die Hij aan Mozes had gegeven.

Overtreding van de wet van God Almachtig leidt maar tot één straf; de doodstraf; de eeuwige dood.

Die eeuwige dood is de claim die het OM (satan) op mij legt. De woorden van satan zijn duidelijk: *'Heeft een mens één of meer zonden bedreven, dan is deze mens van hem'*. Dan klaagt hij mij aan bij God Almachtig en vraagt God om uitvoering van de straf die op die overtreding staat.

En omdat ik weet dat satan alleen maar vernietiging, misère en ellende op het oog heeft, betekent dit dat ik een niet plezierige toekomst tegemoet ga.

----------...----------

De rechtszaak begint en de aanklager opent het strafdossier en leest de aanklachten voor. Welke wetten ik heb overtreden.

De Rechter hoort de aanklager aan en kan niet anders dan mij schuldig te verklaren want ik heb gezondigd. Dus, mij wordt de boeien omgedaan en ik zal de straf moeten ondergaan.

Ik heb het bovenstaande in de '*ik*' vorm geschreven, maar dit geldt voor alle mensen op de wereld.

Het vonnis; de uitspraak:

De Rechter doet uitspraak op basis van wat in mijn strafdossier staat. En die straf (de dood) blijft. Wat ik ook doe. Hoeveel spijt ik ook heb. Hoeveel ik ook huil, smeekt en bid.

En nogmaals: Net als in de Nederlandse wetgeving waarbij het niet uitmaakt hoeveel goede dingen ik in mijn leven heb gedaan, is dat bij Gods wetgeving niet anders. De Rechter kijkt of ik inderdaad schuldig ben aan het ten laste gelegde. En op basis daarvan spreekt hij het vonnis uit. Schuldig of onschuldig.

Er verandert niets meer aan de uitspraak van de Rechter. Er is geen hoger beroep mogelijk. Dit zou ook geen zin hebben want de bewijzen zijn zo overduidelijk dat niemand twijfelt aan de rechtvaardigheid van de uitspraak van de Rechter.

----------...----------

Sleutelwoord in wat ik hiervoor schreef is het woord *'lijst met aanklachten*'. De Rechter beoordeelt en veroordeelt mij op basis van die *'lijst met aanklachten'*. En ieder mens heeft zo een lijst met aanklachten.

Maar stel nu dat mijn *'lijst met aanklachten'* niets bevat? Stel dat de Rechter het strafdossier opent en daar een lijst met aanklachten vindt die helemaal leeg is?

Misschien dat de Rechter nog aan de aanklager zal vragen waar de *'lijst met aanklachten'* is, of welke aanklacht het OM heeft. Maar ook het OM, de aanklager, zal moeten toegeven dat er geen *'lijst met aanklachten'* is.

In dat geval kan de Rechter niet anders dan vrijspraak uitspreken. En vrijspraak wil zeggen: leven!

De escape:

De vraag is: Hoe krijg ik nu die '*lijst met aanklachten*' leeg in mijn strafdossier, terwijl ikzelf ook wel weet dat ik veel gezondigd hebt?

Is er een escape voor de mens (dus ook voor mij!) om onder de rechtvaardigde straf van God Almachtig uit te komen?

Ja, zo een escape is er!

De Rechter Zelf heeft een escape gegeven. Namelijk het geloof in Jezus Christus (de Zoon van de Rechter) is die escape.

Wanneer ik Jezus Christus als Heer en Verlosser aanneem, houdt dit in dat met het bloed dat Jezus Christus aan het kruis van Golgotha heeft laten vloeien, mijn '*lijst met aanklachten*' wordt schoongemaakt. Het bloed van Jezus Christus is als gum die de potloodwoorden op het papier uitgumt. Er staat niets meer op dat papier. Er is niets meer te lezen van wat er stond. (Kol. 2:13-14)

📖 Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

Dát blanco papier (zonder aanklachten) gaat mijn strafdossier in. En dát blanco papier (zonder aanklachten) is hét bewijs voor de Rechter waarop Hij mij niet anders dan vrijspreken kán.

De wet verandert niet. De wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft bestaat dus nog steeds en is ook nog steeds geldig.

Maar voor iedereen die Jezus Christus hebben aangenomen zal de uitwerking van die wet niet meer gelden.

----------,----------

God Almachtig heeft het volk Israël tot Zijn eigendom genomen om de mensheid te bevrijden van het juk van de slavernij dat satan oplegt. Om de ***hele*** mensheid te bevrijden van de dood, want satan staat voor de dood.

Ik kan het niet vaak genoeg zeggen: de dingen gebeuren in de volgorde die God Almachtig bepaald heeft, en die volgorde komt er in het kort op neer:

1. God Almachtig heeft de aarde geschapen met alles wat daarop is. Inclusief de mens. (Gen. 1 en 2);

2. God Almachtig heeft Zich een volk ten eigendom gemaakt, het volk Israël dat voortgekomen is uit de *'zonen Gods*' die al in de hemel met God aanwezig waren vóór de grondlegging van deze wereld. (Ps. 135:4, bijvoorbeeld Job 1:6);

📖 Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom

📖 Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

3. Uit dit volk Israël is God Almachtig Zélf in Zijn eigen Zoon Jezus Christus naar deze wereld gekomen, in een lichaam van vlees en bloed, om de Israëlieten die er op dat moment waren, tot geloof in Hem te brengen en Zijn plannen met deze wereld met hen te delen;

4. De Israëlieten die op dat moment in Israël woonden waren hoofdzakelijk nakomelingen van het twee-stammenrijk Benjamin en Juda;

5. Het was de bedoeling dat de Israëlieten die op dat moment in Israël woonden (de Joden), opgeleid zouden worden in de leer van bekering en de komst van het Koninkrijk Gods, zodat zij de andere Israëlieten konden bereiken met het geloof;

6. Die andere Israëlieten (tien-stammenrijk) waren verstrooid onder de wereldbevolking in het jaar ±722 voor Christus. (II Kon. 15:29). Niemand weet waar ze gebleven zijn en ook zijzelf weten tot aan de dag van vandaag niet dat zij Israëlieten zijn.

7. Het volk Israël (het twaalf-stammenrijk) heeft zichzelf in ± 931 voor Christus gesplitst, ten tijde van koning Rechabeam, omdat tien stammen het destijds niet eens waren met de beslissing van koning Rechabeam om de belastingen te verhogen. (II Kron. 10:16-17).

8. Maar er komt een tijd dat het volk Israël herenigd zal gaan worden. (Hos. 1:11). Het twee-stammenrijk (de Joden) én het verloren gewaande tien-stammenrijk zullen weer bij elkaar komen en tot één volk Israël wezen.

De eerste prioriteit is dat iedereen die daarvoor door God Almachtig aangewezen is, het geloof in Hem door Jezus Christus zal aannemen. Want het geloof is een gift, een gave, een cadeau, dat door God ***(op dit moment)*** aan bepaalde mensen is gegeven voor de grondlegging van deze wereld. (Ef. 2:8-9, Ef. 1:4).

Ik geloof dat de mensen die (op dit moment) door God Almachtig uitgekozen zijn om te kúnnen geloven, de eerder genoemde '*zonen Gods*' zijn die vertegenwoordigd worden op deze aarde door de Israëlieten. Het hele volk Israël.

Ik geloof óók dat de wedergeboren Christenen uit alle tijden de nakomelingen zijn van het in ±722 voor Christus verstrooide tien-stammenrijk van Israël.

📖 II Kon. 15:29 In de dagen van Pekah, de koning van Israël, kwam Tiglath-Pileser, de koning van Assyrië, en nam Ijon in, en ook Abel-Beth-Maächa, Janoah, Kedes, Hazor, Gilead, Galilea en het hele land van Naftali; en hij voerde de inwoners weg naar Assyrië.

📖 II Kron. 10:16-17 Toen heel Israël zag dat de koning niet naar hen geluisterd had, gaf het volk de koning ten antwoord: Wat voor deel hebben wij aan David? Wij hebben geen erfelijk bezit met de zoon van Isaï. Ieder naar uw tenten, Israël! Zorg nu voor uw eigen huis, David! En heel Israël ging naar zijn tenten. Maar wat betreft de Israëlieten die in de steden van Juda woonden, over hen bleef Rehabeam koning.

📖 Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

📖 Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

📖 Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

Waarom?

Omdat God Almachtig in de Bijbel al spreekt over tekens waaraan Zijn volk te herkennen zijn.

Oud Testamentisch zijn dat de besnijdenis (Gen. 17:11) en het houden van de sabbat. (Ex. 31:16-17).

Nieuw Testamentisch is het volk van God Almachtig te herkennen aan de aanbidding van die Ene Waarachtige God én de voorliefde voor het totale volk Israël.

Het volk Israël wordt opgeleid om straks de mensheid het Evangelie te kunnen brengen.

1. Als het getal vol is van mensen die volgens Gods voornemen het geloof aangenomen hebbenl, zal Jezus Christus terugkomen op deze aarde met het nieuwe Jeruzalem dat uit de hemel zal neerdalen. (Openb. 6:11)

2. Jezus Christus, samen met alle mensen die daarvoor door God Almachtig geroepen zijn, en die het geloof aangenomen hebben, zullen in een tijdsbestek van duizend jaar de hele wereldbevolking oordelen vanuit het nieuwe Jeruzalem. Dat zijn de mensen die geleefd hebben, en de mensen die zich in het dodenrijk bevinden, alsook de mensen die op dat moment op aarde leven.

3. Na deze duizend jaar hebben ***alle*** mensen een persoonlijke ontmoeting gehad met Jezus Christus. En dan zal ***iedereen*** zijn knieën buigen voor God Almachtig in Jezus Christus en dan zal ***iedere*** tong belijden dat Jezus Christus de Here der Heerscharen is. (Fil. 2:10-11)

4. Dan zal Jezus Christus het koningschap teruggeven aan God de Vader. (I Kor. 15:24)

Misschien komt het bovenstaande allemaal vreemd over, maar neem van mij aan dat ik ook in *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Exodus hier nog uitgebreid op terug kom. Net zoals ik dat gedaan heb bij *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis en *mijn mijmeringen* bij de vier Evangeliën.

Ik beschrijf dit thema mét onderliggende Bijbelverzen in een stuk dat ik *'Eerstelingen en Ambassadeurs'* genoemd heb, en dat onder andere in hoofdstuk 3 van dit boek staat. (Pag. 41-46)

📖 Gen. 17:11 U moet het vlees van uw voorhuid laten besnijden en dat zal een teken zijn van het verbond tussen Mij en u.

📖 Ex. 31:16-17 Laat de Israëlieten dan de sabbat in acht nemen, door de sabbat te houden, al hun generaties door, als een eeuwig verbond. Hij zal tussen Mij en de Israëlieten voor eeuwig een teken zijn, want de HEERE heeft in zes dagen de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en Zich verkwikt.

📖 Openb. 6:11 En aan ieder van hen werd een lang wit gewaad gegeven. En tegen hen werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten, totdat ook het aantal van hun medeknechten en hun broeders, die evenals zij gedood zouden worden, volledig zou zijn geworden.

📖 Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

📖 I Kor. 15:24 Daarna komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God en de Vader heeft overgegeven, wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft tenietgedaan.

Wat betreft Gods plan en Zijn volgorde ben ik nu beland bij het feit dat het volk Israël in Egypte woont en nog maar vijf en zeventig zielen telt.

In Exodus 1 wordt dan verteld dat er een verandering in Egypte heeft plaatsgevonden. De Farao van Egypte uit de tijd van Jozef had plaatsgemaakt voor een andere Farao.

Onder welke Egyptische Farao Mozes leefde en de uittocht plaatshad, is ook in de 21e eeuw moeilijk te bepalen omdat het in de tijd vóór koning Salomo niet gebruikelijk was om Farao's bij hun naam te noemen. Zij werden altijd bij hun titel genoemd (volgens de inscripties die gevonden zijn).

Volgens I Kon. 6:1 waren er vierhonderdtachtig jaar verlopen tussen de uittocht uit Egypte en het begin van de tempelbouw door koning Salomo. Dit zou de uittocht in ongeveer 1.491 voor Christus plaatsen.

📖 I Kon. 6:1 Het gebeurde nu in het vierhonderdtachtigste jaar na de uittocht van de Israëlieten uit het land Egypte, in het vierde jaar van het koningschap van Salomo over Israël, in de maand Ziv (dat is de tweede maand), dat hij het huis van de HEERE bouwde.

De beschrijving van de toestand van de Israëlieten past bij de tijd van de grote Farao Ramses II, die al jong mederegent van zijn vader Seti I was en die zevenenzestig jaar regeerde. Hij liet juist in Beneden-Egypte grote bouwwerken bouwen, waarvan in In Ex. 1:11 twee steden bij name worden genoemd, Pithom en Ramses.

📖 Ex. 1:11 En zij stelden daarom opzichters van herendiensten over het volk aan om het door zijn dwangarbeid te onderdrukken. Het bouwde voor de Farao voorraadsteden: Pitom en Raämses.

Dat waren steden in het door de Hebreeën (Jakob en zijn nageslacht) bewoonde Goosen. Onder de ruïnes van deze plaatsen vindt men nog zwarte, van klei en stro gemaakte tichelstenen, zoals in Ex. 5:7 vermeld worden.

📖 Ex. 5:7 U mag voortaan geen stro meer aan het volk verstrekken om de bakstenen te maken, zoals voorheen. Laten zij zelf maar stro gaan verzamelen.

De Studie-Bijbel zegt echter dat de Farao in kwestie hoogstwaarschijnlijk Thoetmoses I geweest zou zijn, die van 1.493-1.481 voor Christus regeerde. Zijn grootvader en overgrootvader hadden de Hyksos verdreven en een nieuwe dynastie van Egyptische Farao's gesticht. Het Semitische volk de Hyksos regeerde ongeveer honderd jaar lang over het noordelijke deel van Egypte. Dit was zo ongeveer in de tijd dat Jakob en Jozef naar Egypte kwamen.

Onderzoekers hebben de Joden aangezien voor de Hyksos, Semieten die vijfhonderd jaar over Egypte heersten en daarna verdreven werden, maar dat is onwaarschijnlijk.

Er wordt eerder gedacht aan de opvolger van Ramses II, Mineptah, als de Farao van de uittocht. Hij had niet de eerzucht die zijn vader eigen was, zodat hij de Israëlieten ook niet als slaven nodig had.

In het bovenstaande zie je maar weer, dat de geleerden het eigenlijk nooit met elkaar eens zijn. Niet over wie er regeerde in die tijd in Egypte, hoe lang ze regeerden en door wie ze werden opgevolgd. Lees het bovenstaande maar als aanvullende informatie. Tenslotte gaat het daar natuurlijk helemaal niet om.

----------,----------

Volgens Ex. 12:40 was er inmiddels vierhonderddertig jaar voorbijgegaan. De nieuwe Farao van Egypte keek niet meer met dankbaarheid naar wat God Almachtig door Jozef had gedaan. Hij keek alleen naar het volk Israël dat inmiddels was uitgegroeid tot ruim zeshonderdduizend man (Ex. 12:37), vrouwen en kleine kinderen niet meegerekend, en dat dit volk Israël het beste gedeelte van het land Egypte bewoonde.

📖 Ex. 12:40 De verblijfsduur van de Israëlieten, de tijd die zij in Egypte gewoond hadden, was vierhonderddertig jaar.

📖 Ex. 12:37 Zo trokken de Israëlieten van Rameses naar Sukkoth, ongeveer zeshonderdduizend man te voet, mannen alleen, vrouwen en kleine kinderen niet meegerekend

Bij dit laatste getal komen een aantal merkwaardigheden naar boven die ik straks bij hoofdstuk 6 verder uit de doeken zal doen. Het gaat dan over de verblijfsduur van vierhonderddertig jaar in relatie tot de groei van het volk Israël van vijfenzeventig mensen naar meer dan zeshonderdduizend mannen.

----------,----------

De Farao van Egypte zag dus dat het volk Israël zeer groot was geworden en dat het in het beste gedeelte van het land Egypte woonde. En de Egyptenaren werden bang voor het volk Israël, want stel toch eens dat Egypte in een oorlog verzeild zou raken; welke kant zouden de Israëlieten dan kiezen? Zou het kunnen zijn dat zij de kant van de vijand zouden kiezen?

De Farao besloot daarop om het volk Israël dwangarbeid op te leggen.

Moet je eens voorstellen: je woont al een paar honderd jaar in vrede en in overvloed. Dan komt er ineens een decreet van de regering die zegt dat je dwangarbeid moet gaan verrichten in de vorm van het bakken van bakstenen. Dat je verplicht bouwvakker te worden ook al heb je daar helemaal niet voor geleerd en ook al is dat je beroep helemaal niet. Hoe zouden jij en ik daarmee omgaan?

📖 Ex. 1:13-14 De Egyptenaren lieten de Israëlieten met harde hand voor zich werken. Zij maakten het leven bitter voor hen door hen zwaar werk te laten verrichten met leem en bakstenen, en door allerlei werk op het veld: al hun werk, waarmee zij hen moesten dienen, met harde hand.

Ik kan mij voorstellen dat er een enorme angst over het volk Israël gekomen moet zijn. Want uit het Bijbelboek Exodus lees je dat de opzichters niet bepaald zachtzinnig waren. (Ex. 1:13-14).

Hoe lang die tijd geduurd heeft weet ik niet. Wat ik wel weet is dat het een verschrikkelijke tijd was. Een tijd van slavernij. Want buiten het feit dat de Israëlieten dwangarbeid moesten verrichten werd de vroedvrouwen Sifra en Pua opgedragen om alle jongetjes die geboren zouden worden te vermoorden. (Ex. 1:16)

📖 Ex. 1:16 hij zei: Als u de Hebreeuwse vrouwen bij het bevallen helpt en u let op de stenen baarstoel, dan moet u, als het een zoon is, hem doden, maar als het een dochter is, mag zij blijven leven.

Dit bevreemdt mij ook, want denk ik dan: twee vroedvrouwen op zeshonderdduizend man? Die zullen druk geweest zijn.

Maar de vroedvrouwen gehoorzamen de Farao niet. Zij blijven trouw aan God Almachtig en gehoorzamen Hem. En God deed hen goed.

----------...----------

Farao echter wordt nog barbaarser in zijn tomeloze angst. Hij beveelt het hele volk Israël om te helpen alle Hebreeuwse jongetjes jonger dan twee jaar te vermoorden door hen in de Nijl te werpen.

In de Bijbel staat niet dat de Egyptische bevolking alleen de Hebreeuwse jongetjes moesten doden. Maar oude vertalingen zeggen dit wel. Het zou ook vreemd zijn dat de Egyptenaren hun eigen jonge jongetjes zouden moeten doden.

Maar wat Farao ook doet en beslist; God Almachtig zorgt voor Zijn volk zoals Hij beloofd heeft aan Abraham, Izaäk en Jakob. En het volk werd talrijk en zeer machtig

----------,----------

Het Bijbelboek Genesis beschrijft het ontstaan van het volk Israël waaruit eeuwen later Jezus Christus is voortgekomen. Maar ook dit volk Israël viel onder de zondeval waardoor satan het eigendomsrecht over de mens nam. En het leven onder dit eigendomsrecht van satan wordt symbolisch voorgesteld door de verschrikkingen van de slavernij in Egypte.

Het Bijbelboek Exodus beschrijft de fysieke bevrijding uit de slavernij van Egypte.

Wat zijn de lijnen naar vandaag de dag?

Ik heb hiervoor uitgebreid stil gestaan bij het feit dat de mens door de zondeval onder heerschappij van satan is gekomen. En aangezien satan een mensenmoordenaar van den beginnen af is (Joh. 8:44) kun je dit vergelijken met de situatie van het Israëlische volk onder de slavernij van de Egyptische Farao.

📖 Joh. 8:44 U bent uit uw vader de duivel, en wilt de begeerten van uw vader doen; die was een mensen-moordenaar van het begin af, en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij vanuit wat van hemzelf is, want hij is een leugenaar en de vader van de leugen.

De bevrijding van het volk Israël uit die Egyptische slavernij was een fysieke bevrijding. Die bevrijding kun je echter vergelijken met de bevrijding door Jezus Christus van het volk Israël uit de slavernij van satan. Een geestelijke bevrijding.

Eigenlijk is het hele Oude Testament een beschrijving hoe het volk Israël vanuit die fysieke bevrijding tot de geestelijke bevrijding is gekomen.

----------...----------

Het boek *'Chronologie van de Bijbelse geschiedenis'* beschrijft het jaar 1.571 voor Christus als het geboortejaar van Mozes. Aangezien Mozes tachtig jaar was toen hij met Farao moest spreken (Ex. 7:7) zijn ben ik dan dus aanbeland in het jaar 1.491 voor Christus.

📖 Ex. 7:7 Mozes was tachtig jaar oud en Aäron drieëntachtig jaar oud toen zij tot de Farao spraken.

Dat betekent dus dat die reis vanaf de fysieke bevrijding van het volk Israël tot aan de geestelijke bevrijding van het volk Israël ruim vijftienhonderd jaar heeft geduurd.

De werkelijke bevrijding was in de hof van Gethsémané, vlak voor de kruisdood van Jezus Christus.

Hoofdstuk 2

De geboorte van Mozes
De vlucht van Mozes

Zoals ik hiervoor al heb beschreven, heeft God Almachtig een plan met deze wereld. En dat plan wordt uitgevoerd naar Gods volgorde. Maar het uiteindelijke doel zal zijn dat de ***hele*** wereldbevolking gered zal worden. (Fil. 2:10-11).

📖 Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

Het volk Israël is de spil in dat plan. Al hoewel het daar op dit punt in de geschiedenis nog niet erg op lijkt. Want het volk Israël leeft nog in Egypte en wordt zwaar onderdrukt. En het zal nog veel erger worden.

Al mijmerend denk ik dan hoe het toch mogelijk is dat je vanuit de overvloed zo in de ellende terecht kunt komen. Maar ook dat wanneer je de wereldgeschiedenis bekijkt tijden van overvloed en van ernstige tekorten elkaar steeds weer schijnen op te volgen.

1. God Almachtig roept Abraham als aartsvader uit Haran (Gen. 12:4) waar hij met zijn vader Terah woonde. Oorspronkelijk kwam Terah uit Ur der Chaldeeën. (Gen. 11:31). Uit Abraham is het hele volk Israël voortgekomen (Gen. 12:2). En Abraham was een rijk man. Overvloed in alles. Maar Abrahams kleinzoon Jakob moet zijn vaderhuis ontvluchten en komt berooid en arm aan bij de familie van Abraham in Verweggistan alwaar hij veel jaren als moderne '*slaaf*' uitgebaat wordt. (Gen. 29).

📖 Gen. 12:4 Toen ging Abram op weg, zoals de HEERE tot hem gesproken had, en Lot ging met hem mee. Abram was vijfenzeventig jaar oud, toen hij uit Haran vertrok.

📖 Gen. 11:31 En Terah nam Abram, zijn zoon, en Lot, zijn kleinzoon, de zoon van Haran, en Sarai, zijn schoondochter, de vrouw van zijn zoon Abram, en zij trokken met hen uit Ur van de Chaldeeën om naar het land Kanaän te gaan; en zij kwamen tot Haran en bleven daar wonen.

2. Maar uiteindelijk wordt Jakob ook zeer rijk en de overvloed lacht hem toe. Hij krijgt twaalf zonen (en één beschreven dochter). Jozef, één van Jacobs zonen wordt echter door zijn broers verkocht aan de Ismaëlieten die hem als slaaf verkochten aan Potifar (Gen. 37). En Jozef moet veel jaren als slaaf werken en wonen. (Gen. 39-40).

📖 Gen. 12:2 Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn.

3. Uiteindelijk wordt deze Jozef tot onderkoning aangesteld van Egypte door Farao persoonlijk (Gen. 41) en het geluk en de overvloed lacht hem weer toe. Hij trouwt en krijgt twee beschreven zonen, Efraïm en Manasse (Gen. 41:51-52). En Jozef wordt herenigd met zijn vader en zijn broers die allemaal in Egypte komen wonen. En zij wonen in het vruchtbaarste gedeelte van Egypte. (Gen. 46).

📖 Gen. 41:51-52 Jozef gaf de eerstgeborene de naam Manasse. Want, zei hij, God heeft mij al mijn moeite en heel mijn familie doen vergeten. De twee de gaf hij de naam Efraïm. Want, zei hij, God heeft mij vruchtbaar doen worden in het land van mijn verdrukking.

4. En dan komt er nu een andere Farao die het volk Israël gaat onderdrukken (Ex. 1:8). En weer breekt een periode aan van grote nood en van grote armoede.

📖 Ex. 1:8 Toen trad er in Egypte een nieuwe koning aan, die Jozef niet gekend had.

Bovenstaande verhalen speelden zich duizenden jaren geleden af.

Vandaag de dag is het echter niet anders dan toen. In de wereldgeschiedenis zie ik steeds weer die pieken van vrede, overvloed en gelukzaligheid afgewisseld worden met perioden van oorlogen, rampen, geweld en armoede.

En dichter bij huis: dit zie ik toch ook in veel mensenlevens. Ook hier weer dit principe van gezondheid, geluk, overvloed dat afgewisseld wordt met perioden van verdriet, pijn en armoede.

Wat zit hier toch achter?

Het antwoord is dat God Almachtig hierachter zit; maar niet ten negatieve, maar ten positieve. Want uitgangspunt van Gods plan is dat de ***hele*** mensheid gered moet worden.

Ik ben ervan overtuigd dat God Almachtig mensen beproeft en als het ware uittest wat zij aankunnen. Waar ligt het breekpunt bij een mens. Het lijkt er ook wel op, dat sterke mensen extra veel te verduren krijgen.

Het bovenstaande is misschien moeilijk te bevatten. Maar ik hoop dit hieronder te kunnen uitleggen, waarna ook jij kunt zeggen: wat God Almachtig doet is goed! Hij is in-control, Hij is soeverein.

----------,----------

Het grootste goed in een mensenleven is zijn eigen leven, zijn eigen lichaam.

De mens doet er alles aan om dit lichaam, dit leven te beschermen, te vertroetelen, te verzorgen. (Soms tot in het extreme, I Tim. 4:8).

Als iemand ziek wordt of een ongeluk krijgt is dit een drama van ongekende grootheid waarbij die mens alles wat hij bezit wel wil inleveren om maar weer gezond te worden.

Maar voor God Almachtig is het aardse leven van een mens een tijdelijke fase. Het lichaam waarin de mens woont (zijn geest) wordt door Paulus omschreven als een aardse tent die een keer afgelegd moet gaan worden (II Kor. 5:1-2).

Voor God Almachtig is het aardse leven van de mens niet het belangrijkste. Al hoewel we wel zorg hebben voor dit lichaam want het is de tempel van de Heilige Geest (I Kor. 6:19).

📖 *I Tim. 4:8 Want de oefening van het lichaam is van weinig nut, maar de godsvrucht is nuttig voor alle dingen, omdat zij de belofte van het tegenwoordige en van het toekomende leven heeft.*

📖 *II Kor. 5:1-2 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen. Want in deze tent zuchten wij ook, en verlangen wij er vurig naar met onze woning die uit de hemel is, overkleed te worden,*

📖 *I Kor. 6:19 Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent?*

Als iemand sterft, dan leeft zijn geest door. En het gaat God Almachtig om de geest van een mens.

Daarom spreekt Jezus Christus ook over het uitrukken van mijn oog, als dit oog mij tot verleiding brengt (Matt. 5:28-29 bijvoorbeeld). Of het afhakken van mijn hand als mijn hand mij tot zonde brengt. En dan zegt Jezus Christus in mijn eigen woorden: '*Het is beter gehandicapt in de hemel te komen dan gezond de hel in te gaan*'.

Als een mens sterft dan krijgt hij een nieuw geestelijk lichaam (I Kor. 15:44).

Wat ik mij daarbij moet voorstellen weet ik niet, maar het is voldoende voor mij om te weten dat het goed zal zijn.

Dus voor God Almachtig is er helemaal geen onderscheid tussen dit aardse leven het hiernamaals; trouwens ook niet met het hiervoormaals.

Ik geloof namelijk dat God Almachtig al een plan met mijn leven had voordat ik überhaupt geboren was (Ef. 1:4), waarbij ik dus geloof dat mijn geest ***niet*** met mijn lichamelijke geboorte hier op aarde tot stand is gebracht.

Ik geloof dat mijn geest al bestond voordat ik als mens geboren werd. En dat dit in relatie staat met de *'zonen Gods*' uit Gen. 2:4 en Job 1:6 bijvoorbeeld.

Er zijn veel meer Bijbelteksten die daar over gaan. Maar daar later nog veel meer over.

1. De mens (ik) moet leren dat God Almachtig in alles in-control is;
2. De mens (ik) moet leren dat in alles Gods plan uitgevoerd wordt;
3. De mens (ik) moet leren dat satan (de verwoester die God Almachtig geschapen heeft om te verwoesten (Jes. 54:16)) zijn gang mag gaan van God, binnen de grenzen die God aangegeven heeft (Job 1:12, Job 2:6);
4. De mens (ik) moet leren op God Almachtig te vertrouwen en op Hem alleen. (Spr. 3:5-6);
5. De mens (ik) moet leren dat alles wat mij hier op aarde overkomt is als een diamantslijpmachine. Ik ben de ruwe diamant die geslepen wordt tot het mooiste sieraad voor God Almachtig wat je maar bedenken kunt. En bedenk eens hoe een diamant ontstaat? Juist ja, door immens grote druk en hitte.

📖 Matt. 5:29-30 Als dan uw rechteroog u doet struikelen, ruk het uit en werp het van u weg, want het is beter voor u dat een van uw lichaamsdelen te gronde gaat en niet heel uw lichaam in de hel geworpen wordt. En als uw rechterhand u doet struikelen, hak hem af en werp hem van u weg, want het is beter voor u dat een van uw lichaamsdelen te gronde gaat en niet heel uw lichaam in de hel geworpen wordt.

📖 I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

📖 Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

📖 Gen. 2:4 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

📖 Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

📖 Jes. 54:16 Zie, Ík heb de smid geschapen die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ík heb de verwoester geschapen om te gronde te richten

📖 Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

Ik moet de blik op de toekomst richten (I Tim. 6:19). Het gaat om het ware leven.

---,---

Satan kan inderdaad te keer gaan. Het Bijbelboek Job is niet alleen een historisch verslag van iemand die alles kwijt raakt, die in een diepe geloofscrisis terecht komt, maar God Almachtig uiteindelijk trouw blijft en zevenvoudig gezegend wordt.

Het verhaal van Jozef in het Bijbelboek Genesis zegt hetzelfde als het Bijbelboek Job.

Ik geloof dat het Bijbelboek Job en het verhaal van Jozef mij veel meer te vertellen heeft. Ondermeer dus dat satan niets is. Satan heeft van zichzelf geen enkele bewegingsvrijheid. Voor alles wat hij in een mensenleven wil doen moet hij toestemming vragen aan God Almachtig.

Dit klinkt veel mensen misschien wel hard in de oren dat God Almachtig dus toestemming geeft om satan zijn gang te laten gaan. En omdat satan als verwoester is geschapen (Jes. 54:16) kan dit dus nooit iets goeds betekenen.

Maar ook wordt uit Job 1:12 en Job 2:6 duidelijk dat satan niet het recht heeft om iemands leven te nemen. God Almachtig bepaalt wanneer iemand sterft hier op aarde en niemand anders. Overigens kom ik in mijn mijmeringen bij de brieven van Paulus (Deel-I) nog uitgebreid op dit thema terug dat God Almachtig satan toestemming geeft om te verwoesten.

---,---

Het volk Israël dat beschreven wordt in dit tweede hoofdstuk van het Bijbelboek Exodus krijgt dus (met toestemming van God Almachtig) te maken met satans ware gezicht. Verwoesting, ellende, misère, onderdrukking en slavernij.

Nu wordt er wel eens gezegd dat het volk Israël vierhonderddertig jaar in Egypte onder druk en slavernij is geweest.

Ik durf dat te betwijfelen. Het volk Israël is vierhonderddertig jaar in Egypte geweest, maar dat wil niet zeggen dat al die vierhonderddertig jaar er ellende en onderdrukking was.

Toen Jozef door de Farao tot onderkoning was benoemd en Jozef met zijn familie in Egypte werd herenigd was alles goed.

📖 *Job 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.*

📖 *Spr. 3:5-6 Vertrouw op de HEERE met heel je hart, en steun op je eigen inzicht niet. Ken Hem in al je wegen, dan zal Híj je paden rechtmaken.*

📖 *I Tim. 6:19 Zo verzamelen zij voor zichzelf een schat: een goed fundament voor de toekomst, opdat zij het eeuwige leven verkrijgen.*

📖 *Jes. 54:16 Zie, Ík heb de smid geschapen die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ík heb de verwoester geschapen om te gronde te richten*

📖 *Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.*

Toendertijd ging het over vijfenzeventig mensen (Hand. 7:14). In Ex. 1:8 staat dat de Farao bang was geworden omdat het volk Israël talrijker en machtiger was geworden.

Dat talrijker worden gebeurt niet in één jaar, ook niet in tien jaar en waarschijnlijk ook niet in honderd jaar.

Dus ik durf hier gerust te stellen dat de periode van onderdrukking en slavernij alleen voor de laatste jaren gold van het verblijf van het volk Israël in Egypte.

In ieder geval tachtig jaar want dat is de leeftijd van Mozes als hij in opdracht van God Almachtig naar de Farao gaat om het volk Israël vrij te pleiten. (Ex. 7:7) Wat het overigens niet minder erg maakt.

📖 Hand. 7:14 En Jozef stuurde hen terug en liet zijn vader Jakob halen en heel zijn familie, die uit vijfenzeventig zie-len bestond.

📖 Ex. 1:8 Toen trad er in Egypte een nieuwe koning aan, die Jozef niet gekend had.

📖 Ex. 7:7 Mozes was tachtig jaar oud en Aäron drieëntachtig jaar oud toen zij tot de farao spraken.

----------,----------

Maar God Almachtig gaat verandering brengen. Satan mag maar voor een bepaalde tijd zijn verwoestende werk doen. En dit tweede hoofdstuk beschrijft hoe God de man geboren laat worden die Zijn volk naar de vrijheid zal leiden. De man, die ik ken onder de naam Mozes.

Het hoofdstuk begint met de vermelding dat er een man was uit de stam van Levi die ging trouwen met een vrouw, ook uit de stam van Levi. Uit hoofdstuk zes lees ik dat deze man Amram was en dat zijn vrouw Jochebed was (Ex. 6:19). Ook lees ik daar dat Jochebed de tante was van Amram.

Uit Num. 26:59 lees ik dat deze Jochebed een dochter was van Levi (de zoon van Jakob).

Opmerkelijk omdat over het algemeen weinig beschreven staat over vrouwen. Maar Amram was een kleinkind van Levi terwijl Jochebed een kind van Levi was. Hoeveel jaar zou er tussen deze twee echtelieden gezeten hebben?

📖 Ex. 6:19 Amram nam Jochebed, zijn tante, voor zichzelf tot vrouw, en zij baarde hem Aäron en Mozes. De levens-jaren van Amram waren honderd zeven en dertig jaar.

📖 Num. 26:59 En de naam van de vrouw van Amram was Jochebed, de dochter van Levi, die de vrouw van Levi baarde in Egypte. Jochebed baarde aan Amram Aäron, en Mozes, en Mirjam, hun zuster.

Het voorgaande even in een tabbelletje zettend maakt het wat overzichtelijker:

Levi	Gerson	Libni	
		Simeï	
	Kahath	Amram	Mirjam
			Mozes
			Aäron
		Jizhar	
		Chebron	
		Uzziël	
	Merari	Maheli	
		Musi	
	Jochebed		

Op zich allemaal niets schokkends al hoewel de omstandigheden waaronder Amram en Jochebed trouwden niet om naar huis te schrijven waren.

De verdrukking en de slavernij waren zwaar voor het volk Israël (ook wel Hebreeërs genoemd). En natuurlijk wisten zij dat het Egyptische volk de opdracht van de Farao had gekregen om alle Hebreeuwse jongetjes jonger dan twee jaar om het leven te brengen (Ex. 1:22). Ik kan mij voorstellen dat je onder die omstandigheden niet direct op een zwangerschap zit te wachten.

📖 Ex. 1:22 Toen gebood de Farao heel zijn volk: Al de zonen die geboren worden, moet u in de Nijl werpen, maar al de dochters mag u in leven laten.

Overigens vind ik het ook opmerkelijk dat Amram en Jochebed beiden uit de stam van Levi kwamen. Al hoewel er nog geen wet was die God Almachtig gegeven had. God had de stam van Levi nog helemaal niet aangewezen als een stam van priesters voor Hem (Num. 18:6). God neemt hier als het ware een voorschot op die priesterstam.

📖 Num. 18:6 Want Ik, zie, Ik heb uw broeders, de Levieten, uit het midden van de Israëlieten genomen: zij zijn een geschenk voor u, gegeven aan de HEERE, om de dienst van de tent van ontmoeting te verrichten.

----------,----------

Ik wil hier nog even expliciet benoemen dat zij Amram en Jochebed dus uit het priestergeslacht van Levi kwamen en trouwden.

Dat er denominaties zijn die alleen het leven van Paulus als voorbeeld nemen voor het celibataire leven, is voor mij te kort door de bocht en ook absoluut niet door God gewenst.

Satan gebruikt dit celibataire leven juist weer om veel ellende en misère uit te storten over de mensen. Voor de priesters zelf omdat ik geloof dat seksualiteit door God Almachtig aan de mens gegeven is.

Om binnen de veiligheid van het huwelijk te mogen genieten van elkaar. Het onthouden van seksualiteit brengt dus voor die priesters veel pijn en leed en verdriet.

Als je dit onthouden wordt vraag je gewoon om moeilijkheden. En die moeilijkheden zijn ook zichtbaar geworden in het vele seksuele misbruik door priesters uit welke denominatie dan ook.

Nogmaals: Amram en Jochebed kwamen beiden uit het priestergeslacht van Levi, en zij trouwden. Hoe kan het ook anders, want zou de stam van Levi zich anders moeten voortplanten? Waar zou Jochebed als vrouw dan vandaan komen!

----------,----------

Uit Amram en Jochebed worden Mirjam, Aäron en Mozes geboren (Ex. 4:14, Ex. 15:20). Ik benoem ze expres in deze volgorde omdat Mirjam de oudste van de drie was en Aäron de jongste van de drie.

In Ex. 2:4 staat dat Mirjam tussen het riet ging staan om de zaken te volgen die gingen gebeuren. Omdat Aäron maar drie jaar ouder is dan Mozes (Ex. 7:7) zal hij niet tussen dat riet hebben gestaan. Daar was hij gewoonweg nog te klein voor. Aäron was drie jaar ouder dan Mozes.

----------,----------

Jochebed wordt zwanger in die moeilijke omstandigheden en Mozes wordt geboren. En Jochebed verborg haar zoon drie maanden lang.

Dat moet een immense opgave zijn geweest. Niet alleen dat zij haar zwangerschap verborgen moest houden, maar ook dat zij ervoor moest zorgen dat haar zoontje geen geluid als baby zou produceren. Omdat anders het gevaar bestond dat hij ontdekt zou worden en ook gedood zou worden.

Wat een spanning en wat een stress zal dat opgeleverd hebben.

Uit het verhaal kan ik opmaken dat het een onmogelijke opgave blijkt te zijn. Dus maken Amram en Jochebed de moeilijk keuze om hun zoon in een rieten mandje te leggen en dit de Nijl af te laten drijven. In de hoop dat iemand het mandje vindt en het kind redt en op zal voeden.

Amram en Jochebed zullen dan zelf nooit de vreugde van hun kind ervaren maar wel de zekerheid hebben dat hij leeft.

📖 Ex. 4:14 Toen ontbrandde de toorn van de HEERE tegen Mozes en Hij zei: Aäron, de Leviet, is toch uw broer? Ik weet dat híj uitstekend spreken kan. Bovendien, zie, hij trekt u tegemoet. Zodra hij u ziet, zal hij zich van harte verblijden.

📖 Ex. 15:20 Mirjam, de profetes, de zuster van Aäron, nam een tamboerijn in haar hand, en al de vrouwen gingen achter haar aan, met tamboerijnen en in reidans.

📖 Ex. 2:4 En zijn zuster ging op een afstand staan om te weten te komen wat er met hem gedaan zou worden.

📖 Ex. 7:7 Mozes was tachtig jaar oud en Aäron drieëntachtig jaar oud toen zij tot de Farao spraken.

Het wordt hier allemaal maar in een paar regels neergezet. Maar wat zal dit een immens verdriet en pijn hebben opgeleverd bij de ouders. En ook denk ik dat de ouders hier echt niet over één nacht ijs gegaan zullen zijn.

----------...----------

Mozes wordt in een rieten mandje gelegd en de Nijl op geduwd terwijl Mirjam het rieten mandje volgt langs de Nijl. Want Mirjam had de opdracht gekregen van haar moeder om tussen het riet te kijken wat er gaat gebeuren.

Een eindje stroomafwaarts (hoeveel is niet bekend!) is de dochter van Farao zich aan het baden in de Nijl en ziet het rieten mandje drijven, zij neemt het mandje, opent het mandje, en ziet de baby in het mandje, en wil het kind houden.

Op dat moment maakt Mirjam zich bekend en biedt aan om voor de baby een borstgevende moeder te vinden zodat het kind de nodige borstvoeding krijgt. De dochter van Farao stemt daarin toe en zo komt het kindje toch weer bij Amram en Jochebed in huis en Jochebed voedt het kind tot het groot is.

De naam van deze dochter van Farao (dus een prinses) noemt de Bijbel niet. Volgens Josefus heette zij Termuthis; volgens Eusebius Merris en volgens de rabbijnen Bitja heette zij *'dochter van de HEERE*'; deze naam is ontleend aan I Kron. 4:18.

📖 I Kron. 4:18 Zijn Joodse vrouw baarde Jered, de vader van Gedor en Heber, de vader van Socho, en Jekuthiël, de vader van Zanoah. Dat zijn zonen van Bitja, de dochter van de Farao, die Mered genomen had.

De Studie-Bijbel zegt dat ze waarschijnlijk Hatsjeptoet heette. Omdat de andere drie kinderen van Thoetmoses I bij zijn vrouw Ahmose reeds jong gestorven zijn, benoemde hij Hatsjeptoet aan het einde van zijn regering tot mederegent. Hatsjeptoet stond bekend als een dwingende vrouw met een zeer krachtig karakter. Dat zou kunnen verklaren waarom de Farao instemde met haar adoptie van Mozes.

Wat een opmerkelijk verhaal, want er komen zoveel vragen bij mij op:

- Woonden Armram en Jochebed dan zo dicht bij de rivier de Nijl? Waren ze dan helemaal niet bang voor krokodillen die daar schijnbaar veel voorkwamen?;
- Woonden Amram en Jochebed dan zo dicht bij het paleis van Farao? Want ik neem niet aan dat de Farao zo maar waar dan ook de Nijl in gaat om zich te baden;
- Zijn Jochebed en Mirjam met Mozes bewust naar de buurt gegaan waar het paleis van de Farao was?;

- De dochter van Farao zag dat het een Hebreeuws kind was en zij kreeg medelijden. Terwijl haar vader toch had bevolen dat alle Hebreeuwse jongetjes onder twee jaar gedood moesten worden. Dat wist zij toch ook?;
- Het kindje wordt door Jochebed gevoed totdat het groot was en toen bracht Jochebed het kind bij de dochter van Farao. Hoe oud zou Mozes geweest zijn toen hij bij de dochter van de Farao ging wonen?;
- De dochter van Farao geeft het kind de naam Mozes. Zouden Amram en Jochebed het kind niet al een naam hebben gegeven? Mozes werd toch pas na drie maanden in een rieten mandje gelegd? En wat zou die naam dan geweest zijn?

De Studie-Bijbel zegt hierover het volgende:

> *'Omdat normaal gesproken een naam bij de geboorte werd gegeven is het mogelijk dat Mozes eerst een ander naam had. In de traditie vinden we onder andere de namen Melkiël, Pantil, Jamkil / Jamlakja en Joakim*'.

De naam Mozes betekent: *'Ik heb hem uit het water getrokken*' (Ex. 2:10).

📖 *Ex. 2:10 En toen het jongetje groot geworden was, bracht zij hem bij de dochter van de Farao, en hij werd haar tot zoon. Zij gaf hem de naam Mozes. Want, zei ze, ik heb hem uit het water getrokken.*

Ook die naam heeft natuurlijk een grotere betekenis. Want let wel: Het volk Israël dreigde te verdrinken.

Ik bedoel, als alle jongetjes onder de twee jaar gedood moeten worden, dan zal uiteindelijk het volk Israël ophouden te bestaan. Maar dat niet alleen. Kijk eens naar de omstandigheden.

- Alle jongetjes jonger dan twee jaar moesten gedood worden in opdracht van de Farao van Egypte;
- Farao was bang voor de macht en invloed van het Israëlitische volk. Hij was bang om zijn troon te moeten afstaan;
- God Almachtig gaf Mozes, om Zijn volk Israël, om het lichamelijk (fysiek) vrij te zetten uit de slavernij van de Farao en zijn Egyptische volk.

Is de overeenkomst met de tijd dat Jezus Christus werd geboren hier op aarde niet heel erg groot?

- Koning Herodes van Antipas was in de tijd van Jezus Christus geboorte, bang om zijn troon te moeten afstaan;
- Alle jongetjes jonger dan twee jaar moesten gedood worden in Bethlehem in opdracht van koning Herodes ten tijde van de geboorte van Jezus Christus;
- God Almachtig gaf Jezus Christus, om Zijn volk geestelijk vrij te zetten uit de slavernij van satan.

Mozes, Elia en Jezus Christus waren samen op de berg toen Jezus Christus verheerlijkt werd door God Almachtig (Matt. 17). Er ligt dus duidelijk een link tussen Mozes en Jezus Christus en Elia.

Al bovenstaande punten geven aan dat het verhaal van Mozes niet zomaar een historische gebeurtenis is geweest, maar dat God Almachtig hier een veel breder perspectief mee voor ogen heeft. Dat het historische verhaal van Mozes mij vandaag de dag ook nog heel veel te vertellen heeft.

Ik mag dit verhaal aanvullen met de wetenschap uit de Bijbel dat Jezus Christus gekomen is om het volk van God Almachtig vrij te zetten uit de slavernij van satan.

Die wetenschap hadden de Israëlieten niet in die tijd. Zij hadden geen Bijbel waarin zij even konden opzoeken wat het doel van dit alles was.

Wat ben ik toch gezegend, dat ik zoveel mag weten van de geschiedenis. De vraag is echter of ik er ook iets van geleerd heb! Wie oren heeft, die hoort het!

----------,----------

Mozes groeit op. En waarschijnlijk heeft zijn pleegmoeder, de dochter van de Farao er geen geheim van gemaakt dat zij niet de biologische moeder van Mozes was. Ook is niet bekend of de opdracht van de Farao om alle jongetjes jonger dan twee jaar te doden van de Hebreeërs nog steeds gold.

Mijn nieuwsgierigheid kan dan wel geprikkeld zijn, maar zoals veel vaker: God Almachtig vond en vindt het niet de moeite waard om hier meer informatie over te geven. Het enige dat bekend is, is dat toen Mozes groot geworden was, hij naar zijn broeders vertrok (de Hebreeërs).

Het woord Hebreeën is volgens Wikipedia:

> E*en term uit de Hebreeuwse Bijbel. De aanduiding komt op diverse plaatsen in de Hebreeuwse Bijbel voor, maar de wisselende context waarin de aanduiding gebruikt wordt maakt het lastig de precieze betekenis ervan vast te stellen. De aanduiding wordt 33 keer gebruikt, waarvan maar vier keer in teksten van na het koninkrijk van David.*

Vaak wordt de aanduiding Hebreeën gebruikt om te verwijzen naar de Israëlieten ter onderscheiding van andere naburige volken.

Op deze manier wordt het begrip onder andere gebruikt in de verhalen rond de strijd met de Filistijnen en rond het verblijf in Egypte en de daarop volgende uittocht.

Ook als de profeet Jona zichzelf een Hebreeër noemt (Jona 1:9) wordt waarschijnlijk het volk bedoeld. Bij de aanduiding in Genesis 14:13, waar Abraham een Hebreeër wordt genoemd, is niet duidelijk of het hier gaat om een nationaliteit, dan wel om een sociale klasse of maatschappelijke stand.

Het begrip wordt ook wel in verband gebracht met de in Genesis 10:21 en 24 genoemde Eber, in welk geval het de aanduiding zou zijn van de groep volken die van Eber afstammen en het dus een bredere betekenis zou hebben dan Israëlieten. Deze bredere betekenis wordt ondersteund door onder andere I Samuel 14. Mogelijk is dit onderscheid later verdwenen.

Nog een ander verband zou er kunnen bestaan met het Hebreeuwse begrip heber (Hebreeuws: עברי) dat overkant of oversteken betekent. Hebreeën zouden dan mensen van de overkant van de Eufraat of van de overkant van de Jordaan zijn.

Exodus 21 en Jeremia 34 lijken te suggereren dat Hebreeër de maatschappelijke positie van slaaf aanduidt. De uitleg van de aanduiding van Hebreeër voor een maatschappelijke groepering heeft sommige uitleggers ertoe gebracht een verband te leggen tussen Hebreeën en de Habiru.

In het christelijke Nieuwe Testament komt de aanduiding ook voor, bijvoorbeeld in de 2 Korintiërs 11:22, Filippenzen 3:5 en in de titel van de Brief aan de Hebreeën. Deze titel is echter niet afkomstig van de auteur van het betreffende boek.

----------,----------

📖 Jona 1:9 Hij zei tegen hen: Ik ben een Hebreeër en ik vrees de HEERE, de God van de hemel, Die de zee en het droge gemaakt heeft.

📖 Gen. 14:13 Toen kwam er iemand die ontkomen was, en vertelde het aan Abram, de Hebreeër; die woonde bij de eiken van de Amoriet Mamre, de broer van Eskol en Aner. Zij waren bondgenoten van Abram.

📖 Gen. 10:21 Ook bij Sem zijn zonen geboren; hij is de voorvader van alle zonen van Heber, en de broer van Jafeth, de oudste.

📖 Gen. 10:24 Arfachsad verwekte Selah, en Selah verwekte Heber.

📖 II Kor. 11:22 Zijn zíj Hebreeën? Ik ook. Zijn zíj Israëlieten? Ik ook. Zijn zíj nageslacht van Abraham? Ik ook.

📖 Fil. 3:5 besneden op de achtste dag, uit het geslacht van Israël, van de stam Benjamin, een Hebreeër uit de Hebreeën, wat de wet betreft een Farizeeër,

Volgens Hand. 7:23 was Mozes toen veertig jaar oud.

📖 Hand. 7:23 Toen hij nu de leeftijd van veertig jaar bereikt had, kwam het in zijn hart op zijn broeders, de Israëlieten, te bezoeken.

Dat betekent dus dat het volk Israël minimaal veertig jaar in de onderdrukking en de slavernij leefde. Stel je eens voor! Veertig jaar. Een hele generatie die nog nooit in vrijheid heeft geleefd. Die niet eens wisten wat vrijheid was. Dat is toch niet voor te stellen.

En daar bleef het niet bij, want toen God Almachtig Mozes naar Farao stuurde om hem te vragen het volk te laten gaan was Mozes tachtig jaar oud (Ex. 7:7).

📖 Ex. 7:7 Mozes was tachtig jaar oud en Aäron drieëntachtig jaar oud toen zij tot de Farao spraken.

Dus toen was het volk al minimaal tachtig jaar in onderdrukking en slavernij. Tachtig jaar lang dwangarbeid doen. Voor mij, die leeft in vrijheid is dat niet voor te stellen.

Dus Mozes is veertig jaar als hij naar de Hebreeërs gaat en zich hun lot aantrekt.

Er was daar op een dag een Egyptenaar die een Hebreeër sloeg. En hoewel Mozes op Egyptische wijze was grootgebracht, op prinselijke wijze, begint zijn Hebreeuwse bloed te koken. Hij stapt op de strijdende mannen toe en slaat de Egyptenaar dood; graaft een kuil in het zand, gooit het lijk er in en begraaft het.

Even terzijde: Het wordt zo eenvoudig in één zinnetje gezegd, maar wat een enorm drama gaat hier achter schuil. Deze Egyptenaar was misschien wel getrouwd, had misschien wel kinderen. Ging misschien als elke dag naar zijn werk; en hij werd nooit meer terug gevonden. Hij was dan wel één van de onderdrukkers, maar contextueel gezien blijft het een enorm drama.

En Mozes? Hoe zou hij daar mee omgegaan zijn? Zou hij s'-avonds gewoon teruggegaan zijn naar zijn hotelkamer? Zou hij gewoon een lekkere maaltijd besteld hebben, lekker gegeten hebben en gewoon zijn gaan slapen?

Ik kan het mij niet voorstellen. Maar als zo vaak worden emoties en gevoelens vaak niet beschreven in de Bijbel omdat het allemaal afleidt van de kern van het verhaal. God Almachtig wil naar de kern van het verhaal toe; hoe God Zelf door middel van grote tekenen Zijn almacht toont in de bevrijding van Zijn volk Israël.

Maar dat duurt nog veertig jaar.

----------,----------

De volgende dag stapt Mozes zijn hotel uit, na een lekker ontbijtje en gaat weer naar de Hebreeërs kijken. En dan ziet hij dat er twee Hebreeërs met elkaar aan het vechten zijn.

Alweer een gevecht?

Mozes stapt op hen toe en wil de strijdende mannen uit elkaar halen. Maar dan zegt de ene Hebreeër ineens: '*Wie heeft u tot leider en rechter over ons aangesteld? Zegt u dit om mij te doden zoals u de Egyptenaar gedood heeft?*'

Mozes schrikt zich zesentwintig keer in de rondte.

Wat?

Heeft iemand gezien dat hij gisteren een Egyptenaar doodgeslagen heeft? Heeft die Hebreeër van gisteren dit rondverteld onder de Hebreeërs? Hij, de Egyptische prins heeft een landgenoot om het leven gebracht?

Want Mozes is aan het paleis van Farao grootgebracht. Hij zal dus echt wel als prins te boek hebben gestaan. En nu weet het hele Israëlische volk dat hij, Mozes een moord begaan heeft. En waarschijnlijk niet alleen het Israëlische volk, de Egyptenaren zullen dit ook gehoord hebben.

Dat blijkt ook het geval. Want Ex. 2:15 zegt dat Farao Mozes wilde doden vanwege de moord die Mozes begaan had.

📖 Ex. 2:15 Toen nu de Farao van deze zaak hoorde, wilde hij Mozes doden, maar Mozes vluchtte voor de Farao en vestigde zich in het land Midian, en zat bij een put.

Dus Mozes vlucht weg, de woestijn in. Waarschijnlijk zijn Egyptische stiefmoeder in grote radeloosheid achterlatend.

De Farao die destijds toegestemd had dat zijn dochter het Hebreeuwse kindje uit het rieten mandje mocht houden en als haar kind mocht opvoeden. Waarschijnlijk heeft Farao gedachten gehad van: '*zie je wel? Die Hebreeërs zijn allemaal tot op het bot slecht*'.

Maar wat dacht je van Amram en Jochebed? Zijn biologische ouders? Zij zullen toch ook gehoord hebben dat hun zoon een Egyptenaar gedood had. En zij worden nu ook geconfronteerd met de vlucht van hun zoon voor de woedende Farao.

----------,----------

De dingen gebeuren zoals deze gebeuren moeten. Mozes ging naar Midian en vestigde zich daar.

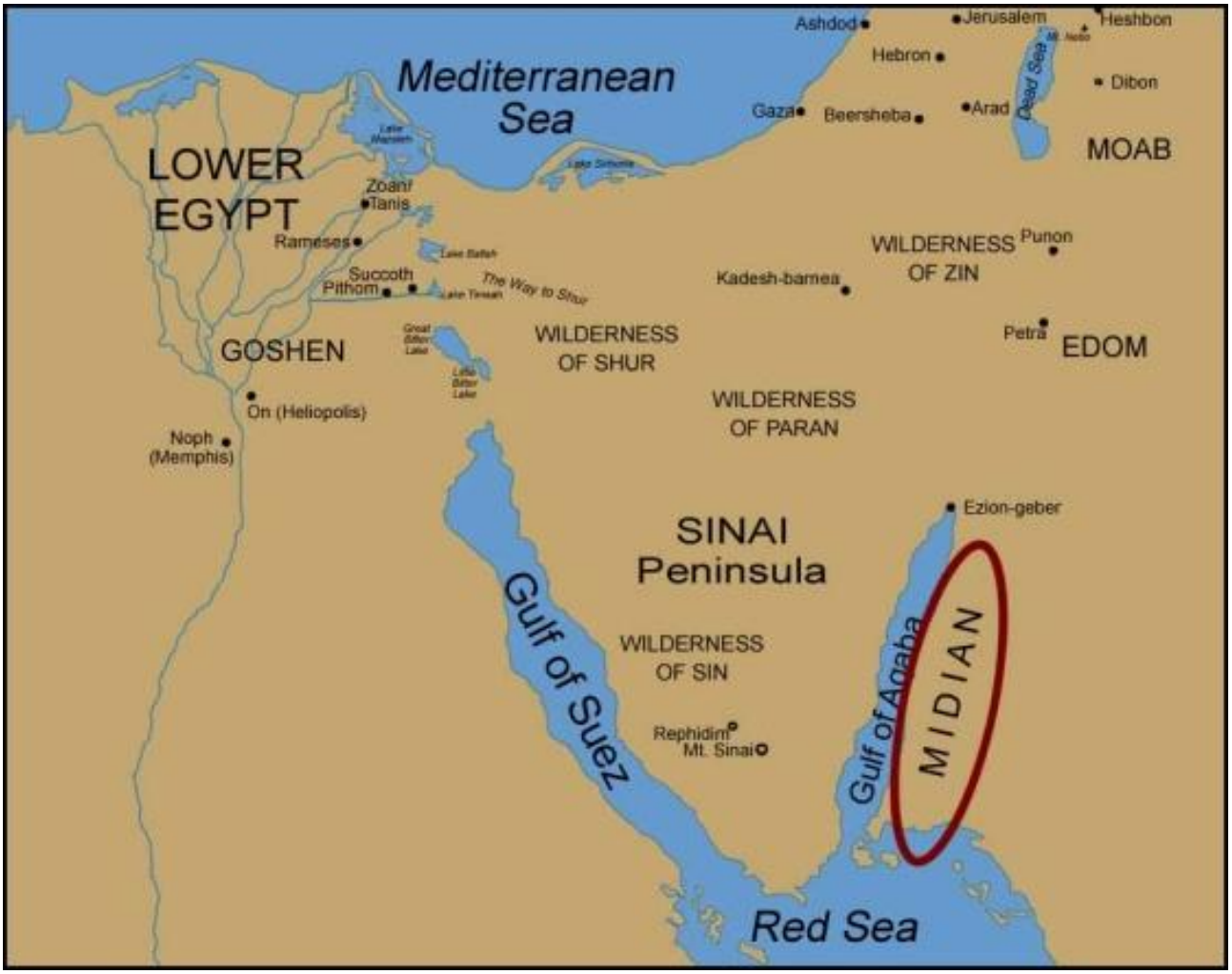

Best wel een eindje uit de buurt van Egypte. Dat zal dus wel een reisje geweest zijn.

De Studie-Bijbel zegt over de Midianieten dat ze een belangrijke Arabische volksstam waren, en anders dan de Ismaëlitische Arabieren wordt Midian in Gen. 25:1-2, I Kron. 1:32 afgeleid van een zoon van Abraham en Ketura.

Van Abraham's vijf zonen met Ketura (hoofdstammen; Gen. 25:4), vinden wij er twee (Epher en Henoch) in bekende Arabische stamnamen terug. De stam Midian had tot het begin van de koningstijd verschillende contacten met Israël. Volgens Gen. 25:6 stuurde Abraham zijn kinderen die hij had van Ketura, naar het Oosten.

📖 Gen. 25:1-2 Abraham nam weer een vrouw, van wie de naam Ketura was. En zij baarde hem Zimran, Joksan, Medan, Midian, Jisbak en Suah

📖 I Kron. 1:32 De zonen van Ketura, de bijvrouw van Abraham: zij baarde Zimran, Joksan, Medan, Midian, Jisbak en Suah. De zonen van Joksan waren Sjeba en Dedan.

📖 Gen. 25:4 De zonen van Midian waren Efa, Efer, Henoch, Abida en Eldaä. Zij allen waren zonen van Ketura.

Volgens Gen. 37:28,36 bracht een karavaan Midianieten (jaren later) Jozef als slaaf naar Egypte. Ten tijde van Mozes woonden er Midianieten op het schiereiland Sinaï. Overigens worden in Gen. 37 Ismaëlieten, Midianieten genoemd.

----------,----------

In Midian ontmoet Mozes de zeven dochters van Rehuël die priester was.

De naam Rehuël betekent '*vriend van God*'. Deze Rehuël wordt verderop in de Bijbel Jethro (of Jether Ex. 4:18) genoemd. (Ex. 3:1 en andere plaatsen). Er wordt aangenomen dat Rehuël een persoonsnaam of een ambstnaam was. Wij zouden misschien zeggen dat het zijn achternaam was.

Dat deze Rehuël priester van God Almachtig was blijkt wel uit Ex. 18:12 waar hij samen met Mozes en Aäron brandoffers en slachtoffers bracht aan God, de Allerhoogste.

In ieder geval was deze Rehuël onder de indruk van het feit dat Mozes zijn dochters geholpen had bij het te drinken geven van hun vee. Dit gebeurde zoals gewoonlijk bij een waterput, waar zij belaagd werden door herders; wie dat ook geweest mogen zijn. Mozes joeg die herders weg zodat de dames in alle rust hun gang konden gaan.

Dit verhaal doet mij denken aan Eliëzer, de Damascener die in opdracht van Abraham op zoek moest gaan naar de familie van Abraham, om daar een vrouw uit te zoeken voor zijn zoon Izaäk. Ook hij ontmoette daar Rebekka bij een put die daar kwam om de dieren te drenken. (Gen. 24)

Ook Abrahams kleinzoon Jakob ging naar de familie van Abraham, en ook hij kwam bij een put. En ook hij ontmoette daar de vrouw van zijn leven, Rachel, met wie hij ook zou trouwen. (Gen. 29).

Hier gebeurt dus weer hetzelfde. Rehuël is zo blij, dat hij zijn oudste dochter Zippora aan Mozes geeft. En ze trouwen.

----------...----------

Een paar verzen in de Bijbel, maar ik denk dat de tijd die eroverheen ging wel wat langer is geweest. Want tussen het feit dat Mozes de Egyptenaar doodsloeg en dat Mozes naar de Farao moest gaan in opdracht van God Almachtig om het volk met zich mee te krijgen, de woestijn in, lag ook veertig jaar.

📖 *Gen. 25:6 maar aan de zonen van de bijvrouwen die Abraham had, gaf Abraham geschenken. Hij stuurde hen, toen hij nog leefde, bij zijn zoon Izak vandaan in oostelijke richting, naar het Oosterland.*

📖 *Gen. 37:28 Toen er Midianitische kooplieden voorbijkwamen, trokken en tilden zij Jozef uit de put en verkochten zij Jozef voor twintig zilverstukken aan de Ismaëlieten. Die brachten Jozef naar Egypte.*

📖 *Gen. 37:36 De Midianieten verkochten hem in Egypte aan Potifar, een hoveling van de Farao en het hoofd van de lijfwacht.*

📖 *Ex. 4:18 Toen ging Mozes weg en keerde terug naar zijn schoonvader Jether. En hij zei tegen hem: Laat mij toch gaan om terug te keren naar mijn broeders, die in Egypte zijn, om te zien of zij nog leven. En Jethro zei tegen Mozes: Ga in vrede*

📖 *Ex. 3:1 En Mozes hoedde het kleinvee van zijn schoonvader Jethro, de priester van Midian. Hij dreef het kleinvee tot voorbij de woestijn, en hij kwam bij de berg van God, de Horeb.*

📖 *Ex. 18:12 Toen nam Jethro, de schoonvader van Mozes, voor God een brandoffer en slachtoffers, en Aäron en al de oudsten van Israël kwamen erbij om voor het aangezicht van God de maaltijd te gebruiken met de schoonvader van Mozes.*

Mozes trouwt met Zippora en krijgt een zoon van haar, Gersom genaamd. Hier wordt nog niets verteld over een tweede zoon die Mozes bij haar kreeg, Eliëzer genaamd (Ex. 18:4).

Een zoon van Rehuël, Hobab genaamd, bleef voorgoed bij Mozes, omdat hij als geen ander vertrouwd was met de gesteldheid van de woestijn en dus de meest geschikte legerplaatsen kon aanwijzen (Num. 10:29).

Deze Hobab heet in Richt. 1:16 '*de Keniet*' Zijn nakomelingen voegden zich bij de stam Juda en vestigden zich in het zuiden van het land.

----------,----------

Dan breekt eindelijk het moment aan dat Farao, de koning van Egypte overlijdt. De Farao die Mozes wilde doden omdat hij een Egyptenaar gedood had. Hij wordt opgevolgd door Amenhotep II.

Maar het lot van de Israëlieten verandert niet. Het volk Israël zuchtte onder het juk van de slavernij en de dwangarbeid en ze schreeuwden het uit naar God Almachtig.

Hun hulpgeroep vanwege de slavenarbeid steeg omhoog tot God Almachtig. Toen hoorde God hun gekerm, en God dacht aan Zijn verbond met Abraham, Izaäk en Jakob.

Zou God Almachtig hen al die jaren daarvoor dan niet gehoord hebben? Zou Hij werkelijk hun gekerm en geschreeuw niet gehoord hebben? Ik kan mij dat niet voorstellen.

Het was God Almachtig Zijn tijd nog niet om in te grijpen.

Voor ons mensen een groot mysterie. Want we praten wel over minimaal tachtig jaar. Er zullen dus mensen geweest zijn die de vrijheid nooit van hun leven geproefd en meegemaakt hebben.

📖 *Ex. 18:4 En de naam van de ander was Eliëzer, want, had hij gezegd, de God van mijn vader is mij tot hulp geweest en heeft mij gered van het zwaard van de Farao*

📖 *Num. 10:29 Mozes zei tegen Hobab, de zoon van Rehuël, de Midianiet, de schoonvader van Mozes: Wij trekken naar de plaats waarvan de HEERE gezegd heeft: Ik zal u die geven. Ga met ons mee, en wij zullen je weldoen, want de HEERE heeft over Israël het goede gesproken.*

📖 *Richt. 1:6 En de nakomelingen van de Keniet, de schoonvader van Mozes, trokken met de Judeeërs op vanuit de Palmstad naar de woestijn van Juda, die in het Zuiderland van Harad ligt. Zij gingen erheen en woonden onder het volk.*

Hoofdstuk 3

Mozes door God geroepen bij de Horeb

De man Mozes was dus van Hebreeuwse afkomst. Hij was een Israëliet uit het geslacht van Levi. Het geslacht dat God Almachtig later zal aanwijzen als het geslacht van priesters.

Mozes was een temperamentvol man. Tenminste in die tijd wel. Dat blijkt wel uit het feit dat hij die Egyptenaar doodsloeg die met een Hebreeër aan het vechten was. (Ex. 2:12). Ik bedoel, hij had hem ook een kaakslag kunnen geven. Waarom direct iemand doodslaan?

📖 Ex. 2:12 Hij keek om zich heen, en toen hij zag dat er niemand was, sloeg hij de Egyptenaar dood en verborg hij hem in het zand.

Maar die moord bracht Mozes wel op de plek waar God Almachtig hem wilde hebben. Waarbij natuurlijk de nodige vraagtekens gezet kunnen worden waarom daar nu toch een moord voor nodig was.

----------...----------

In mijn beleving is het net alsof God Almachtig in alles duidelijk wil maken dat Zijn knechten geen heilige boontjes zijn. Dat de mensen die Hij gebruikt om Zijn plannen te realiseren qua mens echt niet méér zijn dan andere mensen. Dat ook zij zich nergens op hebben te beroemen, want hun leven is net zo zwart als dat van mij.

Kijk maar naar de twaalf zonen van Jakob die uitgegroeid zijn tot het volk Israël. Kijk maar naar een koning David. Kijk maar naar het voorgeslacht van Jezus Christus zoals dit beschreven wordt in Matt. 1 en Luk. 4.

Als je in de Bijbel naar deze mensen op zoek gaat, kom je meestal niet van die mooie en verheven verhalen tegen. Neen, zonden-vrij komt in het woordenboek van Gods volk niet voor. Toen niet en nu nog steeds niet.

----------...---------

Zoals ik al zei: die moord bracht Mozes in de woestijn waar hij bijna veertig jaar bivakkeerde. Hij ontmoet daar zijn schoonfamilie, hij trouwt daar en hij krijgt daar kinderen. Als beroep oefende hij het beroep van veehoeder uit. Hij hoedde het kleinvee van zijn schoonvader Jethro.

Overigens was het beroep van veehoeder een verachtenswaardig beroep voor de Egyptenaren (Gen. 46:34). En Mozes was door zijn opvoeding toch meer een Egyptenaar geworden dan een Hebreeër.

Zou hier een diepere betekenis in zitten? Dat ook Mozes moest leren om genoegen te nemen met de laagste plaats in de maatschappij?

In Ex. 3:1 staat dat Mozes het kleinvee tot voorbij de woestijn dreef. Als je het kaartje op pag. 32 bekijkt dan zie je dat Midian aan de rechterkant van de golf van Akaba ligt. En de streek waar Mozes het kleinvee laat hoeden is bij de berg Horeb, ook wel de berg Sinaï genoemd. Die ligt aan de andere kant van de golf van Akaba.

De afstand van het zuidpuntje land aan de rechterkant van de Golf van Akaba naar het noorden, tot waar het land weer naar het zuiden gaat, bedraagt een slordige honderdvijftig mijl, dus zo een tweehonderdveertig kilometer.

De Berg Horeb ligt echter behoorlijk zuidwaarts aan de linkerkant van de golf van Akaba. Dus dat zal ook zo een honderdvijftig mijl of tweehonderdveertig kilometer zijn geweest.

Het is dus niet zo dat Mozes in de buurt was. Hij was veel dagreizen verwijderd van huis en haard. Maar uiteindelijk komt hij met zijn kudde kleinvee aan bij de berg Horeb.

Niets vermoedend is Mozes het kleinvee aan het hoeden.

Zou hij daar alleen geweest zijn? Dat kan ik mij toch niet voorstellen als je zover weg bent. Als er wat zou gebeuren zou er nooit hulp gehaald kunnen worden. De historie vermeldt het in ieder geval niet.

Dan verschijnt er een Engel van de Heere in een vuurvlam middenin een doornstruik. (Ex. 3:2)

Waarom hier gesproken wordt over een Engel des Heeren met een hoofdletter **E** weet ik niet, want uit het verdere relaas blijkt duidelijk dat God Almachtig Zélf aan het woord is. Waarom zou hier dan niet gewoon staan dat God Zelf tot Mozes sprak?

Mozes is verbaasd. Hij ziet een doornstruik branden, maar de struik verbrandt niet.

📖 Gen. 46:34 dan moet u zeggen: Uw dienaren zijn altijd veehouders geweest, van onze jeugd af aan tot nu toe, zowel wij als onze vaderen. Dan zult u in de landstreek Gosen mogen wonen, want elke herder van kleinvee is voor de Egyptenaren een gruwel.

📖 Ex. 3:1 En Mozes hoedde het kleinvee van zijn schoonvader Jethro, de priester van Midian. Hij dreef het kleinvee tot voorbij de woestijn, en hij kwam bij de berg van God, de Horeb.

📖 Ex. 3:2 En de Engel van de HEERE verscheen hem in een vuurvlam uit het midden van een doornstruik. Hij keek toe, en zie, de doornstruik brandde in het vuur, maar de doornstruik werd niet verteerd.

Nu is het in de Sinaï woestijn (waar de berg Horeb ligt) bloedheet. Dus een spontaan brandje zou Mozes zich nog voor kunnen stellen. Maar waarom verbrandt die doornstruik dan toch niet?

Als Mozes dichterbij komt klinkt er ineens een Stem uit die vlammende doornstruik: *'Mozes, Mozes*'. En Mozes antwoordt: '*Zie, hier ben ik*'.

Het staat er zo gemakkelijk in die paar woordjes. Maar als ik mij probeer voor te stellen dat ik daar bij die berg zou zijn, veel dagreizen van huis, en dat ik dan ineens iemand mijn naam hoor roepen?

Zou Mozes gelijk aan God Almachtig hebben gedacht? Of zou hij gedacht hebben dat een bekende hem opgezocht had en hier ontmoette? Of dat één van zijn medeherders hem riep? Je leest immers helemaal niets van enige verbazing bij Mozes.

Maar dan spreekt God Almachtig verder: *'Kom hier niet dichterbij. Doe uw schoenen van uw voeten, want de plaats waarop u staat is heilige grond.* ' (Ex. 3:5).

📖 Ex. 3:5 En Hij zei: Kom hier niet dichterbij. Doe uw schoenen van uw voeten, want de plaats waarop u staat, is heilige grond

En dan maakt God Almachtig Zich bekend als de God van Abraham, Izaäk en Jakob. Net zoals God dat deed bij Jozua voordat Jericho's muren omvergeblazen werden (Joz. 5:15)

📖 Joz. 5:15 Toen zei de Bevelhebber van het leger van de HEERE tegen Jozua: Doe uw schoenen van uw voeten, want de plaats waarop u staat, is heilig. En Jozua deed dat.

Dan pas wordt Mozes angstig. Want al hoewel Mozes als een Egyptische prins is opgegroeid aan het hof van de Farao, weet hij waar hij vandaan komt. Hij wist dat hij een Hebreeër was en dat hij uit de stam Levi afkomstig was.

📖 Ex. 20:19 Zij zeiden tegen Mozes: Spreekt ú met ons, dan zullen wij luisteren, maar laat God niet met ons spreken, anders sterven wij.

Waarschijnlijk hebben zijn vader Amram en zijn moeder Jochebed het geloofszaad toch kunnen zaaien in het leven van Mozes. Want uit het feit dat Mozes angstig is begrijp ik dat hij wist dat God Almachtig had gezegd dat niemand Hem ooit zou kunnen zien en blijven leven. (Ex. 20:19, Ex. 33:20)

📖 Ex. 33:20 Hij zei verder: U zou Mijn aangezicht niet kunnen zien, want geen mens kan Mij zien en in leven blijven.

God Almachtig komt met Zijn boodschap tot Mozes. Dat God wel degelijk het gekerm, gezucht en geschreeuw heeft gehoord van Zijn volk Israël en dat Hij wel degelijk de onderdrukking en de slavernij heeft gezien.

----------,----------

Waarom? Waarom pas na tachtig jaar?

Ik weet het niet. Ik moet mij neerleggen bij de woorden van Jes. 55:8-9 dat Gods wegen niet mijn wegen zijn en dat Gods gedachten niet mijn gedachten zijn, maar dat zij beiden hoger zijn dan de mijne.

📖 Jes. 55:8-9 Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten.

Ik kan mij verbazen over die lange tijd, maar wat is tijd bij God Almachtig?

Veel mensen vinden dit onbegrijpelijk en vinden dit gemeen van God Almachtig.

Maar hebben ik iets tegen God Almachtig te willen? Hij is de Pottenbakker (Jer. 18:1-4), ik ben de klei op Zijn draaischijf. Hij maakt uit de klomp klei het voorwerp zoals Hij dat in gedachten heeft. En blijkt tijdens het kneden dat het voorwerp niet wordt zoals God Zich dat heeft voorgesteld, dan kneedt Hij weer het klei en begint overnieuw.

📖 Jer. 18:3-4 Zo daalde ik af naar het huis van de potten-bakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken.

Dit accepteren dat God Almachtig '*God*' is, heet geloven.

Als mijn focus alleen gericht is op dit aardse leven, op het lichaam dat ik nu heb, zonder te kijken waar ik vandaan kom en waar ik naartoe ga, dan kan ik mij voorstellen dat mensen deze handelswijze van God niet begrijpen. Maar God is met de uitvoering van Zijn plan bezig, in Zijn volgorde zoals Hij de dingen bepaald heeft.

In Ex. 3:8 staat dat God Almachtig is neergekomen om Zijn volk te redden. De belofte die God gedaan heeft aan bijvoorbeeld Abraham in Gen. 12:2 wordt gestand gedaan. God gaat dit volk uit de Egyptische onderdrukking halen. God gaat dit volk brengen naar een land dat overvloedig is, een land van melk en honing. Een land dat toebehoorde aan de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten.

📖 Ex. 3:8 Daarom ben Ik neergekomen om het volk te redden uit de hand van de Egyptenaren, en het te leiden uit dit land naar een goed en ruim land, naar een land dat overvloeit van melk en honing, naar het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten.

📖 Gen. 12:2 Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn.

In *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis heb ik over deze volken het volgende geschreven:

> *Uit de Bijbel weet ik ook dat het volk Israël, Gods volk, altijd te maken heeft gehad met andere volken waartegen gestreden moest worden. Zo worden in Ex. 34:11 een aantal volken bij naam genoemd die elk voor zich ergens voor staan.*
>
> - *De Amorieten worden vereenzelvigd met trots*
> - *De Kanaänieten worden vereenzelvigd met hebzucht*
> - *De Hethieten worden vereenzelvigd met angst*
> - *De Periziet worden vereenzelvigd met gebrek aan discipline.*
> - *De Chiwwiet worden vereenzelvigd met slechtheid*
> - *De Jebusieten worden vereenzelvigd met onrecht.*
>
> *Eerlijkheidshalve moet ik erbij zeggen dat ik geen idee heb waar bovenstaande beschrijvingen van die volken vandaan komen.*

📖 Ex. 34:11 Houd u aan wat Ik u heden gebied. Zie, Ik zal de Amorieten, Ka-naänieten, Hethie-ten, Ferezieten, Hevieten en Jebu-sieten voor u uit verdrijven.

Het neemt echter niet weg dat die 'slechte' *eigenschappen er wel zijn. En dat deze een direct gevolg zijn van de zondeval.*

Met bovenstaande beschrijving kan ik in ieder geval wel de lijnen doortrekken naar de dag van vandaag. Want die onhebbelijke eigenschappen heb ik ook misschien wel. In meer of mindere mate.

----------,----------

De onderdrukking van het volk Israël door het Egyptische volk staat symbool voor de onderdrukking die satan oplegt aan deze wereld.

Satan is de *'overste van deze wereld'*. En net zoals veel Israëlieten in de tijd van dit verhaal niets konden doen aan die onderdrukking, kunnen wij mensen vandaag niets doen aan de onderdrukking van satan! Het is gewoon een feit.

Is dat zo?

Zoals God Almachtig naar Mozes kwam komt God ook naar ons mensen toe.

God gaat Mozes roepen om Zijn volk Israël uit te leiden uit de verdrukking en slavernij. God heeft Zijn Zoon Jezus Christus geroepen om Zijn volk uit te leiden. Uit de onderdrukking van satan. Dat heeft Hij allemaal al gedaan. Dat was de kern van Zijn grote reddingsplan van deze wereld. Dat satan onttroond zou worden.

Maar alleen voor die mensen die dat ook willen.
De mens moet een keuze maken.

Het grote probleem is het volgende:

Als iemand jarenlang in vrijheid heeft geleefd en die vrijheid wordt hem ineens ontnomen, zal hij als geen ander het verschil kunnen aangeven tussen vrijheid en gebondenheid.

Iemand die al vanaf zijn geboorte in gebondenheid leeft ,weet niet wat vrijheid is. Waar moet hij dan naar verlangen?

Dat was het probleem met de Israëlieten die in Egypte geboren en getogen waren. In gebondenheid, in onderdrukking. Zij wisten niet wat vrijheid was.

En dat is hetzelfde probleem van de mensheid vandaag de dag.

Alle mensen op deze wereld zijn onder de onderdrukking van satan geboren. De gebondenheid is gewoon geworden. Wij weten niet meer wat vrijheid is.

Maar als ik kijk naar de onhebbelijke eigenschappen die ik op de vorige pagina noemde, en die zichtbaar gemaakt worden in die vijandelijke volken die God Almachtig hier noemt, dan kan ik niet anders dan erkennen dat die onhebbelijkheden ook vat op mij hebben. En ook vat op alle mensen hebben.

Want wie heeft erg geen last van trots? Wie heeft er geen last van hebzucht? Wie heeft er geen last van angst? Wie heeft er geen last van gebrek aan discipline? Wie heeft er geen last van slechtheid? Wie heeft er geen last van onrecht?

Misschien dat niet alle genoemde onhebbelijkheden even sterk in mij aanwezig zijn. Maar bij tijd en wijle heb ik nog steeds te vechten tegen deze vijanden.

Of ben ik de enige?

God Almachtig gaat al deze volken uit het beloofde land verwijderen. Alleen zegt God in Ex. 23:29 dat dit niet in één keer zal gebeuren, opdat het land geen woestenij wordt en overheerst zal gaan worden door de wilde dieren.

📖 Ex. 23:29 Ik zal hen niet in één jaar vóór u uit verdrijven, anders wordt het land een woestenij en worden de wilde dieren van het veld u te talrijk.

En dit is ook in het mensenleven vandaag de dag zo. God Almachtig gaat ons uit de onderdrukking halen van satan. Dat gebeurt ineens. Maar onze zwakke punten zullen één voor één aangepakt worden en verwijderd worden. En dan ook nog in hoeverre een mens dat zelf toelaat.

Als God Almachtig de mens ineens de volledige vrijheid zou geven, zou die mens niet weten wat hij zou moeten doen. We kunnen niet ineens tegen die volkomen vrijheid.

God Almachtig doet dat stapje voor stapje. Maar het belangrijkste is dat Hij erbij is. God is in- control. En God weet precies wat wij nodig hebben en wat wij aankunnen. En dat kan voor ieder mens verschillend zijn.

----------,----------

Mozes krijgt de opdracht van God Almachtig, dat hij de man is die naar Farao moet gaan om te zeggen dat deze Farao het volk Israël moet laten gaan, want het volk Israël is het volk van God.

Mozes, die als Hebreeuwse jongen in een rieten mandje werd gelegd. Mozes die opgegroeid is aan het Egyptische hof. Mozes die een Egyptenaar gedood heeft en die nu in Midian woont omdat hij gevlucht is voor de Egyptenaren.

Die Mozes; Hij is de aangewezen persoon. Hij moet terug naar Egypte om Farao aan te kondigen dat deze Gods volk, de Israëlieten moet laten gaan. Dat is een fysieke bevrijding.

Zo was het ook met Jezus Christus. Gods Zoon die is opgegroeid bij Zijn Vader in de hemel (Spr. 8:22-31). Hij moest naar deze wereld komen, naar de onderdrukking en de slavernij, om satan te vertellen dat hij Gods volk, de Israëlieten moet laten gaan. Dat is een geestelijke bevrijding.

Waarom de Israëlieten? Waarom niet de hele mensheid?

Het gaat om Gods plan voor deze wereld. En Gods plan wordt in Zijn volgorde uitgevoerd. Of wij ik dit nu leuk vind of niet. het is gewoon een feit.

Maar het einddoel staat vast: God Almachtig zal de ***hele*** mensheid redden uit de onderdrukking van satan. Iedereen zal eens vrij komen, maar niet allemaal tegelijk.

Het volk Israël is Gods volk. Zij zijn als het ware *'eerstelingen en ambassadeurs'* van God Almachtig. Zij moeten de weg wijzen uit de onderdrukking en de slavernij van satan. En die weg gaat naar het Koninkrijk van God heen. Zij moeten eerste hulp verlenen en bijstand verlenen aan diegenen die die weg op willen gaan. Zij zijn als het ware de eerstelingen; de ambassadeurs van het Koninkrijk van God.

De eerstelingen; de ambassadeurs:

Ik geloof dat deze eerstelingen of ambassadeurs het volk Israël is. Het ***hele*** volk Israël; dus het twee-stammenrijk én het tien-stammenrijk (hierover later meer).

Het volk Israël dat God Almachtig Zichzelf ten eigendom heeft gemaakt (Ps. 135:4) uit de *'zonen Gods'* die al vóór de grondlegging van deze wereld bij God waren (Gen.6:2, Gen. 6:4 en Job 1:6)

📖 *Spr. 8:22-31 De HEERE bezat Mij aan het begin van Zijn weg, al vóór Zijn werken, van oudsher. Van eeuwigheid af ben Ik gezalfd geweest, vanaf het begin, vanaf de tijden voordat de aarde er was. Toen er nog geen diepe wateren waren, werd Ik geboren, toen er nog geen bronnen waren, zwaar van water. Voordat de bergen waren verzonken, vóór de heuvels, werd Ik geboren. Hij had de aarde en de velden nog niet gemaakt, evenmin het begin van de stofjes van de wereld. Toen Hij de hemel gereedmaakte, was Ik daar, toen Hij een cirkel trok over het oppervlak van de watervloed,toen Hij de wolken daarboven sterk maakte, Hij de bronnen van de watervloed versterkte, toen Hij voor de zee zijn plaats bepaalde, zodat het water Zijn bevel niet zou overtreden, toen Hij de fundamenten van de aarde verordende, was Ik bij Hem, Zijn Lievelingskind, Ik was dag aan dag Zijn bron van blijdschap, te allen tijde spelend voor Zijn aangezicht, al spelend in de wereld van Zijn aardrijk. Mijn bron van blijdschap vond Ik bij de mensenkinderen.*

📖 *Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom.*

📖 *Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.*

📖 *Gen. 6: 4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.*

Ik ben hierbij bevestigd door Job 38:7 *'Toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten*'. We spreken hierbij van hemelse wezens.

De morgensterren (letterlijk sterren van de morgen) zongen samen vrolijk en juichten toen God Almachtig de aarde schiep.

Als je het scheppingsverhaal in Gen. 1 en 2 leest dan zijn de sterren ***later*** geschapen zijn dan de aarde (Gen. 1:16). Daarom moeten we het woord '*morgensterren*' ook niet letterlijk nemen om de volgende redenen:

- Zij juichten en zongen samen; zij worden gepresenteerd als mensen;
- Er is een duidelijke parallel tussen '*de zonen van God*' en 'hemelse wezens'
- In de Ugarit worden zij '*sterren van El*' genoemd; geschapen wezens met een hoge status (Jes. 14:12)

En neem daarbij het volgende in overweging:

- Ex. 4:22 Dan moet u tegen de Farao zeggen: zo zegt de Heere: '*Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël*';
- Deut. 32:6 'Doet u dit de Heere aan, dwaas en onwijs volk? Is Hij niet uw Vader, Die u verworven heeft, Die u gemaakt heeft en u in stand heeft doen houden?';
- Hos. 1:10 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: u bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God';
- Hos. 11:1 Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen;
- Ps. 29:1 Geef de Heere, machtige heersers, geef de Heere eer en macht. Letterlijk staat in deze tekst voor *'machtige heersers'* het woord '*zonen van God*'. Want wie kan in de hemel met de Heere gemeten worden? Wie is de Heere gelijk onder de machtige vorsten? Letterlijk staat in deze tekst voor 'machtige vorsten' het woord *'zonen van God*';
- Dan. 3:25 Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden;
- Ps. 82:6 Ik heb wel gezegd: U bent goden, u bent zonen van de Allerhoogste

Dus: er is een directe relatie tussen God Almachtig en Zijn volk Israël waarbij het volk Israël vaker aangeduid wordt als *'Zijn zoon*' en '*Zijn kinderen'*.

📖 Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

📖 Job 38:7 toen de morgensterren sa-men vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten?

📖 Gen. 1:16 En God maakte de twee grote lichten: het grote licht om de dag te beheersen en het kleine licht om de nacht te beheersen; en ook de sterren.

📖 Jes. 14:12 Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgen-ster, zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken

📖 Ex. 4:22 Dan moet u tegen de Farao zeggen: Zo zegt de HEERE: Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël.

📖 Deut. 32:6 Doet u dit de HEERE aan, dwaas en onwijs volk? Is Hij niet uw Vader, Die u verworven heeft, Die u gemaakt heeft en u stand heeft doen houden?

📖 Hos. 1:10 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: U bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God.

📖 Hos. 11:1 Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen.

📖 Ps. 29:1 Een psalm van David. Geef de HEERE, machtige heersers, geef de HEERE eer en macht.

Het volk Israël gesplitst
in een twee- en een tien-stammenrijk:

Het volk Israël zoals wij dit vandaag kennen, maar ook ten tijde dat Jezus Christus op aarde was, is niet het hele volk Israël zoals dit voortgekomen is uit de twaalf zonen van Jakob.

In ±936 voor Christus was koning Rechabeam aan de macht. Hij was een zoon van koning Salomo. Deze koning Rechabeam wilde extra belastingen heffen over het volk Israël, maar het volk was het daar niet mee eens. Het splitste zich. (II Kron. 10:16-17)

Aan de ene kant bleven de stammen Juda en Benjamin Rechabeam trouw (het **twee-stammenrijk**, ook wel Juda genoemd, de Joden) en aan de andere kant scheidden de andere tien stammen zich af van hun broeders (**het tien-stammenrijk**, ook wel Israël genoemd).

Beide rijke bleven naast elkaar bestaan. Bevochten elkaar regelmatig en zondigden allebei veel tegen God Almachtig. En wel in die mate dat God beide rijken in ballingschap wegvoerden.

Het twee-stammenrijk werd door de koning van Assyrië (Tiglath-Pileser) weggevoerd naar Assyrië (II Kon. 15:29).

Het tien-stammenrijk werd door Nebuzaradan, de bevelhebber en lijfwacht van koning Nebukadnezar, de koning van Babel naar Babel verbannen (II Kon. 25:11).

Het twee-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij de sabbat niet in acht hielden en deze maakten tot een gewone werkdag (wie oren heeft, die hore!).

Het tien-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij steeds maar andere goden achterna liepen en bogen voor afgoden van hout en steen en God Almachtig, de Schepper van hemel en aarde daarmee afwezen. (Hos. 8:4, Hos. 8:11-13a).

Het twee-stammenrijk mocht echter van koning Kores van Perzië na zeventig jaar terugkeren om Jeruzalem weer op te bouwen, haar muren te herstellen en zelfs de tempel weer op te bouwen. (II Kron. 36:22-23, Ezra 1:1-2)

> 🕮 ***II Kron. 36:22-23*** *In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte:*

🕮 *Dan. 3:25 Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden.*

🕮 *Ps. 82:6 Ík heb wel gezegd: U bent goden, u bent allen zonen van de Allerhoogste;*

🕮 *II Kron. 10:16-17 Toen heel Israël zag dat de koning niet naar hen geluisterd had, gaf het volk de koning ten antwoord: Wat voor deel hebben wij aan David? Wij hebben geen erfelijk bezit met de zoon van Isaï. Ieder naar uw tenten, Israël! Zorg nu voor uw eigen huis, David! En heel Israël ging naar zijn tenten. Maar wat betreft de Israëlieten die in de steden van Juda woonden, over hen bleef Rehabeam koning.*

🕮 *II Kon. 15:29 In de dagen van Pekah, de koning van Israël, kwam Tiglath-Pileser, de koning van Assyrië, en nam Ijon in, en ook Abel-Beth-Maächa, Janoah, Kedes, Hazor, Gilead, Galilea en het hele land van Naftali; en hij voerde de inwoners weg naar Assyrië*

🕮 *II Kon. 25:11De rest van het volk dat in de stad was overgebleven, de overlopers die naar de koning van Babel waren overgelopen, en de rest van de menigte voerde Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, in ballingschap.*

🕮 *Hos. 8:4 Zíj hebben koningen aangesteld, maar buiten Mij om; zij hebben vorsten aangesteld, maar zonder Mij erin te kennen. Van hun zilver en hun goud hebben zij voor zichzelf afgodsbeelden gemaakt, zodat zij uitgeroeid zullen worden.*

Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt. Wie er onder u ook maar tot al Zijn volk behoort – de HEERE, zijn God, zij met hem en laat hij optrekken.

📖 ***Ezra 1:1-2*** *In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte:*

Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt.

Dát is het volk Israël dat wij kennen uit de tijd van Jezus Christus. Maar dit is ook het volk dat wij vandaag de dag kennen als het volk Israël. Het huidige Israël wordt hoofdzakelijk bevolkt door het twee-stammenrijk.

En het tien-stammenrijk dan? Dit rijk is nooit weer teruggekomen uit de ballingschap. Het heeft zich vermengd met de lokale bevolking en later met de wereldbevolking. Dit noemen we de Diaspora.

De tekens waaraan het (hele) volk Israël aan te herkennen is:

God Almachtig heeft tekens gegeven waaraan Zijn volk door de eeuwen heen herkenbaar zou zijn. Dit waren de besnijdenis en de sabbatsviering. (Gen. 17:11 en Ex. 31:16-17)

Het twee-stammenrijk van vandaag (de Joden), het volk Israël dat wij vandaag de dag kennen, kenmerkt zich nog steeds door deze herkenningstekens. Over de hele wereld zijn Joden herkenbaar aan deze tekens. Overigens is het woord 'Jood' afkomstig van het woord 'Juda'.

Het tien-stammenrijk heeft de sabbatsviering opgegeven en ook de besnijdenis. Want niemand weet waar dit volk is gebleven. Zij zijn niet meer te herkennen aan de tekens die God Almachtig gegeven heeft.

📖 *Hos. 8:11-13 Ja, Efraïm heeft de altaren talrijk gemaakt om te zondigen, het heeft die altaren om te zondigen! Al schrijf Ik voor hen Mijn wet in tienduizendvoud, toch beschouwt men die als iets vreemds. Zij brengen Mijn offergaven en zij eten zelf van het vlees. De HEERE schept er geen behagen in. Nu zal Hij aan hun ongerechtigheid denken, en hun zonden aan hen vergelden: zij zullen terugkeren naar Egypte.*

📖 *Gen. 17:11 U moet het vlees van uw voorhuid laten besnijden en dat zal een teken zijn van het verbond tussen Mij en u.*

📖 *Ex. 31:16-17 Laat de Israëlieten dan de sabbat in acht nemen, door de sabbat te houden, al hun generaties door, als een eeuwig verbond. Hij zal tussen Mij en de Israëlieten voor eeuwig een teken zijn, want de HEERE heeft in zes dagen de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en Zich verkwikt.*

Maar is dit zo?

Is het niet zo dat de sabbatsviering en de besnijdenis Oud Testamentische zijn? Die vooruitwijzen naar Jezus Christus?

Ik geloof dat God Almachtig Zijn volk Israël (het ***hele*** volk Israël) in het Nieuwe Testament twee nieuwe tekens van herkenning heeft gegeven.

Namelijk: de aanbidding van die Ene God Almachtig ***in*** Jezus Christus én de grote voorliefde voor het hele volk Israël?

Want God Almachtig heeft in Hos. 1:11 beloofd dat er een tijd komt dat het twee- en het tien-stammenrijk weer samengevoegd gaan worden tot één volk. En dat het tijdstip dat dát gaat gebeuren ook de aankondiging van Jezus Christus wederkomst is!

Daarom geloof ik dat de wedergeboren Christenen uit alle tijden nakomelingen zijn van dit verloren gewaande tien-stammenrijk. Zij zijn dus Israëlieten zonder het zelf te weten. Is het niet biologisch dan toch zeker geestelijk (Rom.4:16). En volgens mij zijn zij ook de '*heidenen*' waar Paulus het over heeft in de brief aan de Romeinen.

Waarom denk ik dat laatste?

Het tien-stammenrijk is opgegaan in de wereldbevolking, terwijl zij wél nakomelingen zijn van het volk Israël.

Zoals hierboven geschreven houden zij zich niet meer aan de Sabbat en besnijden zij zich ook niet meer. Velen van hen kénnen God Almachtig helemaal niet meer. Zij zijn als de ongelovigen.

Maar omdat er in Rom. 11:8 en Jes. 29:10 staat geschreven dat God Almachtig de mensheid Zelf in een diepe slaap houdt, kúnnen de mensen die op dit moment niet geroepen zijn door God om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen ook helemaal niet geloven. Als zij dat al zouden willen, want nogmaals: de interesse is er helemaal niet.

Dus als Paulus in bijvoorbeeld de brief aan de Romeinen schrijft over de '*heidenen*' dan kàn hij het niet hebben over de wereldbevolking. Want deze wereldbevolking *'slaapt'* op dit moment omdat zij nu nog niet geroepen zijn door God Almachtig.

Het verloren gewaande tien-stammenrijk dat over de hele wereld uitgewaaierd is, slaapt echter niet. Zij zijn namelijk op dit moment als eerste geroepen om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen.

📖 *Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn*

📖 *Rom. 4:16 Daarom is het uit het geloof, opdat het zou zijn naar genade, met als doel dat de belofte zeker zou zijn voor het hele nageslacht, niet voor dat wat uit de wet alleen is, maar ook voor dat wat uit het geloof van Abraham is, die een vader is van ons allen,*

📖 *Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.*

📖 *Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.*

Omdat Paulus schrijft in Rom. 10:17 dat het geloof uit het ***horen*** komt, is het dus noodzakelijk om te blijven Evangeliseren. Zodat deze '*heidenen*' het Evangelie van Jezus Christus kunnen horen en kunnen aannemen, als zij dat willen. Want van het twee-stammenrijk, de Joden, weten we dat zij het Evangelie van Jezus Christus grotendeels hebben afgewezen.

📖 Rom. 10:17 Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

De mensen, wereldwijd, die geloven in het Evangelie van Jezus Christus aangenomen hebben en God Almachtig in Jezus Christus erkennen als hun Redder en Verlosser, zijn dus ***niet slapend***. En omdat zij niet slapend zijn, behoren zij dus tot de geroepenen, die God Almachtig vandaag de dag roept om te geloven. Zij zijn de wedergeboren Christenen.

Wie moet het volk Israël dan de weg wijzen naar het Koninkrijk van God Almachtig in deze wereld?:

Ik geloof dat het verstrooide tien-stammenrijk nog niet compleet is. Dat er nog velen zijn die het Woord van God Almachtig ***in*** Jezus Christus (nog) niet hebben aangenomen, terwijl zij wel door God geroepen zijn. Zij moeten de weg gewezen worden. Zij moeten het Evangelie horen zodat zij Jezus Christus kunnen aannemen. Want ook zij zijn geroepenen! Zij zijn de mensen die het geloof als een cadeau, als een gift hebben gekregen van God.

📖 I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

Zoals geschreven moet daarom het Evangelie in de hele wereld gebracht worden zodat de verstrooide en nog niet bekeerde Israëlieten het kunnen horen en het kunnen aannemen (Rom.10:17).

📖 Openb. 1:6 en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.

Wat is dan het doel van Israël?:

Diegenen die het geloof in God Almachtig door Jezus Christus hebben aangenomen behoren tot een Koninklijk priesterschap (I Petr. 2:9). Zij hebben Koninklijk bloed want Jezus Christus is de Koning der koningen (Openb. 5:10, Openb. 1:6). Zijn volgelingen zijn priesters (de wedergeboren Christenen dus (Jes. 61:6))

📖 Jes. 61:6 Ú echter zult genoemd worden: priesters van de HEERE, men zal u noemen dienaren van onze God.

📖 Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

De priesters van Jezus Christus worden hier op aarde voorbereid voor hun grote taak. Als het getal vol is van de mensen die Jezus Christus hebben aangenomen, zullen zij met Jezus Christus voor duizend jaar heersen, om de totale wereldbevolking door al de eeuwen heen te beoordelen (let wel! ik zeg dus niet '*veroordelen*').

Totdat ***alle*** knie zich gebogen zal hebben voor Jezus Christus. Totdat ***elke*** tong beleden zal hebben dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is (Fil. 2:10-11). Zowel van de mensen die in de hemel zijn als de mensen die op de aarde zijn. Maar ook van die mensen die onder de aarde zijn.

📖 Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

----------,----------

Dus Gods volgorde is:

- Dat God Almachtig Zelf eerst naar deze wereld kwam in de Persoon van Jezus Christus;
- Dat daarna het twee-stammenrijk van het volk Israël geroepen is om het geloof in Jezus Christus aan te nemen;
- Dat zij het Evangelie zouden verkondigen zodat ook het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël het zouden horen;
- Dan worden het twee-stammenrijk en het tien-stammenrijk herenigd in één volk Israël;
- En dat volk Israël (Gods Eigen volk) zal met Jezus Christus heersen voor een periode van duizend jaar vanuit het nieuwe Jeruzalem dat zal neerdalen vanuit de hemel;
- En in die duizend jaar zal de hele wereldbevolking geoordeeld worden naar de werken die zij gedaan hebben, met als uiteindelijke resultaat dat de hele wereldbevolking Jezus Christus zal aannemen. Dat de hele wereldbevolking zal erkennen dat Jezus Christus de Heer der Heerscharen is, de Koning der Koningen. Dat Jezus Christus GOD is!;
- Als laatste wat dan nog zal geschieden is dat Jezus Christus het Koningschap zal teruggeven aan God de Vader. En er zal een leven zijn waarbij het paradijs uit Gen. 1 en 2 nog zal verbleken. Halleluja! Dat is ons toekomstbeeld.

En symbolisch wordt het bovenstaande zichtbaar gemaakt in alles wat het volk Israël in Egypte heeft te doorstaan.

De belofte is duidelijk in Ex. 3:8. Het is zoals Jes. 46:9b-10 zegt. Aan het begin maakt God Almachtig al duidelijk wat het einddoel zal zijn. Of zoals de tekst op het tegeltje zegt dat in veel huizen te vinden is: '*God heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst!*'

----------...----------

📖 *Ex. 3:8 Daarom ben Ik neergekomen om het volk te redden uit de hand van de Egyptenaren, en het te leiden uit dit land naar een goed en ruim land, naar een land dat overvloeit van melk en honing, naar het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten.*

📖 *Jes. 46:9b-10 Ik ben God, en er is er geen als Ik, Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn, van oudsher de dingen die nog niet plaatsgevonden hebben; Die zegt: Mijn raadsbesluit houdt stand en Ik zal al Mijn welbehagen doen;*

Voor Mozes is het allemaal te veel.

'Wie ben ik, dat ik naar de Farao zal gaan en de Israëlieten uit Egypte zou leiden?' zegt hij.

En of dit is omdat hij zich zelf te min vindt of dat hij bang is naar Egypte terug te gaan doet niets ter zake. Beiden zal het geval zijn. Want let wel! Mozes was veertig jaar weg uit Egypte. Hij had een nieuw bestaan opgebouwd in Midian. Hij was getrouwd, had kinderen en familie. Een teruggaan naar Egypte betekende dus het loslaten van alles dat hij had (alweer!).

Komt dat weer niet helemaal overeen met Jezus Christus?

Ook Hij moest alles neerleggen wat Hij in de hemel had. En trouwens ook nog een keer in de Hof van Gethsémané waar uiteindelijk iedereen Hem verliet.

Maar betekent dat ook niet voor de wedergeboren Christenen dat zij alles moeten achterlaten wat hen gebonden en verbonden houdt met het 'oude' leven?

Als ik kies vóór Jezus Christus, kan ik niet tegelijk verbonden zijn met deze wereld. Ik kan niet tegelijk levend zijn en tegelijk dood.

Als ik mij werkelijk verdiept heb in Jezus Christus; als ik werkelijk onder de indruk bent gekomen van God Almachtig ***in*** Jezus Christus; als ik dan liefde hebt gekregen voor mijn hemelse Vader ***in*** Jezus Christus; ***dàn*** zal er geen sprake zijn van moeten, maar dan is er alleen sprake van willen. Dan wil ik helemaal niet meer datgene doen wat mijn hemelse Vader verdriet doet.

Jezus Christus maakt dat heel duidelijk in zijn masterclass van Matt. 6. (de Bergrede) Je kunt niet tegelijk God Almachtig dienen en de Mammon

----------,----------

God Almachtig gaat verder in zijn gesprek met Mozes. Hij zegt: '*Ik zal met u zijn. En dit zal het teken zijn dat Ik u gezonden hebt: Als u het volk uit Egypte geleid hebt, zult u God dienen op deze berg*'.

Een opmerkelijke uitspraak.

Ten eerste acht God Almachtig Mozes dus capabel om de taak op zich te nemen die God voor hem in petto heeft. Ook al ziet Mozes dit totaal anders.

Ten tweede: God laat die taak vergezellen met een enorme belofte: '*Ik zal met u zijn*'.

En als derde moet Mozes het uitgeleide volk Israël naar de berg Horeb brengen om God Almachtig daar te dienen.

Wat zou dit laatste betekenen?

Wat is het dienen van God Almachtig voor het volk Israël? En wat is het dienen van God voor de wedergeboren Christenen? En is de berg Horeb daarmee een vooruitloper van de Tabernakel? De tent der samenkomst?

Op dit punt in de geschiedenis heeft God Almachtig Zijn wetten en inzettingen nog niet gegeven. Ik denk dat hier met het woord '*dienen*' het aanbidden van God bedoeld wordt. God hoopt natuurlijk dat het volk zo blij zal zijn dat zij weg zijn uit Egypte en dat zij zien dat dit het werk is geweest van de God van Abraham, Izaäk en Jacob.

Zo wil God Almachtig vandaag de dag ook dat ik Hem dien en Hem alleen aanbid uit blijdschap en dankbaarheid voor wat Hij in Jezus Christus heeft gedaan. De verhalen zijn echt helemaal hetzelfde.

----------,----------

Mozes is nog niet gerustgesteld. Dus vraagt Hij God Almachtig wat hij de Israëlieten moet zeggen als zij vragen wie hem gestuurd heeft.

Deze vraag vind ik opmerkelijk. Ik kan deze alleen verklaren uit het feit dat Mozes aan het Egyptische hof is opgegroeid. Dat hij opgegroeid is met de goden van de Egyptenaren naast het geloof in de Almachtige God, de God van het Israëlitische volk.

Aan de andere kant moet ik niet vergeten dat het volk Israël al ruim vierhonderddertig jaar in Egypte woonde ***zonder*** dat God Almachtig ooit rechtstreeks tot hen gesproken had. Ze waren het misschien ook wel kwijt en misschien was daarom de relationele God van Abraham, Izaäk en Jakob tot een religieuze God geworden. Een God van procedures, van wetten en inzettingen.

Dat zie je weer terug in de tijd dat Jezus Christus hier op aarde leefde. Ook toen was het vierhonderddertig jaar geleden dat God Almachtig voor het laatst door de profeet Maleachi gesproken had. Tot het moment dat Jezus Christus op dertig jarige leeftijd Zijn bediening begon. En ook toen was de relatie met God verworden tot een religie. Een godsdienst van regels, inzettingen, moetens en niet mogens.

Kijk maar naar de Halacha die de Joden in die tijd hadden.

> De Halacha was een aanvullend wetboek met 613 verplichtingen (248 geboden en 365 verboden). Deze Halacha was NIET door God gegeven, maar was door de religieuze leiders in de tijd van de ballingschap geschreven (dus zo een 700 jaar voor Christus).
>
> Het strijdpunt van Johannes en Jezus Christus met de religieuze leiders was dat de waarde van die Halacha op hetzelfde niveau werd gesteld als de Bijbel.
>
> Misschien vonden de religieuze leiders die Halacha zelfs nog wel belangrijker dan de Bijbel plus dat de religieuze leiders die Halacha zelf niet eens hielden terwijl zij de gelovigen wel verplichten om zich daaraan te houden.

Neem dan de dag van vandaag eens. Hoe is het met het geloof vandaag de dag? Is dat een geloof op basis van een liefdevolle persoonlijke relatie met God Almachtig, of is dit ook geworden tot een religieuze relatie waarbij een afvinklijstje gehanteerd wordt met goede en slechte daden. Waarbij God alleen kijkt of je meer goede daden dan slechte daden hebt gedaan?

Als dat laatste zo is; als jouw geloof geworden is tot een wetboek van mogens en niet mogens, van moetens en niet moetens, van wetten en inzettingen naleven; dan hoop ik dat je door *mijn mijmeringen* aangespoord wordt om die relatie met God Almachtig te herstellen.

Door zelf in de Bijbel op zoek te gaan naar die liefdevolle God Almachtig ***in*** Jezus Christus. Want Joh. 1:1 zegt dat Jezus Christus het levend gemaakte woord is. Dat Jezus Christus dus de levend gemaakte Bijbel geworden is. Dus alles wat ik in de Bijbel lees, daar hoor ik Jezus Christus spreken.

📖 Joh. 1:1 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.

Maar dat niet alleen. Want Jezus Christus heeft de Heilige Geest na Zijn hemelvaart als Plaatsvervanger van Hem naar deze aarde gestuurd. Zodat de hele wereld tegelijk kennis kan nemen van Hem. Want dat doet de Heilige Geest. Hij vertelt mij wat God de Vader ***in*** Jezus Christus mij te zeggen heeft. (Joh. 16:13)

📖 Joh. 16:13 Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.

Als het gaat om een relatie onderhouden: Zou ik een relatie met mijn vader en moeder willen hebben via iemand anders?

Neen toch!. Dat werkt toch voor geen meter. Als ik een relatie wil opbouwen met een ander dan communiceer ik met die ander. Dat is een dialoog, geen monoloog. En God de Vader wacht op mij, omdat Hij zoveel tot mij te zeggen heeft.

God Almachtig antwoordt Mozes heel eenvoudig op de vraag van hem wat de Naam van God dan zal zijn: *'Ik ben Die Ik ben!*'.

Dat is genoeg. Die grote Almachtige God, Die de hemel en aarde en het universum als het ware uitgeademd heeft (Ps. 33:6); Die God hoeft geen verdere naamsaanduiding te hebben. God is zo groot dat Hij niet met één naam aan te duiden is.

> Overigens is dat ook de reden dat ik elke alinea in *mijn mijmeringen* waar de naam van God genoemd wordt, begin met de naamsaanduiding ***'God Almachtig'***. Om aan te geven dat God voor mij zó groot is, dat ik eigenlijk geen woorden ken om die grootheid uit te drukken.

Zo moet Mozes ook tegen de Israëlieten zeggen: *'IK BEN heeft mij gezonden*'.

In Ex. 3:15 legt God Almachtig dit verder uit. De benaming *'IK BEN DIE IK BEN*' betekent de God van de voorvaderen van het Israëlitische volk; Abraham, Izaäk en Jakob. En die God kenden de Israëlieten. Daar waren zij mee opgegroeid.

In het Hebreeuws is de naam van God Almachtig *'JHWH*'. Omdat de Hebreeuwse taal geen klinkers kent is dit in het Nederlands '*JAWHE*' geworden.

Omdat er echter stromingen zijn (waaronder de orthodoxe Joden) die de naam van God Almachtig té heilig vinden om uit te spreken gebruiken zij de naam '*Adonia*' of '*HEERE*'.

Dat *'te heilig vinden*' om uit te spreken herken ik wel. Het spreekt over de *'vreze des Heren*'. Let wel: dit is ***GEEN*** angst!. Dit gaat over respect. En vanuit dat respect schrijf ik vaak over *'God Almachtig'* in plaats van alleen de naam God.

Ik heb een levende relatie met mijn God Almachtig. Een relatie waar wij over en weer tegen elkaar spreken. Waarbij ik het maaksel ben en God mijn Schepper is.

Er is dus absoluut geen disrespect; het tegenovergestelde is waar. Ik hoop ook dat dit duidelijk wordt in *mijn mijmeringen.*

----------,----------

📖 Ps. 33:6 Door het Woord van de HEERE is de hemel gemaakt, door de Geest van Zijn mond heel hun legermacht.

📖 Ps. 33:6 AV By the word of the Lord were the heavens made; and all the host of them by the breath of his mouth.

📖 Ex. 3:15 Toen zei God verder tegen Mozes: Dit moet u tegen de Israëlieten zeggen: De HEERE, de God van uw vaderen, de God van Abraham, de God van Izak en de God van Jakob, heeft mij naar u toe gezonden. Dit is voor eeuwig Mijn Naam, dit is Mijn Naam ter gedachtenis, van generatie op generatie.

God Almachtig zegt dus tegen Mozes dat hij terug moet gaan naar Egypte, naar het land Goosen, waar het Israëlitische volk woont.

Hij moet daar de oudsten van het volk Israël bij elkaar roepen en aankondigen dat God Almachtig, de God van Abraham, Izaäk en Jakob aan hem verschenen is en dat het God Zelf is die Mozes de opdracht heeft gegeven om de oudsten van het volk Israël in te lichten over wat er te gebeuren staat.

God Almachtig zal het zó maken dat de oudsten van het volk Israël naar Mozes zullen luisteren.

Dat was ook wel nodig want toen Mozes de twee strijdende Hebreeërs uit elkaar wilde halen (Ex. 2:14) vroegen zij hem spottend wie hem als leider en rechter over hen had aangesteld. Dit zal echt nog wel in het achterhoofd van Mozes hebben rond gedwarreld.

📖 Ex. 2:14 Maar die zei: Wie heeft u tot leider en rechter over ons aangesteld? Zegt u dit om mij te doden, zoals u die Egyptenaar gedood hebt? Toen werd Mozes bevreesd, en hij zei: Deze zaak is beslist bekend geworden.

God Almachtig voorziet en zal de oudsten inspreken dat zij Mozes moeten geloven. En dan zal Mozes samen met de oudsten van het volk Israël naar de Farao gaan om hem te vragen het volk Israël de gelegenheid te willen geven om drie dagreizen ver de woestijn in te gaan om daar hun God, de Almachtige te offeren.

Dat lijkt toch een andere boodschap als aangekondigd in Ex. 3:8 staat. Daar zegt God Almachtig toch dat Hij het volk Israël zal redden uit de hand van de Egyptenaren. Niet voor een driedaagse offerreis, maar voor altijd.

📖 Ex. 3:8 Daarom ben Ik neergekomen om het volk te redden uit de hand van de Egyptenaren, en het te leiden uit dit land naar een goed en ruim land, naar een land dat overvloeit van melk en honing, naar het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten.

God Almachtig geeft Mozes ook al direct aan hoe de houding zal zijn van Farao, de koning van Egypte. Hij zal het volk Israël niet willen laten gaan. En ook dit is eigenlijk in tegenstelling tot Ex. 1:12 waar staat dat het Israëlitische volk zo talrijk was geworden dat de Egyptenaren bang voor hen werden. Ik zou dan zeggen: Als ze weg willen gaan, laat ze dan gaan.

📖 Ex. 1:11-12 En zij stelden daarom opzichters van herendiensten over het volk aan om het door zijn dwangarbeid te onderdrukken. Het bouwde voor de Farao voorraadsteden: Pitom en Raämses. Hoe meer zij het echter onderdrukten hoe talrijker het werd en hoe meer het zich uitbreidde, zodat zij in angst verkeerden vanwege de Israëlieten.

Dat de Farao het volk dus niet wil laten gaan zal dus wel weer een ordinaire economische grondslag hebben gehad. Want de Israëlieten waren natuurlijk goedkope arbeiders. Zij bouwden immers onder dwang de voorraadsteden Pitom en Raämses (Ex. 1:11). Waarom zou de Farao het volk Israël anders niet willen laten gaan?

----------...----------

Hier trek ik ook weer een lijn naar vandaag de dag. Want uit het voorgaande kun je dus opmaken dat economisch belang schijnbaar angst overwint. Of te wel: geld is belangrijker dan angst. In het geval van de Farao van Egypte wel. Maar hoe zit dat bij mij?

Als de vrijheid mij op een presenteerblaadje wordt aangeboden; een vrijheid waarvan ik nog geen weet heb wat dat precies inhoudt; kies ik dan voor het loslaten van mijn gevangenisbestaan? Of geeft mijn gevangenisbestaan mij ook houvast en bescherming? Zo in de trant van: *'ik weet wat voor beul ik nu heb, ik weet niet wat voor beul ik straks ervoor in de plaats krijg?'*

Is het niet zo dat heel veel mensen vandaag de dag hun leven zó hebben in gesteld dat zij hebben leren leven met onderdrukking en slavernij door satan? Een leven waar het alleen gaat om wereldse zaken als macht, rijkdom, morele *'vrijheid'*, meer en meer en nog meer. Dat al die zaken als een bekende mantel om hun schouders ligt. En die mantel moeten ze dan nu af gaan doen in de wetenschap dat ze niet weten wat voor mantel er voor in de plaats komt.

In woorden staat het er wel allemaal zo mooi. Maar is het ook werkelijk zo.

Heel veel mensen laten het presenteerblaadje met de *vrijheid* daarop aan hen voorbijgaan. En ze blijven vrijwillig slaaf van satan. Ze blijven vrijwillig onder het juk van angst, schaamte, slechtheid. Want satan staat voor dood en deze dood geeft hij iedere onderdaan van hem. Maar dat niet op een snelle wijze maar op de meest verschrikkelijke wijze die je voor kunt stellen. Terwijl Jezus Christus het leven aanbiedt (Joh. 11:26)

📖 Joh. 11:26 en ieder die leeft en in Mij gelooft, zal niet sterven in eeuwigheid. Gelooft u dat?

Kijk maar naar Judas Iskariot. Toen satan Judas Iskariot nodig had vulde satan hem met heerlijk gedachten van een imposante positie als minister van financiën onder het wereldse koninkrijk van Jezus Christus. Al de geneugten die bij die hoge functie hoorden trokken Judas Iskariot wel aan.

Maar toen hem uiteindelijk duidelijk werd dat Jezus Christus helemaal niet gesproken had over een werelds koninkrijk, dat Hij helemaal niet gesproken had over het breken van de Romeinse overheersing en dat hij helemaal geen ministers nodig had, ging satan verder in Judas.

📖 Matt. 26:14-16 Toen ging een van de twaalf, die Judas Iskariot heette, naar de overpriesters en zei: Wat wilt u mij geven, als ik Hem aan u overlever? En zij kenden hem dertig zilveren penningen toe. En van toen af zocht hij een geschikte gelegenheid om Hem over te leveren.

Het resultaat was dat Judas Iskariot uiteindelijk naar de priesters van het volk ging om Jezus Christus te verraden; en hij kreeg nog een toegift van dertig zilverlingen ook. (Matt. 26:14-16) Dat was toch een heel bedrag in die tijd.

Maar Judas Iskariot komt tot berouw. Hij gaat inzien wat voor verschrikkelijke daad hij gedaan heeft. Jezus Christus hangt door hem aan het kruis van Golgotha. Daar kan hij niet meer naar terug.

Dan maar naar de priesters terug. Zij zijn toch de religieuze leiders. Maar ook zij spugen hem uit. Neen Judas Iskariot kan nergens meer heen met als gevolg dat hij zichzelf ophangt. (Matt. 27:3-5)

Dát is het ware gezicht van satan. Dát is het doel dat satan voor ogen heeft met iedereen die zich niet openlijk uitspreekt voor God Almachtig ***in*** Jezus Christus. Een leven hier op aarde in de grootst mogelijk ellende en misère met een langzame verschrikkelijke dood als eindstation.

God Almachtig is een God van ***LEVEN***! Hij heeft de mens niet geschapen om zijn leven door te laten brengen in ellende en misère. God heeft een welbehagen in de mensen (Luk. 2:14). God wil niets liever, dan dat de mensen worden bevrijd uit de slavernij en de onderdrukking van satan.

Rationeel zou je zeggen: '*Mens wat heb je te verliezen*'. Maar zo werkt het niet. Satan heeft de mensen zo ingepakt met zijn gelispel en met zijn lieve woordjes dat de mensen er bij bosjes instinken.

Vooral in het rijke westen werkt satan met overvloed, rijkdom, vrede, *'morele'* vrijheden. Om de mensen te verblinden en om door al die zaken heen de mensen te misleiden zodat zij denken God Almachtig ***in*** Jezus Christus niet nodig te hebben.

In andere delen van de wereld gebruikt satan het tegenovergestelde: vervolging, verdrukking, hongersnoden, rampen en noem maar op. In de hoop dat die mensen daar God Almachtig de schuld geven van alle ellende en misère en Hem daarom de rug toekeren.

Het maakt satan namelijk helemaal niet uit ***hoe*** iemand God Almachtig ***in*** Jezus Christus vaarwel zegt, ***als*** hij God maar vaarwel zegt. Want satan weet als geen ander dat die mens dan onder zijn heerschappij blijft, met alle desastreuze gevolgen van dien.

In vroeger eeuwen was het geloof altijd een kwestie van keuzes die de mensen moesten maken en hun uiteendreef; tegenwoordig blaast satan in de wereld de trompet van negeren. Je hoeft helemaal niet te geloven. Niet in God Almachtig ***in*** Jezus Christus, niet in hem satan. Nee hoor je mag ook in jezelf geloven; of in niets geloven. Maar neem van mij dat dit allemaal leugens zijn die rechtstreeks uit de hel komen.

📖 *Matt. 27:3-5 Toen Judas, die Hem verraden had, zag dat Hij veroordeeld was, kreeg hij berouw en hij bracht de dertig zilveren penningen bij de overpriesters en de oudsten terug en zei: Ik heb gezondigd, want ik heb onschuldig bloed verraden! Maar zij zeiden: Wat gaat ons dat aan? U moet maar zien. En nadat hij de zilveren penningen de tempel in gegooid had, vertrok hij. Hij ging heen en hing zich op.*

📖 *Luk. 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen.*

Want satan *weet* als geen ander dat door de zondeval van de mens (Gen. 3) hij de *'overste van deze wereld'* is geworden en dat alle mensen ter wereld onder zijn heerschappij staan.

Satan weet als geen ander dat de enige manier om onder zijn heerschappij uit te komen is dat de mens openlijk getuigt van zijn geloof in God Almachtig door Jezus Christus heen. In alle andere gevallen blijft de heerschappij over de mens door satan in tact.

Niet gekozen IS gekozen. Als ik niet openlijk voor God Almachtig ***in*** Jezus Christus kies, dan heb ik automatisch gekozen voor satan en zijn heerschappij. Dan blijft de default status van de mens van kracht. Dan heb ik dus ook automatisch gekozen voor ellende, misère en een langzame verschrikkelijke dood tot ver in het dodenrijk aan toe.

----------,----------

Zij die openlijk getuigen van hun geloof in God Almachtig door Jezus Christus heen, hen zal God niet met lege handen laten staan.

Net zoals het volk Israël aangekondigd wordt dat ook zij niet met lege handen zullen weggaan uit Egypte, letterlijk niet. De Egyptenaren zullen hun waardevolle bezittingen met liefde aan het Israëlitische volk geven. En zij zullen zeer rijk worden.

Een goede illustratie in deze is het verhaal van Job. Job wordt alles afgenomen. Zijn bezit, zijn geld, ja zelfs zijn kinderen. Job wordt werkelijk niets bespaard. ***Dát*** geeft het werkelijke gezicht van satan weer.

Maar let op! Het is God Almachtig die satan toestemming heeft gegeven om Job te slaan met alles wat hij had.

Het enige wat satan niet mocht doen was het leven nemen van Job.

In het Bijbelboek Job lees ik welke verschrikkingen deze man te verduren heeft gekregen.

Dat lijkt hardvochtig van God Almachtig. Maar God heeft daar een doel mee. Job en al diegenen als Job, die zo worden getest en getoetst door God hebben een grote verantwoordelijkheid in het plan God. De sterkste schouders krijgen de zwaarste lasten te dragen.

Door alle beproevingen bleef Job God Almachtig trouw. Wankelend, bibberend, vol verdriet, met alle twijfels die hij had, discussierend met God over wat hem toch allemaal overkomen was. Maar hij bleef God trouw.

En wat was het antwoord van God? Hij zegende Job met het zevenvoudige van wat hij eerst had.

Satan heeft zijn meerdere moeten erkennen in Jezus Christus. En alle rijkdommen die satan meent te hebben in deze wereld als overste van deze wereld, zal hij moeten afstaan aan het volk van God Almachtig.

Dat is de belofte die God Almachtig geeft, ook door dit verhaal in Ex. 3. Satan zal beroofd worden van alles wat hij heeft. En Gods volk zal jubelend en juichend het beloofde land ingaan.

----------...----------

In mijn mijmeringen bij de brieven van Paulus Deel I heb ik het volgende geschreven over dat satan van God Almachtig toestemming moet hebben om de mens te slaan:

> God Almachtig heeft satan daarvoor toestemming gegeven (Job. 1:12, Job 2:6) om de mens aan de ene kant uit te testen, om te zien of zijn geloof in God Almachtig ***in*** Jezus Christus wel echt is, maar aan de andere kant wil God ook Zijn heerlijkheid en Zijn trouw en liefde zichtbaar maken. Dit in tegenstelling tot de ellende en misère die satan zichtbaar maakt. (Ex. 7:3).
>
> De reden hiervoor is dat mensen die nog moeten kiezen, een duidelijk beeld hebben voor ***wie*** zij kiezen. Kiezen zij voor God Almachtig ***in*** Jezus Christus, dan zal (in ieder geval) na het afleggen van hun aardse tent (II Kor. 5:1) een leven van heerlijkheid aanbreken die nog groter zal zijn dan het leven in het paradijs.
>
> Kiezen mensen ***NIET*** openlijk voor God Almachtig ***in*** Jezus Christus dan blijven zij onder de heerschappij van satan. En het beste voorbeeld uit de Bijbel dat ik daarbij kan geven is het verhaal van de rijke man en de arme Lazarus in Luk. 16. Uiteindelijk worden *daar* de rollen totaal omgekeerd. De rijke man op aarde wordt de meest beklagenswaardige man in het hiernamaals. De beklagenswaardige Lazarus op aarde wordt de meest gezegende man in het hiernamaals.
>
> De keuze is aan de mens.

📖 Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

📖 Job 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

📖 Ex. 7:3 Maar Ík zal het hart van de farao verharden en Mijn tekenen en Mijn wonderen in het land Egypte talrijk maken.

📖 II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

Hoofdstuk 4

De wonderen van God
Mozes keert terug naar Egypte

Mozes was het kleinvee aan het hoeden bij de berg Horeb toen God Almachtig Hem daar ontmoette in een brandende doornstruik.

God Almachtig gaf Mozes de opdracht om naar Farao te gaan om van hem te eisen het volk Israël uit Egypte laten gaan. Uit de verdrukking en de slavernij.

Maar Mozes had grote moeite met het verzoek van God Almachtig. Eerst was zijn vraag aan God: '*Wie ben ik, dat ik naar de Farao zou gaan*' (Ex. 3:11). Toen was zijn vraag wie hij moest zeggen wie hem de opdracht had gegeven (Ex. 3:13), en zelfs nu stribbelt hij nog tegen.

De ervaringen van Mozes zijn natuurlijk ook niet om naar huis te schrijven.

De Israëlieten wisten dat hij de Egyptische prins was. Ook zullen ze echt wel gehoord hebben dat hij biologisch gezien een Hebreeër was. Maar toen Mozes in Ex. 2:14 al spottend gevraagd werd (door twee Hebreeërs) wie hem tot leider en rechter over het Israëlitische volk had aangesteld, moet dit bij Mozes als een mokerslag zijn binnengekomen.

Het betekende dus dat hij na zijn moord op een Egyptenaar (Ex. 2:12) bij de Egyptenaren geen plaats meer had, maar dat de Hebreeërs hem dus ook niet accepteerden.

Daarom vluchtte hij de woestijn in en kwam ten lange leste aan in Midian waar hij een nieuw bestaan probeerde op te bouwen. Weg van zijn verleden, maar ook weg van zijn roots.

Als Mozes hier God Almachtig zijn twijfels en zijn haperingen vertelt, dat de Hebreeërs hem helemaal niet zullen geloven, komt dat niet zomaar uit de lucht vallen. Er is dus echt wel een reden voor te vinden dat Mozes zo denkt.

God Almachtig denkt daar echter anders over. God denkt vooruit en blijft niet hangen in het verleden. God wil dat Zijn heerlijkheid zichtbaar wordt; zowel bij de Egyptenaren als de Hebreeërs.

📖 *Ex. 3:11Mozes zei echter tegen God: Wie ben ik, dat ik naar de Farao zou gaan en de Israëlieten uit Egypte zou leiden?*

📖 *Ex. 3:13 En Mozes zei tegen God: Zie, wanneer ik bij de Israëlieten kom en tegen hen zeg: De God van uw vaderen heeft mij naar u toe gezonden, en zij mij zeggen: Wat is Zijn Naam? Wat moet ik dan tegen hen zeggen?*

📖 *Ex. 2:14 Maar die zei: Wie heeft u tot leider en rechter over ons aangesteld? Zegt u dit om mij te doden, zoals u die Egyptenaar gedood hebt? Toen werd Mozes bevreesd, en hij zei: Deze zaak is beslist bekend geworden.*

📖 *Ex. 2:12 Hij keek om zich heen, en toen hij zag dat er niemand was, sloeg hij de Egyptenaar dood en verborg hij hem in het zand.*

Daarom vraagt God Almachtig ook aan Mozes om de staf die hij in zijn hand heeft, om die op de grond te gooien. En op het moment dat Mozes dit doet, verandert die staf in een slang.

En of het nog niet genoeg is vraagt God Almachtig hem ook nog om zijn hand in zijn overhemd te steken en wanneer Mozes deze eruit haalt is de hand wit van de melaatsheid.

God Almachtig wil hiermee aangeven dat ***HIJ*** in-control is. Dat ***Hij*** zeggenschap heeft over de elementen maar ook over de mensen. Want God is een Scheppend God. Dat was al zichtbaar geworden in de schepping. Ook in deze manifestaties laat God zien dat hij dingen kan doen ontstaan uit het niets. Alleen op Zijn woord.

Dat zie je Jezus Christus ook steeds weer doen. Want Jezus Christus zegt dat Hij alleen die dingen doet, die Hij Zijn Vader heeft zien doen, en dat hij alleen die dingen spreekt, die Hij de Vader heeft horen uitspreken (Joh. 3:32, Joh. 5:20, Joh. 8:28).

📖 Joh. 3:32 En wat Hij gezien en gehoord heeft, dat getuigt Hij, en Zijn getuigenis neemt niemand aan.

📖 Joh. 5:20 Want de Vader heeft de Zoon lief en laat Hem alles zien wat Hij doet, en Hij zal Hem grotere werken laten zien dan deze, opdat u zich verwondert.

📖 Joh. 8:28 Jezus dan zei tegen hen: Wanneer u de Zoon des mensen verhoogd zult hebben, zult u inzien dat Ik het ben, en dat Ik vanuit Mijzelf niets doe, maar dat Ik die dingen spreek zoals Mijn Vader Mij heeft onderwezen.

Jezus Christus heeft (omdat Hij Eén was en is met de Vader) ook zeggenschap over de elementen, maar ook over de mensen. Hij stilt de storm (Mark. 4), Hij loopt over het water (Matt. 14), Hij voedt twee keer duizenden mensen uit een stukje brood en een visje (Matt. 15). Maar ook wekt Jezus Christus mensen op uit de dood als Lazarus (Joh. 11), de jongeman te Naïn (Luk. 7) en het dochtertje van Jaïris (Matt. 9). En Jezus Christus geneest veel mensen van ziekten en kwaal en Hij bevrijdt mensen van elke demonische bezetting.

De mens kan dan wel denken dat hij veel weet en veel kan, maar dit is echt een schijnzekerheid.

In Ps. 8:5 staat dat God Almachtig de mens bijna Goddelijk heeft gemaakt. Dus de mens is tot veel in staat. Maar dat is hij alleen omdat God hem dat gegeven heeft. De mens is en blijft het maaksel van God, zoals Jeremia dit weergeeft in de vergelijking met de klei en de Pottenbakker. (Jer. 18)

📖 Ps. 8:5 NBG Toch hebt Gij hem bijna goddelijk gemaakt, en hem met heerlijkheid en luister gekroond.

In Ex. 4:8 staat dat wanneer de oudsten van het volk Israël Mozes niet willen geloven om wat hij zegt, dat zij hem dan zullen geloven om de dingen die hij doet, zoals wat God Almachtig liet zien met die staf en met zijn melaatse hand.

📖 Ex. 4:8 En het zal gebeuren, als zij u niet geloven en niet naar de boodschap van het eerste teken willen luisteren, dat zij dan toch wel de boodschap van het laatste teken zullen geloven.

Dit zijn overigens ook de woorden van Jezus Christus uit Joh. 10:37-38. Als je de woorden van Jezus Christus niet gelooft kijk dan naar Zijn werken en geloof die.

Joh. 10:37-38 Als Ik niet de werken van Mijn Vader doe, geloof Mij dan niet, maar als Ik ze doe en u Mij niet gelooft, geloof dan de werken, opdat u erkent en gelooft dat de Vader in Mij is en Ik in Hem.

Er is toch geen mens op aarde die de werken kan doen die Hij heeft gedaan?

En volgens mij herhaalt Jezus Christus hier de woorden van Zijn Vader uit Ex. 4:8 want ook hier zegt God Almachtig: '*als je Mij dan niet gelooft, geloof dan door de werken die ik doe*'.

En alsof het nog niet genoeg is geeft God zelfs een derde teken aan Mozes. God is in staat om het water van de Nijl ineens in bloed te doen veranderen.

Ik geloof dat God Almachtig hier in drievoud Zijn Almacht bevestigt. Want is het niet dat op een getuigenis van twee of drie een zaak vaststaat? (Matt. 18:16, Deut. 19:15). En is dat in de huidige Nederlandse Rechtsstaat niet net zo?

📖 Ex. 4:8 En het zal gebeuren, als zij u niet geloven en niet naar de boodschap van het eerste teken willen luisteren, dat zij dan toch wel de boodschap van het laatste teken zullen geloven.

📖 Matt. 18:16 Maar als hij niet naar u luistert, neem er dan nog een of twee met u mee, opdat in de mond van twee of drie getuigen elk woord vaststaat.

📖 Deut. 19:15 Eén enkele getuige mag tegen niemand opstaan met betrekking tot enige ongerechtigheid of tot enige zonde, bij elke zonde die men ook zou kunnen doen. Op de verklaring van twee getuigen of op de verklaring van drie getuigen staat de zaak vast.

----------...----------

Mozes is nog steeds niet gerustgesteld.

Nu geeft hij bij God Almachtig aan dat hij geen groot spreker is. In Ex. 4:10 zegt hij letterlijk dat hij onduidelijk en moeizaam spreekt.

Lang is gedacht dat Mozes een stotteraar was of een spraakgebrek zou hebben. Maar dat wordt tegengesproken door zijn lange redevoeringen (Bijvoorbeeld in Deut. 1:1-5). Ik denk dat Mozes zich nog steeds te min vond om deze taak op zich te nemen, en gewoonweg bang was om terug te gaan naar Egypte.

📖 Ex. 4:10 Toen zei Mozes tegen de HEERE: Och Heere, ik ben geen man van veel woorden. Dat ben ik sinds jaar en dag al niet, zelfs niet vanaf het ogenblik dat U tot Uw dienaar gesproken hebt, want ik spreek onduidelijk en moeizaam

God Almachtig herhaalt hier wat ik hierboven al beschreef: '*Wie heeft de mens een mond gegeven? Of wie maakt iemand stom, doof, ziende of blind? Ben ik het niet, de Heere*?

----------,----------

Het bovenstaande is heel belangrijk om te weten. In Job 1:12 geeft God Almachtig aan satan toestemming om Job te slaan. Maar satan mag Job zijn leven niet nemen. In Job 2:6 gebeurt hetzelfde.

📖 Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

Ik heb hiervoor al eerder geschreven dat satan geen enkele bewegingsvrijheid uit zich zichzelf heeft. Alles wat hij wil doen in mensenlevens kan hij alleen maar doen omdat God Almachtig hem daar toestemming voor geeft. En God geeft die toestemming onder andere om de mens te beproeven, te zuiveren en sterk te maken. (zie ook pag. 56)

📖 Job 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

Jezus Christus geeft dit aan in het voorbeeld van de wijngaard in Luk. 13. Een wijngaard wordt bemest, de wijnranken worden gesnoeid en opnieuw gesnoeid en opnieuw gesnoeid. En dit alles om nog meer vrucht te kunnen dragen.

Dát is het doel dat God Almachtig voor ogen heeft. En de beproevingen van dat moment kunnen pijnlijk zijn, maar als de overdadige vrucht daar is, zal iedereen toch blij zijn en zal het snoeien snel vergeten zijn.

Is dit niet hetzelfde bij de geboorte van een baby? Heeft een vrouw in barensweeën niet onbeschrijflijke pijn? Maar is het niet zo dat wanneer het kind geboren is de blijdschap onbeschrijflijk is en dat de pijn in de barensweeën ineens verdwenen is, en ook de gedachte daaraan?

Is dit gemeen? Is God Almachtig dan een dictator? Doet God dit om de mens te pesten? Of doe jij dit als ouder ook met jouw kind dat je opvoedt?

Jij wilt toch ook dat jouw kind als volwassene het nog beter gaat doen dan jij, dan jouw eigen ouders het gedaan hebben? En opvoeden is ook als bemesten en snoeien. Het kind vindt dat echt niet allemaal even leuk. Het gaat om het resultaat. En het resultaat zal geweldig zijn. Overdadig, overvloedig.

Zolang ik echter mijn lichaam en mijn leven hier op aarde als het hoogste goed beschouw; dat vertroeteld en verzorg moet worden tot in het oneindige; dan zal elke tegenslag een drama van ongekende grootte zijn voor dat lichaam en dat leven.

Maar ik weet dat God Almachtig dit lichaam van mij gebruikt voor een hoger doel. Na mijn sterven heb ik geen lichaam meer te vertroetelen en te verzorgen. Het is mijn geest die een nieuw geestelijk lichaam krijgt. (I Kor. 15:44).

📖 I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

Dáár gaat het om. En die geest in dat nieuwe geestelijke lichaam zal God Almachtig verheerlijken, in alles. (Joh. 11:4) En in dat verheerlijken van God (in alles) zal mijn vreugde en blijdschap zijn. Bevrediging ten top.

📖 Joh. 11:4 En toen Jezus dat hoorde, zei Hij: Deze ziekte is niet tot de dood, maar is er met het oog op de heerlijkheid van God, opdat de Zoon van God erdoor verheerlijkt wordt.

----------,----------

Mozes blijft tegenstribbelen. Hij is gewoon bang om terug te gaan naar Egypte. Bang om misschien opgepakt te worden voor de moord die hij veertig jaar daarvoor gepleegd heeft. Bang voor zijn eigen broeders, de Hebreeërs omdat die hem zo ongenadig hebben afgewezen toen hij hun kant koos.

Toch blijft God Almachtig bij Zijn standpunt. Ook al voelt Mozes zich minderwaardig, niet geschikt en is hij bang. God weet wat Hij doet en Hij heeft nu eenmaal Mozes aangewezen.

God Almachtig laat Mozes niet in zijn sop gaarkoken. Als tegemoetkoming aan al de tegenstrubbelingen biedt God aan dat Hij Aäron, de broer van Mozes, naar hem zal sturen. God Zelf zal dan tot Mozes spreken en Mozes kan de woorden van God dan op zijn eigen wijze tot Aäron spreken waarna Aäron tot de het volk kan spreken.

Zoals zo vaak verbaas ik mij over de eenvoud waarin het één en ander geschreven staat in de Bijbel.

God Almachtig stuurt Aäron naar Mozes toe. Maar Mozes was al veertig jaar in Midian. Is er dan in de tussentijd wel contact geweest tussen Mozes en zijn familie in Egypte? En het volk Israël werd toch zo onderdrukt en leefde in slavernij?; kon Aäron dan gewoon weglopen om naar Midian te gaan? Of zou Aäron ook weggevlucht zijn?

Allemaal menselijke vragen die mijn nieuwsgierigheid prikkelen maar die God Almachtig van nul en generlei waarde vindt. Want er staat gewoonweg niets over beschreven.

Waarom niet?

Omdat God Almachtig het niet belangrijk vindt om dat te vermelden. Het zou alleen maar afleiden van de rode draad van het verhaal. En die rode draad is dat God verder wil met de '*heilsgeschiedenis*'. De *'heilsgeschiedenis'* die leidt tot Zijn komst ***in*** Jezus Christus naar deze wereld toe om de mensheid te verlossen.

De '*heilsgeschiedenis*' is wat het woord letterlijk betekent. Het Hebreeuwse woord voor '*heil'* is Yeshua. Nieuw Testamentisch is dit Jezus Christus. Dus de *'heilsgeschiedenis'* is de weg naar Jezus Christus toe. En het hele O.T. beschrijft uitgebreid die weg.

In het kort komt het erop neer dat er een onoverkomelijke kloof ontstaan is tussen God Almachtig en de mensen door de zondeval. Omdat de mens gezondigd heeft en God op geen enkele wijze vereenzelvigd kan worden met ook maar de kleinste vorm van zonde is die breuk ontstaan. Want God heeft net zoveel met zonde van doen als licht met duisternis, als leven met dood. Ik kan niet tegelijk levend en tegelijk dood zijn. Zo kan God dus ook niet in één adem genoemd worden met zonde.

Nu zegt de Bijbel dat het loon op de zonde de dood is (Rom. 6:23, Jac. 1:14-15). En omdat de Bijbel ook zegt dat er niemand is die goed doet (Ps. 14:3, Ps. 53:2,) betekent dit dat de ***hele*** mensheid ten dode is opgeschreven. Ik dus ook!

📖 Rom 6:23 Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere

📖 Jac. 1:14-15 Maar ieder mens wordt verzocht, als hij door zijn eigen begeerte wordt mee gesleurd en verlokt. Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart ze zonde, en wanneer de zonde volgroeid is, baart ze de dood.

📖 Ps. 14:3 Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zijn zij verdorven; er is niemand die goeddoet, zelfs niet één.

📖 Ps. 53:2 De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijk, zij bedrijven gruwelijk onrecht; er is niemand die goeddoet.

Wat ik ook gedaan heb, of ik nu een pepermuntje gestolen heb of mijn buurman de hersens in elkaar geslagen heb, zonde is zonde, en daar staat maar één straf op en dat is de doodstraf.

Dat zou echter betekenen dat de schepping kapot is. Dat het mooiste wat God Almachtig gemaakt heeft voor eeuwig kapot is. En dat mijn leven hier op aarde totaal zinloos is. Immers, wat ik ook doe, hoe goed ik het ook doe, er is geen redden aan. (zie ook mijn vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pag. 9-12)

Alleen al door de zonde van de eerste mens, maar zeker ook door al de eigen zonden, heeft satan het recht verworven over de mensen te heersen. Hij is nu eigenaar geworden van de mensen net zo lang tot er '*betaald*' is aan hem. (I Kor. 6:20, I Kor. 7:23)

En laat God Almachtig in Zijn grootheid ***DÁT*** nu gedaan hebben. God is ZELF naar deze wereld gekomen ***in*** de mens Jezus Christus (Joh. 12:46, Joh. 16:28, I Tim. 1:15), en heeft door HEM te laten lijden en sterven aan het Kruis van Golgotha, satan betaald voor de zonden van de mensen. Dat kon Jezus Christus omdat Hij zonder zonden was.

Of zoals Kol. 2:13-14 het zegt: Jezus heeft de *'lijst met aanklachten'* en zonden die tégen mij pleitte aan het Kruis van Golgotha vernietigd. Deze lijst is er niet meer, er is geen aanklacht meer. God Almachtig ziet mij door Jezus Christus heen. En Hij ziet dan Iemand Die zonder zonden is.

Zoals ik hiervoor al zei is '*het heil*' tot de mensen gekomen ***in*** Jezus Christus. *'De heilsgeschiedenis'*. En die *'heilsgeschiedenis'* gaat dus de vragen beantwoorden wie Jezus Christus is, waar Hij vandaan kwam en wat Hij precies gedaan heeft.

Zo komt Jezus Christus uit het nageslacht van koning David (Luk. 2:4), uit de stam van Juda (zie geslachtsregister Matt. 1, en Hebr. 7:14).

Juda was één van de twaalf zonen van Jakob, die gezamenlijk het volk Israël vormen. Jakob was de zoon van Izaäk en Rebekka, en Izaäk was de zoon van Abraham en Saraï. En dit volk Israël, het nageslacht van Abraham, Izaäk en Jacob woont nu nog in Egypte, in de onderdrukking door de Farao. Maar de bevrijding komt er aan.

De bevrijding van het volk Israël is op dit punt in de geschiedenis nog maar een beginstap in die hierboven beschreven *'heilsgeschiedenis'*.

📖 I Kor. 6:20 U bent immers duur gekocht. Verheerlijk daarom God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn.

📖 I Kor. 7:23 U bent duur gekocht; word dus geen slaven van mensen.

📖 Joh. 12:46 Ik ben een Licht, in de wereld gekomen, opdat ieder die in Mij gelooft, niet in de duisternis blijft

📖 Joh. 16:28 Ik ben van de Vader uitgegaan en ben in de wereld gekomen.

📖 I Tim. 1:15 Dit is een betrouwbaar woord en alle aanneming waard dat Christus Jezus in de wereld is gekomen om zondaars zalig te maken……

📖 Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

📖 Luk. 2:4 Ook Jozef ging op weg, van Galilea uit de stad Nazareth naar Judea, naar de stad van David, die Bethlehem heet, omdat hij uit het huis en het geslacht van David was,

📖 Hebr. 7:14 Het is immers overduidelijk dat onze Heere van Juda afstamt, over welke stam Mozes niets gezegd heeft in verband met het priester-schap.

Voordat God Almachtig ***in*** Jezus Christus naar deze wereld zou komen, zullen nog veel eeuwen verstrijken en zal het volk Israël nog heel veel meemaken.

----------,----------

Na de belofte van God Almachtig dat Mozes zijn broer Aäron weer terug zal zien en dat zij samen naar Egypte zullen gaan is het gesprek tussen God en Mozes afgelopen. Of Mozes daar nu gelukkig mee is of niet. Hij moet leren vertrouwen op God. En als Aäron natuurlijk echt zal verschijnen zal, zal dat ook een geloofsboost voor Mozes zijn. Dan is dat toch een enorme bevestiging van wat God hier tot Mozes gesproken heeft bij die brandende doornstruik.

En hoe zit dat bij mij?

Ik kan mij zo goed voorstellen hoe Mozes zich voelde.

In *mijn mijmeringen* bij de vier Evangeliën heb ik veel geschreven over de inktzwarte pagina's uit mijn leven. Maar ook hoe God Almachtig naar mij toe kwam door mijn dooptekst heen, door te zeggen dat ik een wachter ben op de muur van het volk Israël zou zijn, en dat ik de woorden die God mij zou doorgeven aan Zijn volk zou vertellen, om ze te waarschuwen. (Ez. 33:7)

📖 Ex. 33:7 En u, mensenkind, Ik heb u aangesteld tot wachter over het huis van Israël. U zult een woord uit Mijn mond horen en u moet hen namens Mij waarschuwen.

Jarenlang heb ik de opdracht van God Almachtig niet kunnen aannemen. Ik was net als Mozes. Hoeveel excuses heb ik niet aangedragen om maar niet datgene te hoeven doen dat God mij opdroeg te doen? En hoe veel is God mij tegemoet gekomen om de omstandigheden zo te maken dat ik Zijn opdrachten wel kon uitvoeren.

Halleluja; ***God Almachtig is in-control***. Hij is zo veel sterker dan mijn kleine en miserabele tegenstrubbelingen. En wat een geloofsboost heb ik zelf telkens weer mogen ontvangen als ik (wij) in de bediening gingen staan die God ons gegeven had.

Die bediening werd lang niet door iedereen geaccepteerd en gewaardeerd. Er waren mensen die zeiden dat zij die bediening beter konden uitvoeren. En weet je: dat zal ook best het geval zijn geweest. Maar wij mochten staan op de plaats die God Almachtig ons gegeven had.

De omstandigheden zijn waar. Die omstandigheden waren voor Mozes waar, en waren ook in mijn leven waar. Daar hoef je echt niet geestelijk over te doen, of de omstandigheden te vergeestelijken.

Achteraf kan ik alleen maar zeggen (en nu nog steeds...) het was het snoeimes van God Almachtig en het was de mest van God met maar één doel: dat ik, dat wij meer vrucht zouden dragen.

Voor Mozes was die vrucht om het volk Israël uit de slavernij te leiden, de vrijheid in, naar het beloofde land. En zoals ik al eerder beschreef: Mozes leidde het volk Israël fysiek uit Egypte; het was een lichamelijke bevrijding uit de onderdrukking en de slavernij. Jezus Christus heeft het volk Israël geestelijk bevrijdt uit de onderdrukking en de slavernij van satan.

Het is mijn opdracht om Gods volk, Israël, Gods kinderen, de wedergeboren Christenen, dus iedereen die geroepen is om Gods kind te zijn, om hen te leren in de vrijheid te leven die Jezus Christus gerealiseerd heeft door ons vrij te kopen.

Waarom?

Omdat zoveel Christenen zich vrijwillig weer onder een juk geplaatst hebben. Een religieus juk, een juk van regels, inzettingen en geboden. Een juk van moetens en niet mogens. En dit gaat dwars door alle denominaties heen.

Door *mijn mijmeringen* heen probeer ik iedereen die het leest te prikkelen om terug te keren naar God de Vader ***in*** Jezus Christus. En Jezus Christus ***IS*** de Bijbel.

Mijn oproep aan iedereen dit leest is om de Bijbel weer te openen en om zelf te gaan lezen welke wonderbaarlijke liefde God Almachtig voor de lezer heeft. Om zelf weer een persoonlijke relatie met God op te bouwen. God heeft ons persoonlijk zoveel te vertellen!

Elk verhaal in de Bijbel vertelt iets over mij. Elk verhaal in de Bijbel mag mij ondersteunen in mijn taak die ik als wedergeboren Christen heb; Het brengen van het Evangelie naar de hele wereld opdat zij die in eerste instantie geroepen zijn door God Almachtig, om die te kunnen bereiken. Want het geloof komt door het horen. (Rom.10:14)

📖 Rom. 10:14 Hoe zullen zij dan Hem aanroepen in Wie zij niet geloven? En hoe zullen zij in Hem geloven van Wie zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen zonder iemand die predikt?

----------...----------

Mozes gaat weg van de berg Horeb aan de linkerzijde van de golf van Akaba, loopt met de kudde kleinvee helemaal om de golf van Akaba heen om aan de rechterkant weer af te zakken naar het land Midian, waar zijn schoonvader Jethro woont. En waar zijn vrouw Zippora en zijn twee zonen zijn.

Dat de vrouw weer schijnbaar van nul en generlei waarde is blijkt wel weer uit het feit dat over de schoonmoeder van Mozes met geen woord gerept wordt.

Mozes vertelt zijn schoonvader Jethro alles wat hij heeft meegemaakt op de berg Horeb en vraagt uit beleefdheid toestemming om terug te gaan naar Egypte.

En Jethro geeft die toestemming.

Dat zou ook vreemd zijn geweest als hij die toestemming niet had gegeven want dan zou hij direct tegenover God Almachtig zijn komen te staan.

Als er nog twijfels en tegenstrubbelingen bij Mozes zijn dan neemt God Almachtig die weg door te zeggen dat Mozes niet bang hoeft te zijn (Ex. 4:19) omdat alle mensen die Mozes veertig jaar geleden zochten om hem te doden nu zelf overleden waren.

📖 Ex. 4:19 Ook zei de HEERE tegen Mozes in Midian: Ga, keer terug naar Egypte, want al de mannen die u naar het leven stonden, zijn gestorven.

Dus, geen angst, maar gaan; En Mozes gaat met zijn vrouw en zijn zonen. Met de staf die God Almachtig bij de berg Horeb in een slang had veranderd om Mozes te laten zien dat Hij het was die in-control is. Toen, en vandaag de dag nog steeds.

----------,----------

God Almachtig zegt tegen Mozes in Ex. 4:21 dat Mozes al de wonderen die God door hem heeft laten zien (de staf veranderde in een slang, de hand van Mozes werd melaats, het water veranderde in bloed), dat hij die tekenen ook voor Farao moet doen, maar dat Farao niet zal luisteren omdat God zijn hart verhardt.

📖 Ex. 4:21 De HEERE zei tegen Mozes: Nu u naar Egypte gaat terugkeren, zie erop toe dat u al de wonderen waartoe Ik u in staat gesteld heb, vóór de Farao doet. Ikzelf echter zal zijn hart verharden, zodat hij het volk niet zal laten gaan.

Dat is voor mij een vreemde uitspraak. God Almachtig geeft Mozes opdracht om wonderen te doen om Farao te laten zien dat God in-control is maar tegelijkertijd verhardt God het hart van Farao zodat hij niet zal luisteren naar Mozes, en dus ook niet naar God.

📖 Joh. 12:40 Hij heeft hun ogen verblind en hun hart verhard, opdat zij niet met de ogen zouden zien en met het hart inzien en zich bekeren en Ik hen zou genezen.

Ik zie hier dezelfde tegenstelling in het feit dat Christenen geroepen zijn om het Evangelie in de wereld te verkondigen, maar dat God Almachtig bij veel mensen de ogen heeft gesloten en de oren heeft toegestopt zodat zij het Evangelie helemaal niet kunnen zien en het Evangelie helemaal niet kunnen horen. (Joh. 12:40, Rom. 11:8)

📖 Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

Dus aan de ene kant worden we opgeroepen om te Evangeliseren; aan de andere kant heeft God Almachtig sommige mensen de ogen toegesloten en de oren toegesloten. God Zelf heeft ze als het ware in een diepe slaap gebracht. (Jes. 29:10).

📖 Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld

Dit bevestigt mij er in dat het plan van God Almachtig om de hele mensheid te redden begint bij het volk Israël. Zij zijn op dit moment de geroepenen. Het volk Israël moet zich eerst bekeren tot God Almachtig in Jezus Christus. Het volk Israël moet eerst opgeleid worden om straks, op God's moment, te helpen bij het beoordelen van de hele mensheid. (zie ook de Eerstelingen en de Ambassadeurs op pag. 41-47).

De reden dat God Almachtig het hart van de Farao van Egypte verhardt is dezelfde reden waarom God alle mensen buiten het volk Israël om, op dit moment nog in *'slaap'* houdt, wat het Evangelie van Jezus Christus betreft.

Gods plan met deze wereld en met de hele mensheid wordt in de volgorde zoals Hij dat bedacht heeft. (I Kor. 15:20-24). Daarnaast wil God naast Zijn almacht, Zijn heerlijkheid laten zien. Eerst aan het volk Israël en het volk van Egypte, maar straks aan alle mensen van de wereld.

📖 I Kor. 15:20-24 Maar nu, Christus ís opgewekt uit de doden en is de Eersteling geworden van hen die ontslapen zijn. Want omdat de dood er is door een mens, is ook de opstanding van de doden er door een Mens. Want zoals allen in Adam sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. Ieder echter in zijn eigen orde: Christus als Eersteling, daarna wie van Christus zijn, bij Zijn komst. Daarna komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God en de Vader heeft overgegeven, Wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft tenietgedaan.

Wat het volk Israël en het volk van Egypte betreft, wordt die almacht en heerlijkheid op dit moment maar ten dele getoond in die drie wonderen die God Almachtig Mozes heeft laten zien.

Het is precies dezelfde reden dat Jezus Christus zoveel verschillende wonderen en tekenen heeft gedaan. Het genezen van zieke mensen; het bevrijden van gebonden mensen; het opwekken van dode mensen; maar ook Zijn gezag over de elementen als het bedwingen van de storm, het lopen over het water, het voeden van duizenden mensen uit een paar broden en visjes.

Elk van die wonderen waren op zich al een uiting van de kracht van God Almachtig. Maar in totaliteit zijn die wonderen en tekenen onbeschrijflijk. Ze zijn als het ware net zo groot als de schepping van de aarde door God; en dat alleen op het woord dat God uitspreekt: '*er zij licht*' (Gen.1:3) en er was licht.

📖 Gen. 1:3 En God zei: Laat er licht zijn! En er was licht

God Almachtig maakt, met wat Hij van plan is om door Mozes te doen, onomstotelijk duidelijk dat er geen goden zijn zoals Hij. Er is maar één God, één almachtige Schepper van hemel en aarde; één God die het voor het zeggen heeft; en dat is '*Ik ben die Ik ben*', dat is JHWH, JAWEH, Adonia, Heere. En dat Hij alleen soeverein is en dat Hij alle dingen van deze aarde in Zijn hand heeft. (Hand. 7:49-50)

📖 Hand. 7:49-50 De hemel is voor Mij een troon en de aarde een voetbank voor Mijn voeten. Wat voor huis zult u dan voor Mij bouwen, zegt de Heere, of wat is de plaats van Mijn rust? Heeft Mijn hand niet al deze dingen gemaakt?

God Almachtig noemt Israël in Ex. 4:22 *'Mijn zoon, Mijn eerstgeborene*'.

Hierin ligt duidelijk een verwijzing wie en wat het volk Israël voor God Almachtig is. Hij heeft dit volk geschapen en Zich ten eigendom genomen (Deut. 7:6, Ps. 135:4), waarvan ik geloof dat het volk Israël op aarde voortgekomen is uit de *'zonen Gods'* die al bij God waren voordat de aarde geschapen is (Gen. 6:2, Gen. 6:4)

Het volk Israël is uitverkoren. Zij zijn door God al voor de grondlegging van deze wereld geroepen en aangewezen om Zijn volk te zijn (Matt. 25:34, , Ef. 1:4,). En dat heeft God niet zonder reden gedaan. (Jer. 2:1-3)

Het belangrijkste uit dat plan van God Almachtig is, dat God op dit punt in de geschiedenis, de weg voorbereidt dat Hijzelf ***in*** Jezus Christus naar deze aarde kan komen om eerst Zijn eigen volk te reinigen en hun zonden te vergeven. Zodat dit volk qua heiligheid op dezelfde lijn staat als God Almachtig in Jezus Christus. Maar vanuit de tijd van Mozes gerekend, zal dat nog vele eeuwen duren.

En als Gods volk Israël zich bekeerd heeft tot God Almachtig ***in*** Jezus Christus, en zij zijn gereinigd van al hun ongerechtigheden en al hun zonden zijn vergeven, en het volk Israël heeft plaatsgenomen in de Goddelijke Regering van Jezus Christus, pas dan komt de rest van de wereldbevolking aan de beurt. Waarvan ik geloof dat er voor God geen onderscheid is tussen dit aardse leven en het hiernamaals.

Waarin moet het volk van God Almachtig dan opgeleid worden? Dezelfde redenen die Jezus Christus naar deze wereld bracht: (a) het brengen van de leer van bekering en (b) om het Koninkrijk van God aan te kondigen (o.a. Matt. 4:17).

Dát was de taak van het volk Israël, van het twee-stammenrijk uit de tijd van Jezus Christus hier op aarde. Maar door hun weigering om Jezus Christus als de aangekondigde Messias aan te nemen als Redder en Verlosser, is het Evangelie ook beschikbaar gesteld voor iedereen op deze wereld die door God Almachtig daarvoor uitverkoren zijn (Ef. 1:4); en in mijn ogen is dat eerst het tien-stammenrijk van het volk Israël, totdat hun getal vol zal zijn. (Openb. 6:11) Het getal dat God bepaald heeft voor de grondlegging van deze wereld.

📖 *Ex. 4:22 Dan moet u tegen de Farao zeggen: Zo zegt de HEERE: Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël.*

📖 *Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom*

📖 *Deut. 7:6 Want u bent een heilig volk voor de HEERE, uw God. De HEERE, uw God, heeft ú uitgekozen uit alle vol-ken op de aardbodem om voor Hem tot een volk te zijn dat Zijn persoonlijk eigendom is.*

📖 *Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen had-den.*

📖 *Gen. 6:4 In die dagen en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.*

📖 *Matt. 25:34 Dan zal de Koning zeggen tegen hen die aan Zijn rechterhand zijn: Kom, gezegenden van Mijn Vader, beërf het Koninkrijk dat voor u bestemd is vanaf de grondlegging van de wereld.*

📖 *Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.*

📖 *Jer. 2:1-3 Het woord van de HEERE kwam tot mij: Ga ten aanhoren van Jeruzalem prediken: Zo zegt de HEERE: Ik denk aan u, aan de genegenheid van uw jeugd, aan de liefde van uw bruids-dagen, toen u achter Mij aan ging in de woestijn, in een land waarin niet wordt gezaaid.*

Omdat niemand weet waar dit tien-stammenrijk is gebleven (na hun verbanning naar Assyrië in ±722 voor Christus), ben ik ervan overtuigd dat op dit moment de nakomelingen van dit tien-stammenrijk, de wedergeboren Christenen zijn.

Daarvoor moet echter wel het Evangelie van Jezus Christus over de hele wereld hoorbaar gebracht worden, zodat deze nakomelingen het ook kunnen horen, en de kans krijgen om zich te bekeren tot God Almachtig in Jezus Christus. Want zijn de eerst geroepenen om het geloof als een gift en een gave van God cadeau te krijgen.

God Almachtig heeft in het O.T. tekens gegeven waaraan Zijn volk herkenbaar zou zijn (houden van de sabbat en de besnijdenis). Ik geloof dat God in het N.T. ook tekens heeft gegeven waaraan Zijn volk te herkennen zal zijn. En die tekenen zijn: (a) de aanbidding van die Ene Almachtige God, Schepper van hemel en aarde, en (b) de grote voorliefde voor het totale volk Israël, het twee- en het tien-stammenrijk dat eens herenigd zal worden (Hos. 1:11).

Dat zie je ook terug vandaag de dag. De Joden, het twee-stammenrijk, leven nog in het O.T., want zij willen niets weten van de Jezus Christus, de aangekondigde Messias.

De wedergeboren Christenen leven in het N.T. Zij hebben God Almachtig in Jezus Christus wel aangenomen als aangekondigde Messias, en aanbidden Hem als Enig en Waarachtig God Almachtig, Schepper van hemel en aarde.

----------,----------

In alles wat tot nu toe beschreven is in dit Bijbelboek Exodus, lees ik dat het volk Israël onderdrukt wordt in Egypte, maar dat God Almachtig voornemens is om Zijn volk hieruit te halen en om hen te brengen naar een land, overvloeiende van melk en honing.

Zoals Mozes geroepen was om het volk van God Almachtig uit deze slavernij en onderdrukking te halen en te brengen naar het land van overvloed, is Jezus Christus gekomen om het volk Israël als eerste te verlossen uit de slavernij en onderdrukking van satan. Om hen in de vrijheid te plaatsen zodat dit volk Israël samen met de Eersteling Jezus Christus (en onder Zijn aanvoering) de ***hele*** wereldbevolking zal redden uit de verdrukking en de slavernij van satan. Want dát is Gods einddoel.

De totale vrijheid en overvloed voor ieder mens die op aarde heeft geleefd en leeft. Ja, ook voor hen die in het dodenrijk zijn opgesloten door hun afwijzing van God Almachtig in Jezus Christus (Fil. 2:10-11).

Israël was heilig voor de HEERE, de eersteling van Zijn opbrengst. Allen die deze opaten, werden schuldig, onheil kwam over hen, spreekt de HEERE

📖 I Kor. 15:20 Maar nu, Christus ís opgewekt uit de doden en is de Eersteling geworden van hen die ontslapen zijn. Want omdat de dood er is door een mens, is ook de opstanding van de doden er door een Mens. Want zoals allen in Adam sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. Ieder echter in zijn eigen orde: Christus als Eersteling, daarna wie van Christus zijn, bij Zijn komst.

📖 Matt. 4:17 Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.

📖 Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

📖 Openb. 6:11 En aan ieder van hen werd een lang wit gewaad gegeven. En tegen hen werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten, totdat ook het aantal van hun mededienstknechten en hun broeders, die evenals zij gedood zouden worden, volledig zou zijn geworden.

📖 Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

Jezus Christus zal net zoals Hij na Zijn opstanding naar het dodenrijk is gegaan om de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te brengen (I Petr. 3:19-20) ook straks alle ongehoorzame geesten uit alle tijden die in het dodenrijk vast zitten, het Evangelie brengen.

Dan is het wéér aan die mens of Hij Jezus Christus aanneemt of niet en wanneer. Tot het moment gekomen daar is dat ***alle*** knie zich gebogen zal hebben voor Jezus Christus; dat ***alle*** tong beleden zal hebben dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is.

Is dit de alverzoeningsleer?

Je zult maar in het dodenrijk opgesloten zitten vanaf de tijd van de zondvloed, ruim 2.400 jaar voor Christus; in de verschrikkelijke hitte en pijn, voordat Jezus Christus naar dit dodenrijk ging om het Evangelie te brengen. Je mag dit alverzoeningsleer noemen wat je wilt, maar jij zult het maar zijn die al die tijd gevangen zit.

Overigens vind ik persoonlijk dat mensen die met het bovenstaande moeite hebben, eigenlijk iets uitstralen dat zij Gods wegen een beetje onrechtvaardig vinden. Zij hebben zich toch bekeerd tot God Almachtig ***in*** Jezus Christus, alsof zij heel wat hebben moeten laten in hun aardse leven.

Als liefde voor God Almachtig ***in*** Jezus Christus de hoofdreden is voor bekering, met als gelijke de liefde voor de naasten en anderen, dan zou iedere wedergeboren Christen dolblij moeten zijn met het goede nieuws, dat er voor die mensen die tijdens dit aardse leven Jezus Christus hebben afgewezen (omdat God hen in slaap hield) ook een mogelijkheid komt om zich te bekeren!

----------...---------

Zoals God Almachtig hier in Ex. 4:23 zegt dat Farao het volk Israël zal moeten laten gaan om HEM te dienen, zo zal ook satan het volk van God moeten laten gaan om God ***in*** Jezus Christus te dienen. En dit dienen bestaat o.a. uit het doen van de werken die God voorbereid heeft (Ef. 2:10).

Daarom hebben de geroepenen het cadeau van het geloof ontvangen van God Almachtig. (Ef. 2:8-9) Niet voor hun eigen belang, maar om de geestelijke bolwerken te helpen slechten die tegen God zijn (II Kor. 10:3-6 NBV).

En dat is dat de heerschappij van satan, inclusief satan zelf als *'overste van deze wereld'* vermorzeld zal worden, zoals God Almachtig al aangekondigd had in het paradijs (Gen. 3:15), direct na de zondeval.

📖 *Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader*

📖 *I Petr. 3:19-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.*

📖 *Ex. 4:23 Daarom zeg Ik tegen u: Laat Mijn zoon gaan, zodat hij Mij kan dienen. Maar u hebt geweigerd hem te laten gaan, zie, Ik zal uw zoon, uw eerstgeborene, doden.*

📖 *Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.*

📖 *Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen*

📖 *II Kor. 10:3-6 NBV We leven wel in deze wereld, maar vechten niet met de wapenen van dee wereld. De wapens waarmee wij ten strijde trekken dienen niet ons eigen belang, maar zijn er om met hun kracht bolwerken te slechten voor God……*

📖 *Gen. 3:15 En Ik zal vijandschap teweegbrengen tussen u en de vrouw, en tussen uw nageslacht en haar Nageslacht; Dat zal u de kop vermorzelen, en u zult Het de hiel vermorzelen.*

Dan neemt de geschiedenis ineens een totaal andere wending.

Was ik wat hoofdstuk vier van het boek Exodus betreft, nog in het afscheid van Mozes van zijn schoonfamilie; en was ik nog in de woorden die God Almachtig tot Mozes sprak; vanaf vers 24 blijkt dat Mozes en zijn familie inmiddels onderweg zijn naar Egypte en in een herberg kwamen om te overnachten.

Daar komt God Almachtig bij Mozes om hem te doden.

Mozes doden?

Wat is dit nu voor een wending? Mozes was toch door God Almachtig geroepen om het volk Israël uit Egypte leiden?

Mozes die tegenstribbelde en door God Almachtig overtuigd moest worden dat *hij* de uitverkoren persoon daarvoor was. En dan nu zou diezelfde Mozes gedood moeten worden?

Overigens wordt de manier van doden gezocht in een ineens opkomende ernstige ziekte van Mozes, of een worsteling met een aanvaller zoals Jakob deze bijvoorbeeld had in Gen. 32:24

📖 Gen. 32:24 Maar Jakob bleef alleen achter, en een Man worstelde met hem, totdat de dageraad aanbrak.

Of ligt hierin een vooruitblik naar Jezus Christus? Gods Eniggeboren Zoon (Joh. 1:14, Joh. 1:18). Staat er niet in Jes. 53:10 geschreven dat het God Almachtig behaagde om Hem te verbrijzelen?

📖 Joh. 1:14 En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggebore-ne van de Vader), vol van genade en waarheid.

📖 Joh. 1:18 Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft Hem ons verklaard.

Voor ons mensen van vlees en bloed is dat niet voor te stellen. Maar God Almachtig had en heeft maar één plan en dat is de redding van de ***hele*** wereld. Daarvoor moest Zijn Eniggeboren Zoon Jezus Christus sterven, om de hele wereld te *kunnen* redden. Zo groot is Gods liefde voor de mensen!

Ik denk dat hierin ook deze Bijbeltekst uit Ex. 4:24 geplaatst moet worden. Mozes is een Beeld van Jezus Christus.

📖 Jes. 53:10 Maar het behaagde de HEERE Hem te verbrijzelen, Hij heeft Hem ziek gemaakt. Als Zijn ziel Zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zal Hij nageslacht zien, Hij zal de dagen verlengen;het wel-behagen van de HEERE zal door Zijn hand voorspoedig zijn.

Op de website www.refoweb.nl kwam ik de volgende verklaring tegen over Ex. 4:24:

> *Dit is één van de meest raadselachtige teksten in de Bijbel.*
>
> *"Bloedbruidegom" Mozes krijgt een Goddelijke opdracht en dan gaat hij met vrouw en kind naar Egypte. Maar onderweg gebeurt er iets tegenstrijdig. Op ene moment zegt God: Ga naar Egypte en dan gaat Mozes, vervolgens krijg je: "Onderweg, kwam de Heere hem tegemoet en zocht hem te doden" (Ex.4 vers 24).*

📖 Ex. 4:24 En het gebeurde onderweg, in de herberg, dat de HEERE hem tegenkwam en hem wilde doden

Als Mozes nu ongehoorzaam was, dan zou je dat in kunnen denken.

Dan zou God bij wijze van spreken kunnen zeggen: "maar dan kom Ik je tegen."

Pas als Zippora ingrijpt en de besnijdenis aan het kind voltrekt, komt er uitkomst.

Velen hebben over deze tekst het hoofd gebroken. Buber heeft een mooie verklaring gevonden.

De achtergrond van deze gebeurtenis is, dat Mozes jarenlang bij de Midianieten heeft gewoond. De schoonvader van Mozes was ook een Midianiet "Jethro, de priester van Midian" (Ex.3 vers 1).

De Midianieten hadden ook de besnijdenis, maar dan werd een jongen pas besneden als hij de huwbare leeftijd had bereikt. Dus vandaar dat verband met "bruidegom".

Wanneer werd een Midianitisch "kind" besneden? Als hij ging trouwen.

Dus de besnijdenis vond daar niet plaats op de achtste dag, maar als een jongen rijp was voor het huwelijk.

Nu heeft Mozes kennelijk nagelaten zijn kind te besnijden volgens Israëlitische gebruiken. Hij heeft blijkbaar gewacht en het kind niet besneden en gedacht, dat doe ik wel als hij gaat trouwen. Alleen nu gaat Mozes naar Egypte om Israël te bevrijden.

Maar als Mozes de bevrijder wil worden van Israël, dan moet hij wel op het fundament van Israël gaan staan. Niet op het fundament van Midian.

En daarom komt God hem onderweg tegen, om hem aan te duiden dat er nog wat moet gebeuren; jouw fundament is nog niet in orde. Zo kun je niet gaan. Want als jij je kind niet besnijdt dan sta je niet in het verbond.

Blijkbaar heeft Zippora dat op het kritieke moment beseft, ze besnijdt het kind en raakt met het bloed de voeten van Mozes aan en zo worden de voeten en daarmee ook de weg van Mozes geheiligd.

En dan door de kracht van het bloed kan hij gaan naar de Farao, want nu staat hij op het fundament van het bloedverbond.

En dan begrijp je ook dat Zippora zegt "bloedbruidegom" (Ex. 4 vers 26), want op het moment dat het kind besneden wordt, was hij in Midianitische gedachte bruidegom. Dan was hij huwbaar.

Het is heel wonderlijk, op het moment dat de besnijdenis plaatsvindt, is daar sprake van een bruidegom. En, staat er dan: "En Hij liet hem met rust." Door de kracht van het bloed wordt Mozes vrijgemaakt om op die manier bruidegom te worden om het volk vrij te kopen.

En dat is precies wat de Heere Jezus gedaan heeft, Hij is door de kracht van Zijn bloed de Bruidegom geworden. Op grond van het bloed van Golgotha kon Jezus de bruid gaan kopen.

Daar zit heel duidelijk een symboliek in, dat Mozes moet gaan staan op het fundament van Israël.

Het gaat hier niet om Mozes als persoon, maar om Mozes als drager van de opdracht.

In het uur van het gevaar voltrekt Zippora de bloedige ceremonie aan het kind. Dus in plaats van de Midianitische gewoonte hanteert ze het Israëlitische gebruik. En dat is vergelijkbaar met het opleggen van de handen op de kop van het offerdier (o.a. in Exodus 29:10).

Dat is dus een identificatie, een vereenzelviging van het leven met het bloed. Zippora spreekt dan: "Gij zijt mij een bloedbruidegom" (Ex.4:26). En daarmee is Mozes voor de bruiloft gereed.

Als je dit verband in gedachten houdt, dan ga je ook iets beter begrijpen dat Mozes alleen op deze manier zijn opdracht kon aanvaarden.

Nu staat Mozes op het fundament van Israël en daarmee kan hij zijn roeping gaan vervullen, eerder niet. Je zou kunnen zeggen dat de besnijdenis een symbool is van de bevrijding. De overgang van oud naar nieuw; de overgang van slavernij naar vrijheid; de overgang van woestijn naar het Beloofde Land.

----------,----------

Uit de verzen die hier beschreven worden, lees ik dat Mozes zijn zoon (of zonen) niet besneden had. Hijzelf zal echt wel besneden zijn door zijn vader Aram en zijn moeder Jochebed, die beiden uit het priestergeslacht Levi kwamen, al hoewel ik dat nergens in de Bijbel ben tegengekomen.

Mozes was al op jonge leeftijd naar het paleis van Farao gebracht, was daar opgegroeid met de gewoonten en de goden van Egypte. Dan komt hij bij de gelovige Jehtro, maar dan zijn er inmiddels al veertig jaar voorbijgegaan. Waarschijnlijk heeft Mozes er helemaal niet bij stilgestaan dat zijn zonen besneden moesten worden. Wie zou hem dat verteld moeten hebben? Want tegen de tijd dat Mozes bij verstand was, woonde hij al lang niet meer bij zijn vader en moeder.

Uit het feit dat God Almachtig naar Mozes toekwam om hem te doden maak ik op dat Mozes in deze wel het een en ander te verwijten viel. Dat hij waarschijnlijk wel wist van de door God ingestelde besnijdenis inhield, maar dat hij dit door laksheid misschien niet gedaan had. Waarom zou God anders direct met het ergste oordeel komen wat er is? De dood?

Als Mozes echt niets van het besnijdenisritueel afwist als teken van het verbond, zou God Almachtig het hem dat dan niet eerst op een '*normale*' manier gevraagd hebben in plaats van direct hem te willen doden?

Want God Almachtig zegt in Gen. 17:12-14 dat een onbesnedene - of iemand van wie de zonen onbesneden zijn - niet kan optreden namens de God van het verbond.

Blijft voor mij natuurlijk de vraag staan, dat God Almachtig dit ook wel wist toen Hij voor de eerste keer met Mozes sprak bij de berg Horeb.

Zippora, de vrouw van Mozes pakt dan een stenen mes en besnijdt de zoon van Mozes, Gerson. Waarschijnlijk was Mozes te ziek om dit zelf te doen.

----------...----------

Het kan óók zo zijn dat Mozes zijn zoon niet besneden had omdat zijn vrouw Zippora daar niets van wilde weten. Uit het hierboven aangehaalde artikel van refoweb blijkt namelijk dat de Midianieten het besnijdenisritueel wel kenden, maar dat dit gebeurde op volwassen leeftijd van de mannen.

📖 Gen. 17:12-14 Elk kind bij u van acht dagen oud, al wie mannelijk is, moet besneden wor-den, al uw gene-raties door: degene die in uw huis geboren is én dege-ne die van enige vreemdeling voor geld gekocht is, die niet tot uw nageslacht behoort. Degene die in uw huis geboren is én degene die met uw geld gekocht is, moeten zeker be-sneden worden. Zo zal Mijn verbond in uw vlees tot een eeuwig verbond zijn. Maar hij die man-nelijk en onbesne-den is, van wie het vlees van zijn voorhuid niet besne-den wordt, die persoon moet van zijn volksgenoten worden afgesneden; hij heeft Mijn verbond verbroken.

Hoe het ook zij: Zippora is degene die Gersom, de zoon van Mozes besnijdt en daarmee de boosheid van God Almachtig over dit feit afwendt.

Maar met liefde en warmte gaat het niet gepaard, want Zippora is boos. En dat kan natuurlijk een boosheid zijn omdat zij Mozes verwijt niet de geboden en inzettingen van God Almachtig te hebben opgevolgd door Gersom op de achtste dag te besnijden, maar het kan ook een boosheid zijn omdat zij niet wilde dat Gersom op de achtste dag besneden zou worden door Mozes (zoals ik hiervoor al aangaf) en dat zij nu dus gedwongen wordt door God om dit alsnog te doen. En dat zij nu zelf dit ritueel moet uitvoeren.

----------,----------

Als Mozes zijn zoon besneden is kan de geschiedenis verder vervolgd worden. Dan lees ik dat God Almachtig Zijn belofte nakomt door Aäron naar Mozes te sturen. Aäron heeft dus wel zijn opvoeding (geestelijk en natuurlijk) gehad van zijn Levitische ouders.

Ik schreef al eerder dat het mij verbaast dat Aäron schijnbaar gewoon het land Goosen kon verlaten terwijl het volk Israël toch in verdrukking leefde en in slavernij. Voor mij zou dat toch betekenen dat het volk Israël niet mocht reizen en dat zij niet konden gaan en staan waar zij maar wilden.

Aäron komt dus bij Mozes.

Hoe lang zouden zij elkaar al niet hebben gezien? Vanaf het moment dat Mozes bij de dochter van Farao in het paleis kwam wonen? Toen was Mozes nog een kind.

Of was er wel degelijk contact tussen Mozes in zijn jeugd en zijn biologische familie? Zou Mozes Aäron niet meer hebben gezien vanaf het moment dat Mozes uit Egypte gevlucht is?

Het staat niet beschreven. Eén ding is wel zeker: ze hadden elkaar zeer lange tijd niet gezien. Ik kan mij dus voorstellen dat de ontmoeting zeer emotioneel was.

Wat mij ook verbaast is dat Aäron óók naar de berg Horeb gaat. En dat Mozes dus met zijn familie óók weer naar de berg Horeb teruggaat.

Hoe het ook zij; Mozes en Aäron ontmoeten elkaar dus in de woestijn bij de berg Horeb.

Nadat Mozes Aäron heeft ingelicht wat hun opdracht was en dat zij dus naar Egypte terug moesten gaan om de Farao de woorden van God Almachtig door te geven; pakken zij daadwerkelijk hun spullen en gaan.

Of Mozes hier zijn vrouw Zippora en zijn zonen meeneemt staat niet beschreven. Of zouden Zippora en zijn zonen bij de berg Horeb gebleven zijn? Of zouden Zippora en zijn zonen teruggegaan zijn naar haar familie in Midian?

Het staat op dit punt in ieder geval niet beschreven. Net zomin als er beschreven staat dat er meerdere mensen met hen meegereisd zouden zijn. Ik kan mij toch niet voorstellen dat je zo een lange reis in je uppie maakt. Zippora op een ezel rijdende en Mozes met zijn zonen ernaast lopende.

----------,----------

Dan komen Mozes en Aäron in Egypte aan, in het land Goosen.

Zij roepen direct de oudsten van het volk Israël bij elkaar om hen in te lichten over al wat God Almachtig gesproken heeft. Maar dat niet alleen; Mozes doet ook de tekenen voor de oudsten van Israël die God hem had getoond, om zijn woorden kracht bij te zetten.

Dus hij gooit zijn staf op de grond en die verandert in een slang; hij steekt zijn hand in zijn boezem en die komt er wit van de melaatsheid weer uit; en hij verandert water in bloed. Tekenen en wonderen die de oudsten van het volk Israël overtuigden van het feit dat Mozes en Aäron werkelijk door God Almachtig waren gestuurd.

Ook hier hoor ik Jezus Christus weer spreken in Joh. 10:38. *'Als je Mijn woorden niet gelooft, geloof dan Mijn werken*'.

📖 Joh. 10:38 maar als Ik ze doe en u Mij niet gelooft, geloof dan de werken, opdat u erkent en gelooft dat de Vader in Mij is en Ik in Hem.

Hetzelfde moet de bedoeling hier ook zijn geweest want de oudsten van het volk Israël geloofden Mozes en ze worden emotioneel en dankbaar omdat God Almachtig hun geroep eindelijk gehoord heeft en omdat God gezegd heeft dat Hij een einde aan de Egyptische onderdrukking zal maken.

----------,----------

Het verhaal van de roeping van Mozes kan ik direct naar de dag van vandaag halen. Sterker nog; ik kan dit verhaal zelfs naar mij persoonlijk trekken. En waarschijnlijk geldt dit ook voor jou.

Wat is er voor nodig om mij te overtuigen? Of ben ik al overtuigd door wat Jezus Christus hier op aarde heeft gedaan? Dat God Almachtig ook mij aangekondigd heeft dat Hij mij zal gaan bevrijden uit de onderdrukking en de slavernij van satan?

Dat kan ik wel beamen. Net zoals Mozes beaamde dat zijn broeders, de Hebreeërs onderdrukt werden, zuchten en kreunden onder de hen opgelegde dwangarbeid.

Maar als Mozes geroepen wordt? Als ik geroepen wordt?

Mozes moest terug de duisternis in. Terug naar Egypte om daar de confrontatie aan te gaan met de onderdrukker. Om de eisen van God Almachtig over te brengen aan de Farao van Egypte.

Jezus Christus moest de duisternis in. Hij moest met satan de verdrukker de confrontatie aangaan. Om de eisen van God de Almachtige over te brengen aan satan.

Maar dat zegt nog niets over mijn positie hier op aarde. Want het verlossingswerk van Jezus Christus heeft al plaatsgevonden; ruim tweeduizend jaar geleden.

Vraagt God Almachtig ook niet mij om het strijdtoneel weer te gaan betreden? Om mensen te vertellen van het verlossingswerk van Jezus Christus? Zodat de mensen het Evangelie horen? En de Heilige Geest hen die geroepen zijn door God, tot bekering kan brengen?

In hoeverre heb ik steken laten vallen en ben ik op sommige terreinen misschien wel laks geworden, waardoor God Almachtig mij misschien ook wel wil '*doden*' omdat ik Zijn geboden en inzettingen niet nakom. Dat dit '*doden*' door mij in ieder geval wordt opgemerkt omdat de dingen niet gaan zoals ze zouden moeten gaan.

Heer, maak mij mijn overtredingen bekend, mijn laksheid, mijn beloften naar U toe die ik niet ben nagekomen, opdat ik deze aan U mag belijden en opruimen.

Ik zie in mijn eigen leven in ieder geval wel duidelijk dat sommige dingen gewoon niet veranderen, dat de druk alleen maar toeneemt en dat het af en toe lijkt alsof wij een speelbal van satan en zijn trawanten zijn.

Ik weerspreek dit direct in Jezus Christus Naam omdat ik weet dat ik weet dat ik zeker weet dat ik een nieuwe schepping ben en dat het oude voorbijgegaan is en dat ik nu leef in het nieuwe leven.

Maar vaak vraag ik mij af of U het niet bent die mij probeert te '*doden*' in de setting van het verhaal van Mozes.

Wat ben ik vergeten Heer? Wat doe ik niet naar Uw wil Heer?

Hoofdstuk 5

Mozes en Aäron voor de Farao

Mozes en Aäron zijn in Egypte aangekomen. En nadat zij de plannen van God Almachtig hadden doorgesproken met de oudsten van het volk Israël vragen zij om een audiëntie bij de Farao. (Ex. 5:1)

📖 Ex. 5:1 Daarna kwamen Mozes en Aäron en zeiden tegen de Farao: Zo zegt de HEERE, de God van Israël: Laat Mijn volk gaan om voor Mij een feest te vieren in de woestijn.

Het verbaast mij altijd weer hoe eenvoudig het schijnbaar in die tijd was om de koning te kunnen spreken. Het lijkt erop dat mensen gewoon het paleis konden binnenstappen met het verzoek om de koning te kunnen spreken. Dit was overigens niet alleen in Egypte zo, maar ook in Israël.

Mozes en Aäron zijn dus aangekomen in Egypte. Zouden Mozes en Aäron gelogeerd hebben bij de ouders van hen? Of bij hun familie? Of in het paleis bij Mozes zijn stiefmoeder? Als al die mensen nog geleefd zouden hebben. Want Mozes was hier immers al tachtig jaar (Ex. 7:7).

📖 Ex. 7:7 Mozes was tachtig jaar oud en Aäron drieëntachtig jaar oud toen zij tot de Farao spraken

Het wordt allemaal niet verteld omdat het allemaal zou afleiden van de kern van het verhaal.

En die kern is dat God Almachtig Zijn volk Israël uit Egypte wil halen om naar het beloofde land Kanaän te gaan. Het land dat God aan Abraham, Izaäk en Jakob beloofd heeft. (Gen. 17:8).

📖 Gen. 17:8 Ik zal aan u en uw nageslacht na u het land waar u vreemdeling bent, heel het land Kanaän, als eeuwig bezit geven. Ik zal hun tot een God zijn.

Tot nu toe is het volk Israël sterk in aantal gegroeid. Van vijf en zeventig mensen toen Jakob met de zijnen naar Egypte kwamen tot ongeveer zeshonderdduizend man (vrouwen en kinderen niet meegerekend) volgens Ex. 12:37. Ondanks de verdrukking en de slavernij van minimaal de laatste tachtig jaar.

📖 Ex. 12:37 Zo trokken de Israëlieten van Rameses naar Sukkoth, ongeveer zeshonderdduizend man te voet, mannen alleen, vrouwen en kleine kinderen niet meegerekend.

Ik kom bij die tachtig jaar omdat Aäron de broer van Mozes drie jaar ouder was dan Mozes.

Toen Mozes geboren werd was daar het gebod van de Farao om alle jongetjes onder de twee jaar te doden (Ex. 1:22). Toen Aäron geboren werd gold die regel schijnbaar nog niet. Daarom neem ik aan dat de verdrukking en de slavernij ten tijde van de geboorte van Aäron nog niet aanwezig was, of nog niet in die mate was dat het volk Israël beperkt werd in zijn groei.

📖 Ex. 1:22 Toen gebood de Farao heel zijn volk: Al de zonen die geboren worden, moet u in de Nijl werpen, maar al de dochters mag u in leven laten.

----------,----------

Mozes en Aäron staan uiteindelijk voor Farao en ik kan mij voorstellen dat ze beiden zenuwachtig waren.

Misschien gold dat nog wel meer voor Mozes omdat hij zijn verleden meenam. Een verleden dat hij ruim veertig jaar daarvoor een Egyptenaar gedood had en dat de Farao die toen regeerde hem zocht om te doden. In hoeverre zou deze Farao dat werkelijk allemaal niet weten?

Er wordt niets over verteld. Mozes en Aäron krijgen de gelegenheid om de boodschap van God Almachtig over te brengen aan de Farao van Egypte.

📖 Ex. 3:8 Daarom ben Ik neergekomen om het volk te redden uit de hand van de Egyptenaren, en het te leiden uit dit land naar een goed en ruim land, naar een land dat overvloeit van melk en honing, naar het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten.

Die boodschap die in mijn ogen anders is dan de belofte die God Almachtig aan het volk Israël had gegeven. God had immers tot Mozes gesproken dat Hij het volk Israël door Mozes hand, uit het land Egypte wilde leiden om het naar het beloofde land te brengen. (Ex. 3:8). Niet voor een paar dagen of weken maar voorgoed.

Tegen de Farao zegt Mozes echter dat God Almachtig wil dat de Farao Zijn volk Israël moet laten gaan om een feest voor Hem te vieren. Met andere woorden: als dat feest voorbij is komen ze weer terug.

Het maakt ook niet zoveel uit want het antwoord van Farao is: *Nee*. En dat niet alleen. Hij zegt dat hij de Heere niet kent en dus ook niet zou weten waarom hij naar Hem zou moeten luisteren.

Dat zal ook wel te maken hebben met het feit dat de Farao's zichzelf als god of als halfgod beschouwden.

De Farao laat zich ook niet ompraten als Mozes en Aäron zeggen dat wanneer zij niet het feest van de Heer vieren en Hem gaan offeren dat Deze het volk Egypte dan zal slaan met ziekten als de pest, of met het zwaard.

Ook die uitspraak bevreemdt mij weer. Want bij mijn weten heeft God Almachtig dat nergens tegen Mozes en of Aäron zo gezegd.

Bedient God Almachtig Zich hiermee van onwaarheden om Zijn daden en woorden kracht bij te zetten?

Dat geloof ik niet omdat God Almachtig op geen enkele wijze vereenzelvigd kan worden met ook maar de kleinste vorm van zonde.

Ik denk dan ook dat Mozes en Aäron deze woorden hebben gebruikt om hun boodschap des te krachtiger over te brengen bij de Farao. Overigens zonder succes, want het antwoord van de Farao is en blijft *nee*.

Is het bovenstaande niet heel erg menselijk en herkenbaar?

Hoevaak wordt het '*leugentje om bestwil*' niet gebruikt vandaag de dag? Zonder er bij na te denken dan een *'leugentje om bestwil'* ook een leugen is?

Hoevaak worden de woorden van God Almachtig niet aangevuld met eigen woorden, om de boodschap (voor ons idee) duidelijker over te laten komen?

Is dit niet hetzelfde als wat de eerste mens deed in de hof van Eden toen deze met de slang in discussie ging?

God Almachtig had gezegd dat de mens niet mocht eten van de *'boom van kennis van goed en kwaad'* (Gen. 2:17). Maar de eerste mens vulde die woorden van God aan, dat zij die boom ook niet mochten aanraken (Gen. 3:3).

Dat laatste had God Almachtig niet gezegd. God had helemaal niet gezegd dat zij die *'boom van de kennis van goed en kwaad'* niet mochten aanraken. Zij mochten niet van de vruchten van die boom ***eten***.

En dát was dus het onderwerp waarop satan met de eerste mens in discussie ging. En de mens verloor.

Is dat ook niet de reden dat Jezus Christus bij de verleidingen in de woestijn door satan, alleen maar de Schrift citeert?

Is dat ook niet de reden dat Jezus Christus tijdens zijn confrontaties met de religieuze leiders uit Zijn tijd telkens weer de Schrift citeert?

Ik geloof dat satan door de zondeval de kunst van het discussiëren in ons gelegd heeft. En discussiëren lijdt altijd tot overdrijvingen, tot aanvullingen of verminderingen van de woorden van God Almachtig.

Het beste advies is Jezus Christus houding over te nemen op elk vraagstuk dat ik voorgelegd krijgt: '*er staat geschreven!*'. Daarom is het ook zo enorm belangrijk dat ik de Bijbel ken. Want de Bijbel ***IS*** Jezus Christus.

Zonder Bijbelkennis is het gevaar levensgroot dat mensen met elke verandering van leer meegaan. Elk verhaal dat vroom en mooi in de oren klinkt zal gevolgd worden. Maar de vraag is of ***dát*** is wat God Almachtig wil.

📖 *Gen. 2:17 maar van de boom van de kennis van goed en kwaad, daarvan mag u niet eten, want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker sterven.*

📖 *Gen. 3:3 maar van de vrucht van de boom die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: U mag daarvan niet eten en hem niet aanraken, anders sterft u.*

God Almachtig wil dat alles getoetst wordt wat er gezegd wordt in naam van God. Door wie dan ook, of je nu een arme broeder of zuster bent of een belangrijk leidinggevende in de kerk of gemeente.

Elk woord dat geschreven of gesproken wordt moet getoetst worden in de Bijbel. (II Tim. 3:16). Alleen zo wordt het gesprek en het onderricht uit de Bijbel, eerlijk en oprecht; zuiver en puur.

📖 II Tim. 3:16 Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid,

De grondhouding van God Almachtig is ***LIEFDE***. Dat betekent dat Zijn woorden ook altijd die levensreddende liefde in zich hebben. Zelfs bij vermaningen en correcties.

----------,----------

De woorden van Mozes en Aäron leveren niet het gewenste resultaat op.

Ik weet niet in hoeverre zij gedacht hadden dat de Farao direct *'ja en amen'* zou zeggen op het verzoek van God Almachtig, maar dat het resultaat van hun verzoek aan de Farao een tegengesteld effect zou hebben; dat zullen ze wel niet hebben durven dromen. Maar het gebeurt toch.

Farao wil niet aan het verzoek van God Almachtig door Mozes en Aäron tegemoet komen; sterker nog, hij gaat door hun verzoek de druk op het Israëlitische volk extra ***verzwaren***.

Moesten de Israëlieten bakstenen bakken waarbij de grondstoffen hen aangedragen werd door de Egyptenaren; nu moeten zij nog steeds hetzelfde aantal bakstenen per dag bakken, maar ze moeten de grondstoffen ook nog zelf verzamelen in de vorm van stro en stoppels. Deze moeten zij zelf uit het hele land Egypte zien te halen om daar bakstenen van te maken.

De Farao ziet in het verzoek van God Almachtig door Mozes en Aäron een reden om het volk Israël van luiheid te betichten. (Ex. 5:17) Als zij immers met dit soort plannen bezig kunnen zijn moeten zij harder werken. Dan hebben zij ook geen tijd meer om zich bezig te houden met dit soort ideeën.

📖 Ex. 5:17 Maar hij zei: Lui bent u, lui! Daarom zegt u: Laat ons gaan! Laat ons offers brengen aan de HEERE

----------...----------

De reactie bij het volk Israël laat zich raden. Boosheid. '*Wat hebben jullie ons nu aangedaan?*' roepen zij Mozes en Aäron toe. '*Wij komen net van de Farao vandaan om ons beklach te doen over de werkdruk, de onderdrukking en het feit dat wij nu zelf de grondstoffen voor de te bakken bakstenen moeten verzamelen en wij worden voor lui uitgemaakt. Dit is jullie schuld, jullie met je woorden van God Almachtig. Jullie hebben ons alleen maar in een kwade reuk bij Farao gebracht*.'

----------,----------

Een verhaal uit eigen ervaring:

> Ik kreeg een aanbieding om samen met iemand een eigen bedrijf te beginnen. Maar ik wilde persé dat het Gods wil was. Dat Hij het er mee eens was. Want een bedrijf beginnen doe je niet zo maar. Dat betekent veel energie erin steken, financiële risico's nemen en noem maar op.
>
> Maar hoe kwam ik er nu achter dat het Gods wil was dat dit bedrijf opgestart werd? Dat Hij Zijn goedkeuring eraan gaf?
>
> Ik sloeg diverse '*piketpaaltjes*' in de grond. Of te wel; er deden zich een aantal beslissingsmomenten voor welke ik aan God Almachtig voorlegde. En bij elk van die momenten vroeg ik aan God: *'Heer als U het er niet mee eens bent, doe dan deze deur dicht. Dan stop ik de voorbereidingen en ga verder met wat ik aan het doen was'*.
>
> Bijvoorbeeld: we moesten een eigen pand hebben. En er kwam een pand in beeld dat werkelijk perfect bij de doelstellingen van het nieuwe bedrijf paste. Op een schitterende locatie. Maar wat wonderlijker was, dat de inrichting helemaal paste bij de bedrijfsdoelstelling. Het was alsof het er voor gemaakt was.
>
> Maar het huurpand was veel te duur voor ons. En de pandeigenaar had nogal een aantal voorwaarden aan het huren van dit pand verbonden.
>
> Dus vroeg ik God Almachtig: *'Heer als U het wilt laat de pandeigenaar dan zijn huurprijs met minimaal vijfendertig procent verlagen*'. En tot mijn grote verbazing gebeurde dit.
>
> Toen stonden nog die aanvullende voorwaarden van de pandeigenaar in de weg en ik vroeg: *'Heer als U het wilt laat de pandeigenaar dan zijn aanvullende voorwaarden van tafel halen*'. En dit gebeurde ook.

Het was toen half april 2013 en het huurcontract zou op 1 juni 2013 ingaan. En ik vroeg: *'Heer, als U het wilt dan wil ik graag morgen de sleutel van het pand al hebben zonder daar extra voor te hoeven betalen. zodat we het al kunnen inrichten*'. En dit gebeurde.

Als laatste *'piketpaaltje'* had ik God Almachtig om een financiële bevestiging gevraagd. En het gebeurde ook. Dit was overigens het grootste wonder dat in die voorbereidingen gebeurde. (Ik wil hierbij even niet verder op details ingaan)

Vier keer de vraag aan God Almachtig: *'Heer als U het wilt, laat het dan gebeuren zoals ik de plannen gemaakt heb. En als het Uw goedkeuring niet kan wegdragen, doe dan de deur dicht*'.

Maar wat ik ook vroeg, het gebeurde. En toen uiteindelijk ook de financiële bevestiging kwam heb ik de knoop doorgehakt en het huurcontract ondertekend en is het bedrijf begonnen.

Maar eigenlijk vanaf de eerste dag dat ik het nieuwe bedrijfspand binnenstapte was het alsof God Almachtig Zijn inbreng terugtrok. Of Hij Zijn hand ervan aftrok.

Mijn (Christelijke) vriend, wiens bedrijf mee zou gaan naar het nieuwe pand, bleek niet die vriend te zijn die ik dacht. Hij heeft zelfs in juli 2015 de negentienjarige vriendschap verbroken (zonder opgaaf van redenen), is met zijn bedrijf weggegaan en heeft daarna faillissement aangevraagd voor zijn bedrijf. Mij achterlatend met een veel te groot pand. En mij met een grote schuld opzadelend in geld en een grote voorraad producten die ik speciaal voor zijn bedrijf aangeschaft had, maar die hij dus niet meer afnam.

Het nieuw opgezette bedrijf kwam niet van de grond zoals ik gedacht had waarbij zelfs externe mensen met de mond vol van verbazing stonden dat het niet wilde lukken. Tenminste niet in de snelheid waarin ik het wilde.

Maar om een lang verhaal kort te maken, het nieuwe bedrijf werd een molensteen om mijn nek en heeft mij veel zorgen en slapeloze nachten gebaard.

----------,----------

Ik vergelijk de situatie van mijn bedrijf, met het volk Israël en zijn oudsten met het bovenstaande verhaal. Mijn situatie was voor de totstandkoming van het nieuwe bedrijf al niet gemakkelijk. Maar ergens ging het allemaal zoals het ging. Ik denk dat dit hetzelfde was als voor het volk Israël. Het was allemaal niet optimaal en het volk wilde het ook allemaal wel anders. Maar het ging zoals het ging.

Dan zegt God Almachtig dat Hij gaat helpen. Hij zal het volk Israël uit de onderdrukking en slavernij halen en brengen naar een land overvloeiende van melk en honing. En zo zei God tegen mij dat met het beginnen van dit nieuwe bedrijf een nieuwe situatie zou aanvangen en dat ik uit mijn situatie bevrijd zou worden waarin ik al jarenlang zat.

En nadat de oudsten van het volk Israël de woorden van God Almachtig eerst niet konden geloven en aannemen, kwamen zij toch tot acceptatie nadat Mozes de wonderen deed die God hem had laten zien bij de berg Horeb. En daarop geloofden de oudsten van Israël.

En nadat ik eerst niet kon geloven en aannemen, kwam ik toch tot acceptatie nadat God Almachtig op wonderbaarlijke wijze de deur steeds verder opendeed op die momenten dat ik vroeg; en dat wanneer God het er niet mee eens was dat Hij de deuren dan dicht zou moeten doen en dat ik dan de voorbereidingen zou stoppen.

De oudsten van het volk Israël geven hun toestemming aan Mozes en Aäron om met Farao te gaan praten. Maar in plaats dat het volk Israël de uittocht krijgt uit het land Egypte wordt de onderdrukking en de slavernij verzwaard.

Nadat ik de handtekeningen had gezet en mij geconformeerd had aan het nieuwe bedrijf ging het alleen maar bergafwaarts en is de financiële en de zorgendruk alleen maar enorm toegenomen.

Hoe kan dat nu allemaal?

Ik moet je echt zeggen dat ik het antwoord op bovenstaande vraag tot het moment dat ik deze letters op papier zette niet wist. Maar nu ik de vergelijking zo maak tussen de onderdrukking en slavernij van het volk Israël en de onderdrukking en slavernij die ik ervaar in dit nieuwe bedrijf wordt het antwoord mij duidelijk.

Het is alsof God Almachtig zegt: '*Kijk hoe het verder gaat met het volk Israël*. *De vergelijking in dit geval is zo overduidelijk dat je de Bijbel verder mag lezen om te zien hoe het verder gaat met het volk Israël ,om een antwoord op bovenstaande vraag van jou voor de dag van vandaag te ervaren*'.

Het antwoord is: Dat God Almachtig verheerlijkt wordt. Niet alleen in Israël, maar tot ver over de landsgrenzen heen. Dat het volk Israël in grote rijkdom het land van bezetting en onderdrukking zal verlaten en werkelijk op weg gaat naar het beloofde land (Ex. 12:35-36).

Maar het kernwoord is: ***Verheerlijking van God Almachtig***. Joh.11:14 en al die andere teksten waarin het woord '*verheerlijking*' voorkomt.

Natuurlijk is het volk Israël een partij in dit hele gebeuren. Maar het gaat er niet om dat het volk Israël verheerlijkt wordt, het gaat erom dat de hele wereld zal zien wie God Almachtig is. En dat de hele wereld onder de indruk komt van die *'awesome'* God. Dat alle aandacht, eer en glorie naar Hem uit gaat.

Jezus Christus wordt in Jes. 49:3 Israël genoemd. Zijn Knecht. In Wie God Almachtig Zich zal verheerlijken. Dus hier komen al die dingen bij elkaar. Het volk Israël, de heilsgeschiedenis door Jezus Christus heen naar de verheerlijking van God, de Almachtige. De Enige, Schepper van hemel en aarde.

📖 Ex. 12:35-36 De Israëlieten hadden gedaan overeenkomstig het woord van Mozes en hadden van de Egyptenaren zilveren voorwerpen, gouden voorwerpen en kleren gevraagd. Bovendien had de HEERE het volk genade gegeven in de ogen van de Egyptenaren, zodat zij hun het gevraagde gaven. Zo beroofden zij de Egyptenaren.

📖 Joh. 11:4 En toen Jezus dat hoorde, zei Hij: Deze ziekte is niet tot de dood, maar is er met het oog op de heerlijkheid van God, opdat de Zoon van God erdoor verheerlijkt wordt..

📖 Jes. 49:3 Hij heeft tegen Mij gezegd: U bent Mijn Knecht, Israël, in Wie Ik Mij zal verheerlijken

----------,----------

En zo is het ook met mij en mijn bedrijf. God Almachtig gaat redding geven. Maar het gaat niet om mijn verheerlijking of de verheerlijking van dit bedrijf. God is een na-ijverig God (Ex. 20:5) Hij is een jaloers God en zal het niet accepteren dat de aandacht voor Hem gedeeld wordt met iemand of iets anders.

📖 Ex. 20:5 U zult zich daarvoor niet neerbuigen, en die niet dienen, want Ik, de HEERE, uw God, ben een na-ijverig God, Die de misdaad van de vaderen vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten,

En daarom ben ik en mijn bedrijf, net als het volk Israël een instrument waardoor God Almachtig Zijn doel bereikt. En ik wil helemaal niet dat het anders gaat.

Zoals de omliggende landen en volkeren onder de indruk kwamen van wat God Almachtig deed met Zijn volk Israël, zullen de mensen in mijn omgeving, tot ver over de stadsgrenzen heen, onder de indruk komen van wat God doet met mij en mijn bedrijf.

De werken die God Almachtig heeft voorbereid voor mij om te doen zijn het bekendmaken van Hemzelf. En ik als Zijn kind, mag daarbij alles gebruiken wat ik voor handen heb. Dus ook mijn bedrijf hier op aarde.

Alles wat ik ben en wat ik heb, wijst alleen naar God, de Almachtige ***in*** Jezus Christus heen. Zodat de wereld zal zien wie HIJ is.

Heer, dank U dat ik tijdens het schrijven van dit verhaal, Uw wegen mag zien die U gaat bewandelen met mij en mijn bedrijf.

Dank U dat ik ook nu weer door het verhaal van de onderdrukking en de slavernij van Uw volk Israël U hoor spreken. En daar waar het volk Israël op dit punt in de geschiedenis niet wist wat er allemaal van komen zou, dat U mij de Bijbel hebt gegeven, waarin ik wel kan lezen wat er gebeuren zal.

En Heer: ik dank U met alles wat in mij is. Ik verheerlijk Uw grote Naam met alles wat in mij is. Zodat de mensen om mij heen, tot ver over de stadsgrenzen heen, zullen zien en zullen erkennen dat U een groot God bent en alle verheerlijking en dank en eer en glorie meer dan waard bent.

Dank U dat ik de klei mag zijn op Uw draaitafel. Dank U dat U de Pottenbakker bent. Dank U dat ik het voorwerp mag worden dat U voor ogen hebt om Uw wil te doen. Halleluja.

Dank U voor de vrijheid. Amen!

----------,----------

Ik heb in het voorgaande dus het Bijbelse verhaal van het volk Israël naast een stukje uit mijn eigen leven gezet.

De reden hiervoor is dat ik wil aangeven dat Jezus Christus de Bijbel ***IS***. En dat Hij dus door de Bijbel mij toespreekt en als het ware zegt: *'Als jij wilt weten hoe het met jou en jouw bedrijf verder gaat, kijk dan maar naar het volk Israël. Want als je die vergelijking zo maakt tussen het volk Israël en jou en jouw bedrijf dan kun je de uitkomst ook gelijk trekken*'.

Dat is ook wat God Almachtig zegt in Ex. 5:22-24. Aan de ene kant is Mozes verontwaardigd en zegt hij tegen God: *'Heere, waarom hebt U dit volk kwaad gedaan? Waarom hebt U mij dan gezonden?*'

Zijn dat niet de vragen die ik God Almachtig ook stelde? *'Heer als U zo de deuren wagenwijd open hebt gezet; hoe kan het dan toch in Uw Naam zo zijn dat het nu alleen maar slechter gaat, in plaats van dat ik de belofte zie uitgewerkt worden en dat ik uitgeleid wordt uit het land van slavernij en onderdrukking?*'

En God Almachtig antwoordt Mozes: *'Nu zult u zien wat Ik Farao zal aandoen. Voorzeker, door een sterke hand zal hij hen laten gaan. Ja, door een sterke hand zal hij hen uit zijn land verdrijven.*'

📖 *Ex. 5:22-24 Toen keerde Mozes terug tot de HEERE en zei: Heere, waarom hebt U dit volk kwaad gedaan? Waarom hebt U mij dan gezonden?Ja, vanaf het ogenblik dat ik naar de Farao gegaan ben om in Uw Naam te spreken, heeft hij dit volk kwaad gedaan en U hebt Uw volk helemaal niet gered. Toen zei de HEERE tegen Mozes: Nu zult u zien wat Ik de Farao zal aandoen. Voor-zeker, door een sterke hand zal hij hen laten gaan, ja, door een sterke hand zal hij hen uit zijn land verdrijven.*

En dat antwoordt aan Mozes voor het volk Israël is ook het antwoord dat God Almachtig aan mij geeft in mijn situatie. En dat antwoord mag ook het antwoord zijn aan jou als jij in een vergelijkbare situatie zit.

Don't give up.
God is in-control.

Things has to happen as it happens.
But God is in charge.

Halleluja!

----------,----------

Ik sprak laatst iemand die een behoorlijk crimineel verleden had. Maar wél geloofde in God Almachtig (!!!). En al vertellend over haar criminele verleden gaf God mij de bijbehorende geschiedenissen uit de Bijbel. En ik mocht haar dat allemaal vertellen en uitleggen.

Toen wij uitgesproken waren zei ze: *'Zoals jij die verhalen uit de Bijbel koppelt aan mijn leven, zo krijg ik gewoon het verlangen om zelf opnieuw de Bijbel te gaan lezen*'. Op elke vraag is een antwoord uit de Bijbel te vinden. Je moet er alleen de tijd voor nemen.

Met '*mijn mijmeringen*' hoop ik iedereen die dit leest aan te zetten tot het gaan lezen van de Bijbel zelf.

Want met het lezen van de Bijbel lees je Jezus Christus. En dan kun je niet anders dan onder de indruk komen van God Almachtig ***in*** Jezus Christus.

Dan kom je tot aanbidding van die Ene Almachtige God, jouw en mijn Schepper. Halleluja

Hoofdstuk 6

Bevelen van de Heere aan Mozes Geslachtsregister van Mozes en Aäron en Wonderen

De eerste ontmoeting tussen Mozes en Aäron met de Farao van Egypte heeft dus niet het gewenste resultaat opgeleverd. Sterker nog; de druk en de slavernij zijn alleen maar toegenomen. En dit betekent ook dat het volk Israël, vertegenwoordigt door de oudsten van het volk, helemaal geen geloof meer hebben in Mozes en Aäron.

Het vorige hoofdstuk eindigde dat Mozes verontwaardigt tot God Almachtig spreekt. Mozes vraagt zich openlijk af waarom God hem eigenlijk naar Egypte heeft gestuurd, als het effect van zijn optreden alleen maar een verergering inhoudt van de onderdrukking en slavernij van zijn volk. Zijn broeders en zusters, de Hebreeërs.

Maar God Almachtig heeft een plan. En dat plan zal geschieden zoals Hij het voor ogen heeft. Misschien begrijpen wij Gods wegen niet altijd, maar de mens moet leren accepteren dat Gods wegen hoger zijn dan de wegen van de mens, en dat de gedachten van God hoger zijn dan de gedachten van de mens. (Jes. 55:8-9).

📖 *Jesaja 55:8-9 Want, zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten dan uw gedachten*

Dit is voor de mens een zeer moeilijk te verteren zaak. Want de mens denkt dat hij god is. Dat alles door hem en voor hem tot stand is gebracht. Dat de mens alles begrijpt en verstaat. Maar dit is een leugen direct uit de hel.

In Ex. 6:2 neemt God Almachtig opnieuw het woord en Hij zegt opnieuw dat Hij de God van Abraham, Izaäk en Jakob is. Maar dat Zijn Naam Heere niet bekend is geweest bij Zijn volk.

📖 *Ex. 6:2 Ik ben aan Abraham, Izak en Jakob verschenen als God de Almachtige, maar met Mijn Naam HEERE ben Ik hun niet bekend geweest*

Wat zou daar mee bedoeld worden? Dat de Naam van de Heere niet bekend was bij het volk Israël?

Ik lees inderdaad in Ex. 3:14 dat God Almachtig Zich met Zijn Naam bekend maakt bij Mozes, maar het woord '*Heere*' komt toch al vaker voor in de Bijbel.

📖 *Ex. 3:14 En God zei tegen Mozes: IK BEN DIE IK BEN. Ook zei Hij: Dit moet u tegen de Israëlieten zeggen: IK BEN heeft mij naar u toe gezonden.*

Als ik dan de Studie-Bijbel raadpleeg kom ik wel vijf verschillende verklaringen tegen. En als je op internet een beetje gaat googelen kom je nog een veelvoud aan verklaringen voor.

Dus doe ik datgene wat ik in dit soort situaties altijd doe. En dat is mijzelf de vraag stellen wat het voor mij betekent dat God Almachtig hier zegt dat Hij tot nu toe niet bekend was met Zijn Naam.

Laat ik voorop stellen dat veel mensen in het OT een persoonlijke ontmoeting hebben gehad met God Almachtig. Adam, Kaïn, Abraham, Izaäk, Jakob en noem maar op.

In al die ontmoetingen was God Almachtig een God '*op afstand*'. En aan de ene kant is Hij dat ook natuurlijk. God kun je niet vergelijken met een mens. Hij staat daar ver boven. Hij is het die de aarde als het ware uitgeademd heeft met alles wat daarop en daarin is. (Ps. 33:6[AV])

Door het bekend maken van Zijn Naam *JHWH* geeft God Almachtig aan direct en intensief betrokken te zijn bij Zijn volk Israël. Dat Zijn volk Israël als het ware een onderdeel van Hem Zelf is.

Hoe kom ik daarbij?

Aan de ene kant zegt Jes. 49:3 dat Jezus Christus (al heette Hij toen nog niet zo, want de naam Jezus ontving Hij pas bij Zijn geboorte als Mens hier op aarde) de Knecht van God Almachtig is en dat Hij Israël is. En omdat Jezus Christus in Joh. 10:30 zegt dat God en Hijzelf Eén zijn betekent dit dus dat God, Jezus Christus, het volk Israël Eén zijn. (Joh. 5:19, Joh. 14:9, Joh. 17:5).

Dát maakt God Almachtig hier bekend aan Mozes. Dat God geen aparte partij is, maar dat God ***onderdeel*** is van Jezus Christus en Zijn volk Israël.

In het bovenstaande zie je dus ook weer een Drie-eenheid die niet uit elkaar getrokken kan worden. Zoals Pred. 4:12 het zegt, dat een drievoudig snoer niet snel verbroken kan worden. Een drievoudig snoer, God Almachtig - Jezus Christus - het volk Israël. En toch zegt Deut. 6:4 dat God Eén is.

Een mysterie?

Jij en ik bestaan ook uit een geest, een ziel en een lichaam. Alle drie hebben ze eigen werking en taak. En toch ben ik één. Je kunt mij niet uit elkaar halen en mijn geest en ziel en lichaam naast elkaar bijvoorbeeld op de boekenplank zetten.

📖 *Ps. 33:6 AV By the word of the Lord were the heavens made; and all the host of them by the breath of his mouth.*

📖 *Jes. 49:3 Hij heeft tegen Mij gezegd: U bent Mijn Knecht, Israël, in Wie Ik Mij zal verheerlijken*

📖 *Joh. 10:30 Ik en de Vader zijn één.*

📖 *Joh. 5:19 Jezus dan antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze.*

📖 *Joh. 14:9 Jezus zei tegen hem: Ben Ik zo'n lange tijd bij u, en kent u Mij niet, Filippus? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien; en hoe kunt u dan zeggen: Laat ons de Vader zien?*

📖 *Joh. 17:5 En nu verheerlijk Mij, U Vader, bij Uzelf, met de heerlijkheid die Ik bij U bezat voordat de wereld er was.*

📖 *Pred. 4:12 En als iemand de één overweldigt, zullen die twee tegen hem standhouden. Een drievoudig snoer wordt niet snel gebroken.*

📖 *Deut. 6:4 Luister, Israël! De HEERE, onze God, de HEERE is één!*

Hier zit een heel belangrijke boodschap voor de wedergeboren Christenen van deze tijd in.

God Almachtig is niet een God *'op afstand'* die beveelt en wij hebben maar te doen. ***God is onderdeel van ons***. Daarom zegt I Kor. 3:16 en I Kor. 6:19 ook dat mijn lichaam een tempel is van de Heilige Geest.

Diezelfde Heilige Geest zegt volgens Rom. 8:15 dat wij geen kinderen meer zijn van de slavernij en onderdrukking, maar dat wij kinderen van God Almachtig zijn.

Zijn wij als ouders ook niet een onderdeel, een niet te scheiden onderdeel, van onze kinderen?

Ook al hebben wij geen contact meer met onze kinderen; de bloedband blijft bestaan. Die kan ***nooit*** verbroken worden. En zo is het ook in de relatie tussen God Almachtig, Jezus Christus en de wedergeboren Christenen (Zijn volk Israël).

📖 I Kor. 3:16 Weet u niet dat u Gods tempel bent en dat de Geest van God in u woont?

📖 I Kor. 6:19 Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent?

📖 Rom. 8:15 Want u hebt niet de Geest van slavernij ontvangen, die opnieuw tot angst leidt, maar u hebt de Geest van aanneming tot kinderen ontvangen, door Wie wij roepen: Abba, Vader!

----------,----------

God Almachtig herhaalt Zijn woorden dat Hij wel degelijk het gekerm en gezucht van Zijn volk Israël heeft gezien onder de onderdrukking en slavernij van Egypte. Net zoals God wel degelijk het gekreun en gezucht hoort van de mensen vandaag de dag, die onder de onderdrukking en slavernij van satan gebukt gaan.

En God zegt weer dat Hij Zijn volk uit die onderdrukking en slavernij zal gaan halen. Daar heeft Hij Mozes voor aangesteld.

God Almachtig heeft Jezus Christus aangesteld om Zijn volk Israël uit de onderdrukking en slavernij van satan vandaan te halen. En dat is gebeurd. Satans macht is gebroken.

Op dit moment alleen nog voor de wedergeboren Christenen (Gods herenigde volk Israël) met de bedoeling dat zij gaan opstaan en de wereld voorbereiden op de bevrijding van de ***hele*** mensheid. (Rom. 8:14, Rom. 8:19).

📖 Rom. 8:14 Immers, zovelen als er door de Geest van God geleid worden, die zijn kinderen van God.

📖 Rom. 8:19 Met reikhalzend verlangen immers verwacht de schepping het openbaar worden van de kinderen van God.

----------,----------

De Israëlieten geloven Mozes niet meer. Ex. 6:8 zegt dat dit kwam door hun moedeloosheid en de harde slavenarbeid.

📖 *Ex. 6:8 Zo sprak Mozes tot de Israëlieten, maar zij luisterden niet naar Mozes door hun moedeloosheid en de harde slavenarbeid.*

Maar het volk Israël was niet de enige die gedesillusioneerd was.

Want als God Almachtig Mozes opnieuw aanspoort om naar de Farao te gaan, wil hij ook niet meer. Hij zegt tegen God: '*Zie, de Israëlieten hebben niet naar mij geluisterd, hoe zou de Farao dan wel naar mij luisteren?*' En daarbij geeft Mozes aan dat hij niet welbespraakt is.

Maar God Almachtig laat Zich niet van Zijn plan afhouden. God spreekt opnieuw tot Mozes en tot Aäron, dat zij weer naar de Farao moeten gaan om te vertellen dat Farao het volk Israël moet laten gaan.

Herkenbaar?

Voor mij in ieder geval wel. Dat ik uitgelachen wordt door mijn *'vijanden'* als ik met een boodschap van God Almachtig kom, daar kan ik nog inkomen. Maar als mijn eigen broeders en zusters mij óók laten vallen wordt het een ander verhaal. Dan voel je je naakt staan alsof je geen back-up meer hebt. Dan gaat het alleen nog tussen mij en God Almachtig. Er is geen mens meer die mij kan helpen.

📖 *Hebr. 2:17 Daarom moest Hij in alles aan Zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en een getrouw Hogepriester zou zijn in de dingen die God betreffen, om de zonden van het volk te verzoenen.*

📖 *Hebr. 3:1 Daarom, heilige broeders, deelgenoten aan de hemelse roeping, let op de Apostel en Hogepriester van onze belijdenis: Christus Jezus.*

Niemand?

God Almachtig heeft Aäron aan Mozes gegeven tot hulp. Aäron was uit het geslacht Levi, het toekomstige priestergeslacht waarin hij als hogepriester zou gaan fungeren.

📖 *Heb. 5:5 Zo heeft ook Christus Zichzelf niet de eer gegeven om Hogepriester te worden, maar Hij Die tot Hem heeft gesproken: U bent Mijn Zoon, heden heb Ik U verwekt.*

En wie heb ik als Hogepriester tot hulp? (Hebr. 2:17, Hebr. 3:1, Hebr. 5:5). Dit is toch Jezus Christus Zelf!

Met andere woorden: Wie en wat Aäron was voor Mozes, is Jezus Christus mij.

----------,----------

Dan maakt het Bijbelboek Exodus ineens een uitstapje door het geslachtsregister van Mozes en Aäron te beschrijven. Dit terwijl ik eigenlijk op het puntje van mijn stoel zit om te lezen hoe het verhaal met Mozes en de Farao van Egypte verder zal gaan.

Opmerkelijk in dit geslachtsregister is dat hierin drie zonen van Jakob worden genoemd: Ruben, Simeon en Levi. Dit zijn de oudste drie zonen van Jakob en alle drie zonen van Lea, de vrouw waarmee Jakob het eerst huwde (door bedrog aan hem gegeven overigens (Gen. 29)).

Waarom alleen deze drie zonen genoemd worden is mij onbekend. Want in de Bijbel worden toch twaalf zonen van Jakob genoemd en minsten één dochter. Waarschijnlijk zal het iets te maken hebben om de levenslijn van Jakob naar Mozes en Aäron duidelijk te maken.

Het nageslacht van Jakob naar Mozes en Aäron ziet er als volgt uit (zoals beschreven in Ex. 6:13-26):

Jakob	Ruben	Hanoch				
		Pallu				
		Hezron				
		Charmi				
	Simeon	Jemuel				
		Jamin				
		Ohad				
		Jachin				
		Zoar				
	Uit een kanaänitische	Saul				
	Levi (137 jaar)	Gerson	Libni			
			Simeï			
		Kahath (133 jaar)	Amram (137 jaar)	Mirjam (Num. 26:59)		
				Aäron	Nadab	
					Abihu	
					Eleazar	Pinehas
					Ithamar	
				Mozes		
			Jizhar	Korach	Assir	
					Elkana	
					Abiasaf	
				Nefeg		
				Zichri		
			Hebron			
			Uzziël	Misaël		
				Elzafan		
				Sithri		
		Merari	Maheli			
			Musi			
		Jochebed (Num. 26:59)				

Als je het voorgaande tabelletje op een rijtje ziet staan valt mij wat op.

In Ex. 12:40 staat dat het volk Israël vierhonderddertig jaar in Egypte is geweest. (Hand. 7:6, Gal. 3:17). Voor mij is dat dus gerekend vanaf het moment dat Jakob met zijn aanhang door de hongersnood gedreven uit Kanaän naar Egypte komt, waar hij herenigd wordt met zijn verloren gewaande zoon Jozef.

Maar als je de leeftijden ziet in het hierboven afgebeelde schema van Levi, Kahath en Amram; en de wetenschap dat Mozes op tachtigjarige leeftijd naar Farao werd gestuurd om vrijlating te vragen voor het volk Israël (Ex. 7:7), kom je nooit en te nimmer aan vierhonderddertig jaar.

De Studie-Bijbel geeft aan dat Jozef in het jaar 1.625 voor Chr. tot onderkoning van de Farao is aangesteld. Dat hij toen eerst zeven jaar de leiding heeft gehad over de overvloed van Egypte en dat hij in het tweede jaar van de hongersnood zijn broers in Egypte ontmoette. (Gen. 45:11). Dat moet dan dus in het jaar 1.616 voor Chr. zijn geweest.

Ik ga er gemakshalve ook maar even van uit dat Jozef in datzelfde jaar herenigd werd met zijn vader Jakob en al de zijnen. Dat zou dus het jaar zijn waarin het volk Israël in Egypte aankwam en zou dan ook het beginjaar van die eerder genoemde vierhonderddertig jaar zijn.

Als je de Bijbelteksten bekijkt, die aantallen jaren bevatten die met Jakob te maken hebben, zoals Gen; 41:46-47; Gen. 45:6 en Gen. 47:9, Gen. 30:25 en Gen. 29:20, 27 dan kun je afleiden dat Jakob 77 jaar oud moet zijn geweest toen hij naar Laban vluchtte. En bij Laban werkte Jakob eerst zeven jaar en trouwde toen met Lea. (Hij was toen dus vierentachtig jaar) en daarna werkte hij nog zeven jaar voor Rachel. (Hij was toen dus eenennegentig jaar).

Na deze veertien jaar kwamen de kinderen pas ter wereld. Na zijn huwelijk met Rachel heeft Jakob nog zes jaar voor Laban gewerkt (Gen. 31:38) in welke periode ook zijn kinderen zijn geboren.

Dus tussen Jacobs eenennegentigste en negenennegentigste jaar werden zijn kinderen geboren waarvan je toch mag aannemen dat de eerste drie zonen van Jakob, Ruben, Simeon en Levi in de eerste vier jaar van zijn huwelijk met Rachel zijn geboren.

Omdat deze drie zonen uit dezelfde moeder zijn geboren (Lea) en omdat Levi dan de derde in de rij was, ga ik ervan uit dat Levi in het vierde jaar na Jacobs huwelijk met Rachel is geboren. Dus toen was Jakob vijfennegentig jaar.

📖 *Ex. 12:40 e verblijfsduur van de Israëlieten, de tijd die zij in Egypte gewoond hadden, was vierhonderddertig jaar.*

📖 *Hand. 7:6 En zo sprak God uit dat zijn nageslacht bijwoner zou zijn in een vreemd land en dat ze hen tot slaven zouden maken en slecht zouden behandelen, vierhonderd jaar lang.*

📖 *Gal. 3:17 Dit nu zeg ik: Het verbond, dat eertijds door God rechtsgeldig was gemaakt met het oog op Christus, wordt door de wet, die na vierhonderddertig jaar gekomen is, niet krachteloos gemaakt om de belofte teniet te doen.*

📖 *Ex. 7:7 Mozes was tachtig jaar oud en Aäron drieëntachtig jaar oud toen zij tot de Farao spraken.*

📖 *Gen. 45:11 Ik zal u daar onderhouden – want er zal nog vijf jaar honger zijn – zodat u niet verarmt, u, uw huis en alles wat u hebt.*

📖 *Gen. 41:46-47 En Jozef was dertig jaar oud, toen hij bij de Farao, de koning van Egypte, in dienst trad. Toen ging Jozef bij de Farao weg en trok heel het land Egypte door. Het land bracht in de zeven jaren van overvloed bij handen vol op*

📖 *Gen. 45:6 Deze twee jaren is er immers honger geweest in het midden van het land, en er komen nog vijf jaren waarin er geen ploegen of oogsten zal zijn.*

📖 *Gen. 47:9 Jakob zei tegen de Farao: Het aantal van de jaren van mijn vreemdelingschap is honderddertig jaar. Weinig in getal en vol kwaad zijn mijn levensjaren geweest, en zij hebben het aantal van de levensjaren van mijn vaderen in de dagen van hun vreemdelingschap nog niet eens bereikt.*

Toen Jakob in Egypte kwam was hij honderddertig jaar. (Gen. 47:9) .

Als Jakob op zijn vijfennegentigste jaar Levi verwekt had, dan was Levi dus op dat moment vijf en dertig jaar.

Dat zou betekenen dat hij achttien jaar was toen Jozef verkocht werd aan de karavaan met Ismaëlieten. En dat zou weer een totaal ander beeld geven op Gen. 37. Want Levi had twee oudere broers die dan tussen de achttien en eenentwintig jaar geweest moeten zijn. En de andere broers die er destijds bij waren, zouden allemaal jonger dan achttien jaar moeten zijn geweest.

Ga ik in bovenstaande redenatie verder, dan zou Levi bij het overlijden van zijn vader Jakob op honderdzevenenveertigjarige leeftijd dus tweeënvijftig jaar zijn geweest. Maar zoals gezegd: op het moment dat Jakob met zijn familie (Israël) in Egypte aankwam was Levi dus vijfendertig jaar. Dat was dus het begin van de vierhonderddertig jaar die genoemd wordt in de Bijbel dat het volk Israël in Egypte is geweest.

Volg je dan het schemaatje op de vorige bladzijde dan lees ik dus dat Levi honderd zevenendertig jaar is geworden, waarvan hij dus honderdtwee jaar in Egypte heeft gewoond.

Nu weet ik niet wanneer Levi zijn zoon Kahath heeft verwekt, maar neem nu eens aan dat dit op dertigjarige leeftijd van Levi is geweest. Dan zou Kahath dus vijf jaar voordat het volk Israël in Egypte aankwam zijn geboren. En aangezien Kahath volgens het schema op de vorige bladzijde honderddrieendertig jaar is geworden, heeft hij dus honderdachtentwintig jaar in Egypte gewoond.

En weer moet ik een aanname doen die nergens op gestoeld is. Maar stel nu eens dat Kahath ook dertig jaar was toen hij Amram verwerkte, dan zou dit dus in het vijfentwintigste jaar zijn geweest dat het volk Israël in Egypte was.

Trek je de lijn van aannames door en je zegt dat ook Amram dertig jaar was toen hij Mozes verwekte, dan moet Mozes dus in het vijfenvijftigste jaar van het verblijf van het volk Israël in Egypte zijn verwerkt.

Dat Mozes in het vijfennegentigste jaar vluchtte naar Midian en dat hij dus in het honderdvijfendertigste jaar door God Almachtig opgeroepen werd om naar Farao terug te gaan en om daar te gaan pleiten voor de vrijlating van het volk Israël.

📖 Gen. 30:25 En het gebeurde, nadat Rachel Jozef gebaard had, dat Jakob tegen Laban zei: Laat mij vertrekken, dan kan ik naar mijn woonplaats en mijn land gaan.

📖 Gen. 29:20 Zo werkte Jakob zeven jaar om Rachel, en de jaren waren in zijn ogen als dagen, omdat hij haar liefhad.

📖 Gen. 20:27 Maak de bruiloftsweek van deze dochter vol; daarna zullen wij je ook de andere geven, voor het werk waarmee je mij nog eens zeven jaar dienen zult.

📖 Gen. 31:38 Deze twintig jaar dat ik bij u geweest ben, hebben uw ooien en uw geiten geen misdracht gehad en de rammen van uw kleinvee heb ik niet gegeten.

📖 Gen. 47:9 Jakob zei tegen de Farao: Het aantal van de jaren van mijn vreemdeling-schap is honderddertig jaar. Weinig in getal en vol kwaad zijn mijn levensjaren geweest en zij hebben het aantal van de levensjaren van mijn vaderen in de dagen van hun vreemdelingschap nog niet eens bereikt.

Vanaf dat moment komen de tien plagen in beeld en zal het volk Israël Egypte gaan verlaten.

Maar al en met al kom je dan bij lange na niet aan de genoemde vierhonderddertig jaar.

Pas op: mijmeren blijft voor mij een leuke bezigheid. Maar het bovenstaande zegt niets of het al of niet waar is. Je zou dit ook '*inlegkunde*' kunnen noemen.

----------...----------

Als het gaat over namen, jaartallen, leeftijden, en noem maar op, dan worden daar volgens geleerden hele discussies over gevoerd en worden er hele redenaties aan opgehangen. Maar vaak is het zo dat wanneer je deze gaat analyseren dat je ook zoals ik in het bovenstaande heb gedaan, aannames doet. Aannames die nergens staan beschreven en die dus ook geen zekerheid bieden.

Natuurlijk is de discussie over het wel of niet waar zijn van bovenstaande gegevens koren op de molen van Bijbelcritici. Maar ik zeg je hierbij dat dit soort discrepanties wel vaker in de Bijbel voorkomen. Neem bijvoorbeeld de verschillen in de geslachtsregisters tussen Mattheüs hoofdstuk 1 en Lukas hoofdstuk 4 en I Kron.

Ik heb hierover in mijn mijmeringen bij de vier Evangeliën het volgende over geschreven:

> *Onder Bijbelleraren en onderzoekers, maar vooral onder critici en ongelovigen wordt vaak aangevoerd dat de geslachtsregisters uit de Bijbel niet met elkaar overeenkomen. Dus concluderen zij dan dat je de Bijbel niet kunt vertrouwen.*
>
> *Zo zou het geslachtsregister uit Mattheüs 1 anders zijn dan het geslachtsregister uit Lukas 3, en dit geslachtsregister zou weer anders zijn dan het geslachtsregister uit I Kronieken.*
>
> *En weet je?*
>
> *Ze hebben gelijk; de geslachtsregisters zijn niet gelijk.*
>
> *In Lukas 3 wordt bijvoorbeeld gezegd dat Heli de vader is van Jozef, de aardse vader van Jezus, terwijl in Mattheüs 1 wordt gezegd dat Jakob de vader van Jozef is.*

Maar weet je hoe ik hier mee om ga?

Ten eerste moet je bedenken dat Mattheüs geschreven heeft voor de Joden en dat Lukas geschreven heeft voor de Romeinen. Cultureel gezien gingen Joden en Romeinen totaal verschillend om met geslachtsregisters.

*Maar veel belangrijker voor mij is wat God spreekt in Jes. 55:8-9; dat Gods wegen hoger zijn dan de mijne. Ik hecht geloof aan de woorden die God spreekt in ps. 8:4-5 (NBG) dat God de mens **bijna** Goddelijk heeft gemaakt. Bijna, maar niet helemaal.*

Ik hoef en wil helemaal niet alles kunnen begrijpen en beredeneren.

Als God vindt dat Hij de zaken moet omschrijven zoals Hij denkt dat het goed is, dan is dat Zijn recht.

Waar zou ik de euvele moed vandaan halen om Mijn Schepper en Maker ter verantwoording te roepen? Of Hem om tekst en uitleg te vragen?

Dát is geloof. Dát heet geloof. Onvoorwaardelijk vertrouwen hebben in je Schepper, ook al begrijp je er niets van.

📖 Jesaja 55:8-9 Want, zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten dan uw gedachten

📖 Ps. 8:4-5 NBG Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, en het mensenkind, dat Gij naar hem omziet? Toch hebt Gij hem bijna goddelijk gemaakt, en hem met heerlijkheid en luister gekroond.

----------,----------

Hetzelfde doet zich voor met het aantal Israëlieten dat Egypte binnenkwam met Jakob (75 mensen in totaal, Hand. 7:14) en het aantal mensen dat Egypte verliet onder leiding van Mozes. Volgens Ex. 12:37 waren dit zeshonderdduizend mannen alleen, vrouwen en kinderen niet meegerekend.

📖 Hand. 7:14 En Jozef stuurde hen terug en liet zijn vader Jakob halen en heel zijn familie, die uit vijfenzeven-tig zielen bestond.

📖 Ex. 12:37 Zo trokken de Israëlieten van Rameses naar Sukkoth, ongeveer zeshon-derdduizend man te voet, mannen alleen, vrouwen en kleine kinderen niet meegerekend.

Als ik dit enorme aantal deel op de vierhonderd dertig jaar dat het volk Israël in Egypte is geweest; uitgaande van de vijfenzeventig mensen die Egypte binnenkwamen, kom je dus op een nageslacht van ***achtduizend*** man per ziel die Egypte binnengekomen is. En deel je dit op de vierhonderddertig jaar dan zou elke persoon die Egypte binnenkwam minstens ***achttien*** nakomelingen per jaar moeten hebben verwekt. En dit betreft dan alleen de mannen, vrouwen en kleine kinderen niet meegerekend.

📖 Gen. 17:12 Elk kind bij u van acht dagen oud, al wie mannelijk is, moet besneden worden, al uw generaties door: degene die in uw huis geboren is én degene die van enige vreemdeling voor geld gekocht is, die niet tot uw nageslacht behoort.

Daar kom ik dus niet mee weg, want die aantallen zijn gewoon onrealistisch. Tenzij er hordes Egyptenaren waren die zich besneden hebben en die zich aangesloten hebben bij het Israëlitische volk (Gen. 17:12). Maar hier wordt nergens over geschreven; dus ik acht die uitleg flinterdun.

----------,----------

Ik ga er gewoon van uit dat de informatie die mij gegeven wordt in het zesde hoofdstuk van het Bijbelboek Exodus informatief van aard is en dat hier niet een theologisch, archeologisch en geologisch wetenschappelijk bewijs en verband wordt weergegeven van zaken die met het Israëlitische volk te maken hebben.

Voor mijzelf is het belangrijkste dat in deze Bijbelverzen nogmaals duidelijk wordt gemaakt dat Aäron en Mozes uit het (toekomstige) priestergeslacht van Levi komen. Dat Aäron de eerste hogepriester is geweest van het volk Israël en dat Jezus Christus ook Hogepriester is van het volk Israël.

De gedachten uit dit hoofdstuk gaan ook weer heel erg diep. Want betekent dit dat Jezus Christus mijn Hogepriester is?

In de Hebreeënbrief wordt daar het meest over gesproken. En als ik in een computer-Bijbel het woord '*hogepriester*' ingeeft, dan krijg ik al die teksten uit de Hebreeënbrief te zien die gaan over dit onderwerp.

Dan lees ik dat wij nu zomaar Iemand naast ons hebben gekregen die wij kunnen en mogen raadplegen.

Ik heb de Zoon van God Almachtig naast mij gekregen.

In de Hogepriester Jezus Christus heb ik God Almachtig Zélf als mijn hulp. (Ps. 146:7-10).

Dat is een Relationele God Almachtig in Jezus Christus; Een God van relatie, en geen God van religie.

📖 Ps. 146:7-10 Welzalig is hij die de God van Jakob tot zijn hulp heeft, die zijn verwachting stelt op de HEERE, zijn God, Die hemel en aarde gemaakt heeft, de zee en al wat daarin is; Die voor eeuwig de trouw bewaart, Die de onderdrukten recht doet, Die de hongerigen brood geeft. De HEERE maakt de gevangenen los, de HEERE opent de ogen van de blinden. De HEERE richt de gebogenen op, de HEERE heeft de rechtvaardigen lief. De HEERE bewaart de vreemdelingen, Hij houdt wees en weduwe staande, maar de weg van de goddelozen maakt Hij krom. De HEERE zal voor eeuwig regeren; uw God, Sion, is van generatie op generatie. Halleluja!

Hoofdstuk 7

Wonderen (vervolg)

Eerste plaag:
Water in bloed veranderd

De vorige hoofdstukken van het Bijbelboek Exodus vertelden hoe Mozes door God Almachtig geroepen werd om naar de Farao in Egypte te gaan om vrijlating van het Israëlitische volk te bepleiten uit de dwangarbeid en de onderdrukking door de Egyptenaren.

En dat terwijl diezelfde Egyptenaren vierhonderddertig jaar daarvoor Jakob met zijn familie juichend hebben binnengehaald omdat Jozef, de zoon van Jakob, Egypte behoed had voor een catastrofe. Sterker nog, Jozef had de Farao van Egypte een rijkdom gebracht die niet te beschrijven was. (Gen. 41)

Maar de houding van de Egyptenaren was door de jaren heen veranderd. En de Farao die destijds Jozef had aangesteld als onderkoning was allang overleden (Ex. 1:8).

Het volk Israël groeide en groeide en was zeer welvarend. (Ex. 1:7) En het woonde in een van de meest vruchtbare streken van Egypte, Het land Goosen (Gen. 47:6).

De Egyptenaren werden bang voor het volk Israël vanwege hun aantal en hun overvloed. Daarom begint de nieuwe Farao het volk Israël te onderdrukken en verplichtte hen om dwangarbeid te verrichtten.

Die situatie duurde nu al (op dit punt van de geschiedenis) minstens tachtig jaar. Want Mozes was tachtig jaar toen Hij door God Almachtig geroepen werd. (Ex. 7:7). En bij de geboorte van Mozes was al een decreet door de Farao uitgegaan dat alle jongetjes jonger dan twee jaar gedood moesten worden (Ex. 1:22) om de bevolkingstoename onder de Israëlieten te stoppen. Dus bij de geboorte van Mozes was de onderdrukking en slavernij al hevig,

Mozes was de man die God Almachtig aangewezen had om naar de Farao te gaan. (Ex. 3) En nadat Mozes eerst de oudsten van het volk Israël had moeten overtuigen (Ex. 4:29) dat hij werkelijk door God gestuurd was, ging hij samen met zijn broer Aäron naar de Farao toe en gaf de woorden die God hem had ingegeven door aan de Farao.

📖 *Ex. 1:7-8 werden de Israëlieten vruchtbaar en breidden zij zich overvloedig uit. Ze werden talrijk en uitermate machtig, zodat het land vol van hen werd. Toen trad er in Egypte een nieuwe koning aan, die Jozef niet gekend had.*

📖 *Gen. 47:6 Het land Egypte, dat ligt voor u open. Laat uw vader en uw broers in het beste deel van het land wonen; ze mogen in de landstreek Gosen wonen. En als u merkt dat er onder hen bekwame mannen zijn, stel die dan aan tot opzichters over het vee dat mij toebehoort.*

📖 *Ex. 7:7 Mozes was tachtig jaar oud en Aäron drieën-tachtig jaar oud toen zij tot de Farao spraken.*

📖 *Ex. 1:22 Toen gebood de Farao heel zijn volk: Al de zonen die geboren worden, moet u in de Nijl werpen, maar al de dochters mag u in leven laten.*

📖 *Ex. 4:29 Toen ging Mozes op weg, met Aäron, en zij verzamelden alle oudsten van de Israëlieten.*

Het effect van deze gehoorzaamheid aan God Almachtig van Mozes en Aäron was dramatisch. De Farao besloot de onderdrukking nog erger te maken.

Maar ook het volk Israël spuugde Mozes en Aäron uit omdat de Farao hen niet liet gaan, maar de slavernij juist verergerde. (Ex. 5).

----------,----------

Dan wordt Mozes opnieuw door God Almachtig geroepen om samen met Aäron naar de Farao te gaan. En in het vorige hoofdstuk heb je kunnen lezen dat Mozes hier grote bezwaren tegen had, en dat ook het volk Israël er niets meer van wilde horen.

Op zich als je deze geschiedenis tot hier leest eigenlijk wel een logische reactie. Mijn verbazing wordt echter groter doordat er staat geschreven dat God Almachtig het hart van de Farao verhardde (Ex. 3:19-20, Ex. 4:21). Met andere woorden: Mozes en Aäron hadden kunnen praten als Brugman, het stond van te voren al vast dat Farao niet wilde luisteren omdat God Zelf zijn hart verhardde.

📖 Ex. 3:19-20 Maar Ík weet dat de koning van Egypte u niet zal laten gaan, ook niet door een sterke hand. Daarom zal Ik Mijn hand uitstrekken en Egypte treffen met al Mijn wonderen die Ik te midden daarvan doen zal. Daarna zal hij u laten gaan.

Waarom stuurde God Almachtig dan toch Mozes en Aäron naar de Farao toe, als van te voren al vast stond dat hij toch niet wilde luisteren?

📖 Ex. 4:21 De HEERE zei tegen Mozes: Nu u naar Egypte gaat terugkeren, zie erop toe dat u al de wonderen waartoe Ik u in staat gesteld heb, vóór de Farao doet. Ikzelf echter zal zijn hart verharden, zodat hij het volk niet zal laten gaan.

Waarom laat God Almachtig het toe dat de Israëlieten na het eerste bezoek van Mozes en Aäron nog erger werden verdrukt? Waarom moesten zij nog meer gemarteld en geslagen worden? Heeft God daar een soort van genoegen in?

Het gaat hier natuurlijk niet alleen om het volk Israël destijds in Egypte. Maar zijn er vandaag de dag niet heel erg veel mensen die God Almachtig vaarwel zeggen omdat zij hetzelfde ervaren als de Israëlieten destijds?

Zijn er vandaag de dag ook niet heel veel mensen die hun hart aan God Almachtig ***in*** Jezus Christus gegeven hebben en vanaf dat moment alleen maar onderdrukking en slavernij in hun lichaam en hun omstandigheden ervaren? Waardoor heel veel Christenen ook vandaag de dag net als de Israëlieten uit die tijd in Egypte niet meer willen luisteren naar wedergeboren Christenen door hun moedeloosheid en de harde slavenarbeid? (Ex. 6:8).

📖 Ex. 6:8 Zo sprak Mozes tot de Israëlieten, maar zij luisterden niet naar Mozes door hun moedeloosheid en de harde slavenarbeid.

Moeten de Israëlieten uit die tijd in Egypte, en de mensen die vandaag de dag hetzelfde ervaren daarom veroordeeld worden?

Ik weet zeker, ja echt voor honderd procent zeker dat het Gods bedoeling niet is om de mensen expres te pesten.

God Almachtig is geen *'masochist'* waarbij Hij er een genoegen in schept om de mensen te kleineren en om hen zoveel mogelijk leed te berokkenen.

Satan de tegenstander van God Almachtig heeft die kwalificaties wel. En sterker nog; onderdeel van de strategie van satan is juist om de mensen te laten geloven dat God een dictator is en dat alle leed, ellende en misère op aarde van God afkomstig is.

----------,----------

Waarom doet God Almachtig dit op deze wijze?

Ik denk dat er een meervoudige betekenis in dit verhaal zit.

De eerste betekenis is dat God Almachtig Zijn heerlijkheid en Zijn almacht wil tonen aan de rest van de wereld.

Ten tweede geloof ik ook dat God Almachtig Zijn dienstknechten Mozes en Aäron wilde uittesten of zij voor de volle honderd procent gehoorzaam zouden zijn aan God.

Ten derde geloof ik ook dat God Almachtig alle ellende en verdrukking toelaat om de mensen helder en scherp het verschil te kunnen laten zien van wat God voor ogen heeft met de mensen en deze wereld en wat satan voor ogen heeft met de mensen en deze wereld.

Een verschil tussen licht en duisternis. Een verschil tussen leven en dood. Waarbij God Almachtig het ***Licht*** voorstelt en het ***LEVEN*** en satan stelt de duisternis voor en de dood!

God Almachtig wil Zijn heerlijkheid en Almacht tonen aan de wereld

God Almachtig heeft een plan met deze wereld. Daar heb ik al meer over geschreven. En dat plan is niet ontstaan nadat de wereld door God geschapen werd. Dat plan was er al voordat God de aarde überhaupt geschapen had. Dat plan betreft ook mijn leven hier op aarde, zoals ik leef in een lichaam van vlees en bloed. Dat plan van God betreft ook het leven nadat ik overleden ben hier op aarde.

Dat plan van God Almachtig betreft niet alleen mij, maar behelst uiteindelijk de redding van ***alle*** mensen die door God geschapen zijn. (Fil. 2:10-11) Zowel diegenen die '*gered*' zijn tijdens dit aardse leven als ook de mensen die *'niet gered'* zijn tijdens dit aardse leven.

📖 Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

In deze Bijbeltekst uit Filipensen wordt duidelijk gesproken over de mensen die ***in*** de hemel zijn, de mensen die ***op*** de aarde zijn en de mensen die ***onder*** de aarde zijn. Waarvan die laatste zinsnede toch altijd vertaald wordt met 'de hel'. (Alhoewel het woord 'hel' nergens in de grondtekst van de Bijbel voorkomt).

Het bovenstaande geeft dus aan dat er een grens is getrokken ***door de mensen*** tussen dit aardse leven en het leven hiernamaals. Ik geloof dat die grens er voor God Almachtig helemaal niet is.

Daarbij geloof ik het gewoonweg niet dat wanneer mijn veertienjarige zoon (bijvoorbeeld) in de pubertijd tegen alles aanschopt en God Almachtig en Jezus Christus in de meest krachtdadige woorden afwijst en hij komt onder een vrachtauto en overlijdt, dat mijn veertienjarige zoon dan zal branden in de hel ***tot in eeuwigheid.***

Over het woordje '*eeuwigheid*' heb ik andere boeken van mijn mijmeringen het volgende over geschreven:

> In het Hebreeuws is dit het woord '*owlam*' Strongs nr. 5769. De computer-Bijbel geeft als Griekse tegenhanger het woord *'aion olam'* en *'aionos olam'*.
>
> In dit Griekse woord *'Aion'* zit een verassend element dat in het Nederlands niet als zodanig voorkomt. Het woordje *'Aion*' heeft meerdere betekenissen zoals:
>
> - aiõna wat betekent eeuw
> - aiõnos wat betekent eeuw
> - aiõni wat betekent eeuw
> - aiõnas wat betekent eeuwen
> - aiõnõn wat betekent eeuwen
> - aiõsin wat betekent eeuwen
>
> Het Nederlandse woordje '*eeuwigheid*' kan dus betekenen: *'voor altijd*'. Maar het kan óók betekenen: ***'een fase'*** of ***'een tijdperk'***.
>
> Als het gaat over bijvoorbeeld de *regenboog* in de tijd van Noach, dan geeft de computer-Bijbel hier het woordje '*aiõnos*' aan wat *'een eeuw'* betekent of *'een fase'*, een bepaalde periode dus.

Dit klopt ook wel want ik geloof dat de regenboog ***NIET*** meer zichtbaar zal zijn aan de nieuwe hemel waar Openb. 21:1 over spreekt. Dus in dát kader wordt hier met het woordje eeuwigheid bedoeld de tijd hier op aarde.

Waarom is dit voor mij zo belangrijk?

Omdat ik mij al vaker afgevraagd heb of eeuwigheid ook daadwerkelijk *'tot in het oneindige'* is. En of het inderdaad niet in sommige gevallen een fase of een periode is.

Overigens is het opmerkelijk dat wanneer in de Bijbel over God Almachtig geschreven is in relatie tot het woordje '*eeuwigheid*', dat hier in alle gevallen de Griekse woorden '*aiõnas, aiõnõn of aiõsin*' gebruikt wordt. Tot in de eeuwigheid dus, tot in het oneindige.

In alle andere gevallen wordt in de Bijbel de Griekse woorden *'aiõna, aiõnos of aiõni'* gebruikt. Wat dus een *periode* of een *fase* betekent.

----------...----------

Misère, ellende, rampen, hongersnoden, geweld, oorlogen dood, ziekte, is ***niet*** Gods houding naar de mensen. De mensen die in zó een God Almachtig geloven hebben hun geloof gebaseerd op angst en straf in plaats van liefde en redding. God heeft de mensen geschapen en Hij heeft een welbehagen in de mensen. (Luk. 2:14, Gen. 1:31)

Dat mensen God Almachtig ***in*** Jezus Christus afwijzen heeft niets met die mensen zelf te maken, maar heeft alles met God te maken. Want God Zelf heeft (op dit moment) een bepaalde groep mensen de gave van het geloof gegeven. (Ef. 2:8-9, Ef. 1:4)). En die groep mensen is Zijn volk Israël.

Dat betekent dus, net als in het verhaal van Israël en de onderdrukking door de Farao dat God het hart van die mensen verhard heeft, net als van Farao. God heeft hen letterlijk in een diepe *'slaap'* gebracht als het om het Evangelie van Jezus Christus gaat. (Rom. 11:8, Jes. 29:10)

Dit doet God Almachtig niet om mensen te pesten, maar omdat Hij Zijn plan voor de redding van ***alle*** mensen in Zijn volgorde uitvoert.

Dat mensen God Almachtig in Jezus Christus afwijzen veroorzaakt voor henzelf een helse periode waarin die mensen komen te zitten.

📖 *Gen. 1:31 En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.*

📖 *Luk. 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen.*

📖 *Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.*

📖 *Ef.1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.*

📖 *Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.*

📖 *Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.*

Zoals I Petr. 3:18-19 zegt, komt er een tijd dat Jezus Christus naar het dodenrijk gaat om ook die mensen het Evangelie te brengen.

En wat zal het resultaat daarvan zijn? Dat zelfs de meest verstokte zondaar zijn knieën zal buigen voor Jezus Christus. (Fil.2:10-11). En dat zelfs de meest verstokte zondaar hier op aarde zal belijden dat Jezus Christus de Here der Heerscharen is.

Is dit dan de alverzoeningsleer?

Zoals ik al eerder schreef vind ik het woord '*Alverzoeningsleer*' totaal misplaatst, en vooral wanneer dit door wedergeboren Christenen gebezigd wordt. Dan heeft dit woord een negatieve lading alsof men het ***erg*** vindt dat ook de meest verstokte zondaar uiteindelijk de keuze krijgt om gered te worden.

Kijk alleen eens naar de misdadiger aan het Kruis van Golgotha die naast Jezus Christus hing. in de laatste seconden van zijn leven werd ook hem het koninkrijk van God aangeboden. De ene misdadiger pakte die redding aan, de andere misdadiger pakte die redding niet aan. (Luk. 23:39-43)

Als ik daarnaast besef dat Jezus Christus na Zijn opstanding naar het dodenrijk is gegaan om de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te verkondigen, dan mogen mensen dit gerust alverzoeningsleer noemen. Maar besef wel dat deze ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach 2.400 jaar in het dodenrijk zijn geweest met alle kwalificaties die wij kennen en koppelen aan de hel. Leuke alverzoeningsleer is dat dan.

En nogmaals: heeft het hele woord '*alverzoeningsleer*' niet iets van afgunst in zich? Zoiets van: '*zondaars zijn het niet waard om gered te worden*'. Of zoiets van: '*Ik heb mijn hele leven mijn best gedaan en deze mensen niet; en dan worden deze zondaars dan zomaar gered?*'. In plaats van dat Luk. 7:15 voorgeleefd wordt.

Ik geloof dat wedergeboren Christenen vanuit de grondhouding van God Almachtig moeten gaan leren denken. En die grondhouding is dat God een welbehagen heeft in ***ALLE*** mensen, en dat het Zijn plan is om ***ALLE*** mensen te redden.

Maar dat redden van de hele mensheid niet ineens gebeurt. God Almachtig heeft Jezus Christus als Eersteling naar deze aarde gestuurd om Zijn uitgekozen volk Israël als eerste het Evangelie te brengen.

Het volk Israël zoals wij dit kennen uit de tijd van Jezus Christus heeft Hem afgewezen. Daarom is het Evangelie de wereld in gegaan.

📖 I Petr. 3:18-19 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

📖 Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

📖 Luk. 23:39:43 En een van de misdadigers die daar hingen, lasterde Hem en zei: Als U de Christus bent, verlos dan Uzelf en ons.Maar de andere antwoordde en bestrafte hem: Vreest zelfs u God niet, nu u hetzelfde vonnis ondergaat? En wij toch rechtvaardig, want wij ontvangen straf overeenkomstig wat wij gedaan hebben, maar Deze heeft niets onbehoorlijks gedaan. En hij zei tegen Jezus: Heere, denk aan mij, als U in Uw Koninkrijk gekomen bent. En Jezus zei tegen hem: Voorwaar, zeg Ik u, heden zult u met Mij in het paradijs zijn.

📖 Luk. 7:15 Ik zeg u dat er evenzo blijdschap zal zijn in de hemel over één zondaar die zich bekeert, meer dan over negenennegentig rechtvaardigen, die de bekering niet nodig hebben.

Waarom?

Omdat het volk Israël uit de tijd van Jezus Christus maar één zesde gedeelte was van het volk Israël zoals God Almachtig dit Zich ten eigendom had gesteld. (Ps. 135:4, Deut. 7:6).

In de tijd van koning Rechabeam, de zoon van koning Salomo, is het volk Israël gesplitst in een twee-stammenrijk en een tien-stammenrijk (I Kon. 12).

Beide koninkrijken hebben jarenlang naast elkaar geleefd, met elkaar gevochten en noem maar op. Maar de belangrijkste overeenkomst tussen beide koninkrijken was dat zij beiden alles deden wat God Almachtig verboden had. Het twee-stammenrijk had van de sabbatdag een gewonen werkdag gemaakt (zie hier de lijn naar vandaag; sabbat - zondag) terwijl het tien-stammenrijk andere goden achterna liep.

God Almachtig heeft daarop beide koninkrijken tussen het jaar ± 900 en ±722 voor Christus verbannen. Het ene koninkrijk werd verbannen naar Babel en het andere koninkrijk naar Assyrië.

Het twee-stammenrijk mocht echter na zeventig jaar terugkeren van koning Kores van Perzië om Jeruzalem te herbouwen, haar muren te restaureren en de tempel weer op te bouwen. (Ezra 1:1-2)

Het tien-stammenrijk is nooit teruggekeerd uit de verbanning en heeft zich vermengd onder de lokale bevolking (diaspora genoemd) die zich weer in de loop der eeuwen vermengd heeft met de wereldbevolking. Waarschijnlijk wordt, wanneer over de *'Grieken in de verstrooiing'* geschreven wordt, hiermee (een deel) het nageslacht van het tien-stammenrijk bedoeld. (Joh. 7:35, Jak. 1:1, I Petr. 1:1)

Hoe het ook zij, het tien-stammenrijk is nooit meer teruggevonden. En aangezien het hier gaat om een periode van ± 2.700 jaar tussen het moment van verbanning (±722 v. Chr.) en de dag van vandaag, moeten dit ondertussen vele miljoenen, tientallen miljoenen of honderden miljoenen mensen zijn. Waarbij de belofte die God Almachtig al aan Abraham gaf, nagekomen is (Gen. 22:17).

En deze mensen wonen nu over de hele wereld en weten van zichzelf niet eens meer dat zij nakomelingen zijn van het volk Israël. Het is ook biologisch niet meer aan te tonen. En velen hebben in de loop van de eeuwen het geloof in God Almachtig vaarwel gezegd, en zijn daarmee 'o*ngelovigen*' geworden, of zoals Paulus ze in de Romeinenbrief noemt '*heidenen*'

📖 *Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom.*

📖 *Deut. 7:6 Want u bent een heilig volk voor de HEERE, uw God. De HEERE, uw God, heeft ú uitgekozen uit alle volken op de aardbodem om voor Hem tot een volk te zijn dat Zijn persoonlijk eigendom is*

📖 *Ezra 1:1-2 In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte: Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt.*

📖 *Joh. 7:35 De Joden dan zeiden tegen elkaar: Waar zal Hij naartoe gaan, dat wij Hem niet zullen vinden? Hij zal toch niet naar de Grieken in de verstrooiing gaan en de Grieken onderwijzen?*

📖 *Jak. 1:1 Jakobus, een dienstknecht van God en van de Heere Jezus Christus, aan de twaalf stammen die in de verstrooiing zijn: wees verheugd!*

📖 *I Petr. 1:1 Petrus, een apostel van Jezus Christus, aan de vreemdelingen in de verstrooiing in Pontus, Galatië, Kappadocië, Asia en Bithynië,*

📖 *Gen. 22:17 zal Ik u zeker rijk zegenen en uw nageslacht zeer talrijk maken, als de sterren aan de hemel en als het zand dat aan de oever van de zee is. Uw nageslacht zal de poort van zijn vijanden in bezit hebben.*

Omdat veel van die miljoenen Israëlieten ***niet*** in God Almachtig geloven moet het Evangelie van Jezus Christus in de hele wereld verkondigd worden. Dat de kinderen Gods, '*de zonen Gods*', het Evangelie kunnen horen. Dat diegenen die door God ***geroepen*** zijn om het Evangelie aan te nemen, dat zij het Evangelie ook zullen aannemen. Tot het getal van de kinderen Gods vol zal zijn.

Dat is de fase waarin de mensheid vandaag de dag leeft, waarbij ik geloof dat de wedergeboren Christenen uit alle tijden de nakomelingen van dat tien-stammenrijk zijn; dus behoren tot het volk Israël. En dat zij de opdracht hebben om hun broeders en zusters (die zij niet kennen) te bereiken met het Evangelie van Jezus Christus. Maar nogmaals: alleen diegenen zullen het geloof in Jezus Christus aannemen die daarvoor geroepen zijn door God Almachtig.

Als het getal van de kinderen van God Almachtig vol is, pas dan gaat de volgende fase in. En die in die fase, het duizendjarig vrederijk, zullen de kinderen Gods (het hele volk Israël) samen met Jezus Christus vanuit het Nieuwe Jeruzalem heersen over de hele wereld en samen met Jezus Christus alle mensen oordelen naar hun werken hier op aarde. En het woordje *'heersen'* dat hier gebruikt wordt betekent in het Hebreeuws *'dienend leidinggeven'.*

Die fase zal duizend jaar duren omdat zij (de bekeerde zondaren) dan ook opgeleid moeten worden in de leer van bekering en de komst van Koninkrijk Gods. En dat zal gebeuren.

Die weg naar bekering zal voor sommigen kort duren en voor anderen lang duren. Maar nogmaals: er komt een tijd dat de ***hele*** mensheid bevrijd zal zijn van het juk van satan. Er zal een tijd komen dat de ***hele*** mensheid God, de Almachtige zal aanbidden als Schepper van hemel en aarde.

Als de ***hele*** mensheid zijn knie gebogen zal hebben voor God Almachtig ***in*** Jezus Christus en elke tong zal uitspreken dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is, dan zal Jezus Christus het Koningschap teruggeven aan God de Vader. En dan zal voor de hele mensheid een situatie gecreëerd zijn, en omstandigheden gecreëerd zijn, die een overtreffende trap zullen zijn van de Hof van Eden, waarmee God deze aarde begon. (zie ook: Eerstelingen en ambassadeurs op pag. 41-47, waarin ik het bovenstaande meer uitgebreid heb beschreven en ook de Bijbelteksten gegeven heb waarop dit gebaseerd is).

Dát is het plan van God.

Dát is het goede nieuws.

----------,----------

Dit hele plan van God Almachtig zie ik ook in de geschiedenis van het volk Israël waar het Bijbelboek Exodus over schrijft.

De roeping van Mozes (zie Jezus Christus), de onderdrukking door de Farao van Egypte (zie de onderdrukking door satan), de uittocht uit Egypte (de bevrijding van het juk van satan), de komst in het beloofde land (de komst van iedereen straks in het nieuwe paradijs).

Maar nogmaals: het plan van God Almachtig gebeurt zoals ***Hij*** dit bepaald heeft. En dat daar elementen in zitten die ik niet begrijp is evident.

Waarom moeten bijvoorbeeld alle mannelijke baby's jonger dan twee jaar vermoord worden? Waarom werd de druk op het volk Israël juist verzwaard toen Mozes en Aäron naar de Farao gingen om in gehoorzaamheid aan God Almachtig te pleitten voor de vrijlating van het volk Israël? Waarom verhardde God het hart van de Farao?

Het klinkt misschien hard en wreed. Maar geloof is juist aannemen van wat ik niet zie. (Hebr. 11:1). En het geloof is ook het aannemen van wat ik niet begrijp. Is zelfs het aannemen van omstandigheden die ik niet verkies, maar die God Almachtig toestaat.

📖 Hebr. 11:1 Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet. -

Ik kan niet anders dan steeds maar weer wijzen op het verhaal van de Pottenbakker uit Jer. 18:4-6. God Almachtig is de Pottenbakker en Hij kneedt de klei (de mens) tot het voorwerp dat Hij wil hebben. En als tijdens het kneden het voorwerp dat zichtbaar begint te worden Hem niet bevalt, dan kneedt Hij de klei opnieuw. Net zolang tot het voorwerp voldoet aan Zijn beeld.

📖 Jer. 18:3-4 Zo daalde ik af naar het huis van de potten-bakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken.

Naast dat het voorwerp moet voldoen aan het beeld van de Pottenbakker heeft het klei daar zelf helemaal niets over te vertellen. Het klei kan de Pottenbakker niet ter verantwoording roeping. Het klei kan geen *'waarom'* vragen stellen aan de Pottenbakker. Het klei kan en moet zich gewillig overgeven aan de handen van de Pottenbakker.

En als je dit vertaalt naar de Pottenbakker God Almachtig, die de klei '*mens*' kneedt, dan zal die mens zich alleen maar kunnen overgeven in de handen van de Pottenbakker, als die mens de houding van die Pottenbakker kent, aanneemt en accepteert. En dat is een houding van liefde en de honderd procent wetenschap dat wat de Pottenbakker wil, alleen maar het allerbeste is voor de '*mens*' klei.

Dát is geloof.

---------...----------

Alles wat Jezus Christus doet en zegt in de vier Evangeliën is tot verheerlijking van God Almachtig. (Joh. 11:4). Dit is ook de reden van de schepping van hemel en aarde. Dat alle mensen en alle elementen God verheerlijken.

📖 Joh. 11:4 En toen Jezus dat hoorde, zei Hij: Deze ziekte is niet tot de dood, maar is er met het oog op de heerlijkheid van God, opdat de Zoon van God erdoor verheerlijkt wordt.

Daarom heeft God Almachtig er ook zo een gruwelijke hekel aan als de mens andere goden achterna loopt. Beelden maakt van materialen, of mensen verhoogt en die gaan aanbidden. Want God is een na-ijverig God (jaloers). (Ex. 20:5)

📖 Ex. 20:5 U zult zich daarvoor niet neerbuigen, en die niet dienen, want Ik, de HEERE, uw God, ben een na-ijverig God, Die de misdaad van de vaderen vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten,

Houdt daarbij de geschiedenis van het tien-stammenrijk eens voor ogen. Zij werden verbannen door God Almachtig, ***juist*** omdat zij andere goden achterna liepen. En zij zijn in principe verbannen tot op de dag van vandaag.

Maar daar zal een verandering in komen. Het Bijbelboek Hosea spreekt juist over het twee-stammenrijk (Efraïm genoemd, dat zijn de stammen Juda en Benjamin) en het tien-stammenrijk (Israël genoemd.) In Hosea 1:11 lees je, dat die scheiding binnen het volk Israël opgeheven gaat worden. Het volk Israël zal herenigd worden onder één hoofd en dat is Jezus Christus.

📖 Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn.

Het doel van de '*ontberingen*' die wij te verduren hebben leidt tot verheerlijking van God de Almachtige.

Wij mensen hebben ons doel in het leven vaak gesteld op het bevredigen van ons lichaam van vlees en bloed. Wij mensen zoeken rijkdom, gezondheid, geluk, vrede, voldoening en noem maar op. Allemaal dingen die het ons aangenaam maken in dit aardse leven.

Jezus Christus maakt ons juist in de vier Evangeliën duidelijk dat de wereld onder heerschappij van satan staat. Dat alles wat de wereld ons brengt en brengen kan van satan is. En dat het uiteindelijke doel van satan de vernietiging van de mens is. En dat het liefst op de meest bizarre, langzame en verschrikkelijke manier.

Dus als mensen gehecht zijn aan de aardse geneugten, als mensen alles in het werk stellen om het eigen lichaam maar zo goed mogelijk te verzorgen en om het te rekken zo lang als mogelijk is, dan spelen zij daarmee juist satan in de hand. (let wel! Ik zeg dus niet dat wij ons lichaam maar moeten verwaarlozen).

Neem bijvoorbeeld de gezondheidszorg.

Voor bijna elke ziekte is een medicijn, maar die medicijnen zorgen meestal ook voor bijwerkingen, en voor die bijwerkingen moeten we ook weer medicijnen gebruiken.

Het resultaat is dat mensen op torenhoge kosten worden gejaagd. Enerzijds verdwijnen er steeds meer medicijnen, behandelingen, benodigde hulpmiddelen uit de basisverzekering. Anderzijds wordt het eigen risico hoger, de wachtlijsten worden steeds langer en de invloed van de zorgverzekeraars, wordt steeds groter.

Kortom: het net sluit zich steeds meer en wordt als een strop om de nek van heel veel mensen. Vooral de mensen die minder geld te besteden hebben.

Het gevolg daarvan is weer veel psychische problemen vanwege de onzekerheid en financiële problemen met veel zelfdodingen tot gevolg. Ziehier satan in volle glorie aan het werk.

Ik weet dat ik in het bovenstaande chargeer. Maar in de kern is dit wel wat gebeurt. En de mensen gaan er in mee, laten zich een rad voor ogen draaien.

Mensen gaan niet meer als eerste naar hun ***Fabrikant*** en ***Maker*** toe om Hem te vragen wat zij moeten doen om een ziekte te bestrijden.

Mensen accepteren het niet wat God Almachtig in Jes. 57:1-2 Het BOEK. zegt dat wanneer God mensen *'te vroeg'* naar huis haalt, dat Hij dit doet om de mensen erger leed te besparen.

Met andere woorden: de mens accepteert niet dat de Pottenbakker datgene doet en wil maken, zoals Hij het voor ogen heeft. En dat komt grotendeels omdat de focus van de mens alleen op dit aardse leven gericht is; op bevrediging van zijn eigen lichaam en wezen.

Het plan van God Almachtig voor de mensen is veel groter. Dit begint al vóór de totstandkoming van de aarde, dit gaat door tijdens zijn leven als mens van vlees en bloed hier op aarde, en dit plan gaat óók door ook nadat de mens zijn aardse tent heeft afgelegd (II Kor. 5:1) en de geest verder gaat in een nieuw geestelijk lichaam. (I Kor. 15:44)

📖 *Jes. 57:1-2 HET BOEK Rechtvaardige mensen verdwijnen; de vromen sterven te vroeg, maar niemand schijnt zich er iets van aan te trekken of zich af te vragen waarom dat gebeurt. Niemand schijnt te beseffen dat God hen weg-neemt voordat de kwade dagen komen. Zij zullen in vrede rusten, allen die in hun leven de recht weg bewande-len*

📖 *II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.*

📖 *I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam*

Zeg ik daarmee dat je geen gebruik moet maken van de medische wereld?

Dat zeg ik dus niet.

Ik zeg alleen dat de mens eerst naar Zijn ***Fabrikant*** en ***Maker*** moet gaan. En als die ***Fabrikant*** gebruik wenst te maken van de medische wetenschap door artsen en door ziekenhuizen; luister dan naar God Almachtig en maak er ook gebruik van.

Maar als God Almachtig dat niet zegt; laat jouw welzijn en genezing dan aan God over, jouw ***Maker*** en ***Fabrikant***. Ook al betekent dit dat jouw aardse tent afgebroken wordt. God wil verder mij. Met of zonder dit lichaam van vlees en bloed.

Als God Almachtig mensen opgeleid heeft om zó in het leven te staan, om Hem in dit lichaam van vlees en bloed op deze wijze de eer en glorie te geven die Hem toekomt, dan wordt God daarin verheerlijkt.

Hebr. 2:14-15 NBV Omdat die kinderen mensen zijn van vlees en bloed, is de Zoon een mens geworden als zij om door zijn dood definitief af te rekenen met de heerser over de dood, de duivel, en zo allen te bevrijden die slaaf waren van hun levenslange angst voor de dood.

En dan zal definitief afgerekend worden met de *'heerser over de dood'*, dat is de satan. (Hebr. 2:14-15 NBV).

God's Almacht zal dan zichtbaar worden en zal veel andere mensen aanspreken zodat zij zich ook zullen bekeren tot God Almachtig.

----------,----------

God Almachtig test en beproeft de mensen om te zien of zij de toekomstige taak aankunnen die zij te vervullen hebben.

Dat ondervond Terah al, de vader van Abraham die zijn vaderland en zijn familie in Ur der Chaldeeën verliet, om God Almachtig te volgen. (Gen. 11:31)

📖 Gen. 11:31 En Terah nam Abram, zijn zoon, en Lot, zijn kleinzoon, de zoon van Haran, en Sarai, zijn schoondochter, de vrouw van zijn zoon Abram, en zij trokken met hen uit Ur van de Chaldeeën om naar het land Kanaän te gaan; en zij kwamen tot Haran en bleven daar wonen.

Dat ondervond Abraham al toen God Almachtig hem vroeg zijn eniggeboren zoon Izaäk te offeren. (Gen. 22:2)

Gen. 22:2 Hij zei: Neem toch uw zoon, uw enige, die u liefhebt, Izak, ga naar het land Moria, en offer hem daar als brandoffer op een van de bergen die Ik u noemen zal.

Dat ondervond Jozef toen hij jarenlang in gevangenschap en slavernij zat in het land Egypte. (Gen. hoofdstuk 39 tot en met 41)

Dat ondervonden Job en Paulus. (Bijbelboek Job en de brieven van Paulus)

Dat ondervind ik ook als ik mij bekeer tot God Almachtig ***in*** Jezus Christus.

Maar kijk nu eens naar de beloften die God Almachtig in de onderstaande voorbeelden uit de Bijbel meegeeft:

- Abraham Gen. 12:2 'Ik zal u tot een groot volk maken';
- Gen. 12:3 'in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden';
- Gen. 12:7 'Ik zal aan uw nageslacht dit land geven';
- Of Jozef Gen. 39:2 'De Heren was met Jozef zodat hij een voorspoedig man was''
- Gen. 41:40 'U zult over mijn huis gaan' (het hele land Egypte). s'-morgens zat Jozef nog in de gevangenis, s'-middags was hij onderkoning van Egypte;
- En voor mij: I Kor. 10:13 'Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan'. I Petr. 2:9 'gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap'.

En dit zijn maar een paar voorbeelden. De Bijbel staat vol van dit soort bemoedigingen.

Maar het is waar: God Almachtig beproeft de mens. En een groot voorbeeld hierin is natuurlijk Job. Maar juist ook in de geschiedenis van Job lees je wat het uiteindelijke doel van God is.

Maar er gaat wel een weg van beproeving aan vooraf. Een weg van beproeving waarvoor God Zelf toestemming heeft gegeven aan satan. Want satan mag alles doen met Job, behalve het leven nemen van Job. En zoals satan is; hij gaat tekeer als een verschrikkelijke. Dat zie je niet alleen in het leven van Job maar zie je ook in het leven van Jozef, van Paulus en helemaal in het leven van Jezus Christus.

Toch staat ook van Jezus Christus geschreven in Jes. 53:10 dat het de Vader verheugde om Jezus Christus te verbrijzelen.

Dat klinkt vreemd als God Almachtig het welbehagen van ieder mens op het oog heeft. Dat klinkt verbaast als God meerdere malen uitspreekt dat Jezus Christus Zijn Eniggeboren Zijn is Die Hij leefheeft.

Maar dit welbehagen heeft betrekking op jou en mij. Ik ben ervan overtuigd dat God Almachtig als geen Andere heeft gehuild bij het bizarre leed dat satan uitstortte over Jezus Christus heen. Maar bij de wetenschap dat daarmee de ***hele*** mensheid gered was, behaagde het de Heere omdat God zo ontzettend van jou en mij houdt. ***Dat is LIEFDE.***

Dus enerzijds wil God Almachtig Zijn heerlijkheid en Almacht laten zien en aan de andere kant wil God de mensen testen en beproeven om hen sterk te maken voor hun toekomstige opdracht.

📖 Gen. 12:2-3 Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

📖 Gen. 12:7 Toen verscheen de HEERE aan Abram en zei: Aan uw nageslacht zal Ik dit land geven. Toen bouwde hij daar een altaar voor de HEERE, Die hem verschenen was.

📖 Gen. 39:2 De HEERE was met Jozef, zodat hij een voorspoedig man was; en hij bleef in het huis van zijn heer, de Egyptenaar.

📖 Gen. 41:40 U zult zelf over mijn huis gaan en heel mijn volk zal uw bevel eerbiedigen; alleen wat de troon betreft, zal ik meer aanzien hebben dan u.

📖 I Kor. 10:13 Meer dan een menselijke verzoeking is u niet overkomen. En God is getrouw: Hij zal niet toelaten dat u verzocht wordt boven wat u aankunt, maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven om die te kunnen doorstaan

📖 I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

📖 Jes. 53:10 Maar het behaagde de HEERE Hem te verbrijzelen, Hij heeft Hem ziek gemaakt. Als Zijn ziel Zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zal Hij nageslacht zien, Hij zal de dagen verlengen; het welbehagen van de HEERE zal door Zijn hand voorspoedig zijn.

Dan weer terug naar het verhaal van Mozes en Aäron die naar de Farao van Egypte moesten gaan om de vrijlating van het volk Israël te bedingen.

Ondanks de afwijzing van Farao en ondanks de afwijzing van Mozes door zijn broeders (de Hebreeërs), wordt hij toch weer terug gestuurd naar Farao. En moeten Mozes en Aäron opnieuw aankondigen dat Farao het volk van God Almachtig moet laten gaan. En tegelijk zegt God tegen Mozes in Ex. 7:3 dat God het hart van de Farao zal verharden

📖 Ex. 7:3 Maar Ík zal het hart van de Farao verharden en Mijn tekenen en Mijn wonderen in het land Egypte talrijk maken.

Maar God Almachtig zegt daarbij in vers 5: '*Dan zullen de Egyptenaren* **weten** *dat Ik de HEERE ben, als Ik Mijn hand uitstrek en de Israëlieten uit hun midden wegtrek*'.

Je kunt op meerdere plaatsen in de Bijbel lezen dat niet alleen het volk Israël kennis maakte met de sterke hand van God Almachtig, maar dat ook veel omliggende volken ontzag kregen voor God, door wat God deed met het volk Israël.

----------,----------

Dus Mozes en Aäron gaan opnieuw naar de Farao.

Opmerkelijk is dat Mozes en Aäron de eerste keer dat zij naar de Farao gingen eerst naar de oudsten van het volk Israël gingen en dat zij voor hen de wonderen moesten doen die God Almachtig aan Mozes had laten zien bij de berg Horeb. Dit om hen te overtuigen dat Mozes echt door God gestuurd was.

Maar omdat de Farao de druk en slavernij opgevoerd had voor het volk Israël, als gevolg van het eerste bezoek van Mozes en Aäron hebben de Israëlieten geen hoge pet meer op van Mozes en Aäron.

Hier ligt weer een directe lijn naar Jezus Christus. Want heeft het volk Israël Jezus Christus ook niet verworpen? Waren het niet de religieuze leiders van het volk Israël die Jezus Christus openlijk verwierpen? (zie de vier Evangeliën).

In dit verhaal van Mozes zie je dus al een vooraankondiging van wat er gaat gebeuren.

Maar het werk van God Almachtig gaat door. Met of zonder de instemming van de oudsten van het volk Israël. En als Mozes en Aäron voor de Farao staan en opnieuw pleiten voor het laten gaan van het volk Israël, laat Mozes dit kracht bijzetten door Aäron zijn staf op de grond te laten gooien. En net zoals bij de berg Horeb verandert ook nu de staf weer in een slang. (Ex. 4:2-4)

📖 Ex. 4:2-4 De HEERE zei tegen hem: Wat hebt u daar in uw hand? Hij zei: Een staf. Hij zei: Werp hem op de grond. En hij wierp hem op de grond en hij werd een slang. En Mozes vluchtte ervoor.

De wijzen en de tovenaars van Egypte, samen met de Egyptische magiërs kunnen dit trucje ook. Zij gooien ook een staf op de grond en ook die staven veranderen in slangen.

Het enige verschil is dat de slang van Aäron de slangen van de Egyptische tovenaars en wijzen en magiërs opeet zodat er niets van hen overbleef.

Omdat de Farao van Egypte zag dat zijn dienaren hetzelfde konden als Aäron, bevestigt hem dat het wonder door de staf van Aäron helemaal geen wonder is en dat hij daarom dus ook het volk Israël niet hoeft laten gaan.

----------,----------

Wat gebeurt hier? Waarom kunnen de tovenaars en wijzen en magiërs van Egypte hun staf doen veranderen in een slang?

De reden hiervan is eenvoudig.

Er zijn twee kampen in deze wereld werkzaam. Het kamp van God Almachtig en het kamp van satan.

Satan doet het liefst alsof hij God Almachtig is. Ja hij wil Zijn plaats innemen en zelf God zijn en als het kan méér dan God zijn. Satan kopieert bijna alles wat God doet.

Het ligt er dus aan uit welke bron de mens tapt. Als Aäron zijn staf op de grond gooit en deze verandert in een slang gebeurt dit op autoriteit van God Almachtig Zelf.

De tovenaars, de wijzen en magiërs van Egypte tappen echter uit het vaatje van satan. En omdat satan God Almachtig het liefst kopieert kunnen zij dus ook hun staven laten veranderen in slangen. Dit echter op autoriteit van satan.

Dat deze Egyptische magiërs tappen uit het vaatje van satan blijkt wel uit het feit dat de slang van Aäron de slangen van de magiërs opeet. Of te wel; God is Almachtig en Zijn werk is zoveel groter dan het werk van satan. Satan moet dus zelfs in het voorbeeld van deze slangen het onderspit delven.

Dit zie ik vandaag de dag ook.

Neem bijvoorbeeld de genezingsdiensten van Jomanda destijds in Tiel.

Hoeveel mensen kwamen daar niet met hoofdpijnen, rugklachten en wat voor andere klachten nog meer. Jomanda putte niet uit de bron van God Almachtig; dus..... putte zij uit de bron van satan. (andere bronnen zijn er niet!)

Dat betekende echter wel dat veel mensen ook daadwerkelijke genezing van hun kwalen ondervonden. Maar wat kregen zij ervoor terug? De verhalen zijn talrijk van mensen die na hun bezoek aan deze genezingsdiensten last kregen van onverklaarbare nachtmerries, onrust, depressies en andere psychische klachten.

Natuurlijk werden en worden deze niet toegewezen aan het bezoek van deze mensen aan die genezingsdiensten van Jomanda. Maar ik durf hier ronduit te stellen dat dit ***wel*** het gevolg is van het bezoek aan Jomanda.

God Almachtig geneest; God bevrijdt. Dat zie je heel duidelijk in de bediening van Jezus Christus in de vier Evangeliën. Maar Jezus Christus kon alleen die dingen doen die Hij Zijn Vader heeft zien doen. En Hij kon alleen die woorden spreken die Hij Zijn Vader had horen spreken. (Joh. 5:20, Joh. 8:28) Met andere woorden: Jezus Christus tapte uit de Bron God Almachtig.

📖 Joh. 5:20 Want de Vader heeft de Zoon lief en laat Hem alles zien wat Hij doet, en Hij zal Hem grotere werken laten zien dan deze, opdat u zich verwondert.

📖 Joh. 8:28 Jezus dan zei tegen hen: Wanneer u de Zoon des mensen ver-hoogd zult hebben, zult u inzien dat Ik het ben, en dat Ik vanuit Mijzelf niets doe, maar dat Ik die dingen spreek zoals Mijn Vader Mij heeft onderwezen.

Satan kopieert dit graag en gebruikte Jomanda om te laten zien dat hij hetzelfde kon. En hij kan dit.

God Almachtig laat dit toe net zoals God aan satan toestemming gaf om Job te slaan. Maar de gevolgen zijn verschrikkelijk. Dat was in het leven van Job zo, en dat was ook in het leven van al deze Jomanda-gangers zo.

Als ik niet openlijk uitspreek in wiens naam ik werk, kan de Naam van God Almachtig ook niet verheerlijkt worden en zal dus een andere naam verheerlijkt worden.

In het geval van Jomanda was dit het ***'universum'***. Maar het universum is ***NIET*** God Almachtig. Dus is het een afgod. Want ieder ander of elke ander voorwerp dat niet God is, of van God, is van satan. punt uit. Heel simpel.

Als laatste wil ik nog wel even aangeven dat goochelen iets anders is dan wat ik hiervoor beschreef. Goochelen is trucjes laten zien dat gebaseerd is op snelheid en gezichtsbedrog. Ik wil dus echt niet zeggen dat wanneer iemand een goocheldoos voor zijn kind koopt dat hij hiermee een satanswerktuig in huis heeft binnen gehaald.

----------,----------

God Almachtig verhardde het hart van de Farao van Egypte dat hij het volk Israël niet wilde laten gaan.

De heerlijkheid en de almacht van God Almachtig was nog niet op dat punt zichtbaar geworden tegenover de macht van satan. Dus spreekt God opnieuw tot Mozes en Aäron om de volgende ochtend naar de oever van de Nijl te gaan; naar de plek waar de Farao gewoon is om te gaan baden. Daar moet Aäron met zijn staf het water van de Nijl aanraken waardoor dit in bloed zal veranderen met een enorme catastrofe tot gevolg. Want alle vissen en alle dieren in de Nijl zullen sterven.

Duizenden vissers en mensen die van de visvangst afhankelijk zijn zullen zwaar gedupeerd zijn en er zal een vreselijke stank over de Nijl en verre omgeving komen te hangen vanwege het rottende visvlees.

Let wel; het verhaal speelt zich af in Egypte waar zomers temperaturen tot boven de veertig graden heel normaal zijn.

En niet alleen het water in de Nijl zal in bloed veranderen maar ook het water in de stromen van Egypte (beken, kanalen en rivieren) en alle watervoorraad. Hiermee komen dus gelijk alle Egyptenaren in een acute watersnood. En in die tijd bestonden er nog geen Aldi's, Lidl's en andere supermarkten waar je even flessen vol bronwater kon kopen.

Het gebeurde zoals God Almachtig voorzegd had.

En dan staat er in Ex. 7:22 weer zo een uitspraak die mij verwondert. De Egyptische magiërs deden hetzelfde.

📖 Ex. 7:22 Maar de Egyptische magiërs deden met hun bezweringen hetzelfde, zodat het hart van de Farao zich verhardde. Hij luisterde niet naar hen, zoals de HEERE gesproken had.

Hoezo hetzelfde?

Al het water was toch al veranderd in bloed? Welk water was er dan nog over waarmee de magiërs van Egypte hetzelfde lieten zien als Mozes en Aäron deden? Of waren er toch nog bronnen in het land die gezond water gaven?

Het staat niet beschreven. Maar omdat net als bij het wonder van de staf van Aäron de Egyptische magiërs hetzelfde deden bleef Farao bij zijn standpunt omdat hij niet inzag dat de God Almachtig van de Hebreeërs groter was dan zijn wijzen, tovenaars en magiërs.

Zo gingen zeven dagen voorbij. De bevolking van Egypte had dus zeven dagen niet de beschikking over vers water.

Moet je nagaan wat dit voor gevolgen had. Niet alleen voor de mensen, maar ook voor alles wat de mensen deden. Voor de irrigatie van landbouwgronden, voor het welzijn van de dieren, voor het schoonmaken van was en voorwerpen.

Het wordt allemaal niet verteld, maar als je daar over gaat nadenken moet deze plaag als gigantisch worden betiteld. Een catastrofe van grote omvang.

----------...----------

Wikipedia schrijft over deze plaag het volgende:

> *Het gebrek aan bewijs in de Egyptische archeologie en geschiedenis doet sommige geleerden vermoeden dat de plagen niet daadwerkelijk hebben plaatsgevonden zoals in Exodus beschreven, maar dat de verhalen samentrekkingen achteraf zijn van redelijk normale gebeurtenissen en aangepast voor polemische of propagandadoeleinden.*
>
> *National Geographic Channel tracht in de documentaire Secrets of the 10 plagues een wetenschappelijke verklaring te vinden. De verklaring is grotendeels gebaseerd op de uitbarsting van een vulkaan ter hoogte van Santorini tussen 1.500 en 1.600BC. Deze uitbarsting zou te vergelijken zijn met deze van de Krakatau en zou een nucleaire winter kunnen veroorzaken.*
>
> *Water verandert in bloed: Uit onderzoek is gebleken dat de Nijl restanten bevat van assen afkomstig van de vulkaan ter hoogte van Santorini. Deze assen kunnen het water hebben vergiftigd waardoor de vissen stierven. De Nijl werd besmet met (giftige) rode algen (zoals dinoflagellaten en het fenomeen van roodtij). De algen kleurden dusdanig het water rood. Ofwel stierven de vissen aan de giftige algen, ofwel verhinderden de algen dat er zuurstof in het water kwam waardoor de vissen stikten.*

Weet je hoe ik daarmee omga?

God Almachtig is de Schepper van hemel en aarde. En God kan alles in het werk stellen om Zijn doel te bereiken. Ook al zou dit een vulkaanuitbarsting zijn ter hoogte van Santorini zijn. Want het gaat niet om die plagen als zelfstandige eenheid. Het gaat erom dat God Zijn grootheid bewijst door de dingen te laten gebeuren zoals Hij dit wil en op het tijdstip dat Hij dit wil.

----------,----------

Ik lees echter niets dat deze plaag het land Goosen voorbijging. Dus zullen de Israëlieten hier ook last van gehad hebben?

En hoe zou dat gegaan zijn met het maken van de mortel voor de bakstenen die zij moesten maken? Dit is toch een mengsel van water, zand en stoppels? Zou ook dit water in bloed zijn verandert waardoor de Israëlieten met hun voeten in het bloed de grondstoffen moesten mengen?

Het staat niet vermeld. Dus ik ga er inderdaad van uit dat het volk Israël hier ook mee te dealen had.

Dus niet alleen voor het Egyptische volk was dit een uiting van Gods macht en kracht waardoor zij uiteindelijk God Almachtig zouden erkennen als Heere, maar ook voor het volk Israël was dit een ongelooflijke manifestatie van kracht van God.

Zij hadden immers Mozes afgewezen en daarin dus ook Gods redding voor het volk Israël niet gelooft!

Hoofdstuk 8

De tweede plaag: Kikkers
De derde plaag: Muggen
De vierde plaag: Steekvliegen

God Almachtig is begonnen met de bevrijding van Zijn volk Israël uit de onderdrukking en slavernij van Egypte.

Maar God Almachtig doet dat op Zijn manier en in Zijn volgorde. Een manier die Hem zal verheerlijken en die ontzag en vrees zal brengen bij zowel de Egyptenaren als de Israëlieten, maar ook bij de omliggende volken. (Ex. 23:27, Deut. 2:25, Deut. 11:25)

In het vorige hoofdstuk heb ik uitgebreid stilgestaan waarom God Almachtig soms dingen doet die in de ogen van de mensen soms vreemd en bizar overkomen.

Zo ben ik ingegaan op de vraag waarom Mozes en Aäron naar de Farao van Egypte moesten gaan terwijl God Almachtig het hart van Farao verhardde.

Ook ben ik ingegaan hoe het kan dat Mozes en Aäron in gehoorzaamheid naar de Farao gingen om voor vrijlating van het volk Israël te pleiten maar dat hun bezoek een averechts effect had. Want de druk en slavernij werd alleen maar heviger. (Ex. 5:4-8)

In eerste instantie gingen Mozes en Aäron met instemming van de oudsten van het volk Israël naar de Farao van Egypte. Maar nadat de Farao de dwangarbeid had geïntensiveerd wilden de oudsten van het volk ook niets meer met Mozes en Aäron te maken hebben. (Ex. 6:8)

Dan begint God Almachtig aan Farao duidelijk te maken (en ook het volk Israël) dat er buiten Hem geen andere god is. ***JHWH***, Ik ben Die Ik ben, is de Schepper van hemel en aarde. En Hij heeft Zich het volk Israël ten eigendom gemaakt door Abraham te roepen (Ps. 135:4, Deut. 7:6)

Maar op dit punt in de geschiedenis heeft God Almachtig Zijn Almacht getoond in het eerste wonder. Dat Aäron zijn staf op de grond gooide en dat deze veranderde in een slang. Overigens had God dit wonder ook door Mozes laten doen toen God Mozes riep bij de berg Horeb (Ex. 4:2-3). En dit wonder deed God ook door Aäron om de oudsten van het volk Israël te overtuigen dat Mozes en Aäron werkelijk door God gestuurd waren (Ex. 4:29-31).

📖 *Ex. 23:27 De schrik voor Mij zal Ik vóór u uit zenden, en al de volken waaronder u komt, zal Ik in verwarring brengen. En Ik zal al uw vijanden voor u op de vlucht doen slaan.*

📖 *Deut. 2:25 Op deze dag zal Ik beginnen de volken onder heel de hemel angst en vrees voor u te geven. Zij zullen geruchten over u horen en voor u sidderen en beven.*

📖 *Deut. 11:25 Niemand zal tegenover u standhouden; de HEERE, uw God, zal over heel het land dat u zult betreden, angst en vrees voor u geven, zoals Hij tot u gesproken heeft.*

📖 *Ex. 5:4-8 Toen zei de koning van Egypte tegen hen: Waarom, Mozes en Aäron, houdt u het volk van zijn werk af? Ga naar uw dwangarbeid! Verder zei de Farao: Zie, de bevolking van het land is nu al zo talrijk, zou u hen dan willen laten rusten van hun dwangarbeid? Daarom gaf de Farao op diezelfde dag het bevel aan de slavendrijvers onder het volk en de voormannen ervan: U mag voortaan geen stro meer aan het volk verstrekken om de bakstenen te maken, zoals voorheen. Laten zij zelf maar stro gaan verzamelen. En het aantal bakstenen dat zij voorheen maakten, moet u hun nu ook weer opleggen. U mag daarvan niets afdoen, want zij zijn lui. Daarom roepen zij: Laat ons gaan! Laat ons offers brengen aan onze God!*

Maar Farao luisterde niet naar Mozes en Aäron en was helemaal niet onder de indruk van het wonder dat God Almachtig deed omdat zijn tovenaars, wijzen en magiërs hetzelfde konden doen. Met dit verschil dat de slang van Aäron de slangen van de wijzen en tovenaars en magiërs van Egypte verslonden. (Ex. 7:11-12)

Dan moet de boodschap voor vrijlating van Gods volk geïntensiveerd worden. En God Almachtig brengt een plaag over het land Egypte door het water van de Nijl (en alle andere stromen) te veranderen in bloed zodat de vissen stierven en de economische schade gigantisch was.

Dit alles heb ik beschreven in hoofdstuk zeven. Maar ook nu luisterde Farao niet. En het vorige hoofdstuk besloot met te zeggen dat het bloed in de Nijl zeven dagen aanwezig was.

Tot zover even een kort resumé van wat in de vorige hoofdstukken beschreven is.

----------,----------

Na zeven dagen zonder fris drinkwater te hebben geleefd omdat de Farao weigerde het volk Israël te laten gaan, krijgen Mozes en Aäron opnieuw de opdracht van God Almachtig naar Farao te gaan. En om opnieuw te vragen of de Farao het volk Israël wil laten gaan om hun God te gaan aanbidden.

God Almachtig geeft ook gelijk een waarschuwing mee voor Farao. Als hij niet bereid is het volk Israël te laten gaan dan zal God een kikkerplaag over het land Egypte brengen zoals nog nooit voorgekomen is.

De kikkers zullen in zulke grote getale uit de Nijl opkomen dat ze zelfs in de huizen van de mensen zullen komen, in hun slaapkamers, zelfs op hun bed, in hun ovens en in hun voorraadkamers. Overal waar de Egyptenaren zullen komen zullen zij een stortvloed aan kikkers tegenkomen. God Almachtig zegt zelfs dat het er zoveel zullen zijn dat zij langs de benen van de mensen omhoog zullen klimmen.

De verklaring die de mensheid aan deze kikkerplaag heeft gegeven is dat er een giftige algensoort in de Nijl groeide die de kikkers het water uitdreef. En de stress die dit voor de kikkers veroorzaakte had als resultaat dat de jonge kikkervisjes razendsnel uitgroeide tot volwassen exemplaren.

📖 Ex. 6:8 Zo sprak Mozes tot de Israëlieten, maar zij luisterden niet naar Mozes door hun moedeloosheid en de harde slavenarbeid.

📖 Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom

📖 Deut. 7:6 Want u bent een heilig volk voor de HEERE, uw God. De HEERE, uw God, heeft ú uitgekozen uit alle volken op de aardbodem om voor Hem tot een volk te zijn dat Zijn persoonlijk eigendom is.

📖 Ex. 4:2-3 De HEERE zei tegen hem: Wat hebt u daar in uw hand? Hij zei: Een staf. Hij zei: Werp hem op de grond. En hij wierp hem op de grond en hij werd een slang. En Mozes vluchtte ervoor.

📖 Ex. 4:29-31 Toen ging Mozes op weg, met Aäron, en zij verzamelden alle oudsten van de Israëlieten. Aäron sprak al de woorden die de HEERE tot Mozes gesproken had, en deed de tekenen voor de ogen van het volk.

📖 Ex. 7:11-12 Maar de Farao op zijn beurt riep de wijzen en de tovenaars, en ook zij, de Egyptische magiërs, deden met hun bezweringen hetzelfde. Want ieder wierp zijn staf neer en zij werden tot slangen, maar de staf van Aäron verslond hun staven.

Zoals ik ook al bij het water dat in bloed veranderde vertelde, vind ik bovenstaande theorie totaal van ondergeschikt belang.

God Almachtig is God. En hoe Hij deze plaag heeft doen ontstaan vind ik helemaal niet belangrijk. Het gaat om de rode draad van het verhaal. En die rode draad van het verhaal ligt niet bij de kikkers maar bij de Farao en de uittocht van Zijn volk Israël door de krachtige hand van God.

----------,----------

Als deze plaag in volle uitvoering is en het land Egypte wordt overspoeld door de kikkers en de overlast die daarmee gepaard ging (stank van overleden kikkers, het wegvreten van de voorraden van Egypte, de onhygiënische toestanden die de kikkers meebrachten) roept de Farao Mozes en Aäron bij zich om tot hun God Almachtig te bidden dat deze kikkerplaag zou ophouden.

Als die kikkerplaag dan inderdaad zou ophouden dan zou de Farao bereid zijn om het volk Israël te laten gaan. Dit overigens terwijl de wijzen, de tovenaars en de magiërs van Egypte ook kikkers konden laten ontstaan uit het niets. Maar zoals in hoofdstuk zeven beschreven tapten zij uit een ander vaatje. Het vaatje van satan, terwijl Mozes en Aäron hun Bron in God, de Almachtige hadden.

Mozes vraagt Farao nog wanneer hij voor de Farao en zijn volk Egypte moet gaan bidden. En de Farao antwoordt: morgen. (Ex. 8:9-10).

📖 Ex. 8:9-10 Maar Mozes zei tegen de Farao: Houd tegenover mij de eer aan uzelf! Wanneer zal ik voor u, uw dienaren en uw volk vurig bidden om deze kikkers bij u vandaan te halen en uit uw huizen uit te roeien, zodat ze alleen in de Nijl overblijven? Hij zei: Morgen. Toen zei Mozes: Overeenkomstig uw woorden zal het gebeuren, opdat u weet dat er niemand is zoals de HEERE, onze God.

Die uitspraak bevreemdt mij weer. Waarom niet direct? En waarom niet aanwezigheid van de Farao? Kan en wil Farao niet geconfronteerd worden met de grote almachtige God?

Mozes stemt in met het verzoek van Farao en zegt nog tegen Farao dat wanneer de kikkers verdwenen zullen zijn dat hij weet dat er niemand is zoals de HEERE, de God Almachtig van Mozes en Aäron en van het Israëlitische volk. Er lijkt dus schot in de zaak te komen.

Het gebeurde zoals Mozes en Aäron aangekondigd hadden. Zij baden tot God Almachtig dat Hij de kikkerplaag zou stoppen en God deed zoals Mozes Hem vroeg. De kikkers stierven en men verzamelde ze op grote hopen zodat het land ervan stonk.

----------,----------

Zoals ik bij de eerste plaag ook al vertelde lezen wij dit verhaal vaak zonder erbij na te denken welke impact dit gehad moet hebben voor het volk Egypte.

En omdat het volk Israël in het land Goosen woonde, het meest vruchtbare gedeelte van het land Egypte, in de buurt van de Nijl, hadden ook zij met deze plaag te maken. Het is echt niet zo dat deze kikkers bij de grens met Goosen ineens de andere kant opgingen.

Stel je eens voor dat je nergens normaal kunt lopen zonder kikkers dood te trappen. Stel je eens voor dat je niet eens rustig kunt gaan slapen omdat kikkers over je heen lopen. Kinderen en baby's die de hele dag en nacht huilen omdat kikkers over hen heenlopen. In elke voorraadkast, op het aanrecht, in je pannen, in je oven; overal waar je bent komen kikkers tevoorschijn.

Ik ben ervan overtuigd dat deze plaag het hele maatschappelijk leven in Egypte plat heeft gelegd. Ik denk dat ook de Israëlieten geen bakstenen meer konden bakken, want de poelen waarin zij de mortel moesten maken zaten vol met kikkers. En daarbij denk ik dat de voormannen en de slavendrijvers wel iets anders aan hun hoofd hadden dan de Israëlieten tot werk te dwingen. Ook zij en hun families werden geplaagd door deze kikkers.

Deze plaag heeft net als de plaag van het Nijlwater dat in bloed veranderde een enorme impact gehad op de Egyptenaren.

Want let wel: Waarschijnlijk wist de gewone burger van Egypte helemaal niets van de bezoeken van Mozes en Aäron en wisten zij helemaal niet dat deze plagen die nu over hen kwamen aangekondigd werden door Mozes en Aäron in opdracht van de God Almachtig van Hebreeërs.

De burgers van Egypte wisten hoogstwaarschijnlijk ook helemaal niets van de machtstrijd tussen God Almachtig en de Farao van Egypte. Net zoals veel mensen vandaag de dag niets afweten van wat er zich in de geestelijke wereld afspeelt. Tussen de engelen van God en de engelen van satan. Maar die strijd is er wel en is zeer reëel.

----------,----------

Toen Farao zag dat de kikkers verdwenen waren, dat de rotzooi opgeruimd was en het normale economische een maatschappelijk leven weer op gang kwam, trok hij zijn belofte om het volk Israël te laten gaan weer in. Over betrouwbaarheid gesproken.

Maar Farao had dat recht schijnbaar want de Farao's voelden zich vaak een god of een halfgod. En goden hebben het recht om te doen en te zeggen wat zij willen.

Tenminste dat was de overtuiging in die tijd. Ook in onze tijd zijn er dictators die zich god voelen en denken dat zij maar alles ongestraft kunnen doen en laten.

Omdat Farao zijn belofte weer introk om het volk Israël te laten gaan geeft God Almachtig aan Mozes en Aäron de opdracht om met de staf van Aäron op het stof van de aarde te slaan, waarna dit stof in muggen verandert.

Weer willen de tovenaars, de wijzen en magiërs van het volk Egypte hetzelfde doen. Ook zij sloegen met hun staf op het stof van de aarde, maar dit stof veranderde ***niet*** in muggen. Het lukte hen niet.

Dat deze magiërs dit niet konden geeft wel aan welke macht satan heeft en welke macht God Almachtig heeft. Maar de (beperkte) macht die satan heeft is, door God aan hem gegeven. Want satan heeft van zichzelf geen enkele bewegingsvrijheid. Kijk maar naar de geschiedenis van Job.

📖 Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

In de hoofdstukken 1 en 2 van dit Bijbelboek Job, wordt satan zelfs tot twee keer toe de macht gegeven om Job te slaan waar en hoe hij maar wil. Alleen het leven mag satan niet nemen. (Job 1:12, Job 2:6)

📖 Job 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

Aangezien God Almachtig de verwoester geschapen heeft om te verwoesten (Jes. 54:16) kan er dus niets goeds verwacht worden van satan. Ook al lijkt dit wel het geval, het uiteindelijke doel zal ellende, misère en een langzame verschrikkelijke dood zijn.

📖 Jes. 54:16 Zie, Ík heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ík heb de verwoester geschapen om te gronde te richten

Kijk maar naar het reilen en zeilen van Judas Iskariot in de vier Evangeliën. Satan had hem een hoge functie voor ogen geschilderd als minister van financiën in het koninkrijk van Jezus Christus. Een aards koninkrijk waarin Jezus Christus koning zou zijn en de Romeinen het land Palestina uitgeknikkerd zou hebben. De discipelen zouden dan allemaal een belangrijke functie gekregen hebben in dat koninkrijk.

Zo had satan dat Judas Iskariot voor ogen gesteld. En alles wat Jezus Christus deed en alles wat Hij zei werd door Judas Iskariot binnen die kaders geplaatst van het droombeeld dat satan hem voor ogen had gegeven.

Maar als het kwartje ook bij Judas Iskariot valt dat Jezus Christus helemaal niet gesproken heeft over een aards Koninkrijk en dat het helemaal niet Zijn bedoeling was om de Romeinse overheersing te breken en dat de twaalf discipelen helemaal geen aardse ministerspost in de regering van Jezus Christus zouden krijgen, gaat Judas Iskariot naar de religieuze leiders van Israël en verraadt Jezus Christus voor dertig zilverlingen. (Matt. 26)

Als Judas Iskariot er echter achter komt wat hij eigenlijk gedaan heeft wil hij de zaken recht zetten.

Maar bij Jezus Christus kan hij niet meer terecht, want Deze is inmiddels veroordeeld.

Bij de religieuze leiders kan hij ook niet meer terecht want zij willen zelfs de dertig zilverlingen niet meer terugnemen. (Matt. 27:3-5). Er blijft Judas Iskariot maar één weg open en dat is het beëindigen van zijn eigen leven.

📖 Matt. 27:3-5 Toen Judas, die Hem verraden had, zag dat Hij veroordeeld was, kreeg hij berouw en hij bracht de dertig zilveren penningen bij de overpriesters en de oudsten terug en zei: Ik heb gezondigd, want ik heb onschuldig bloed verraden! Maar zij zeiden: Wat gaat ons dat aan? U moet maar zien. En nadat hij de zilverstukken de tempel in gegooid had, vertrok hij. Hij ging heen en hing zich op.

Dát is wat satan doet. Hij houdt de mens van alle geneugten des levens voor ogen. Hij geeft de mens van alles wat die mens lekker en aangenaam vindt zolang satan die mens maar kan gebruiken.

Maar is de rol van die mens uitgespeeld dan heeft die mens van satan ook niets meer te verwachten en zal hij die mens als een gebruikte zakdoek weggooien en vertrappen. Op de meest verschrikkelijke manier die de mens zich kan bedenken.

Overigens zie ik dit principe ook in de verleiding van Jezus Christus in de woestijn door satan (Matt. 4). Maar nogmaals: Satan heeft geen enkele bewegingsvrijheid vanuit zichzelf. Voor alles wat hij doet moet hij toestemming vragen aan God Almachtig.

----------,----------

God Almachtig heeft de magiërs van Egypte zover gekregen dat zij erkennen dat God groter is dan zij. Dat is de eerste vorm van erkenning.

Maar de Farao geeft niet toe. Hij weigert God Almachtig te erkennen als God en hij weigert God de eer te geven die Hij toekomt.

Overigens staat er niets geschreven dat het volk Israël weet heeft van al deze dingen. Want het laatste bericht was toch dat zij boos waren op Mozes en Aäron omdat hun bezoek aan Farao alleen maar tot een verslechtering van hun leef en werkomstandigheden had geleid. (Ex. 6:8)

📖 Ex. 6:8 Zo sprak Mozes tot de Israëlieten, maar zij luisterden niet naar Mozes door hun moedeloosheid en de harde slavenarbeid.

Weer wijs ik er op, wat een enorme impact deze muggen gehad moeten hebben op mensen en dieren. Dag en nacht zoemende en stekende muggen om de mens heen. Waar hij ook is, wat hij ook doet.

Neem van mij aan dat ze in die tijd echt geen muskietennetten en muggenspray hadden. Het moet echt weer een plaag van ongekende omvang zijn geweest die het hele land plat legde. En wat dacht je van ziekten die muggen overbrengen? Hoeveel levens zou dit de bevolking hebben gekost? En let wel: Ook het Israëlitische volk heeft hier te maken mee gehad.

----------,----------

De geschiedenis herhaalt zich. Farao weigert te luisteren waardoor God Almachtig Mozes en Aäron weer naar hem toesturen. Weer naar de plaats waar Farao zich elke morgen placht te baden in de Nijl. Weer naar de plaats waar Aäron al eerder met zijn staf het water van de Nijl beroerde waardoor dit water in bloed veranderde.

Weer moeten Mozes en Aäron aan Farao vragen om het volk Israël te laten gaan. En weer moeten Mozes en Aäron een plaag aankondigen die het volk Egypte ernstig zal teisteren als Farao niet zou willen luisteren. De plaag van de steekvliegen.

Bij deze plaag lees ik voor de eerste keer dat het land Goosen gevrijwaard zal wezen. Met andere woorden: Het volk Israël zal hier geen last van hebben, want de steekvliegen zullen niet in het land Goosen komen.

Maar Farao blijft zijn standpunt. En de plaag komt dus over Egypte en legt weer het hele land plat. Economisch en maatschappelijk komt het land stil te liggen. Want wie kan er nog werken?

Wat een kabaal zal dat geweest zijn. Koeien die luid loeien, paarden die continu hinniken, baby's die krijsen en de bevolking die het uitschreeuwt van pijn als ze weer gestoken worden. En dat niet één keer, maar elke keer weer. Waar ze ook zijn. En dan de slapeloosheid die de steekvliegen teweegbrengen en wat dat voor invloed heeft op de Egyptenaren.

📖 Ex. 8:24 En zo deed de HEERE: er kwam een zwerm steekvliegen in het huis van de Farao, in de huizen van zijn dienaren en in heel het land Egypte. Het land werd door de steekvliegen te gronde gericht.

Ook deze plaag moet een ramp van ongekende grootte zijn geweest. In Ex. 8:24 staat letterlijk dat het land te gronde werd gericht.

Ten lange leste laat Farao Mozes en Aäron bij zich roepen en geeft hen toestemming om met het volk Israël hun God Almachtig te gaan aanbidden en te offeren. Alleen zegt hij dat zij dat in het land Goosen moeten doen. Ze krijgen als het ware een verlof voor een aantal dagen toegezegd.

Maar dat was niet de bedoeling. Het was de bedoeling dat het volk Israël Egypte zou gaan verlaten. Niet voor een paar dagen, maar voor altijd.

Dat zeggen Mozes en Aäron ook in meer of mindere mate tegen de Farao. Wij gaan onze God Almachtig niet hier offeren. Wij gaan drie dagreizen ver de woestijn in om daar onze God te aanbidden en te offeren.

----------,----------

Daar ligt ook weer een belangrijke lijn naar de dag van vandaag.

Het aanbidden en offeren aan God Almachtig is geen bijbaantje. Je kunt het er niet even bij doen.

Of ik kies voor God Almachtig of ik kies niet voor God. En als ik niet voor God kies, blijf ik automatisch onder de heerschappij van de *'overste deze wereld'* en dat is satan. Ik begon *mijn mijmeringen* in hoofdstuk 1 daar al over!

De mens kan God Almachtig niet aanbidden en offeren in het land van de vijand. De mens zal afstand moeten nemen van satan en van zijn invloed.

Let wel: ik zeg niet dat je perfect moet zijn. Want de mens leeft in een gebroken wereld. Maar de mens kan deze wereld niet verlaten om God Almachtig te gaan aanbidden en te offeren zoals het volk Israël dat in Egypte deed. Het is een geestelijke keuze die de mens moet maken. En die geestelijke keuze heeft gevolgen voor ieders leven hier op aarde.

Als het gaat om een keuze te maken voor God Almachtig dan doe ik dat door te buigen voor Hem in Jezus Christus. Want Hij is God. Jezus Christus is de verpersoonlijking van God. God Zelf is in een mens van vlees en bloed naar deze wereld gekomen om de zonden van de mensen te vergeven. Om ook mijn zonden te vergeven.

Jezus Christus spreekt in Matt. 6:24 dat ik geen twee heren tegelijkertijd kan dienen. Ik kan niet satan én God Almachtig tegelijkertijd dienen. Ik ***moet*** een keuze maken.

📖 Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

Waarom?

Omdat satan voor dood staat en God Almachtig voor LEVEN. En een mens kan nu eenmaal niet dood en levend tegelijk zijn. Net zomin als een mens tegelijkertijd in het licht en in de duisternis kan staan.

Een openlijke keuze is noodzakelijk. Ik moet mij dus afzonderen van deze wereld. Ik moet afstand nemen van alles wat deze wereld mij te geven heeft. Want satan is de *'overste van deze wereld'* en wat hij mij geeft zal in het begin aangenaam, warm en lekker zijn; maar ik zal van een koude kermis terugkomen. Het eind zal ellende en misère zijn.

Als ik geen radicaal en definitief afstand doe van satan en zijn wereld zal satan aan mij blijven trekken. Ook al geef ik hem maar één pinkje. Satan zal het blijven proberen. Kijk maar de Farao.

Op de woorden van Mozes en Aäron geeft Farao uiteindelijk toe dat het volk Israël Egypte mag verlaten om de woestijn in te trekken. Om zich af te zonderen. Maar zegt hij daarbij in Ex. 8:28 Ga niet te ver weg. Hij wil en zal zijn invloed op het volk Israël willen behouden.

📖 Ex. 8:28 Toen zei de farao: Ík zal u laten gaan, zodat u aan de HEERE, uw God, in de woestijn offers kunt brengen. Alleen, ga beslist niet te ver weg! Bid vurig voor mij!

Dat gebeurt ook als de mens van vandaag geen radicale keuze maakt voor God Almachtig ***in*** Jezus Christus.

Zolang satan ook nog maar met één draadje aan mij verbonden is zal hij zijn gif, zijn onwaarheden, zijn twijfels bij mij naar binnen blijven spuiten met als resultaat dat ik uiteindelijk God Almachtig vaarwel zal zeggen.

----------,----------

Mozes gaat verder niet in op de uitspraak van Farao om niet te ver weg te gaan met het volk Israël. Mozes belooft Farao dat hij God Almachtig vurig zal bidden om de steekvliegenplaag te laten ophouden, waarbij hij Farao nog wel waarschuwt om hem niet te bedriegen.

Uit de verdere geschiedenis weet ik dat Farao hem wel weer bedroog. Want ook nu weer trekt Farao zijn belofte in om het volk Israël te laten gaan. Hij laat het volk niet gaan.

Er wordt in dit Bijbelgedeelte nog wel een uitspraak gedaan die mij intrigeert.

Tot nu toe staat er steeds geschreven dat God Almachtig het hart van Farao verhardde. Maar hier in Ex. 8:32 staat dat Farao zijn eigen hart onvermurwbaar maakt.

📖 Ex. 8:32 Maar de Farao maakte ook deze keer zijn hart onvermurwbaar: hij liet het volk niet gaan.

Hieruit blijkt weer overduidelijk dat de bron waaraan Farao verbonden is ***NIET*** God Almachtig is. En zolang hij uit deze satanistische bron put is het een automatisme dat hij tegenstand zal bieden aan God.

Want satan kan niet anders dan tegenstand bieden aan God Almachtig. God heeft hem immers geschapen als verwoester om te verwoesten (Jes. 54:16).

📖 Jes. 54:16 Zie, Ík heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ík heb de verwoester geschapen om te gronde te richten

Hoofdstuk 9

De vijfde plaag: Veepest
De zesde plaag: Zweren
De zevende plaag: Hagel

God Almachtig heeft Mozes en Aäron al een aantal malen naar de Farao van Egypte gestuurd om hem te vragen het volk Israël te laten gaan, de woestijn in, zodat het volk hun God zou kunnen aanbidden en te offeren.

De eerste keer dat Mozes en Aäron bij de Farao kwamen hoefden zij nog geen plaag aan te kondigen, hoewel het effect van hun bezoek aan de Farao voor het volk Israël dramatisch was. Want de Farao verzwaarde de druk op Israël en verhevigde de dwangarbeid (Ex. 5:4-9).

Vanaf dat moment wilde de Israëlieten ook niets meer met Mozes en Aäron van doen hebben (Ex. 6:8).

Na dit eerste bezoek aan de Farao hebben Mozes en Aäron de Farao van Egypte tot dit punt in de geschiedenis nog vier keer bezocht. Alleen was hun bezoek nu niet vrijblijvend. Want elke keer moesten zij een plaag aankondigen die de Farao en zijn volk zou treffen.

God Almachtig heeft al vier plagen over het land Egypte gebracht die stuk voor stuk een enorme impact hebben gehad op het leven van mens en dier in Egypte. Maatschappelijk en economisch.

Allereerst werd het Nijlwater veranderd in bloed (Ex. 7:14-25). Dit terwijl het water van de Nijl van levensbelang was voor mens en dier in Egypte.

De tweede plaag die God Almachtig over Egypte deed neerkomen was een kikkerplaag (Ex. 8:1-14).

De derde plaag was een muggenplaag (Ex. 8:16-19).

En de vierde plaag was een steekvliegenplaag (Ex. 8:20-32).

Daar waar Farao bij het eerste bezoek van Mozes en Aäron er niet over dacht om het volk Israël te laten gaan, lijkt er met het ondergaan van de plagen toch enige beweging te komen in het standpunt van Farao.

📖 *Ex. 5:4-9 Toen zei de koning van Egypte tegen hen: Waarom, Mozes en Aäron, houdt u het volk van zijn werk af? Ga naar uw dwangarbeid! Verder zei de Farao: Zie, de bevolking van het land is nu al zo talrijk, zou u hen dan willen laten rusten van hun dwang-arbeid? Daarom gaf de Farao op diezelfde dag het bevel aan de slavendrijvers onder het volk en de voormannen ervan: U mag voortaan geen stro meer aan het volk verstrekken om de bakstenen te maken, zoals voorheen. Laten zij zelf maar stro gaan verzamelen. En het aantal bakstenen dat zij voorheen maakten, moet u hun nu ook weer opleggen. U mag daarvan niets afdoen, want zij zijn lui. Daarom roepen zij: Laat ons gaan! Laat ons offers brengen aan onze God! Het werk moet zo zwaar op die mannen drukken dat zij dat blijven doen en geen aandacht schenken aan leugenachtige woorden.*

📖 *Ex. 6:8 Zo sprak Mozes tot de Israëlieten, maar zij luis-terden niet naar Mozes door hun moedeloosheid en de harde slavenarbeid.*

Want bij de plaag met de steekvliegen gaf Farao zelfs toestemming om het volk Israël enige dagen vrijaf te geven zodat zij hun God Almachtig konden gaan aanbidden en offeren.

Maar na elke plaag, wanneer Mozes tot God Almachtig gebeden had om de plaag te laten stoppen, verhardde de Farao zijn hart en trok zijn toestemming weer in. Erg betrouwbaar was hij dus niet.

----------,----------

Er staan in de Bijbel een heleboel prachtige en minder prachtige verhalen. En als ik deze verhalen alleen als historische gebeurtenissen zou zien, zou ik op heel veel van die verhalen op en aanmerkingen kunnen hebben, omdat de Bijbel op sommige punten niet lijkt te kloppen. Tenminste archeologisch, geologisch, cultuurtechnisch en genealogisch niet.

Ik ben er echter van overtuigd dat de verhalen die in de Bijbel staan opgetekend niet alleen een vertelling zijn van historische gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden. Ik ben ervan overtuigd dat elk verhaal in de Bijbel ook een betekenis heeft voor vandaag de dag.

Waarom ben ik daarvan overtuigd?

Omdat in Joh. 1:1-5 staat dat Jezus Christus het levend gemaakte woord is. Hij is de verpersoonlijking van het geschreven woord. Hij ***is*** de Bijbel.

📖 Joh. 1:5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

En omdat Jezus Christus God Almachtig in een lichaam van vlees en bloed was, is het dus God de Almachtige, Schepper van hemel en aarde die door de Bijbel door jou en mij spreekt.

Een uitgelezen voorbeeld zijn de gebeurtenissen met en rond het volk Israël in Egypte, waar het Bijbelboek Exodus over spreekt.

Aan de ene kant geloof ik dat het hier om historische gebeurtenissen gaat. Maar andere kant zie ik ook overduidelijk een lijn naar vandaag de dag. En dit geval loopt die lijn naar vandaag de dag via de gebeurtenissen met en rond het volk Israël ten tijde dat Jezus Christus hier op aarde was. Want ook daarnaar toe liggen hele duidelijke vergelijkingen.

Eerste vergelijking: Het volk Israël zoals dit beschreven wordt in het Bijbelboek Exodus leefde onder slavernij en onder grote druk van de Farao van Egypte.

Dit kan ik heel goed vergelijken met de slavernij en de druk die satan geeft. De mensheid leeft namelijk in een gebroken wereld waar satan de *'overste der wereld'* is (Joh. 14:30). En zolang satan de mens kan gebruiken zal hij die mens alles geven wat hij maar wenst. Maar kan hij die mens niet meer gebruiken dat zal hij hem alle ellende en misère geven die hij kan bedenken. Kijk maar naar het voorbeeld van Judas Iskariot zoals ik dat hiervoor beschreven heb.

📖 Joh. 14:30 Ik zal niet veel meer met u spreken, want de vorst van deze wereld komt en heeft geen macht over Mij.

Tweede vergelijking: Mozes wordt door God Almachtig geroepen bij de berg Horeb om het volk Israël te bevrijden uit de macht van de Egyptenaren.

Al hoewel er veel andere mensen waren die ook zuchtten onder het juk van de Farao van Egypte werd Mozes alleen geroepen om Gods volk, Zijn eigendom te bevrijden. En dit kan ik heel goed vergelijken met de bevrijding van het volk Israël door Jezus Christus.

Daar waar Mozes geroepen was om het volk Israël lichamelijk te bevrijden, was Jezus Christus geroepen om het volk Israël geestelijk te bevrijden.

Ik moet hierbij direct weer aantekenen dat het in de tijd van Jezus Christus in eerste instantie alleen ging om het volk Israël dat afkomstig was uit de stammen Benjamin en Juda, het zogenaamde twee-stammenrijk, ook wel noordelijk rijk genoemd, of zoals wij hen kennen: de Joden.

Want het overige gedeelte van het volk Israël, het zogenaamde tien-stammenrijk, ook wel zuidelijke rijk genoemd, was in het jaar ±722 voor Christus, verbannen en was daar nooit van teruggekomen. Deze Israëlieten hadden zich vermengd met de lokale bevolking en de lokale bevolking heeft zich vermengd met de wereldbevolking zodat niemand hen ooit nog teruggevonden heeft.

Derde vergelijking: De bevrijding van het volk Israël uit de macht en onderdrukking van de Farao van Egypte heeft veel ontzag, respect en vrees opgeleverd bij enerzijds het volk Israël zelf, maar ook bij de Egyptenaren en ook bij de omliggende volken.

De hele wereldbevolking heeft gehoord van de grote daden die God Almachtig heeft gedaan met Zijn volk Israël, zodat de hele de geroepenen onder de wereldbevolking de keuze heeft gekregen om ook te kiezen voor Die God, de God van Israël.

Door de afwijzing van de Israëlieten (de Joden) van God Almachtig ***in*** Jezus Christus, is de deur geopend naar de rest van de wereld, om het tien-stammenrijk dat zich onder de hele wereldbevolking bevond en bevindt de mogelijkheid te geven om zich te bekeren tot Jezus Christus.

Was de bevrijding uit de onderdrukking en slavernij allereerst voor het volk Israël bedoeld dat toen in Palestina woonde, door hun afwijzing is het Evangelie van Jezus Christus de hele wereld overgegaan.

Allereerst om de andere Israëlieten te roepen, waar zij ook zijn, zodat het getal van het volk Israël eerst vol zal zijn. Maar in tweede instantie zal de bevrijding uit de onderdrukking en slavernij die satan op deze wereld heeft gelegd gelden voor ***alle*** mensen. Voor ***elke*** tong, uit *elke* natie van deze wereld.

Conclusie: Wij mensen leven vandaag de dag in een interessante tijd. Want de fase van het volk Israël en de bevrijding uit Egypte ligt ver achter ons. En de fase van het volk Israël en de bevrijding van hen door Jezus Christus ligt ook ver achter ons. Dat zijn historische gebeurtenissen. En zoals het woord historisch al zegt ligt dit ver achter ons.

Wij leven nu in de tijd dat het getal van Gods eigendom, Zijn kinderen, het hele volk Israël, bijna vol is. Waarbij ik al eerder geschreven heb dat ik geloof dat de wedergeboren Christenen uit alle tijden de nazaten zijn van dat verstrooide tien-stammenrijk van het volk Israël. We noemen dit ook wel de eindtijd.

Dit is de tijd die Jezus Christus al aankondigde vanaf het begin van Zijn bediening hier op aarde.

Hij bracht immers de leer van bekering en verkondigde de komst van het Koninkrijk van God Almachtig.

Dat gold voor de Israëlieten van toen, de Joden, maar geldt vandaag de dag voor het hele volk Israël dat God Almachtig weer gaat herenigen (Hos. 1:11). Dan gaat de volgende fase in.

Er ligt trouwens nog een vergelijking in het verhaal van de Farao van Egypte. En dat is, dat zijn manier van denken en handelen helemaal overeenkomt met de manier van denken en handelen van satan. Want de Farao dacht en handelde alsof hij een god was.

Satan denkt en handelt alsof hij God Almachtig is. Farao hoor je dit zeggen in Ex. 5:2. En als je gelooft wat de kerken ons vertellen over satan in Jes. 14:12-20 en Ez. 28:12-19 dan lees je daarom ook dat satan God wilde zijn.

📖 *Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn*

📖 *Ex. 5:2 Maar de Farao zei: Wie is de HEERE, naar Wiens stem ik zou moeten luisteren door Israël te laten gaan? Ik ken de HEERE niet en ik zal Israël ook niet laten gaan.*

Uit mijn schrijfwijze van die laatste zin kun je al opmaken dat ik mijn twijfels heb bij die laatste twee Bijbelgedeelten als bewijs voor de oorspong van satan. Ik heb dat in mijn mijmeringen bij de vier Evangeliën ook al beschreven:

Wie is satan en wat wil hij?

Als het gaat over satan zijn er (mijn inziens) twee stromingen; die twee verschillende dingen zeggen over satan en zijn ontstaan. De ene stroming zegt dat satan als verwoester geschapen is door God Almachtig om te verwoesten. De andere stroming zegt dat satan als goede engel door God geschapen is maar gevallen is voor de zonde en daarmee een verwoester is geworden.

Satan is als verwoester geschapen om te verwoesten:

In Jes. 54:16 staat dat God Almachtig de verwoester heeft geschapen om te verwoesten. Dat betekent dat satan niets is; helemaal niets. Hij is het zelfs niet waard om de titel '*vijand van God*' te dragen. Want nergens in de Bijbel vindt ik die uitspraak. Hij is de tegenstander van God (II Thes. 2:4, Tit. 2:8)

Als God Almachtig de verwoester geschapen heeft om te verwoesten dan kan het niet zo zijn dat satan als *'goed'* is geschapen en dat hij een hoge functie heeft gehad bij God. (Vaak wordt de term aanbiddingsleider gebruikt).

Dat er kwaad in satan is gekomen en dat hij daarom gelijk aan God Almachtig wilde zijn, ja zelfs méér dan God. Dat hij gerebelleerd heeft tegen God en daarom door God uit de hemel is verbannen. En dat satan één derde van de engelen van God achter zich meegenomen heeft.

Dat *'uit de hemel'* verbannen moet eigenlijk *'de hemelse gewesten'* zijn. Want Paulus zegt in Ef. 6:12 dat wij niet te strijden hebben tegen mensen van vlees en bloed, maar tegen o.a. machten in '*de hemelse gewesten*'.

Voor het begrip van *'de hemelse gewesten'* ga ik terug naar Gen. 1:6-8. Er was een watermassa. Eén geheel en God Almachtig maakte scheiding in dat geheel. En die scheiding noemt God het '*gewelf*'. Hiermee ontstond mijn inziens de eerste, de tweede en de derde hemel.

De eerste hemel is het wolkendek zoals ik dit boven mij zie, de tweede hemel is de sterrenhemel; het universum en de derde hemel is de woonplaats van God Almachtig. Paulus spreekt in II Kor. 12:2 over deze derde hemel bijvoorbeeld.

📖 *Jes. 54:16 Zie, Ík heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ík heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.*

📖 *II Thes. 2:3 Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag komt niet, tenzij eerst de afval gekomen is en de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf, geopenbaard is, de tegenstander, die zich ook verheft boven al wat God genoemd of als God vereerd wordt, zodat hij als God in de tempel van God gaat zitten en zichzelf als God voordoet*

📖 *Tit. 2:8 en spreek een gezond woord, boven alle kritiek verheven, zodat de tegenstander beschaamd zal staan en niets kwaads van u te zeggen heeft.*

📖 *Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten*.

📖 *Gen. 1:6-8 En God zei: Laat er een gewelf zijn in het midden van het water, en laat dat scheiding maken tussen water en water! En God maakte dat gewelf en maakte scheiding tussen het water dat onder het gewelf is, en het water dat boven het gewelf is. En het was zo. En God noemde het gewelf hemel. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de tweede dag.*

📖 *II Kor. 12:2 Ik ken namelijk een mens in Christus, veertien jaar is het geleden – of het in het lichaam gebeurde, weet ik niet; of buiten het lichaam,*

Ik geloof dat satan uit de derde hemel is verbannen (de woonplaats van God Almachtig) naar de tweede hemel. Die tweede hemel is het strijdtoneel tussen Gods engelen en satans engelen.

ik weet het niet; God weet het – dat zo iemand tot in de derde hemel werd opgenomen.

De teksten die stroming 2 gebruikt om aan te tonen waar satan vandaan komt; dat hij als goede engel geschapen is, hoe hoog zijn functie was bij God Almachtig en dat hij gevallen is voor de zonden worden tegengesproken door het feit dat het in die betreffende Bijbelgedeelten (Jes. 14:12-20 en Ez. 28:12-19) helemaal niet om een geest gaat (want satan is geest!). Het gaat in die Bijbelgedeelten over de koning van Babel en de koning van Tyrus. Dat zijn mensen en niet een geest.

Satan is als goede engel geschapen door God, maar hij is gevallen voor de zonde en daarmee een verwoester geworden:

Deze stroming vertegenwoordigt het gedachtegoed zoals ik dit altijd in de kerk en gemeente geleerd heb.

Satan is als goede engel van God Almachtig geschapen; er is kwaad in hem gekomen; hij rebelleerde tegen God omdat hij zelf God wilde zijn of méér dan God en is daarom met een derde van alle engelen (die satan volgde) uit de hemel verbannen op de aarde; en daar doet hij zijn verwoestende werk om te proberen Gods schepping kapot te maken. (Jes. 14:12-20 en Ez. 28:12-19)

> 🕮 ***Jes. 14:12-20*** *Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster, zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken!*
>
> *En ú zei in uw hart: Ik zal opstijgen naar de hemel; tot boven Gods sterren zal ik mijn troon verheffen, ik zal zetelen op de berg van de ontmoeting aan de noordzijde. Ik zal opstijgen boven de wolkenhoogten, ik zal mij gelijkstellen met de Allerhoogste.*
>
> *Echter, u bent in het rijk van de dood neergestort, in het diepst van de kuil! Wie u zien, kijken u aan en letten op u: is dit nu die man die de aarde deed sidderen, die koninkrijken deed beven, die van de wereld een woestijn maakte, haar steden met de grond gelijkmaakte, zijn gevangenen niet losliet om naar huis te gaan?*
>
> *Alle koningen van de heidenvolken, allen rusten zij in ere, ieder in zijn huis. Maar ú bent weggeworpen, ver van uw graf, als een verafschuwde loot bedolven onder gedoden, die met het zwaard zijn doorstoken en neergedaald in een steengroeve; u bent als een lijk dat is vertrapt.*

U zult in het graf niet met hen verenigd worden, want u hebt uw land te gronde gericht en uw volk gedood. Voor eeuwig zal niet meer genoemd worden het nageslacht van de kwaaddoeners.

📖 ***Ez. 28:12-19*** *U, toonbeeld van volkomenheid, vol wijsheid en volmaakt van schoonheid, u was in Eden, de hof van God.*

Allerlei edelgesteente was uw sieraad: robijn, topaas en diamant, turkoois, onyx en jaspis, saffier, smaragd, beril en goud. Het werk van uw tamboerijnen en uw fluiten was bij u.

Op de dag dat u geschapen werd, waren ze gereed. U was een cherub die zijn vleugels beschermend uitspreidt. Daarvoor heb Ik u aangesteld.

U was op Gods heilige berg, u wandelde te midden van vurige stenen. Volmaakt was u in uw wegen, vanaf de dag dat u geschapen werd, totdat er ongerechtigheid in u gevonden werd.

Door de overvloed van uw handel vulde men uw midden met geweld, en ging u zondigen.

Daarom verbande Ik u van de berg van God, en deed Ik u verdwijnen, beschermende cherub, uit het midden van de vurige stenen.

Vanwege uw schoonheid werd uw hart hoogmoedig, u richtte uw wijsheid te gronde vanwege uw luister. Ik wierp u ter aarde, Ik stelde u voor koningen, opdat zij op u neer zouden zien.

Vanwege de overvloed van uw ongerechtigheden door uw oneerlijke handel ontheiligde u uw heiligdommen.

Daarom deed Ik een vuur uit uw midden oplaaien, en dat verteerde u. Ik maakte u tot een hoop as op de grond voor de ogen van allen die naar u keken. Allen onder de volken die u kennen, zijn ontzet over u.

U bent een voorwerp van verschrikking geworden en u zult niet meer bestaan tot in eeuwigheid.

Mijn conclusie anno januari 2016:

Ik weet één ding: Satan is een geest en hij is de tegenstander van God Almachtig met als doel om Gods werk te verwoesten.

Het mooiste en het meest unieke wat God Almachtig geschapen heeft is de mens. En het doel van satan is om die mens kapot te maken en het liefst op de meest verschrikkelijke manier. Zie hiervoor het lijden en sterven van Jezus Christus; zie hiervoor de genezing van de bezetenen te Gargasena; zie hiervoor het Bijbelboek Job, de geschiedenis van Jozef, Jeremia en Paulus en anderen.

Wat ik ook weet is dat satan vanuit zichzelf geen enkele bewegingsvrijheid heeft. God Almachtig geeft satan toestemming om zijn vernietigende werk te doen. (Job 1:12 en Job 2:6). Uit zich zelf kan satan helemaal niets doen en is hij werkelijk een brullende leeuw die niet kan bijten (I Petr. 5:9). Tenminste als die mens ***in*** Jezus Christus is.

Ook weet ik dat het verhaal uit Job 1 en 2 niet alleen gezien moeten worden als historische gebeurtenissen.

Ik geloof dat God Almachtig door die verhalen en geschiedenissen veel meer wil zeggen. Kijk alleen maar naar de term '*zonen van God*' (Job 1:6) en dat in relatie met Gen. 6:2 en Gen. 6:4. En dat ook in relatie met het volk Israël dat God Zich ten eigendom heeft gemaakt (Ps. 135:4). Maar dat wordt ook in *mijn mijmeringen* uitgebreid beschreven onder het thema *'Eerstelingen en Ambassadeurs'* op pag. 41-47.

Dus: satan en zijn demonen zijn boze geesten en hebben de mens ***NIETS*** goeds te brengen.

----------,----------

Net zoals de Farao van Egypte een grote leugenaar was en totaal onbetrouwbaar was, is satan dat ook. Hij wordt een mensenmoordenaar en een leugenaar genoemd (Joh. 8:44).

Daarnaast heeft God Almachtig satan geschapen als een verwoester met maar één doel en dat is om te verwoesten (Jes. 54:16)

Daarom heeft het ook geen enkele zin om satan of zijn demonen ook maar iets te vragen. Hij zal nooit en te nimmer de waarheid spreken. Want waarheid wordt in hem niet gevonden.

📖 *Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.*

📖 *Job 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.*

📖 *I Petr. 5:8 Wees nuchter en waakzaam; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden*

📖 *Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.*

📖 *Gen. 6: 4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.*

📖 *Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.*

📖 *Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom*

📖 *Joh. 8:44 U bent uit uw vader de duivel, en wilt de begeerten van uw vader doen; die was een mensenmoordenaar van het begin af, en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij vanuit wat van hemzelf is, want hij is een leugenaar en de vader van de leugen.*

Dat betekent dus ook dat wanneer iemand een mens raadpleegt die ***niet*** uit de Bron van God Almachtig tapt, de boodschappen die zo iemand doorgeeft dus ***nooit*** waar zullen zijn. Een medium die zijn heil ***niet*** in God ***in*** Jezus Christus heeft, kán niet de waarheid spreken. En daarom verbiedt God ook Zijn volk om dit te doen. (Lev. 19:31, Lev. 20:6). En dan lees je bijvoorbeeld over koning Saul in I Sam. 28 die dat toch doet en wat de gevolgen daarvan zijn.

Ik moet hier niet lichtvaardig mee omgaan. Ik heb al eerder geschreven dat God Almachtig een na-ijverig God is (Ex. 20:4-5) en dat Hij het niet ongestraft laat als mensen hun heil en hun verwachting niet meer op God richten maar op afgoden.

Denk aan de Jomanda's en de David Olgilvie's of de Rasti Rostellies. Maar ik denk daarbij ook aan de godenstatus die mensen vaak geven aan artsen of geneeskundige instellingen, of aan medicijnen.

----------...----------

Ik zeg hierbij ronduit: als een arts of een geneeskundige instelling niet openlijk erkent dat de geneeskundige kracht van God Almachtig afkomstig is, de Schepper van hemel en aarde, dan betekent dit dus dat die zogenaamde geneeskundige kracht van satan afkomstig is. En als je daar je hebben en houden aan toevertrouwt weet je één ding zeker: ellende en misère zal je doel zijn.

Toch zeg ik nogmaals dat ik niet tegen de medische wereld ben. Ik ben tegen de volgorde die mensen volgen wanneer zij hulp nodig hebben.

Ze slaan vaak God Almachtig over Die hen gemaakt heeft.

Zij erkennen niet dat de medische wereld door God Almachtig gegeven is om mensen te helpen. En dan ***kan*** er ook niets goeds uit voortkomen.

Want niet gekozen hebben vóór God Almachtig ***in*** Jezus Christus betekent dat de default status van de mens blijft zoals die was: onder de heerschappij van '*de overste van deze wereld*'. Van satan dus.

📖 Jes. 54:16 Zie, Ík heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ík heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

📖 Lev. 19:31 U mag u niet wenden tot de dodenbezweerders en tot de waarzeggers. U mag hen niet raadplegen, zodat u zich met hen verontreinigt. Ik ben de HEERE, uw God.

📖 Lev. 20:6 En de persoon die zich tot de dodenbezweerders of tot de waarzeggers wendt om als in hoererij achter hen aan te gaan – tegen die persoon zal Ik Mijn aangezicht keren en Ik zal hem uit het midden van zijn volk uitroeien.

📖 Ex. 20:4-5 U zult zich daarvoor niet neerbuigen, en die niet dienen, want Ik, de HEERE, uw God, ben een na-ijverig God, Die de misdaad van de vaderen vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten,

God Almachtig heeft voor iedereen een volheid van leven bepaald. Tenslotte is Hij de Pottenbakker en i ben de klei op de draaischijf van de Pottenbakker. God is in-control, en niet ik.

Ik geloof niet dat ik het recht heb om ten koste van alles (en iedereen) mijn leven te verlengen.

Maar de mens van vandaag is vaak alleen gefocust op dit aardse leven en op het welzijn van zijn eigen lichaam van vlees en bloed. En ik kan mij dan ook heel goed voorstellen dat wanneer die mens in Jezus Christus afwijst, dat ziekte en verlies van leven dan rampen zijn van ongekende aard.

Het leven hier op aarde in een lichaam van vlees en bloed is een tijdelijk zaak. Ieder mens zal eens zijn aardse tent (II Kor. 5:1) moeten afleggen. En iedereen krijgt dan een geestelijk lichaam dat verder leeft. (I Kor. 15:44).

De omstandigheden waarin die mens in dat geestelijke leven verder gaat, wordt bepaalt door het leven hier op aarde zoals die mens dat in zijn lichaam van vlees en bloed geleefd heeft.

De woorden van God Almachtig houden daarom ook één grote uitnodiging in:

> *'Kom bij Mij. Ik zal je rust en vrede geven. Ik ben de Enige die jou rust en vrede geven kan omdat Ik jou gemaakt heb. Ik weet wat er in jou omgaat. Ik weet hoe jij in elkaar zit. Ik ben dus ook de enige die jou kan herstellen als er iets in jou kapot is*.'

----------,----------

📖 II Kor. 5:1-2 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen. Want in deze tent zuchten wij ook, en verlangen wij er vurig naar met onze woning die uit de hemel is, overkleed te worden,

📖 I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

De Farao wilde dus in het begin helemaal niet praten over een vertrek van het volk Israël, maar bij de laatste van de plagen die tot nu toe over Egypte zijn gekomen (de steekvliegen) gaf hij al aan dat het volk Israël toch mocht vertrekken.

Hij trok zijn belofte steeds weer in, maar bij de eerste plaag was er een resoluut *'nee'*, en na de vierde plaag was er uiteindelijk een toestemming om te mogen vertrekken.

Maar Gods plan was nog niet volledig uitgevoerd. Want het doel van de weigeringen van Farao was dat God Almachtig Zijn heerlijkheid en almacht wilde laten zien.

Niet alleen tegenover het volk Egypte, maar ook tegenover de buurlanden. En zelfs tegenover Zijn Eigen volk Israël. Want ook zij moesten weten dat God Almachtig alleen in-control was, en niemand anders. En dat een bevrijding uit het land Egypte niets van doen had met het eigen kunnen van het volk Israël.

📖 Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

Zie hier ook weer de vergelijking met de bevrijding die de wedergeboren Christenen uit genade hebben gekregen van God Almachtig.

📖 Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde

Er is niets bij wat die Christenen ook maar zelf aangedragen hebben. Want het geloof is een gave, een cadeau (Ef. 2:8-9) dat in eerste instantie aan bepaalde groep mensen gegeven is (het volk Israël in zijn geheel) en dat nog vóór de grondlegging van deze wereld ook. (Ef. 1:4)

----------,----------

Zo komen ik dan aan bij de volgende plaag.

Nadat Farao na de vierde plaag had aangegeven dat het volk Israël weg mocht gaan, trok hij die toezegging weer in nadat de steekvliegen verdwenen waren.

Daarom trof God Almachtig het volk Egypte nu heel hard met een ongekende veepest, waarbij onderscheid gemaakt werd tussen het vee van de Egyptenaren en het vee van het volk Israël. Want ook met deze plaag werd het volk Israël gevrijwaard.

📖 Ex. 3:21-22 En Ik zal dit volk genade geven in de ogen van de Egyptenaren. En het zal gebeuren dat u, als u weggaat, niet met lege handen gaat. Elke vrouw moet aan haar buurvrouw en aan haar huisgenote zilveren en gouden voorwerpen vragen, en kleren, die u uw zonen en dochters te dragen moet geven. Zo zult u Egypte beroven.

Deze vrijwaring zal alles te maken hebben gehad dat God Almachtig heeft gezegd dat het volk Israël zeer rijk het land Egypte uit zou gaan. Sterker nog, dat het volk Israël de Egyptenaren (vrijwillig) zouden beroven van al hun kostbaarheden. (Ex. 3:21-22). En een onderdeel van rijkdom in die tijd was zeker de hoeveelheid vee die men had.

Omdat het hier om dieren ging trok Farao zich er waarschijnlijk niet veel van aan.

Geen rekening houdend met zijn onderdanen die natuurlijk gigantisch in de problemen kwamen. Want het vee was er niet alleen om te eten maar ook om mee te werken.

Er kon niet meer gedorst worden, er kon niet meer geëgd worden. Het complete transport lag stil, supermarkten werden niet mee bevoorraad en noem maar op.

Maar het deerde Farao niet wat zijn onderdanen moesten meemaken door zijn halsstarrigheid. De veepest bereikte hem niet persoonlijk. Dus wat had hij er verder mee van doen?

----------,----------

Daarom kondigt God Almachtig een volgende plaag aan die de mensen daadwerkelijk in en aan het lichaam trof. En dus ook de hofhouding van Farao en hoogstwaarschijnlijk Farao zelf ook wel, namelijk zweren.

Mozes en Aäron gaan weer naar Farao. En zij nemen as uit de oven en Mozes werpt die in de lucht. Het as zal worden tot stof en zal zweren brengen aan mens en dier.

Let wel! de vorige plaag was de veepest. Toen zijn al enorm veel dieren van de Egyptenaren om het leven gekomen. En wat er nog over is aan vee wordt nu getroffen door de zweren. En dat niet alleen, maar de mensen hebben die zweren ook, die als puisten openbreken (Ex. 9:9).

📖 Ex. 9:9 Dan zal het over heel het land Egypte worden tot stof en bij de mensen en de dieren in heel Egypte zweren veroorzaken, die als puisten openbreken.

De zweren waren zo hevig dat zelfs de magiërs niet op hun voeten konden blijven staan. Want de zweren zaten ook onder hun voeten.

Maar weer deerde het Farao schijnbaar niet. God Almachtig verhardde het hart van de Farao en hij liet het volk niet gaan.

God Almachtig verhardde het hart van de Farao omdat Gods plan nog niet tot volledige uitvoering gebracht kon worden, omdat de omstandigheden daar nog niet rijp voor waren.

Natuurlijk kun je enorm medelijden hebben met al die mensen en dieren die getroffen werden door de verschillende plagen doordat één man (Farao) eigenzinnig, eigenwijs en koppig was. En natuurlijk kun je jezelf afvragen waarom zoveel mensen moesten lijden voor het onrecht van de Farao.

Maar God Almachtig heeft daar een plan mee. En dat plan is dat Hij uiteindelijk de ***hele*** mensheid wil redden uit de onderdrukking en de slavernij van satan.

Dát is de opbrengst van al die plagen en van al dat leed. De mensheid heeft het maar te dragen om dat er een veel groter doel mee gemoeid is.

Dit is hetzelfde als dat Jezus Christus moest lijden en sterven aan het kruis van Golgotha. Gods eigen Zoon moest lijden sterven. En reken maar dat God Almachtig verdriet heeft gehad. Maar God kón ingrijpen doch Hij deed dit niet omdat het doel waarom Jezus Christus moest sterven veel groter was. Namelijk de redding van ***alle*** mensen in de hemel, op de aarde en onder de aarde (Fil. 2:10-11).

📖 Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

Ex. 9:15 zegt dat God Almachtig heel gemakkelijk het volk Egypte met één ademtocht had kunnen uitroeien, maar dat God dat niet doet omdat God wil dat Zijn kracht aan het volk Egypte wordt getoond. En niet alleen aan het volk Egypte, maar aan heel de wereld. (Ex. 9:16)

📖 Ex. 9:15-16 Nu had Ik immers Mijn hand kunnen uitstrekken om u en uw volk met de pest te treffen, zodat u van de aarde uitgeroeid zou zijn. Maar juist hierom heb Ik u laten bestaan, om Mijn kracht aan u te tonen, zodat Mijn Naam bekendgemaakt zal worden op heel de aarde.

----------,----------

Dus komt de zevende plaag er aan: hagelstenen. Niet gewoon een hagelbuitje, maar een hagel zoals er in Egypte nog nooit is geweest vanaf de dag dat het land gegrondvest is.

En God Almachtig geeft Farao zelfs een waarschuwing mee. Als er nog veel over is na de plaag van de veepest en de zweren; laat de Egyptenaren dit overgebleven vee dan in veiligheid brengen, want als ze onbeschermd buiten blijven, zullen ze zeker sterven.

Dat geeft dus al aan dat het om beste hagelstenen gaat. Waarschijnlijk zo groot als tennisballen. En dat in een intensiviteit die niet te beschrijven is. Er staat zelfs in Ex. 9:25 dat de hagel alles neersloeg in het land Egypte wat buiten was, van mens tot dier en dat al het veldgewas vernietigd werd tot zelfs de bomen aan toen.

📖 Ex. 9:25 De hagel sloeg in heel het land Egypte alles neer wat op het veld was, van mens tot dier. De hagel sloeg al het veldgewas neer en versplinterde alle bomen van het veld.

Weer vraag ik mij dan af hoeveel een land kan hebben. Want de vorige plagen hadden al zo een enorme impact op het maatschappelijk en economisch leven van Egypte.

Het lijkt er op dat de overvloed en de rijkdom die de Egyptenaren hadden gekregen toen Jozef als onderkoning aan de macht was, in zijn geheel vernietigd wordt door de halsstarrigheid van deze Farao. En dat het land Egypte er uiteindelijk slechter uitkomt dan dat het was voordat Jozef als onderkoning regeerde.

Het land Goosen werd gespaard. Met andere woorden: het volk Israël werd ook niet door deze ramp getroffen zodat hun bezit veilig was.

----------...----------

Nu lijkt het er werkelijk op dat Farao tot inkeer komt. Want hij laat Mozes en Aäron weer roepen en erkent dat hij gezondigd heeft.

Dat staat er wel zo gemakkelijke maar als je de cultuur in Egypte bestudeert ten tijde van de Farao was dit een niet makkelijk te nemen drempel voor een Farao. Een Farao, die aan goden gelijkgesteld was, die zou erkennen dat hij gezondigd heeft? Dat was niet mogelijk.

Maar deze Farao doet het. En hij belooft het volk Israël te laten gaan als God Almachtig deze vreselijke hagel maar laat ophouden.

Maar Mozes maakt van zijn hart geen moordkuil. Want Farao heeft nu al zo vaak beloofd dat het volk Israël mocht gaan, maar elke keer als Mozes tot God gebeden had om de plaag te laten beëindigen trok de Farao zijn belofte weer in en besloot om het volk Israël niet te laten gaan.

Dus zegt Mozes: '*Maar wat u en uw dienaren betreft, ik weet dat u nog niet voor het aangezicht van de Heere vrezen zult*'.

En hij had gelijk. Want nadat God Almachtig de hagel deed ophouden op het gebed van Mozes, verhardde de Farao en zijn dienaren weer hun hart en trokken de toestemming is. Misschien wel omdat ze zagen dat de oogst toch niet helemaal verwoest was. De gerst was platgeslagen en het vlas. Maar de tarwe en de spelt niet.

Wat een rampspoed.

Het verhaal richt zich hoofdzakelijk op de Farao en zijn regering.

Ik denk dan meer aan de inwoners van het land Egypte. Gewone burgers die helemaal geen invloed hadden op het reilen en zeilen van de Farao. Zij zijn de dupe. Hoeveel bezit is er van hen in die dagen niet vernietigt? En hoeveel doden zouden al deze plagen veroorzaakt hebben? Het leed was niet te dragen.

----------...----------

Dan weer de vergelijking naar mij. Hoe lang ben ik niet koppig en eigenwijs geweest voordat ik ging inzien in welke nesten ik mijzelf had gewerkt? En hoeveel leed heb ik anderen door mijn gedrag aangedaan?

> Heer, als ik deze verhalen zo lees, dan maakt het mij zo klein. Dan voel ik al mijn zonden en ongerechtigheden weer op mijn hart liggen, als ik denk aan al diegenen die ik gekwetst heb in mijn leven en die ik leed aangedaan heb. Ik bid u voor hen Heer.
>
> Want ik weet dat zelfs na meer dan dertig jaar mensen daar nog moeite mee hebben.
>
> Ik kan dat leed niet wegnemen Heer. Ik kan die pijn niet wegnemen. Maar U kunt dat wel. Want tegenover al mijn zonden en ongerechtigheden staat Uw genade en Uw vergeving van mijn zonden, en Uw verzoening.
>
> Ik stel mij nederig aan Uw voeten Heer. Ik dank U voor alles wat U mij heeft laten zien en laten inzien. Ik dank U dat U mij uit die poel van ellende en misère heeft gehaald. Ik dank U dat U mij heeft geroepen vóór mijn geboorte al.
>
> Dat geeft al aan dat mijn redding niets te maken heeft met wat ik in mijn lichaam van vlees en bloed op aarde gedaan heb.
>
> Het begrijpen is mij te wonderbaar. Het enige wat mij overblijft is om Uw Naam te verheerlijken en U de dank, eer en glorie te geven. Amen.

Hoofdstuk 10

Achtste plaag: Sprinkhanen
Negende plaag: Duisternis

Alle plagen tot nu toe die God Almachtig over het land Egypte heeft doen neerkomen heeft de Farao en zijn regering niet tot andere gedachten kunnen brengen. Zij blijven volharden in hun weigering om het volk Israël te laten gaan.

Tijdens een plaag lijkt het wel of de Farao tot inkeer komt, maar is de plaag voorbij dan trekt de Farao zijn beloften ook weer in.

Ik geloof dat het voorgaande ook een spiegel voor mij mag zijn.

Want hoevaak beloven ik God Almachtig niet van alles en nog wat als ik in een moeilijke situatie verkeren? En hoevaak '*vergeet*' ik mijn beloften aan God wanneer ik weer in mijn normale doen ben?

Het is maar een mijmering!

In het geval van de verharding van het hart van Farao is het ook niet zo vreemd, want het is God Almachtig Zelf die de Farao zijn hart hard maakt en onvermurwbaar.

In Ex. 10:1-2 staat ook de reden vermeld waarom God Almachtig dat doet. God wil Zijn almacht en heerlijkheid tonen aan het volk Egypte, aan het volk Israël en aan alle landen ter wereld. Want de verhalen van de plagen en straks ook de vrijlating van het volk Israël heeft impact tot ver over de landsgrenzen heen.

----------,----------

Mozes en Aäron worden weer naar de Farao gestuurd om de volgende plaag aan te kondigen als de Farao het volk Israël weigert te laten gaan. De plaag van de sprinkhanen.

Maar zoals ik in het vorige hoofdstuk al aangaf komt er toch wat beweging in het standpunt van de regering. Niet in het standpunt van de Farao. Want zijn regering wijst er terecht op dat het land Egypte zwaar getroffen is door de hagel, door de veepest, door de zweren. Bomen waren versplinterd, het veldgewas was neergeveld (Ex. 9:25) en de zeer belangrijke exportproducten voor Egypte als vlas en gerst waren neergeslagen (Ex. 9:31). Zij zeggen zelfs dat het land Egypte verloren is! (Ex. 10:7)

📖 *Ex. 10:1-2 Daarna zei de HEERE tegen Mozes: Ga naar de Farao toe, want Ík heb zijn hart en het hart van zijn dienaren onvermurwbaar gemaakt, zodat Ik deze tekenen van Mij in zijn midden kan verrichten, en zodat u ten aanhoren van uw kinderen en uw kleinkinderen kunt vertellen wat Ik in Egypte heb aangericht, en wat Mijn tekenen waren die Ik onder hen verricht heb. Dan zult u weten dat Ik de HEERE ben.*

📖 *Ex. 9:25 De hagel sloeg in heel het land Egypte alles neer wat op het veld was, van mens tot dier. De hagel sloeg al het veldgewas neer en versplinterde alle bomen van het veld.*

📖 *Ex. 9:31 Het vlas en de gerst waren platgeslagen, want de gerst stond al in de aar en het vlas in de knop.*

📖 *Ex. 10:7 De dienaren van de Farao zeiden tegen hem: Hoelang zal deze man voor ons tot een valstrik zijn? Laat de mannen gaan, zodat zij de HEERE, hun God, kunnen dienen! Beseft u nog niet dat Egypte verloren is?*

Mozes en Aäron kondigen een nieuwe plaag aan die de landbouw nog ernstiger zal treffen: sprinkhanen. Tenminste als er überhaupt nog iets van over was na de vorige plagen.

Nu zijn sprinkhanenplagen geen ongewoon verschijnsel in Afrika en dus ook niet in Egypte. Maar de plaag die hier wordt aangekondigd zal zo hevig zijn dat de sprinkhanen ook in de huizen komen en ook daar alles wat eetbaar is opvreten.

De Farao laat zich uiteindelijk overreden door zijn regering. Maar niet ten volle.

Mozes en Aäron worden weer bij de Farao geroepen. De Farao vraagt hen wie er volgens hen van het volk Israël zouden moeten gaan om hun God Almachtig te offeren en te aanbidden?

En als Mozes dan antwoordt dat het hele volk Israël met alles wat zij bezitten de woestijn in willen gaan laat Farao dat niet toe. De mannen kunnen gaan, maar de vrouwen, de kinderen en het bezit van het volk Israël moet blijven waar het is. In het land Goosen dus.

Er zit dus beweging in het standpunt van de Farao, maar het is niet genoeg. God Almachtig eist van hem een radicale en totale vrijlating.

----------,----------

Hier zit natuurlijk weer een hele belangrijke les voor mij in.

Als God Almachtig op de deur van mijn hart klopt in Jezus Christus, is het niet voldoende om de deur op een kiertje te zetten. De deur moet volledig geopend worden of hij moet dicht gelaten worden. God komt binnen of Hij komt niet binnen.

Weer die keuze voor de mens.

Als de deur dicht blijft zal de dood het gevolg zijn, voorafgegaan door veel ellende en misère. Kijk maar naar het verhaal van het volk Egypte tot deze achtste plaag. En er komt ook nog een negende en tiende plaag waarvan de tiende plaag de dood in *'volle glorie'* zelf is.

Maar als de deur opengaat voor God Almachtig, zullen de plagen stoppen, zal de ellende en de misère voorbij zijn en zal de dood geen plaats hebben in mijn leven. Want de rust en de vrede die God ***in*** Jezus Christus geeft zal mij boven alle beproevingen stellen (Fil. 4:7), zal mij zelfs boven de dood stellen. Jezus Christus is Heer en Meester, ook over de dood. (Matt. 16:28, Hebr. 2:9, Joh. 11:26)

📖 Fil. 4:7 en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus.

📖 Matt. 16:28 Voorwaar, Ik zeg u: Er zijn sommigen van hen die hier staan, die de dood niet zullen proeven voordat zij de Zoon des mensen hebben zien komen in Zijn Koninkrijk.

📖 Hebr. 2:9 maar wij zien Jezus met heerlijkheid en eer gekroond, Die voor korte tijd minder dan de engelen geworden was, vanwege het lijden van de dood, opdat Hij door de genade van God voor allen de dood zou proeven.

📖 Joh. 11:26 en ieder die leeft en in Mij gelooft, zal niet sterven in eeuwigheid. Gelooft u dat?

Ik heb in dit perspectief Jezus Christus al vaker geciteerd wanneer Hij zegt in Matt. 6:24 dat een mens niet twee heren tegelijk kan dienen.

Want hij zal of de ene haten en de andere liefhebben, of de ene liefhebben en de andere haten.

Jezus Christus spreekt hier in dit Bijbelvers over het dienen van God Almachtig ***in*** Jezus Christus, of het dienen van satan.

Allebei dienen kan niet. Want God Almachtig staat voor ***LEVEN*** en satan staat voor dood. En ik kan niet tegelijk dood en levend zijn. Ik kan niet tegelijk in het licht en in de duisternis staan. Onmogelijk.

📖 Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

----------,----------

Farao probeert hier in Ex. 10 de deur op een kiertje te zetten door niet volledig tegemoet te komen aan de eis van God Almachtig, om het volk Israël te laten gaan.

Alsof een mens met God Almachtig kan onderhandelen. God vraagt een totale ommekeer in denken en handelen. Van de Farao en zijn regering, maar ook van mij.

Mozes en Aäron gaan niet eens meer in discussie met Farao. Als hij wil dat alleen de mannen van het volk Israël naar de woestijn gaan om te bidden en te offeren dan blijft hij maar in die waan. Dus strekt Mozes zijn staf op, waarop God Almachtig een krachtige oostenwind doet opsteken die de sprinkhanen meevoerde naar Egypte.

📖 Ex. 10:14 De sprinkhanen kwamen op over heel het land Egypte en streken neer op heel het gebied van de Egyptenaren, een zeer grote zwerm. Nooit eerder is er zo'n zwerm sprinkhanen geweest, en hierna zal er nooit weer zo een zijn,

De ramp was enorm. Het werd een catastrofe zoals nog nooit meegemaakt. Nooit eerder waren er zoveel sprinkhanen bij elkaar geweest (Ex. 10:14). En alles wat nog over was van het land Egypte, alles wat nog groen was en blad had, werd opgevreten door de sprinkhanen.

Dan komt Farao tot inkeer. Tenminste zo lijkt het. Want hij haastte zich om Mozes en Aäron weer te roepen.

En voor de tweede keer belijdt hij dat hij gezondigd heeft tegen de Heere, de God Almachtig van Mozes en Aäron. En weer smeekt hij hen om te bidden tot hun God dat deze verschrikkelijke sprinkhanenplaag zal eindigen.

En Mozes gehoorzaamt Farao. Hij gaat bij hem weg en bidt tot God. En God laat nu een sterke westenwind opsteken die de sprinkhanen verjagen.

Als vooruitblik wat er straks met het Egyptische leger gaat gebeuren, laat God Almachtig de sprinkhanen in de Schelfzee verdrinken, zoals het Egyptische leger ook in de Schelfzee verdronk (Ex. 14:28).

📖 Ex. 14:28 Want toen het water terugvloeide, bedolf het de strijdwagens en de ruiters van het hele leger van de Farao, die hen in de zee achternagekomen waren. Niet een van hen bleef er over.

----------,----------

Er zijn in het Bijbelboek Exodus meerdere overeenkomsten tussen de geschiedenis met het volk Israël in de tijd van Mozes en wat gebeurd is met het volk Israël in de tijd van Jezus Christus.

Maar ook ligt er in dit verhaal van het volk Israël een vooruitblik wat er in de toekomst gaat gebeuren met mij, met de wedergeboren Christenen en de andere mensen.

📖 Openb. 19:20 En het beest werd gegrepen, en met hem de valse profeet, die in zijn tegenwoordigheid de tekenen gedaan had, waardoor hij hen misleid had die het merkteken van het beest ontvangen hadden en die zijn beeld aanbeden hadden. Deze twee werden levend geworpen in de poel van vuur, die van zwavel brandt.

Dat satan met zijn demonen, net als het leger van Egypte, net als de sprinkhanen die Egypte teisterden, vermorzeld zullen worden in de eeuwige poel van zwavel en vuur (Openb. 19:20, Openb. 20:10).

📖 Openb. 20:10En de duivel, die hen misleidde, werd in de poel van vuur en zwavel geworpen, waar ook het beest en de valse profeet reeds zijn. En zij zullen dag en nacht gepijnigd worden in alle eeuwigheid

Het is werkelijk waar dat God Almachtig van te voren al aangeeft hoe Zijn plannen zullen gaan verlopen. (Jes. 46:10). Waar het naar toe gaat met de wedergeboren Christen (het herenigde volk Israël) en alle mensen op deze aarde.

📖 Jes. 46:10 Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn,

Het volk Israël wist dat niet. Zij moesten het doen met de beloften van God Almachtig, met de woorden van God. Zij hadden geen Bijbel waarin zij even een eindje naar voren konden bladeren om te zien of wat God beloofd had ook werkelijk zou gebeuren.

Ik heb die Bijbel wél. Dus ik kan lezen hoe het gaat aflopen. Toendertijd met het volk Israël, toendertijd met het volk Israël ten tijde van Jezus Christus hier op aarde. Maar ook met mij, een wedergeboren Christen, en de mensheid van vandaag de dag.

----------,----------

Toch zijn de woorden van farao is nog niet genoeg voor God Almachtig, want als de sprinkhanen verdwenen zijn, trekt Farao zijn belofte terug dat het volk Israël mag gaan om God te offeren en te aanbidden.

Ik moet mij niet focussen op wat Farao wel of niet doet en wel of niet zegt. Het gaat om Gods heerlijkheid die Hij zichtbaar wil maken. Want is de mens van vandaag de dag niet net zo als de Farao van Egypte destijds?

Hoevaak keer ik mij naar God Almachtig toe en beloof ik mijn leven te beteren in tijden van nood, ellende en misère?

En hoevaak keer ik mij van God Almachtig af als de ellende en de misère gestopt is?

Kijk eens naar tijden van oorlogen en oorlogsdreiging. Dan zitten de kerken weer vol mensen, dan wordt het plafond uit de kerken gebeden tot God Almachtig.

En kijk eens naar tijden van overvloed en rust en vrede. Dan lopende de kerken weer leeg.

De mensheid van vandaag de dag doet niet anders dan de Farao van Egypte uit het verhaal van Exodus.

En dat komt omdat de focus van de meeste mensen ligt op hun eigen lichaam van vlees en bloed. Als dat lichaam maar goed verzorgd wordt en niets tekort komt dan is het goed.

Maar als er iets met dat lichaam gebeurt in de trant van honger, oorlog of ziekte, dan zijn dat drama's van ongekende omvang voor de mens.

Als mijn focus echter op God Almachtig ***in*** Jezus Christus gericht is, dan zal ik mijn lichaam van vlees en bloed als een tijdelijke fase zien. Een noodzakelijke fase weliswaar waarin ik ook goed voor mijn lichaam van vlees en bloed moeten zorgen (I Kor. 6:19), maar het blijft een fase waar ik doorheen moet om bij de volgende fase te komen.

📖 1 Korinthe 6:19 Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent?

En dat is de fase van een geestelijk lichaam in de opstanding (I Kor. 15:44), waar ziekte, honger en oorlogen geen invloed meer hebben. Want dan heb ik geen lichaam van vlees en bloed meer.

📖 I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

Dus ook hier zie ik in die tien plagen die God Almachtig over het land Egypte brengt, weer overeenkomsten met mijn leven hier op aarde. Tot het moment dat ik daadwerkelijk ga inzien dat God ***in*** Jezus Christus de Heere der Heerscharen is en de Koningen der koningen.

----------,----------

De Farao laat in dit stadium het volk Israël nog steeds niet gaan, met als gevolg dat God Almachtig een plaag over Egypte laat neerdalen die mij met verbazing vervult.

Er kwam een duisternis over het land Egypte, drie dagen lang. En die duisternis was zo hevig dat de mensen elkaar niet eens konden zien. (Ex. 10:22-23)

📖 Ex. 10:22-23 Toen Mozes zijn hand uitstrekte naar de hemel, kwam er een dikke duisternis in heel het land Egypte, drie dagen lang. Zij zagen elkaar niet, en drie dagen lang stond niemand op van zijn plaats. Voor alle Israëlieten echter was het licht in hun woongebieden.

Dan denk ik: wat voor natuurverschijnsel kan dat geweest zijn.

Ik bedoel: wij kennen allemaal het natuurverschijnsel van de zonsverduistering. Maar zelfs een totale zonsverduistering neemt niet al het licht weg en ook duurt een totale zonsverduistering geen drie dagen lang.

Overigens kijk ik hierbij ook naar het moment dat Jezus Christus stierf aan het kruis van Golgotha, want ook toen was er een diepe duisternis voor een periode van drie uur. (Matt. 27:45)

📖 Mattheüs 27:45 En vanaf het zesde uur kwam er duisternis over heel de aarde, tot het negende uur toe

De Studie-Bijbel zegt over die periode van duisternis dat dit een periode van chaos, benauwdheid en dood kan zijn. Ook zegt dit dat God Almachtig duidelijk wil maken dat Hij als Schepper van hemel en aarde machtiger is dan de zonnegod Re of Ra, de belangrijkste godheid in Egypte.

> En dan citeert de Studie-Bijbel Broekhuis, 66-67: *'In ieder geval betekent de duisternis in Egyptisch perspectief een omkering van de wereldorde, die door de Farao in stand gehouden moest worden*'.

Dat citaat uit de Studie-Bijbel begrijp ik absoluut niet. Dat zijn voor mij te moeilijke en onbegrijpelijke woorden.

Er wordt dan ook nog een mogelijke verklaring gezocht in het opsteken van een sterke zuidenstorm die grote hoeveelheden zand en stof over Egypte heen liet komen.

En omdat door alle voorgaande plagen de vegetatie sterk beschadigd was had deze zuidenstorm (khamsin genaamd) de vrije hand. Deze khamsin kwam wel vaker voor in Egypte maar duurde nooit langer dan één of twee dagen. Maar nu dus drie dagen.

Ik zie in al die verklaringen van de diepe duisternis gewoon een bevestiging dat de mens het niet weet. Men weet niet wat die duisternis is geweest. Het zal zeker chaos en wanorde teweeggebracht hebben. Er zullen zeker mensen door om het leven zijn gekomen. Die zuidenstorm zal zeker zijn invloed hebben gehad. Maar dan denk ik heel simpel: waarom staat dat er dan niet gewoon?

Wat doe ik als ik zoveel verschillende verklaringen tegenkom?

Ik houd mij aan de Bijbel en ik erken dat God Almachtig die de zon en de maan geschapen heeft, ook in staat moet zijn om de zon voor drie dagen te doven.

Ja, ik weet wat dit voor (wetenschappelijke) consequenties zou hebben op de aarde, maar ik laat al het wetenschappelijke maar even voor wat het is, want met de wetenschap in de hand kom ik er ook niet uit.

Ik geloof dat er een periode van drie dagen van diepe duisternis was, waarin men geen hand voor de ogen kon zien. En hoe dat natuurkundig verklaard moet worden? Geen idee.

----------,----------

Farao laat Mozes en Aäron weer roepen. En weer belooft hij dat het volk Israël zijn weg mag gaan. Maar zij mogen hun vee en kleinvee (lees hun bezittingen) niet meenemen.

En dan protesteert Mozes wel bij Farao. Het hele volk Israël zal gaan, met al hun bezittingen, met hun vee en kleinvee.

Maar Farao wil dat niet. Hij wilde het volk Israël niet laten gaan. En hij stuurt Mozes en Aäron weg met de woorden dat zij hem niet meer onder ogen hoeven te komen, want als zij hem nog één keer onder ogen komen dat zij dit met hun leven moeten bekopen. (Ex. 10:28-29).

📖 Ex. 10:28-29 En de Farao zei tegen Mozes: Ga bij mij weg! Wees op uw hoede, dat u mij niet nog eens onder ogen komt, want op de dag dat u mij onder ogen komt, zult u sterven! Mozes nu zei: U hebt juist gesproken. Ik zal u niet meer onder ogen komen.

Mozes erkent dit als hij zegt dat zij hem niet meer onder ogen zullen komen.

----------,----------

Opmerkelijk vind ik de overeenkomst tussen de Farao en satan.

Ook satan wil Gods kinderen, het herenigde volk Israël vandaag de dag niet laten gaan.

Hij gaat nog steeds als een brullende leeuw op zoek naar de kinderen Gods, die wel geroepen zijn door God Almachtig, maar die Zijn roep (nog) niet beantwoord hebben, om hen te verslinden.

In al de tien plagen die wat betreft de geschiedenis van het volk Israël in Egypte door God Almachtig gestuurd zijn, lees ik dat satan deze plagen ook gebruikt om de mens van vandaag de dag te ondermijnen.

Want het is God Zelf die satan toestemming geeft om de mens te beproeven. (Job. 1:12, Job 2:6)

Het is satan die Gods plagen kopieert naar huidige vormen vandaag de dag om de mensen daarmee te slaan.

Het volk Israël dat wij kennen is één zesde deel van het ***hele*** volk Israël. (twee- en tien-stammenrijk samen). Niet in aantal mensen maar in verhouding genomen.

Zoals de Farao het volk Israël onderdrukte en onder dwangarbeid hield, zo onderdrukt satan Gods kinderen (volk Israël) vandaag de dag, en houdt hen in de dwangarbeid.

De burgers van Egypte, die waarschijnlijk niet eens wisten wat zich allemaal aan het hof van de Farao afspeelde vergelijk ik met de wereldbevolking van de vandaag de dag. De mensen die (op dit moment) niet geroepen zijn door God Almachtig. De wereld bevolking die wel de plagen over zich heen krijgt, maar verder geen weet heeft wat zich daarachter afspeelt.

Als mensen willen weten hoe het verder gaat in deze wereld van vandaag de dag?

Lees de geschiedenis van het volk Israël maar in de Bijbel.

God Almachtig maakt aan het begin van Zijn plan al bekend wat het einddoel zal zijn. Het einddoel is het Beloofde land. Maar wel in de volgorde zoals God bepaald heeft.

Het goede nieuws is dat dit einddoel voor de ***hele*** wereldbevolking geldt (Fil. 2:10-11)

📖 *Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.*

📖 *Job 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.*

📖 *Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.*

Hoofdstuk 11

Bedreiging met de tiende plaag

Alle plagen tot nu toe hebben het land Egypte aan de rand van de afgrond gebracht. Economisch en maatschappelijk totaal ontwricht.

En als ik dan denk wat er allemaal gebeurd is, denk ik aan al die gewone burgers die in de dorpen en steden woonden. Misschien wel ver weg van de hoofdstad en de residentie van de Farao. Misschien wisten de gewone Egyptenaren niet wat hen overkwam.

Het interesseerde de Farao ook helemaal niet. En ik denk dat wanneer de helft van alle inwoners van Egypte om het leven zouden zijn gekomen dat deze Farao daar nog geen nacht van wakker had gelegen.

Dat is het kenmerk van koppigheid en eigenwijsheid. Maar dat is ook het kenmerk van principieel gedrag. Als iemand op zijn principes gaat staan is vaak de ratio helemaal weg. Het gaat dan gewoon om het eigen gelijk, ongeacht wat dit kost.

----------,----------

God Almachtig is aan het begin van dit elfde hoofdstuk heel concreet. Er zal nog één plaag over Egypte komen.

Dat hoorde je God Almachtig niet zeggen bij de afgelopen negen plagen.

Het enige wat Mozes en Aäron wisten was dat God Zijn heerlijkheid en Almacht zichtbaar wilde maken. Maar nu zegt God dat Hij nog één plaag over Egypte zal doen komen en die plaag is: de dood.

Maar voordat God Almachtig deze plaag tot uitvoering brengt moet het volk Egypte eerst beroofd worden van al zijn sieraden en juwelen.

Nu had God Almachtig dit al eerder aangekondigd in Ex. 3:22, maar nu herhaalt God dit.

Dit is trouwens ook voor de eerste keer, na het eerste bezoek van Mozes en Aäron aan Farao in Ex. 5, dat ik lees dat zij weer naar het volk Israël gaan. Want na hun eerste bezoek aan de Farao had deze de dwangarbeid geïntensiveerd en de onderdrukking alleen maar zwaarder gemaakt, waarop het volk Israël eigenlijk niets meer met Mozes en Aäron te maken wilden hebben (Ex. 6:8).

📖 *Exodus 3:22 Elke vrouw moet aan haar buurvrouw en aan haar huisgenote zilveren en gouden voorwerpen vragen, en kleren, die u uw zonen en dochters te dragen moet geven. Zo zult u Egypte beroven.*

📖 *Exodus 6:8 Zo sprak Mozes tot de Israëlieten, maar zij luisterden niet naar Mozes door hun moedeloosheid en de harde slavenarbeid*

Mozes krijgt hier de opdracht van God Almachtig om weer terug te gaan naar het volk Israël. En het kan in mijn ogen niet anders dan dat de Israëlieten gezien hebben dat God aan hun kant stond. En dat zij daarom toch weer wilden luisteren naar Mozes en Aäron.

Natuurlijk hadden de Israëlieten ook te maken gehad met een aantal plagen zoals het water van de Nijl dat in bloed veranderde of de kikkerplaag die over Egypte kwam en de muggenplaag.

Maar vanaf de vierde plaag maakte God Almachtig een heel duidelijk onderscheid tussen het volk Egypte in Egypte en het volk Israël dat in het land Goosen woonde, een provincie van Egypte.

De steekvliegen, de veepest, maar ook de hagel kwamen niet over het volk Israël.

En ook al staat het niet met zoveel woorden in de Bijbel, maar ik geloof dat ook de plaag van de zweren, de sprinkhanen en de duisternis de Israëlieten niet getroffen heeft.

Ik geloof dat alleen de eerste plagen ook over het volk Israël zijn gekomen als teken van God Almachtig. En dat deze drie plagen misschien ook wel een vooruitblik zijn naar de drie dagen dat Jezus Christus in het dodenrijk is geweest na Zijn kruisiging en dood.

----------,----------

Natuurlijk zijn die drie eerste plagen verschrikkelijk geweest. Voor zowel de Egyptenaren alsook de Israëlieten. En natuurlijk is het lijden en sterven van Jezus Christus verschrikkelijk geweest (te vergelijken met de jaren dat het volk Israël in de onderdrukking is geweest).

Maar zowel die drie plagen die ook over Israël kwamen, als die drie dagen dat Jezus Christus in het dodenrijk was, had een doel. En dat was de voorbereiding op de bevrijding van velen uit de slavernij en de onderdrukking van satan. Want in dit verhaal over het volk Israël in Egypte kun je de Farao gelijk stellen met satan.

In I Petr. 3:19-20 staat dat Jezus Christus ná Zijn opstanding uit de doden (volgens de NBG vertaling) naar het dodenrijk is gegaan om de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te brengen.

📖 I Petr. 3:19-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

Wij zeggen wel dat Jezus Christus opgestaan is toen Hij Zich na Zijn dood openbaarde aan de mensen, maar Zijn werkelijke opstanding was direct na Zijn dood aan het kruis van Golgotha.

Toen Jezus Christus Zelf Zijn aardse tent (II Kor. 5:1) aflegde, (Joh. 10:17-18) en Hij bekleed werd met een nieuw geestelijk Lichaam (I Kor. 15:44).

Dát was het werkelijke moment van Zijn opstanding.

Die tijd in het dodenrijk, alsook deze drie verschrikkelijke plagen die over het volk Egypte kwamen inclusief het volk Israël, moesten de weg vrijmaken voor de bevrijding van het totale volk Israël uit de slavernij en de onderdrukking van Farao.

Wat een enorm rijk Evangelie heb ik. En ik kan het niet vaak genoeg zeggen dat God Almachtig aan het begin van het moment dat Hij iets gaat doen de uitkomst al bekend maakt (Jes. 40:21, Jes. 46:10).

Wanneer ik wil weten hoe mijn leven hier op aarde verder gaat, moet ik de Bijbel moet openen om het antwoord te vinden. Want wat er gebeuren gaat, is al geweest.

Maar wanneer ik alleen gefocust ben op mijn lichaam van vlees en bloed, op dit leven dat ik nu leid, zal de toekomst een groot mysterie zijn en blijven en ook weinig hoop bieden.

Spr. 16:16 zegt dat ik beter wijsheid en inzicht kan verwerven dan goud en zilver.

Maar met de wijsheid die in Spr. 16:16 genoemd wordt, is Jezus Christus bedoeld. Wordt het leven van Jezus Christus bedoeld in wie Hij was, in wie Hij is en in wie Hij zijn zal.

En dat betekent dat ik over de grenzen van mijn lichamelijk bestaan in vlees en bloed heen moet kijken. Zowel wat er was voordat ik als mens geboren werd, als wat er staat te gebeuren nadat ik mijn aardse tent van vlees en bloed afgelegd heb.

Dat is één van de moeilijkste beproevingen die ik te ondergaan heb in dit leven.

Want ook ik vind goud en zilver fijn, ook ik vind het heerlijk als mijn lichaam optimaal functioneert, ook ik vind het fantastisch dat het mij aan niets ontbreekt op deze wereld.

Maar daar gaat het God Almachtig allemaal niet om.

📖 II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

📖 Joh. 10:17-18 Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen. Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf; Ik heb macht het te geven, en heb macht het opnieuw te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.

📖 I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

📖 Jes. 40:21 Is het u vanaf het begin niet bekendgemaakt?

📖 Jes. 46:10 Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn,

📖 Spr. 16:16 Hoeveel beter is het verwerven van wijsheid dan bewerkt goud, en het verwerven van inzicht is verkieslijker dan zilver!

Kijk maar naar het Bijbelverhaal van Job.

Al zijn bezittingen werden van hem afgenomen, tot zelfs zijn kinderen aan toe. Zijn gezondheid werd van hem afgenomen toen hij van teen tot hoofdhaar onder de zweren zat. Ja, zelfs zijn eigen vrouw zei tegen hem dat hij beter God Almachtig kon afzweren en sterven (Job 2:9).

📖 Job 2:9 Toen zei zijn vrouw tegen hem: Houd je nog steeds vast aan je vroomheid? Zeg God vaarwel en sterf. -

Job werd op alle terreinen van het aardse leven getroffen door plagen en hij kon er niets aan doen. Want God Almachtig had satan toestemming gegeven om Job te beproeven. (Job. 1:12, Job 2:6).

📖 Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

📖 Job 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

Maar Job bleef God Almachtig trouw. Job twijfelde, hij discussieerde, hij vervloekte zelfs zijn geboortedag, hij was boos, hij was verdrietig tot in het diepst van zijn tenen. Maar God verloochende hij niet. En daar ging het God om.

Toen die trouw van Job bevestigd werd in die woorden waarin Hij God Almachtig erkende als Zijn Meerdere, toen werd Job gezegend met zegeningen die zijn eerdere rijkdom en welvaart verre te boven gingen. (Job 42:1-5 en Job 42 vanaf vers 10)

📖 Job 42:1-5 Toen antwoordde Job de HEERE en zei: Ik weet dat U alles vermag, en geen plan is onmogelijk voor U. Wie is hij, zegt U, die Mijn raad verbergt zonder kennis? Zo heb ik verkondigd wat ik niet begreep, dingen die te wonderlijk voor mij zijn en die ik niet weet. Luister nu, en ík zal spreken! Ik zal U ondervragen: maak het mij bekend! Alleen door het luisteren met het oor had ik U gehoord, maar nu heeft mijn oog U gezien. Daarom veracht ik mijzelf en ik heb berouw, op stof en as.

Dát wil God Almachtig ook tegen het volk Israël zeggen in die slavernij en die verdrukking. Het volk Israël dat die eerste drie plagen in volle hevigheid meegemaakt hebben.

Maar wanneer het volk Israël zal bevestigen dat God Almachtig hun Heer en Meester is, dat zij zullen erkennen dat Hij Almachtig en soeverein is, dan zullen de zegeningen groter zijn dan de welvaart waarin het volk Israël leefde toen zij door Jozef het land Goosen van Egypte binnengebracht werden.

Kijk ook maar weer naar Ex. 11:2. De Egyptenaren gaan al hun bezittingen aan sieraden en juwelen aan de Israëlieten geven.

📖 Ex. 11:2 Spreek toch ten aanhoren van het volk en zeg dat iedere man van zijn naaste en iedere vrouw van haar naaste zilveren en gouden voorwerpen moet vragen.

----------...----------

Dát is ook de boodschap voor mij vandaag.

Ik ervaar die druk ook. Het leven in dit lichaam van vlees en bloed, de constante oorlog tussen mijn geest en mijn vlees maakt mij moe, zwak en misselijk. Maar ik blijf staan. Misschien wankelend, misschien discussierend, misschien boos en verdrietig. Maar ik zal Mijn God Almachtig niet afzweren.

Ik erken dat God Almachtig mijn Heer en Meester is. Ik erken dat God de Vader mijn Pottenbakker is. (Jer. 21) En ik weet dat ik weet dat ik zeker weet dat die weldadige overvloed, rust en vrede uiteindelijk ook over mij zal komen.(Jak. 1:12).

📖 Jak. 1:12 Zalig is de man die verzoeking verdraagt, want als hij beproefd gebleken is, zal hij de kroon van het leven ontvangen, die de Heere beloofd heeft aan hen die Hem liefhebben.

Nog een voorbeeld uit de Bijbel: kijk eens naar Abraham die zijn eniggeboren zoon Izaäk moest offeren, om aan God Almachtig te laten zien dat gehoorzaamheid en vertrouwen in God ***het hoogste goed*** is, waar het om gaat in dit aardse leven (Gen. 22).

En God Almachtig rekende het geloof en vertrouwen van Abraham aan Hem toe tot gerechtigheid.

Ook al heeft Abraham hier op aarde een moeilijk en heftig leven gehad: kijk eens wat er uit voortgekomen is. Het volk Israël, en uit dit volk Israël is God Almachtig ***in*** Jezus Christus Zelf naar deze wereld gekomen om uiteindelijk de ***hele*** mensheid te redden.

Dat plan van God Almachtig heeft al een doorlooptijd van vele duizenden jaren, waarin mijn leven maar een stipje is op die tijdlijn. Maar wel een enorm belangrijk stipje, want door mijn beslissing, door mijn toewijding aan God, kunnen anderen in de wereld het Evangelie van Jezus Christus ook horen en aannemen, tot het getal van Gods kinderen vol is.

Wat een rijk Evangelie heb ik. Wat er vóór mij ligt is een kwadratische vermenigvuldiging van wat God Almachtig beschrijft over de hof van Eden, het paradijs genoemd.

Daarom moet mijn blik gericht zijn op de toekomst en moet ik mijn loop hier op aarde (mijn levensloop) goed bewaken, dat deze dicht naast God Almachtig ***in*** Jezus Christus blijft.

God Almachtig ***in*** Jezus Christus zij verheerlijkt. Hem komt toe alle wijsheid, glorie en ere. Halleluja (Openb. 5:12-13)

📖 Openb. 5:12-13 En zij zeiden met luide stem: Het Lam Dat geslacht is, is het waard om de kracht te ontvangen, en rijkdom, wijsheid, sterkte, eer, heerlijkheid en dankzegging. En elk schepsel dat in de hemel, op de aarde, onder de aarde en op de zee is, en alles wat daarin is, hoorde ik zeggen: Aan Hem Die op de troon zit, en aan het Lam zij de dankzegging, de eer, de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid.

In Ex. 11:3 staat een tekst die mij weer in het oog springt.

De man Mozes stond in hoog aanzien in het land Egypte en hij stond in hoog aanzien bij de dienaren van de Farao.

Mozes had natuurlijk veertig jaar in het paleis van de Farao geleefd voordat hij zich bekommerde om het wel en wee van het volk Israël. Maar ik geloof dat Mozes zelfs in die eerste veertig jaar goed was voor zijn broeders en zusters van het volk Israël.

Mozes zelf keek daar misschien wel anders naar, want uiteindelijk moest hij uit het land Egypte vluchten omdat hij een Egyptenaar gedood had die ruzie had met een Hebreeër. (Ex. 2:11-12).

Maar waarschijnlijk was de bevolking van Egypte Mozes dus niet vergeten. Zelfs niet in die veertig jaar dat Mozes in het land Midian was.

----------,----------

Mozes spreekt het volk Israël toe dat zij de Egyptenaren om hun sieraden, hun juwelen, hun rijkdommen moeten vragen. En God Almachtig maakte de Egyptenaren zo bereidwillig, dat zij dit maar al te graag wilden doen.

Wat wil je na maanden van rampen, terwijl de grootste ramp voor het Egyptische volk nog moest komen.

God Almachtig kondigt hier aan dat Hij om middernacht door Egypte zal gaan om alle eerstgeborenen om het leven te brengen. (Niet alleen de baby's, maar ook alle volwassenen).

Uit de het vervolg van het Bijbelboek Exodus weet ik dat het Israëlitische volk hiervan ***niet*** uitgezonderd wordt, tenzij zij de tekenen aanbrengen die God Almachtig hen opgeeft (ik kom hier later nog uitgebreid op terug in hoofdstuk 12)

Is deze aankondiging een vergelding voor alle Hebreeuwse jongetjes die in opdracht van Farao zijn gedood ten tijde van de geboorte van Mozes? (Ex. 1:22)

Ik weet het niet, maar het lijkt mij dat het degelijk hiermee te maken heeft.

Er zal een luid geschreeuw zijn in het land Egypte zoals er nog nooit geweest is, en zoals er ook nooit meer zijn zal.

En toch komt dit luid geschreeuw nogmaals voor. En wel bij het volk Israël zelf, als in de tijd dat Jezus Christus geboren wordt als Mens, koning Herodes besluit om alle jongetjes jonger dan twee jaar uit Bethlehem te doden. (Jer. 31:15 en Matt. 2:17-18).

📖 Ex. 11:3 En de HEERE gaf het volk genade in de ogen van de Egyptenaren. Ook stond de man Mozes in het land Egypte in hoog aanzien in de ogen van de dienaren van de Farao en in de ogen van het volk

📖 Ex. 2:11-12 In die dagen, toen Mozes groot geworden was en naar zijn broeders vertrok en hun dwangarbeid aanzag, gebeurde het dat hij een Egyptische man zag, die een Hebreeuwse man sloeg, een van zijn broeders. Hij keek om zich heen, en toen hij zag dat er niemand was, sloeg hij de Egyptenaar dood en verborg hij hem in het zand.

📖 Ex. 1:22 Toen gebood de Farao heel zijn volk: Al de zonen die geboren worden, moet u in de Nijl werpen, maar al de dochters mag u in leven laten.

📖 Jer. 31:15 Zo zegt de HEERE: Er is een stem gehoord in Rama, een rouw-klacht, een zeer bitter geween: Rachel weent over haar kinderen. Zij weigert zich te laten troosten over haar kinderen, want zij zijn er niet meer

📖 Matt. 2:17-18 Toen is vervuld wat gesproken is door de profeet Jeremia: Een stem is in Rama gehoord, geklaag, gejammer en veel gekerm; Rachel huilde over haar kinderen, en wilde niet vertroost worden, omdat zij er niet meer zijn.

Als de Israëlieten het al niet wisten, dan wordt met deze doding onder alle eerstgeborenen het onderscheid tussen het volk Egypte en het volk Israël onomstotelijk vastgelegd.

Want zegt God Almachtig in Ex. 11:7 *'dat bij de Israëlieten nog geen hond zijn tong zal roeren tegen mens of dier'*. En dan zegt God hier tegen de Israëlieten: *'Zo zult u weten dat de HEERE onderscheid maakt tussen de Egyptenaren en de Israëlieten'*.

📖 Ex. 11:7 Maar bij alle Israëlieten zal nog geen hond zijn tong roeren tegen mens of dier. Zo zult u weten dat de HEERE onderscheid maakt tussen de Egyptenaren en de Israëlieten.

Als die eerstgeborenen zullen sterven, dan zullen de Egyptenaren bij de oudsten van het volk Israël aankomen en hen smeken om het land Egypte te verlaten.

De Farao had in Ex. 10:28-29 gezegd dat wanneer Mozes en Aäron nog één keer bij de Farao zouden komen dat zij dan zouden sterven.

📖 Ex. 10:28 En de Farao zei tegen Mozes: Ga bij mij weg! Wees op uw hoede, dat u mij niet nog eens onder ogen komt, want op de dag dat u mij onder ogen komt, zult u sterven! Mozes nu zei: U hebt juist gesproken. Ik zal u niet meer onder ogen komen.

Maar die uitspraak van de Farao wordt hier door God Almachtig omgekeerd.

Mozes en Aäron komen nog éénmaal bij de Farao. Maar pas nadat de dood door het land is gegaan.

Niet Mozes en Aäron sterven hier, maar alle eerstgeborenen in het land Egypte sterven hier. Een drama van ongekende omvang.

----------,----------

Dit is de aankondiging aan het volk Israël welke verschrikkelijke dingen God Almachtig gaat doen.

God Almachtig waarschuwt hier het volk Israël dat zij zich moeten voorbereiden op de dingen die komen gaan. Zij moeten nu al naar de Egyptische bevolking gaan om hun rijkdommen te nemen; en zij worden door God nu al in kennis gesteld van het enorme leed dat over Egypte zal komen.

De Farao bleef bij zijn verharding en hij wilde het volk Israël niet laten gaan.

Dat is de boodschap ook vandaag de dag.

Als er mensen mochten zijn die denken dat zij de wereld (= satan) kunnen veranderen, dat die wereld (= satan) hen goed gezind zal zijn, en dat die wereld (= satan) hen zal geven wat zij willen, dan komen bedrogen uit.

Ook al lijkt het soms dat het de ongelovigen goed gaat, dat zij alles hebben wat hun hartje begeert. Satan gebruikt ook gezondheid, rijkdom en overvloed om mensen weg van God Almachtig te krijgen.

Satan is niet te veranderen. En satan is de *'overste van deze wereld'*.

Satan is geschapen door God Almachtig om te verwoesten (Jes. 54:16). En alles wat uit ik uit zijn mond hoor (uit de mond van de wereld) is een leugen. Want satan is de vader van de leugen en een mensenmoordenaar. (Joh. 8:44)

Dus ook in dit hoofdstuk klinkt die roepstem van God Almachtig door naar mij:

Wie geloof ik?

Welke keuze maak ik?

Kies voor het ***LEVEN***, kom dan bij Mij zegt God Almachtig.

Kies ik niet en vind ik de wereld eigenlijk wel lekker: dan heb ik al gekozen, en wel voor de dood. Dan zal ik uiteindelijk hetzelfde lot ondergaan als de Egyptenaren in deze hoofdstukken van het Bijbelboek Exodus.

Er is redding! Voor het volk Israël en voor alle mensen die zich vrijwillig bij het volk Israël aansluiten. Hoofdstuk twaalf spreekt over deze redding.

Kom erbij en je zult LEVEN!

📖 *Jes. 54:16 Zie, Ík heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ík heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.*

📖 *Joh. 8:44 U bent uit uw vader de duivel, en wilt de begeerten van uw vader doen; die was een mensenmoorde-naar van het begin af, en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij vanuit wat van hemzelf is, want hij is een leugenaar en de vader van de leugen.*

Hoofdstuk 12

Instelling van het pascha

Tiende plaag:
Dood van de eerstgeborenen

In dit twaalfde hoofdstuk van het Bijbelboek Exodus komen alle lijnen bij elkaar. Het is de climax van alle voorgaande hoofdstukken en voor mij wordt in dit twaalfde hoofdstuk een periode afgesloten met een ramp die qua grootte en heftigheid te vergelijken is met de zondvloed van Noach (Gen. 7).

Want zoals na de zondvloed een nieuwe fase van leven inging, gebeurt datzelfde hier als het volk Israël bevrijdt is uit de slavernij en de onderdrukking door de Egyptenaren. Een lichamelijke bevrijding.

De geestelijke bevrijding kwam eeuwen later door Jezus Christus. Hij bevrijdde het volk Israël van de geestelijke onderdrukking en slavernij van satan.

Voordat die uittocht uit Egypte daadwerkelijk gestalte krijgt moet er eerst nog een plaag van ongekende grootte plaatsvinden. Namelijk dat wanneer de Farao blijft volharden in zijn weigering om het volk Israël te laten gaan, God Almachtig alle eerstgeborenen uit Egypte om het leven zal brengen.

God Almachtig geeft echter in dit hoofdstuk een escape. Een nooduitgang in de vorm van het bloed van het lam aan de deurposten en bovendorpel.

Iedereen (zowel Israëlieten als Egyptenaren), die dit bloed aan de deurposten en bovendorpel van hun voordeur hadden aangebracht zouden niet onder deze plaag te lijden hebben. Hun eerstgeborene zou niet gedood worden, maar zal blijven lijden.

Maar elke voordeur waar het bloed niet was aangebracht aan de deurposten en de bovendorpel zou geopend worden en de engel des doods zou in dat huis de eerstgeborene doden. Zonder aanzien des persoons.

----------...----------

Ik zie hier weer zo een eenvoudige opdracht van God Almachtig in. Een opdracht die alles te maken heeft met vertrouwen. Ik bedoel: wat is het voor moeite om wat bloed van een lam te nemen en dat aan je deurposten en bovendorpel van je voordeur te smeren.

Wat voor moeite was het voor de Israëlieten in Num. 21 om alleen maar op te kijken naar die koperen slang die Mozes gemaakt had in opdracht van God Almachtig, en die hij op een staak geplaatst had. En iedereen die opkeek naar die slang zou niet sterven als hij gebeten was door de giftige slangen die God bevolen had vanwege de ongehoorzaamheid van het volk Israël.

Wat voor moeite is het voor mij, en voor de mens van vandaag, om alleen maar op te zien naar (die Verhoogde) Jezus Christus, daar aan het kruis van Golgotha, en te geloven dat Hij Zijn leven heeft gegeven in plaats van dat ik, en de hele mensheid, daar had moeten hangen vanwege mijn ongehoorzaamheid. (zie ook mijn vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pag. 9-12).

Net als in de tijd van het volk Israël, vlak voor hun bevrijding uit de slavernij en onderdrukking door de Farao, waren er mensen die Mozes en Aäron niet geloofden, en geen bloed aan de deurposten en bovendorpel aanbrachten. En de engel des doods kwam, en de eerstgeborene stierf.

Net als in de tijd van het volk Israël in de woestijn, vlak voor hun binnengaan in het Beloofde Land, waren er mensen die Mozes en Aäron niet geloofden, en niet omhoog wilden kijken naar die opgestoken koperen slang. En de engel des doods kwam, en zij stierven.

Net als in onze tijd, zijn er mensen die mij en veel andere wedergeboren Christenen (die spreken in de Naam van God Almachtig ***in*** Jezus Christus) ***niet*** geloven en ***niet*** omhoog willen kijken naar de Verhoogde Jezus Christus, en Hem ***niet*** willen aannemen. En de engel des doods komt, en zij zullen sterven.

De boodschap voor mij is dan ook dat ik een persoonlijke keuze moet maken voor God Almachtig ***in*** Jezus Christus.

- Het is niet voldoende om naar de kerk te gaan;
- Het is niet voldoende om elke week Bijbelstudies bij te wonen;
- Het is niet voldoende om je als Christen uit te geven en de naam Christen te dragen;
- Het is niet voldoende om goede werken te doen. Je kunt je daar allemaal niet achter verschuilen.

Het gaat om een werkelijke toelating van God Almachtig ***in*** Jezus Christus in mijn hart. En dat is een persoonlijke keuze. Dat kan niemand voor mij doen. Dat zal ik echt zelf moeten doen.

Ik hoop en bid dat iedereen die dit leest dit ook zal doen, en dat *mijn mijmeringen* daar in de opdracht van God de Vader een steentje aan mag bijdragen.

----------,----------

Het twaalfde hoofdstuk van het Bijbelboek Exodus begint met de instelling van het Israëlisch oud en nieuw. Want God Almachtig zegt hier tot Mozes en Aäron dat wat in deze nacht te gebeuren staat voor het volk Israël, het begin van de maanden van het jaar zal zijn. Met andere woorden: nieuwjaarsdag.

Dan geeft God Almachtig die tekenen waar ik hiervoor al schreef, en waarmee het volk Israël zich zou kunnen onderscheiden van de Egyptenaren, waardoor de engel des doods hun huis niet zal binnenkomen en hun eerstgeborenen niet gedood zullen worden.

En nogmaals: dit was een persoonlijke keuze voor iedereen. Net zoals dit ook voor mij is.

God Almachtig dwingt niet, toen niet en nu nog steeds niet. God dringt aan.

Dat is heel wat anders, want God Almachtig blijft in alle omstandigheden mijn keuzes respecteren. Ook al kies ik zelf vrijwillig voor ellende en misère met de dood tot gevolg.

----------...----------

Op de tiende dag van de eerste maand moeten de Israëlieten zich per familie een lam nemen om te slachten. Maar als dat gezin te klein is om dat lam te eten dan moet men dat lam slachten en bereiden samen met het gezin van de buurman die het dichtst bij hem woont. Het lam mag geen gebrek hebben en moet mannelijk zijn en moet één jaar oud zijn.

Dat lam moet men verzorgen en voeden tot op de veertiende dag van die eerste maand. Dan moet het hele volk Israël tegen het vallen van de avond (dus zeg maar rond vijf-zes uur) tegelijk hun lam slachten waarbij zij het bloed van het lam moeten opvangen en dat op de deurposten en de bovendorpel van hun deur moeten aanbrengen.

En dát bloed zal het teken zijn voor de engel des doods om het huis van dat gezin voorbij te gaan. Alle woningen waarvan de deurposten en bovendorpel geen bloed van het geslachte lam bevat zullen bezocht worden door de engel des doods en in dat huis zal dan de eerstgeborene sterven.

----------,----------

Allereerst wordt de tiende dag van de maand genoemd. Om het goed te zeggen: de tiende dag van de eerste maand van het jaar.

Die dag komt nog een keer voor in de Bijbel. Namelijk veertig jaar later, als het volk Israël aan de oevers van de Jordaan staat om het Beloofde land binnen te gaan. (Joz. 4:19).

📖 Joz. 4: 19 Het volk was de tiende van de eerste maand uit de Jordaan opgeklommen, en zij sloegen hun kamp op in Gilgal, aan de oostkant van Jericho.

Mozes en Aäron waren hier niet bij, net zomin als het hele volk Israël dat destijds uit Egypte kwam hier niet bij was. Met uitzondering van Jozua en Kaleb. Dit vanwege de ongehoorzaamheid van het volk Israël tegenover God Almachtig.

Maar daar in de verdere hoofdstukken van het Bijbelboek Exodus meer over.

----------,----------

De opdracht die de Israëlieten van God Almachtig kregen, door Mozes heen, staan bol van de vergelijkingen met Jezus Christus. Wat ook al uit het voorgaande blijkt. Ook Jezus Christus was de Eerstgeborene en Eniggeboren Zoon van God. (Kol. 1:14-15)

📖 Kol. 1:14 Christus, Eerstgeborene van de schepping en Hoofd van Zijn gemeente. Hij is het Beeld van de onzichtbare God, de Eerstgeborene van heel de schepping.

Hij was en is het Lam der wereld. (Joh. 1:29, Joh. 1:36). Het bloed van het lam moest vloeien, het bloed van Jezus Christus moest vloeien. (Rom 3:25). En ga zo maar door.

📖 Joh. 1:29 De volgende dag zag Johannes Jezus naar zich toe komen en hij zei: Zie het Lam van God, Dat de zonde van de wereld wegneemt!

Joh. 1:36 En toen hij Jezus zag lopen, zei hij: Zie, het Lam van God!

Maar één van de belangrijkste vragen voor mij was altijd: waarom moest er toch bloed vergoten worden. Was het niet bij de lammeren (of andere offerdieren in het O.T.) die hier in dit verhaal geslacht moesten worden, dan wel bij het lijden en sterven van Jezus Christus, waarbij Zijn bloed moest vloeien als vergelding voor de hele wereld.

Romeinen 3:25 Hem heeft God openlijk aangewezen als middel tot verzoening, door het geloof in Zijn bloed. Dit was om Zijn rechtvaardigheid te bewijzen vanwege het voorbij laten gaan van de zonden die eertijds hadden plaatsgevonden onder de verdraagzaamheid van God.

Het antwoord is eenvoudig. ***Omdat het bloed het leven bevat.*** Van zowel mensen als dieren.

Toen Abel door Kaïn werd gedood riep het bloed van Abel tot God Almachtig. (Gen. 4:10-11).

📖 Gen. 4:10-11 En Hij zei: Wat hebt u gedaan! Er is een stem van het bloed van uw broer, dat van de aardbodem tot Mij roept. Nu dan, u bent vervloekt, weg van de aardbodem, die zijn mond heeft opengedaan om het bloed van uw broer uit uw hand op te nemen.

Daarom verbiedt God Almachtig de mensen ook om het bloed van een dier te nuttigen. (Gen. 9:4). En let wel; God verbiedt dit dus al eeuwen voordat Hij Zijn wetten aan Mozes gegeven heeft voor het volk Israël.

Als God Almachtig dit verbod geeft in Genesis hoofdstuk 9, is er nog helemaal geen sprake van een volk Israël.

Het bloed staat symbool voor het leven.

En aangezien satan de '*overste van de wereld*' is en staat voor de dood kan deze dood alleen bestreden worden met **LEVEN**, met bloed dus!.

Satan is overwonnen door het ***LEVEN*** en dat is Jezus Christus. Dat is God Almachtig ***in*** Jezus Christus, want Hij is de weg, de waarheid en het leven! (Joh. 14:6)

Daarom moesten de priesters in het O.T. steeds weer dieren offeren. Hun bloed was als een losprijs voor de mens voor wat die mens verkeerd had gedaan. (Lev. 4).

Daarom moest het bloed van Jezus Christus geofferd worden als losprijs voor de mens voor wat de mens allemaal verkeerd gedaan had. Was het bloed van de dieren die in het O.T. steeds weer geofferd werden een tijdelijke verzoening, Jezus Christus bracht door het offeren van Zijn bloed een permanente verzoening (Hebr. 9:11-15)

Die betaling van die losprijs heeft en had alles te maken met het rechtssysteem dat God Almachtig bepaald heeft. En over dat rechtssysteem heb ik al op 9-12 geschreven. Lees dat nog eens door, want dat geeft voor mij de kern van het Evangelie van Jezus Christus weer.

----------,----------

De viering van het Pascha zoals God Almachtig dit bevolen heeft in het twaalfde hoofdstuk van het Bijbelboek Exodus, geldt al de eeuwen.

Toen Jezus Christus hier op aarde leefde werd dit Pascha ook nog steeds gevierd (Matt. 26). En zelfs vandaag de dag wordt dit Pascha elk jaar weer gevierd door de Joden.

In *mijn mijmeringen* bij de vier Evangeliën heb ik daarover het volgende geschreven:

> En dat Pascha intrigeerde mij. Waarom het Pascha? Om dat uit te leggen moet ik eerst iets vertellen over dat Pascha. Want het was niet toevallig dat Jezus Christus juist tijdens ***dát*** feest overgeleverd en gedood moest worden. ik moet daarvoor terug naar het Bijbelboek Genesis.

---------- ... ----------

📖 Gen. 9:4 Maar vlees met zijn leven, zijn bloed, er nog in mag u niet eten.

📖 Joh. 14:6 Jezus zei tegen hem: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.

📖 Hebr. 9:11-15 Maar toen is Christus verschenen, de Hogepriester van de toekomstige heilsgoederen. Hij is door de meerdere en meer volmaakte Tabernakel gegaan, die niet met handen is gemaakt, dat is: die niet van deze schepping is. Hij is niet door bloed van bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed eens en voor altijd binnengegaan in het heiligdom en heeft daardoor een eeuwige verlossing teweeggebracht. Want als het bloed van stieren en bokken en de as van de jonge koe, op de verontreinigden gesprenkeld, hen heiligt tot reinheid van het vlees, hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door de eeuwige Geest Zichzelf smetteloos aan God geofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken om de levende God te dienen! En daarom is Hij de Middelaar van het nieuwe verbond, opdat, nu de dood heeft plaatsgevonden tot verzoening van de overtredingen die er onder het eerste verbond waren, de geroepenen de belofte van de eeuwige erfenis ontvangen.

In de Bijbel wordt in het Bijbelboek Genesis, het verhaal verteld van Jozef, de zoon van Jakob, de vader van twaalf zonen die tezamen het volk Israël vormden.

Die Jozef en wat hij allemaal meegemaakt heeft lijkt heel erg veel op het leven van Jezus Christus en daarom wordt Jozef wel een heenwijzing naar Jezus Christus genoemd. Want als ik de geschiedenis van Jozef lees in Genesis 37 tot en met Genesis 50 dan lees ik daarin het leven van Jezus Christus.

In Genesis 37 wordt Jozef door zijn broers verkocht aan een karavaan Ismaëlieten omdat zijn broers Jozef haatten. Jozef was een verwend kind, werd openlijk voorgetrokken door Jakob en sprak onwaarheden over zijn broers tegenover zijn vader Jakob. In *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis ga ik hier uitgebreid op in.

De Ismaëlieten reizen met hun karavaan en met Jozef naar Egypte en verkopen Jozef daar als slaaf aan de overste van de lijfwacht van Farao, Potifar genaamd die getrouwd was met Potifera. Deze Potifera was een mooie vrouw die hoogstwaarschijnlijk zeer eenzaam was, mede doordat haar man zo een belangrijke functie had. Zij probeerde Jozef te verleiden om met haar naar bed te gaan. Jozef weerstond dat met als gevolg dat Potifera kwaad werd en hem beschuldigde van verkrachting.

Hierop wordt Jozef in de gevangenis gegooid (die overigens ook onder leiding stond van Potifar). In die gevangenis komt hij na enige jaren de bakker en de schenker tegen van de Farao. Deze mannen waren gevangen gezet door Farao omdat één van beiden een complot hadden gesmeed tegen Farao en zolang het gerechtelijk vooronderzoek duurde werden beide mannen opgesloten.

Beide mannen, de bakker en de schenker, dromen in dezelfde nacht een droom. En zij waren ontdaan door die droom. Zij snapten er helemaal niets van totdat Jozef ervan hoort en hen hun dromen (door de Heilige Geest) kon uitleggen. De bakker werd daarop veroordeeld tot de dood. De schenker mocht terugkomen in zijn beroep als schenker voor de Farao.

Twee jaar later echter krijgt Farao dromen die hem zeer verontrusten. Hij laat alle zieners, magiërs, voorspellers en wijze mannen uit zijn koninkrijk komen. Maar er is niemand die hem die dromen kan uitleggen.

Dan herinnert de schenker zich Jozef en hij vertelt Farao wat er twee jaar daarvoor in de gevangenis gebeurd is. Dat Jozef de bakker en de schenker hun dromen kon uitleggen en dat die dromen minutieus waren uitgekomen. De Farao laat Jozef uit de gevangenis halen en Jozef legt door de Heilige Geest gedreven Farao zijn dromen uit. Farao is daar zo van onder de indruk dat hij Jozef per direct aanstelt als onderkoning over Egypte.

Hier komt mijn grootste bemoediging voor iedereen die het moeilijk heeft vandaan:

s'-Morgens zat Jozef in de gevangenis,
s'-Middags was hij onderkoning.

Zo snel kan het gaan.

Jozef is onderkoning en redt het Egyptische volk (en aangrenzende volken) van de hongerdood. Ondertussen gaat het met zijn vader Jakob en de twaalf zonen niet goed. In (onder andere) het land Kanaän heerst een ernstige hongersnood. En door de honger gedreven komen vader Jakob en de hele familie (toen was het al een volk Israël) in Egypte terecht; bij Jozef.

Natuurlijk veel blijdschap, maar ook veel paniek bij de broers die jaren daarvoor Jozef hadden verkocht. Maar nogmaals, lees de Bijbel vanaf Genesis 37 en leest tot in detail wat er allemaal gebeurde.

Het volk Israël mocht in het mooiste en vruchtbaarste gedeelte van Egypte wonen, door Jozef en was daar zeer vruchtbaar.

Maar Farao ging dood, andere Farao's komen aan de macht, die ook weer sterven. Ondertussen is het volk zeer vruchtbaar en breidt uit, breidt uit en breidt uit.

Dan komt er een Farao aan de macht die de geschiedenis met Jozef naast zich neerlegt en alleen ziet dat het volk Israël zeer vruchtbaar is, uitermate gegroeid is en het mooiste en beste gedeelte van Egypte tot woonplaats heeft.

Die Farao maakt het volk Israël tot slaven en dwingt hen tot slavenarbeid.

Uiteindelijk moet God Almachtig negen plagen over Egypte brengen om Farao zover te krijgen dat hij het volk Israël wil laten gaan naar het land Kanaän. Dat lees je allemaal in het Bijbelboek Exodus in de hoofdstukken 1 tot en met 12.

Om te begrijpen waar het Pascha vandaan komt heb ik dit twaalfde hoofdstuk van het Bijbelboek Exodus hieronder gezet:

> *📖 Ex. 12:1-27 De HEERE zei tegen Mozes en tegen Aäron in het land Egypte: Deze maand zal voor u het begin van de maanden zijn. Hij zal voor u de eerste zijn van de maanden van het jaar.*
>
> *Spreek tot heel de gemeenschap van Israël: Op de tiende dag van deze maand moet ieder voor zich een lam per familie nemen, een lam per gezin. Maar als het gezin te klein is voor een lam, dan moet hij er samen met de buurman, die het dichtst bij zijn gezin woont, één nemen, overeenkomstig het aantal personen.*
>
> *U moet bij het lam rekening houden met wat ieder eten kan. U moet een lam zonder enig gebrek hebben, een mannetje van een jaar oud. U moet het van de schapen of van de geiten nemen. U moet het in bewaring houden tot de veertiende dag van deze maand, en heel de verzamelde gemeenschap van Israël zal het slachten tegen het vallen van de avond. En zij zullen van het bloed nemen en het aan de beide deurposten strijken en aan de bovendorpel, aan de huizen waarin zij het eten zullen.*
>
> *Zij moeten het vlees dezelfde nacht nog eten; op vuur gebraden, met ongezuurde broden, en met bittere kruiden moeten zij het eten.*
>
> *U mag daarvan niets rauw eten, en zeker niet in water gekookt, maar alleen op vuur gebraden, met zijn kop, met zijn poten en zijn ingewanden.*
>
> *U mag daarvan ook niets overlaten tot de morgen. Wat er de volgende morgen van over is, moet u met vuur verbranden.*
>
> *En zo moet u het eten: uw middel omgord, uw schoenen aan uw voeten en uw staf in uw hand. U moet het met haast eten, het is Pascha voor de HEERE.*
>
> *Want Ik zal in deze nacht door het land Egypte trekken en alle eerstgeborenen in het land Egypte treffen, van de mensen tot het vee.*
>
> *En Ik zal aan al de goden van de Egyptenaren strafgerichten voltrekken, Ik, de HEERE. En het bloed zal u tot een teken zijn aan de huizen waarin u verblijft.*

Als Ik het bloed zie, zal Ik u voorbijgaan en er zal geen plaag onder u zijn die verderf teweegbrengt, als Ik het land Egypte zal treffen. Deze dag moet voor u een gedenkdag worden.

U moet hem vieren als een feest voor de HEERE. U moet hem vieren als een eeuwige verordening, al uw generaties door. Zeven dagen moet u ongezuurde broden eten. Meteen op de eerste dag moet u het zuurdeeg uit uw huizen wegdoen, want ieder die iets gezuurds eet, van de eerste tot de zevende dag, die persoon moet uit Israël worden uitgeroeid.

Op de eerste dag moet er een heilige samenkomst zijn, en ook moet u een heilige samenkomst hebben op de zevende dag. Geen enkel werk mag op die dag gedaan worden. Alleen dat wat door iedere persoon gegeten wordt, mag door u klaargemaakt worden.

Neem dan het feest van de ongezuurde broden in acht, want op deze zelfde dag zal Ik uw legers uit het land Egypte geleid hebben.

Daarom moet u deze dag in acht nemen als een eeuwige verordening, al uw generaties door. In de eerste maand moet u ongezuurde broden eten vanaf de avond van de veertiende dag van de maand tot de avond van de eenentwintigste dag van de maand.

Zeven dagen lang mag in uw huizen geen zuurdeeg gevonden worden, want ieder die iets gezuurds zal eten, die persoon moet uit de gemeenschap van Israël uitgeroeid worden, of hij nu een vreemdeling is of een ingezetene van het land.

U mag niets eten wat gezuurd is. In al uw woongebieden moet u ongezuurde broden eten.

Toen riep Mozes al de oudsten van Israël bijeen en zei tegen hen: Kies uit, en neem voor uzelf kleinvee voor uw gezinnen, en slacht het paaslam.

Neem dan een bosje hysop en doop het in het bloed dat in een schaal is, en strijk van het bloed dat in de schaal is, op de bovendorpel en op de beide deurposten.

Maar wat u betreft, niemand mag de deur van zijn huis uitgaan, tot de volgende morgen. Want de HEERE zal het land doortrekken om Egypte te treffen, maar als Hij het bloed zal zien op de bovendorpel en op de beide deurposten, dan zal de HEERE de deur voorbijgaan en de verderver niet toestaan om uw huizen binnen te komen om u te treffen.

Houd dit als verordening voor u en uw kinderen, tot in eeuwigheid.

En het zal gebeuren, als u in het land komt dat de HEERE u geven zal, zoals Hij gesproken heeft, dan moet u deze dienst in acht nemen.

En het zal gebeuren, als uw kinderen tegen u zullen zeggen: Wat betekent deze dienst voor u? dat u moet zeggen: Dit is een Pascha-offer voor de HEERE, Die in Egypte de huizen van de Israëlieten voorbijging, toen Hij de Egyptenaren trof en onze huizen bevrijdde.

Toen knielde het volk en boog zich neer.

----------...----------

Dan komt het Pascha om de hoek kijken. De letterlijke betekenis van het woord Pascha volgens de spelling van 1858 is '*voorbijgang*' of '*sparing*'.

God Almachtig heeft tot Mozes gesproken dat God alle eerstgeborenen in Egypte om het leven gaat brengen (de tiende plaag) omdat Farao nog steeds niet van plan is het volk Israël te laten gaan naar het land Kanaän.

Iedere eerstgeborene zal sterven, maar omdat het volk Israël ook in Egypte woont, geldt dit ook voor de Israëlieten, tenzij zij doen wat God hen opdraagt te doen.

Het Pascha, de voorbijgang is voor God Almachtig zó belangrijk, dat de dag waarop dat gebeurt zal gelden als Nieuwjaarsdag voor de Joden. (In 2015 was het Pascha van 4 tot en met 10 april).

De Joodse kalender is dus gebaseerd op wat er zoveel duizend jaar geleden gebeurd is in Egypte én dat dit Pascha elk jaar opnieuw gevierd moet worden. Deze inzetting moest voor eeuwig zou gelden. (let weer op het woordje '*eeuwig*' en mijn eerder beschreven mijmeringen daarop).

De Israëlieten wordt opgedragen (tenminste als ze hun eerstgeborene willen redden van de komende dood) om een lam van één jaar oud per gezin te kopen.

Als dat gezin te klein was voor een lam om dat zelf op te eten dat ze dit dan samen met de buren moesten doen. Het lam moest zonder gebrek zijn en mocht een geit of een schaap zijn.

Dit lam moesten de Israëlieten vier dagen bij zich houden om het dan op de avond van de vierde dag te slachten.

Het bloed van dat geslachte lam moest opgevangen worden in een kom en met een bosje hysop aan de beide deurposten en aan de bovendorpel van de deur gestreken worden van het huis waar zij het vlees zouden eten van het geslachte lam.

Het geslachte lam (gebraden of geroosterd maar niet rauw of gekookt, maar inclusief de kop, de poten en ingewanden) moest gegeten worden.

Overigens lees ik in de commentaren wel dat de poten en ingewanden eerst schoongemaakt werden met water (vanwege het vuil en bijvoorbeeld ontlastingsresten) en dan weer teruggeplaatst werden in het lichaam van het geslachte lam om het als zodanig als één geheel te braden of te roosteren. Het hele lam moest gegeten worden.

Maar konden de aanwezigen niet alles op omdat het teveel was dan moesten de overblijfselen van het lam de volgende ochtend met vuur verbrand worden.

De Israëlieten moesten het geslachte lam gehaast eten, met schoenen aan en met hun jas aan, ten teken dat zij op het punt stonden om te vertrekken.

Als aan het bovenstaande voldaan werd zou de engel des doods het huis van die Israëlieten niet binnengaan en zou de eerstgeborene in dat huis in leven blijven.

Wanneer de Israëlieten dit niet deden zoals door God Almachtig bevolen dan zou ook hun eerstgeborene om het leven komen.

Overigens gold dit ook voor de Egyptenaren, als er al Egyptenaren waren die deze verordeningen zouden opvolgen van de God der Hebreeërs.

De Israëlieten moeten aansluitend op het Pascha dan zeven dagen lang ongezuurd brood eten.

> *Zuurdesembrood is brood dat gemaakt is zonder gist. Zuurdesem ontstaat wanneer je bloem en water mengt en dit enige tijd laat staan. Er ontstaan dan op natuurlijke wijze melkzuurbacteriën die het brood een licht zurige geur geven. Om de zoveel tijd worden dan meel en water toegevoegd zodat het hierboven beschreven proces zich herhaalt en herhaalt, totdat het brood het gewenste volume heeft.*

De Israëlieten werd dus opgedragen om zeven dagen lang brood te eten zonder zuurdesem.

De Israëlieten moeten op de eerste dag een heilige samenkomst houden en op de zevende dag, en op die dagen mogen zij niet werken.

---------- ... ----------

Wat is nu de link tussen het Pascha en de paasmaaltijd uit bijvoorbeeld Matt. 26:17-30?

Het volk Israël is ruim vierhonderd jaar in Egypte is geweest. Wat er in die ruim vierhonderd jaar is gebeurd weten we niet, want het staat niet beschreven. Het enige dat we weten is dat het volk Israël vruchtbaar was en groot geworden was.

Tussen de laatste profeet uit het O.T. (Maleachi) en de komst van Jezus Christus ligt ook ruim vierhonderd jaar. Wat er in die ruim vierhonderd jaar gebeurd is weten ik ook niet.

Ik schreef hiervoor al dat Jozef een beeld is van Jezus Christus. Zoals Jozef verkocht was (en verraden) door zijn broers is Jezus Christus verkocht (door Judas Iskariot voor dertig zilverstukken) en verraden door zijn volksgenoten, de Israëlieten.

Jozef kwam in de gevangenis terecht, onschuldig beschuldigd. Jezus Christus werd onschuldig beschuldigd en naar het dodenrijk gestuurd (gedood).

Jozef werd verhoogd door Farao en hij werd onderkoning. Jezus Christus is opgestaan en werd verhoogd door God de Vader en zit aan de rechterhand van God Almachtig.

Jozef heeft (door het lijden heen) het volk Israël gered van de hongersnood (en trouwens ook alle omliggende volken van Egypte), door hen naar Egypte te laten komen. Jezus Christus is de redding geworden voor het volk Israël en voor de rest van de wereld wanneer zij naar Hem toe willen komen.

Kortom; er liggen talloze lijnen vanuit het door God Almachtig ingestelde Pascha, zoveel duizend jaar geleden, en de gebeurtenissen die nu staan te gebeuren met Jezus Christus, tijdens het Pascha.

Want zoals de letterlijke betekenis van het woord Pascha 'voorbijgang' is zou ik dit van Jezus Christus ook kunnen zeggen: 'voorbijgang'.

Tot zover mijn citaat uit mijn mijmeringen bij de vier Evangeliën over het Pascha

----------,----------

Dus de Israëlieten hadden opdracht gekregen om een éénjarig mannelijk en ongebrekkig lam te slachten en het bloed van dat lam aan de deurposten en de bovendorpel van hun voordeur te strijken.

Dan moeten zij dat lam nemen en het dezelfde nacht nog bereiden en eten, op vuur gebraden met ongezuurde broden en met bittere kruiden. Het vlees mocht niet rauw gegeten worden en ook niet in water gekookt worden. In zijn geheel.

Nu heb ik ergens op internet gelezen dat aan dit bereiden van het hele lam, eerst een operatie voorafging. Namelijk alle onreine elementen werden eruit gehaald en/of schoongemaakt. Denk aan de darmen en dergelijke. Die schoongemaakte onderdelen werden dan weer terug in het dode lichaam van het lam geplaatst en pas dan werd het in zijn geheel op vuur gebraden.

Als het lam gaar was, dan moest het door de Israëlieten gegeten worden terwijl zij hun jas aanhadden en hun schoenen aan hadden. Alsof zij in grote haast waren. En in de tijd waarin het verhaal zich in de Bijbel afspeelt, was dit natuurlijk ook zo.

Want God de Almachtige zou hen met groot vertoon van Zijn macht en Zijn heerlijkheid bevrijden uit de slavernij en de onderdrukking van de Farao van Egypte.

Met het Pascha moesten de Israëlieten ook zeven dagen lang ongezuurde broden eten én op de eerste en de laatste dag van die zeven dagen een heilige samenkomst houden.

----------...----------

In Ex. 12:14 staat dat de Israëlieten dit Pascha elk jaar opnieuw moeten vieren. Dat God Almachtig deze verordening gegeven heeft als een eeuwige verordening, al uw generaties door.

📖 Ex. 12:14 Deze dag moet voor u een gedenkdag worden. U moet hem vieren als een feest voor de HEERE. U moet hem vieren als een eeuwige verordening, al uw generaties door

Ook hier wil ik een kanttekening plaatsen die ook al eerder in *mijn mijmeringen* genoemd is. En dat is de betekenis van het woordje 'eeuwig'.

Als '*eeuwig*' tot in de oneindigheid betekent, dan leef ik nu in zonde (wat deze verordening betreft). Want in onze dagen wordt het Pascha door de meeste wedergeboren Christenen niet meer op deze wijze gevierd.

Misschien nog wel door het huidige twee-stammenrijk (de Joden), maar zeker niet door de wedergeboren Christenen van alle tijden, waarvan ik geloof dat zij nazaten zijn van het verstrooide tien-stammenrijk.

In het Hebreeuws is dit het woord '*owlam*' Strongs nr. 5769. De computer-Bijbel geeft als Griekse tegenhanger het woord *'aion olam'* en *'aionos olam'*.

In dit Griekse woord *'Aion'* zit een verassend element dat in het Nederlands niet als zodanig voorkomt. Het woordje *'Aion*' heeft meerdere betekenissen zoals:

- aiõna wat betekent eeuw
- aiõnos wat betekent eeuw
- aiõni wat betekent eeuw
- aiõnas wat betekent eeuwen
- aiõnõn wat betekent eeuwen
- aiõsin wat betekent eeuwen

Het Nederlandse woordje '*eeuwigheid*' kan dus betekenen: *'voor altijd*'. Maar het kan óók betekenen: ***'een fase'*** of ***'een tijdperk'***.

Als het gaat over bijvoorbeeld de *regenboog* in de tijd van Noach, dan geeft de computer-Bijbel hier het woordje '*aiõnos*' aan wat *'een eeuw'* betekent of *'een fase'*, een bepaalde periode dus.
Dit klopt ook wel want ik geloof dat de regenboog ***NIET*** meer zichtbaar zal zijn aan de nieuwe hemel waar Openb. 21:1 over spreekt. Dus in dát kader wordt hier met het woordje eeuwigheid bedoeld de tijd hier op aarde.

Waarom is dit voor mij zo belangrijk?

Omdat ik mij al vaker afgevraagd heb of eeuwigheid ook daadwerkelijk *'tot in het oneindige'* is. En of het inderdaad niet in sommige gevallen een fase of een periode is.

----------,----------

In Ex. 12:16 lees ik voor de tweede keer in de Bijbel dat er een plaats is waar God Almachtig gediend mag/moet worden.

In eerste instantie zegt God Almachtig dit tegen Mozes bij de berg Horeb (Ex. 3:12) dat hij het volk Israël naar die plaats moet brengen om God te dienen.

In vers 16 staat dat er op de eerste en de laatste dag van de zeven dagen dat men ongezuurde broden eet, een heilige samenkomst gehouden moet worden. Dat op die dagen geen werk verricht mag worden en dat alleen gegeten mag worden wat voor die persoon voor dat moment wordt klaargemaakt.

Er was op dat moment nog geen tent der samenkomst of een Tabernakel, tempel of kerkgebouw.

God Almachtig gebiedt hier dat er een heilige samenkomst moet zijn. Maar hoe die eruit moet zien; of er bijvoorbeeld

- kinderdiensten georganiseerd moeten worden;
- hoeveel aanbiddingsliederen er gespeeld of gezongen moeten worden;
- door welke conservatorium afgestudeerde aanbiddingsleden dit gespeeld moet worden; staat allemaal niet vermeld.
- Er staat niet vermeld hoe lang zo een dienst moet duren
- Wie de voorganger moet zijn, de oudsten en andere leidinggevenden.

Ik schrijf dit sarcastisch. En zo bedoel ik het ook.

Ik heb in *mijn mijmeringen* bij de vier Evangeliën mijn verbazing al vaker geuit dat Jezus Christus, in welk dorp of welke stad Hij ook kwam, het podium mocht bestijgen en mocht spreken. En hoe dat vandaag de dag in onze kerken en gemeenten toegaat.

God Almachtig schrijft dus voor dat er een heilige samenkomst moet zijn op de eerste en op de laatste dag van de week van de ongezuurde broden.

En in die week mocht er niets ongezuurds in de huizen van de Israëlieten te vinden zijn. Ik zou dit dus een voorloper van het vasten kunnen noemen, want het vasten betekent toch dat ik mijzelf dingen onthoudt om God Almachtig te laten zien dat Hij belangrijker is dan wat dan ook. En dat ik Hem dat zelfs wil laten zien door eten en drinken te laten staan.

----------,----------

📖 Ex. 12:16 Op de eerste dag moet er een heilige samenkomst zijn, en ook moet u een heilige samenkomst hebben op de zevende dag. Geen enkel werk mag op die dag gedaan worden. Alleen dat wat door iedere persoon gegeten wordt, mag door u klaargemaakt worden.

📖 Ex. 3:12 En Hij zei: Voorzeker, Ik zal met u zijn, en dit zal voor u het teken zijn dat Ík u gezonden heb: Als u het volk uit Egypte geleid hebt, zult u God dienen op deze berg.

Mozes roept alle oudsten van het volk Israël bij elkaar en geeft hen de instructies door die God Almachtig hem gegeven heeft. Van het bestrijken van de deurposten en de bovendorpel met een bosje hysop met het bloed van het lam, tot het slachten van het paaslam aan toe.

Er zal dus wel een gesprek hebben plaatsgevonden tussen de oudsten van het volk Israël en Mozes, want hun laatste contact was nu niet om naar huis toe te schrijven.

De oudsten van het volk wilden niets meer met Mozes van doen hebben toen hij voor de eerste keer de Farao bezocht en het resultaat van dat bezoek geen vrijlating voor het volk Israël was, maar een verzwaring van de dwangarbeid en slavernij.

De Israëlieten hadden natuurlijk ook de eerste van de negen plagen meegemaakt. En zij hadden natuurlijk ook gehoord en gezien welke zes plagen nog over het land Egypte waren terechtgekomen, terwijl zij de Israëlieten in het land Goosen daarvan gevrijwaarden bleven.

En ik kan mij voorstellen dat ze heel stil geworden waren en met ontzag *'keken'* wat er allemaal gebeurde. Dat was ook precies wat God Almachtig wilde bereiken.

Natuurlijk stond de bevrijding uit het land Egypte voorop, maar ik ben ervan overtuigd dat het volk Israël ook moest leren en zien en weten wie de HEERE was. Dat Hij God Almachtig was en is, en dat Hij bepaalt wat er gebeurt, en niemand anders! Dus in tegenstelling tot Ex. 6:8 staat nu Ex. 12:27b-28.

En het volk knielde en boog zich neer voor God Almachtig en deden zoals Mozes en Aäron geboden hadden.

📖 Ex. 6:8 Zo sprak Mozes tot de Israëlieten, maar zij luisterden niet naar Mozes door hun moedeloosheid en de harde slavenarbeid.

📖 Ex. 12:27b-28 Toen knielde het volk en boog zich neer. De Israëlieten gingen weg en deden zoals de HEERE Mozes en Aäron geboden had, zo deden zij.

----------,----------

Dan in die nacht gebeurt datgene wat God Almachtig aangekondigd heeft. Dat wat Hij al aan Mozes beloofd heeft toen Hij Mozes riep, daar bij die brandende doornstruik (Ex. 3:4).

Elk huis waarvan de deurposten en de bovendorpel **niet** met het bloed van het lam bestreken was, wordt bezocht door de engel des doods. En velen sterven. Alle eerstgeborenen sterven. Van baby tot bejaarde, van arme arbeider tot de hoogste notabele van het land.

📖 Ex. 3:4 Toen de HEERE zag dat hij ging kijken, riep God tot hem uit het midden van de doornstruik en zei: Mozes, Mozes! Hij zei: Zie, hier ben ik!

Mijn gedachten gaan dan weer uit naar de gewone bevolking van Egypte.

Zouden zij iets geweten hebben wat zich afgespeeld heeft tussen God Almachtig en de Farao?

Mensen die misschien honderden kilometers van de residentie van de Egyptische Farao woonden?

Het staat niet beschreven. Wat wel beschreven staat is dat er een luid geschreeuw was in Egypte, want er was geen huis waar geen doden te betreuren was. (Ex. 12:30)

📖 Ex. 12:30 Toen stond de Farao 's nachts op, hij en al zijn dienaren en alle Egyptenaren. En er was een luid geschreeuw in Egypte, want er was geen huis waarin geen dode was

----------...----------

Dan staat de Farao op en komt hij eindelijk bij zinnen. En alhoewel de Farao had gezegd dat wanneer hij Mozes en Aäron nog éénmaal zou zien hij hen zou doden (Ex. 10:28), roept hij hen zelf en geeft hen de boodschap weer van het Egyptische volk: *'Ga alsjeblief, ga met je volk, met je vee, met al je bezittingen en maak dat je wegkomt uit Egypte, want jullie richten ons allemaal te gronde, wij zullen allemaal sterven'*.

📖 Ex. 10:28 En de Farao zei tegen Mozes: Ga bij mij weg! Wees op uw hoede, dat u mij niet nog eens onder ogen komt, want op de dag dat u mij onder ogen komt, zult u sterven!

En toch kan de Farao het niet laten om te vragen hem alsjeblieft te zegenen.

Hier en op dit moment breekt Farao en zakt op zijn knieën ineen en erkent in de Almachtige God van Mozes en Aäron zijn meerdere.

En buiten het paleis staan de Egyptenaren te schreeuwen en drongen sterk bij Mozes en Aäron aan om weg te gaan.

----------,----------

Mozes en Aäron rennen naar de Israëlieten en geven hen opdracht om alles wat zij bij zich hebben te pakken en te vertrekken. En dat ging met zulk een haast dat het deeg in de deegtroggen nog niet eens gezuurd was.

Snel worden die baktroggen op de nek genomen, snel pakken ze alle juwelen en sieraden die de Egyptenaren hen ruimschoots gegeven hebben en snel vertrekken zij uit het land Goosen. Weg uit Egypte. Op weg naar Sukkoth.

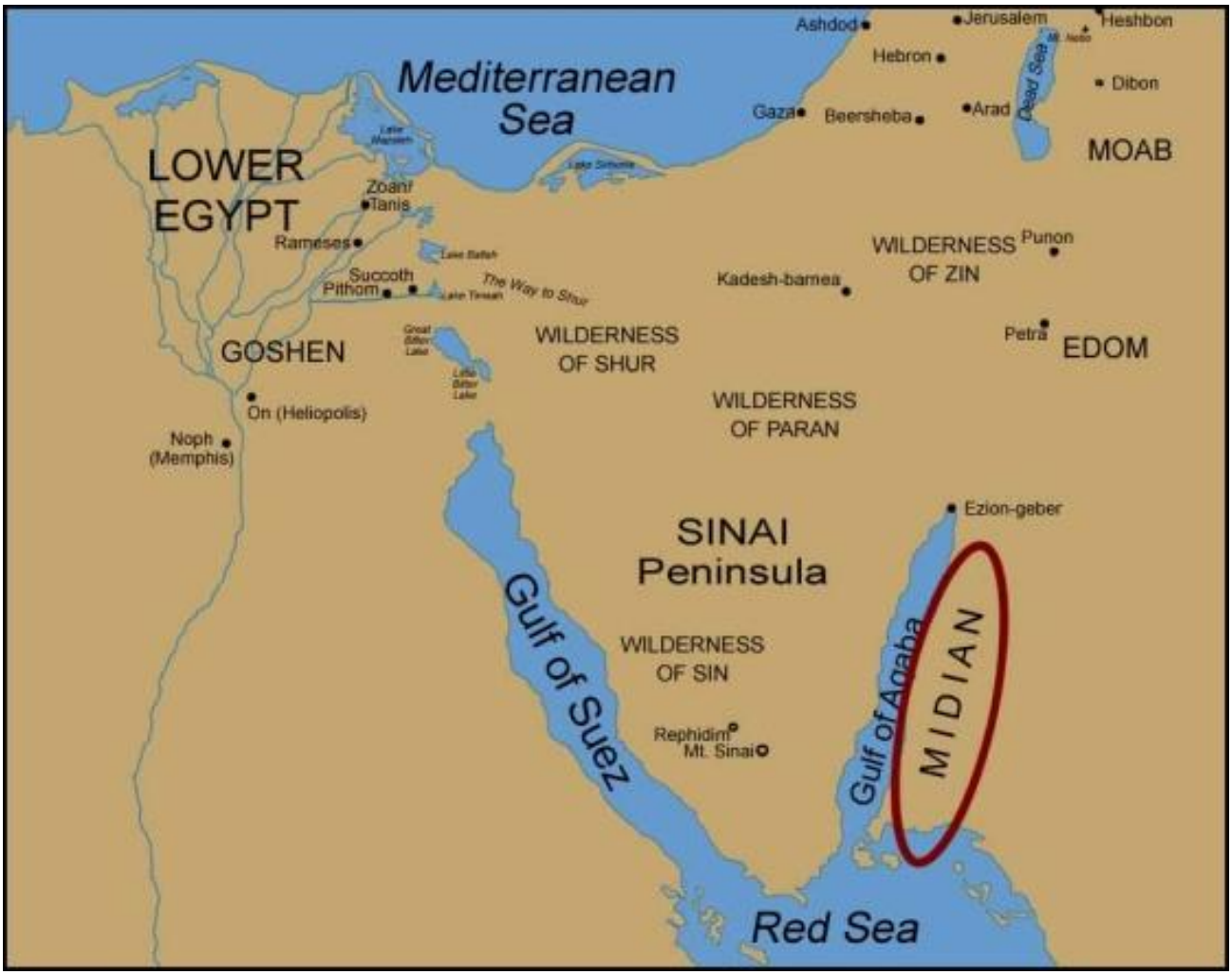

In Ex. 12:37 staat die merkwaardige tekst (tenminste voor mij!), dat het volk Israël bestond uit ongeveer zeshonderdduizend mannen. Vrouwen en kinderen niet meegerekend.

📖 Ex. 12:37 Zo trokken de Israëlieten van Rameses naar Sukkoth, ongeveer zeshonderdduizend man te voet, mannen alleen, vrouwen en kleine kinderen niet meegerekend.

Het getal waarvan ik eerder uitgelegd heb, dat het theoretisch moeilijk te begrijpen is, dat in vierhonderddertig jaar dat het volk Israël in het land Goosen woonde, het volk Israël gegroeid was van vijfenzeventig mensen naar deze genoemde zeshonderdduizend mannen; vouwen en kinderen niet meegerekend.

De enige mogelijkheid zie ik in Ex. 12:38 waarin staat dat *'een grote groep van mensen van allerlei herkomst'* met hen meeging.

📖 Ex. 12:38 Ook trok een grote groep van mensen van allerlei herkomst met hen mee, en kleinvee en runderen, zeer veel vee.

En aangezien de rest van dit hoofdstuk eigenlijk gaat hoe vreemdelingen toegevoegd kunnen worden aan het volk Israël (door de besnijdenis van hen zelf en hun huis) denk ik dat dit misschien nog wel een grotere groep mensen is geweest dan het volk Israël.

📖 Ex. 12:48 Als er nu een

Want in Ex. 12:48 staat dat al diegenen die zich lieten besnijden (en heel hun huis) het Pascha mochten eten en dus deel werden van Israël.

Daarnaast zal er misschien ook een hele grote groep mensen zijn geweest die zich niet besneden hebben, maar wel met het volk Israël uit Egypte trokken om gaandeweg de tocht door de woestijn hun eigen bestemming te zoeken.

vreemdeling bij u verblijft en als die voor de HEERE het Pascha wil houden, laat dan al wie mannelijk is bij hem, besneden worden. Dan mag hij naar voren komen om het Pascha te houden, en zal hij zijn als een ingezetene van het land. Niemand echter die onbesneden is, mag ervan eten.

In Ex. 12:40 wordt nog een keer vermeld dat het volk Israël vierhonderddertig jaar in Egypte geleefd heeft. En ik wijs er nogmaals op dat het '*volk Israël*' uit vijfenzeventig mensen bestond toen Jakob met zijn hele hebben en houwen vanuit Kanaän naar Egypte toekwam.

📖 *Ex. 12:40 De verblijfsduur van de Israëlieten, de tijd die zij in Egypte gewoond hadden, was vierhonderddertig jaar.*

Vanuit *deze* vijfenzeventig mensen is het in mijn ogen niet mogelijk om in vierhonderddertig jaar uit te groeien naar zeshonderdduizend mannen, vrouwen en kinderen niet meegerekend. Want dan praat je toch over ruim één miljoen mensen. Vrouwen en kinderen dan wél meegerekend.

Het aantal mensen doet er eigenlijk niet toe. Het gaat om het volk Israël. Hoe dit volk door de sterke hand van God Almachtig uitgeleid werd door Mozes, met Aäron als assistent.

Dat het volk Egypte God Almachtig erkent als Heer en Meester.

Dat het volk Israël op dit moment de knieën gebogen heeft voor deze Almachtige God.

Dat de omliggende volken diep respect hebben voor deze God Almachtig door al wat Hij met Zijn volk Israël gedaan heeft in Egypte.

Wat het volk Israël op dit punt in de geschiedenis ***niet*** weet, is dat niemand van diegenen die Egypte verlieten, het Beloofde Land zou bereiken dan alleen Jozua en Kaleb.

Ook wist het volk ***niet*** dat het ruim veertig jaar door de woestijn tussen het Beloofde Land en Egypte zou trekken.

Waarom?

Om te worden opgevoed.

Dat klinkt misschien hard maar het is wel waar. Want al in het volgende hoofdstuk begin het volk al te mopperen en daalt hun vertrouwen in God Almachtig weer naar het nulpunt.

En zolang dit vertrouwen in God Almachtig elke keer weer ter discussie staat, zal het volk blijven rondtrekken.

----------,----------

Natuurlijk ligt hier weer een geestelijke les voor mij.

Want hoevaak mopper ik niet op God Almachtig? Misschien niet in woorden zoals het volk Israël dat deed. Maar wel omdat ik niet altijd doe wat Jezus Christus heeft gezegd en voorgedaan. Omdat ik ook wel momenten heb dat ik God Almachtig niet (volledig) vertrouw met als gevolg dat mijn reis door de woestijn langer duurt dan eigenlijk zou moeten of kunnen.

God Almachtig laat dit toe om mij te vormen.

In mijn vlees ben ik nog vaak boos op mensen die niet doen, hoe ik denk dat ze zouden moeten doen.

Ik maak mij vaak bezorgd hoe ik mijn rekeningen aan het eind van de maand moet betalen.

Soms heb ik last van lusten en begeerten die niet van God Almachtig komen en ik betrap mij er zelfs af en toe op dat ik deze in mijn gedachten toe laat. En ga zo maar door.

Aan de andere kant weet ik precies wat God Almachtig van mij vraagt. Om een heilig en rein leven te leiden. Om mensen in mijn omgeving te vergeven. Om niet gebonden te zijn aan mijn werk en inkomsten. Dat het hebben van de wijsheid en inzicht veel meer waard is dan al het goud en zilver. (Spr. 16:16). Ik weet het allemaal zo goed. Maar het doen is een ander verhaal.

📖 Spr. 16:16 Hoeveel beter is het verwerven van wijsheid dan bewerkt goud, en het verwerven van inzicht is verkieslijker dan zilver!

Daarom wil ik het volk Israël niet veroordelen. Want als ik hen veroordeel, moet ik mijzelf ook veroordelen.

Ik kan alleen maar bidden en vertrouwen dat deze tijd voor mij geen veertig jaar duurt zoals het volk Israël wel te verduren kreeg.

----------,----------

Heer, ik kan zo goed schrijven over anderen. ik kan zo goed analyseren voor anderen wat er fout gaat en wat er goed gaat. Maar in mijn eigen leven bak ik er soms helemaal niets van.

Als ik schrijf over het gefocust zijn op Jezus Christus en niet op dit leven in een lichaam van vlees en bloed, dan klinkt dat allemaal zo mooi en vroom. Maar tegelijk moet ik eerlijk belijden dat ik ook vaak kijk naar mijn eigen lichaam van vlees en bloed en hoe ik dit lichaam het best kan vertroetelen en verzorgen.

Heer, ik bid U. In Ex. 12:36 staat dat u het volk Israël genade gegeven heeft in de ogen van de Egyptenaren, zodat zij hun al hun rijkdommen, hun sieraden en juwelen gaven. En uit het hele verhaal van de Farao lees ik dat U mensen kunt verharden en zacht kunt maken.

📖 Gen. 12:36 Bovendien had de HEERE het volk genade gegeven in de ogen van de Egyptenaren, zodat zij hun het gevraagde gaven. Zo beroofden zij de Egyptenaren.

Mijn gebed is dat U Zelf ook in mijn leven ingrijpt. En dat ik niet nog veertig jaar hoef te ploeteren en hoef te zwoegen voordat ik straks misschien in mijn grafkist eindelijk geleerd heb wat werkelijke overgave aan U is.

Heer, ik wil nu al zijn zoals U mij bedoeld hebt. Met al mijn goede eigenschappen. En dat ik zelfs met al mijn zwakke eigenschappen U mag verheerlijken en mag vergroten. Want U bent God Almachtig. Halleluja.

----------,----------

En het gebeurde op dezelfde dag dat de HEERE de Israëlieten uit het land Egypte leidde, ingedeeld naar hun legereenheden.

Hoofdstuk 13

Bevel tot heiliging van de eerstgeborenen

Tocht naar de Schelfzee

De wolkkolom en de vuurkolom

Het volk Israël heeft Egypte verlaten. Na een spectaculaire periode waarin God Almachtig tien plagen over het land deed neerkomen om de Farao te dwingen het volk Israël te laten gaan.

Het vorige hoofdstuk eindigde dat het volk Israël uit Egypte vertrok, ingedeeld naar hun legereenheden. Dat betekent dat elke stam van het volk Israël zich verzamelde en gezamenlijk optrok. De stammen naar de kinderen van Jakob, de twaalf zonen.

Misschien is het hier ook wel gewoonte geweest dat de stam van de oudste zoon Ruben voorop ging, en dat de karavaan afgesloten werd met nakomelingen van de jongste zoon Benjamin.

De laatste plaag die God Almachtig over het volk van Egypte deed neerkomen was het doden van alle eerstgeborenen. Dit gold voor de Egyptenaren, maar ook voor het Israëlitische volk, wanneer zij geen bloed van het paaslam aan hun deurposten en bovendorpel hadden aangebracht.

Over die eerstgeborenen gaat het nu verder in dit hoofdstuk, waarin natuurlijk alles verwijst naar Jezus Christus, de Eerstgeborene van God Almachtig. (Rom. 8:29, Kol. 1:14, Kol. 1:15, Kol. 1:18)

Want God Almachtig zegt tegen Mozes dat hij tot de Israëlieten moet spreken dat alle eerstgeborenen van het volk Israël aan God geheiligd moeten worden. Dat betekent dat het aan God toekomt. Apart gezet moet worden voor God.

En dat niet alleen van de mensen, maar ook van het vee. Alles wat uit de baarmoeder voortkomt.

📖 Rom. 8:29 Want hen die Hij van tevoren gekend heeft, heeft Hij er ook van tevoren toe bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder veel broeders.

📖 Kol. 1:14 Christus, Eerstgeborene van de schepping en Hoofd van Zijn gemeente.

📖 Kol. 1:15 Hij is het Beeld van de onzichtbare God, de Eerstgeborene van heel de schepping.

📖 Kol. 1:18 En Hij is het hoofd van het lichaam, namelijk van de gemeente, Hij, Die het begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn.

In Ex. 34:19 staat dat alles wat de baarmoeder uitkomt van de Here is. Maar ik wil hier nog verder in gaan. Namelijk dat ***alles*** van de Here is.

📖 Ex. 34:19 Alles wat de baarmoeder opent, behoort Mij toe, ja, al uw vee dat mannelijk is, wat de baarmoeder van rund of schaap opent.

Zoals de mens de klei is van de pottenbakker (Jer. 18). De mens heeft zelf geen enkel bezit; hij is immers naakt ter wereld gekomen en zal ook naakt deze wereld weer verlaten; zo ga ik er altijd vanuit dat ***alles*** wat de mens *'bezit'* van de Here is.

De mens heeft ***alles*** als het ware in bruikleen. De mens kan helemaal niets meenemen naar de volgende fase van zijn leven.

----------...----------

Het verbaast mij dat in veel teksten in de Bijbel expliciet wordt aangegeven dat juist het mannelijke zo belangrijk is. Maar in deze tekst in Ex. 13:2, maar ook in Ex. 34:19 wordt dit niet weergegeven. Dat bevestigt mij er dus in dat het vrouwelijk net zo belangrijk is als het mannelijk. Wij allemaal zijn schepselen van de Heer. Ongeacht onze sexe.

📖 Ex. 13:2 Heilig voor Mij alle eerstgeboorenen: alles wat de baarmoeder opent onder de Israëlieten, van de mensen en van het vee, dat behoort Mij toe.

Ik kwam ergens op internet het citaat tegen dat God Almachtig de eerstgeborenen van het volk Egypte genomen had omdat Hij de eerstgeborenen uit het volk Israël een bijzondere plaats wilde toekennen.

In Ex. 4:22 staat dat ***Israël*** de eerstgeborene van God Almachtig is.

📖 Ex. 4:22 Dan moet u tegen de Farao zeggen: Zo zegt de HEERE: Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël.

Op diverse plaatsen in de Bijbel staat over Jezus Christus dat Hij de Eerstgeborene van God Almachtig is.

Jezus Christus is ***uit*** het volk Israël, uit de stam van Juda en heeft het volk Israël vrijgekocht uit de slavernij en de onderdrukking van satan. Net zoals Mozes in het verhaal van Exodus het volk Israël heeft vrijgekocht uit de slavernij en de onderdrukking van de Farao van Egypte.

De eerstgeborenen representeren dus het hele volk Israël. Maar met welk doel?

- dat zij namens het volk Israël God Almachtig zouden dienen;
- dat zij God Almachtig offers namens het volk zouden brengen;
- dat zij namens het volk Israël verzoening zouden bewerken tussen God Almachtig en het volk;
- dat zij zouden zegenen in opdracht van God Almachtig;
- dat zij het volk zouden waarschuwen bij gevaar door op de sjofar te blazen;
- dat zij het volk Israël ten voorbeeld zouden zijn hoe zij voor God Almachtig zouden moeten leven.

Maar deze functies konden de eerstgeborenen niet waarmaken.

En omdat tijdens de aanbidding van het gouden kalf (Ex. 32) alleen de nakomelingen van Levi niet meededen met deze verschrikkelijke afgodendienst heeft God Almachtig al deze functies, die eigenlijk aan de eerstgeborenen van het volk toekwamen, aan de Levieten gegeven. Daarom zijn zij het priestergeslacht geworden. (Ex. 32:26)

📖 Ex. 32:26 ging Mozes bij de ingang van het kamp staan en zei: Wie bij de HEERE hoort, moet bij mij komen. Toen verzamelden al de Levieten zich bij hem

Toch heeft óók het priestergeslacht van het volk Israël er vaak een potje van gemaakt.

Lees de vier Evangeliën in de Bijbel maar en wat ik daarover geschreven heb in mijn mijmeringen bij de vier Evangeliën.

Jezus Christus heeft deze ernstige tekortkomingen van het priestergeslacht (lees: religieuze leiders) openlijk aan de kaak gesteld. En Hijzelf heeft de priesterfunctie in al Zijn geledingen op Zich genomen.

Jezus Christus is de Plaatsvervanger geworden van de eerstgeborenen van het volk Israël en van het priestergeslacht van het volk Israël. Daarom wordt Hij de Hogepriester genoemd waar het Bijbelboek Hebreeën zo veel over spreekt. Maar het ***was*** bedoeling dat de eerstgeborenen van het volk Israël een offer zouden zijn voor God Almachtig. Deze zouden Gods dienstknechten moeten zijn namens het hele volk Israël

----------,----------

Omdat het volk Israël in grote haast uit Egypte vertrok, hadden zij geen tijd om het deeg in de deegtroggen te laten zuren (Ex. 12:34). En dit beeld neemt God Almachtig als gedenkteken voor het volk Israël.

📖 Ex. 12:34 Toen pakte het volk zijn deeg op nog vóór het gezuurd was. Hun baktroggen waren in hun kleren op hun schouders gebonden

De uittocht van het volk Israël was zo een enorme manifestatie van Gods heerlijkheid en Gods macht dat God Almachtig het volk Israël opdroeg om dit elke jaar opnieuw te herdenken. Een herdenkingsperiode van zeven dagen waarin het volk Israël niets gezuurds mochten eten.

Op www.sign2god.com/agenda/FOB/FOB.html staat de volgende beschrijving over gezuurd en ongezuurd:

Gezuurd & ongezuurd

Je kunt je nu afvragen wat gezuurd of ongezuurd nu eigenlijk inhoudt. Kortweg kun je het als volgt zeggen:

Gezuurd = brood en gebak waarin wél gist of een ander rijsmiddel gebruikt. Ongezuurd = brood of gebak zónder gist of rijsmiddelen.

Bij het feest van de ongezuurd broden wordt dus een week lang géén brood of gebak gegeten waaraan gist of rijsmiddelen zijn toegevoegd. Maar omdat je in de Bijbel leest dat alle gist en zuurdesem ook uit het huis werd verwijderd, zou je kunnen concluderen dat je eigenlijk beter niks met gist kunt eten!

Gist is de verzamelnaam voor honderden soorten eencellige schimmels. Het behoort tot de splijtzwammen. Gist is in staat om suiker om te zetten (=stofwisselingsproces) in alcohol of koolzuur (=kooldioxide (CO2). Dit kan zowel met als zonder zuurstof plaatsvinden.

In het geval van brood of gebak, zorgt gist ervoor dat het deeg luchtiger wordt. Er ontstaat dan m.n. koolzuurvorming in het deeg, waardoor het rijst. Ook wordt de smaak van het deeg door de gist verbeterd. Er ontstaat een kleine hoeveelheid alcohol in het deeg, maar deze verdwijnt bij het bakken van het brood/ gebak. Het gistingsproces wordt ook wel fermenteren genoemd. (Echter voor fermenteren kunnen ook bacteriën of enzymen gebruikt worden). Gisten of fermenteren is een tijdrovend proces.

Gist is tegenwoordig zowel in verse als gedroogde vorm verkrijgbaar of wordt verwerkt als gistextract. Dit wordt bijvoorbeeld in kant-en-klare sausjes en jus-tjes nog wel eens gebruikt, om de saus wat luchtiger te maken. Of in bijvoorbeeld paneermeel.

Behalve gist, worden in het tegenwoordige kant-en-klare supermarktgebak ook rijsmiddelen gebruikt. Denk aan koek, brood, beschuit, crackers, taart, cake etc.

Rijsmiddelen worden meestal aangegeven met een E-nummer. Veelgebruikt zijn E450 (difosfaten) en E500 (natriumcarbonaten), maar ook andere E-nummers kunnen als rijsmiddel worden gebruikt.

Dit staat dan wel op de verpakking aangegeven als 'rijsmiddelen'. Ook in kant-en-klare bakmixen zitten rijsmiddelen. Denk aan broodmix, pannenkoekenmix, cakemeel, zelfrijzend bakmeel, etc.

Verder zijn er nog rijsmiddelen op de markt als 'bakpoeder', 'wijnsteenzuurbakpoeder', 'baksoda' etc. Deze worden dan zelf aan bijv. bloem toegevoegd om te bakken.

Zuurdesem is zuurdeeg wat veel gebruikt wordt bij het bakken van brood (= dus gezuurd brood). In het moderne broodmachine tijdperk gebruikt men meestal gedroogde gist. Vroeger gebruikte men echter meestal zuurdeeg. Dit is een basisdeeg waarvan je steeds een beetje bewaart om nieuw deeg mee te maken. Het hele proces is een tijdrovende bezigheid.

Ongezuurd brood is dus eigenlijk 'ongerezen' oftewel 'snel-klaar' brood.

----------,----------

In Ex. 13:5 staat dat deze zeven dagen van ongezuurd brood eten moet plaatsvinden als het volk Israël in het Beloofde Land zal zijn aangekomen, en wel in de maand ***ABIB***.

Volgens www.christipedia.nl :

Abib is de eerste maand van de oud-Israëlitische kalender en valt in onze periode maart/april. De Bijbel spreekt van de "maand van de Abib" (Hebr. Hodesh Ha'Abib). De maand heet niet "maand Abib" maar "maand van de Abib". De Abib is het koren in een bepaald groeistadium, te weten wanneer het koren vers en rijp in de aren staat. Abib betekent dus niet "groene aren", zoals de oude vertalingen Statenvertaling en King James vertalen, want het gaat om rijpe korenaren.

De maand van de jonge en rijpe korenaren moest als de eerste der maanden gelden: (Ex 12:2) De maand begint met de nieuwe maan die onmiddellijk voorafging aan de rijpe korenaren. Later, na de Babylonische ballingschap, werd de maand Nisan genoemd. (Neh. 2:1)

Uit het vervolg van het Bijbelboek Exodus weet ik dat de reis van het volk Israël naar het Beloofde Land veertig jaar geduurd heeft.

In deze veertig jaar heeft het volk helemaal geen brood gegeten, niet gezuurd en niet ongezuurd. Waar zouden zij dat meel vandaan moeten halen als zij alleen maar in de woestijn rondzwierven?

📖 *Ex. 13:5 Het zal gebeuren, als de HEERE u gebracht heeft in het land van de Kanaänieten, Hethieten, Amorieten, Hevieten en Jebusieten, dat Hij uw vaderen gezworen heeft u te geven, een land overvloeiend van melk en honing, dat u dan in deze maand dit dienstwerk zult verrichten*

📖 *Ex. 12:2 Deze maand zal voor u het begin van de maanden zijn. Hij zal voor u de eerste zijn van de maanden van het jaar.*

📖 *Neh. 2:1 Het gebeurde in de maand Nisan, in het twintigste jaar van koning Arthahsasta, toen er wijn voor hem gereedstond, dat ik de wijn nam en aan de koning gaf. Nu was ik nooit in zijn tegenwoordigheid verdrietig geweest*

In de veertig jaar dat het volk Israël door de woestijn zwierf voedde God Almachtig het volk Israël door elke dag Manna uit de hemel neer te laten komen (Ex. 16).

God Almachtig geeft hier dus een herdenkingsfeest aan het volk Israël dat pas zal gelden als zij ***in*** het Beloofde Land zijn aangekomen. En als zij deze uittocht uit Egypte dan gedenken, dan moeten de ouders hun kinderen exact vertellen wat het feest betekent, en wat dus die uittocht uit Egypte betekende.

Dan worden er in Ex. 13:9 woorden gebruikt die ik herken uit Deut. 6:4-9. De uittocht van het volk Israël moet als een teken worden beschouwd dat '*op uw hand is, en als een herinnering tussen uw ogen*'.

Dat moet het volk Israël dus weten en herdenken.

Dat moet het volk Israël elk jaar weer aan hun kinderen vertellen.

Net als de boodschap dat God Almachtig Één is. En dat het volk Israël God moet liefhebben met heel hun hart, met heel hun ziel en met heel hun kracht.

Hier worden drie dingen genoemd: ***hart, ziel en kracht***. Dit kun je ook lezen als geest, ziel en lichaam, en dit kun je ook weer lezen als God de Vader, God de Zoon, God de Heilige Geest. Drie Personen, elk met hun eigen functie en taak. Maar toch Één.

In de Nederlandse taal kennen wij het woord eenheid. Als in de Drie-eenheid. Dit woord komt echter niet in de Bijbel voor, al hoewel ik ervan overtuigd ben dat deze er wel degelijk is.

In de Engelse taal kunnen we het woord Drie-eenheid wel degelijk uitsplitsen in *'trinity'* en *'unity'*.

Waarom maak ik dit onderscheid?

Omdat ik en de wedergeboren Christenen één zijn met God Almachtig. (Lees het Hogepriesterlijk gebed in Joh. 17).

Wij zijn één met Jezus Christus zoals Hij Één is met de vader. Wij leven dus in eenheid met God. (Joh. 10:30, Jes. 54:5, Joh. 5:19, Joh. 14:9)

📖 Deut 6:4-9 Luister, Israël! De HEERE, onze God, de HEERE is één! Daarom zult u de HEERE, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw kracht. Deze woorden, die ik u heden gebied, moeten in uw hart zijn. U moet ze uw kinderen inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat. U moet ze als een teken op uw hand binden en ze moeten als een voorhoofdsband tus-sen uw ogen zijn. U moet ze op de deurposten van uw huis en op uw poorten schrijven.

📖 Joh. 10:30 Ik en de Vader zijn één.

📖 Jes. 54:5 Want uw Maker is uw Man, HEERE van de legermachten is Zijn Naam, en uw Verlosser is de Heilige van Israël, de God van heel de aarde zal Hij genoemd worden.

📖 Joh. 5:19 Jezus dan antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze.

📖 Joh. 14:9 Jezus zei tegen hem: Ben Ik zo'n lange tijd bij u, en kent u Mij niet, Filippus? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien; en hoe kunt u dan zeggen: Laat ons de Vader zien?

Dan vanaf Ex. 13:13 gaat het over het vrijkopen van mens en dier.

God Almachtig beval het volk Israël om al het mannelijke eerstgeborene aan Hem te geven. Als een offer.

Maar als men dat niet wilde of niet kon, dan kon men het eerstgeborene vrijkopen. In ruil voor het offeren van dat eerstgeborene kon men dan een lam offeren aan God Almachtig. En natuurlijk gebeurde dat bij al het mannelijke ***<u>én</u>*** vrouwelijke eerstgeborene van de mensen. (Lev. 12:6)

Die zie je ook wanneer Jozef en Maria Jezus hun zoon Jezus voor het eerst meenemen naar de tempel in Jeruzalem om het kind aan God Almachtig op te dragen. Ook zij moesten een offer meenemen in plaats van het kind.

Jezus Christus werd in dit geval vrijgekocht voor een paar tortelduiven of jonge duiven. (Luk. 2:22-24).

Als men een dier niet wilde vrijkopen (of kon), dan moest het eerstgeboren dier de nek gebroken worden. Dat zou betekenen dat het bloed van het dier zich zou vermengen in het lichaam waardoor het hele dier niet gegeten kon worden omdat het dan onrein was.

Als een dier namelijk geslacht wordt stroomt het bloed naar buiten en vermengt zich dus niet met de rest van het dier.

Dit omdat in het bloed het leven zit en daarom niet gegeten mocht worden door het volk Israël (waarvan ik geloof dat dit nog steeds zou gelden voor alle mensen). (Gen. 9:4)

Waarom de ezelin uitgezonderd wordt weet ik niet. Misschien omdat de ezelin bij uitstek een lastdier was. Een stuk gereedschap voor het volk Israël waar zij echt niet buiten konden? Ik weet het niet; wie het wel weet mag het zeggen.

Heel het ritueel van eerstgeborenen, het vrijkopen, het offeren van het lam is dus een direct gevolg van het feit dat God Almachtig Zijn volk vrijgekocht heeft, door het uit de slavernij en onderdrukking van het Egyptische volk te halen. Hiervoor moesten alle eerstgeborenen in Egypte sterven.

Dat is ook de reden dat Jezus Christus moest sterven.

Hij is de Eerstgeborene van Gods volk. En zoals hiervoor al beschreven is, is Hij ook de Hogepriester voor Gods volk, Die ook spreekt namens Gods volk.

📖 *Lev. 12:6 Wanneer de dagen van haar reiniging voor een zoon of een dochter voorbij zijn, moet zij een lam van een jaar oud als brandoffer en een jonge duif of tortelduif als zondoffer bij de priester brengen, bij de ingang van de tent van ontmoeting.*

📖 *Luk. 2:22-24 En toen de dagen van haar reiniging volgens de wet van Mozes vervuld waren, brachten zij Hem naar Jeruzalem om Hem de Heere voor te stellen, zoals geschreven staat in de wet van de Heere: al wat mannelijk is dat de moederschoot opent zal heilig voor de Heere genoemd worden en om een offer te brengen volgens wat gezegd is in de wet van de Heere, een paar tortelduiven of twee jonge duiven.*

📖 *Gen. 9:4 Maar vlees met zijn leven, zijn bloed, er nog in mag u niet eten.*

Omdat er niets was dat het volk Israël vrij kon kopen uit de slavernij en onderdrukking van satan, moest er een Bloedoffer vloeien.

En dat Bloedoffer was Jezus Christus Zelf. De eerstgeborene en Eniggeboren Zoon van God Almachtig Zelf.

En omdat God de Vader en God de Zoon en God de Heilige Geest in een Heilige Eenheid zijn, gaf God Almachtig dus Zichzelf aan de wereld om geofferd te worden. (Wie oren heeft, die hoort het!)

Daarom was satan ook zo onnoemelijk blij toen Jezus Christus stierf aan het kruis van Golgotha. Hij dacht namelijk dat hij God Almachtig voor eens en altijd verslagen had en dat hijzelf nu de plaats van God zou kunnen innemen.

Maar satan had geen rekening gehouden met de scheppende kracht die God Almachtig had en heeft en zal hebben.

Zoals God Almachtig met één woord kon zeggen *'er zij licht*' en er was licht (Gen. 1:3) En zoals Jezus Christus Zelf zei in Joh. 10:17-18 dat Hij de macht had om het leven neer te leggen en weer op te nemen.

📖 Gen. 1:3 En God zei: Laat er licht zijn! En er was licht.

📖 Joh. 10:17-18 Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen. Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf; Ik heb macht het te geven, en heb macht het opnieuw te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.

God Almachtig Zelf ***in*** Jezus Christus heeft de mensheid vrijgekocht uit de slavernij en onderdrukking van satan. Maar dit gebeurt wel volgens Gods plan en in Zijn volgorde.

Daarom moest eerst het volk Israël tot Gods eigendom gemaakt worden (Ps. 135:4, Deut. 7:6).

📖 Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom

📖 Deut. 7:6 Want u bent een heilig volk voor de HEERE, uw God. De HEERE, uw God, heeft ú uitgekozen uit alle volken op de aardbodem om voor Hem tot een volk te zijn dat Zijn persoonlijk eigendom is.

Daarom moest eerst Jezus Christus naar deze wereld komen.

Daarom moest Jezus Christus sterven (geofferd worden) om ***allereerst*** Gods eigendom, het hele volk Israël, vrij te kopen als voorbereiding op de verlossing van de ***hele*** wereld.

Dat betekent onder andere dat het volk Israël eerst gereinigd moest worden van al hun ongerechtigheden en zonden. Want God Almachtig is een Heilig God. Een God zonder ongerechtigheden en zonder zonden.

Dát is het rijke Evangelie dat ik heb.

Ik moet je eerlijk zeggen dat ik dit op deze wijze nog nooit in de kerken gehoord heb. In de kerken wordt geleerd dat wanneer je in dit leven Jezus Christus niet aanneemt dat je dan bij je sterven hier op aarde, zult branden in de hel tot in de oneindigheid.

Maar ***dát*** is geen goed nieuws wanneer het jouw weerbarstige puberale veertienjarige zoon betreft, die niets van God Almachtig af wil weten.

Dát is geen goed nieuws als jouw puberale zoon dan sterft doordat hij bijvoorbeeld onder een auto komt. En dan zal hij branden in de hel tot in eeuwigheid?

Het goede nieuws is dat eens ***alle*** mensen in de hemel, op de aarde en alle mensen onder de aarde hun knieën zullen buigen voor Jezus Christus. Dat eens ***alle*** mensentong zal belijden dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is (Fil. 2:10-11).

Maar zover is het nu nog niet. Op dit moment, vandaag de dag, is het getal van Gods kinderen, dat Hij Zich ten eigendom heeft gemaakt, nog niet vol.

De kinderen van God Almachtig die Hij geroepen heeft vóór de grondlegging van deze wereld (Ef. 1:4, Rom. 8:29).

De kinderen van God Almachtig die geroepen zijn om te geloven. Zij hebben het geloof als een gave van God gekregen, als een cadeau. (Ef. 2:8-9)

De kinderen van God Almachtig die geroepen zijn om de goede werken te doen die God van te voren bereid heeft. (Ef. 2:10) En dat niet voor hun eigen belang, maar om de geestelijke bolwerken te helpen afbreken die tegen God zijn (II Kor. 10:3-6 NBV)

Het uiteindelijke doel zal zijn, en daarvoor wordt het volk Israël vandaag de dag voorbereid en opgeleidt, om de ***<u>hele</u>*** mensheid te redden.

Ik ben er van overtuigd dat de wedergeboren Christenen uit alle tijden een deel van het volk Israël is. Namelijk het tien-stammenrijk dat ten tijde van de ballingschap naar Assyrië in ±722 voor Christus is verbannen.

Dit tien-stammenrijk heeft zich vanaf hun verbanning vermengd met de lokale bevolking, zodat niemand meer weet waar ze zijn. En zij zelf weten ook niet meer dat zij nakomelingen zijn van het Israël. En let wel! Het tien-stammenrijk is het grootste gedeelte van het hele volk Israël, het twaalf-stammenrijk.

Zij moeten allereerst geroepen worden door de wedergeboren Christenen, die Zijn roepstem hebben aangenomen. Zij moeten het Evangelie van Jezus Christus de wereld in brengen. Zodat iedereen die door God geroepen is het Evangelie zal horen (Het geloof komt door het horen Rom. 10:14).

📖 Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

📖 Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

📖 Rom. 8:29 Want hen die Hij van tevoren gekend heeft, heeft Hij er ook van tevoren toe bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder veel broeders.

📖 Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

📖 Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

📖 II Kor. 10:3-6 NBV We leven wel in deze wereld, maar vechten niet met de wapenen van deze wereld. De wapens waarmee wij ten strijde trekken dienen niet ons eigen belang, maar zijn er om met hun kracht bolwerken te slechten voor God……

📖 Rom. 10:14 Hoe zullen zij dan Hem aanroepen in Wie zij niet geloven? En hoe zullen zij in Hem geloven van Wie zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen zonder iemand die predikt?

Als het hele volk Israël compleet is en herenigd is (twee- en tien-stammenrijk, Hos. 1:11) en zich onder het Hoofd Jezus Christus gesteld zal hebben, zal de volgende fase ingaan.

Die fase die wat mij betreft wordt gekenmerkt door I Petr. 3:18-19 dat Jezus Christus naar het dodenrijk zal gaan om daar het Evangelie te verkondigen. Met maar één doel: om ***iedereen*** tot bekering te brengen.

📖 Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

📖 I Petr. 3:19-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd waarin weinige, dat is acht, mensen behouden werden door het water heen.

----------,---------

Zou de liefde van God Almachtig niet veel groter zijn dan het meest verstokte zondaarshart van de mens?

God Almachtig is in-control. God is soeverein en de dingen gebeuren zoals ze gebeuren moeten. Naar Gods plan en volgens Zijn vastgestelde volgorde.

Daarom is de instelling van het Pascha zo belangrijk. Toen en nu. Er liggen hele duidelijke lijnen tussen de verschillende geschiedenissen:

- Wat het volk Israël allemaal overkwam in de tijd van de Egyptische slavernij, de onderdrukkingen door de Farao van Egypte en de bevrijding daaruit;
- Wat het volk Israël allemaal overkwam in de tijd van de geestelijke slavernij, de onderdrukking van satan en de bevrijding daaruit;
- Wat Gods kinderen (het herenigde volk Israël) vandaag de dag allemaal overkomt, de onderdrukking van de wereld en de bevrijding daaruit.

📖 Ex. 3:17 Toen de Farao het volk had laten gaan, is het gebeurd dat God hen niet leidde langs de weg door het land van de Filistijnen, hoewel dat korter was. Want God zei: Anders zal het het volk berouwen bij het zien van oorlog en wil het naar Egypte terugkeren.

God Almachtig zegt ook vandaag: '*prent het je kinderen in, plaats dit verhaal als een herinnering tussen uw ogen en als een teken op uw hand.*'

De dingen gebeuren zoals ze gebeuren moeten. Maar de bevrijding van het volk Israël, zoveel duizenden jaren geleden, staat symbool voor wat er morgen met mij en de wereld staat te gebeuren. Zij die oren hebben, horen!

----------,----------

📖 Ex. 32:9 Ook zei de HEERE tegen Mozes: Ik heb dit volk gezien, en zie, het is een halsstarrig volk.

Als je het vervolg van de geschiedenis leest, te beginnen met Ex. 13:17 dan krijg ik de indruk dat God Almachtig het volk Israël door en door kende.

📖 Deut. 9:6 Daarom moet u weten dat het niet vanwege uw gerechtigheid is dat de HEERE, uw God, u dit goede land geeft om het in bezit te nemen, want u bent een halsstarrig volk.

Zo goed zelfs dat Hij van te voren wist dat het een hard en hardnekkig volk was (Ex. 32:9, Deut. 9:6) en dat het volk Israël snel de moed zou verliezen en hun vertrouwen in God Almachtig.

Daarom zegt God Almachtig: '*Ik laat hen niet de kortste weg naar het Beloofde Land gaan, maar Ik maak een omweg met ze zodat ze enerzijds Mijn macht en Almacht zullen zien, maar anderzijds ook nooit zullen terugverlangen naar Egypte*'.

God Almachtig leidde het volk Israël daarom naar de Schelfzee.

----------...----------

Wat doe ik als je aan het mijmeren bent?

Ik ga op internet zoeken waar de Schelfzee ligt. En dan verbaas ik mij erover dat alleen al de locatie (de Schelfzee) zoveel verschil van mening oplevert terwijl de plaats waar het volk Israël straks die Schelfzee gaat oversteken bekend is als de plaats Etham.

Ook vraag ik mij af waarom God Almachtig ***die*** route koos.

Was het immers Mozes zelf niet die vanuit het land Midian ***om*** de Golf van Akaba heenging om het kleinvee van zijn schoonvader Jethro te hoeden bij de berg Horeb? (Ex. 3:1).

📖 Ex. 3:1 En Mozes hoedde het kleinvee van zijn schoonvader Jethro, de priester van Midian. Hij dreef het kleinvee tot voorbij de woestijn, en hij kwam bij de berg van God, de Horeb.

Als Mozes die route rond de Golf van Akaba kon lopen, waarom zou het volk Israël dat niet kunnen?

Het antwoord is nog steeds dat God Almachtig Zijn macht wilde tonen aan Israël door hen dwars door de Schelfzee heen te leiden. En de Schelfzee is een deel van de Golf van Akaba. (Onderstaand kaartje: bron Rinus Kiel over Bijbel, cultuur en wetenschap)

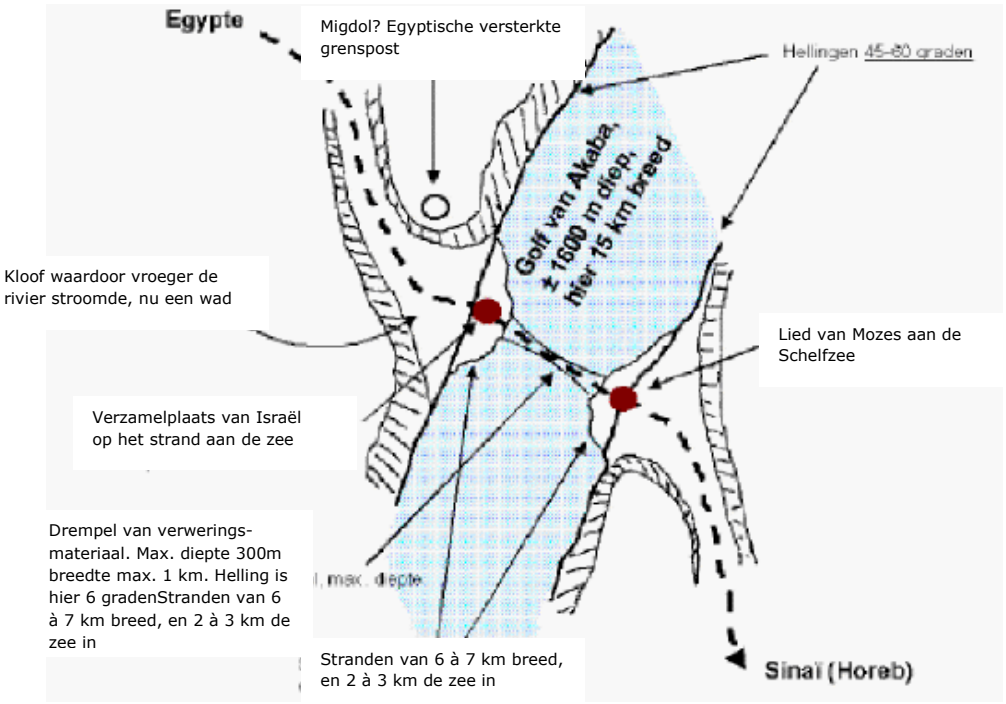

Opmerkelijk trouwens dat met alle archeologische kennis die wij vandaag de dag hebben, de exacte locatie schijnbaar niet te bepalen is waar het volk Israël door de Schelfzee getrokken is.

----------,----------

In plaats dat God Almachtig het volk Israël door het land van de Filistijnen leidde (wat de kortste weg was), boog het volk Israël naar het zuiden af, om bij een gedeelte van de Golf van Akaba uit te komen dat Schelfzee heet, bij de plaats Etham.

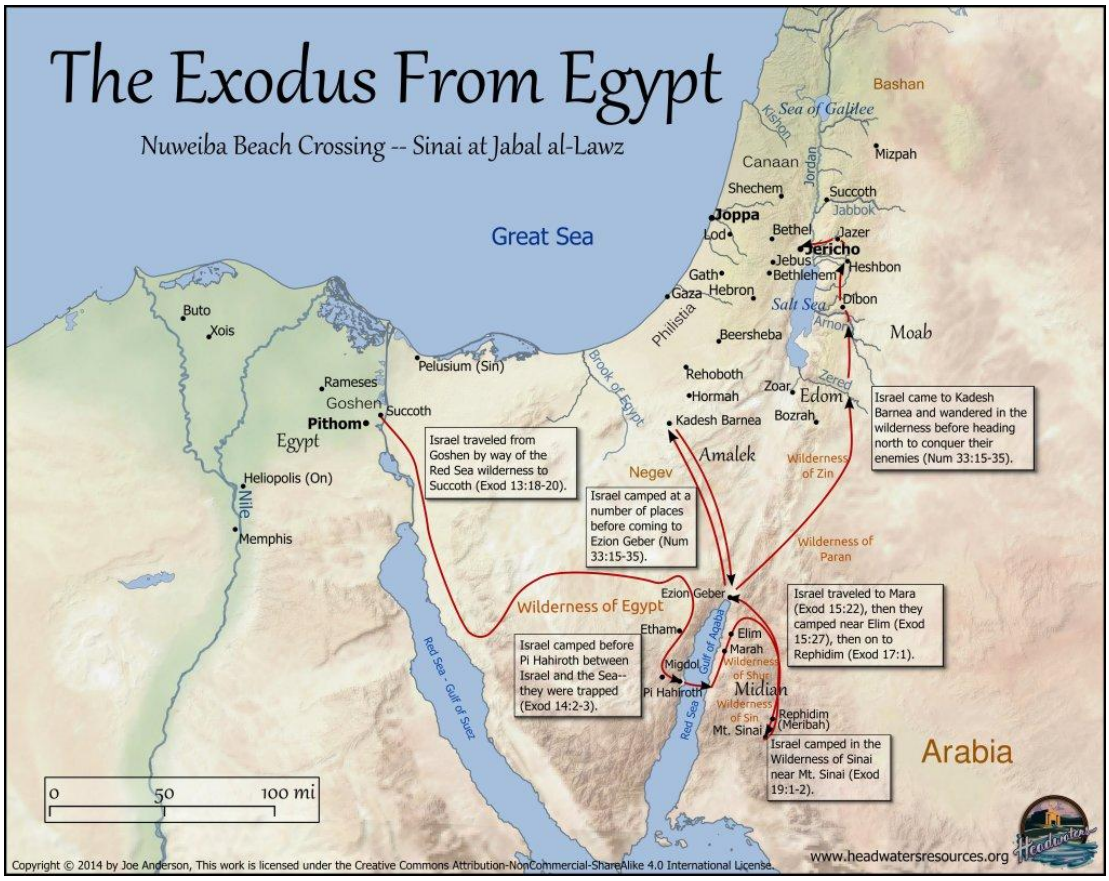

Als je op bovenstaand kaartje kijkt dan ligt Etham dus aan de linkerkant van de Golf van Akaba. Dat moet dan trouwens vlak bij de berg Horeb liggen waar God Almachtig Mozes voor de eerste keer riep.

De berg Horeb was de plaats waar God het volk Israël heen wilde hebben om Hem te dienen (Ex. 3:12).

Maar de berg Horeb wordt voorbijgegaan door naar Etham te gaan, om daar de Golf van Akaba over te steken en het land Midian in te trekken, waar de familie van Zippora, de vrouw van Mozes vandaan kwam.

📖 *Ex. 3:12 En Hij zei: Voorzeker, Ik zal met u zijn, en dit zal voor u het teken zijn dat Ík u gezonden heb: Als u het volk uit Egypte geleid hebt, zult u God dienen op deze berg.*

📖 *Ex. 2:16 De priester van*

Of was dit allemaal niet zo toevallig? Want Jethro, de schoonvader van Mozes was een priester van God Almachtig. (Ex. 2:16)

Midian had zeven dochters. Zij kwamen om water te putten en vulden de drinkbakken om het kleinvee van hun vader te drinken te geven.

Veel om over te mijmeren dus. Maar de Bijbel geeft niet meer informatie op dit moment. Dus neem ik het aan, zoals het er staat. En dat is dat het volk Israël (met de beenderen van Jozef) in Etham aankwam.

----------,----------

Wat zal dat overigens een schouwspel zijn geweest. God Almachtig, Die overdag in een wolkkolom aan het hoofd van het volk Israël uittrok, en 's-nachts in een vuurkolom om hen licht te geven.

Dat moet toch het ultieme bewijs zijn geweest dat het God Almachtig Zelf was die Zich om Zijn volk bekommerde?

Op www.herschepping.nl kwam ik de volgende verklaring over deze kolommen tegen:

> ***Wolk- en vuurkolom***
>
> *De meest spectaculaire en meest zichtbare manier waarop God zijn volk Israël heeft geleid was ongetwijfeld de wolk- en vuurkolom tijdens hun lange verblijf in de woestijn. Het was het bijna tastbare bewijs van Gods persoonlijke aanwezigheid, waarmee Hij het volk de weg wees.*
>
> *"De HEER ging voor hen uit om hun de weg te wijzen, overdag in een wolkkolom, 's nachts in een lichtende vuurzuil." (Exodus 13:21, NBV2004)*
>
> *Overdag gaf God de looprichting aan met een wolk die zich bewoog in de richting van het reisdoel. Tegelijk was die wolk een bescherming tegen de brandende zon.*
>
> *De wolkkolom was een symbool van stabiliteit, kracht en zichtbare zekerheid.*
>
> *'s Nachts was er een vuurzuil die voorop ging om de weg te wijzen en die tegelijk zorgde voor licht en warmte. Hoe dichter iemand bij deze vuurzuil kampeerde, hoe meer hij daarvan kon genieten.*
>
> *In de nabijheid van God is altijd de grootste zegen te vinden. Het volk voelde zich veilig onder de bescherming van de machtige God, die hen op zo'n wonderbaarlijke manier had verlost van de slavernij en hen zo concreet de weg wees.*

"Maar liefdevol als u bent, hebt u hen zelfs toen, daar in de woestijn, niet verlaten. Boven hen stond steeds de wolkkolom om hun bij dag de weg te wijzen, en 's nachts was er de vuurzuil die de weg verlichtte waarlangs ze moesten gaan." (Nehemia 9:19, NBV2004)

Hoofdstuk 14

Door de Schelfzee
De ondergang van de Egyptenaren

Wat er toch in de eerste vijftien hoofdstukken van het Bijbelboek Exodus beschreven wordt is bijna niet met woorden te vertellen.

Eén manifestatie van kracht, één manifestatie van de Macht van God Almachtig die te vergelijken is met de schepping van de aarde.

Wat laten deze eerste vijftien hoofdstukken van het Bijbelboek Exodus veel zien van wat er vandaag de dag allemaal gaande is. De onderdrukking en de slavernij door satan.

📖 Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

📖 Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld

Maar bovenal dat er een bevrijding komt uit die onderdrukking en die slavernij. Deze bevrijding heeft al plaatsgevonden voor het hele volk Israël, het twee-stammenrijk en het tien-stammenrijk.

Deze bevrijding voor de rest van de mensheid moet nog komen. Want op dit moment houdt God Almachtig de mensheid in een diepe 'slaap' als het het Evangelie van Jezus Christus betreft. (Rom. 11:8, Jes. 29:10).

De wedergeboren Christenen (het volk Israël) van vandaag de dag, leven nu in de fase dat het getal van Gods ***geroepen*** kinderen zijn volheid aan het bereiken is. En als dat getal van volheid vol zal zijn, dan zal Jezus Christus op aarde terugkeren om samen met Zijn volk Israël te heersen over deze aarde voor een periode van duizend jaar waarin het heil en de bevrijding uit de onderdrukking en slavernij voor de ***hele*** mensheid een feit zal zijn.

----------,----------

Ik weet dat mijn stelling in deze veel stof doet opwaaien en veel gefronste wenkbrauwen zal opleveren. En ik weet ook dat mijn stelling in deze afgedaan zal worden als '*alverzoeningsleer*'.

Ik kan alleen maar op Gods Woord wijzen. Ik kan alleen maar de woorden spreken die ik God Almachtig hoor spreken door Jezus Christus heen. Dat God de ***hele*** mensheid lief heeft en dat God niets liever wil dat de ***hele*** mensheid gered wordt uit de klauwen van satan. En dit gaat ook gebeuren.

Voor diegenen die moeite hebben met deze woorden, zeg ik: Keur niet gelijk alles goed; Keur ook niet gelijk alles af. Ga er mee naar God de Vader en vraag Hem hoe deze mijmeringen uitgelegd moeten worden.

Voor mij persoonlijk is deze openbaring van de Heilige Geest een onwrikbare zekerheid geworden. Waarbij ik zeg: De toekomst zal het uitwijzen.

Het zijn tenslotte *mijn mijmeringen*. Ik geloof dat deze rechtstreeks van God Almachtig komen, maar wie ben ik om anderen daarvan te overtuigen?

----------,----------

Net zoals het volk Israël in Ex. 14:2 niet de kortste weg mag gaan naar het Beloofde Land, geldt dit ook voor de mensheid van vandaag. Het volk Israël ***moest*** leren vertrouwen op God Almachtig. De mensheid van vandaag de dag, ***moet*** leren vertrouwen op God.

📖 Ex. 14:2 Spreek tot de Israëlieten en zeg dat zij terugkeren en hun kamp opslaan voor Pi-Hachiroth, tussen Migdol en de zee, voor Baäl-Zefon. Daartegenover moet u uw kamp opslaan, bij de zee.

Het volk Israël was een hardnekkig en een halsstarrig volk (Ex.32:9, Deut.9:6) maar de mensheid van vandaag de dag is vaak niet anders.

📖 Ex. 32:9 Ook zei de HEERE tegen Mozes: Ik heb dit volk gezien, en zie, het is een halsstarrig volk.

God Almachtig had het volk Israël al uitgeleid uit Egypte. De fysieke onderdrukking en de slavernij waren al voorbij.

En dat geldt vandaag de dag precies hetzelfde voor de kinderen van God Almachtig. Zij zijn immers het volk Israël! God heeft de wedergeboren Christenen (waaronder de Messiasbelijdende Joden) al uitgeleid uit de onderdrukking en de slavernij van satan. Maar zoals het volk Israël moest gaan leren omgaan met die vrijheid, moeten wij mensen vandaag de dag dat ook leren.

📖 Deut. 9:6 Daarom moet u weten dat het niet vanwege uw gerechtigheid is dat de HEERE, uw God, u dit goede land geeft om het in bezit te nemen, want u bent een halsstarrig volk.

Zo lees ik ook het wonderbaarlijke hoofdstuk veertien van het Bijbelboek Exodus.

Eén uiting van Gods niet te beschrijven liefde voor de mensheid.

Eén hartenkreet van God Almachtig naar de mensen van vandaag de dag: '*Kom bij Mij, Ik heb alleen het beste voor met jou. Jij mag het Beloofde Land binnengaan. Bekeer je en keer je om naar Mij toe*'

----------,----------

Als je het kaartje op pag. 190 bekijkt, dan zie je dat het volk Israël in het zuiden van de woestijn Sinaï is aangekomen. Voorbij de berg Horeb (waar God Almachtig Mozes voor de eerste keer riep) en nu bij de plaats Etham.

Maar God Almachtig roept het volk op om door te reizen naar Pi-Hachiroth, tussen Migdol en de zee, voor Baäl-Zefon.

Nu laat ik die plaatsen even voor wat het is want het gaat er mij om dat het volk Israël in een hoek wordt neergezet waar ze vóór zich de Schelfzee zien en achter zich de Egyptische Farao zien naderen. En ik kan het niet vaak genoeg zeggen: De Israëlieten hadden in die tijd geen Bijbel waar ze even Exodus 14:23-28 konden opslaan om te lezen dat alle Egyptenaren zouden verdrinken in de Schelfzee.

De Israëlieten zagen de Farao met zijn leger op paarden en strijdwagens in rap tempo op zich afkomen.

De Farao, die nadat de eerstgeborenen in Egypte allemaal om het leven zijn gekomen, het volk Israël eindelijk toestemming gaf om het land Egypte verlaten. Maar die na een paar dagen ziet, wat hem dit heeft gekost.

Want het volk Israël heeft de Egyptenaren eigenlijk beroofd. Al de Egyptenaren hebben hun rijkdommen in sieraden en juwelen en andere bezittingen vrijwillig aan de Israëlieten gegeven. Als ze het land Egypte maar zouden verlaten (Ex. 12:35-36). En nu zijn ze weg.

Zoals Farao al eerder zijn woord en beloften brak doet hij dit nu weer. Hij wil het volk Israël met geweld terughalen en hen weer onder de slavernij plaatsen. Dus gaat hij met zijn leger met paarden en strijdwagens achter de Israëlieten aan. En tot zijn groot genoegen ziet hij dat de Israëlieten zichzelf in een hoek hebben geplaatst waar ze niet meer uit kunnen komen. Hij denkt zelfs dat ze verdwaald zijn. Dat wordt een eenvoudige overwinning.

Maar zoals de Farao buiten de Waard rekent, heeft satan ook buiten de Waard gerekend. Want ook satan ziet dat het volk van God Almachtig in de hoek gedreven is. Satan is namelijk onnoemelijk veel sterker dan alle Christenen bij elkaar, net zoals de Farao van Egypte onnoemelijk veel sterker was dan het hele volk Israël bij elkaar.

Zowel de Farao als satan hebben buiten de Waard gerekend. Zij hebben geen rekening gehouden met God Almachtig, de Schepper van hemel en aarde. Want God maakt wegen die er niet waren. Toen en nu nog steeds. (Jes. 49:11, Jes. 55:9, Jes. 35:8, Rom. 11:33)

📖 *Ex. 12:35-36 De Israëlieten hadden gedaan overeen-komstig het woord van Mozes en hadden van de Egyptenaren zilve-ren voorwerpen, gouden voorwerpen en kleren gevraagd. Bovendien had de HEERE het volk genade gegeven in de ogen van de Egyptenaren, zodat zij hun het gevraagde gaven. Zo beroofden zij de Egyptenaren.*

📖 *Jes. 49:11Ik zal al Mijn bergen tot een weg maken, Mijn gebaande wegen zullen verhoogd worden.*

📖 *Jes. 55:9 Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten*

📖 *Jes. 35:8 Daar zal zijn een effen baan, een weg; de heilige weg zal hij genoemd worden. Een onreine zal er niet over gaan, want hij zal alleen voor hen zijn. Wie deze weg ook gaat, zelfs dwazen zullen niet dwalen.*

📖 *Rom. 11:33 O, diepte van rijkdom, zowel van wijsheid als van kennis van God, hoe ondoorgrondelijk zijn Zijn oordelen en onnaspeurlijk Zijn wegen!*

Het volk Israël wéét dat het in de hoek staat. Maar zie hier. Daar komt God Almachtig. Want als zij bij de plaats aan de oever van de Schelfzee zijn, gaan de wolkkolom en de vuurkolom samen ***achter*** het volk staan om zo scheiding te maken ***en te houden*** tussen Gods volk en de legers van de vijand.

Dit geldt vandaag de dag nog steeds. God Almachtig staat achter de wedergeboren Christenen. God staat achter Zijn volk om hen te beschermen. En die bescherming zal net zo lang duren als God het nodig vindt.

Ook al maakt de Schelfzee het ogenschijnlijk onmogelijk om door te gaan, ook al lijkt het dat de vijandelijke legers van de Egyptische Farao het volk Israël zal verslinden; Farao met zijn legers kan niet bij het volk Israël komen. God verhoedt dit.

----------,----------

Dat is wat vandaag de dag ook gebeurt. God Almachtig verhoedt de vernietiging van Zijn volk door hen te beschermen en te bewaren.

Zichtbaar werd dit bijvoorbeeld toen de staat Israël werd opgericht in 1948.

Zichtbaar werd dit in de zesdaagse oorlog tussen Israël en Egypte en anderen. Iedereen dacht: *'dit is het einde van Israël'*. Maar wat gebeurde er? Het volk Israël won door Gods machtige hand.

En kijk eens naar de bescherming die Israël kreeg van God Almachtig in de tijd van de Golfoorlog; dat de scut-raketten vanuit Irak op Israël werden afgeschoten in het begin van deze eeuw. Geen Israëliet is er door om het leven gekomen.

----------...----------

Het volk Israël werd benauwd, en zij schreeuwden het uit. Ondanks dat zij de vuur en de wolkkolom tussen hen en het Egyptische leger zagen staan. En in het verhaal van Exodus 14 keren zij zich zelfs opnieuw van Mozes af, door hem te verwijten dat hij hen uit Egypte gehaald heeft om nu te sterven hier in de woestijn.

Wat een onbegrip en wat een ondankbaarheid. En dat na wat er allemaal gebeurd is in Egypte.

De kritiek kwam naar Mozes toe, maar door Mozes waren die aanvallen rechtstreeks op God Almachtig gericht.

Ook dat zie je vandaag de dag niet anders. Het leven van de Christen is niet gemakkelijk. En veel Christenen nemen het ook niet zo nauw meer en roepen dat zij beter in de wereld kunnen sterven dan hun vertrouwen op God Almachtig te richten.

Alsof die wereld hen zoveel goeds gebracht heeft. En de aanval wordt dan ingezet op Jezus Christus, maar in Jezus Christus komen die aanvallen rechtstreeks bij God Almachtig terecht.

God Almachtig spreekt door Mozes heen, zoals God dit vandaag de dag door Jezus Christus doet tot de hele mensheid:

'Wees niet bevreesd,
houdt stand,
zie het heil van de HEERE
dat Hij vandaag nog voor u zal bewerken!

Want de Egyptenaren die u vandaag ziet,
zult u tot in de eeuwigheid niet meer terug zien.

De HEERE zal voor u strijden,
en u moet stil zijn'. (Ex. 14:13-14)

📖 Ex. 14:13-14 Maar Mozes zei tegen het volk: Wees niet bevreesd, houd stand, zie het heil van de HEERE dat Hij vandaag nog voor u zal bewerken! Want de Egyptenaren die u vandaag ziet, zult u tot in eeuwigheid niet meer terugzien.
De HEERE zal voor u strijden, en ú moet stil zijn.

Het is God Almachtig die hier spreekt. Het is God die Zijn liefde hier voor de mensheid uitspreekt.

De omstandigheden zien er dreigend uit. De ondergang lijkt een onafwendbaar feit. Maar houdt stand, want God Almachtig is in-control. Hij is de Schepper van deze hemel en aarde. Hij is de Schepper van de mens. Hij zal voor de uitkomst zorgen (I Kor. 10:13).

📖 I Kor. 10:13 Meer dan een menselijke verzoeking is u niet overkomen. En God is getrouw: Hij zal niet toelaten dat u verzocht wordt boven wat u aankunt, maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven om die te kunnen doorstaan.

----------,----------

Dan voltrekt het grote wonder zich. Mozes krijgt opdracht om zijn staf op te heffen. En als Mozes dit doet, splijt de Schelfzee uiteen. Het water gaat linksom en rechtsom. En er openbaart zich een pad over de bodem van de zee. God Almachtig maakt zich wegen die er vroeger niet waren. (Jes. 43:19)

📖 Jes. 43:19 Zie, Ik maak iets nieuws. Nu zal het ontkiemen. Zult u dat niet weten? Ja, Ik zal een weg aanleggen in de woestijn, rivieren in de wildernis.

De geschiedenis van het volk Israël is niet alleen een historisch feit. De geschiedenis van het volk Israël dat als zodanig wordt beschreven in het Bijbelboek Exodus vertelt mijn redding vandaag de dag.

Want God Almachtig heeft ***in*** Jezus Christus een weg geopenbaard die voor mij voor die tijd niet zichtbaar was. God openbaart zich een pad zodat diegenen die geroepen zijn door God veilig kunnen oversteken. Op weg naar het Beloofde Land.

Let wel: het land aan de overkant van de Schelfzee is nog niet het Beloofde Land voor de Israëlieten.

Het volk Israël krijgt nog veel mee te maken. Het volk Israël moet opgeleid worden tot Gods waarden en normen.

Daarvoor verwijs ik naar de vier Evangeliën. Want Jezus Christus heeft in Zijn leven hier op aarde Gods waarden en normen geleerd aan diegenen die wilden leren. Ik noem dit steevast: de masterclasses van Jezus Christus. (Bijvoorbeeld in de Bergrede).

Diegenen die willen leren, zijn rijp en klaar bevonden om het Beloofde Land als eersten in te gaan.

----------...----------

En de Egyptenaren? En de Farao? En satan met zijn trawanten? Zij komen om en zullen nooit weer teruggevonden worden.

Dan zal de mensheid weten dat God Almachtig de HEERE is, als Hij geëerd zal worden in de bevrijding van ons mensen (Ex. 14:18)

📖 Ex. 14:18 Dan zullen de Egyptenaren weten dat Ik de HEERE ben, als Ik geëerd zal worden ten koste van de Farao, ten koste van zijn strijdwagens en ten koste van zijn ruiters

De Egyptenaren achtervolgen de Israëlieten, zoals satan de vrouw achtervolgde uit het Openbaring 12. De vrouw die symbool staat voor de Kerk. Voor het Lichaam van Jezus Christus. Maar God Almachtig doet haar op wonderbaarlijke wijze ontkomen. En dat gebeurt hier met het volk Israël.

Als de legers van de Egyptische Farao ook het pad over de bodem van de Schelfzee berijden, als het volk Israël inmiddels al de overkant bereikt heeft, en dan laat God Almachtig de zee terugvloeien bovenop de Egyptenaren, zodat zij allen verdrinken. En Ex. 14:28 zegt dat niet één van hen overbleef.

📖 Ex. 14:28 Want toen het water terugvloeide, bedolf het de strijdwagens en de ruiters van het hele leger van de Farao, die hen in de zee achterna gekomen waren. Niet een van hen bleef er over

----------,----------

Toen zag Israël de machtige hand die de HEERE tegen de Egyptenaren gekeerd had, en het volk vreesde de HEERE en geloofde in de HEERE en in Mozes, Zijn dienaar.(Ex. 14:31)

📖 Ex. 14:31 Toen zag Israël de machtige hand die de HEERE tegen de Egyptenaren gekeerd had, en het volk vreesde de HEERE en geloofde in de HEERE en in Mozes, Zijn dienaar

Maar zoals ik uit het vervolg van het Bijbelboek Exodus kan lezen was die vrees voor God Almachtig en Mozes niet van lange duur. Want nog geen paar dagen later keerde het volk Israël zich tegen Mozes en tegen God en mopperden alles bij elkaar.

En ook dat is de realiteit vandaag de dag.

----------,----------

Als afsluiting van dit geweldige, hoopvolle en troostgevende hoofdstuk een christelijke mopje:

Een vrijzinnige dominee wandelt door het park en hoort een man God loven prijzen.

Hij vraagt wat er aan de hand is.

"Het is werkelijk geweldig," roept de man, "God redt de Israëlieten van de Egyptenaren door ze door de Rode Zee te laten trekken en het water wordt aan beide zijden tegengehouden."

"Ach weet je," zegt de dominee, "dat moet je zo niet zien. Het water was niet meer dan tien centimeter diep. Iedere schrijver overdrijft bij het optekenen van dergelijke overwinningen."

De man is duidelijk teleurgesteld maar leest toch verder, terwijl de dominee zijn wandeling voortzet.

Even laten hoort de dominee hem nog harder roepen dan de eerste keer: "GEWELDIG, GEWELDIG wat is God FANTASTISCH, Hij kan werkelijk alles."

Snel en nieuwsgierig komt de dominee weer teruggelopen.

"Wat is er aan de hand?" vraagt hij, "waarom ben je zo opgetogen?"

Nou," zegt de man, "wat is God toch geweldig knap dat hij het HELE Egyptische leger in tien centimeter water kon laten verdrinken!"

Hoofdstuk 15

Lofzang van Mozes
Mara en Elim

Het vorige hoofdstuk eindigde ik *mijn mijmeringen* met een christelijk mopje.

Dit is absoluut niet om de doorgang door de Schelfzee belachelijk te maken. Ik heb dit mopje opgenomen om aan te geven dat ***alle dingen*** bij God Almachtig mogelijk zijn. Ook zou er maar tien cm water in de Schelfzee hebben gestaan, dan zou het bij God mogelijk zijn geweest om alle Egyptenaren daarin te laten verdrinken.

----------,----------

Na alle ellende van de afgelopen tientallen jaren is het volk Israël nu in de vrijheid. De onderdrukking en de slavernij zijn voorbij.

Over enige zelfreflectie lees ik niet zoveel bij het volk Israël. Dat zij na het eerste bezoek van Mozes en Aäron aan de Farao boos op hen waren en hen niet meer wilden zien (Ex. 6:8). Maar ook toen zij aan de oevers van de Schelfzee stonden en de Egyptenaren achter zich aan zagen komen (Ex. 14:11).

De Israëlieten uit die tijd hadden geen groot vertrouwen.

- Ondanks de plagen die God Almachtig over Egypte had doen laten komen;
- Ondanks dat God de Egyptenaren zover had gebracht dat zij al hun sierraden, juwelen en waardevolle spullen aan de Israëlieten meegaven (Ex. 12:35);
- Ondanks dat God als een wolkkolom overdag het volk Israël leidde en 's-nachts in een vuurkolom (Ex. 13:21). Vooral dat laatste moet toch een spectaculair gezicht zijn geweest.

Maar het was allemaal geen garantie dat het volk Israël God diepgaand vertrouwde.

----------,----------

📖 *Ex.6:8 Zo sprak Mozes tot de Israëlieten, maar zij luisterden niet naar Mozes door hun moedeloosheid en de harde slavenarbeid.*

📖 *Ex. 14:11 en zij zeiden tegen Mozes: Waren er in Egypte geen graven, dat u ons hebt meegenomen om in de woestijn te sterven? Hoe hebt u dit met ons kunnen doen door ons uit Egypte te leiden*

📖 *Ex. 12:35-36 De Israëlieten hadden gedaan overeenkomstig het woord van Mozes en hadden van de Egyptenaren zilveren voorwerpen, gouden voorwerpen en kleren gevraagd. Bovendien had de HEERE het volk genade gegeven in de ogen van de Egyptenaren, zodat zij hun het gevraagde gaven. Zo beroofden zij de Egyptenaren.*

📖 *Ex. 13:21 De HEERE ging vóór hen uit, overdag in een wolkkolom om hun de weg te wijzen, en 's nachts in een vuurkolom om hun licht te geven, zodat zij dag en nacht verder konden trekken*

Nu, op dit punt in de geschiedenis staat het volk Israël aan de overkant van de Schelfzee.

Op wonderbaarlijke wijze heeft God Almachtig de Schelfzee doen splijten en er werd een weg zichtbaar die er daarvoor nooit was geweest en die er daarna ook nooit meer komen zou.

En het volk Israël mocht die wonderbaarlijk gecreëerde weg bewandelen. Over de bodem van de zee, naar de veilige overkant, terwijl het water links en rechts als muren omhoog torenden.

Qua wonder moet ik dan denken aan de geschiedenis van koning Hizkia in II Kon. 20.

Hizkia geloofde God Almachtig ook niet toen hij zo tot stervens aan toe ziek was en God hem beloofde nog vijftien levensjaren te geven. Dat God als teken van zijn Almacht de schaduw op de treden van de trap tien treden deed teruggaan. (II Kon. 20:8-11).

📖 II Kon. 20:8-11 Hizkia nu had tegen Jesaja gezegd: Wat is het teken dat de HEERE mij gezond zal maken en dat ik op de derde dag naar het huis van de HEERE zal gaan? Jesaja zei: Dit zal voor u een teken van de HEERE zijn dat de HEERE het woord dat Hij gesproken heeft, doen zal: Moet de schaduw tien treden verdergaan of tien treden teruggaan? Toen zei Hizkia: Het is voor de schaduw gemakkelijk om tien treden verder te gaan. Nee, laat de schaduw tien treden teruggaan. En Jesaja, de profeet, riep de HEERE aan, en Hij deed de schaduw tien treden teruggaan van de treden die zij op de treden van Achaz' zonnewijzer naar beneden was gegaan.

God Almachtig is *'Eigenaar'* van de elementen. Hij schiep de elementen door gewoon de woorden uit te spreken: *'er zij.....*' En het was er.

Zowel in deze geschiedenis van de doorgang door de Schelfzee, als in de geschiedenis van koning Hizkia in II Kon. 20, als in de geschiedenis van de storm op het meer van Galilea (Matt. 8:23-27) en het feit dat Jezus Christus over het water liep (Matt. 14:22-36) bewijst dat God Heer en Meester is over de elementen.

----------,----------

Hoe sta ik daar nu in vandaag de dag? Want eerlijk gezegd zijn mijn omstandigheden ook niet altijd om naar huis te schrijven. En als God Almachtig dan tot mij spreekt, in bewoordingen zoals Hij tot het volk Israël sprak in Ex. 14:13-14? Waar is mijn vertrouwen dan op God? En hoe groot is dat vertrouwen op God dan?

📖 Ex. 14:13-14 Maar Mozes zei tegen het volk: Wees niet bevreesd, houd stand, zie het heil van de HEERE dat Hij vandaag nog voor u zal bewerken! Want de Egyptenaren die u vandaag ziet, zult u tot in eeuwigheid niet meer terugzien. De HEERE zal voor u strijden, en ú moet stil zijn.

Het gaat er in de Bijbelse geschiedenissen helemaal niet om dat het volk Israël nu geëerd wordt voor zijn standvastig vertrouwen in God Almachtig, of dat het volk Israël veroordeeld wordt voor hun gebrek aan Godsvertrouwen.

Het gaat er om dat God Almachtig Zijn plannen uitvoert en dat God Zijn beloften na komt. Het gaat erom dat God verheerlijkt wordt!

Natuurlijk heb ik ook mijn vragen waarom het volk Israël ruim tachtig jaar in de onderdrukking en de slavernij moest leven voordat God Almachtig hen uitleidde uit Egypte.

Natuurlijk heb ik ook mijn vragen waarom er zoveel doden moesten vallen door alle plagen heen. Doden onder de bevolking van Egypte die waarschijnlijk helemaal niets wist van de strijd tussen God Almachtig en de Farao van Egypte.

Achteraf kun je heel gemakkelijk zeggen dat het allemaal zo moest zijn. Maar sta er eens voor? Sta er eens midden in?

Sonja en ik hebben veel moeilijkheden moeten overwinnen, maar achteraf gezien kunnen we niet anders dan God Almachtig loven en prijzen omdat Hij ons ***overal*** doorheen gesleept heeft.

Maar ***in*** die moeilijkheden was het niet altijd leuk. Als stormen je leven binnen komen denderen. Als je geloofsvertrouwen behoorlijk op de proef wordt gesteld.

Of zijn wij de enigen die hiermee te maken hebben?

En waarom geldt die reclamezin juist schijnbaar voor mij: '*resultaten behaald in het verleden zij geen garantie voor de toekomst?*'

Zou het niet zo moeten zijn dat ***juist*** de geschiedenissen van God Almachtig een garantie zouden moeten zijn voor resultaten vandaag de dag en in de toekomst?

Zou het niet moeten zijn dat alle wonderbaarlijke reddingen die God Almachtig in mijn leven heeft gedaan als een garantie moeten zijn voor het overwinnen van moeilijkheden vandaag de dag of in de toekomst?

Let wel: Het gaat hier niet over jou. Het gaat hier over mij! Ik moet belijden dat ik echt niet altijd even sterk in mijn geloofsschoenen sta. Ik moet belijden dat ik ook vaak in wanhoop naar God Almachtig mijn moeiten en zorgen uitspreek.

Maar gelukkig heeft God Almachtig ons jaren geleden de Bijbeltekst Jes. 55:8-9 in het hart gegraveerd.

Gelukkig heeft God Almachtig ons in al die moeilijkheden en stormen, wanneer wij heftig op zoek waren naar antwoorden, gezegend met een groot relativeringsvermogen en de wetenschap dat wij niet alles ***hoeven*** te weten wat God doet.

📖 Jes. 55:8-9 Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten

God Almachtig heeft aan het begin het einde al verkondigd. (Jes. 46:10).

Dat is geen naïviteit, dat is berusten. Dat is geloof hebben en vertrouwen dat God Almachtig alles in Zijn hand heeft.

Op een gegeven moment kun je ook niet anders meer.

Als de ene storm na de andere je leven komt binnendenderen.

Neem nu geschiedenis met Job. Alles is Job kwijtgeraakt, zijn bezit en zijn kinderen. En volgens mij zijn vrouw ook. Zijn lichaam was ernstig aangetast door de zweren.

En dan komen er drie vrienden en dan lees ik in het hele Bijbelboek Job de discussies, de twijfels, het zoeken naar antwoorden.

Maar ik lees ook over de berusting bij Job. Dat hij weigert om zijn geloof aan de wilgen te hangen. En dan komt God Almachtig en geeft Job veelvoudig terug van alles wat hij kwijt geraakt is.

En met Job kunnen wij dan Pred. 7:8 alleen maar beamen. Het einde is beter als het begin.

Ik heb geen antwoorden op alle problemen of omstandigheden. Maar er is wel dat grenzeloze vertrouwen in God Almachtig dat mij door doet gaan.

Mijn pantser der gerechtigheid is soms ook een loshangend gescheurd jasje om mijn schouders.

Mijn zwaard van de Geest is vaak ook maar een slappe gummiknuppel.

En mijn helm des heils staat ook vaak scheef op mijn hoofd door alle aanvallen heen. (Ef. 6:13-18).

Maar God Almachtig laat ons niet alleen staan en Hij zal de problemen nooit groter maken om ons te laten vallen. (I Kor. 10:13)

----------...----------

📖 Jes.46:10 Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn,

📖 Prediker 7:8 Het einde van een zaak is beter dan zijn begin.

📖 Ef. 6:13-18 Neem daarom de hele wapenrusting van God aan, opdat u weerstand kunt bieden op de dag van het kwaad, en na alles gedaan te hebben, stand kunt houden. Houd dan stand, uw middel omgord met de waarheid, en be-kleed met het borstharnas van de gerechtigheid, en de voeten geschoeid met bereidheid van het Evangelie van de vrede. Neem bovenal het schild van het geloof op, waarmee u alle vurige pijlen van de boze zult kunnen uitblussen. En neem de helm van de zaligheid en het zwaard van de Geest, dat is Gods Woord, terwijl u bij elke gelegenheid met alle gebed en smeking bidt in de Geest en daarin waakzaam bent met alle volharding en smeking voor alle heiligen.

📖 I Kor. 10:13 Meer dan een menselijke verzoeking is u niet overkomen. En God is getrouw: Hij zal niet toelaten dat u verzocht wordt boven wat u aankunt, maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven om die te kunnen doorstaan.

Dan komt Mozes tot deze prachtige lofzang, waarin God Almachtig grootgemaakt wordt.

En is dat niet wat God Almachtig wil?

Dat Zijn volk, Zijn kinderen Hem verheerlijken en grootmaken?

Is dat niet wat Jezus Christus hier op aarde ook steeds deed? (Matt. 9:8). Dat door de wonderen en tekenen die Hij deed, God Almachtig verheerlijkt zou worden? (Ex. 15:3, 6, 8,10)

God Almachtig heeft het hele universum geschapen door het uit Zijn mond uit te ademen (Ps. 33:6 [AV]).

God Almachtig blies in de neusgaten van de mens en het werd een levend wezen. (Gen. 2:7).

Jezus Christus blies op de discipelen na Zijn opstanding en zij werden vervuld met de Heilige Geest. (Joh. 20:22).

En God Almachtig blaast met Zijn adem op mij. Want ik ben door God geroepen, al vóór de grondlegging van deze wereld.

De vernietiging van het Egyptische leger is één grote manifestatie van kracht van God Almachtig. Maar God heeft daar een doel mee. Ex. 15:17. En dat is om het volk Israël te brengen en te planten op de berg die Gods eigendom is. De vaste woonplaats die de HEERE gemaakt heeft.

Die boodschap is vandaag de dag nog net zo actueel.

Ik maak in deze mijmeringen steeds weer de vergelijking tussen de historische geschiedenis met het volk Israël en onze geschiedenis vandaag de dag.

Voor iedereen die er misschien nog aan twijfelt of het allemaal wel goed komt met de mensheid in deze wereld, wil ik deze verzen uit Ex. 15:17 citeren. Want ook vandaag de dag wil God Almachtig Zijn volk, het volk Israël brengen en hen planten op de berg die Gods eigendom is.

Voor mij is dit het nieuwe Jeruzalem waar Openb. 3 en Openb. 21 over spreekt. God Almachtig heeft een vaste woonplaats gemaakt voor mij. Hier spreekt Jezus Christus ook over in Joh. 14:12 Het huis is al door God gemaakt en door Jezus Christus in gereedheid gebracht.

Want de HEERE zal regeren voor eeuwig en altijd!

----------,----------

📖 Matt. 9:8 Toen de menigten dit zagen, verwonderden ze zich en verheerlijkten God, Die zo'n macht aan de mensen gegeven had.

📖 Ex. 15:3 De HEERE is een Strijder, HEERE is Zijn Naam.

📖 Ex. 15:6 Uw rechterhand, HEERE, was heerlijk in macht. Uw rechterhand, HEERE, verpletterde de vijand.

📖 Ex. 15:8, Ex. 15:10 Door de adem van Uw neus. Maar U hebt met Uw adem geblazen.

📖 Ex. 15:10 Maar U hebt met Uw adem geblazen, de zee heeft hen bedolven. Zij zonken als lood in machtige water-massa's

📖 Ps. 33:6 AV By the word of the Lord were the heavens made; and all the host of them by the breath of his mouth.

📖 Gen. 2:7 toen vormde de HEERE God de mens uit het stof van de aardbodem en blies de levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens tot een levend wezen.

📖 Joh. 20:22 En nadat Hij dit gezegd had, blies Hij op hen en zei tegen hen: Ontvang de Heilige Geest

📖 Ex. 15:17 U zult hen brengen en hen planten op de berg die Uw eigendom is, Uw vaste woonplaats, die U gemaakt hebt, HEERE, het heiligdom, Heere, dat Uw handen gesticht hebben.

📖 Joh. 14:12 In het huis van Mijn Vader zijn veel woningen; als dat niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om een plaats voor u gereed te maken.

In de lofzang van Mozes wordt Gods bedoeling heel duidelijk weergegeven.

De plagen die over Egypte zijn gekomen door de halsstarrige weigering van de Farao; de bovennatuurlijke uittocht van het volk Israël uit de onderdrukking en de slavernij van Egypte hadden een enkelvoudig drieledig doel:

Het enkelvoudige hiervan bestond uit het feit dat God Almachtig Zijn heerlijkheid en Almacht bekend wilde maken aan de Egyptenaren, aan het volk Israël, zelfs en aan de omliggende landen en volkeren. Dat wordt hier in Ex. 15:14-16 verteld:

Voor vandaag de dag vertaal ik dit dat God Almachtig Zijn heerlijkheid en Almacht bekend wil maken aan satan en zijn demonen; aan het volk Israël welke voortgekomen is uit het twee- en tien-stammenrijk (de wedergeboren Christenen en de Messiasbelijdende Joden) en aan de wereldbevolking.

Alles wat in de hemel is, alles wat op de aarde leeft en alles wat onder de aarde is zal God Almachtig grootmaken en uiteindelijk gaan erkennen dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is en de Koning der Koningen. (Fil. 2:10-11).

Uit de geschiedenis zoals deze in het Bijbelboek Exodus beschreven is mag ik weten dat de macht van satan is gebroken.

De dood, het ultieme van satan zelf, is overwonnen door en ***in*** Jezus Christus.

Net zoals de Farao het onderspit delfde heeft satan het onderspit gedolven. Door de bovennatuurlijke werking van God Almachtig Zelf in Jezus Christus. (Rom. 6:9, I Kor. 15:54-55, Jes. 25:8, Hos. 13:14.Hebr. 2:14)

----------,----------

📖 Ex. 15:14-16 De volken hebben het gehoord, zij sidderden, angst heeft de inwoners van Filistea aangegrepen. Toen werden door schrik overmand de stamhoofden van Edom. De machthebbers van Moab greep huivering aan. Al de inwoners van Kanaän smolten weg van angst. Op hen viel verschrikking en angst. Door de grootheid van Uw arm verstomden zij als een steen, terwijl Uw volk, HEERE, erdoorheen trok, terwijl dit volk, dat U verworven hebt, erdoorheen trok

📖 Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

📖 Rom. 6:9 Wij weten toch dat Christus, nu Hij is opgewekt uit de doden, niet meer sterft. De dood heerst niet meer over Hem

📖 I Kor. 15:54 En wanneer dit vergankelijke zich met onvergankelijkheid bekleed zal hebben, en dit sterfelijke zich met onsterfelijkheid bekleed zal hebben, dan zal het woord geschieden dat geschreven staat: De dood is verslonden tot overwinning.

📖 Jes. 25:8 Hij zal de dood voor altijd verslinden, de Heere HEERE zal de tranen van alle gezichten afwissen en de smaad van Zijn volk wegnemen van heel de aarde, want de HEERE heeft gesproken.

📖 Hos. 13:14 Ik zal hen verlossen uit de macht van het graf. Ik zal hen vrijkopen uit de dood. Dood, waar zijn uw pestziekten? Graf, waar is uw verderf? Berouw verbergt zich voor Mijn ogen!

In Ex. 15:20 wordt voor het eerst gesproken over Mirjam, de zus van Mozes. In Ex. 2:4 en 7 wordt zij alleen aangeduid als de zuster van Mirjam. En uit die geschiedenis kun ik lezen dat zij mijn inziens al een tiener geweest moet zijn toen Mozes geboren werd, gezien haar houding tegenover de dochter van de Farao en het gesprek dat zij aangaat met deze Farao's dochter.

Nu wordt verteld dat zij Mirjam heette en dat zij ***profetes*** was. Een profetes van God Almachtig. Zij vertelde dus datgene dat God tot haar sprak.

Voor iedereen die vindt dat vrouwen geen geestelijke functie mogen hebben vandaag de dag in de kerk van God Almachtig, moet dit vers nog maar eens goed op zich laten indringen. (trouwens ook al hetgeen Paulus hierover schrijft (Zie mijn mijmeringen bij de brieven van Paulus Deel I).

In mijn ogen is het zo dat wanneer je de geestelijke kwalificaties van de vrouw buiten beschouwing laat, je nooit een goed zicht op het hele Evangelie kunt hebben.

Ik zeg daarbij niet dat Mirjam perfect was en dat zij nooit zondigde. Want ook in de volgende hoofdstukken van het Bijbelboek Exodus gaat Mirjam de fout in. Maar wie niet?

Mirjam geeft hier leiding aan een stuk aanbidding van grote orde. Zij gaat voor in een reidans, een polonaise. En op de maat van haar muziekinstrument looft en prijst zij God Almachtig, met alle vrouwen achter haar aan.

En ook hier wil ik de aantekening maken dat wij in onze kerken vaak van het geloof een religie hebben gemaakt. Een wetboek met afvinklijstjes.

Want in veel van onze kerken mogen vrouwen niets doen, niets zeggen. En dansen is al helemaal verboden en zondig.

Hoe komen we er toch bij dat wij de Bijbel op deze punten zo naast ons neer hebben gelegd. Of staat deze geschiedenis van Mirjam alleen in mijn Bijbel? Of staat bijvoorbeeld psalm 150 alleen in mijn Bijbel?

Zing voor de HEERE, want Hij is hoogverheven!

----------,----------

📖 Hebr. 2:14 Omdat nu die kinderen van vlees en bloed zijn, heeft Hij eveneens daaraan deel gehad om door de dood hem die de macht over de dood had – dat is de duivel – teniet te doen,

📖 I Kor. 15:55 Dood, waar is uw prikkel? Graf, waar is uw overwinning?

📖 Ex. 15:20 Mirjam, de profetes, de zuster van Aäron, nam een tamboerijn in haar hand, en al de vrouwen gingen achter haar aan, met tamboerijnen en in reidans.

📖 Ex. 2:4 En zijn zuster ging op een afstand staan om te weten te komen wat er met hem gedaan zou worden.

📖 Ex. 2:7 Toen zei zijn zuster tegen de dochter van de Farao: Zal ik voor u een voedster uit de Hebreeuwse vrouwen gaan roepen, die dat kindje voor u de borst kan geven?

De vreugde en blijdschap van het volk Israël blijft niet lang bestaan. Want nog geen drie dagen later, als het volk Israël van de Schelfzee op weg is naar de woestijn Sur, begint het water op te drogen.

Als zij dan eindelijk een bron tegen komen blijkt deze bitter water te bevatten.

Wat ik mij bij bitter water voor moet stellen weet ik niet. Wat ik wel weet is dat het water niet te drinken was.

En wat doet het volk Israël dan? Het volk morde tegen Mozes. En indirect was dit natuurlijk een morren tegen God Almachtig.

De omstandigheden waren echt. Het volk Israël hàd ook geen water meer. En in de woestijn was dat de grootste levensbedreiging voor mens en vee.

Maar in plaats dat het volk Israël gaat bidden tot hun God Almachtig, of dat zij vragen aan Mozes om voor hen tot God te bidden, beginnen zij te mopperen en te morren. En dit morren is toch weer een gebrek aan geloofsvertrouwen.

In het voorgaande heb ik al een keer die reclamekreet aangehaald: '*Behaalde resultaten uit het verleden bieden geen garantie voor de toekomst*'. En dat blijkt hier ook maar weer uit.

God Almachtig heeft al op zoveel bovennatuurlijke wijzen laten zien dat Hij het volk Israël ten eigendom heeft uitgekozen. (Ps. 135:4, Deut. 7:6). Dat Hij Zijn eigendom beschermt en bewaart. Dat Hij daar zelfs de grootst mogelijke wonderen en krachten voor gebruikt.

En toch is dat schijnbaar niet genoeg. Want het volk moppert en mort.

Voor mij is dit de derde keer dat het volk Israël zich tegen Mozes keert. De **eerste keer** was toen Mozes en Aäron naar de Farao van Egypte waren gegaan om te vragen of hij het volk Israël wilde laten gaan. (Ex. 6:8). De reactie was echter niet zoals zij verwacht hadden want de Farao liet hen niet gaan en verzwaarde de dwangarbeid.

De **tweede keer** mopperde en morde het volk tegen Mozes toen zij voor de Schelfzee stonden nadat God Almachtig het volk op wonderbaarlijke wijze uitgeleid had uit Egypte. (Ex. 14:11-12). Toen de Schelzee vóór hun was en de legers van de Farao van Egypte hen aan de achterzijde bedreigde.

📖 *Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom*

📖 *Deut. 7:6 Want u bent een heilig volk voor de HEERE, uw God. De HEERE, uw God, heeft ú uitgekozen uit alle volken op de aardbodem om voor Hem tot een volk te zijn dat Zijn persoonlijk eigendom is.*

📖 *Ex. 6:8 Zo sprak Mozes tot de Israëlieten, maar zij luisterden niet naar Mozes door hun moedeloosheid en de harde slavenarbeid.*

📖 *Ex. 14:11-12 en zij zeiden tegen Mozes: Waren er in Egypte geen graven, dat u ons hebt meegenomen om in de woestijn te sterven? Hoe hebt u dit met ons kunnen doen door ons uit Egypte te leiden? Was dit niet wat wij in Egypte al tegen u zeiden: Laat ons met rust, laten wij de Egyptenaren maar dienen? Want het is beter voor ons de Egyptenaren te dienen dan in de woestijn te sterven.*

En nu is dan de **derde keer**.

Het volk Israël is op een bovennatuurlijke wijze dwars door de Schelfzee naar de overkant gegaan. Maar nu, drie dagen later schijnen al die bovennatuurlijke gebeurtenissen totaal naar de achtergrond te zijn gedreven. Want zij hadden dorst!

Mozes laat zich niet uit het veld slaan. Mozes riep de HEERE aan en de HEERE wees hem een stuk hout welke hij in het water van de bron moest gooien. En op dat moment werd het water zoet en werd het drinkbaar voor mens en dier.

Daar bij die bron Mara heeft God Almachtig Zijn volk Israël op de proef gesteld en heeft Hij Zijn bepalingen en verordeningen gegeven. Niet om deze als een afvinklijstje te hebben. Neen, de verordeningen en de bepalingen die God gegeven heeft zijn voor het bestwil van het volk.

Dit zegt God Almachtig in Ex. 15:26.

📖 Ex. 15:26 Hij zei: Als u aandachtig luistert naar de stem van de HEERE, uw God, en doet wat juist is in Zijn ogen, als u Zijn geboden gehoorzaamt en al Zijn verordeningen in acht neemt, dan zal Ik geen enkele van de ziekten over u brengen die Ik over Egypte gebracht heb, want Ik ben de HEERE, uw Heelmeester. -

Als het volk dicht bij God Almachtig blijft zal Hij de ziekten die over andere mensen komen en die de Egyptenaren over zich heen hebben gehad, verre houden van het volk Israël. Want de HEERE, de God van Israël is HEERE en Heelmeester.

Toen kwam er rust, en het volk Israël werd naar de oase Elim geleid. Een plek waar zeventig palmbomen groeiden. Een plek waar twaalf waterbronnen waren.

Die aantallen zijn niet toevallig. Want het getal twaalf slaat op het aantal zonen van vader Jakob die zijn uitgegroeid tot de twaalf stammen. En die twaalf stammen vormen nu het hele volk Israël.

Het getal zeventig staat voor mij voor de volheid van God Almachtig.

----------,----------

Wie oren heeft, die hore het!

De geschiedenis van het volk Israël, in de onderdrukking en de slavernij van Egypte, de bevrijding, de bovennatuurlijke doortocht door de Schelfzee, de eerste vondst van (het bittere) water en het wonder van de gezondmaking van dat bittere water; zij vertellen de geschiedenis van de wedergeboren Christenen vandaag.

De dingen die in het leven gebeuren, gebeuren omdat ze gebeuren moeten.

God Almachtig is in-control. Maar God is ook soeverein. Dat betekent dat Hij geen verantwoording hoeft af te leggen aan Zijn maaksel, de mensen, over wat Hij wel of niet doet en waarom.

📖 Joh. 6:40 En dit is de wil van Hem Die Mij gezonden heeft, dat ieder die de Zoon ziet en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag

Voor mij moet het voldoende wezen dat het de wil van God Almachtig is dat ***iedereen*** in Jezus Christus gaat geloven en het eeuwige leven ontvangt. (Joh. 6:40).

De weg daarnaar toe is wat wedergeboren Christenen nu op dit moment meemaken. En die reis hoeft geen rustige reis te zijn.

Het einddoel staat vast.

Want de HEERE zal regeren voor eeuwig en altijd!

Hoofdstuk 16

Kwartels en Manna

Kunnen mensen zo traditioneel en verblind zijn dat zij Gods wonderen niet eens meer zien?

Kan liefde zo gewoon worden dat je het helemaal niet meer opmerkt?

Kan vrijheid zo gewoon zijn geworden dat je deze helemaal niet meer waardeert?

Het is nog maar de vijftiende dag van de tweede maand dat het volk Israël in de woestijn van Sin aankwam. (Ex. 16:1). Moet je nagaan dat het volk Israël ná de tiende dag van de eerste maand uit Egypte geleid zijn (Ex. 12:2, Ex. 12:6). Dus amper een maand geleden.

Elke dag zien zij de wolkkolom overdag aan het hoofd van de karavaan gaan. Om hen te beschermen tegen de hete zonnestralen en om hen de weg te wijzen. En 's-nachts verandert de wolkkolom in een vuurkolom om hen de weg te wijzen en om hun te verwarmen (Ex. 13:21)

Het is nog geen maand geleden dat zij het wonder van de doorgang door de Schelfzee hebben meegemaakt. (Ex. 14) En het is nog maar een paar dagen geleden dat zij het wonder van het ondrinkbare water hebben meegemaakt dat God Almachtig door Mozes veranderde in drinkbaar water (Ex. 15:22-25).

Toch is het schijnbaar allemaal niet voldoende om helemaal op God Almachtig te vertrouwen.

En als ik dit schrijf denk ik aan twee woorden: religie en relatie.

Misschien heeft het volk Israël wel kennis gemaakt met God Almachtig in de vorm van gehoorzaamheid, regels, wetten, inzettingen en geboden. Maar misschien hebben zij nog nooit kennisgemaakt met de God van relatie. Dat God een Vader-kind relatie wil hebben met Zijn kinderen.

----------,----------

📖 Ex. 16:1 Zij braken op uit Elim en heel de gemeenschap van de Israëlieten kwam in de woestijn Sin, die tussen Elim en de Sinaï ligt. Dat was op de vijftiende dag van de tweede maand nadat zij uit het land Egypte waren vertrokken

📖 Ex. 12:2 Deze maand zal voor u het begin van de maanden zijn. Hij zal voor u de eerste zijn van de maanden van het jaar.

📖 Ex. 12:6 U moet het in bewaring houden tot de veertiende dag van deze maand, en heel de verzamelde gemeenschap van Israël zal het slachten tegen het vallen van de avond.

📖 Ex. 13:21 De HEERE ging vóór hen uit, overdag in een wolkkolom om hun de weg te wijzen, en 's nachts in een vuurkolom om hun licht te geven, zodat zij dag en nacht verder konden trekken

Hoofdstuk zestien van het Bijbelboek Exodus begint dat het volk Israël weer begint te mopperen en te morren op Mozes en Aäron. Waarschijnlijk heeft het volk honger gekregen.

Maar lees de woorden eens waarmee zij Mozes en Aäron aanvallen: *'Och, waren wij maar door de hand van de HEERE gestorven in Egypte, toen wij bij de vleespotten zaten en brood aten tot verzadiging aan toe! Want u hebt ons uitgeleid naar deze woestijn om heel de gemeente van honger te laten sterven'*(Ex. 16:3)

📖 Ex. 16:3 De Israëlieten zeiden tegen hen: Och, waren wij maar door de hand van de HEERE gestorven in het land Egypte, toen wij bij de vleespotten zaten en brood aten tot verzadiging toe! Want u hebt ons uitgeleid naar deze woestijn om heel deze gemeente van honger te laten sterven.

Wat een hoge woorden. Wat een woorden van ondankbaarheid. Het lijken wel de woorden van een weerbarstig kind dat zijn zin niet krijgt.

Natuurlijk vergaten zij even dat zij al ik weet niet hoe lang schreeuwden, zuchtten en kreunden onder de Egyptische slavernij en onderdrukking (Ex. 2:23).

📖 Ex. 2:23 Het gebeurde veel dagen daarna, toen de koning van Egypte gestorven was, dat de Israëlieten zuchtten en het uitschreeuwden vanwege de slavenarbeid. En hun hulpgeroep vanwege de slavenarbeid steeg omhoog tot God.

Natuurlijk vergaten zij dat God Almachtig hen uit die slavernij bevrijd had door tien plagen over het land Egypte te brengen waarbij het volk Israël voor het merendeel van die plagen gespaard werd.

En natuurlijk vergaten zij even hoe God Almachtig hen tot op dit punt in de geschiedenis had begeleid, dwars door de Schelfzee heen en onder aanvoering van Zijn wolk en vuurkolom.

Als ik deze woorden zo lees, hoe het volk Israël in Mozes en Aäron God Almachtig aanvallen, dan kan ik niet anders dan hen betitelen als kleine kinderen. Ik krijg niet wat ik wil, dus zet ik het maar op een gillen. Totaal irrationeel.

Natuurlijk zal er honger geweest zijn. Maar in het vorige hoofdstuk bij de bron Mara, was er dorst. En toen baden de Israëlieten ***niet*** tot God Almachtig om hun dorst te lessen, en nu zij honger hebben bidden zij weer ***niet*** tot God om hun honger te stillen. Het is net alsof God voor hen niet bestaat. Trouwens, dat blijkt ook wel uit hun uitspraak dat *Mozes en Aäron* hen uitgeleid heeft uit Egypte.

Voordat Mozes (misschien wel op menselijke wijze) gaat reageren antwoord God Almachtig al tot Mozes. '*Ik zal brood uit de hemel laten regenen*'.

Opmerkelijk is het woordje '*voor u*'. God Almachtig zegt dat Hij dit voor Mozes gaat doen.

God Almachtig stelt een test voor. Een proef voor het volk Israël. Hij zal hen van vlees voorzien in de vorm van kwartels. Hij zal in brood voorzien in de vorm van manna. En dat ***al*** de dagen dat zij in de woestijn bivakkeren.

Iedereen mag net zoveel eten verzamelen voor zichzelf en de zijnen als zij op kunnen op één dag. Maar zij mogen niet verzamelen voor de dag van morgen.

Alleen op de vrijdag mogen zij voor twee dagen eten verzamelen, want op de sabbatdag zal er geen eten te verzamelen zijn.

Het volk Israël is net als de mensen van alle tijden. Het manna ligt de volgende morgen als een dauw op het land. Het volk gaat het verzamelen en natuurlijk zijn er mensen die zoveel als mogelijk pakken met de gedachte: dan heb ik voor morgen en overmorgen ook vast.

Maar de volgende morgen is het manna bedorven en de wormen zitten in het eten zodat het weggegooid moet worden.

En op de sabbat?

Er zijn mensen die naar buiten gaan om eten te zoeken. Maar er ligt niets want het is de rustdag die God Almachtig heeft ingesteld. Er is geen eten te vinden op die dag. Maar het eten dat zij op de vrijdag verzameld hadden in een dubbele portie is goed en voldoende. Er zijn geen wormen in, en het is niet bedorven.

God Almachtig zegt ook dat Hij deze proef doet om te zien of de mensen naar de wet van God handelen.

Ik moet hierbij aantekenen dat zoals dit verhaal op deze plaats in de Bijbel staat er nog helemaal geen wet gegeven is door God Almachtig. Ik ga ervan uit dat met die wet die God noemt, het vertrouwen in Hem bedoeld wordt.

Hoeveel wonderen en tekenen heeft de mens nodig om uiteindelijk op God Almachtig te gaan vertrouwen?

----------,----------

Dit lijkt wel heel erg op de levensgeschiedenis van Jezus Christus in de vier Evangeliën (Matt. 12, Matt. 16).

Hoeveel wonderen en tekenen heeft Hij niet gedaan?

En toch vragen de religieuze leiders nog steeds om een teken. Om een bewijs dat Hij Gods Zoon is. Om een bewijs dat God Almachtig in Hem naar deze aarde is gekomen om de mensen van levend brood en water te voorzien. (Joh. 6:48-51, Joh. 4:14)

Als ik het verhaal van het volk Israël op dit punt lees in de Bijbel, rijzen mij af en toe de haren ten berge. Maar aan de andere kant weet ik hoe ik zelf ben. En ik verbaas mij misschien over de halsstarrigheid en de blindheid van het volk Israël, maar ik weet dat ik op diezelfde terreinen ook eigenwijs, halsstarrig en misschien wel verblind ben.

📖 Joh. 6:48-51 Ik ben het Brood des levens. Uw vaderen hebben het manna gegeten in de woestijn en zij zijn gestorven. Dit is het brood dat uit de hemel neerdaalt, opdat de mens daarvan eet en niet sterft. Ik ben het levende brood, dat uit de hemel neergedaald is; als iemand van dit brood eet, zal hij leven in eeuwigheid. En het brood dat Ik geven zal, is Mijn vlees, dat Ik geven zal voor het leven van de wereld.

📖 Joh. 4:14 maar wie drinkt van het water dat Ik hem zal geven, zal in eeuwigheid geen dorst meer krijgen. Maar het water dat Ik hem zal geven, zal in hem een bron worden van water dat opwelt tot in het eeuwige leven

----------,----------

God Almachtig spreekt tot Mozes en Aäron dat God het volk Israël in de morgen van manna zal voorzien en in de avond van vers vlees in de vorm van kwartels. Het manna kan dan als een vervanger voor meel worden gebruikt om brood van te bakken.

Dan reageert Mozes tot het volk Israël in Ex. 16:8 '*U mort niet tegen mij en Aäron, maar u mort rechtstreeks tegen God Almachtig, de Allerhoogste*'. En dat niet alleen zal Mozes gezegd hebben, maar dit is nu reeds de **vierde keer** dat u tegen Hem mort.

📖 Ex. 16:8 Verder zei Mozes: Als de HEERE u in de avond vlees te eten geeft en in de ochtend brood tot verzadiging toe, dan is dat omdat de HEERE het gemor heeft gehoord waarmee u tegen Hem mort. Want wie zijn wij? Uw gemor is niet tegen ons gericht, maar tegen de HEERE.

En dan geeft God Almachtig, Mozes via Aäron de opdracht dat heel het volk Israël naar voren moet komen, voor het aangezicht van de Heer.

Ik denk dat hiermee bedoeld wordt dat het volk Israël zich moet verzamelen en dat zij opgeroepen worden om zich voor te bereiden op een ontmoeting met God Almachtig. Zoiets als een samenkomst of kerkdienst die wij kennen.

En terwijl zij zo bij elkaar zijn spreekt Aäron het volk Israël toe.

Dat is opmerkelijk. Want tot nu toe sprak Aäron alleen wanneer Mozes hem dat vroeg. Aäron functioneert hier schijnbaar als een vertegenwoordiger van het volk Israël. Misschien met het oog op zijn toekomstige functie van priester?

📖 Ex. 16:3 De Israëlieten zeiden tegen hen: Och, waren wij maar door de hand van de HEERE gestorven in het land Egypte, toen wij bij de vleespotten zaten en brood aten tot verzadiging toe! Want u hebt ons uitgeleid naar deze woestijn om heel deze gemeente van honger te laten sterven.

Het volk Israël moet als zondaren samenkomen. Want uit Ex. 16:3 blijkt, dat zij de betrokkenheid van God Almachtig bij de uittocht uit Egypte en de wonderen die daarna zijn gebeurd ***ontkennen***. Al hoewel zij na de doortocht door de Schelfzee God verheerlijkten.

Als Aäron dan met het volk spreekt wordt Gods heerlijkheid zichtbaar in de wolkkolom.

Hoe en wat dit is weet ik niet. Maar wel weet ik dat iedereen wist dat het Gods heerlijkheid was die zichtbaar werd. Op een niet mis te verstane wijze.

In plaats van dat God Almachtig boos is om het ontkennen van Zijn betrokkenheid bij de uittocht uit Egypte; in plaats dat God boos is dat dit nu al de vierde keer is dat het volk Israël tegen Hem door Mozes en Aäron mort, laat God hier Zijn geduld en liefde zien. God reageert naar het volk Israël niet eens op het mopperen en klagen.

God Almachtig kondigt het manna aan en de kwartels. En zo gebeurt het ook.

En dan wordt inderdaad zichtbaar dat er mensen zijn die God Almachtig dus niet geloven en wanneer zij naar buiten gaan meer verzamelen dan dat God geboden heeft. En dan wordt inderdaad zichtbaar dat er mensen zijn die God dus niet geloven en op de sabbatdag naar buiten gaan om eten te zoeken.

Dan zegt God Almachtig in Ex. 16:28: '*Hoelang weigert u nog Mijn geboden en Mijn wetten in acht te nemen?*'. Of te wel: Hoelang duurt het nog voordat u Mij nu eens gaat vertrouwen?

📖 Ex. 16:28 Toen zei de HEERE tegen Mozes: Hoelang weigert u nog Mijn geboden en Mijn wetten in acht te nemen?

----------,----------

Als ik deze verzen zo lees, bekruipt mij toch het gevoel dat de Farao van Egypte eigenwijs, verblind en halsstarrig was, door ondanks de plagen te volharden in zijn weigering om het volk Israël te laten gaan. Maar ik zie in het volk Israël dezelfde eigenwijsheid, verblinding en halsstarrigheid om in God Almachtig te geloven en op Hem te vertrouwen, ondanks de wonderen en tekenen die hebben plaatsgevonden.

En diezelfde eigenwijsheid, verblinding en halsstarrigheid zag ik ook bij de religieuze leiders in de tijd dat Jezus Christus hier op aarde rondwandelde. Want wat God Almachtig schijnbaar ook allemaal gedaan heeft, lijkt nog niet overtuigend genoeg te zijn geweest.

Dan kom ik weer bij de dag van vandaag. Wat heeft God Almachtig allemaal gedaan?

Het staat allemaal in de Bijbel beschreven. En van Jezus Christus is heel veel beschreven. Er zijn zelfs meer dan vijfhonderd getuigen geweest dat Jezus Christus na Zijn dood aan het kruis van Golgotha is opgestaan. (I Kor. 15:6) Maar nog is het niet genoeg schijnbaar.

📖 I Kor. 15:6 Daarna is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders tegelijk, van wie de meesten nu nog in leven zijn, maar sommigen ook zijn ontslapen.

Ik geloof dat we in deze het werk van satan niet moeten onderschatten. Satan is immers geschapen door God Almachtig om te verwoesten (Jes. 54:16). En hij doet zijn best hierin, waardoor in de mens zichtbaar wordt waar zijn hart werkelijk is.

📖 Jes. 54:16 Zie, Ík heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ík heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

Het grote werk dat satan in de mens heeft gebracht is zijn eigenliefde. Ik heb daar in *mijn mijmeringen* wel vaker over geschreven. Het eigen lichaam van vlees en bloed is als het ware heilig voor de mens. En wanneer er iets met dat lichaam gebeurt als honger, dorst, geweld, ziekte dan is dat een drama van ongekende grootheid.

Maar God Almachtig wil niet dat wij ons lichaam van vlees en bloed verwaarlozen (I Kor. 6:19), maar Hij wil ook niet dat wij onze lichamen als god gaan aanbidden. God Almachtig haat de afgoderij.

📖 I Kor. 6:19 Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent?

Als de mens alles in het werk stelt om het eigen lichaam van vlees en bloed te bevredigen, dan is dat afgoderij. Voor God Almachtig is dit lichaam van vlees en bloed een aardse tent (I Kor. 15:1-2) die te zijner tijd afgebroken gaat worden. Het gaat dan alleen nog maar om onze geest, die dan een geestelijk nieuw lichaam krijgt. (I Kor. 15:44).

📖 II Kor. 5:1-2 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen. Want in deze tent zuchten wij ook, en verlangen wij er vurig naar met onze woning die uit de hemel is, overkleed te worden,

Gods plan met deze wereld is veel groter dan alleen ons aardse bestaan hierop en hierin. Er ***was*** al iets voordat ik geboren was in dit lichaam van vlees en bloed. En er ***zal iets zijn*** als dit lichaam van vlees en bloed gestorven zal zijn. God wil dat wij over de grenzen van ons lichaam van vlees en bloed heenkijken. Zowel terugkijken als vooruitkijken om zodoende zicht te krijgen op Gods totale plan. En daarbij komt dat ons lichaam van vlees en bloed onder de heerschappij van 'de *overste van deze wereld*' leeft; een gebroken wereld dus, want deze '*overste*' is satan.

📖 I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

De tijd dat ik hier op aarde leef in mijn aardse tent, wordt ik door God Almachtig opgeleid om een duidelijk zicht te krijgen in wie Hij is. De Schepper van hemel en aarde. De soevereine God die altijd in-control is.

📖 Joh. 5:19 Jezus dan antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze.

Als ik namelijk geen goed beeld heb van wie God Almachtig is ***in*** Jezus Christus, dan kan ik nooit anderen opleiden om tot hetzelfde niveau te komen. Want God leeft dan wel in Eenheid met Jezus Christus en de Heilige Geest maar daarmee is het verhaal niet af. Want die Eenheid omvat ook mij, en al die andere wedergeboren Christenen.

📖 Joh. 14:9 Jezus zei tegen hem: Ben Ik zo'n lange tijd bij u, en kent u Mij niet, Filippus? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien; en hoe kunt u dan zeggen: Laat ons de Vader zien?

Pas als ik dàt ga zien, en pas als ik daaruit ga leven, groei ik naar het Beeld van Jezus Christus toe. Zoals Jezus Christus zegt in Joh. 10:30 dat de Vader en Hijzelf één zijn, zo zullen ik en al die andere wedergeboren Christenen één zijn. (Joh. 5:19, Joh. 14:9)

Daarom moet het verhaal van het volk Israël niet als vreemd worden opgemerkt.

Alles wat het volk Israël meemaakt en hoe het reageert is vanuit de menselijke oorsprong op weg naar het Goddelijke doel. Het is onderwijs dat wordt gegeven door God Almachtig Zelf.

Misschien kan ik heel veel dingen die het volk Israël aangaan ook wel vergelijken met de opvoeding van mijn eigen kinderen. Zo onschuldig als zij worden geboren, gaan ook mijn kinderen verschillende fasen door. Fasen waarin zij discipline moeten leren, de fase waarin zij vertrouwen moeten leren, de fase waarin zij over hun eigen grenzen moeten leren kijken. En noem maar op.

In de pastorale opleiding van Koinonia kreeg ik onderwijs over het zogenaamde Nielssenmodel, waarin de verschillende fasen waarin kinderen opgroeien van baby tot volwassenheid, aan de orde kwam.

Dat die fasen verdeeld kunnen worden in een *lagere* en een *hogere* liefdesmotivatie. De *lagere* liefdesmotivatie staat voor motivaties die onszelf aangaan zoals de emotie, de eigenliefde en de seksualiteit. De *hogere* liefdesmotivatie staat voor gemeenschappelijke en takenliefde en de natuurlijke liefdesmotivatie.

Wat ik echter vaak vergeet, is dat ik ook zo een kind ben geweest. En dat mijn groei naar van baby naar volwassenheid niet altijd tot tevredenheid van mijn ouders was.

Sommige kinderen kunnen ook het bloed onder de nagels van de ouders vandaan halen. En sommige ouders kunnen hun kinderen soms wel achter het behang plakken! Maar dat zegt allemaal niets over de liefde in de ouder-kind relatie.

In het Lichaam van Jezus Christus is dit niet anders. Ook ik ben op weg naar een geestelijke volheid, een geestelijke volwassenheid. Van babymelk naar vast voedsel. (I Petr. 2:2, Hebr. 5:12-14.)

Dus ook deze gebeurtenis in de woestijn van Sin moet het volk Israël weer een stapje verder naar die geestelijke volwassenheid brengen. Tenslotte is het volk Israël als eerste geroepen om Gods volk te zijn.

📖 I Petr. 2:2 En verlang vurig, als pasgeboren kinderen, naar de zuivere melk van het Woord, opdat u daardoor mag opgroeien

📖 Hebr. 5:12-14 Want hoewel u, gelet op de tijd, leraars zou moeten zijn, hebt u weer iemand nodig die u onderwijst in de grondbeginselen van de woorden van God. U bent geworden als mensen die melk nodig hebben en niet vast voedsel. Ieder immers die van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid, want hij is een kind. Maar voor de volwassenen is er het vaste voedsel, voor hen die hun zintuigen door het gebruik ervan geoefend hebben om te kunnen onderscheiden tussen goed en kwaad.

Als dit Bijbelgedeelte inderdaad op deze plaats in de geschiedenis thuishoort, dan stelt mij Ex. 16:32-34 wel voor een raadsel. Want God Almachtig geeft Mozes en Aäron de opdracht om een kruik te vullen met manna en dit vóór ***'het getuigenis'*** te leggen.

📖 Ex. 16: 32-34 Verder zei Mozes: Dit is het woord dat de HEERE geboden heeft. Vul een gomer ervan om het te bewaren, al hun generaties door, zodat zij het brood zien dat Ik u in deze woestijn te eten heb gegeven, toen Ik u uit het land Egypte leidde. Ook zei Mozes tegen Aäron: Neem een kruik en doe daar een volle gomer manna in, en zet die voor het aangezicht van de HEERE om het te bewaren, al hun generaties door. Zoals de HEERE Mozes geboden had, zette Aäron het vóór de getuigenis om te bewaren.

'Het getuigenis' zijn de twee stenen tafelen waarop God Almachtig Zijn geboden geschreven heeft. En deze twee stenen tafelen liggen in de *'ark des verbonds'*.

Mozes en Aäron moeten deze kruik gevuld met het manna in de ark plaatsen en leggen voor de twee stenen tafelen.

Maar hoe kan dit als er nog helemaal geen *'ark des verbonds'* is? Als er nog helemaal geen stenen tafelen zijn? Want deze worden pas in Ex.25 beschreven.

Ik verklaar het maar dat Aäron deze kruik nu al moest vullen en moest bewaren om deze straks voor '*het getuigenis*' in de ark des verbonds te leggen.

----------,----------

De Israëlieten aten het manna veertig jaar lang. Tijdens hun zwerftochten door de woestijn aten zij dit manna, dat smaakte als honingkoeken (Ex. 16:31). In al die jaren konden de Israëlieten geen brood eten want in de woestijn groeit nu eenmaal geen graan om meel te maken. En daarbij, het volk Israël trol van de ene naar de ander plaats.

📖 Ex. 16:31 Het huis van Israël gaf het de naam manna. Het was wit als korianderzaad, en de smaak ervan was als van een honingkoek.

Wat het vlees betreft zullen de Israëlieten echt wel meer gegeten hebben dan alleen maar kwartels. Het volk Israël had namelijk ook veel vee en kleinvee.

----------,----------

Hoofdstuk zestien van het Bijbelboek Exodus is ook weer een hoofdstuk in het lesboek van God Almachtig. Een lesboek dat het volk Israël in de praktijk en aan de lijve ondervond. Een lesboek dat voor mij voor vandaag de dag nog steeds van onschatbare waarde is.

Kennis van wat God Almachtig zegt en gedaan heeft; kennis van wat God doet vandaag de dag en om dit te plaatsen in de opvoeding van Zijn kinderen is de belangrijkste les die ik kan leren.

God Almachtig is een geduldig God, maar God eist ook gehoorzaamheid.

Dit is een zin die veel mensen niet willen horen omdat zij God Almachtig daarmee vergelijken met een dictator. Alsof het God te doen is om Zijn kinderen te pesten.

Maar dit is absoluut niet zo. Net zo min als dat alle ouders dictators zijn en hun kinderen alleen maar pesten in de opvoeding tot volwassenheid.

Aan de andere kant is God Almachtig ook niet mijn *'vriendje'*, die maar doet wat ik Hem zeggen te doen.

God Almachtig is God. Als ik de liefde van God leer begrijpen, zal respect en waardering voor God ***in*** Jezus Christus het doel zijn. Dat wordt in de Bijbel ook wel '*de vreze des Heren*' genoemd. Geen angst, maar een onbegrensde respectvolle houding van mij naar God toe.

Dan wil ik maar één ding en dat is hetzelfde als Jezus Christus wilde. Namelijk dat God Almachtig verheerlijkt en verhoogd wordt. Door Hem alleen te aanbidden als God. Vrij van elke onderdrukking en slavernij.

Hoofdstuk 17

Water uit de rots bij de Horeb
Israël verslaat de Amelekieten

Nadat het volk Israël al vier keer eerder Mozes vijandig benaderd heeft omdat het zijn zin niet kreeg, komt nu de **vijfde keer.**

God Almachtig heeft altijd voor Zijn volk Israël gezorgd. Hij veranderde het bittere water in zoet water bij Mara (Ex. 15:22-25). Hij zorgde voor manna en kwartelvlees in de woestijn zodat het volk geen honger hoefde te lijden. (Ex. 16).

Maar nog steeds keert het volk Israël zich tegen Mozes en Aäron en dus tegen God Almachtig wanneer hun omstandigheden niet zijn wat ze in hun ogen moeten zijn.

Het volk Israël is aangekomen in de buurt van de berg Horeb, bij de plaats Rafidim. De berg Horeb waarvan God Almachtig in Ex. 3:12 al zei dat Mozes het volk Israël hierheen moest brengen om God te dienen.

----------...----------

Nu heb ik mij wel vaker afgevraagd of de opbouw van het Bijbelboek Exodus wel overeenkomt met de chronologische gebeurtenissen. Zo ook nu. Want in Exodus 14 wordt beschreven hoe het volk Israël de Schelfzee is doorgetrokken.

De berg Horeb, en de plaats Rafidim liggen aan de westkant van de Golf van Akaba (Sinaï-woestijn), terwijl het volk Israël door het oversteken van de Schelfzee nu aan de oostkant van de Golf van Akaba is (Midian).

Zijn zij dan ***om*** de Golf van Akaba heengegaan om weer terug te keren naar de Sinaï woestijn, naar de plaats Rafidim bij de berg Horeb?

Is dit echt belangrijk?

----------...----------

📖 *Ex. 15:22-25 Hierna liet Mozes Israël vanaf de Schelfzee opbreken en zij vertrokken naar de woestijn Sur. Drie dagen gingen zij door de woestijn en vonden geen water. Toen kwamen zij bij Mara. Zij konden echter het water uit Mara niet drinken, want het was bitter. Daarom gaf men het de naam Mara. Toen morde het volk tegen Mozes, en zei: Wat moeten wij nu drinken? Hij riep tot de HEERE, en de HEERE wees hem een stuk hout. Dat wierp hij in het water. Toen werd het water zoet. Daar heeft Hij het volk een verordening en een bepaling gegeven, en daar heeft Hij het op de proef gesteld.*

📖 *Ex. 3:12 En Hij zei: Voorzeker, Ik zal met u zijn, en dit zal voor u het teken zijn dat Ík u gezonden heb: Als u het volk uit Egypte geleid hebt, zult u God dienen op deze berg.*

De wolkkolom is nog steeds aan de kop van de karavaan om het volk Israël de weg te wijzen en om hen te beschermen tegen de hitte van de zonnestralen. En 's-nachts verandert deze wolkkolom in een vuurkolom om hen de weg te wijzen, om hen te verlichten en ook om hen warmte te geven in de koude woestijn. (Ex. 13:21-22)

📖 Ex. 13:21-22 De HEERE ging vóór hen uit, overdag in een wolkkolom om hun de weg te wijzen, en 's nachts in een vuurkolom om hun licht te geven, zodat zij dag en nacht verder konden trekken. Hij nam de wolkkolom overdag en de vuurkolom in de nacht niet weg voor de aanblik van het volk

God Almachtig is zó zichtbaar geweest in de tekenen en wonderen die Hij voor het volk Israël gedaan heeft.

God Almachtig is zó zichtbaar in de wolkkolom en vuurkolom, zoals Jezus Christus zó zichtbaar geweest is in de tekenen en wonderen die Hij voor het volk Israël gedaan heeft.

God Almachtig is zó zichtbaar ***in*** Jezus Christus; net zo zichtbaar geweest als destijds de wolkkolom en de vuurkolom zichtbaar waren.

En dat niet alleen toen, in die tijd. Vandaag is God Almachtig ***in*** Jezus Christus nog net zo zichtbaar. Je moet het alleen willen zien.

Uit de reactie van het volk Israël blijkt alweer dat zij God Almachtig niet wilden zien. Ook al ging Hij hen voor in die wolk en vuurkolom.

Want het volk Israël keert zich weer tegen Mozes en tegen God Almachtig.

En weer komen ze met het verwijt dat ***Mozes*** hen uit Egypte gehaald heeft, net zoals toen zij voor de Schelfzee stonden (Ex. 14:11), maar dat hij hen beter in Egypte had kunnen laten. Want daar hadden ze tenminste water en hoefden zij nu niet hier te sterven in de woestijn van de dorst. (Ex.17:3)

📖 Ex. 14:11 en zij zeiden tegen Mozes: Waren er in Egypte geen graven, dat u ons hebt meegenomen om in de woestijn te sterven? Hoe hebt u dit met ons kunnen doen door ons uit Egypte te leiden

📖 Ex. 17:3 Het volk smachtte daar naar water en het volk morde tegen Mozes en het zei: Waarom hebt u ons toch uit Egypte laten vertrekken? Om mij, mijn kinderen en mijn vee van dorst te laten omkomen

Het volk Israël is nog steeds afhankelijk van hun dagelijkse hoeveelheid brood en water om hun lichaam te kunnen bevredigen. Met andere woorden: ze geloven wat ze zien en horen.

En zoals je in de vier Evangeliën op veel plaatsen kunt lezen is, is in de tijd dat Jezus Christus op aarde was, het volk Israël nog steeds helemaal afgestemd op wat ze horen met hun oren en zien met hun ogen.

Kijk maar naar het gesprek tussen Jezus Christus en Nicodemus uit Joh. 3. Deze dialoog kenmerkt zich tussen het wereldse en natuurlijke denken aan de ene kant en het geestelijk denken aan de andere kant.

Het onderstaande citaat heb ik uit *mijn mijmeringen* bij de vier Evangeliën overgenomen:

---------- begin citaat ----------

Het Bijbelboek Johannes is fundamenteel anders dan de evangeliën van Mattheüs, Markus en Lukas. Deze laatst genoemden schrijven over '*herkenbare*' zaken, tenminste herkenbaar voor de doelgroep waarvoor ze schreven (Joden, Grieken en Romeinen).

Wat Jezus Christus deed in wonderen en tekenen, maar ook wat Hij vertelde in Zijn onderwijs.

Johannes beschrijft zaken die nog nooit gezien waren. En waarschijnlijk ook nog nooit geleerd waren.

Als geen ander schrijft Johannes over het geestelijk leven, over het leven ***in*** het Koninkrijk van God.

En het verhaal over Nicodemus is daar een goed voorbeeld van. Ook hoe moeilijk het kan zijn voor (zelfs een gestudeerd man) als Nicodemus om het natuurlijke denken aan de kant te zetten.

Het verhaal begint herkenbaar. Er was een man, Nicodemus genaamd en hij was een leider van de Joden.

Uit het feit dat hij 's-nachts naar Jezus Christus toe kwam blijkt dat hij niet openlijk gezien wilde worden met Hem, waarschijnlijk uit angst zijn status als Joods leider te verliezen.

Maar dat Hij naar Jezus Christus toe kwam zegt toch wel dat hij ten minste geraakt was door de woorden van Hem en dat hij vanuit zijn kennis van de Schriften wel veel overeenkomsten zag met wat in de Schriften aangekondigd was aangaande de komende Messias en wat Jezus Christus allemaal gezegd en gedaan had.

Dan komt hij met zijn vraag aan Jezus Christus : *'Rabbi wij weten dat U van God gekomen bent als leraar, want niemand kan deze tekenen doen die U doet, als God niet met hem is*'.

Een opmerkelijke vraag van een Joods leider. Want de Joodse (religieuze) leiders hadden Jezus Christus allang verworpen. Maar Nicodemus noemt Jezus Christus hier Rabbi en dat betekent Meester.

Hij erkent hiermee dat Jezus Christus '*hoger*' in rang staat dan hijzelf.

En dan zegt hij: *'wij weten'*. Hij spreekt hier dus niet namens zichzelf maar ook namens de andere Joodse leiders. Dus de Joodse (religieuze) leiders ***weten*** dat Jezus Christus van God gekomen is als leraar.

Dan zou je toch denken dat wanneer zij dit erkennen dat zij toch op zijn minst respect en eerbied voor Jezus Christus zouden hebben. Nog buiten de vraag of Hij de aangekondigde Messias is of niet. Zij ***erkennen*** dat Hij van God Almachtig gekomen is.

Ik schrijf dit omdat het besluit om Jezus Christus te doden, Zijn arrestatie, de martelingen die Hem toegebracht werden tot de kruisdood aan toe, in totale *tegenspraak* is met het respect dat Nicodemus namens de Joodse leiders hier aan Jezus Christus toont!

---------- ... ----------

Het bovenstaande is allemaal nog te volgen, omdat ik dit ook werkelijk voor ogen kan krijgen. ik zou dit kunnen filmen, het is wezenlijk, het is reëel.

Maar dan komt het antwoord van Jezus Christus: *'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan Hij het Koninkrijk van God niet zien'.*

Wacht even!

Nicodemus zegt dat hij Jezus Christus als leraar accepteert. Het antwoord van Jezus Christus gaat over een wedergeboorte.

Wat heeft dit met elkaar te maken?

Het is hetzelfde als ik zou vragen welke kleur het gras heeft en dat jij zou antwoorden dat een auto op benzine rijdt.

Misschien een kromme vergelijking (vergeef me) maar zo komt het antwoord van Jezus Christus bij mij over. Jezus Christus geeft een antwoord waarin niets te herkennen is van wat Nicodemus zegt.

---------- ... ----------

Ik denk dat hier een begin wordt gemaakt met de scheiding van het ***natuurlijke*** denken en het ***geestelijk*** denken.

In de opmerking van Nicodemus en wat Jezus Christus hier zegt zie ik dat het natuurlijke en het geestelijk denken totaal niets met elkaar te maken hebben. En elkaar ook niet begrijpt.

Net zoals duisternis niets met het licht te maken heeft en dus ook niet samen kan gaan met het licht. En net zoals dood niet met leven samen kan gaan. In al deze gevallen is er sprake van een keuze; of het ene of het andere. Ze kunnen niet samengaan.

En dat het niet samengaat blijkt wel uit het feit dat Jezus Christus hier spreekt over een geboorte. Een geboorte staat voor nieuw leven, een nieuwe fase.

Jezus Christus spreekt hier over '*opnieuw*' geboren worden en de eerste reactie van Nicodemus is er één van onbegrip.

Hoe kan dat nu? Als je geboren bent en volwassen bent geworden hoe kun je dan opnieuw de baarmoeder van je moeder binnengaan om opnieuw geboren te worden. Een uitspraak van natuurlijk denken dus.

Nicodemus is nog niet ontvankelijk voor de geestelijke, de hemelse woorden die Jezus Christus hier uitspreekt. Want Jezus Christus heeft het hier helemaal niet over een menselijke geboorte. Dat weet Hij ook wel dat een volwassene niet opnieuw letterlijk geboren kan worden.

Jezus Christus spreekt over de ***geestelijke*** geboorte. Hij spreekt hier over dat alles wat Nicodemus geleerd heeft in zijn leven over God, over de aangekondigde Messias '*oud*' is.

Want de gelovigen (en de religieuze leiders) uit de tijd van Jezus Christus dachten toch ook dat de aangekondigde Messias in pracht en praal geboren zou worden. En dat Hij de Romeinse overheersing zou breken en dat Hij koning over hen zou worden?

Dat is *'oud'* denken, dat is *'menselijk'* denken, dat is werelds denken. Nee, er moet een '*nieuw*' denken geboren worden, maar dit is bij Nicodemus nog niet het geval.

Jezus Christus zegt het dan op een ander manier : *'Als iemand niet geboren wordt uit water en Geest, kan Hij het Koninkrijk van God niet binnengaan, wat uit vlees geboren is, het is vlees en wat uit Geest geboren is, is Geest*'.

📖 Matt. 3:11 Ik doop u wel met water tot bekering, maar Hij Die na mij komt, is sterker dan ik; ik ben het niet waard Hem Zijn sandalen na te dragen. Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur.

Opnieuw geboren worden; '*oud*' denken; '*nieuw*' denken; het Koninkrijk van God Almachtig binnengaan.

Als ik dus nog in het *'oude'* denken zit kan ik het Koninkrijk van God Almachtig niet binnenkomen.

En dat *'opnieuw geboren'* worden moet dan bestaan uit water en Geest. Wat bedoelt Jezus Christus daarmee?

---------- ... ----------

Voor het antwoord op de vraag wat het water betekent ga ik even terug naar Johannes de Doper.

Johannes doopte de mensen in water.

Waarvoor?

Hij doopte de mensen '*de doop der bekering*' (Matt. 3:11), maar tegelijk zei Johannes al dat Jezus Christus zou komen met de doop van de Heilige Geest en met vuur.

Dus Johannes riep de mensen op om door de doop een nieuw begin te maken MET God Almachtig. Dat zij zich zouden afkeren van hun oude zondige leven en dat zij zich opnieuw zouden toewijden aan God. Dat zij zich zouden heiligen voor God en Hem alleen zouden aanbidden. **Dát is bekering!**

En zij lieten dat zien door *'kopje onder te gaan'* in de Jordaan. Als symbool dat je *'oude'* ik in het water wordt weggewassen en dat je uit het water opkomt in een *'nieuwe'* ik. Overigens is de volwassendoop vandaag de dag niet veranderd en heeft nog steeds diezelfde betekenis.

Dus één gedeelte uit de opmerking van Jezus Christus is nu duidelijk wanneer Hij spreekt over het opnieuw geboren worden uit water en Geest. Dan bedoelt Hij dus tot zover: *het opnieuw geboren worden door je te bekeren tot God door de Geest.*

Wat betekent dat laatste dan?: geboren worden uit de Geest.

Met de Geest wordt de Heilige Geest bedoeld, de Geest van God Almachtig. Een doop die het nieuwe leven schept. Want ***HET*** kenmerk van de Heilige Geest is de scheppende kracht. Een LEVEND makende kracht.

Door die scheppende kracht werd de aarde geschapen en alles wat daarop en in is.

Door die scheppende Kracht werd de mens geschapen.

Door die scheppende kracht werd Jezus Christus LEVEND na zijn dood aan het kruis van Golgotha.

Dus de opmerking van Jezus Christus dat iemand geboren moet worden uit water en Geest betekent voor mij nu dus dat iemand opnieuw geboren moet worden *door zich te bekeren tot God en dat dit alleen kan gebeuren door de levendmakende Geest.*

Sterker nog, de levendmakende Geest kan alleen voor een nieuwe geboorte zorgen wanneer de mens zich bekeert tot God Almachtig.

Water en Geest; bekering en nieuw leven.

---------- ... ----------

Is dit dan voor iedereen weggelegd?

Het antwoord moet *'Nee'* zijn. Jezus Christus zegt dit alsvolgt: *'wat uit vlees geboren is, is vlees en wat uit de Geest geboren is, is geest'*.

Ik koppel hier direct Ef. 2:8-9 aan vast waarin Paulus zegt dat het geloof een cadeau is dat door God Almachtig gegeven wordt ***aan wie Hij wil***. En sterker nog; dat dit cadeau gegeven is al vóór de totstandkoming van de wereld.

📖 Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken opdat niemand zou roemen

Dit is aan de ene kant een mysterie, maar aan de andere kant niet.

----------...----------

Ik heb het bovenstaande principe al eerder beschreven onder het thema 'Eerstelingen en Ambassadeurs' op pagina 41-47. Dat God Almachtig het geloof als een gift, als een gave, als een cadeau aan ***sommige*** mensen heeft gegeven en aan andere mensen niet. Dat dit niet betekent dat Hij sommigen voortrekt en anderen laat voor wat zij zijn.

Het geeft aan dat God Almachtig een plan heeft; en dat dit plan begin al vóór de grondlegging van de wereld is begonnen. En dat dit plan doorgaat hier op aarde en ook zal doorgaan nadat een mensenleven is gestorven.

Dat plan van God Almachtig geeft ook aan dat alles wat er gebeurt, gebeurt ***omdat*** het Gods plan is. De dingen gebeuren in Zijn volgorde. En in die volgorde hoort ook de roeping van *'sommige'* mensen om ***(op dit moment)*** te geloven. Zij zijn als eerstelingen geroepen. Zij zijn als ambassadeurs op deze wereld.

Zie pag. 41-47 over '*de Eerstelingen*'; de ambassadeurs, waarbij de conclusie was die ik trok dat diegenen die het Koninkrijk van God Almachtig binnen zullen gaan, de bekeerden die door God uitgekozen zijn om Zijn opdracht uit te voeren. In mijn overtuiging zijn dit *'zonen Gods'* die zijn weergegeven in het volk Israël. Dat zijn Mensen die gedoopt zijn met het water van bekering én met het vuur van de Heilige Geest. (Joh. 3:8).

📖 Joh. 3:8 De wind waait waarheen hij wil en u hoort zijn geluid, maar u weet niet waar hij vandaan komt en waar hij heen gaat; zo is het met iedereen die uit de Geest geboren is.

Hieronder gaat het citaat verder uit mijn mijmeringen bij de vier Evangeliën over het verhaal van Nicodemus.

----------...----------

De Studie-Bijbel zegt bij het Bijbelvers: *'De wind waait waarheen hij wil en u hoort zijn geluid, maar u weet niet waar hij vandaan komt, en waar hij heengaat'*; zo is het met iedereen die uit de Geest geboren is' het volgende:

> *Om de wedergeboorte van Nicodemus duidelijk te maken gebruikt Jezus Christus een beeld, n.l. dat van de wind. hij knoopte daarbij duidelijk aan bij de dubbele betekenis van het woord 'pneuma' dat behalve 'geest' ook 'wind' betekent. (in het Hebreeuws is dit het woord 'rūach').*
>
> *In Zijn werking lijkt de Geest op de wind.*
>
> *Waar de wind vandaan komt of waarheen hij gaat blijft voor ons verborgen.*

Hij waait geheel volgens eigen wetten. het enige dat we kunnen waarnemen is zijn geluid (letterlijk zijn 'stem'). Zo ook de Heilige Geest; voor het menselijk verstand onnavolgbaar.

Al hoewel het bovenstaande voor mij (en voor de mens) misschien moeilijk te begrijpen is, vooral als het gaat om diegenen die uit water en Geest geboren zijn, accepteer ik dat ik niet alles weet, en niet alles hoef te weten.

Dat ik deze dingen gewoon bij God Almachtig mag brengen en mag laten in de wetenschap dat Zijn wijsheid de mijne verre te bovengaat. (Jes. 55:8-9). En waar deze Bijbeltekst voor sommige mensen onbegrip te weeg brengt, voel ik mij hierdoor geborgen en beschermd.

---------- ... ----------

Nicodemus snapt er nog niets van wanneer hij vraagt : *'Hoe kunnen deze dingen gebeuren?'*.

Jezus Christus staat verbaasd over de vraag van Nicodemus, want *hij* was toch een autoriteit als het ging om kennis van de Schriften.

Nicodemus was namelijk niet de eerste de beste. Nicodemus zou toch moeten weten wat Jezus Christus met een geboorte uit de Geest bedoelde omdat Jes. 44:3, Jes. 59:21, Jer. 31:33, Ez. 11:19, Ez. 36:25-27) daar allemaal over spreekt.

Maar zoals ik in het begin van dit verhaal al schreef; het natuurlijke denken moet totaal en radicaal wijken om plaats te kunnen maken voor dit geestelijke, dit hemelse denken.

Of zoals Jezus Christus het hier zegt: *'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: 'Wij spreken over wat wij weten en getuigen van wat Wij gezien hebben, en toch neemt u Ons getuigenis niet aan. Als Ik aardse dingen tegen u zei en u niet gelooft, hoe zult u geloven als Ik hemelse dingen tegen u zeg?'*.

Dat Jezus Christus nu ineens in meervoud spreekt heeft te maken met de eerste opmerking van Nicodemus; '*wij weten dat u een van God gezonden leraar bent*'.

Jezus Christus spreekt hier als zijnde een Ooggetuige. Maar dat spreekt toch vanzelf ook uit Spr. 8 en Jes. 49:1-6.

---------- ... ----------

📖 *Jes. 55:8-9 Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten.*

📖 *Jes. 44:3 Want Ik zal water gieten op het dorstige en stromen op het droge. Ik zal Mijn Geest op uw nageslacht gieten en Mijn zegen op uw nakomelingen.*

📖 *Jes. 59:21 Wat Mij betreft, dit is Mijn verbond met hen, zegt de HEERE: Mijn Geest, Die op U is, en Mijn woorden die Ik U in de mond gelegd heb, zullen uit Uw mond niet wijken, ook niet uit de mond van Uw nakomelingen, evenmin uit de mond van de nakomelingen van Uw nakomelingen, zegt de HEERE, van nu aan tot in eeuwigheid.*

📖 *Jer. 31:33 Voorzeker, dit is het verbond dat Ik na die dagen met het huis van Israël sluiten zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn en zíj zullen Mij tot een volk zijn*

📖 *Ez. 11:19 Ik zal hun één hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit hun vlees wegdoen en hun een hart van vlees geven,*

📖 *Ez. 36:25-27 Ik zal rein water op u sprenkelen en u zult rein worden. Van al uw onreinheden en van al uw stinkgoden zal Ik u reinigen. Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven.*

Ik moet je eerlijk zeggen dat ik mij soms wel een beetje als Nicodemus voel. Ik ben mens van vlees en bloed. Ik ben geboren en leef in een gebroken wereld. En van daaruit ben ik gewoon om natuurlijk te denken en te spreken.

Jezus Christus is van Goddelijke afkomst, Hij is het hemels denken en spreken gewoon, want daar is Hij opgegroeid.

Als ik de opmerkingen en vragen van Nicodemus hoor en de antwoorden die Jezus Christus geeft dan heb ik ook moeite om dit onder woorden te brengen. Om dit op papier te zetten.

Het is als Jezus Christus zegt: *'de wind waait waarheen hij wil, niemand weet waar hij vandaan komt en niemand weet waar baar toe hij gaat'.*

Ik weet en voel tot in het diepst van mijn genen dat ik uit water en uit de Geest opnieuw geboren ben, maar schrijf het maar eens op!

---------- ... ----------

Het wordt voor mij weer eenvoudiger wanneer Jezus Christus de vergelijking maakt met de koperen slang die Mozes op een staak moest steken in Num.21

Het volk Israël was weer ongehoorzaam geweest en had God Almachtig teleurgesteld. God was het eigenlijk zat en wilde het volk Israël vernietigen.

Mozes stelde zich als pleitbezorger op en bad voor het volk dat het niet vernietigd zou worden.

God Almachtig liet Zich verbidden en gaf Mozes de opdracht om een koperen slang te maken en die op een staak te plaatsen. Iedere Israëliet die gebeten was door de slang en omhoog keek naar die koperen slang op die staak, zou niet sterven, maar LEVEN!

Maar iedere Israëliet die gebet was door een slag en die ***niet*** wilde opkijken naar die koperen slang, stierf op een pijnlijke wijze.

Zo is het ook met het geloof in Jezus Christus.

De Israëlieten moesten opzien naar de slang op de staak, daarmee erkennen dat zij verkeerd gehandeld hadden. Het opkijken naar die slang was dus een vorm van schuldbelijdenis.

De zondige mens hier op aarde moet opzien naar de verhoogde Jezus Christus, God Almachtig Zelf in Hem, en zich bekeren, erkennen dat de mens verkeerd gehandeld heeft. Ook dit is een vorm van schuldbelijdenis.

---------- ... ----------

Wat kost het je verder? Niets, alleen je leven.

Je kunt namelijk ***niet*** doorgaan met je '*oude*' leven als je Jezus Christus hebt aangenomen. Het is dus een wedergeboorte. Je wordt opnieuw geboren. Paulus zegt het zo in II Kor.5:17 '*Het oude is voorbij, het nieuwe is gekomen*'

En dát is wat Jezus Christus hier bedoelt in Zijn gesprek met Nicodemus.

Om dit --- niet eenvoudige --- Bijbelgedeelte af te sluiten komt Jezus Christus met de misschien wel meest bekende tekst uit de Bijbel, de meest geciteerde tekst uit de Bijbel : **🕮 Joh. 3:16 *'Want zo lief God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft'*.**

Dát is de grondhouding van God Almachtig, geen houding van straf en oordeel, maar een houding van ***LIEFDE*** en ***LEVEN***.

Maar de mens moet wel kiezen!

Want als er iemand is die denkt dat Jezus Christus gekomen is om de ongelovigen te straffen (of misschien ook wel de gelovigen voor wat ook zij fout deden), laat hij dan goede notie nemen aan wat geschreven is in Joh. 3:17 en Joh. 3:19.

----------...----------

Dit is wat ik hiervoor al schreef. Satan laat het niet toe dat de niet-geroepenen zich naar Jezus Christus zullen keren. Dáár moet onze moeite en energie ook niet aan verspild worden want dit is als parels voor de zwijnen werpen.

Neem daarbij ook in ogenschouw dat het God Almachtig is die deze niet-geroepenen in een diep 'slaap' houdt als het gaat om het Evangelie van jezus Christus. (Rom. 11:8, Jes. 29:10)

🕮 II Kor. 5:17 Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden.

🕮 Joh. 3:16 'Want zo lief God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft'

🕮 Joh. 3:17 'Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden. Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet geloofd heeft in de eniggeboren Zoon van God.'

🕮 Joh. 3:19 : 'En dit is het oordeel, dat het Licht in de wereld is gekomen, en de mensen hebben de duisternis liefgehad, meer dan het licht, want hun werken waren slecht. Want ieder die kwaad doet, haat het licht, en komt niet tot het licht, opdat zijn werk niet ontmaskerd worden. Maar wie de waarheid doet, komt to het licht, opdat van zijn werken openbaar wordt dat zij in God gedaan zijn'

🕮 Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

🕮 Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

De wedergeboren Christenen moeten als een richtingaanwijzer rechtop staan, duidelijk herkenbaar als een licht dat bovenop een berg goed zichtbaar is;

De wedergeboren Christenen moeten getuigen van wie Jezus Christus is opdat ieder mens die door God Almachtig op ***dit moment*** geroepen is, de gelegenheid heeft om zich te bekeren tot God.

De wedergeboren Christenen moeten als ambassadeurs optreden om de *'landgenoten'* te helpen als zij in moeilijkheden zijn gekomen in het *'buitenland'*.

En als ***alle*** mensen die God op het oog had bekeerd zijn, dan komt Jezus Christus terug. Halleluja!

Wie ben ik?

Ben ik een uit water en Geest geborene?

Ben ik een geroepene?

En heb ik daar dan ook op geantwoord naar God Almachtig toe?

Of ben jij diegene die zich afvraagt of ik jou misschien bedoel?

Laat mij duidelijk zijn; als jij je dit afvraagt, dan is het zo, dan ben jij één van de geroepenen. Want een kind van de duisternis, van satan, zal zich dit ***nooit*** en te nimmer afvragen.

---------- einde citaat ----------

Het bovenstaande citaat uit *mijn mijmeringen* bij de vier Evangeliën is voor mij een voorbeeld zoals het volk Israël reageert naar Mozes toe (en dus naar God Almachtig toe), terwijl God zó zichtbaar was in de wolk en vuurkolom.

Het volk Israël ziet in God Almachtig schijnbaar nog steeds niet de liefhebbende Vader, maar ziet in Hem Iets abstracts. Een soort van afvinklijstje waar je aan moet voldoen voordat hij iets krijgt wat hij graag wil hebben.

Dát is het kenmerk van religie. Maar dat is niet het kenmerk van relatie.

Omdat het volk Israël dit nog moet leren, dat God Almachtig geen religie vertegenwoordigt, maar een relatie wil met Zijn kinderen, kan het volk Israël God op dit punt in de geschiedenis ook (nog) niet anders zien, en reageert het als een klein kind dat staat te drammen en te zeuren wanneer het zijn zin niet krijgt.

Dat zie je ook wel een beetje terug in de reactie van Mozes naar God Almachtig toe: '*wat moet ik met dit volk doen? Het scheelt niet veel of ze gaan mij stenigen*'

Maar God Almachtig gaat helemaal niet in op het geklaag van het volk. Hij geeft Mozes de opdracht om met een aantal oudsten van het volk Israël naar de berg Horeb te gaan en om daar met de staf waarmee hij destijds in Egypte op het water van de Nijl sloeg waardoor God het water in bloed veranderde, nu op de rots te slaan. (Ex. 7:14-25)

----------,----------

Probeer dit beeld eens te visualiseren. In Ex. 6:8 waren het de oudsten van het volk Israël die zich tegen Mozes keerden. Het volk mort nu weer en Mozes gaat naar diezelfde oudsten van het volk om hen te vragen mee te gaan. Want God Almachtig Zelf zal er voor zorgen dat er water komt.

Zouden die oudsten van het volk Israël ook bij diegenen geweest zijn die Mozes destijds bijna wilden stenigen? Zou hier nog steeds die achterdocht zitten bij de oudsten van het volk? Zouden zij nog steeds Mozes (en Aäron) niet volledig vertrouwen? Of zouden nog steeds die woorden uit Ex. 2:14 doorklinken in de houding van de Israëlieten? *'Wie ben jij dat jij als leider of als rechter over ons kunt heersen?'* Ook al was dit meer dan veertig jaar geleden?

In alle hoofdstukken van het Bijbelboek Exodus ben ik tot nu toen nog geen één teken van erkentelijkheid en dankbaarheid tegen gekomen vanuit het volk Israël naar Mozes toe. Terwijl Mozes toch rechtstreeks door God Almachtig Zelf is aangesteld (Ex. 3:10)

Wat zou dat gedaan hebben met Mozes? Mozes die in Ex. 4:1 al naar God Almachtig aangaf dat het volk hoogstwaarschijnlijk niet naar zijn stem zou willen horen. Mozes die tegenstribbelde en onder de opdracht van God uit probeerde te komen (Ex. 4:10, 13).

----------,----------

📖 *Ex. 6:8 Zo sprak Mozes tot de Israëlieten, maar zij luisterden niet naar Mozes door hun moedeloosheid en de harde slavenarbeid.*

📖 *Ex. 2:14 Maar die zei: Wie heeft u tot leider en rechter over ons aangesteld? Zegt u dit om mij te doden, zoals u die Egyptenaar gedood hebt? Toen werd Mozes bevreesd, en hij zei: Deze zaak is beslist bekend geworden*

📖 *Ex. 3:10 Nu dan, ga op weg. Ik zal u naar de Farao zenden, en u zult Mijn volk, de Israëlieten, uit Egypte leidde*

📖 *Ex. 4:1 Toen antwoordde Mozes en zei: Maar zie, zij zullen mij niet geloven en niet naar mijn stem willen luisteren, want zij zullen zeggen: De HEERE is niet aan u verschenen*

📖 *Ex. 4:10 Toen zei Mozes tegen de HEERE: Och Heere, ik ben geen man van veel woorden. Dat ben ik sinds jaar en dag al niet, zelfs niet vanaf het ogenblik dat U tot Uw dienaar gesproken hebt, want ik spreek onduidelijk en moeizaam.*

📖 *Ex. 4:13 Maar hij zei: Och Heere, zend toch iemand anders, door wiens hand U deze boodschap ook maar wilt zenden.*

Mozes gehoorzaamde God Almachtig. Ongeacht de reactie van de Israëlieten. En Hij slaat in opdracht van God met zijn staf op de rotsen van de berg Horeb. En er komt ineens vers drinkwater uit de rots zodat het volk zich kan laven.

Dat zal ook nog wel even tijd genomen hebben. voordat je minimaal één miljoen mensen te drinken hebt gegeven!

In Ex. 12:37 staat dat er ongeveer zeshonderd duizend mannen (kinderen en vrouwen niet meegerekend) uit Egypte vertrokken. Ik vroeg mij dat eigenlijk ook al af bij het verhaal van de oase van Elim (Ex. 15:27). Twaalf bronnen en zeventig palmbomen is natuurlijk nogal wat. Maar voor één miljoen mensen?

Maar nu ben ik weer aan het proberen de Bijbel te analyseren. En dat moet ik niet doen.

Of het nu symbolisch bedoeld wordt of letterlijk; het is niet aan mij. Ik geloof wat er staat omdat het God Almachtig Zelf is die de Bijbel heeft laten schrijven. Het is niet aan mij om daar commentaar op te hebben of om God ter verantwoording te roepen.

God Almachtig zorgt voor Zijn volk. Hij zorgt voor eten en drinken. Maar al dit eten en drinken heeft tot nu toe het volk Israël qua vertrouwen en geloof niet dichter bij God gesteld (schijnbaar).

Hoe zit dat bij mij ?

Ik bedoel dat ik geroepen ben om de werken te doen die God Almachtig van te voren heeft voorbereid (Ef. 2:10).

Ik ben geroepen om de werken te doen die ik Jezus Christus heb zien doen in de Bijbel, zoals Jezus Christus alleen die werken heeft gedaan die Hij God heeft zien doen. (Joh. 3:32, Joh. 5:20, Joh. 8:28)

Ik en God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest en samen met veel andere wedergeboren Christenen, zijn toch een eenheid?

Maar doe ik dat ook?

Of zijn mijn omstandigheden net als het volk Israël?

Morrend en mopperend en vooral afwijzend wanneer het even niet gaat zoals ik dat wil?

📖 Ex. 12:37 Zo trokken de Israëlieten van Rameses naar Sukkoth, ongeveer zeshonderdduizend man te voet, mannen alleen, vrouwen en kleine kinderen niet meegerekend

📖 Ex. 15:27 Toen kwamen zij bij Elim. Daar waren twaalf waterbronnen en zeventig palmbomen. Zij sloegen daar hun kamp op aan het water.

📖 Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen

📖 Joh. 3:32 En wat Hij gezien en gehoord heeft, dat getuigt Hij, en Zijn getuigenis neemt niemand aan.

📖 Joh. 5:20 Want de Vader heeft de Zoon lief en laat Hem alles zien wat Hij doet, en Hij zal Hem grotere werken laten zien dan deze, opdat u zich verwondert.

📖 Joh. 8:28 Jezus dan zei tegen hen: Wanneer u de Zoon des mensen verhoogd zult hebben, zult u inzien dat Ik het ben, en dat Ik vanuit Mijzelf niets doe, maar dat Ik die dingen spreek zoals Mijn Vader Mij heeft onderwezen.

Wanneer het volk (de Gemeente Gods) niet allereerst in de bevrediging van hun levensbehoefte voorzien wordt?

En let wel! Ik ben één van hen zoals Mozes ook één van hen was. En zoals Jezus Christus ook Eén van hen was.

Als ik als Christen opsta, zijn het dan ook niet vaak mede broeders en zusters die zich kritisch opstellen?

Zijn de woorden van de Hebreeër uit Ex. 2:14 ook niet vaak aan mijn adres gericht? Terwijl ik net als Mozes toen alleen maar goeds in gedachte had?

📖 Ex. 2:14 Maar die zei: Wie heeft u tot leider en rechter over ons aangesteld? Zegt u dit om mij te doden, zoals u die Egyptenaar gedood hebt? Toen werd Mozes bevreesd, en hij zei: Deze zaak is beslist bekend geworden

Zoals Mozes bijna wanhopig naar God Almachtig uitspreekt: *'Wat moet ik met dit volk doen'*, hoevaak heb ik niet naar God uitgeroepen: *'Heer wat moet ik met mijzelf doen? Wat moet ik met de gemeente doen? Wat moet ik met de mensen doen? Zij willen mij bijna stenigen'*.

Vooral als de Heilige Geest nieuwe dingen openbaart. Dingen die niet (meer) geleerd worden in de kerk of gemeente. Dingen waar *mijn mijmeringen* vol van staan.

Over het volk Israël bijvoorbeeld, over de plaats van de wedergeboren Christenen in dat volk Israël, over mijn herkomst vanuit de *'zonen Gods '* bijvoorbeeld.

In plaats van dat mensen zelf de Bijbel gaan openslaan om te onderzoeken of het één en ander een Bijbelse grond heeft, is het veel gemakkelijker om vast te houden aan *'religieuze waarheden'*. Of om vast te houden aan het beeld van God Almachtig dat iemand heeft, of dit nu terecht is of niet.

----------,----------

Ook hier doe ik weer die oproep om ***zelf*** de Bijbel te gaan openen.

📖 Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

Als Jezus Christus het levende Woord is waar Joh. 1:1-5 over spreekt, dan spreekt Jezus Christus ook door het Bijbelboek Exodus heen.

Het O.T. is niet verdwenen of afgeschaft. Een ieder die dàt gelooft heeft maar een beperkt beeld op het rijke Evangelie van God Almachtig.

Ik doe opnieuw een oproep om ***zelf*** met God Almachtig te gaan praten.

Het is niet Mozes die het water uit de rots laat komen.

Het is God Almachtig en Hij alleen, opdat Hij verheerlijkt wordt. En zoals Mozes tot het volk Israël zegt: *'Is de HEERE nu in ons midden of niet?'*

----------,----------

Dan gaat het verhaal omtrent het volk Israël in mijn ogen ineens een hele andere kant op wanneer verteld gaat worden over de strijd met de Amelekieten.

Historisch gezien verbaast het mij enorm. In mijn ogen was het nog maar pas geleden dat het volk Israël uit Egypte werd geleid door God Almachtig, nadat God tien verschrikkelijke plagen op het land Egypte had doen neerkomen.

En volgens mij was het ook nog maar pas geleden dat het volk Israël op bovennatuurlijke wijze door de Schelfzee heentrok (Ex.14). Dat Mozes na die tocht door de Schelfzee in zijn loflied bezong dat andere volken uit de omliggende landen daardoor een enorm respect en angst hebben gekregen voor het volk Israël en God Almachtig (Ex. 15:14-16),

📖 Ex. 15:14-16 De volken hebben het gehoord, zij sidderden, angst heeft de inwoners van Filistea aangegrepen. Toen werden door schrik overmand de stamhoofden van Edom. De machthebbers van Moab greep huivering aan. Al de inwoners van Kanaän smolten weg van angst. Op hen viel verschrikking en angst. Door de grootheid van Uw arm verstomden zij als een steen, terwijl Uw volk, HEERE, erdoorheen trok, terwijl dit volk, dat U verworven hebt, erdoorheen trok.

----------...----------

Een tweede ding wat mij opvalt is dat volgens mij dit de tweede keer in de Bijbel is dat er gesproken wordt over een oorlog, of een strijd.

De eerste keer was dit in Gen. 14 in de strijd tegen de vijf vorsten (Gen. 14:1-2). En dat was historisch gezien toch al een poosje geleden. Zeg maar gerust veel eeuwen gelden.

Vanaf die veldtocht van Abram in Gen. 14 tot nu zijn toch al gauw zo een zeshonderd jaar verstreken. Zou er in al die eeuwen nooit geen oorlog geweest zijn?

De Bijbel vermeldt het niet omdat het niet van belang is voor de *'heilsgeschiedenis'*. Want het hele O.T. is een route naar Jezus Christus toe! Dat is de *'heilsgeschiedenis'* die ik in *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis alsvolgt beschreven heb:

📖 Gen. 14:1-2 In de dagen van Amrafel, de koning van Sinear, Arioch, de koning van Ellasar, Kedor-Laomer, de koning van Elam, en Tideal, de koning van de volken, gebeurde het dat ze oorlog voerden tegen Bera, de koning van Sodom, tegen Birsa, de koning van Gomorra, tegen Sinab, de koning van Adama, tegen Semeber, de koning van Zeboïm en tegen de koning van Bela, het tegenwoordige Zoar.

---------- begin citaat ----------

Wat is die heilsgeschiedenis dan ?

De heilsgeschiedenis is wat het woord letterlijk betekent. Het Hebreeuwse woord voor 'heil' is Yeshua. Nieuw Testamentisch is dit Jezus Christus.

Dus de heilsgeschiedenis is de weg naar Jezus Christus toe. En het hele O.T. beschrijft uitgebreid die weg.

In het kort komt het erop neer dat er een onoverkomelijke kloof ontstaan is tussen God Almachtig en de mensen door de zondeval. Omdat de mens gezondigd heeft en God op geen enkele wijze vereenzelvigd kan worden met ook maar de kleinste vorm van zonde is die breuk ontstaan.

Want God heeft net zoveel met zonde van doen als licht met duisternis, als leven met dood. ik kan niet tegelijk levend en tegelijk dood zijn. Zo kan God dus ook niet in één adem genoemd worden met zonde.

Nu zegt de Bijbel dat het loon op de zonde de dood is (Rom. 6:23, Jac. 1:14-15). En omdat de Bijbel ook zegt dat er niemand is die goed doet (Ps. 14:3, Ps. 53:2,) betekent dit dat de hele mensheid ten dode is opgeschreven.

Wat ik ook gedaan heb, of ik nu een pepermuntje gestolen heb of mijn buurman de hersens in elkaar geslagen hebt, zonde is zonde, en daar staat maar één straf op en dat is de doodstraf. (zie ook mijn vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pag. 9-12)

Dat zou echter betekenen dat de schepping kapot is. Dat het mooiste wat God Almachtig gemaakt heeft voor eeuwig kapot is. En dat mijn leven hier op aarde totaal zinloos is. Want, wat ik ook doe, hoe goed ik het ook doe, er is geen redden aan.

Alleen al door de zonde van de eerste mens, maar zeker ook door al mijn eigen zonden, heeft satan het recht verworven over de mensen te heersen. Hij is nu eigenaar geworden van de mensen net zo lang tot er *'betaald'* is aan hem. (I Kor. 6:20, I Kor. 7:23)

En laat God Almachtig in Zijn grootheid ***DÁT*** nu gedaan hebben.

📖 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere

📖 Jac. 1:14-15 Maar ieder mens wordt verzocht, als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlokt. Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart ze zonde, en wanneer de zonde volgroeid is, baart ze de dood.

📖 Ps. 14:3 Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zijn zij verdorven; er is niemand die goeddoet, zelfs niet één.

📖 Ps. 53:2 De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijk, zij bedrijven gruwelijk onrecht; er is niemand die goeddoet

📖 I Kor. 6:20 U bent immers duur gekocht. Verheerlijk daarom God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn.

📖 I Kor. 7:23 U bent duur gekocht; word dus geen slaven van mensen.

God is ***ZELF*** naar deze wereld gekomen ***in*** de mens Jezus Christus (Joh. 12:46, Joh. 16:28, I Tim. 1:15), en heeft door HEM te laten lijden en sterven aan het Kruis van Golgotha, satan betaald voor de zonden van de mensen. Dat kon Jezus Christus omdat Hij zonder zonden was.

Of zoals Kol. 2:13-14 het zegt: Jezus heeft de *'lijst met aanklachten'* en zonden die tégen mij pleitte aan het Kruis van Golgotha vernietigd. Deze lijst is er niet meer, er is geen aanklacht meer. God Almachtig ziet mij door Jezus Christus heen. En Hij ziet dan Iemand Die zonder zonden is.

Zoals ik hiervoor al zei is '*het heil*' tot de mensen gekomen ***in*** Jezus Christus. *'De heilsgeschiedenis'*. En die *'heilsgeschiedenis'* gaat dus de vragen beantwoorden wie Jezus Christus is, waar Hij vandaan kwam en wat Hij precies gedaan heeft.

Zo komt Jezus Christus uit het nageslacht van koning David (Luk. 2:4), uit de stam van Juda (zie geslachtsregister Matt. 1, en Hebr. 7:14).

Juda was één van de twaalf zonen van Jakob, die gezamenlijk het volk Israël vormen. Jakob was de zoon van Izaäk en Rebekka, en Izaäk was de zoon van Abraham en Saraï. En dit volk Israël, het nageslacht van Abraham, trekt nu in de woestijn rond, op weg naar het beloofde Land.

---------- einde citaat ----------

In Ex. 17:9 wordt voor het eerst de naam van ***Jozua*** genoemd. En uit die tekst maak ik op dat Jozua een legeraanvoerder was onder het volk Israël. Samen trouwens met Hur. Jozua heette volgens Num. 13:8 en 16 schijnbaar eerst ***Hosea.***

Ik heb wel eens horen vertellen dat Jozua de man was die Mozes hielp toen deze in gevecht was met de Egyptenaar die Mozes doodde. (Ex. 2:11-12) Maar of dat waar is weet ik niet.

www.wikipedia.org zegt over deze Jozua het volgende:

Jozua of Jehosjoe'a (Hebreeuws: יהושע) is een Bijbelse figuur, naar wie het Bijbelboek Jozua is genoemd. Zijn naam betekent God is zijn hulp of God, de Redder.

Jozua was de zoon van Nun, uit de stam van Efraïm, en werd na de dood van Mozes de leider van Israël. Onder leiding van Jozua veroverden en verdeelden de Israëlieten het land Kanaän, beginnend in Jericho rond 1150 v.Chr.

📖 *Joh. 12:46 Ik ben een Licht, in de wereld gekomen, opdat ieder die in Mij gelooft, niet in de duisternis blijft*

📖 *Joh. 16:28 Ik ben van de Vader uitgegaan en ben in de wereld gekomen.*

📖 *I Tim. 1:15 Dit is een betrouwbaar woord en alle aanneming waard dat Christus Jezus in de wereld is gekomen om zondaars zalig te maken……*

📖 *Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.*

📖 *Luk. 2:4 Ook Jozef ging op weg, van Galilea uit de stad Nazareth naar Judea, naar de stad van David, die Bethlehem heet, omdat hij uit het huis en het geslacht van David was,*

📖 *Hebr. 7:14 Het is immers overduidelijk dat onze Heere van Juda afstamt, over welke stam Mozes niets gezegd heeft in verband met het priester-schap.*

📖 *Ex. 17:9 Mozes zei tegen Jozua: Kies mannen voor ons uit en trek op, bind de strijd aan met Amalek. Morgen zal ik op de top van de heuvel staan met de staf van God in mijn hand.*

📖 *Num. 13:8 it de stam Efraïm: Hosea, de zoon van Nun.*

De beschrijving van zijn veroveringstochten en de bijbehorende gruwelen worden uitvoerig beschreven in het boek Jozua: " Toen sloegen zij alles wat in de stad was met de ban, zowel man als vrouw, zowel jong als oud, tot runderen, schapen en ezels toe, met de scherpte des zwaards" (6:21) ..."Al het zilver en goud, en de koperen en ijzeren voorwerpen zulle de Here heilig zijn: het zal bij de schat des Heren komen" (6:19).

Ook de stad Ai werd onder zijn aanzet veroverd: "Allen die op die dag vielen, zo mannen als vrouwen, waren twaalfduizend, al de burgers van Ai." (8:25) en verder in 8:25 maakt Jozua er aanspraak op dat hij "de koning van Ai op een paal spietste en hem daar liet tot aan de avondstond."

In een eerdere passage zou door God aan Jozua gezegd zijn met de koning van Ai te doen zoals hij met de koning van Jericho deed, zodat het aannemelijk lijkt dat ook de koning van Jericho dit wrede lot onderging.

Een groot aantal steden zou onder leiding van Jozua door de Israëlieten op gelijkaardige wijze zijn geplunderd en in brand gestoken, zonder overlevenden na te laten.

Al is het mogelijk dat de eerdere richtlijn van de Levieten aan Mozes en Aäron werd aangehouden (Num.31:17-18) "Nu dan, doodt al wat onder de jeugdigen van het mannelijk geslacht is; en ook alle vrouwen die gemeenschap met een man hebben gehad, zult gij doden. Maar alle jeugdigen onder de vrouwen, die geen gemeenschap met een man hebben gehad, zult gij voor u laten leven..."

In een passage uit Numeri 31:32-35 wordt een lijst opgesomd van door de Israëlieten bijeengebrachte buit uit de Kanaänitische steden: "...schapen, runderen, ezels en tweeëndertigduizend vrouwen, die geen gemeenschap met een man hadden gehad".

Ook de steden Gibeon, Hazor en Baäl Gad in de vallei van de Libanon onder de berg Hermon werden door de in Kanaän rondtrekkende Israëlieten verwoest.

📖 Num. 3:16 Dit zijn de namen van de mannen die Mozes stuurde om het land te verkennen. En Mozes noemde Hosea, de zoon van Nun, Jozua.

📖 Ex. 2:11-12 In die dagen, toen Mozes groot geworden was en naar zijn broeders vertrok en hun dwangarbeid aanzag, gebeurde het dat hij een Egyptische man zag, die een Hebreeuwse man sloeg, een van zijn broeders. Hij keek om zich heen, en toen hij zag dat er niemand was, sloeg hij de Egyptenaar dood en verborg hij hem in het zand.

Geslachtsregister JOZUA

Waarom het volk Israël de strijd aanging met het volk van Amalek wordt niet beschreven. Wat wel beschreven staat is dat de Amalekieten het volk Israël ***in de rug*** aanviel (Deut. 25:17-19) waardoor vooral de oudere en zwakke Israëlieten het slacht offer werden.

Deze laffe daad van de Amalekieten wordt hen zo zwaar aangerekend dat Mozes dit volk vervloekt in opdracht van God Almachtig (Ex. 17:16, Deut. 25:19).

De totale vernietiging van de Amalekieten vindt uiteindelijk ook plaats ten tijde van koning Hizkia (I Kron. 4:43).

📖 *Deut. 25:17-19 Denk aan wat Amalek u onderweg aangedaan heeft, toen u uit Egypte wegtrok: hij ontmoette u onderweg en overviel bij u in de achterhoede alle zwakken achter u, terwijl u moe en uitgeput was; en hij vreesde God niet. Als de HEERE, uw God, u rust gegeven heeft van al uw vijanden van rond-om, in het land dat de HEERE, uw God, u als erfelijk bezit geeft om dat in bezit te nemen, moet het zó zijn dat u de gedachtenis aan Amalek van onder de hemel uitwist.*

De Amalekieten komen als volk maar één keer eerder voor in de Bijbel en dat is weer in het verhaal van de veldtocht van Abram in Gen. 14:7.

Als stamvader van de Amalekieten zou Amalek genoemd worden. En hij zou een kleinzoon zijn van Ezau (Gen. 36:12, 16) de tweelingbroer van Jakob.

Amal betekent *'kwaad'*. De Amalekieten zijn in de verhalen van de (Hebreeuwse) Bijbel het archetype voor alles wat slecht is. Ook wordt van de Amalekieten gezegd dat ze kinderoffers brengen.

----------,----------

Het gaat echter hier in Exodus hoofdstuk 17 niet zo zeer over de Amalekieten.

Het gaat om het wonder dat God Almachtig hier laat zien. Want nadat de Amalekieten het volk Israël in de rug hebben aangevallen geeft Mozes de opdracht aan Jozua en aan Hur om de strijd met deze Amalekieten aan te gaan.

Zelf gaat Mozes met Jozua en Hur naar een heuvel in de buurt waar hij een totaalbeeld heeft over het verloop van de strijd.

Het blijkt dan dat zolang Mozes zijn armen uitgestrekt houdt met de staf van God Almachtig in Zijn hand, dat het volk Israël aan de winnende hand is. Maar laat Mozes zijn armen zakken dan winnen de Amalekieten terrein. Totdat Jozua en Hur dit in de gaten krijgen en Mozes ondersteunen om zijn armen uitgestrekt te houden.

Zo overwon Jozua Amalek en zijn volk met de scherpte van het zwaard (Ex. 17:13)

Dat God Almachtig deze geschiedenis belangrijk vindt blijkt wel uit het gebod van God in Joz. 17:14 dat Mozes deze geschiedenis moet opschrijven en het Jozua moet inprenten en dat God de herinnering aan Amalek onder de hemel geheel en al zal uitwissen. En nogmaals: dat is ook gebeurd.

Als laatste feit in deze geschiedenis bouwt Mozes een altaar voor God Almachtig en gaf het de naam: **DE HEERE IS MIJN BANIER!**

----------,----------

Vergeet het niet!

📖 Ex. 17:16 Hij zei: Voorzeker, de hand op de troon van de HEERE! De strijd van de HEERE zal tegen Amalek zijn, van generatie op generatie!

📖 I Kron. 4:43 Zij versloegen het overblijfsel van hen die van de Amalekieten ontkomen waren, en zij wonen daar tot op deze dag.

📖 Gen. 14:7 Daarna keerden zij terug en kwamen in En-Mispat –het te-genwoordige Kades – en zij versloegen allen in heel het gebied van de Amalekieten, en ook de Amorieten die in Hazezon-Thamar woonden.

📖 Gen. 36:12 Timna was een bijvrouw van Elifaz, de zoon van Ezau, en zij baarde Amalek aan Elifaz. Dit waren de zonen van Ada, de vrouw van Ezau

📖 Gen. 36:16 het stamhoofd Korach, het stamhoofd Gaëtam, het stamhoofd Amalek. Dit waren de stamhoofden van Elifaz in het land Edom; dit waren de zonen van Ada.

📖 Ex. 17:13 Zo overwon Jozua Amalek en zijn volk met de scherpte van het zwaard.

📖 Ex. 17:14 Toen zei de HEERE tegen Mozes: Schrijf dit ter gedachtenis in een boek en prent het Jozua in dat Ik de herinnering aan Amalek van onder de hemel geheel zal uitwissen

Wat is nu de betekenis van dit Bijbelgedeelte?

De hoofdpersonen in dit Bijbelgedeelte zijn God Almachtig, Mozes, Jozua, Hur en de Amalekieten.

De Amalekieten staan voor alles wat '*kwaad*' is en kan dus vergeleken worden met het koninkrijk van satan.

Satan is een lafaard, een aartsleugenaar en een mensenmoordenaar. En als hij het volk van God Almachtig in de rug kan aanvallen zal hij dat zeker niet laten. (Joh. 8:44). Satan is de overste der wereld (Joh. 12:31, Joh. 16:11).

Zolang God Almachtig Zijn hand opheft kan satan niets doen. Uit Job 1:12 en Job 2:6 blijkt namelijk dat satan alleen iets kan uitrichten als God hem daarvoor toestemming geeft. Satan kan helemaal niets uit zichzelf en heeft van zichzelf uit geen enkele bewegingsvrijheid.

Dat God Almachtig satan toestemming geeft om Job te slaan met alle verschrikkelijkheden die in dit aardse leven kunnen voorkomen heeft alleen maar als doel om Job nog mooier, nog krachtiger, nog rijker te maken. (zie Job 42).

Dus als God Almachtig toestemming aan satan geeft mij te slaan met alle verschrikkelijkheden die in dit aardse leven kunnen voorkomen heeft God maar één doel voor ogen. En dat is om mij nog mooier, nog krachtiger, nog rijker te maken.

De sterken krijgen de zwaarste lasten te dragen. De sterken krijgen ook de zwaarste beproevingen te verduren. Maar niet omdat God Almachtig deze mensen eens lekker zal pesten, maar omdat God Hen gereed maakt voor het zware werk dat nog staat te gebeuren.

En dat werk dat wij mogen doen, dat God Almachtig voor de grondlegging van deze wereld heeft voorbereid (Ef. 2:10) is niet ten gunste van ons eigen belang, maar is er alleen voor om de geestelijke bolwerken die er zijn en die tegen God zijn, te slechten. (II Kor. 10:6 [NBV])

De strijd van het volk Israël tegen de Amalekieten zoals dit in Exodus 17 beschreven is, is niet de finale slag. Er zullen nog meer aanvallen van de Amalekieten volgen. Dit gaat net zolang door tot koning Hizkia het volk uiteindelijk uitroeit.

----------,----------

📖 Joh. 8:44 U bent uit uw vader de duivel, en wilt de begeerten van uw vader doen; die was een mensen-moordenaar van het begin af, en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij vanuit wat van hemzelf is, want hij is een leugenaar en de vader van de leugen.

📖 Joh. 21:31 Nu wordt het oordeel over deze wereld voltrokken, nu zal de vorst van deze wereld buitenge-worpen worden

📖 Joh. 16:11 en van oordeel, omdat de vorst van deze wereld veroordeeld is.

📖 Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

📖 Job 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

📖 Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen

📖 II Kor. 10:3-6 NBV We leven wel in deze wereld, maar vechten niet met de wapenen van deze wereld. De wapens waarmee wij ten strijde trekken dienen niet ons eigen belang, maar zijn er om met hun kracht bolwerken te slechten voor God……

God Almachtig wil ons oproepen om naar Hem op te zien ***in*** Jezus Christus.

Mozes hield de armen uitgespreid en hij had de staf van God Almachtig in zijn hand.

Jezus Christus hing aan het kruis van hout met Zijn armen uitgespreid. Hij moest daar hangen om mij en al die wedergeboren Christenen te kunnen vrijkopen uit de overheersing van satan. (Rom. 14:9)

Ik wil weer benadrukken dat dit aardse lichaam van vlees en bloed maar een onderdeel is van het totale plan van God Almachtig met mij.

Voordat ik als mens geboren werd in een lichaam van vlees en bloed bestond mijn geest al in een geestelijk lichaam als *'zoon van God*' waar Gen. 6:2 en 4 over spreken en waar Job 1:6 en 2:12 over spreken.

En als ik mijn aardse tent afgelegd heb (I Kor. 5:1-2) krijg ik weer opnieuw een geestelijk lichaam om datgene te gaan doen wat God Almachtig voor mij klaar heeft liggen. (I Kor. 15:44)

----------...----------

Dit Bijbelgedeelte in Ex. 17 vertelt het verhaal van de komende verlossing voor het volk Israël die in Jezus Christus zal bewerkstelligd worden.

Het volk Israël moet leren opzien naar Jezus Christus.

Ik moet leren opzien naar Jezus Christus. En dat niet eventjes, of bepaalde gedeelten van het leven, maar altijd. Want als ik de aandacht verlies en afdwaal bij God Almachtig vandaan, zal ik zien dat de overste van deze wereld, dat is satan, direct terrein zal winnen in mijn leven.

Dan ga ik weer meer toegeven aan de verleidingen van deze wereld die mij met de paplepel ingegoten zijn.

Alleen met en ***in*** Jezus Christus kan ik deze verleidingen weerstaan. Alleen met en ***in*** Jezus Christus ben ik overwinnaar over satan en zijn demonen. (Rom. 8:31-39)

📖 Rom. 14:9 Want met dit doel is Christus ook gestor-ven en opgestaan en weer levend geworden, dat Hij zowel over doden als levenden zou heersen.

📖 Gen. 6:4 In die dagen en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

📖 Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

📖 Job 2:12 Opnieuw was er een dag, toen de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam om zijn opwachting te maken bij de HEERE.

📖 II Kor. 5:1-2 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen. Want in deze tent zuchten wij ook, en verlangen wij er vurig naar met onze woning die uit de hemel is, overkleed te worden,

📖 I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam

🕮 Rom. 8:31-39

Wat zullen wij dan over deze dingen zeggen?

Als God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?

Hoe zal Hij, Die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard maar voor ons allen overgegeven heeft, ons ook met Hem niet alle dingen schenken?

Wie zal beschuldigingen inbrengen tegen de uitverkorenen van God?

God is het Die rechtvaardigt.

Wie is het die verdoemt?

Christus is het Die gestorven is, ja wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook aan de rechterhand van God is, Die ook voor ons pleit.

Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking, of benauwdheid, of vervolging, of honger, of naaktheid, of gevaar, of zwaard? (Zoals geschreven staat: Want omwille van U worden wij de hele dag gedood, wij worden beschouwd als slachtschapen.)

Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem Die ons heeft liefgehad.

Want ik ben ervan overtuigd dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch krachten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde van God in Christus Jezus, onze Heere.

Hoofdstuk 18

Jethro bij Mozes
Leiders over het volk

Hoofdstuk 18 van het Bijbelboek Exodus geeft in mijn ogen een blauwdruk hoe de gemeente van God Almachtig geleid moet worden.

En weer zie ik hoe God Almachtig aan het begin, het einde al verkondigt (Jes. 46:10). Dat God met het volk Israël een bedoeling heeft die verder reikt dan het historisch perspectief.

📖 Jes. 46:10 Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn,

In dit hoofdstuk wordt Mozes door zijn schoonvader Jethro een les in leiderschap geleerd. Een les waar ik in het N.T. een bevestiging vind (Hand. 6:1-7), zodat deze les ook voor de huidige kerken en gemeenten actueel is. Maar daar straks meer over!

De context van het historische verhaal is dat Mozes zijn vrouw Zippora en zijn zonen schijnbaar naar huis gestuurd heeft.

Wanneer dit gebeurd is, weet ik niet, want het laatst dat ik iets van Zippora en zijn zoon Gersom gelezen heb was de besnijdenis van Gersom (Ex. 4:25), en dit was toen Mozes onderweg was van Midian naar Egypte om daar de Farao aan te spreken.

📖 Ex. 4:25 Toen nam Zippora een vuurstenen mes en besneed de voorhuid van haar zoon. Zij wierp die voor Mozes' voeten en zei: Werkelijk, je bent voor mij een bloedbruidegom.

De geschiedenis in Gen. 4 was misschien wel de reden dat Mozes zijn vrouw en zoon weggestuurd heeft, want de woorden die Zippora daar gebruikt kon Mozes nu net niet gebruiken bij zijn al moeilijke opdracht.

Aan de andere kant kan ik mij voorstellen dat Mozes wist wat God Almachtig ging doen en dat hij niet wilde dat zijn vrouw en zoon daar *'slachtoffer'* van zouden worden.

📖 Ex. 4:20 Toen nam Mozes zijn vrouw en zijn zonen, liet hen op een ezel rijden en keerde terug naar het land Egypte. En Mozes nam de staf van God in zijn hand.

Waarom Mozes Zippora en Gersom dan helemaal meenam naar Egypte weet ik niet. Wie het weet mag het zeggen. (Ex. 4:20)

Werd er tot nu toe maar over één zoon van Mozes gesproken (Gersom), nu blijkt dat Mozes twee zonen heeft. De tweede heet Eliëzer. (Ex. 18:4)

📖 Ex. 18:4 En de naam van de ander was Eliëzer, want, had hij gezegd, de God van mijn vader is mij tot hulp geweest en heeft mij gered van het zwaard van de Farao.

----------,----------

Op een of andere manier heeft Jethro, de schoonvader van Mozes gehoord dat Mozes met het volk Israël bij de berg Horeb is, in de Sinaï woestijn.

Op het kaartje hieronder zie ik dat een rechte lijn tussen de woonplaats van Jethro (Midian) en de Berg Horeb niet zo een grote afstand was, ware het niet dat de Golf van Akaba ertussen in lag. Want Midian ligt aan de rechterkant van de Golf van Akaba en de berg Horeb aan de andere kant. Waardoor de reis in kilometers toch nog altijd zo een vijfhonderd kilometer bedroeg. (Ex. 2:15, Ex. 3:1)

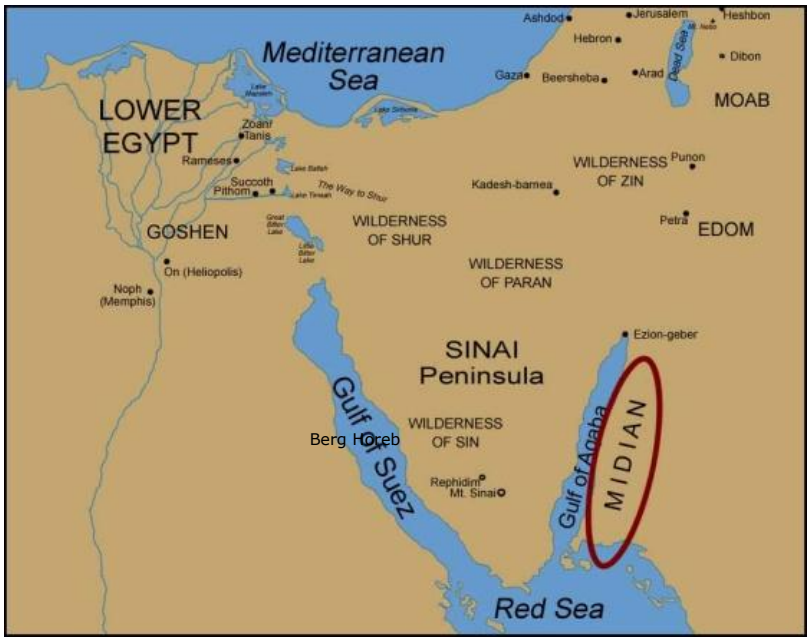

In de tijd dat Mozes en zijn gezin van elkaar gescheiden waren, was er schijnbaar toch wel contact. Want op een gegeven moment besluit Jethro om Mozes op te zoeken, en om zijn vrouw en zonen bij hem te brengen.

Ik kan mij voorstellen dat dit allemaal best wel een emotioneel en heftig weerzien is geweest. Want hoelang zouden ze elkaar niet gezien hebben?

Maar wanneer het gezin van Mozes herenigd is en de tranen van het weerzien gedroogd zijn vertelt Mozes aan Jethro het hele verhaal over wat hem allemaal is overkomen met het volk Israël. En dat God Almachtig inderdaad alles heeft gedaan wat Hij Mozes had aangekondigd toen Hij hem bij de brandende doornstruik op de berg Horeb riep (Ex. 3:10).

En Jethro kan niet anders beamen dan dat God Almachtig groter is dan alle andere goden (Ex. 18:11).

📖 Ex. 2:15 Toen nu de Farao van deze zaak hoorde, wilde hij Mozes doden, maar Mozes vluchtte voor de Farao en vestigde zich in het land Midian, en zat bij een put.

📖 Ex. 3:1 En Mozes hoedde het kleinvee van zijn schoonvader Jethro, de priester van Midian. Hij dreef het kleinvee tot voorbij de woestijn, en hij kwam bij de berg van God, de Horeb.

📖 Ex. 3:10 Nu dan, ga op weg. Ik zal u naar de Farao zenden, en u zult Mijn volk, de Israëlieten, uit Egypte leide

📖 Ex. 18:11 Nu weet ik dat de HEERE groter is dan alle goden, want in de zaak waarin zij overmoedig handelden, stond Hij boven hen.

Al hoewel Jethro een priester was (Ex. 3:1), was dit priesterschap toch misschien wel gevuld met invloeden van afgoden uit de streek Midian.

Dit bleek ook al uit het verhaal van de besnijdenis van de zoon van Mozes en Zippora (Ex. 4:25), waarbij ik al aangaf dat de besnijdenis op de achtste dag, na de geboorte van een kind, misschien wel door Zippora was tegengehouden omdat de Midianieten de besnijdenis op volwassen leeftijd deden.

Was Jethro misschien wel kritisch geweest toen Mozes het verhaal van zijn roeping op de berg Horeb destijds vertelde?

Al hoewel daar niets van beschreven staat, is het verhaal van Mozes natuurlijk wel een enorme bevestiging voor Jethro. En Jethro verheugde zich over wat God Almachtig allemaal gedaan had (Ex. 18:9)

Het weerzien van zijn gezin was vast een heuglijke gebeurtenis. De verhalen die Mozes vertelde waren een blijde gebeurtenis. En wel zodanig dat Jethro God Almachtig groot maakt met de woorden: *'Geloofd zij de HEERE, Die jullie gered heeft uit de hand van de Egyptenaren en uit de hand van de Farao, Die dit volk van onder de hand van de Egyptenaren gered heeft!'* (Ex. 18:10)

En Jethro laat het niet alleen bij woorden, neen, hij brengt zelfs een brandoffer en slachtoffers aan God Almachtig in aanwezigheid van Aäron en de oudsten van Israël.

----------,----------

Ook dit vind ik weer een opmerkelijk vers. Want de instelling van brand en slachtoffers waren nog helemaal niet door God Almachtig aan het volk gegeven. Hoe kunnen Mozes en Jethro daar dan weet van gehad hebben op dit punt in de geschiedenis?

Ik heb in het voorgaande al eerder beschreven dat het aannemelijk is dat het Bijbelboek Exodus niet helemaal op chronologische volgorde ligt. En ook deze offerande is daar weer een voorbeeld van.

Is dit belangrijk?

Neen, totaal niet. Het belangrijkste is dat God Almachtig verheerlijkt wordt. Niet alleen in woorden, maar ook in daden. En dat is wat hier gebeurt. Ja zelfs in aanwezigheid van de oudsten van het volk Israël.

📖 Ex. 3:1 Mozes hoedde het kleinvee van zijn schoon-vader Jethro, de priester van Midian. Hij dreef het kleinvee tot voorbij de woestijn, en hij kwam bij de berg van God, de Horeb.

📖 Ex. 4:25 Toen nam Zippora een vuurstenen mes en besneed de voorhuid van haar zoon. Zij wierp die voor Mozes' voeten en zei: Werkelijk, je bent voor mij een bloedbruidegom.

📖 Ex. 18:9 Jethro verheugde zich over al het goede dat de HEERE aan Israël gedaan had, dat Hij het gered had uit de hand van de Egyptenaren.

📖 Ex. 18:10-11 En Jethro zei: Geloofd zij de HEERE, Die jullie gered heeft uit de hand van de Egyptenaren en uit de hand van de Farao, Die dit volk van onder de hand van de Egyptenaren gered heeft! Nu weet ik dat de HEERE groter is dan alle goden, want in de zaak waarin zij overmoedig handelden, stond Hij boven hen.

Die oudsten die namens het volk Israël toch al vijf keer steen en been hadden geklaagd bij Mozes (en tegen God Almachtig). Die door hun uitspraken zelfs de Goddelijke uittocht uit Egypte betwijfeld hadden door te stellen dat het Mozes was die hen uit Egypte geleid had. (Ex. 14:11, Ex. 16:3)

Door het optreden van Jethro krijgen de oudsten van het volk Israël dus eigenlijk een les in Godsaanbidding.

----------,----------

Dan ziet Jethro hoe Mozes dagelijks leiding geeft aan het volk Israël. En hij ziet dat dit ten koste gaat van het volk en van Mozes zelf. Want Mozes krijgt alle meningsverschillen van het volk Israël (ruim zeshonderdduizend mannen, vrouwen en kinderen niet meegerekend, Ex. 12:37) voor zijn kiezen.

Dat betekent dat Mozes recht moet spreken van de vroege ochtend tot aan de late avond.

Jethro zit dit schouwspel aan te kijken en spreekt Mozes er op aan dat deze wijze van leiding geven niet goed is. Niet voor het volk Israël, maar ook niet voor Mozes zelf.

Jethro stelt voor dat Mozes leiders over duizend, over honderd, over vijftig en over tien mensen gaat aanstellen.

Leiders die goed bekend staan onder het volk en die geen winstbejag op het oog hebben. Laten zij rechtspreken. Waarbij de structuur is dat een zaak eerst wordt voorgelegd aan een leider over tien mensen. Komt die er niet uit en kan deze man geen recht spreken dan wordt de zaak voorgelegd aan de leider over vijftig mensen. Komt die er niet uit omdat de zaak te complex is dan wordt die zaak voorgelegd aan een leider over honderd en komt die er niet uit dan belandt de zaak uiteindelijk bij de leider over duizend mensen.

Het overgrote deel van alle zaken die het volk Israël aandraagt kan op deze wijze berecht worden, zonder dat Mozes hierin gekend hoeft te worden.

En mochten er werkelijk zulke grote zaken aan de hand zijn dat zelfs de leiders over duizend man er niet uitkomen, dan komt uiteindelijk de zaak bij Mozes terecht.

----------,---------

📖 Ex. 14:11 en zij zeiden tegen Mozes: Waren er in Egypte geen graven, dat u ons hebt meegenomen om in de woestijn te sterven? Hoe hebt u dit met ons kunnen doen door ons uit Egypte te leiden

📖 Ex. 16:3 De Israëlieten zeiden tegen hen: Och, waren wij maar door de hand van de HEERE gestorven in het land Egypte, toen wij bij de vleespotten zaten en brood aten tot verzadiging toe! Want u hebt ons uitgeleid naar deze woestijn om heel deze gemeente van honger te laten sterven.

📖 Ex. 12:37 Zo trokken de Israëlieten van Rameses naar Sukkoth, ongeveer zeshonderdduizend man te voet, mannen alleen, vrouwen en kleine kinderen niet meegerekend

Dit is voor mij een bovennatuurlijk en Goddelijk inzicht hoe om te gaan met het volk Israël. Maar dat niet alleen. Het geeft voor mij ook de blauwdruk weer hoe religieuze leiders vandaag de dag om zouden moeten gaan met *'hun'* kerk of gemeente.

Want vooral in evangelische en pinksterkringen heb ik gezien dat vaak ***alle*** taken die in een gemeente aan de orde komen, door de voorganger (en soms de oudsten daarbij) worden behandeld.

De voorganger heeft meestal overal zijn vinger in, wil overal van op de hoogte gehouden worden. Of het nu belangrijke zaken zijn of het nu minder belangrijke zaken zijn.

Naast alle praktische zaken die op het bordje liggen van de voorganger (en soms oudsten daarbij) is hij ook nog belast met onderwijs en gebed, en zie hier..... Veel voorgangers zijn overbelast.

En het resultaat is dat juist het onderwijs en de gebedstijd hiervan de dupe worden.

De problemen in de tijd van Mozes met het volk Israël zullen al veel en complex zijn geweest.

De problemen vandaag de dag in gemeenten en kerken zijn er niet minder om. En daarom is het goed dat ook de religieuze leiders een lesje leren aan wat Jethro hier voorstelt aan Mozes.

----------...----------

Nu wordt er vaak aangevoerd dat veel kerken en gemeenten een oudstenraad hebben. En dat is ook zo. Maar ook hier zie je toch vaak weer dat de *'voorganger'* bepaalt wat er in de oudstenraad gebeurt en niet gebeurt. Vooral wanneer die *'voorganger'* ook de grondlegger is van die bepaalde kerk of gemeente.

Is het niet daarom dat de twaalf discipelen in Hand. 6:1-7 de taken al scheidt tussen oudsten en diakenen?

Zou het niet zo moeten zijn dat voorgangers leiding aan *'hun'* gemeente geven door de knie-o-logie te bedrijven. Door op de knieën te gaan?

De twaalf discipelen zeggen in het voorgaande Bijbelgedeelte dat zij zich alleen bezig zullen houden met ***onderwijs*** en ***gebed***. Dát zijn de taken van de voorganger en de oudsten. Geestelijk leiding geven aan de gemeente door het geven van onderwijs en veel te bidden voor de gemeente en gemeenteleden.

📖 Hand. 6:1-7 In die dagen, toen het aantal discipelen steeds toenam, ontstond er gemor van de Griekssprekenden tegen de Hebreeën, omdat hun weduwen bij het dagelijkse dienstbetoon over het hoofd gezien werden. En de twaalf riepen de menigte van de discipelen bij zich en zeiden: Het is niet behoorlijk dat wij nalaten het Woord van God te verkondigen om de tafels te dienen. Zie daarom uit, broeders, naar zeven mannen uit uw midden, van wie men een goed getuigenis geeft, vol van de Heilige Geest en van wijsheid, die wij voor deze noodzakelijke taak zullen aanstellen. Wij echter zullen volharden in het gebed en in de bediening van het Woord. En dit woord behaagde heel de menigte; en zij kozen Stefanus, een man vol van geloof en van de Heilige Geest, Filippus, Prochorus, Nicanor, Timon, Parmenas en Nicolaüs, een proseliet uit Antiochië. Zij leidden hen vóór de apostelen, en die legden hun, nadat zij gebeden hadden, de handen op. En het Woord van God verbreidde zich en het aantal discipelen in Jeruzalem nam sterk toe; en een grote menigte priesters werd aan het geloof gehoorzaam.

Al de overige zaken moeten overgelaten worden aan diakenen.

Dus ook de aankoop van een gebouw, dus ook het onderhoud en de inrichting van het gebouw, dus ook de financiën, dus ook de aanstelling van allerlei mensen op de juiste plaats. En ook het aanbiddingteam, de zorg en de hulpverlening aan de armen, wezen, weduwen en vluchtelingen.

Al die zaken moeten de voorganger en de oudsten niet belasten. Het houdt hen alleen af van de taak en de roeping die God Almachtig hen gegeven heeft.

Als een voorganger deze zaken dan delegeert aan anderen (diakenen), die door hun betrouwbaarheid en hun afkeer van winstbejag hebben aangetoond de juiste diakenen te zijn, laat die voorganger en oudsten de verantwoordelijkheid dan ook met een gerust hart achter bij die diakenen.

Maar wat zie ik tegenwoordig vaak?

Alles wat in een kerk of gemeente voorkomt, ligt vaak bij de voorganger.

Vaak heeft die voorganger *'zijn'* gemeente ook zodanig georganiseerd dat alle beslissingen door hem genomen moet worden. En vaak zie je dan ook dat voorgangers zich met de kleinste details bemoeien en daar heel veel tijd en energie aan kwijt zijn.

Ik durf te stellen dat God Almachtig deze taakuitvoering ***niet*** vraagt van hedendaagse voorgangers, predikanten, oudsten, ouderlingen of hoe ze ook heten mogen. (Let op! ik heb hier niet over een opstartende kerk of gemeente!)

Elke gemeente en kerk zal beamen dat '*hun*' gemeente en kerk Gods gemeente en kerk is.

In hun daden blijkt dit echter vaak niet het geval te zijn. Het lijkt vaak het persoonlijk en intellectueel eigendom te zijn van één mens of een select groepje mensen. En nogmaals: door alles krampachtig vast te houden blijft er gewoon minder tijd en energie over voor de kerntaken van de voorganger en de oudsten. En dat zijn: ***gebed en onderwijs***.

Als hedendaagse religieuze leiders hoofdstuk 18 van het Bijbelboek Exodus nog eens goed zouden lezen (en Hand. 6); als hedendaagse religieuze leiders nog eens goed bij zichzelf te rade zouden gaan waarom zij voorganger of oudsten zijn. en wat dit werkelijk inhoudt, zou dan Hand. 6:6-7 ook niet vandaag de dag in onze kerken en gemeenten kunnen gebeuren?

📖 Hand. 6:6-7 Zij leidden hen vóór de apostelen, en die legden hun, nadat zij gebeden hadden, de handen op. En het Woord van God verbreidde zich en het aantal discipelen in Jeruzalem nam sterk toe; en een grote menigte priesters werd aan het geloof gehoorzaam.

Ik ben ervan overtuigd dat veel gemeenten en kerken dan werkelijk het verschil in de samenleving zouden uitmaken!

En weet je waarom?

Omdat God Almachtig het werk doet.

Als God Almachtig Zijn werk ***mag*** doen, en als God op deze wijze aanbeden en gevraagd zou worden, op de knieën, dan geloof ik dat er heel veel in de kerken en gemeenten zou gebeuren.

Geloof is geen religie. Geloof is geen wetboek met procedures en afvinklijstjes.

Geloof is ***een relatie*** hebben met God Almachtig. En een relatie hebben met God kenmerkt zich door ***communicatie***, door een dialoog met elkaar te hebben.

Dat lees je in het hele Bijbelboek Exodus. God Almachtig spreekt tot Mozes en Mozes spreekt tot God. En wat God doorgeeft aan Mozes kan hij het volk Israël vertellen.

Vandaag de dag kan ieder kind van God Almachtig ***in*** Jezus Christus met de Vader spreken. En de Vader zal spreken met een ieder die Hem zoekt, met een ieder die Hem daarom vraagt.

Het achttiende hoofdstuk van het Bijbelboek Exodus is voor mij daarom een blauwdruk van modern leiderschap in de kerk en de gemeente Gods.

----------,---------

Mozes luisterde naar de stem van zijn schoonvader en hij deed wat Jethro voorgesteld had.

Maar is het niet opmerkelijk dat God Almachtig hiervoor iemand gebruikt die helemaal niet tot het volk Israël behoorde?

Hoe zouden wij daar vandaag tegenover staan?

Kunnen voorgangers en oudsten nog wel iets aannemen van hun *'eigen'* gelovigen? En kunnen zij nog wel iets aannemen van iemand die helemaal niet tot hun kerk of gemeente behoort?

Ik heb hier ook al veel over geschreven in *mijn mijmeringen* bij de vier Evangeliën. Hoe het toch mogelijk was dat Jezus Christus van dorp tot dorp en van stad tot stad kon gaan en op de sabbat het spreekgestoelte kon beklimmen om de mensen te leren en te onderwijzen. Ja, zelfs in de tempel te Jeruzalem mocht dat gewoon.

Ik heb toen ook al de vergelijking met de dag van vandaag uitgesproken. Dat ik vandaag de dag eerst een universitaire studie in de theologie moet hebben doorlopen voordat ik in een ***bepaalde*** groep gemeenten mag spreken. Behoor ik toevallig tot een ander filiaal van Gods Gemeente, dan mag ik niets zeggen.

In de evangelische en pinkstergemeenten is het al niet veel anders. Voor dat ik daar het spreekgestoelte op mag, wordt ook eerst mijn doopceel gelicht om te kijken of wat ik spreek wel volgens ***de leer*** van dat plaatselijke filiaal is.

Is dat om de gemeente te beschermen tegen valse leer of verkeerde invloeden?

Als ik die mening ben toegedaan dan heb ik wel heel erg weinig vertrouwen in het werk van de Heilige Geest.

Ik ben ervan overtuigd dat wanneer een gemeente georganiseerd is naar Gods blauwdruk, dat de leiders van die gemeente helemaal ***niet*** bang hoeven te zijn voor valse leer of verkeerde invloed.

Het kind wordt nu gewoon met het badwater weggegooid en kostbare woorden van God Almachtig worden nu niet uitgesproken en gehoord omdat religieuze leiders van vandaag dit tegenhouden.

Wat dat betreft is er niet veel veranderd tussen de tijd dat Jezus Christus op aarde wandelde te midden van de religieuze leiders van die tijd en de religieuze leiders van deze tijd.

Doet dat pijn?

Wie oren heeft, die hore!

Hoofdstuk 19

Mozes op de berg Sinaï

Voor mij leest het alsof met hoofdstuk negentien een nieuwe fase ingaat wat Gods relatie met het volk Israël betreft.

In de verhalen tot nu toe stonden de Israëlieten en hun omstandigheden, hun verhalen en belevenissen centraal, en is het net of God Almachtig steeds weer reageerde op wat er met het volk gebeurde.

- Het volk Israël zuchtte en kreunde onder de slavernij en de dwangarbeid van de Egyptenaren; God Almachtig bevrijdde hen daaruit;
- Het volk Israël stond voor de Schelfzee met de Egyptenaren die achter hen aankwamen en zij mopperden; en God Almachtig leidde hen dwars door de Schelfzee heen en liet het hele Egyptische leger verdrinken;
- Het volk Israël had dorst en kwam bij de bron Mara die bitter was, en zij mopperden; God Almachtig maakte het water drinkbaar door Mozes een stuk hout in het water te laten gooien;
- Het volk Israël had honger, en zij mopperden; en God Almachtig gaf hen dagelijks manna en kwartels;
- Het volk Israël had weer dorst bij de berg Horeb, en zij mopperden; God Almachtig gaf hen water uit de rotsen nadat Mozes met zijn staf op de rots had geslagen;
- Het volk Israël werd in de rug aangevallen door de Amalekieten; God Almachtig gaf het volk Israël de overwinning.

Maar nu komt het mij voor dat God Almachtig wil zeggen: *'En nu heb Ik jullie iets te vertellen. Nu gaat het even niet over jullie, maar nu gaat het over Mij*'

Dat gebeurde in de derde maand nadat het volk Israël uit Egypte weggegaan was, al hoewel het lijkt alsof het volk Israël al veel langer op weg is, maar hier in Ex. 19:1 staat dat het de derde maand was.

📖 Ex. 19:1 In de derde maand, op dezelfde dag dat de Israëlieten uit het land Egypte waren vertrokken, kwamen zij in de woestijn Sinaï.

Het volk Israël is (weer) bij de berg Horeb. En Mozes klom de berg op, naar God Almachtig.

Waarom Mozes de berg op klom weet ik niet.

Toen God Almachtig Mozes riep om naar Farao te gaan om voor vrijlating van Zijn volk Israël te pleiten (Ex. 3:10) had God had Mozes wel bevolen dat hij het volk Israël na hun vrijlating uit Egypte hier naar toe moest brengen en dat God hier bij deze berg gediend zou gaan worden. (Ex. 3:12)

📖 Ex. 3:10 Nu dan, ga op weg. Ik zal u naar de Farao zenden, en u zult Mijn volk, de Israëlieten, uit Egypte leidde

📖 Ex. 3:12 En Hij zei: Voorzeker, Ik zal met u zijn, en dit zal voor u het teken zijn dat Ík u gezonden heb: Als u het volk uit Egypte geleid hebt, zult u God dienen op deze berg.

Misschien was dit het moment dat Mozes zijn opdracht aan God Almachtig wilde teruggeven omdat hij deze vervuld had.

Hij was immers naar de Farao van Egypte gegaan, hij had alle woorden aan de Farao doorgegeven die God Almachtig hem had gezegd door te geven, hij had het volk Israël uitgeleid uit Egypte en hij had hen uiteindelijk hiernaartoe gebracht. De berg Horeb, of ook wel de berg Sinaï genoemd. De plaats waar God door het volk Israël aanbeden wilde worden.

Aan de andere kant kan ik mij ook voorstellen dat Mozes het verlangen had om even afstand te nemen van het volk Israël door de stilte op te zoeken (zoals Jezus Christus dit ook steeds weer deed).

📖 Ex. 19:4-6 U hebt zelf gezien wat Ik met de Egypte-naren gedaan heb en hoe Ik u op arendsvleugels ge-dragen en u bij Mij gebracht heb. Nu dan, als u nauwgezet Mijn stem gehoorzaamt en Mijn verbond in acht neemt, dan zult u uit alle volken Mijn persoonlijk eigendom zijn, want heel de aarde is van Mij. U dan, u zult voor Mij een koninkrijk van priesters en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden die u tot de Israëlieten moet spreken.

Misschien ging Mozes wel terug naar de plek waar hij God Almachtig de allereerste keer ontmoet had in de brandende doornstruik (Ex. 3). Wie zal het zeggen?

Als Mozes de berg opklimt begint God Almachtig Zelf tot Mozes te spreken. En God spreekt op een bemoedigende toon waarbij voor mij direct de ware aard van God duidelijk wordt. En dit niet alleen voor Mozes en het volk Israël uit die tijd. Ik zie in de woorden die God hier uitspreekt ook de LIEFDE van God voor de mensen van vandaag de dag. (Ex. 19:4-6)

God Almachtig herinnert Mozes aan alles wat Hij gedaan heeft voor het volk Israël.

Dat Hij het was die hen als op arendsvleugels naar deze plek, hier aan de voet van de berg Horeb gebracht heeft. En dat iedereen heeft kunnen zien en meemaken wat God Almachtig met de Egyptenaren gedaan heeft.

📖 Joh. 10:37-38 Als Ik niet de werken van Mijn Vader doe, geloof Mij dan niet, maar als Ik ze doe en u Mij niet gelooft, geloof dan de werken, opdat u erkent en gelooft dat de Vader in Mij is en Ik in Hem.

Het is alsof God Almachtig tegen mij wil zeggen: '*Als je Mijn woorden niet gelooft, kijk dan naar de tekenen en wonderen die Ik gedaan heb, kijk naar de werken die Ik doe (Joh. 10:37-38) en geloof op basis daarvan dat Ik God ben*'.

📖 Joh. 16:33 Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat u in Mij vrede zult hebben. In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen

Wat God Almachtig met de Egyptenaren gedaan heeft, dat heeft Hij ook gedaan met satan. Het hele leger van de Farao is uiteindelijk verdronken in de Schelfzee (Ex. 14)? Is satan niet onttroond in de opstanding van Jezus Christus uit de doden? (Joh. 16:33)

Het is alsof God dan zegt: *'als je dan erkent dat je op arendsvleugels door Mij gedragen bent (Jes. 40:31), als je dan erkent dat Ik het ben die satan uit jouw leven verslagen en verbannen heeft en als je dan gelooft dat Ik God ben: gehoorzaam mij dan. Want Ik heb aan alle kanten laten zien dat ik alleen maar het goede met jou voor heb. Als je dan voor Mij kiest in Jezus Christus, dán zul je Mijn eigendom zijn en dán zullen zal ook jij voor mij behoren tot mijn koninkrijk van priesters, een heilig volk.'* (I Petr. 2:9).

📖 Jes. 40:31 maar wie de HEERE verwachten, zullen hun kracht vernieuwen, zij zullen hun vleu-gels uitslaan als arenden, zij zullen snel lopen en niet afgemat worden, zij zullen lopen en niet moe worden.

📖 I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht, -

Wat mij ook opvalt in de woorden van God Almachtig is dat zij niet op gebiedende toon zijn.

God Almachtig laat de keuze helemaal over aan de mens. God wil helemaal niemand het Evangelie door de '*strot*' duwen. Dat is helemaal de aard van God niet.

Jezus Christus zegt ook in Matt. 20:28 dat Hij niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen. Dit dienen dat tot uiting komt in het Hebreeuwse woordje *Radah* dat wij vertaald hebben met *'heersen*'. En inderdaad: God heeft de mens opdracht gegeven om te heersen over de schepping. Maar wel het woordje *Radah*, **dat is dienend leidinggeven**.

📖 Matt. 20:28 zoals ook de Zoon des mensen niet geko-men is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen. -

Na de zondeval van Gen. 3 gebruiken wij in het Nederlands nog steeds hetzelfde woord '*heersen*'. Maar in de grondtekst is dit het Hebreeuwse woordje *Mashal* en dat betekent **overheersen**.

Radah is Gods wijze van heersen. *Mashal* is satans wijze van heersen. En omdat satan door de zondeval de *'overste van deze wereld'* is geworden heeft hij dit *Mashal* in de mens geplant. En de resultaten daarvan zie je al direct in Gen. 4 als Kaïn zijn broer Abel doodt.

Wil ik God Almachtig ***echt*** leren kennen, wil ik Gods houding ***echt*** leren ontdekken, dan zal ik ook met andere ogen naar God moeten leren kijken. Met bovennatuurlijke ogen en niet met wereldse ogen.

📖 Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

Wil ik God Almachtig ***echt*** leren kennen, wil ik Gods houding ***echt*** leren ontdekken, dan moet ik bereid zijn om alles wat mij geleerd is in de kerken en gemeenten, om alles wat ik geleerd heb van mijn ouders en op mijn scholen opnieuw bij God te brengen. En om ***zelf*** op onderzoek te gaan in de Bijbel, om ***zelf*** een relatie op te bouwen met God in plaats van het *'blind'* achternalopen van religieuze leiders.

Hiermee zeg ik ***niet*** dat alle religieuze leiders slecht zijn of mij expres op het verkeerde been zet.

Ik zeg dat ook religieuze leiders mensen zijn.

De Enige die Gods Woord in het zuivere licht kan zetten is Jezus Christus. Omdat Jezus Christus het Woord van God Zelf ***is*** (Joh. 1:1).

📖 Joh. 1:1 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.

Maar daarvoor moet ik wel zelf eerst naar de zuivere Bron gaan. Daarvoor moet ik wel zelf eerst de Bijbel openen om te horen en te lezen van God Almachtig wat Hij met mijn leven van plan is.

Religieuze leiders kunnen mij de weg wijzen. Religieuze leiders kunnen mij helpen een relatie op te bouwen met God Almachtig, maar zij kunnen nooit plaatsvervangend zijn.

God ***in*** Jezus Christus laat Zich niet vervangen door mensen. Niet door de paus, niet door welke voorganger, predikant, bisschop, oudste of welke titel ook gedragen wordt.

----------,----------

Toen Mozes de berg Horeb weer afkwam vertelde hij de oudsten van het volk Israël alles wat God Almachtig tot hem gesproken had. En het volk geloofde. Zij antwoordden: *'Alles wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen!'*

Is die keuze moeilijk?

Is het moeilijk voor mij om vandaag honderd euro weg te geven als ik een honderd procent zekerheid zou hebben dat ik er morgen duizend voor terug zou krijgen?

----------,----------

Dan ontvouwt zich een tafereel wat ik dolgraag van dichtbij had willen meemaken.

God Almachtig zegt tegen Mozes dat hij het volk moet voorbereiden op een ontmoeting met God, dat God in een dichte wolk naar het volk Israël zal toekomen zodat iedereen rechtsreeks uit de mond van God Zelf kan horen wat Hij tot Mozes te vertellen heeft en dat het volk Israël ook Mozes erkent als boodschapper van God.

Hier ook weer een directe verwijzing naar Jezus Christus.

Was het God Almachtig Zelf niet die de hemelen openscheurde bij de doop van Jezus Christus door Johannes de Doper en zei: '*Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb!'* (Matt. 3:17).

📖 Matt. 3:17 En zie, een stem uit de hemelen zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb

En om het nog directer te maken in de *'verheerlijking op de berg'* (Matt. 17). Jezus Christus verschijnt daar met Mozes en Elia. En God spreekt vanuit de wolk en zegt: *'Dit is Mijn geliefde Zoon, in wie Ik Mijn welbehagen heb; luister naar Hem!*' (Matt. 17:5)'

📖 Matt. 17:5 Terwijl hij nog sprak, zie, een lichtende wolk overschaduwde hen; en zie, een stem uit de wolk zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb; luister naar Hem! -

Wat ik hiermee wil zeggen is dat de *'oude'* woorden en letters uit het Bijbelboek Exodus niet alleen historisch van aard zijn. Zij krijgen hun vervolg in de vier Evangeliën.

Maar dat niet alleen: God Almachtig spreekt door dezelfde woorden nu op dit moment tot mij. Iedereen die dit wil kàn de woorden van God Almachtig horen!

----------,----------

God Almachtig geeft het volk Israël opdracht om zich te heiligen en om hun kleren te wassen.

Het woordje heilig betekent *'apart zetten'*. Dus het volk Israël moet zich apart zetten.

Apart van wat?

Apart van de wereld. Dat betekent dat zij zich niet moeten vereenzelvigen met de wereld. Dat zij niet hetzelfde moeten doen als de wereld doet. De wereld die alleen gericht is op bevrediging van het lichaam van vlees en bloed. Daarbij geen rekening houdt met anderen. De wereld die geen Goddelijke invloed wenst omdat zij dat ziet als een inperking van haar rechten, mogelijkheden en bewegingsvrijheid.

Ook het volk Israël heeft zich op een wereldse wijze ontwikkeld. En daarom is het goed dat hun kleren gewassen worden.

Dit wassen van hun kleren staat symbool voor het belijden van alles wat ik verkeerd gedaan hebt. Het belijden ik als (wedergeboren) Christen mij ook heb ingelaten met wereldse zaken en dat ik het bij tijd en wijlen ook heel erg fijn gevonden hebben.

In *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis (hfdstk 35) heb ik over dit reinigen het volgende geschreven:

---------- **begin citaat** ----------

Dan lees ik voor het eerst iets over het woord *'reinigen'*.

De mensen moesten hun afgodsbeelden inleveren en zich reinigen en zelfs schone kleren aantrekken.

Dit geeft aan dat zelfs het hebben van afgodsbeelden leidt tot geestelijke vervuiling. Ik kan niet helemaal op God Almachtig gericht zijn wanneer ik ook afgodsbeelden in huis heb, of als sieraden draagt.

Ik denk dan bijvoorbeeld aan de Boeddha beeldjes die ik in veel huizen zie. Maar ik geloof ook dat afbeeldingen (in welke vorm dan ook) van Maria, de wereldse moeder van Jezus Christus, een afgodsbeeld is. Of kijk eens naar de beelden die veel mensen in en rondom het huis hebben van zogenaamde '*heiligen*', kabouters, elfen, trollen of hoe je ze ook maar noemt?

En kijk eens naar afgodsbeelden als geld, doorgeschoten ambities of carrière?

Het eerste gebod uit de wet van God Almachtig (Deut. 5:6-10) is duidelijk.

God wil niet dat wij andere goden aanbidden, aanroepen, of zelfs maar in huis hebben.

Het is God Almachtig een gruwel en leidt uiteindelijk ook tot de verbanning van het tien-stammenrijk tot op de dag van vandaag aan toe.

---------- **einde citaat** ----------

📖 Deut. 5:6-10 Ik ben de HEERE, uw God, Die u uit het land Egypte, uit het slavenhuis, geleid heeft. U zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben. U zult voor uzelf geen beeld maken, geen enkele afbeelding van wat boven in de hemel, of beneden op de aarde of in het water onder de aarde is. U zult zich daarvoor niet neerbuigen, en die niet dienen, want Ik, de HEERE, uw God, ben een naijverig God, Die de misdaad van de vaderen vergeldt aan de kinderen, en aan het derde en aan het vierde geslacht van hen die Mij haten;maar Die barmhartigheid doet aan duizenden van hen die Mij liefhebben en Mijn geboden in acht nemen.

In *mijn mijmeringen* bij de vier Evangeliën (het hoofdstuk *'het wee over de farizeeën'*) heb ik over dit reinigen het volgende geschreven:

---------- **begin citaat** ----------

Jezus Christus doet hier een oproep aan de religieuze leiders om de binnenkant van hun leven te laten reinigen. En die boodschap is vandaag de dag nog net zo actueel als toen.

Door de zondeval is er gif in de wereld gekomen waar elk mens mee besmet is. Ook religieuze leiders.

Gif van verleiding, schaamte, zonde, geweld, bedrog, normvervaging en noem maar op. Niemand kan zeggen dat hij zonder zonden is.

Reinigen van mijzelf is eerlijk belijden aan de Heer wat er allemaal niet klopt in mijn leven.

Het is geweldig als je dit samen met iemand kunt doen die je volledig vertrouwt.

Want wanneer ik mijn zonden aan God Almachtig hardop belijdt, hoort het rijk der duisternis dit ook.

En satan en zijn demonen zullen sidderen bij het horen van mijn belijdenis.

En God Almachtig is getrouw en rechtvaardig (I Joh. 1:9) dat wanneer ik mijn zonden belijdt, God deze vergeeft mijn ongerechtigheden reinigt. En als ik mijn zonden aan iemand anders belijd, zal ik genezing ontvangen! (Jak. 5:16)

Maar ook al zou ik niemand hebben met wie ik deze dingen bij God Almachtig zou kunnen brengen; ik kan ook zelf op mijn knieën gaan!

Mijn oproep is hier dan ook: Maak God Almachtig je leven bekend, en Hij zal je paden recht maken (Spr. 3:5-6).

----------...----------

De religieuze leiders vonden zichzelf te belangrijk om dit te doen; en zij volhardden in hun zonden; en het werd van kwaad tot erger.

Want satan en zijn demonen vinden het fantastisch wanneer iemand zijn eigen zonden ***niet*** belijdt aan God Almachtig.

📖 *I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid*

📖 *Jak. 5:16 Belijd elkaar de overtredingen en bid voor elkaar, opdat u gezond wordt. Een krachtig gebed van een rechtvaardige brengt veel tot stand.*

📖 *Spr. 3:5-6 Vertrouw op de HEERE met heel je hart, en steun op je eigen inzicht niet. Ken Hem in al je wegen, dan zal Híj je paden rechtmaken*

Dat betekent dat zij toestemming hebben om door te gaan met het verspreiden van het gif in die persoon.

Want staat er niet geschreven dat de zondige gedachten uit het hart komen? (Matt. 15:19)

📖 Matt. 15:19 Want uit het hart komen voort kwaadaardige overwegingen, alle moord, overspel, ontucht, diefstal, valse getuigenissen, lasteringen.

Satan en zijn demonen doen niet anders dan zondige gedachten in het hart brengen.

Natuurlijk is de appel soms zuur waar een mens door heen moet. Vooral als die mens weet dat bepaalde scheefgelopen zaken in zijn macht liggen om recht getrokken te worden.

Doe het met de Heer; bidt om bijstand; bidt om hulp en kracht. En met die Goddelijke kracht kan ieder mens elke puinhoop aan die hij misschien zelf veroorzaakt heeft. En met die Goddelijke kracht kan die mens elke puinhoop aan die een ander misschien in zijn leven veroorzaakt hebt.

Maar wil ik andere mensen kunnen helpen?

Dan moet ik ervoor zorgen dat ik eerst zelf schoon en rein ben (voor zover jij weet). Niet alleen aan de buitenkant, maar juist van binnen.

En let wel! Tijdens de verbouwing gaat de verkoop door. Ik bedoel daarmee dat wanneer ik mijn eigen leven met Jezus Christus aan het opruimen ben, ik tegelijkertijd best andere mensen kan helpen. Het argument dat ik zelf nog niet zover ben is geen excuus.

Waarom niet? Omdat ik alleen maar het uitvoerend orgaan ben; het is ***Jezus Christus Zelf*** die mensen door mij heen helpt.

📖 Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen dat tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

Ik heb in deze mijmeringen ook geschreven over de relatiedriehoek. Ik moet ervoor zorgen dat onder in het puntzakje, daar waar het alleen gaat tussen mij en God, dat het daar vrede en rust is.

Ik moet ervoor zorgen dat ik een goede relatie heb met God Almachtig. Een relatie zonder zonden. Een relatie die gereinigd is door het bloed van Jezus Christus, dat Hij aan het kruis van Golgotha heeft doen vloeien om mijn zonden weg te doen (Kol. 2:13-14).

---------- **einde citaat** ----------

Dus het volk Israël krijgt de opdracht om zich te heiligen en om hun kleren te wassen.

Dan moeten zij wachten tot de derde dag en op die derde dag zal de HEERE neerdalen op de berg Sinaï.

Volgens www.wikipedia.org is:

> de Sinaïberg, de Horebberg of de Djebel Moesa, een 2.285 meter hoge berg in het Sinaïgebergte in Egypte.
>
> De berg ligt op het zuidelijke gedeelte van het schiereiland Sinaï.
>
> De naam Sinaï is waarschijnlijk afkomstig van de Sumerische maangod Nanna die door de Babyloniërs Sin werd genoemd.
>
> Horebberg stamt uit het Hebreeuws en betekent *'berg van God'*.
>
> Djebel Moesa is Arabisch voor *'berg van Mozes'.*
>
> Sommigen denken dat de Horebberg uit de Bijbel niet dezelfde is als de huidige Sinaïberg, volgens de joodse traditie zou de berg verborgen land zijn. Volgens andere onderzoeken ligt de berg aan de oostzijde van de Golf van Akaba, dus niet op het Sinaï-schiereiland.
>
> De niet onomstreden Ron Wyatt beweert dat Jabal al-Lawz de Bijbelse berg van Mozes is.
>
> Aan de voet van de berg ligt het St. Catharinaklooster dat gesticht is tussen 548 en 565 na Christus. Het wordt geroemd om zijn architectuur en bijzondere ligging in het ruige landschap.
>
> Voor zowel de joden, de Christenen als de moslims is de Sinaïberg een heilige berg.
>
> Het is de berg waar God volgens de traditie de Tien geboden aan Mozes gaf. Om deze reden staat het hele gebied met de berg en het klooster sinds 2002 op de Werelderfgoedlijst van UNESCO.

----------,----------

Mozes beklimt met enige regelmaat deze berg om van daaruit Gods woorden te horen.

En nu krijgt Mozes de opdracht om een grens te stellen rondom deze berg zodat het volk deze berg Sinaï niet kan aanraken als God Almachtig op deze berg is.

De reden daarvoor kan er maar één zijn.

God Almachtig kan niet vereenzelvigd worden met ook maar de kleinste vorm van zonde door de mens. En ook al heeft deze mens zich geheiligd en gereinigd dan nog blijft er qua zondeloosheid en heiligheid een te groot verschil tussen God en de mens.

Niemand mag de berg aanraken want hij zal zeker gestenigd worden of met pijlen doorboord worden. Dit geldt zowel voor mens als dier.

Door wie die mens en dat dier dan gestenigd zal worden of met pijlen doorboord zal worden is mij niet bekend. Misschien dat Mozes een soort van *'politie'* ingesteld heeft?

Misschien dat dit de oversten over tien, vijftig, honderd of duizend man zijn uit Ex. 18?

Het staat niet beschreven. Net zomin als beschreven staat wie er dan op de ramshoorn zal blazen als teken dat zij de berg weer mogen aanraken of beklimmen.

----------...----------

Ik lees hierin dat God Almachtig nooit het *'vriendje'* van iemand wezen kan.

God Almachtig is soeverein en almachtig. God is ***in*** Jezus Christus naar deze aarde gekomen voor de mensen, om hen te redden, om hen het eeuwige leven aan te bieden. Maar dat wil niet zeggen dat God geen respect verdient.

Wat in de Bijbel wel vaker wordt aangeduid als de *'vreze des Heren'*.

Dat heeft niets met angst te maken, maar dat heeft alles met respect, eer en glorie te maken.

Dat heeft alles te maken met het feit dat God Almachtig God is, en dat de mens mens is.

Jammer genoeg zie ik in sommige kerken en gemeenten uitwassen die niets met dit respect voor God Almachtig te maken hebben.

'Zware en behouden' kerken, waar de gelovigen wordt geleerd dat de mens zo zondig is, dat deze het zelfs niet waard is om aan de tafel des Heren deel te nemen.

En aan de andere kant in sommige charismatische pinkstergemeenten, waar alles wordt toegestaan omdat God Almachtig LIEFDE is.

Voor mij ligt de waarheid in het midden.

Door mijn opvoeding en mijn kennis van de Bijbel heb ik mogen leren wat de vreze des Heren is.

Door mijn opleiding door de Heilige Geest heb ik deze vreze des Heren mogen leren leven ***in*** de vrijheid ***in*** Jezus Christus, waarbij de wet niet afgeschaft is, maar vervuld is. Wat alleen maar meer vreugde, blijdschap en respect voor God de Vader geeft ***in*** Jezus Christus Zijn Zoon.

----------,---------

Zoals God Almachtig met Mozes gesproken had gebeurde.

Op de derde dag klonk bazuingeschal, beefde de berg Sinaï, bliksemde het, en kwam God Almachtig op de top van de berg in een wolk. En vanuit die wolk riep God Mozes om naar boven te komen. Een klimpartijtje van ruim 2.200 meter. Dat is echt wel een stevige wandeling.

Het hele volk Israël was getuige. En zij beefden.

Dat betekent dus dat zij alles van relatief dichtbij meemaakten.

Probeer het eens te filmen? De berg Sinaï van 2.285 meter hoog, de berg was niet zichtbaar omdat deze helemaal omhuld was door de dichte wolk waaruit het continu bliksemde. En alles bewoog, de berg beefde. Dat moet dus inderdaad wel een indrukwekkend schouw spel zijn geweest.

God Almachtig sprak met Mozes.

Hoe dit in zijn werk ging wordt niet beschreven.

Mozes was als enige mens op de berg. God Almachtig had immers gewaarschuwd dat iedereen die de berg zou aanraken of zou betreden, gedood zou worden?

Alleen Mozes wordt door God Almachtig gevraagd om naar de top van de berg te klimmen. Zoals gezegd: Een klimpartij van 2.285 meter.

Nu ben ik zelf een heel groot liefhebber van grote wandeltochten in de bergen van Oostenrijk.

Vanuit die ervaring weet ik dat een berg van bijna 2.300 meter heel wat inspanning kost voordat je de top bereikt.

En dan lees ik hier dat wanneer Mozes boven is, dat hij weer door God Almachtig naar beneden wordt gestuurd.

En als hij beneden is moet hij Aäron roepen en weer naar boven komen klimmen.

----------,----------

Een wonderbaarlijke geschiedenis. Wat zou hier nu allemaal mee bedoeld worden?

God Almachtig is groot en almachtig. God is heel goed in staat om op welke plaats dan ook tot Mozes te spreken. Dat heeft Hij toch ook veel gedaan in Egypte toen Mozes de tien plagen moest aankondigen bij de Farao.

Waarom moet Mozes deze fysiek zware inspanning leveren. Let wel! Mozes was al meer dan tachtig jaar oud? (Ex. 7:7).

📖 Ex. 7:7 Mozes was tachtig jaar oud en Aäron drieën-tachtig jaar oud toen zij tot de Farao spraken.

Laat ik proberen dit Bijbelgedeelte te analyseren. Voor mijzelf.

Ik lees in dit Bijbelgedeelte over een aantal beklimmingen van Mozes de berg op.

Ex. 19:3-7; de eerste keer dat Mozes de berg opgaat, herinnert God Almachtig Mozes aan wat Hij gedaan heeft voor het volk, en vraagt Hij het volk om Hem te gehoorzamen; om voor Hem te kiezen en daarmee Zijn eigendom te worden.

Ex. 19:8-14; de tweede keer dat Mozes de berg opgaat, kondigt God Almachtig aan dat Hij Persoonlijk naar beneden zal komen om met Mozes te spreken en dat het volk Israël hiervan getuige zal zijn; zodat zij ook in Mozes geloven. Maar deze komst van God zal niet vrijblijvend zijn. Het volk Israël moet zich heiligen en hun kleren wassen en zij moeten op afstand van de berg Sinaï blijven op straffe van de doodstraf. Zij mogen niet zelf tot God naderen.

Ex. 19:20-25; de derde keer dat Mozes de berg opgaat, heeft het volk zich geheiligd, hun kleren gewassen en het staat op gepaste afstand aan de voet van de berg Sinaï zonder deze te betreden. Dan daalt God Almachtig neer op de top van de berg en waarschuwt God het volk Israël (nogmaals) door Mozes heen, dat zij afstand moeten bewaren. Mozes moet weer naar beneden om de woorden van God aan het volk te vertellen en om Aäron op te gaan halen.

Het voorgaande is een aankondiging van wat komen gaat in de volgende hoofdstukken.

Maar het feit dat God Almachtig Mozes tot drie keer naar boven laat klimmen doet mij denken aan het feit dat een zaak vaststaat op twee of drie getuigen. (Deut. 19:15).

Dat wat staat te gebeuren voor God Almachtig vast staat en dat daar niet licht mee omgegaan moet worden.

Het is God Almachtig die de regels bepaalt. Het is God die de volgorde bepaalt. Maar het is ook God waar niet mee te spotten valt. Zijn geboden moeten gehoorzaamd worden. Daar heeft het volk Israël zelf vrijwillig voor gekozen (Ex. 19:8).

Dat geldt vandaag de dag nog net zo.

Hoevaak heb ik niet gezegd dat een keuze voor God Almachtig ***in*** Jezus Christus een *levensgevaarlijke* zaak is? Een keuze voor God ***in*** Jezus Christus betekent dat ik afscheid neem van mijn oude leven. Alles wat ik deed en gewoon was om te doen doe ik niet meer. Sterker nog: ik wil het niet meer! (II Kor. 5:17)

Zoals het volk Israël zich heiligde voor God Almachtig, zichzelf apart zette voor God, doe ik dat ook wanneer ik voor God in Jezus Christus kies. Ik kan dit proberen vanuit een plichtsgevoel, opvoeding, angstgevoel of alleen vanuit gehoorzaamheid te doen, maar dan weet ik nu al, dat ik dat dit niet zal volhouden.

Als ik voor God Almachtig ***in*** Jezus Christus zult kies op een andere basis dan ***LIEFDE***, dan zal ik dit leven in heiligheid en reinheid niet vol kunnen houden.

Maar als ik eenmaal gekozen heb voor God Almachtig ***in*** Jezus Christus dan heb ik mijzelf daarmee losgemaakt van de wereld. beter gezegd: Dan heeft God door Zijn Heilige Geest mij losgemaakt van deze wereld.

📖 Deut. 19:15 Eén enkele getuige mag tegen niemand opstaan met betrekking tot enige ongerechtigheid of tot enige zonde, bij elke zonde die men ook zou kunnen doen. Op de verklaring van twee getuigen of op de verklaring van drie getuigen staat de zaak vast.

📖 Ex. 19:8 oen antwoordde heel het volk gezamenlijk en zei: Alles wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen! En Mozes bracht de woorden van het volk weer over aan de HEERE.

📖 II Kor. 5:17 Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden

Dat wil echter niet zeggen dat de wereld niet aan mij trekt.

Met al zijn verleidingen en met al zijn lekkernijen probeert de wereld mij weer los te maken van God Almachtig. En daarbij kent satan geen grenzen.

In Matt. 4 lees ik wat satan daar allemaal voor uit de kast trekt. Verleidingen, rijkdom, macht, lekkernijen. Maar in Matt. 27 lees ik dat wanneer satan een mens niet meer nodig heeft dat hij die mens dan laat vallen als een baksteen (het verhaal van Judas Iskariot). En dat die mens niets anders rest dan een eind aan zijn eigen leven te maken omdat die mens dan niet meer voor of achteruit kan.

Dus een keuze voor God Almachtig moet een vrijwillige op ***LIEFDE*** gebaseerde keuze zijn.

Maar als ik die keuze dan ook gemaakt heb, dan mag ik Zijn eigendom zijn. Dan mag ik mij een priester van Jezus Christus noemen en dan ben ik klaar voor de volgende stap. Het ontvangen van Zijn handleiding voor mij als mens van vlees en bloed op deze aarde.

Een handleiding waarin precies staat beschreven wat ik moet en wat ik moet laten om mijn levensmotor perfect te laten draaien. Zonder haperingen, zonder pech onderweg. En die handleiding is de Bijbel. En de Leermeester is de Heilige Geest.

Hoofdstuk 20

De wet op de tien geboden

De hoofdstukken die nu komen zijn vandaag de dag misschien wel de moeilijkste hoofdstukken die in de Bijbel staan. Want het gaat om wetten die God Almachtig geeft.

Het gaat in deze hoofdstukken om regels, inzettingen en straffen wanneer die wetten overtreden worden.

En als er iets is waar de moderne mens van vandaag niet mee geconfronteerd wil worden, dan is dat wel met een wetboek met geboden en verboden. Daar wil men niets mee te maken hebben. Dat is ouderwets, Dat past niet bij het Godsbeeld dat men heeft.

Er zijn hordes mensen die helemaal niet (meer) in God Almachtig geloven omdat ze elke inspraak in hun leven als een beperking van hun levensvreugde en bewegingsvrijheid zien.

Ook willen veel mensen niet (meer) in God Almachtig geloven omdat religieuze systemen (kerken en gemeenten) de wetten van God als een harnas om de mensen heen hebben gesloten, waardoor zij het gevoel hadden dat ze stikten.

Er zijn religieuze stromingen die de wetten, geboden en inzettingen die God Almachtig aan Zijn volk Israël gegeven heeft door Mozes, als gedateerd en wettisch beschouwen. Deze zouden niet (meer) passen in het moderne geloofsleven vandaag de dag. Men wil er niets meer over horen. En wat hun betreft zijn het niet meer dan historische feiten die zeker niet meer op hen van toepassing zijn vandaag de dag.

Er zijn ook religieuze stromingen die hanteren de wetten, geboden en inzettingen die God Almachtig aan Zijn volk Israël gegeven heeft door Mozes als alles bepalend in het moderne geloofsleven vandaag de dag. En dat deze wetten en bepalingen nog steeds leidend en geldend zijn waardoor zij '*hun*' volgelingen nog steeds in een ongekend harnas vasthouden.

Hoe het ook zij; als het gaat om geboden en inzettingen, als het gaat om moetens en niet mogens; heeft dit zeer verschillende reacties tot gevolg.

Waar iedereen het waarschijnlijk wel mee eens is, is dat de geboden en inzettingen die God Almachtig aan Zijn volk Israël gegeven heeft door Mozes, in ieder geval gold voor de tijd waarin dit verhaal zich afspeelt. En of je dit nu Oud Testamentisch, oude bedeling of hoe dan ook noemt vind ik minder interessant.

----------,----------

Mijn uitgangspunt in de wetten en geboden die God Almachtig gegeven heeft is het ***ouderschap***. Hoe gaan ouders met hun kinderen om? Hoe gaat God de Vader met Zijn kinderen om?

En het allereerste dat dan gezegd moet worden is, dat er in de huiselijke kring ook wetten, geboden, verboden en bepalingen gelden, ja dat er zelfs soms straffen uitgedeeld moeten worden.

Sonja en ik hebben een aantal schitterende kinderen mogen ontvangen die allemaal baby zijn geweest. Die allemaal met babymelk zijn begonnen omdat zij toen nog geen vast voedsel aankonden.

In ons gezin hebben wij altijd geprobeerd de ***drie R,s*** te handhaven. Rust, regelmaat en reinheid.

Wij hebben als ouders regels gesteld als het ging om op tijd naar bed te gaan, TV kijken, computerspelletjes spelen, snoepen, eten en drinken, kerkbezoek.

De kinderen hebben daar best wel eens tegen geprotesteerd. Maar aangezien de ***LIEFDE*** de boventoon in ons huisgezin voerde waren die protesten nooit zo heftig.

Nu zij allemaal volwassen zijn en op hun pootjes terecht zijn gekomen kunnen wij alleen maar met trots zeggen dat we het zo slecht nog niet hebben gedaan. De kinderen hebben allemaal baat gehad bij hun opvoeding en nu mogen zij het zelf doen.

En zij doen het zelf, op hun wijze. Met vallen en opstaan, net als wij dat deden.

Hebben wij de regels en bepalingen in ons huisgezin opgesteld om de kinderen te plagen? Om hen bewust kort te houden?

Absoluut niet.

En als zij eens uit de bocht vlogen, hoefden wij vaak niet eens te straffen, want ze straften zichzelf wel.

Voorbeeld?

Wij hadden een potkachel in de kamer staan. De kinderen werd van jongsaf duidelijk gemaakt dat ze deze niet moesten aanraken want deze was heet.

Ik kan je vertellen dat ze de potkachel ***allemaal*** aangeraakt hebben en dat sommigen zelfs blaren op de handen kregen. Veel huilen, spoelen met koud water, inzalven. En binnen de kortste tijd was het leed geleden. Maar aanraken deden ze nooit meer!

Als zij zich dan aan de potkachel gebrand hadden, moesten wij hen dit dan ook nog eens inprenten? Absoluut niet. Zij wisten wat zij verkeerd gedaan hadden, en hadden er van geleerd! En dat is toch de reden van opvoeden?

Zo hadden wij ook een regel dat na het avondeten de kinderen een half uurtje naar hun eigen kamer gingen om daar te spelen, zodat wij als ouders even de tijd hadden om de dag met elkaar te bespreken. Want na een dag hard werken gaven wij eerst onze aandacht en tijd aan de kinderen. Maar de kinderen mochten ook weten dat er een tijd voor pappa en mamma alleen was.

En zo voeden de meeste ouders hun kinderen op in een liefdevolle omgeving waar echt ***wel*** regels gesteld zijn.

Dat is bij God Almachtig net zo.

Alleen wanneer ik God Almachtig alleen als strenge Rechter zie, of als een religieuze Rechter zie, die alleen maar regels stelt en straft als je die regels overtreedt, dan kan ik mij voorstellen dat ik moeite zou hebben met geboden en inzettingen. Maar uit het voorbeeld in ons eigen gezin mag je opmaken dat ik God zo ***niet*** zie. God is voor mij een Vader met wie ik een relatie heb.

Ik zie de wetten en geboden, de inzettingen en bepalingen die God Almachtig geeft niet als een wetboek, maar meer als een handleiding om mijn levensmotor lekker te laten lopen, waarbij de keuze aan mij is of ik die handleiding wil volgen of niet.

---------- **begin citaat** ----------

Willem Ouweneel schrijft dat in zijn boekje *'mijmeringen*' uit het jaar 1993 (hoofdstuk 9, blz. 25). Ik beschrijf het hieronder in mijn eigen woorden:

Stel je koopt een auto bij de garage. Een fantastisch mooie auto, en precies datgene dat je altijd gewild hebt. Een lekker pittig ding, met een mooi benzine motortje er in.

Nadat je hem bij de garage hebt opgehaald, en de nodige instructies van de dealer hebt meegekregen rij je weg. Oh, wat een plezier, oh, wat loopt dat motortje mooi…..

Maar, er komt een moment dat je tank leeg is, en dat je dus moet gaan tanken, en wat zie je daar? De benzineprijs ligt veel hoger dan de prijs voor diesel. De instructieboekjes zeggen wel dat je motortje op benzine loopt, en de dealer heeft ook nog uitdrukkelijk gezegd dat deze auto op benzine loopt, maar wat weten de fabrikant en de dealer nu van jouw huishoudportemonnee af.

Daar hebben zij niets over te zeggen. En als jij diesel in jouw benzinetank wil gooien, moet je dat zelf weten. Jij weet echt zelf wel wat goed voor jou is….

Maar nadat er diesel in de tank is gegooid en je wegrijdt, begint de motor na een paar honderd meter te stotteren, te walmen, en bokkend komt deze tot stilstand……..

De vraag is nu: Kun je de fabrikant of de dealer aansprakelijk stellen voor het feit dat jouw motor ermee gestopt is, nadat zij zó uitdrukkelijk hadden gezegd dat je benzine in je tank moet gooien en geen diesel ? Het antwoord is duidelijk. Je bent hier zelf voor verantwoordelijk.

De fabrikant heeft in de handleiding van de auto uitdrukkelijk staan dat deze motor alleen op benzine loopt, de dealer heeft uitdrukkelijk gezegd dat deze motor alleen op benzine loopt. Als jij dan zo eigenwijs bent om er toch diesel in te gooien, is dat jouw eigen verantwoordelijkheid, waarvan jij en jij alleen de consequenties ten volle moet dragen.

En zo is het ook met God Almachtig. God heeft mij een schriftelijke handleiding gegeven waarin precies staat wat ik moet doen om te zorgen dat mijn levensmotor goed loopt. En die handleiding is de Bijbel.

Natuurlijk heb ik het zelfbeschikkingsrecht om deze Handleiding naast mij neer te leggen. Om hem helemaal niet te lezen of daarvan af te wijken.

Maar, áls mijn levensmotor hapert, walmt, stokt en uiteindelijk tot stilstand komt, kan ik daar God Almachtig niet aansprakelijk voor stellen.

---------- **einde citaat** ----------

Conclusie: Als God Almachtig ***niet*** mijn liefhebbende Vader zou zijn, maar alleen een strenge rechtvaardige God, die alleen als Rechter optreedt, dan snap ik waarom alles in een mens steigert als het gaat om geboden en inzettingen.

Maar ik zeg iedereen die het maar horen wil: Mijn God Almachtig is ***NIET*** zo. En ook niet zo wil zijn. God wil de liefhebbende Vader zijn. (Joh. 3:16-17), zoals ik voor mijn kinderen ook een liefhebbende vader wil zijn.

Dat betekent dat de relatie centraal staat en niet de religie.

Die relatie met God Almachtig bouw ik op ***in*** Jezus Christus. Want Jezus Christus is de verpersoonlijking van God de Vader. Hij is één met de Vader (Joh. 10:30).

Die relatie begint met simpelweg daarom vragen.

Vragen aan Jezus Christus of Hij mij de werkelijke Vader bekend wil maken. En dit zal Hij graag doen. En dit doet Hij door op Zichzelf te wijzen.

Want Jezus Christus doet alleen datgene dat Hij de Vader heeft zien doen (Joh. 3:32, Joh. 5:20, Joh. 8:28).

Jezus Christus spreekt alleen die woorden die Hij God de Vader heeft horen spreken.

----------,----------

📖 Joh. 3:16-17 Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden.

📖 Joh. 10:30 Ik en de Vader zijn één

📖 Joh. 3:32 En wat Hij gezien en gehoord heeft, dat getuigt Hij, en Zijn getuigenis neemt niemand aan.

📖 Joh. 5:20 Want de Vader heeft de Zoon lief en laat Hem alles zien wat Hij doet, en Hij zal Hem grotere werken laten zien dan deze, opdat u zich verwondert.

📖 Joh. 8:28 Jezus dan zei tegen hen: Wanneer u de Zoon des mensen verhoogd zult hebben, zult u inzien dat Ik het ben, en dat Ik vanuit Mijzelf niets doe, maar dat Ik die dingen spreek zoals Mijn Vader Mij heeft onderwezen.

Dan is er nog een heel belangrijk punt, namelijk:

Heeft de wet zoals God Almachtig die aan Mozes gegeven heeft om door te geven aan het volk Israël nog wel waarde vandaag de dag?

Jezus Christus heeft toch de wet vervuld? Is deze daarmee dan niet uitgeschakeld en verdwenen?

Ik kan hier het best op antwoorden door wat Jezus Christus Zelf hierover heeft gesproken in bijvoorbeeld het Mattheüs Evangelie onder het thema *'Jezus en de wet'*.

In *mijn mijmeringen* bij de vier Evangeliën heb ik daarover het volgende geschreven:

---------- Begin citaat ----------

de Bergrede: Jezus en de wet

Jezus Christus heeft Zijn discipelen door de zaligsprekingen heen laten zien door wie het Koninkrijk van God bewoond zal gaan worden, welke karaktereigenschappen deze mensen zullen hebben.

Daarna heeft Hij Zijn discipelen laten zien dat ***zij*** diegenen zijn die de mensen de weg moeten wijzen naar dat Koninkrijk van God toe.

Als derde gaat Jezus Christus nu uitleggen wat de betekenis is van de wet van Mozes en welke functie deze wet heeft in de weg naar dat Koninkrijk van God toe.

---------- ... ----------

Ik ben het gedeelte van de Bergrede van Jezus Christus begonnen met wat mij opviel bij het beschrijven van de berg waar Jezus Christus heenging, om Zijn discipelen te onderwijzen (en de mensen die Hem gevolgd waren).

Dat Mozes de berg Sinaï opging om de tien geboden van God te ontvangen (God onderwees Mozes) en dat Jezus Christus hier de berg op ging om Zijn discipelen te onderwijzen.

God spreekt door Mozes over regels, geboden en inzettingen om het Koninkrijk van God te kunnen binnengaan.

God spreekt door Jezus Christus over (karakter) eigenschappen van mensen die het Koninkrijk van God mogen binnengaan.

De vraag die je kunt stellen is: Sluit het één het ander uit. Of te wel: Sluit wat God door Jezus Christus zegt, de wet van Mozes uit?

Jezus Christus geeft direct Zelf het antwoord: *'Neen, Ik ben niet gekomen om de wet van Mozes of de Profeten af te schaffen, maar Ik ben gekomen om die te vervullen.*'

---------- ... ----------

In veel kerken of gemeenten is dit onderwerp een heikel punt. Er zijn denominaties die vinden dat Jezus Christus de wet van Mozes en de Profeten heeft vervuld en dat die wet van Mozes en de Profeten daarmee van tafel is. Deze bestaat niet meer.

En alles wat gesproken wordt in het O.T. als het gaat om inzettingen, geboden, verboden, krijgt direct het etiket *'wettisch'* mee. En daarmee wordt iedereen direct afgewezen die het überhaupt maar ***durft*** om daar een vraag over te stellen. (Gechargeerd).

Maar ik durf hier hardop te beweren dat dát niet is, wat Jezus Christus hier zegt.

Het woord *'vervullen'* betekent niet hetzelfde als *'afschaffen'*.

Mij komt het over dat de mens bang is om de controle uit handen te geven.

Dat de mens toch altijd weer een soort van afvinklijstje wil hebben met punten waaraan voldaan moet worden om eeuwig leven te krijgen. En dat die mens daarmee zelf zijn behoud kan *'verdienen'*.

Want zijn het dan de wetteksten van het O.T. en Profeten niet meer, dan zijn het wel de regels die men als denominatie gesteld heeft waaraan voldaan moet worden. (Vaak ongeschreven regels).

Dit lijkt overigens heel erg veel op de altijd terugkomende discussie van Jezus Christus met de Farizeeën en de Sadduceeërs over de regels, inzettingen en geboden die de mensen zelf opgeschreven hebben in de Halacha.

> *Een wetboek met 613 inzettingen, 365 geboden en 248 verboden, die volgens de Farizeeën uit de tijd van Jezus Christus dezelfde waarde had als de Bijbel uit die tijd. Geboden en verboden waar de mensen aan moesten voldoen.*

Laten we eens beginnen met de wet van Mozes, welke God gegeven heeft op de berg Sinaï (Ex. 20) :

Ik ben de HEERE, uw God, Die u uit het land Egypte, uit het slavenhuis, geleid heeft. U zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben.

U zult voor uzelf geen beeld maken, geen enkele afbeelding van wat boven in de hemel, of beneden op de aarde of in het water onder de aarde is. U zult zich daarvoor niet neerbuigen, en die niet dienen, want Ik, de HEERE, uw God, ben een na-ijverig God, Die de misdaad van de vaderen vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten, maar Die barmhartigheid doet aan duizenden van hen die Mij liefhebben en Mijn geboden in acht nemen.

U zult de Naam van de HEERE, uw God, niet ijdel gebruiken, want de HEERE zal niet voor onschuldig houden wie Zijn Naam ijdel gebruikt.

Gedenk de sabbatdag, dat u die heiligt. Zes dagen zult u arbeiden en al uw werk doen, maar de zevende dag is de sabbat van de HEERE, uw God. Dan zult u geen enkel werk doen, u, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw slaaf, noch uw slavin, noch uw vee, noch uw vreemdeling die binnen uw poorten is. Want in zes dagen heeft de HEERE de hemel en de aarde gemaakt, de zee, en al wat erin is, en Hij rustte op de zevende dag. Daarom zegende de HEERE de sabbatdag, en heiligde die.

Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de HEERE, uw God, u geeft.
U zult niet doodslaan.

U zult niet echtbreken .

U zult niet stelen.

U zult geen vals getuigenis spreken tegen uw naaste.

U zult niet begeren het huis van uw naaste. U zult niet begeren de vrouw van uw naaste, noch zijn slaaf, noch zijn slavin, noch zijn rund, noch zijn ezel, noch iets wat van uw naaste is.

Welke van bovenstaande wetten heeft Jezus Christus afgeschaft?

Zegt God door Jezus Christus heen dat wij nu ook andere goden mogen aanbidden? Of dat wij beelden mogen maken of wat voor relikwieën dan ook om deze te aanbidden?

Zegt God door Jezus Christus heen dat wij de Naam van de Heere nu ijdel mogen gebruiken en mogen vloeken wat we willen?

Zegt God door Jezus Christus heen dat we de sabbatdag niet meer hoeven te heiligen?

Zegt God door Jezus Christus heen dat wij nu onze ouders niet meer hoeven te eren?

Zegt God door Jezus Christus dat wij nu mogen moorden, liegen, bedriegen? Onze huwelijke mogen ontbinden en jaloers mogen zijn?

Als ik dit zo opschrijf komt er maar één woord bij mij binnen: ***wat een onzin.*** Ik durf hier te stellen dat er geen één van de tien geboden door de komst van Jezus Christus afgeschaft is.

Dat Jezus Christus de wet vervuld heeft wil zeggen dat ***Hij*** aan die wet voldaan heeft omdat er geen mens op aarde is (geweest) die de wet van A tot Z zijn hele leven lang gehouden heeft.

En als Paulus in Rom. 6:23 schrijft dat het loon op zonde de dood is! En dat Jakobus in Jak. 2:10 schrijft dat overtreding van één der wet, overtreding van de hele wet is! En dat er niemand is die goed doet (Ps. 14:1) En dat iedereen gezondigd heeft! (Rom. 3:10-12)

Dan betekent dat dus dat ***alle*** mensen op deze aarde dood zijn. Eeuwig van God gescheiden, een onoverkomelijke kloof.

De ***hele*** mensheid is ten dode opgeschreven, want er is niemand die nog nooit de wet overtreden heeft. Er is niemand die nog nooit gezondigd heeft.

---------- ... ----------

📖 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood,

📖 Jak. 2:10 Want wie de hele wet in acht neemt, maar op één punt struikelt, die is schuldig geworden aan alle geboden.

📖 Ps. 14:1 De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijk, bedrijven gruwelijke daden; er is niemand die goeddoet.

📖 Rom. 3:10-12 Zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één, er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt. Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één.

Dát was de situatie toen Jezus Christus als Mens op aarde kwam. Ondanks dat God Zijn wet aan Mozes had gegeven en de Profeten was er niemand op de hele aarde die daaraan kon voldoen.

Was die wet dan slecht of onrechtvaardig?

Neen, absoluut niet. Het is door de zondeval (Gen. 3) dat de mens die wet niet meer kon houden. Paulus beschrijft dat in Rom. 7. En ook door Watchman Nee heeft dat principe beschreven in zijn boek *'De geestelijke mens'*

In mijn eigen woorden staat er dit:

Stel je bent getrouwd met een man die eerlijk en rechtvaardig is. Maar deze man is zo koud en kil (met die man wordt dus de wet van God bedoeld; de wet houden of overtreden, meer keuzes heb je niet).

Maar je komt op een dag een andere Man tegen waar je verliefd op wordt (is Jezus Christus).

Mag je dan scheiden om met die andere Man verder te gaan?

Het antwoord is ***Neen***.

Zo lang jij en je man leven zullen jullie bij elkaar horen. De enige manier om met jouw geliefde verder te kunnen gaan is dat jouw man sterft. Maar dat is hij niet van plan. Met andere woorden: *de wet houdt niet op te bestaan.*

Wat blijft er dan over? Dat jij sterft.

Want door de dood van één van beiden is het huwelijk ontbonden.

Met andere woorden: De wet is jouw legale man. En het huwelijk met de wet kan alleen ontbonden worden door de dood. Of de wet moet sterven (verdwijnen, maar dat doet hij niet), of jij moet sterven (aan jezelf). Je kunt niet getrouwd zijn met de wet én met Jezus Christus.

De wet is goed, eerlijk en rechtvaardig, maar kil en koud vanwege de twee opties die de wet geeft. Je houdt de wet of je houdt de wet niet. En met het houden van de wet wordt bedoeld dat je de wet voor je hele leven lang houdt en deze nooit overtreedt. Ook niet in het kleinste detail, want overtreding van één der wet is overtreding van de hele wet.

---------- ... ----------

Dus, iedereen op aarde heeft die wet overtreden. En aangezien het satan is die door de zondeval heerst over deze wereld, houdt hij God aan Zijn woord dat iedereen die de wet overtreedt zal sterven en daarmee eigendom blijft van satan.

Tenzij: tenzij satan betaald wordt.

En die betaling kan alleen zijn wanneer er Iemand is die losgeld betaalt. Iemand die in plaats van die zondige mensen die de wet overtreden hebben, de straf wil dragen. En die Iemand moet dan Iemand zijn die de wet van God nog nooit overtreden heeft. De mensen die de wet overtreden hebben, en schuldig zijn bevonden en daarom moeten sterven kunnen alleen vrijkomen als die zondeloze Iemand in de plaats van die mensen sterft.

Dat is een harde boodschap, maar zo liggen de feiten.

En satan dacht dat hij God daarmee op de knieën zou kunnen krijgen. Dat hij zou kunnen zeggen *'ik ben gelijk aan God' of nog liever 'ik ben meer dan God'*.

Nogmaals: dat wás de situatie toen God in Jezus Christus op aarde kwam.

Dat Jezus Christus de wet heeft vervuld, betekent dat Hij dat losgeld betaald heeft door de straf op Zich te nemen die bedoeld was voor de mensen, voor jou en mij.

Jezus Christus heeft wél aan die wet voldaan door nooit te zondigen.

Dus eigenlijk heeft Hij als enige Mens op aarde Zich volledig en totaal aan die wet gehouden. Er was niets op Hem aan te merken. Hij heeft het eeuwige leven verdiend.

Maar Jezus Christus heeft die beloning bij satan ingeleverd op voorwaarde dat de mens vrij zou komen '*in Zijn plaats*', die door de zondeval overgeleverd was aan de heerschappij van satan. En satan dacht dat Hij God verslagen had.

Maar satan had geen rekening gehouden met de scheppende kracht van God. Zoals Jezus Christus het Zelf zegt in Johannes 10:17 : '*Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen.*'

📖 Joh. 10:17 'Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen

Maar dat Jezus Christus ons heeft vrijgekocht met Zijn beloning wil niet zeggen dat die wet van God niet meer bestaan.

De wet bestaat nog steeds en blijft bestaan. Maar zoals ik hiervoor al schreef: je bent getrouwd met de wet, of je bent getrouwd met Jezus Christus.

Als je getrouwd bent met de wet wil dat zeggen dat je het geloof in Jezus Christus en in God afwijst en dat je beoordeeld zult worden langs de liniaal van de wet.

En als je de wet ook maar één keer hebt overtreden zul je de straf voor die overtreding moeten dragen. De dood.

Als je getrouwd bent met Jezus Christus houdt dat in dat je genade hebt gekregen van God, dat Hij jou niet meer beoordeelt langs de liniaal van de wet, maar dat God jou beoordeelt naar wat Jezus Christus voor jou heeft gedaan.

Hij heeft betaald voor jouw zonden en daarmee heb jij de vrijheid gekregen. Jezus Christus stierf in jouw plaats. En als jij dát gelooft en Jezus Christus aanneemt als jouw persoonlijke Redder en Verlosser zul je niet meer geoordeeld worden door de wet. Dan zul je LEVEN.

Zó eenvoudig? Ja, zó eenvoudig.

De wet bestaat nog steeds, en ik zeg het nogmaals: die wet is goed en rechtvaardig. Maar door te geloven in Jezus Christus zullen we niet meer be- en veroordeeld worden door die wet, veroordeeld tot maar één straf : de dood.

---------- ... ----------

Het voorgaande wordt weergegeven door onderstaand voorbeeld:

Overtreding van de wet leidt tot straf:

Nederlands rechtssysteem:

In Nederland geldt het Nederlands recht. Dit is weergegeven in wetten, regels en inzettingen in het Nederlands wetboek. Als je in Nederland een wet overtreedt krijg je straf. Bij lichte overtredingen krijg je een bekeuring. Bij zware overtredingen krijg je een taakstraf of een gevangenisstraf. Uitgangspunt is dat overtreding van de Nederlandse wet leidt tot straf.

Ook in Nederland is het zo dat wanneer je de wet overtreden hebt al jouw goede daden die jij hebt gedaan geen invloed hebben op de strafmaat. Ik bedoel hiermee dat wanneer je met tachtig kilometer per uur door de stad heenrijdt en je wordt gepakt dat je jezelf niet kunt beroepen op al je goede dingen die je voor Nederland hebt gedaan. Elke overtreding staat op zich.

Gods rechtssysteem:

In Gods Koninkrijk geldt Gods recht. Dit is weergegeven in wetten, regels en inzettingen in de wet die God aan Mozes gegeven heeft om Zijn volk Israël daarmee te leren.

Als je in Gods Koninkrijk een wet overtreedt krijg je straf. Het verschil met de Nederlandse wetgeving is echter dat de Nederlandse wet gedifferentieerde straffen toekent.

Bij lichte overtredingen krijg je een bekeuring. Bij zware overtredingen krijg je een taakstraf of een gevangenisstraf.

In Gods Koninkrijk is dit niet zo.

Overtreding van Gods wet kent maar één straf. En dat is de doodstraf. (Rom. 6:23). Of je dit nu leuk vindt of niet. Of je dit nu eerlijk vindt of niet. Het is gewoon een feit. Uitgangspunt is dat overtreding van Gods wet leidt tot straf.

📖 *Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood,*

En net als in het Nederlands recht worden jouw goede daden niet meegenomen in het bepalen van de strafmaat.

De rechtszitting:

Zowel in het Nederlands rechtssysteem als het Goddelijk rechtssysteem worden alle overtredingen verzameld in een zogenaamd strafdossier. De Bijbel noemt dat een *'lijst met aanklachten'*. En die *'lijst met aanklachten'* is bij het Openbaar Ministerie (OM) in handen. En dit OM dagvaardt jou en mij voor de Rechter.

Wie zijn daar in die rechtszaal?

- Het OM (Openbaar Ministerie) in de persoon van satan. Hij is de aanklager; (Job 1, Zach. 3)
- De Rechter. Dit is God
- Onze advocaat. Mijn advocaat is Jezus Christus. Wie is de jouwe?;
- Jij en ik. Wij zijn de gedaagden. Wij hebben de wet overtreden.

De meetlat waarlangs de inhoud van ons strafdossier (*'de lijst met aanklachten'*) wordt gelegd is de wet van God die Hij aan Mozes had gegeven.

Overtreding van de wet van God leidt maar tot één straf; de doodstraf; de eeuwige dood.

En die eeuwige dood is de claim die het OM (satan) op jou en mij legt. De woorden van satan zijn duidelijk: Hebben jij of ik één of meer zonden bedreven, dan ben je van hem. Dan klaagt hij jou en mij aan bij God en vraagt God om uitvoering van de straf die op die overtreding staat. En omdat we weten dat satan alleen maar vernietiging, misère en ellende op het oog heeft, betekent dit dat we een niet plezierige toekomt tegemoet gaan.

De rechtszaak begint en de aanklager opent het strafdossier en leest de aanklachten voor. Welke wetten wij hebben overtreden.

De Rechter hoort de aanklager aan en kan niet anders dan jou en mij schuldig te verklaren want we hebben allemaal gezondigd. Dus, jij en ik worden de boeien omgedaan en we zullen de straf moeten ondergaan. Dit geldt voor iedereen.

Het vonnis; de uitspraak:

De Rechter doet uitspraak op basis van wat in ons strafdossier staat. En die straf (de dood) blijft. Wat je ook doet. Hoeveel spijt je ook hebt. Hoeveel je ook huilt, smeekt en bidt.

En nogmaals: Net als in de Nederlandse wetgeving waarbij het niet uitmaakt hoeveel goede dingen jij en ik in ons leven gedaan hebben is dat bij Gods wetgeving niet anders. De Rechter kijkt of jij en ik inderdaad schuldig zijn aan het ten laste gelegde. En op basis daarvan spreekt hij het vonnis uit. Schuldig of onschuldig.

Er verandert niets meer aan de uitspraak van de Rechter. Er is geen hoger beroep mogelijk. Dit zou ook geen zin hebben want de bewijzen zijn zo overduidelijk dat niemand twijfelt aan de rechtvaardigheid van de uitspraak van de Rechter.

Sleutelwoord in wat ik hiervoor schreef is het woord ***'lijst met aanklachten'***. De Rechter beoordeelt en veroordeelt jou en mij op basis van die *'lijst met aanklachten'*. En ieder mens heeft zo een '*lijst met aanklachten'*.

Maar stel nu dat jouw en mijn *'lijst met aanklachten'* niets bevat? Stel dat de Rechter het strafdossier opent en daar een '*lijst met aanklachten*' vindt die helemaal leeg is?

Misschien dat de Rechter nog aan de aanklager zal vragen waar de lijst met aanklachten is. Of welke aanklacht het OM heeft. Maar ook het OM, de aanklager, zal moeten toegeven dat er geen lijst met aanklachten is. In dat geval kan de Rechter niet anders dan vrijspraak uitspreken. En vrijspraak wil zeggen: leven!

De escape:

De vraag is:

Hoe krijg je nu die *'lijst met aanklachten'* leeg in jouw strafdossier terwijl jezelf ook wel weet dat je veel gezondigd hebt?

Is er een escape voor de mens om onder de gerechtvaardigde straf uit te komen?

Ja, zo een escape is er!

De Rechter Zelf heeft een escape gegeven. Het geloof in Jezus Christus (de Zoon van de Rechter) is die escape. Wanneer jij en ik Jezus Christus als Heer en Verlosser aannemen houdt dit in dat met het bloed dat Jezus Christus aan het kruis van Golgotha heeft laten vloeien jouw en mijn *'lijst met aanklachten'* wordt schoongemaakt.

📖 Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

Het bloed van Jezus Christus is als gum die de potloodwoorden op het papier uitgumt. Er staat niets meer op dat papier. Er is niets meer te lezen van wat er stond. (Kol. 2:13-14)

En dát blanco papier zonder aanklachten gaat jouw en mijn strafdossier in. En dát blanco papier zonder aanklachten is het bewijs voor de Rechter waarop Hij jou en mij niet anders dan vrijspreken kán.

De wet verandert niet.

De wet die God aan Mozes gegeven heeft bestaat dus nog steeds en is ook nog steeds geldig.

Maar voor hen die Jezus Christus hebben aangenomen zal de uitwerking van die wet niet meer gelden.

----------,----------

Ik hoorde eens iemand het volgende zeggen:

Het schijnt dat president Lincoln van de Verenigde staten eens door een stad heenliep en op een zogenaamde slavenmarkt kwam (dat bestond nog in die tijd). En op die slavenmarkt stond een knap meisje, geboeid, want zij was slavin. Het meisje keek president Lincoln met grote donkere ogen aan, maar zei of deed niets.

President Lincoln zei tegen de slavenhandelaar: *'ik koop haar'*. En hij betaalde de koopsom en liep weg.

Het meisje werd van haar boeien ontdaan en liep president Lincoln achterna en riep: *'meester, meester'*.

President Lincoln stond stil, draaide zich om en zei tegen het meisje: *'je bent vrij.'*

Datzelfde doet Jezus Christus op het moment dat jij in Hem gelooft (Hem aanneemt in je hart).

De wet bestaat nog steeds maar heeft zijn veroordelende werking voor gelovigen verloren. Maar die wet is nog steeds goed.

---------- ... ----------

Sommige wetten en regels zijn één op één door gegaan tot op de dag vandaag aan toe; neem de tien geboden.

Andere wetten en regels zijn afgeschaft zoals de offerwetten bijvoorbeeld, want Jezus Christus is het Offer geworden in plaats van al die offerdieren die moesten sterven om verzoening te doen voor al die mensen. En er zijn wetten en regels die in veranderde vorm zijn doorgegaan.

---------- ... ----------

Ik wil hier toch één wet noemen uit de tien geboden die door de mensen veranderd is, terwijl ik geloof dat God dit niet wilde. En dat is de wet op de sabbatsrust.

Ik herhaal hieronder wat ik hierover geschreven heb in *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis:

> *En God rustte op de zevende dag en heiligde die. Belangrijker nog, Hij ZEGENDE die zevende dag. Dat God deze dag belangrijk vindt blijkt wel dat de zevende dag ---- rustdag genoemd, en later sabbatdag --- ook in de tien geboden wordt genoemd en wel in het 5e gebod. (Deut. 5:14)*
>
> *Is het belangrijk om één dag per week te rusten ? Nou, wetenschappelijk is aangetoond dat een mens niet altijd maar door kan werken en dat het goed is dat men één dag in de week niet met werk bezig is. Één dag in de week niet met de omstandigheden van alle dag bezig zijn, niet bezig zijn met geld verdienen, maar een rustdag.*
>
> *God rustte na het gedane werk. Dat het Christendom de eerste dag van de week (de zondag) als rustdag verkozen heeft is een politiek besluit geweest van keizer Constantijn op 7 maart in het jaar 321 na Chr. Dit is echter totaal NIET op de Bijbel gefundeerd. Dat men de dag van opstanding van onze Here Jezus Christus daarvoor als argument neemt is sympathiek maar niet Bijbels gefundeerd.*

📖 *Deut. 5:14 maar de zevende dag is de sabbat van de HEERE, uw God. Dan zult u geen enkel werk doen, u, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw slaaf, noch uw slavin, noch uw rund, noch uw ezel, noch enig vee van u, noch uw vreemdeling, die binnen uw poorten is, opdat uw slaaf en uw slavin rusten zoals u*

Als je de geschiedenis verder bestudeert kom je er achter dat keizer Constantijn niets anders wilde dan dat het Christendom losgemaakt werd van het Jodendom, met alle maatregelen en gevolgen van dien voor het Joodse volk. Zie hiervoor het boek "Weg uit Babylon" van Wim Verwoerd

Nogmaals: de zondag als rustdag is niet Bijbels gefundeerd. Dit is alleen toebedeeld aan de zevende dag van de week, nádat al het werk dat gedaan is, maar vooral omdat God rustte op de zevende dag van de week, deze dag heiligde en zegende.

De instelling van de zondag als rustdag door keizer Constantijn lijkt heel erg op het verhaal van de listige slang uit Genesis 3 die de woorden van God zo verdraaid had dat de mens satan geloofde het verbod om van de boom van kennis te eten listig verandert, zodat Eva, gevolgd door Adam tot de zondeval komen en er een breuk tussen God en de mens ontstond.

Satan gebruikte keizer Constantijn om heidense gewoonten het Christendom binnen te brengen, --- het was zijn grote wens dat iedereen zich tot het Christendom bekeerde, ook de heidense volken die onder zijn bewind stonden, hij heeft die heidense volken overreed om Christen te worden met de belofte dat ze hun eigen godsdienstige zaken mee mochten nemen in het Christendom, waaronder de aanbidding van de zonnegod op de …… jawel, de zondag, de eerste dag van de week --- en de mensen geloofden hem in plaats van dat zij God geloofden, net als Adam en Eva satan geloofden en niet God.

De reden om op de eerste dag van de week rustdag te houden klinkt aannemelijk, maar is een dwaling. Trouwens wie begint met rusten voordat hij aan het werk gaat? Niemand toch ? Eerst werken, dan rusten.

Om nu de wekelijkse rustdag terug te brengen naar de sabbat zou een geweldige uitdaging zijn omdat de zondag verankerd is in onze economische maatschappij. Laten wij in ieder geval eerlijk belijden naar God, dat wat wij van de zondag gemaakt hebben niet naar Zijn Woord en wil is, en dat wij de sabbat gemaakt hebben tot een wekelijkse werkdag en daarmee de sabbatdag ontheiligen.
Heer,vergeef ons alstublieft.

---------- ... ----------

Ik hoop met het bovenstaande duidelijk te hebben gemaakt wat het verschil is tussen afschaffen en vervullen.

Omdat die wet goed is wil ik deze wet houden (zonder mij veroordeeld te voelen al ik hem overtreedt). Is dat wettisch?

Laat ik het uitleggen met het voorbeeld dat ik ook gebruikt hebt in *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis:

Toen ik in het examenjaar van mijn middelbare school zat was ik verliefd op stijldansen. Zeven avonden in de week was ik te vinden op de dansschool. Dit tot groot verdriet van mijn ouders want mijn school resultaten leden er gigantisch door. (Ik heb daar zelfs mijn droombaan niet door kunnen realiseren).

Dansen was mijn passie, dansen was mijn leven. Toen op een avond werd ik verliefd op een mooi meisje. Oh, wat was ik gek op haar en wekenlang dansten wij samen (als zij er ook was) avond aan avond.

Echter na verloop van tijd kwam ze bij me en zei : 'Joh, ik wil ook wel eens iets anders doen dan dansen', 'en moet jij niet meer aandacht geven aan je school?, Ik vind dat jij te vaak op de dansschool bent. Dat kan niet, Zeven avonden in de week'.

En wij spraken af, dat ik nog maar drie avonden per week naar de dansschool gingen. En dat ik meer aandacht aan mijn school ging geven. Het eerste deed ik met plezier.

De vraag is nu: Ben ik minder naar de dansschool gegaan omdat ik het *MOEST!*

Neen, ik ging minder naar de dansschool omdat mijn grote liefde dit *graag wilde*. Het was geen kwestie van moeten, het was een kwestie van willen. Ik wilde mijn meisje geen verdriet doen door tegen haar wensen voor mij in te gaan. Ik hield zo veel van haar dat ik niets wilde doen wat tegen haar zin was.

---------- ... ----------

Zo is het ook met mijn geloof en gehoorzaamheid aan de wet (aan God).

Als het moet, komt er niet veel van terecht. Als je het zelf wilt ***uit liefde voor de Heer***, om wat Hij allemaal gegeven heeft en nog steeds geeft, wordt het je grootste wens om je Geliefde te gehoorzamen.

Als je gaat beseffen wat het voor God geweest moet zijn om Zijn Zoon Jezus Christus over te leveren aan de mensen; om Hem gemarteld te zien worden; om Hem te zien sterven aan het kruis van Golgotha; en dat alleen om het goed te maken tussen jou en God: wat wil je dan nog meer zien?

Daarom geloof ik in God en probeer Hem zo goed als ik kan te gehoorzamen, omdat ik Hem liefheb. Door Hem heb ik het leven mogen terugkrijgen. Halleluja!.

---------- ... ----------

Als je overigens het boek 'Moderne wetenschap in de Bijbel' leest van drs. Ben Hobrink, dan lees je daarin dat er heel veel wetten zijn die God voorgeschreven heeft, die alleen maar ten voordeel van de mens is. Zoals hygiënische wetten, de besnijdenis, maar ook voorschriften over bijvoorbeeld verhoudingen in de afmetingen van een te bouwen stabiel schip.

Daarnaast neem ik de waarschuwing van Jezus Christus ter harte dat wanneer iemand één van de wetten afschaft en de mensen zó onderwijst, hij de minste zal wezen in het Koninkrijk der hemelen.

Let wel! Er staat niet dat je dan niet in het Koninkrijk der hemelen zult komen, maar het betekent dat je nog een lange weg te gaan zult hebben in dat Koninkrijk om gelijkwaardig te zijn aan anderen die daar wonen.

---------- ... ----------

In Mattheüs 15:1-20 gaat Jezus Christus verder over het thema 'de wet', want dan komt er een afvaardiging uit Jeruzalem van schriftgeleerden naar Hem toe.

Schriftgeleerden en religieuze leiders vond je overal in het land, maar in Jeruzalem zal toch wel de hoofdzetel zijn geweest van het opperste presidium. De hoge raad, het sanhedrin, allemaal waren ze in Jeruzalem gevestigd.

Maar in Mattheüs 15 heeft Jezus Christus al zoveel gesproken in de synagogen, zoveel mensen genezen, mensen bevrijd en zelfs doden opgewekt dat de berichten over Hem zijn doorgedrongen tot de hoogste top van de religieuze leiders. En die sturen nu een afvaardiging om te bezien wat er van die verhalen waar is die zij in Jeruzalem hoorden.

Maar in plaats dat zij met een open geest naar Jezus Christus toe gaan, of dat zij kijken naar wat Hij allemaal gezegd en gedaan heeft lijkt het erop dat zij alleen gekomen zijn om te kijken of Zich wel houdt aan de wet en de overlevering (Halacha).

Een voorbeeld van een '*wet*' uit die Halacha is het gebod dat de handen gewassen moeten worden voordat je gaat eten. En dat zelfs twee keer. De eerste keer is om het vuil af te wassen, de tweede keer is om het vuile water af te wassen.

Deze wet en anderen uit de Halacha, die je dus nergens in de geboden van God tegenkomt, was qua uitvoering minimaal van hetzelfde niveau als de wet van God die Hij aan Mozes gegeven had.

Het gaat daarbij niet om de vraag of die *'zelfgeschreven wetten'* goed waren of niet; het gaat erom dat deze Halacha op hetzelfde niveau stond als de Bijbel uit die tijd.

---------- ... ----------

Overigens gebeurt dit in Nederland nog steeds. Ik heb hierover al eerder geschreven in *mijn mijmeringen*. Maar ik herhaal het even:

Toen wij tot bekering kwamen in 1984 in een gedegen kerk (waar we enorm veel geleerd hebben) waren er op zondag twee zondagsdiensten. De ochtenddienst mocht de predikant qua woord zelf invullen, maar 's-middags *moest* hij uit de Heidelberger catechismus spreken, of uit de Nederlands geloofsbelijdenis of uit de Dordtsche leerregels.

Toen ik daar commentaar op had; dat het er op leek dat die drie genoemde geschriften belangrijker waren dan de Bijbel; kreeg ik als antwoord: *'kun jij iets verkeerds uit deze drie geschriften opnoemen?*'

Maar daar ging het helemaal niet om. Het ging erom dat deze drie geschriften naar mijn idee net zo belangrijk waren als de Bijbel, en dat kan nooit het geval zijn. We kwamen er dus niet uit.

---------- ... ----------

Weer terug naar Mattheüs 15. In plaats dat Jezus Christus die overlevering die de afvaardiging Hem voor de voeten werpt beantwoord komt Hij met een tegenargument: 'Jullie schriftgeleerden veranderen de wet van God en maken die tot een hoofdzaak. God heeft gezegd om je ouders te eren, te respecteren en dat diegenen die zijn ouders vervloekt, zeker zal sterven. (Ex. 20:12, Lev. 19: 32)'.

📖 Ex. 20:12 Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de HEERE, uw God, u geeft.

📖 Lev. 19:32 U moet opstaan voor iemand met grijze haren en eer bewijzen aan een oudere. Uw God moet u vrezen.

Dát zegt de wet van God aan Mozes gegeven. Maar wat hebben de schriftgeleerden ervan gemaakt: Ja, je moet je ouders wel eren en respecteren en je mag hen niet vervloeken, maar als het om geld gaat om hen te helpen en te ondersteunen, hoeft dit niet, want dan mag je zeggen dat je het geld als een offergave voor de tempel beschikbaar stelt.

Er waren mensen die hun ouders verwaarloosden en niet voor hen zorgden omdat de hang naar geld en bezit te groot was. Daarom zeiden zij dat hun geld en bezit aan de tempel toekwam.

Maar dát had God niet gezegd. Dus enerzijds hadden de schriftgeleerden nieuwe regels en wetten bedacht; anderzijds hadden zij zelfs de wetten die God hen gaf zodanig veranderd dat zij er beter van werden.

---------- ... ----------

En natuurlijk is het grootste voorbeeld in deze tijd, waar ook wij ons nog steeds schuldig aan maken: het vervangen van de rustdag des Heren door de zondag.

Van oorsprong een dag van aanbidding van de zonnegod en ingesteld door keizer Constantijn in het jaar 321. Deze keizer beloofde dat de heidense volken in zijn rijk hun eigen afgoden mochten meenemen de kerk in, als zij in naam maar Christen werden.

De diepere achtergrond was echter om het Joodse volk te treffen, want hen werd later verboden om op de sabbatdag nog bij elkaar te komen. (zie *mijn mijmeringen* over het Bijbelboek Genesis).

---------- ... ----------

En wat was de reactie van de schriftgeleerden in de tijd van Jezus Christus?

Dezelfde als de reactie van veel Christenen tegenwoordig wanneer je over het thema van de zondag begint.

Het meest gehoorde argument: '*maar wij zijn geen Joden*'. En steevast wijs ik er dan op dat toen God de zevende dag aanwees als rustdag er nog helemaal geen Joden waren. Het Joodse volk bestond nog helemaal niet. Tenminste niet hier op aarde!

Waarom kunnen mensen zo moeilijk erkennen dat er ook in hun leven zaken zijn die niet geheel volgens de Bijbel zijn. Ik weet ook wel dat de zondag maatschappelijk en economisch helemaal in ons leven van vandaag geïntegreerd is. En ik zou ook niet weten hoe ik deze weer terug kan brengen naar het oorspronkelijke gebod van de Heer.

Maar wat ik wél kan doen is erkennen dat wij mensen er een potje van hebben gemaakt.

Ik kan wél belijden naar God toe dat wat wij van de rustdag van de Heer iets gemaakt hebben dat totaal niet in overeenstemming is met wat God geboden heeft.

Ik kan wél bidden tot God of Hij het besef rondom de sabbatdag bij de mensen, de Christenen weer in de belangstelling wil brengen.

---------- ... ----------

In Mattheüs 15 zie je ook dat er irritatie is bij de schriftgeleerden als zij geconfronteerd worden met de Bijbel en van wat zij ervan gemaakt hebben. Ze waren op hun teentjes getrapt. Erger nog, ze wisten helemaal niets meer te zeggen. (En wat kun je ook nog zeggen!)

En als er dan geen reactie meer komt van die schriftgeleerden roept Jezus Christus de menigte weer tot zich, die waarschijnlijk uit respect voor de schriftgeleerden uit Jeruzalem op een veilige afstand bleven.

En dan spreekt Jezus Christus tot de menigte. En wat doet Hij dan? Wat Hij vaak deed: Hij citeerde de Bijbel, de Heilige Schrift met een citaat uit Jes. 29:13 dat de schriftgeleerden God wel dienden met de mond, maar dat het hart een hele andere kant op ging. Wie de schoen past, trekke hem aan!

📖 Jes. 29:13 De Heere zei: Omdat dit volk tot Mij nadert met zijn mond en zij Mij eren met hun lippen, maar hun hart ver van Mij houden, en hun vrees voor Mij slechts een aangeleerd gebod van mensen is,

---------- ... ----------

Ergens in *mijn mijmeringen* heb ik geschreven dat wij mensen niet elkaars gedachten kunnen lezen, of in elkaars hart kunnen kijken. (en dat is maar goed ook!)

Maar een schaduwzijde daarvan is dat wij nooit kunnen weten of wat de ander zegt of zegt te denken werkelijk waarheid in zijn leven is.

Ik denk daarbij aan grote christelijke TV persoonlijkheden die toch gevallen zijn voor vrouwen, macht of geld. Ik denk daarbij aan mensen die zeggen wedergeboren Christen te zijn, die zondags vooraan in de kerk zitten of staan, die overduidelijk de Heer aanroepen met heel hun lichaam, maar ondertussen overspel plegen, porno kijken, oneerlijk zijn bij het invullen van de belastingformulieren en noem maar op!

Maar God is de Enige die wél in ons hart kan kijken. Hij weet precies wat er in ons om gaat; wat wel gemeend is en wat niet gemeend is. Waar wel met een dubbele agenda gewerkt wordt en waar niet. En Jezus Christus zegt in Mark. 4:22 dat eens alles in de openbaarheid gebracht wordt.

📖 Mark. 4:22 Want er is niets verborgen wat niet geopenbaard zal worden; en er is niets gebeurd om verborgen te blijven, maar opdat het in het openbaar zou ko-men.

---------- ... ----------

Ik denk daarbij weer aan Sadhu Sundar Singh die daarover zo een mooi verhaal schrijft in zijn boekje 'hij zag de hemel'. In mijn eigen woorden ging dit verhaal alsvolgt:

Iedereen die sterft komt in de wachtkamer terecht waar Jezus Christus, het Licht, die persoon zal ophalen. Iedereen die in die wachtkamer komt is naakt. En dan bedoel ik niet naakt zonder kleren; maar dat alle zonden en ongerechtigheden zichtbaar zijn voor allen die daar zijn.

En dan komt Jezus Christus in Zijn heerlijk en verblindend licht en hij nodigt de zondaar uit om bij Hem te komen.

De zondaar zal echter niet tot Jezus Christus *willen* naderen want hij kan niet tegen het Licht dat Jezus Christus omgeeft en afstraalt.

De zondaar draait zich om en vlucht, want hij kan niet tegen de waarheid. En waar vlucht hij heen? Hij vlucht naar de hel om zich daar te verstoppen.

God veroordeelt niet, God roept. De mens veroordeelt zichzelf omdat de tegenstelling tussen de Heer en de mens zo groot is.

Met andere woorden: we kunnen ons mooi voordoen, maar eens zal ons werkelijke '*ik*' en alles wat wij gedaan hebben hier op aarde in de openbaarheid gebracht worden.

Jezus Christus is duidelijk : *'Niet wat de mond ingaat is onrein, maar wat de mond uitgaat is vaak onrein'*. De mond is een kanaal waarlangs de gedachten van mensen die uit hun hart komen, naar buiten komt, en dat is niet altijd even fraai.

Jacobus schrijft in Jac.3:4-10 dat de tong van de mens maar een heel klein onderdeel is van ons lichaam, maar dat dit kleine onderdeel kan zegenen en vervloeken. Net als het roer van een schip maar een heel klein onderdeel is van dat schip, kan deze toch de koers doen veranderen van het schip. En zo is het ook met wat uit onze mond komt.

Die boodschap is natuurlijk hard voor die mensen die zich daar in herkennen. En in het verhaal van Matt. 15 herkent de afvaardiging uit Jeruzalem zich daar schijnbaar in want volgens de discipelen van Jezus Christus nemen zij aanstoot aan de woorden van de Heer.

En dan maakt Jezus Christus een vergelijking met de gelijkenis van het tarwe en het onkruid (Matt. 13:24-30). En zegt Hij dat elke plant die niet door de Vader geplant is er uiteindelijk uitgetrokken zal worden; op de hoop gegooid zal worden met andere planten die niet door God geplant zijn; klaar om te worden verbrand.

Want zegt de Heer; mensen die iets anders doen voorkomen dan ze zijn, zijn enerzijds geen planten die door de Vader geplant zijn, maar zijn als blinde mensen die blinde mensen geleiden. Samen zullen ze in de kuil vallen.

---------- ... ----------

Ik schrijf dit alsof dit een verslag is van wat er toen gebeurde, maar mijn bedoeling is om de lijnen naar vandaag de dag door te trekken. Hoeveel mensen zijn er niet die actief in de kerk en gemeente zijn, maar die eigenlijk stekeblind zijn? Omdat ze mensen achterna lopen en uit zijn op bedieningen, macht, beroemdheid? Of mensen die andere mensen alleen maar napraten zonder zelf te beseffen en getoetst te hebben of wat gezegd is wel waar is?

📖 *Jac. 3:4-10 Zie, ook de schepen, al zijn ze nog zo groot en worden ze door harde winden voortgedreven, ze worden gestuurd door een zeer klein roer, waarheen de stuurman ook maar kiest en wil. Zo is ook de tong een klein lichaamsdeel, en roemt toch van grote dingen. Zie eens hoe een klein vuur een grote hoop hout aansteekt. Ook de tong is een vuur, een wereld van ongerechtigheid. Zo staat het met de tong onder onze lichaamsdelen. Ze bevlekt het hele lichaam, en zet onze levensloop vanaf het begin in vlam, en ze wordt zelf door de hel in vlam gezet. Want elke natuur, zowel van wilde dieren en vogels als van kruipende dieren en zeedieren, wordt getemd en is getemd door de menselijke natuur. Maar de tong kan geen mens temmen. Ze is een niet te bedwingen kwaad, vol dodelijk vergif. Door haar loven wij God en de Vader, en door haar vervloeken wij de mensen, die naar de gelijkenis van God gemaakt zijn. Uit dezelfde mond komen zegen en vervloeking voort. Dit behoort niet zo te zijn, mijn broeders.*

📖 *Matt. 13:24-30 Een andere gelijkenis hield Hij hun voor. Hij zei: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan iemand die goed zaad zaaide in zijn akker. Maar toen de mensen sliepen, kwam zijn vijand en zaaide onkruid tussen de tarwe, en ging weg. Toen het gewas opkwam en vrucht voortbracht, kwam ook het onkruid tevoorschijn. De slaven van de heer des huizes gingen naar hem toe en zeiden: Heer, hebt u niet goed zaad in uw akker gezaaid? Waar komt dan dit onkruid vandaan? Hij zei tegen hen: Een vijandig mens heeft dat gedaan. De slaven zeiden tegen hem: Wilt u dan dat wij erheen gaan en het verzamelen?*

Bij Jezus Christus merk je geen van deze dingen op. Sterker nog, Jezus Christus heeft menigmaal diegenen die genezen werden of bevrijd verboden om er iets over te zeggen, omdat Hij niet als weldoener bekend wilde staan, maar als Diegene die het Koninkrijk des hemels aankondigt.

Maar hij zei: Nee, opdat u bij het verzamelen van het onkruid niet misschien tegelijk ook de tarwe zelf uittrekt. Laat ze allebei samen tot de oogst opgroeien, en in de oogsttijd zal ik tegen de maaiers zeggen: Verzamel eerst het onkruid en bind het in bossen om het te verbranden, maar breng de tarwe bijeen in mijn schuur.

En zo bedoel ik het ook. Want als je jezelf in het bovenstaande herkent, doe er iets aan! Ga ermee naar de hemelse Vader en maak het in orde met Hem. Pak je Bijbel en toets alles wat gezegd en geschreven staat, want in en door de Bijbel spreekt Jezus Christus, nog elke dag!

----------,----------

Zeg ik nu dat je je moet afzetten tegen religieuze leiders, tegen voorgangers en predikanten?

Neen, dat zeg ik pertinent niet. Ik zeg dat je alles moet toetsen. Iedereen kan lezen; iedereen kan de beschikking hebben over een Bijbel; iedereen weet het telefoonnummer van God om met Hem door Zijn Geest met Hem in contact te komen.

Doe het! Het houdt je zuiver, het houdt de relaties zuiver. Het houdt je dicht bij de Heer.

En kun je niet lezen? Vindt je het moeilijk om je te concentreren op de Bijbel? Zoek een broeder of zuster op en ga samen de Bijbel onderzoeken, ga samen lezen, ga samen bidden om de leiding van de Heilige Geest.

---------- ... ----------

Het is een pijl uit de koker van satan om mensen af te houden van het lezen van de Bijbel.

Er is niemand die de Bijbel beter kent dan satan.

Er is niemand die de waarheid uit de Bijbel zo vroom weet te verdraaien als satan met als enige doel dat de mens misleid wordt. Het enige wapen in deze, om satan af te weren, is te citeren uit Gods woord.

Dat deed Jezus Christus ook toen Hij verleid werd in de woestijn door satan. Tot drie maal toe antwoordde Jezus Christus: 'Er staat geschreven.....'

Ik wil ook niet zeggen dat alle mensen misleid zijn, dus ook de voorgangers, predikanten en noem maar op.

Ik zeg alleen dat het nooit alleen uit hun woord mag komen.

Ik zeg alleen dat je niet blindelings alles moet aannemen wat mensen zeggen; in welke rang of stand zij ook menen te staan; maar dat je alles moet toetsen in de Bijbel.

De historie kent heel veel misstappen van mensen en denominaties, in de Naam van God, die blindelings werden opgevolgd door de mensen. Behoedt je daarvoor.

En daarnaast, wie wil een relatie met zijn aardse vader hebben *via* iemand anders? Hoeveel te meer zouden wij moeten verlangen naar een *PERSOONLIJKE* relatie met onze Vader in de hemel.

En dat kan! Door Jezus Christus heen op voorspraak van de Heilige Geest. Dat betekent dat wij de Heilige Geest mogen vragen om het contact tot stand te brengen tussen ons en God. Jezus Christus is hier niet meer op aarde (nog niet), Hij heeft Zijn Trooster gestuurd, de Heilige Geest.

---------- Einde citaat ----------

Terug naar het verhaal in Ex. 20.

De context is in ieder geval dat Mozes en Aäron door God Almachtig geroepen zijn om de berg Horeb op te klimmen omdat God Zelf daar is nedergedaald in een dichte wolk. (Ex. 19:24).

📖 Ex. 19:24 De HEERE zei tegen hem: Ga, daal af, en daarna moet u naar boven klimmen, u met Aäron bij u, maar laat de priesters en het volk niet doordringen om naar de HEERE op te klimmen, anders zal Zijn toorn over hen losbarsten.

De berg beefde, de wolk bliksemde, het volk Israël stond doodsangsten uit. Zelfs zo erg dat het volk aan Mozes vroeg dat hij met God zou spreken zodat zij dit in ieder geval niet hoefden te doen (Ex. 20:18-19).

📖 Ex. 20:18-19 En heel het volk was getuige van de donderslagen, de bliksems, het bazuingeschal en de rokende berg. Toen het volk dit zag, sidderden zij en bleven op een afstand staan. Zij zeiden tegen Mozes: Spreekt ú met ons, dan zullen wij luisteren, maar laat God niet met ons spreken, anders sterven wij.

Dan gaat God Almachtig spreken tegen Mozes en Hij geeft de regels die wij de tien geboden genoemd hebben.

Nu waren dat niet de eerste geboden die in de Bijbel voorkomen.

Zo kan ik mij een gebod herinneren waarin het volk Israël verboden werd om bloed te eten (Gen. 9:4). Zo kan ik mij ook de regels herinneren van het Pascha (Ex. 13). Maar hier op deze plaats volgt er voor de eerste keer een masterclass van God Zelf waarin Hij vertelt wat Hij van het volk Israël verwacht.

📖 Gen. 9:4 Maar vlees met zijn leven, zijn bloed, er nog in mag u niet eten.

Als ik deze eerste tien geboden op mij in laat werken dan valt mij direct iets op.

Allereerst gaat het over God Almachtig en hoe Hij wil dat wij met Hem zullen omgaan (de eerste drie geboden).

Dan komt er een overgangsgebod (vierde gebod)

Dan komen er een zestal geboden waarin God aangeeft hoe Hij wil dat wij mensen met elkaar onderling omgaan.

Wordt dat ook niet weergegeven in de uitspraak van Jezus Christus in bijvoorbeeld Matt. 22:37-40 dat wij God Almachtig moeten liefhebben met geheel ons hart, met geheel onze ziel en met geheel ons verstand.

📖 Matt. 22:37-40 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt heel de Wet, en de Profeten.

Dat dit het eerste en belangrijkste gebod is, en dat het tweede gebod net zo belangrijk is als het eerste gebod: dat wij onze naaste zullen liefhebben als onszelf. (Matt. 22:37-40)

Is het niet opmerkelijk dat over de eerste drie geboden en de laatste zes geboden weinig discussie of meningsverschil is?

Maar dat juist het vierde gebod het gebod is waar mensen zoveel problemen om hebben gemaakt? Waarbij ik heel duidelijk wil aangeven dat het satan is die door de mensen heen werkt en dit gebod tot een probleemgebod heeft gemaakt. Het houden van de sabbat dag.

Dit is namelijk het grote gebod dat kerken en gemeenten hebben verdeeld tot op het bot. Dat de ene groep zich strikt houdt aan de sabbatdag en dat de andere groep er niets van wil weten.

Is dit niet precies hetzelfde als in het plaatje hierboven?

Met God Almachtig hebben mensen niet zoveel problemen en daar zijn ook niet zoveel meningsverschillen en discussies over.

Wat de mens betreft geldt hetzelfde.

Maar het is juist Jezus Christus die tussen God Almachtig en de mensen in staat die zoveel stof doet opwaaien.

Ligt hier een connectie? Het antwoord is Ja.

Met het gebod om de sabbatdag te houden legt God Almachtig een directe connectie tussen Hemzelf en de mens. Net zoals Jezus Christus de directe connectie is tussen God en de mens.

Als er dus iets is wat satan ***niet*** wil, dan is dat de mens verbonden is of wordt met God Almachtig. Want satan weet dat wanneer die connectie niet tot stand is gebracht hij in-control is.

Door de zondeval is hij immers de overste van deze wereld geworden?

En satan weet dat wanneer de mens niet openlijk kiest voor God Almachtig dat deze mens onder de heerschappij blijft van satan. **Want niet gekozen IS gekozen!** Niet openlijk kiezen voor God betekent dat de mens onder satan blijft.

Dat is ook de reden dat satan het eerste gebod dat God Almachtig ooit heeft gegeven, om de sabbatdag te houden ter discussie stelt.

Op precies dezelfde wijze zoals hij de eerste mens verleid heeft door hem tot discussie te verleiden over het aanraken van de *'boom van kennis'* van goed en kwaad.

Waarom is het vierde gebod een overgangsgebod?

In het vierde gebod komt de mens namelijk naar God Almachtig toe om Hem te eren en te aanbidden.

Dat is ***het*** centrale kenmerk van de sabbatdag.

En als satan dat dus kan voorkomen dan weet hij dat er ruimte is voor discussie en twijfel wat de aanbidding naar God Almachtig negatief zal beïnvloeden.

Zoals zo vaak zal satan zich nooit ineens volledig openbaren.

In het geval van de sabbatsviering heeft hij gewacht tot de tijd daarvoor rijp was. Daarvoor heeft hij keizer Constantijn in het jaar 322 ingegeven om de door God Almachtig ingestelde sabbatdag te verruilen voor de zondag. Om een jaar later de sabbatsviering zelfs te verbieden waardoor veel Joden in de gevangenissen terecht kwamen en zelfs werden gedood.

Het hoort allemaal bij het plan dat satan heeft om Gods werk te veruïneren.

Neem daarbij wat satan door de kerken en gemeenten heeft gerealiseerd met betrekking tot de zondag en hoe deze gehouden moet worden, en het resultaat is vandaag zichtbaarder dan ooit.

Mensen willen niets meer met kerken en gemeenten te maken hebben, mensen willen daardoor niets meer met God Almachtig te maken hebben, waardoor de hele maatschappij in een orgie van zogenaamde vrijheid terecht komt die zich kenmerkt door eigengereidheid, eigenwijsheid, morele vrijheid, seksuele vrijheid en het zich verder afzetten tegen God.

Het is allemaal zo logisch. Je moet het alleen willen zien.

----------,----------

Het volk Israël is getuige van het gesprek tussen God Almachtig en Mozes.

Zij hoorden het aanhoudende bazuingeluid, zij hoorden de donderslagen en zij zagen de bliksemschichten. Zij zagen de rook uit de berg komen en zij waren bang.

Bang om tot deze Almachtige God te naderen. Zo bang zelfs dat zij Mozes vragen dat hij met God spreekt namens het volk Israël, want het volk is bang dat zij zullen sterven.

Ik denk daarbij weer aan Sadhu Sundar Singh die daarover zo een mooi verhaal schrijft in zijn boekje '*hij zag de hemel*'. In mijn eigen woorden ging dit verhaal alsvolgt:

Iedereen die sterft komt in de wachtkamer terecht waar Jezus Christus, het Licht, die persoon zal ophalen. Iedereen die in die wachtkamer komt is naakt. En dan bedoel ik niet naakt zonder kleren; maar dat alle zonden en ongerechtigheden zichtbaar zijn voor allen die daar zijn.

En dan komt Jezus Christus in Zijn heerlijk en verblindend licht en hij nodigt de zondaar uit om bij Hem te komen.

De zondaar zal echter niet tot Jezus Christus *willen* naderen want hij kan niet tegen het Licht dat Jezus Christus omgeeft en afstraalt. De zondaar draait zich om en vlucht, want hij kan niet tegen de waarheid. En waar vlucht hij heen?

Hij vlucht naar de hel om zich daar te verstoppen.

God Almachtig veroordeelt niet, God roept. De mens veroordeelt zichzelf omdat de tegenstelling tussen de Heer en de mens zo groot is. Het bovenstaande principe zie je ook hier gebeuren.

God Almachtig komt naar de mensen maar de mensen kunnen/willen niet tot God naderen. Licht ten overstaan van duisternis. Zondigheid tegenover heiligheid.

Daarom is God Almachtig ook ***in*** Jezus Christus naar deze wereld gekomen zoals Mozes de middelaar was tussen het volk Israël in die tijd en God.

Zo is Jezus Christus Middelaar tussen het volk Israël en God Almachtig en zal Hij straks Middelaar zijn tussen de ***hele*** wereldbevolking en God met als doel dat ***alle*** knie zich zal buigen voor Hem en dat ***alle*** tong zal belijden dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is (Fil. 2:10-11)

📖 Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

Als ik God Almachtig zie als een strenge Rechter die er schijnbaar een groot genoegen in heeft het de mensen zo moeilijk mogelijk te maken dan heb ik absoluut geen goed beeld van God. En ik moet erkennen dat wij mensen daar zelf in onze kerken en gemeenten aan hebben bijgedragen.

God Almachtig is ***LIEFDE***. En vanuit die LIEFDE mag ik deze wetten en geboden die in dit hoofdstuk staan beschreven (en trouwens ook in de volgende hoofdstukken) zien.

De wetten en regels die God Almachtig stelt zijn voor het welzijn van de mens.

- **(1):** U zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben;
- **(2):** U zult voor uzelf geen beeld maken, geen enkele afbeelding van wat boven in de hemel, of beneden op de aarde of in het water onder de aarde is. U zult zich daarvoor niet neerbuigen, en die niet dienen, want Ik, de HEERE, uw God, ben een na-ijverig God, Die de misdaad van de vaderen vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten, maar Die barmhartigheid doet aan duizenden van hen die Mij liefhebben en Mijn geboden in acht nemen;
- **(3):** U zult de Naam van de HEERE, uw God, niet ijdel gebruiken, want de HEERE zal niet voor onschuldig houden wie Zijn Naam ijdel gebruikt;
- **(4):** Gedenk de sabbatdag, dat u die heiligt. Zes dagen zult u arbeiden en al uw werk doen, maar de zevende dag is de sabbat van de HEERE, uw God. Dan zult u geen enkel werk doen, u, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw slaaf, noch uw slavin, noch uw vee, noch uw vreemdeling die binnen uw poorten is. Want in zes dagen heeft de HEERE de hemel en de aarde gemaakt, de zee, en al wat erin is, en Hij rustte op de zevende dag. Daarom zegende de HEERE de sabbatdag, en heiligde die;
- **(5):** Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de HEERE, uw God, u geeft;
- **(6):** U zult niet doodslaan;
- **(7):** U zult niet echtbreken;
- **(8):** U zult niet stelen;
- **(9):** U zult geen vals getuigenis spreken tegen uw naaste;
- **(10):** U zult niet begeren het huis van uw naaste. U zult niet begeren de vrouw van uw naaste, noch zijn slaaf, noch zijn slavin, noch zijn rund, noch zijn ezel, noch iets wat van uw naaste is.

Hoofdstuk 21

Bijzondere wetten
Wetten inzake doodslag
Wetten inzake mishandeling

Nadat God Almachtig in Exodus 20 de tien geboden gegeven heeft met betrekking tot de verhouding en de omgang van mens naar God en van mens naar mens, worden in drie hoofdstukken daarna deze tien geboden als het ware verder ingevuld.

Het is daarbij opmerkelijk dat God Almachtig niet begint met de rechten en plichten te benoemen van vrije Israëlieten. God begint met de rechten en plichten te benoemen van de zwaksten onder het volk. Mensen die in de (financiële) problemen zijn gekomen en daar zelfstandig niet meer uit kunnen komen.

Want het eerste gedeelte van hoofdstuk 21 bespreekt deze mensen. Zij moeten zichzelf '*verkopen*' als slaaf aan diegene aan wie zij zoveel geld of goederen verschuldigd zijn. Een soort van ondercuratele stelling. De slaaf moet namelijk voor zijn schuldeiser komen werken.

Maar niet voor onbepaalde tijd. Want God Almachtig geeft aan dat de Hebreeuwse slaaf in het zevende jaar vrij mag vertrekken, zonder daarvoor te betalen of betalingen te ontvangen.

De reden dat God Almachtig met deze zwaksten onder het volk Israël begint, heeft te maken met het feit dat het volk Israël als geen ander wist wat het was om herendiensten te bedrijven voor onbepaalde tijd. Hoelang is het volk Israël zelf geen slaaf geweest van het Egyptische volk zonder enig uitzicht op verbetering of beëindiging daarvan?

Dat God Almachtig de zwakken als eerste benoemt lees je de hele Bijbel door.

Is dat ook niet de ***core-business*** van de moderne kerk? Of zou dat niet de core-business van de moderne kerk moeten wezen? De zorg voor de armen, de weduwen, de wezen en de vluchtelingen? (Zach. 7:9-10)

📖 *Zach. 7:9-10 Zo zegt de HEERE van de legermachten: Vel een betrouwbaar oordeel, bewijs elkaar goedertierenheid en barmhartigheid. Onderdruk weduwe noch wees, vreemdeling noch arme. Bedenk in uw hart geen kwaad tegen elkaar.*

Als de slaaf na een periode van zes jaar werken voor zijn schulden wil vertrekken dan moet zijn heer (en schuldeiser) hem in vrijheid laten vertrekken. Was de slaaf gehuwd toen hij slaaf werd dan mag in het zevende jaar zijn vrouw met hem vertrekken.

Als ik de wetgeving in het voorgaande lees dan zie ik grote gelijkenis met de WSNP zoals wij deze in Nederland kennen en welke op 1 december 1988 van kracht is geworden. De WSNP staat voor Wet Schuldsanering Natuurlijke Personen.

Deze wet bepaalt dat wanneer iemand (debiteur) zulke grote schulden opgebouwd heeft dat deze niet meer te overzien zijn en niet meer betaald kunnen worden, hij een curator c.q. bewindvoerder over zich gesteld krijgt (aangewezen door de rechter) en dat de debiteur zelf geen enkele financiële zeggenschap meer heeft voor een periode van drie tot maximaal vijf jaar.

In die jaren moet de curator zoveel mogelijke geld bijeen zien te sprokkelen uit verkoop van bezittingen van de debiteur, maar ook door zijn inkomen af te romen tot tien procent onder bijstandsniveau. Al dat geld wordt opgespaard en aan het eind van de door de rechter vastgestelde periode verdeeld en uitbetaald aan de schuldeisers.

Als de debiteur zich netjes aan alle voorwaarden heeft gehouden die de WSNP stelt dan krijgt hij een zogenaamde *'schone lei'* verklaring en is hij weer vrij om te gaan en te staan waar hij wil (op financieel gebied) ook weer onder de voorwaarden die de WSNP daarvoor opgesteld heeft.

Kenmerk van deze wet is dat iemand niet zijn hele leven lang hoeft te '*boeten*' voor eventuele misstappen die hij heeft begaan of omstandigheden die hem zijn overkomen.

----------,----------

Dan wordt er een variatie beschreven in Ex. 21:4 waar ik geen weg mee weet. En dat is wanneer de slaaf dus voor een periode van zes jaar bij zijn heer moet werken (schuldeiser) en in die periode geeft zijn heer hem een vrouw en daar worden kinderen uit geboren, dan is die man in het zevende jaar vrij om te gaan en te staan waar hij wil, *maar die vrouw met haar kinderen blijft eigendom van die heer.*

📖 Ex. 21:4 Als zijn meester hem een vrouw gegeven heeft en zij zonen of dochters bij hem gebaard heeft, dan zal de vrouw met haar kinderen aan haar meester blijven toebehoren en moet hijzelf alleen vertrekken.

Wat zou daar de achterliggende gedachte voor zijn? Is het dat in die periode van zes jaar alle kosten van kost en inwoning voor rekening van die heer zijn? En als die slaaf trouwt en er komen kinderen dat die rekening van kost en inwoning ook voor die heer zijn?

Als ik die slaaf zou zijn dan zou ik wachten met trouwen tot in het zevende jaar. Ik kan mij niet voorstellen dat mijn vrouw en mijn kinderen '*eigendom'* zouden zijn van een ander.

Waarom kiest God Almachtig hier zo voor de bescherming van die heer en laat Hij de bescherming van de zwakke in dit voorbeeld los?

Ik weet het niet. Wie het wel weet mag het zeggen. Ik hoor dat graag.

----------,----------

Als die slaaf geen afstand van zijn vrouw en zijn kinderen wil nemen; als die slaaf zijn heer, vrouw en kinderen lief heeft; dan kan hij ervoor kiezen om voorgoed bij zijn heer te blijven en bij zijn vrouw en kinderen.

Alleen moet die beslissing dan wel voor de rechter bezegeld worden. En die bezegeling bestond daaruit dat de slaaf zijn oor doorboord werd met een priem zodat altijd duidelijk zichtbaar zou wezen dat de slaaf aan iemand toebehoorde.

Opmerkelijk vind ik dat hier gesproken wordt over liefde. Niet alleen liefde voor zijn vrouw en kinderen, maar ook liefde voor zijn heer. Ik lees dan: liefde voor zijn baas.

Ik wil het heer en slaaf graag vertalen in deze tijd met werkgever en werknemer. Maar die vergelijking gaat niet helemaal op.

Ten eerste wordt hier gesproken over een schuldeiser-debiteur situatie. Dat is geen gelijkwaardige relatie. De debiteur staat namelijk in de schuld bij de schuldeiser.

Ten tweede weet ik niet precies wat het betekent om eigendom te zijn van iemand.

Die woorden klinken mij vreemd in de oren. En ook weet ik niet dat wanneer een slaaf zijn vrouw en kinderen eigendom laat zijn van die heer en hijzelf vertrekt of dit dan ook het einde van het huwelijk betekent.

En hoelang zou die vrouw dan eigendom blijven van die heer. En de kinderen?

Zijn die dan vanaf hun geboorte al tot slaaf getekend? En blijven die kinderen hun hele leven lang dan slaaf? En wat als die heer overlijdt? Gaan dan de eigendomsrechten over die vrouw en haar kinderen over naar een ander?

Heel veel vragen, waar ik geen antwoord op heb.

Voor mij haal ik uit deze inzettingen het principe dat iemand die in de problemen is gekomen daar ***niet*** zijn hele leven voor hoeft te boeten. In principe duurt de boetetijd maximaal zes jaar, want in het zevende jaar is de man vrij om te gaan en te staan waar hij wil.

----------,----------

Dan volgt er nog een inzetting waar ik niet veel mee kan. In Ex. 21:7 gaat het over het verkopen van je dochter als slavin.

📖 Ex. 21:7 Wanneer iemand zijn dochter als slavin verkoopt, dan mag zij niet vertrekken zoals de slaven vertrekken

Je dochter verkopen als slavin?

Wat moet er toch gebeuren voordat een vader zijn eigen dochter verkoopt als slavin, als onvrije, als gebondene?

Wat doe je je dochter aan?

Dat zijn zo vragen die bij mij opkomen. Ik krijg hierbij een beetje dezelfde kriebels als het verhaal van Lot en zijn twee dochters (Gen. 19)

Omdat ik het bovenstaande nooit en te nimmer zou willen en kunnen begrijpen neem ik maar genoegen met wat de Studie-Bijbel hierover zegt.

Dat het hier gaat over het '*weggeven*' van de dochter als bijvrouw aan de heer of aan zijn zoon. In gewoon Nederlands gaat het dan om een huwelijk of liever gezegd uithuwelijken.

Een huwelijk waarbij er schijnbaar een proefperiode in acht wordt genomen van zes jaar. Want de Studie-Bijbel zegt dan:

> '*Wanneer de vrouw met wie een huwelijksband is aangegaan na zes jaar wordt weggestuurd, geldt dit als een vernedering voor haar. In haar eigen belang mag zij dan niet worden behandeld als een gewone slavin.*
>
> *In vers 8 staat beschreven hoe zij behandeld moet worden wanneer zij haar heer niet bevalt. In dat geval is het de heer niet toegestaan om haar te verkopen aan vreemde volken. Zij dient door iemand uit Israël te worden losgekocht.*'

Hoe je het ook bekijkt, voor mij als Nederlander zijn dit toch onbegrijpelijke zaken. Maar ik weet tegelijk dat het in grote delen van de wereld de normaalste zaak is, dat dochters uitgehuwelijkt worden.

Voor mij is dit een wrede en bizarre zaak.

Met alle respect. Ik ben zelf vader van dochters waar ik zielsveel van hou. Ik moet er niet aan denken dat ik op deze wijze met hen zou omgaan. Ik krijg er nu al de rillingen van.

----------,----------

Als laatste thema in dit onderwerp wordt dan nog gesproken over de dochter die als slavin door haar vader verkocht wordt als vrouw van de zoon van de heer (dus uitgehuwelijkt).

In dat geval moet de zoon haar als vrouw beschouwen en niet als slavin.

En neemt hij er dan nog een andere vrouw bij (of andere vrouwen) dan mag hij die dochter niet achterstellen. Hij moet goed voor haar zorgen. Zowel in de verzorging wat eten en drinken betreft als de verzorging wat kleding betreft alsook de verzorging binnen de huwelijke staat betreft. Hij mag haar zijn aandacht niet weigeren, ook niet op seksueel gebied.

Doet die zoon dat niet dan is de dochter vrij om te vertrekken.

----------...----------

Tot nu toe heb ik in de Bijbel steeds weer gelezen dat mannen met meerdere vrouwen getrouwd kunnen zijn. Of in ieder geval bijvrouwen hadden. Het lijkt alsof dit de normaalste zaak was in die tijd.

- Ik lees dit al in Gen. 4:19 waar Lamech (kleinzoon van Kaïn) zichzelf twee vrouwen nam;
- Ik lees dit van Abram die bij Hagar Ismaël verwekte toen zijn eigen vrouw Saraï hem geen kinderen kon schenken (Gen. 16);
- Ik lees dit van Ezau (Gen. 26:34 en Gen. 28:9);
- Ik lees dit van Jakob die twee vrouwen had (Lea en Rachel) en twee bijvrouwen (Bilha en Zilpa) (Gen. 29 en 30)

📖 Gen. 4:19 Lamech nam voor zichzelf twee vrou-wen; de naam van de ene was Ada, en de naam van de andere Zilla

📖 Gen. 26:34 oen Ezau veertig jaar oud was, nam hij Judith, de dochter van Beëri, de Hethiet, en Basmath, de dochter van Elon, de Hethiet, tot vrouw.

📖 Gen. 28:9 ging Ezau naar Ismaël en nam hij Machalath, de dochter van Ismaël, de zoon van Abraham, de zuster van Nebajoth voor zich tot vrouw, naast zijn andere vrouwen.

En ik lees dit dus hier in Ex. 21

In dit gedeelte van Ex. 21 is het God Almachtig Zelf die spreekt.

Het is God Almachtig Zelf die deze inzettingen aan Mozes geeft om door te geven aan Zijn volk Israël.

Voor God Almachtig is het dus heel normaal dat een man meerdere vrouwen heeft. Tenminste: in ieder geval tot op dit punt in de geschiedenis.

----------,----------

Zoals ik al eerder schreef zijn de wetten en bepalingen die o.a. in dit één en twintigste hoofdstuk van het Bijbelboek Exodus beschreven zijn, een verdere invulling van de tien geboden zoals deze in hoofdstuk twintig beschreven staan.

Want ook de volgende bepalingen omtrent moord en doodslag zijn een nadere invulling van het zesde gebod: '*Gij zult niet doodslaan'*.

De wet is zeer eenvoudig.

Vermoord ik iemand dan zal ik dat zelf ook met de dood moeten bekopen.

Maar doodt ik iemand '*per ongeluk'* dan zal God Almachtig zorgen voor zogenaamde vrijplaatsen, waar ik als dader heen kan gaan. Over deze vrijplaatsen wordt o.a. gesproken in Num. 35:11 waarin God zegt dat er zes zogenaamde vrijplaatsen moeten komen. En in Deut. 4:41-43 worden de eerste drie vrijsteden met name genoemd, terwijl in Joz. 20:7 de andere drie vrijsteden worden genoemd.

Jezus Christus maakt dit gebod van God Almachtig echter breder als Hij in Matt. 5:21-22 zegt dat wanneer iemand ten onrechte boos is op zijn naaste, dat hij al aan het gerecht vervallen zal, en wanneer iemand zijn naaste '*leeghoofd*' noemt zal hij al aan het gerecht vervallen.

Als ik deze woorden zo lees dan denk ik aan Mozes zelf, die toen hij een Hebreeër zag vechten met een Egyptenaar, hij tussenbeide kwam en de Egyptenaar doodsloeg (Ex. 2:12).

Of zou dit gebod dan niet gelden omdat het een Egyptenaar betrof en geen Israëliet?

Wie zijn vader of moeder slaat of vervloekt, moet zeker gedood worden. Dat is een aanmerkelijke verscherping van het vijfde gebod: *Eert uw vader en uw moeder.*

Wie een mens ontvoert moet zeker gedood worden. Dit is in mijn ogen een opmerkelijke bepaling omdat Jozef, de zoon van Jakob destijds ontvoert en verkocht is door zijn broers (Gen. 37).

Dat zou op dit punt in de geschiedenis betekent hebben dat al deze broers gedood zouden moeten worden voor hun daad.

📖 *Num. 35:11 dan moet u voor uzelf steden kiezen die u tot vrijsteden zullen dienen, zodat iemand die een doodslag begaan heeft, die zonder opzet iemand om het leven gebracht heeft, daarheen zou kunnen vluchten*

📖 *Deut. 4:41-43 Toen zonderde Mozes drie steden af, aan deze zijde van de Jordaan, waar de zon opkomt, zodat iemand die zijn naaste gedood heeft, daarheen zou kunnen vluchten, wanneer hij dit zonder voorbedachten rade heeft gedaan en hem tevoren niet haatte. Hij zal naar een van deze steden vluchten en in leven blijven: Bezer in de woestijn, in het land van de hoogvlakte, voor de Rubenieten; Ramoth in Gilead voor de Gadieten; en Golan in Basan voor de Manassieten.*

📖 *Joz. 20:7 Toen zonderden zij af: Kedes in Galilea, in het bergland van Naftali; Sichem, in het bergland van Efraïm; en Kirjath-Arba, dat is Hebron, in het bergland van Juda.*

📖 *Matt. 5:21-22 U hebt gehoord dat tegen de ouden gezegd is: U zult niet doden; en: Wie doodt, zal door de rechtbank schuldig bevonden worden. Maar Ik zeg u: Al wie ten onrechte boos is op zijn broeder, zal schuldig bevonden worden door de rechtbank. En al wie tegen zijn broeder zegt: Raka! zal schuldig bevonden worden door de Raad; maar al wie zegt: Dwaas! die zal schuldig bevonden worden tot het helse vuur.*

📖 *Ex. 2:12 Hij keek om zich heen, en toen hij zag dat er niemand was, sloeg hij de Egyptenaar dood en verborg hij hem in het zand.*

En dat zou weer betekend hebben dat er helemaal geen volk Israël zou zijn. Want het volk Israël komt juist voort ***uit*** deze twaalf zonen van Jakob.

Dit geeft maar weer aan dat het volk Israël zich zeker niet kan beroemen op een zondeloos voorgeslacht.

Het volk Israël loopt misschien zelfs wel voorop als het gaat om het overtreden van Gods wetten en bepalingen. Toch heeft God Almachtig Zich dit volk ten eigendom genomen (Ps. 135:4, Deut. 7:6).

📖 Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom

📖 Deut. 7:6 Want u bent een heilig volk voor de HEERE, uw God. De HEERE, uw God, heeft ú uitgekozen uit alle volken op de aardbodem om voor Hem tot een volk te zijn dat Zijn persoonlijk eigendom is.

Als ik ruzie met iemand he en ik mishandel hem, maar het slachtoffer blijft leven dan ga ik als dader vrijuit. Met dien verstande dat ik alleen de tijd dat hij bezig is geweest met herstellen, dat deze door mij vergoed moet worden.

Bovenstaande wetten gelden ook in de omgang met slaven.

Als ik mijn slaaf zo slaat dat hij onder mijn handen sterft, dan zal mij hetzelfde vergaan als het slachtoffer, zoals hiervoor beschreven is. Maar blijft de slaaf nog twee dagen leven, dan ga ik als dader weer vrijuit. (Wat is twee dagen?)

Sla ik een zwangere vrouw zodanig dat het kind geboren wordt, maar verder zonder dodelijk letsel, dan kom ik er met een boete vanaf. Deze boete wordt bepaald door de echtgenoot van de zwangere vrouw die ik geslagen heb. Echter moet dit eerst wel beoordeeld worden door de rechter.

Maar sla ik een zwangere vrouw met de dood tot gevolg (kind en/of moeder) dan zal ook mijn leven worden genomen. Oog om oog, tand om tand, hand voor hand, voet voor voet, brandwond voor brandwond en striem voor striem.

Met andere woorden: bezorg ik iemand een striem over zijn gezicht, dan zal dezelfde striem mijn gezicht sieren.

📖 Ex. 21:28 En wanneer een rund een man of een vrouw zó stoot dat deze sterft, moet het rund zeker gestenigd worden en mag zijn vlees niet worden gegeten. De eigenaar van het rund gaat echter vrijuit.

Sla ik mijn slaaf zodanig dat hij daarbij een oog verliest, of een tand, dan is de zesjarige periode dat hij mij moet dienen per direct voorbij. Als vergoeding voor zijn oog moet ik hem direct in vrijheid stellen.

Bovenstaande wetten gelden in principe in de omgang van mens naar mens toe.

📖 Gen. 9:5 Voorzeker, Ik zal vergelding eisen voor uw bloed, voor uw levens. Van de hand van alle dieren zal Ik vergelding eisen; ook van de hand van de mens, van de hand van ieders broeder, zal Ik vergelding eisen voor het leven van de mens.

Maar ook de dieren worden hierbij betrokken. **Want als een dier een mens doodt**, dan zal het dier ook gedood worden en wel door steniging (Ex. 21:28, Gen. 9:5). De eigenaar zal echter vrijuit gaan.

Tenzij het betreffende dier al vaker uit de bocht is gevlogen en de eigenaar al vaker gewaarschuwd was voor het agressieve gedrag van zijn dier.

In dat geval zal niet alleen het betreffende dier gestenigd worden maar zal de eigenaar ook gedood worden.

Enige uitzondering hierop is als de rechter hem een afkoopsom oplegt. In dat geval kan hij zijn leven sparen door de afkoopsom te betalen waarbij ik het zo lees dat wanneer hij die afkoopsom niet kan betalen het vonnis alsnog uitgevoerd wordt.

Het bovenstaande geldt ook wanneer dieren niet alleen agressief zijn tegen buitenstaanders maar ook tegen de familieleden van de eigenaar zoals zijn zonen en dochters.

Is het dier agressief tegen de slaven van de eigenaar dan moet het dier ook gedood worden maar krijgt de eigenaar ook een boete opgelegd van dertig sikkels zilver, waarbij één sikkel zilver tussen de tien en dertien gram is.

Dan worden er ook nog bepalingen tegen onvoorzichtigheden door God Almachtig gesteld. Bijvoorbeeld als iemand **al dan niet expres een put openlaat** zodat een dier van een ander daar in valt. Het dode dier moet dan vergoedt worden aan de eigenaar.

En bepalingen **als het dier van de ene het dier van de ander zodanig verwondt** dat het sterft.

In dat geval moet het dader-dier worden verkocht en moet de opbrengst gedeeld worden met de eigenaar van het slachtoffer-dier. Tenzij de eigenaar van het dader-dier wist dat zijn dier agressief was. In dat geval moet hij de hele opbrengst aan de eigenaar van het slachtoffer-dier betalen.

----------,----------

Conclusie: Het lijkt mij voorkomen dat met de wetten die in deze hoofdstukken van het Bijbelboek Exodus worden beschreven een soort van '*grondwet*' door God Almachtig wordt neergelegd waarbij de tien geboden als paparaplu *'hangen*' boven alle bepalingen en inzettingen die daarna nog worden beschreven.

Veel mensen krijgen de bibbers als zij over wetten en bepalingen horen die God Almachtig heeft ingesteld. Of wat kerken en gemeenten daarvan gemaakt hebben.

Maar ik moet eerlijk bekennen dat ik in de wetten en de regels die tot nu toe zijn beschreven, ik nog niet één onrechtvaardigheid ben tegengekomen. Maar ook niet één wet die de mens zou beknotten in zijn vrijheid, dus kan er ook geen sprake zijn van '*dictoriaal*' gedrag door God Almachtig, wat Hem vaak verweten wordt.

Ik spreek niet over wat mensen van al deze wetten en hun toepassingen gemaakt hebben. Hoe mensen de wetten en inzettingen van God Almachtig als een harnas gemaakt hebben waar veel mensen in stikken. Waar geen enkele liefde uitspreekt.

Ik spreek over hoe God Almachtig die deze wetten en inzettingen bepaald en gegeven heeft. En dat uit al die wetten en inzettingen alleen maar bescherming voor mens en dier spreekt.

God Almachtig wil dat het goed gaat met de mens.

En wat kan daar op tegen zijn?

Hoofdstuk 22

Wetten inzake diefstal

Wetten inzake het gedrag tegenover vreemdelingen, weduwen en wezen

Wetten inzake rente

Werd in het vorige hoofdstuk een nadere invulling gegeven van het zesde gebod: ***Gij zult niet doodslaan***, nu wordt in dit hoofdstuk verder ingegaan op het achtste gebod: ***Gij zult niet stelen***.

Omdat in de tijd waarin dit verhaal zich afspeelt de mensen niet veel luxe zaken hadden als radio en TV apparatuur, Dvd's en Cd's, boeken, auto's en dergelijke, bestond het bezit van de Israëlieten hoofdzakelijk uit vee. Runderen, ezels kamelen en kleinvee. En de hoeveelheid daarvan bepaalde iemands rijkdom (Abram, Gen. 12:16, Gen. 20:14, Gen. 13:2 en veel andere)

📖 Gen. 12:16 Omwille van haar deed hij goed aan Abram, zodat hij kleinvee, runderen, ezels, slaven en slavinnen, ezelinnen en kamelen kreeg

📖 Gen. 20:14 Toen nam Abimelech kleinvee, runderen, slaven en slavinnen, en gaf die aan Abraham. Ook gaf hij hem zijn vrouw Sara terug.

📖 Gen. 13:2 En Abram was zeer rijk, aan vee, aan zilver en aan goud.

Ik denk dat dit ook de reden is dat er in dit hoofdstuk hoofdzakelijk over vee en dieren wordt gesproken.

----------,----------

De regels die God Almachtig stelt zijn eenvoudig:

Wanneer iemand iets steelt dan moet de dief vijfvoudig terugbetalen. En betrapt de eigenaar de dief en slaat hem zodat hij sterft dan is het de dief zijn eigen schuld. De eigenaar gaat vrijuit.

Tenminste als dit bij nacht gebeurt want bij daglicht is de eigenaar wel schuldig aan het eventueel overlijden van de dief. En wanneer de diefstal overdag gebeurt en de dief wordt betrapt dan moet hij alles dubbel aan de eigenaar vergoeden.

Kan hij dat niet dan wordt hij verkocht als slaaf (zie hoofdstuk 21:1-6).

Wanneer iemand zijn kudde ongevraagd laat grazen op het weiland van een ander, en hij wordt betrapt dan moet hij het beste gedeelte van zijn eigen weilanden of wijngaarden als vergoeding geven aan de eigenaar van het afgegraasde land.

Wanneer iemand afvalhout of snoeihout verbrandt en de brand slaat per ongeluk over op het koren of de schoven (of de bezittingen) van de buurman, dan moet volledige vergoeding gegeven worden.

Bovenstaande zaken kunnen schijnbaar zonder tussenkomst van een rechter geregeld worden, want daar wordt verder niets over gezegd.

Dat is anders wanneer het om geld of **bezit gaat dat iemand in bewaring heeft gegeven** aan een ander en het wordt daar ontvreemd.

Wordt de dief betrapt dan moet deze de waarde van de buit dubbel vergoeden. Maar wordt de dief niet gevonden dan moet die eigenaar zich voor de rechter verantwoorden om aan te tonen dat hijzelf het geld en in de in bewaring gegeven goederen niet heeft ontvreemd.

Dat zullen in de tijd van Mozes dus de leiders over tien mensen, vijftig mensen, honderd mensen of duizend mensen zijn geweest (Ex. 18).

Dat geldt trouwens voor alle zaken.

Wanneer iemand zegt dat bepaalde **goederen of vee van hem is en dit wordt betwist** dan moet de zaak voor de rechter gebracht worden. En als de rechter iemand schuldig bevindt dan moet diegene dubbel vergoeden.

Maar stel nu dat iemand een dier ter bewaring geeft en het dier sterft terwijl het bij diegene is die het in bewaring heeft genomen of het wordt uit zijn huis geroofd.

Dan zegt Ex. 22:11 dat de eed van de HEERE de beslissing moet brengen of deze man niet zelf zijn hand uitgestoken heeft naar het bezit van die ander.

📖 Ex. 22:11 dan moet de eed bij de HEERE tussen hen beiden beslissen, of hij zijn hand niet heeft uitgestoken naar de bezittingen van zijn naaste. De eigenaar daarvan is daaraan onder-worpen en de ander hoeft het niet te vergoeden.

----------,----------

De eed van de HEERE was het belangrijkste rechtsmiddel dat bestond voor de Israëlieten.

De gedachte erachter was dat God Almachtig alles ziet, ook de dingen die mensen niet zien. En de overtuiging dat God Zijn recht zal laten gelden.

Die eed was zo belangrijk dat de eigenaar van het gestolen goed geen zaken kan opeisen van diegene die de eed afgelegd heeft.

Ik denk dat eed en meineed in de Nederlandse wetgeving ten diepste dezelfde grondslag hebben. Want wanneer iemand van meineed beschuldigd wordt, is dat een zwaar vergrijp en wordt ook vandaag de dag zwaar bestraft.

De eed van de Heere wordt alleen gevraagd als er geen getuigen zijn die de dood van het in bewaring gegeven dier of de roof kunnen bevestigen.

Overigens moet het dier dat gestorven is of geroofd is, zo wie zo vergoed worden.

Alleen als aangetoond kan worden dat het dier verscheurd is door bijvoorbeeld een wild dier dan hoeft het niet vergoed te worden.

Het bovenstaande doet zich ook voor als **iemand iets leent van zijn naaste en het raakt beschadigt** of wanneer het een dier is en het sterft. Het moet allemaal volledig vergoed worden, tenzij de eigenaar erbij aanwezig is geweest.

Lenen is iets anders dan huren. Een bepaalde huursom bevat ook het risico van beschadiging of zelfs het sterven van een dier.

Tot zover de wetten en inzettingen, bepalingen die verdere invulling gaven van het achtste gebod: ***Gij zult niet stelen***.

Ook hierbij geef ik de opmerking: *wat is hier slecht aan?*

Wat benauwt de mens van vandaag de dag om de wetten en inzettingen van God Almachtig na te komen als zij er alleen voor gemaakt zijn om de mens goed te doen?

----------,---------

Er wordt nu een wet beschreven die voor ons in Nederland anno vandaag *niet* meer geaccepteerd wordt. En dat betreft **de omgang tussen man en vrouw.**

God Almachtig zegt namelijk dat wanneer je als man gemeenschap hebt met een meisje voordat je getrouwd bent, dat hij dan met haar moet trouwen én de volledige bruidsschat moet betalen.

Maar als de vader van het meisje weigert om haar te laten trouwen dan moet die vader toch schadeloos gesteld worden.

Dit heeft alles te maken met het uithuwelijken dat in die tijd normaal was.

De vader van de bruid ontving namelijk van de bruidegom of zijn ouders een bruidsschat.

Als het meisje nu ontmaagd was door iemand die niet met haar zou gaan trouwen dan zou de vader schade geleden hebben omdat zijn dochter dan minder waard was voor iemand anders. Zij was immers geen maagd meer.

Wat mij het meeste stoort in het bovenstaande is dat er totaal niet over liefde gesproken wordt. Het gaat alleen maar over geld en zelfs het meest kostbare bezit dat je hebt als ouders in de vorm van kinderen moest in tijd schijnbaar te gelde worden gemaakt.

Voor mij is dat een onbegrijpelijke zaak.

Aan de andere kant wordt hier een thema aangeraakt waar mensen vandaag de dag niet meer op aangesproken willen worden.

En dat is de seksuele omgang ***vóór het huwelijk***. God Almachtig zegt dat de seksuele omgang een zaak is van het huwelijk. Het is het mooiste cadeau dat God aan de mens gegeven heeft en heeft natuurlijk ook alles met de voortplanting te maken.

Maar wat heeft satan dit onderwerp besmeurd en verkracht. Hij is het immers die de seksuele revolutie op gang heeft gebracht. Die mensen ertoe heeft gebracht dat seksualiteit één van de belangrijkste verworven vrijheden zijn geworden. In welke relatievorm dan ook. (Ef. 6:11-12)

📖 Ef. 6:11-12 Bekleed u met de hele wapenrusting van God, opdat u stand kunt houden tegen de listige verleidingen van de duivel. Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereld-beheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten

Dat niet alleen. Als je vandaag de dag de TV aanzet dan lijkt het dat homoseksualiteit, travestie, geslachtsveranderingen normaal zijn.

Dan lijkt het alsof een huwelijk tussen een man en vrouw ouderwets is en als abnormaal wordt beschouwd.

Dan lijkt het dat overspel en seksuele vrijheid met anderen in het huwelijk als normaal wordt beschouwd.

Maar dit is het NIET.

In *mijn mijmeringen* schrijf ik meermaals dat God Almachtig Zijn wetten, inzettingen en bepalingen heeft gegeven omdat die goed zijn voor de mens, zowel lichamelijk als geestelijk.

Door het overtreden van Gods geboden wordt het goede voor de mens omgezet in het slechte voor de mens. En dat is ook precies wat gebeurt.

Neem bijvoorbeeld de ziekten die direct gerelateerd worden aan de seksuele vrijheid, in welke relatievorm dan ook. Zij zijn niet meer uit onze maatschappij van vandaag de dag weg te denken. AIDS, SOA's en noem maar op.

Het gaat zelfs zover dat je dit als nuchtere Hollander al bijna niet meer ***mag*** zeggen want dan ben je racistisch.

Maar ik zeg je ronduit! De huidige relatievormen en de seksuele vrijheid daarin, doen de mens ***GEEN*** goed.

Alle relatievormen die niet gebaseerd zijn op het huwelijk tussen een man en een vrouw doen de mens ***GEEN*** goed.

Aan de ene kant is het God Almachtig een gruwel en aan de andere kant onttrekt de mens zich daarmee aan het goede dat God voor heeft met de mens, doordat Hij Zijn inzettingen en geboden gegeven heeft.

Ik wil hierbij wel heel duidelijk stellen dat ik de mens die op deze wijze leeft als persoon niet veroordeel of afwijs; ik wijs heel duidelijk ***het gedrag*** af van deze mensen.

Ik ben ervan overtuigd dat God Almachtig ook niemand ooit zal afwijzen, maar dat het gedrag van mensen wel afgewezen kan worden.

Doen wij dat ook niet met onze kinderen wanneer zij iets doen dat niet mag?

Wijzen wij in het bestraffen van onze eigen kinderen, hen af?

Wij wijzen het gedrag af.

----------...----------

Ben ikzelf dan zo een heilig boontje ben geweest? nHet antwoord is Nee. Ik heb zelf Gods geboden aan alle kanten overtreden.

Maar ik heb ook gemerkt welke gevolgen dit had op mijn functioneren in mijn leven. Alhoewel ik zelf schuldig ben aan overtreding van de ***hele wet van God,*** ontneemt mij dat niet het recht om anderen te waarschuwen. Ook al willen die anderen daar niets van weten. (zie ook mijn vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pag. 9-12)

Was het Mozes niet, die zelf een Egyptenaar gedood heeft?

Was het Paulus niet, die zelf veel Christenen opgejaagd en uitgeleverd heeft aan de religieuze leiders van die tijd om hen ter dood te laten veroordelen omdat zij Jezus Christus aangenomen hadden?

----------,----------

Een tovenares mag niet in leven gelaten worden.

Opmerkelijk is dat hier niet over de mannelijke variant gesproken wordt. De Studie-Bijbel zegt hierover: *'Hoewel in Israël ook tovenaars hebben bestaan, is het waarschijnlijk dat de aandacht zich richt op de vrouwen omdat die een belangrijker rol in de uitoefening van magie zouden hebben gespeeld dan mannen'.*

Eerlijk gezegd zegt mij dat niet zoveel. Ik denk eerder dat tovenaars in zijn algemeenheid een gruwel in de ogen van God Almachtig zijn omdat het Zijn almacht inperkt en ter discussie stelt.

De mensen die zich bezig houden met de uitoefening van de magie, maar ook de mensen die daar in geloven en de tovenaressen raadplegen, hebben hun vertrouwen dus **NIET** op God Almachtig gericht maar op anderen. Daarom kun je dus zeggen dat zij afgoden zijn.

Deze afgoden worden aanbeden en geraadpleegd alsof zij God Almachtig zouden zijn.

Aangezien God Almachtig in het eerste gebod al aangaf dat Hij niet wil dat andere goden aanbeden worden, is dit een gruwel in de ogen van de Heer, die alleen met de doodstraf bestraft dient te worden.

Overigens wil ik hierbij ook uitdrukkelijk wijzen op artsen, medicijnen en gezondheidsinstellingen.

Ik heb al vaker geschreven dat de mens gemaakt is door God Almachtig. Hij is mijn ***Fabrikant***.

Waarom zou ik, als mij iets mankeert, niet eerst naar mijn Fabrikant toe? Waarom vraag ik Hem niet als eerste wat ik moet doen als er iets hapert in mijn lichaam.

Vaak hebben mensen zo een enorm (blind) vertrouwen in artsen, medicijnen en gezondheidsinstellingen, dat dit gewoon lijkt op afgodendienst. Alsof ***zij*** de kennis hebben van de bouwstenen van ons lichaam.

Let op! Ik zeg niet dat de mensen niets met artsen, medicijnen en gezondheidsinstellingen van doen moeten hebben.

Ik zeg dat de mensen de juiste prioriteiten moeten stellen en dat wanneer die mens iets mankeert, dat deze mens eerst naar God Almachtig moet gaan, Hem moeten aanbidden en Hem vragen wat hij moet doen.

Als God Almachtig zegt dat een mens naar een dokter moet gaan, medicijnen moeten slikken, of naar een gezondheidsinstelling moet gaan, dan moet die mens zeker doen.

Van satan weet ik dat er niets goeds uit hem voortkomt. Dat satan is geschapen als een verwoester om te verwoesten. (Jes. 54:16) Hoe mooi satan het ook allemaal voorspiegelt aan de mens, zijn uiteindelijke doel is misère en ellende. Daarom wordt satan ook wel de mensenmoordenaar en aartsleugenaar genoemd. (Joh. 18:44)

📖 Jes. 54:16 Zie, Ík heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ík heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

📖 Joh. 8:44 U bent uit uw vader de duivel, en wilt de begeerten van uw vader doen; die was een mensenmoordenaar van het begin af, en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij vanuit wat van hemzelf is, want hij is een leugenaar en de vader van de leugen.

Maar wat nu als ik naar een arts ga, en deze arts wil niets van God Almachtig ***in*** Jezus Christus weten. Een arts die Jezus Christus in alle toonsoorten afwijst?

Uit welke bron tapt deze arts dan?

Niet uit de Bron van God Almachtig ***in*** Jezus Christus.

En aangezien er maar twee bronnen zijn waaruit getapt kan worden; de Bron God Almachtig ***in*** Jezus Christus of de bron van satan, is de keuze van die arts die Jezus Christus afwijst, duidelijk.

Maar wat moet ik dan verwachten van die arts, als God Almachtig ***in*** Jezus Christus ***niet*** door deze arts heen werkt, maar satan? Want dat zegt Paulus in Ef. 6:12 dat het satan is die door mensen heen werkt.

📖 Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

Dan zegt dat toch alles over mijn genezing?

Als ik eerst naam mijn Fabrikant ga, dat is God Almachtig, en God geeft mij toestemming om naar een arts heen te gaan, ook al wijst deze arts God Almachtig ***in*** Jezus Christus af, dan staat deze arts toch onder de heerschappij van God.

Want Jezus Christus heeft de overwinning behaald over satan en over alles wat satan wil en doet. (I Joh. 5:4). En in Jezus Christus ben ik óók overwinnaar!

I Joh. 5:4 Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning die de wereld overwonnen heeft: ons geloof.

In dàt geval is mijn genezing wél mogelijk, omdat God Almachtig ***in*** Jezus Christus bepaalt wat er met mij gebeurt.

Spr. 3:5-8 zegt dat ik mijn vertrouwen op God Almachtig moet stellen en dat ik Hém moet kennen in de wegen die ik wil bewandelen. Dat wanneer Hij zegt dat ik naar een dokter moet gaan, een medicijn moet slikken, of naar een gezondheidsinstelling moet gaan, dat dit dan als een '*verfrissing*' voor mij zal zijn.

📖 Spr. 3:5-8 Vertrouw op de HEERE met heel je hart, en steun op je eigen inzicht niet. Ken Hem in al je wegen, dan zal Híj je paden rechtma-ken. Wees niet wijs in je eigen ogen: vrees de HEERE en keer je af van het kwade. Het zal een medicijn zijn voor je navel en verfrissing voor je beenderen.

Het is God Almachtig die de artsen gemaakt heeft en hen het inzicht gegeven heeft, om te doen wat zij moeten doen.

De mensen hebben van de medische wereld een afgrijselijk en afzichtelijk gedrocht gemaakt welke satan gebruikt om mensen onzeker te maken, angstig te maken en financieel totaal uitkleedt.

----------,----------

Dan komt er een wet van God Almachtig die ook in onze tijd geldig is. Namelijk het hebben van **seksuele omgang met dieren**.

In onze tijd wordt dit sodomie genoemd.

Voor mij is de hoofdreden dat hier de doodstraf op gegeven wordt is omdat alle dieren naar hun aard en soort geschapen zijn. De mens is geschapen naar Gods Beeld. (Gen. 1:24-26) De heiligheid van God Almachtig wordt besmeurd wanneer er gemeenschap is tussen mens en dier.

Zoals hierboven al beschreven hoe om te gaan met tovenaars en tovenaressen, wordt het **offeren aan goden** bestraft met verbanning.

Nu kan met dit woord '*goden*', afgoden worden bedoeld zoals afbeeldingen van steen bijvoorbeeld, gehouwen beelden, tekeningen of schilderijen of andere voorwerpen waar men voor buigt. Maar afgoden kunnen ook zaken als geld zijn, tomeloze ambitie, werk en andere immateriële zaken.

Het woord goden staat in het O.T. ook voor de rechterlijke macht, rechters dus. En in dat geval zou het dus betekenen: het geven van steekpenningen om de rechtsgang naar eigen voordeel om te buigen. Ook dat is een gruwel in de ogen van God Almachtig.

📖 Gen. 1:24-26 En God zei: Laat de aarde levende wezens naar hun soort voortbrengen: vee, kruipende dieren en wilde dieren van de aarde, naar zijn soort! En het was zo. En God maakte de wilde dieren van de aarde naar hun soort, het vee naar hun soort, en alle kruipende dieren van de aardbodem naar hun soort. En God zag dat het goed was. En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

----------,----------

Dan geeft God Almachtig een aantal wetten en bepalingen **hoe om te gaan met vreemdelingen, weduwen en wezen**. Dit is wat ik steevast de ***core-business*** van de kerk noem. Dit zou het allerbelangrijkste moeten zijn in het kerk en gemeentewezen. (Zach. 7:9-10)

📖 Zach. 7:9-10 Zo zegt de HEERE van de legermachten: Vel een betrouwbaar oordeel, bewijs elkaar goedertierenheid en barmhartigheid. Onderdruk weduwe noch wees, vreemdeling noch arme. Bedenk in uw hart geen kwaad tegen elkaar.

Want God Almachtig is duidelijk. Hij zegt dat Israël wéét wat het is om als vreemdeling te zijn in een land wat niet het hare is. Zij zijn immers zelf vreemdelingen geweest in Egypte.

Als je *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Exodus tot nu toe gelezen heb, dan weet je dat ik de lijnen uit de tijd van het volk Israël in Egypte steeds doorgetrokken heb naar de tijd van vandaag.

Dat Gods volk vandaag de dag (het herenigde volk Israël) ook bevrijd is van de macht van satan. Maar dat de wereldbevolking nog steeds zucht onder de slavernij en onderdrukking van satan omdat het nog niet de tijd is in Gods plan dat ook zij daarvan verlost zullen zijn.

Als God Almachtig in dit Bijbelgedeelte over vreemdelingen, vluchtelingen, weduwen en wezen spreekt, gaat het over vandaag de dag.

En wat kan meer actueel zijn dan dit thema vandaag de dag in een wereld waarin zoveel miljoenen mensen op drift zijn. Gevlucht voor oorlogsgeweld. Gevlucht voor honger en natuurrampen, gevlucht voor economische omstandigheden.

God Almachtig zegt dat Zijn volk, het volk Israël, geen enkele vreemdeling, geen enkele wees of weduwe mag onderdrukken.

Zij hebben een streepje voor bij God Almachtig. Omdat zij al zoveel te verduren hebben gehad en omdat zij in principe alleen zijn en geen mensen om zich heen hebben. Zij zijn de zwaksten in de samenleving.

Wanneer God Almachtig deze dingen tegenkomt dan zal Zijn toorn ontbranden tegen diegenen die de vreemdeling, de wees en de weduwe wél onderdrukt. Sterker nog: God zal hen zelf zodanig slaan dat zij zelf zullen worden als vreemdeling, weduwe of wees zodat zij aan den lijven zullen meemaken wat het betekent.

Dit thema kom je in de hele Bijbel tegen.

Jezus Christus werpt Zich op als Beschermheer van deze kwetsbare groepen. Want zelfs religieuze leiders uit de tijd van Jezus Christus hebben geen schone handen als het gaat om de omgang met weduwen. (Matt. 26:1-36).

En de religieuze leiders uit deze tijd?

----------,----------

Een heel belangrijk onderdeel van het omgaan met vreemdelingen, weduwen en wezen betreft geld.

God Almachtig is heel erg duidelijk. **Als de Israëliet de andere Israëliet geld leent, dan mag hij hem geen rente doorberekenen**. En als de ene Israëliet van de andere Israëliet zijn kleding in onderpand neemt, dan moet hij dit 's-avonds teruggeven, voordat de koude nacht valt. Waar zou hij anders in moeten slapen?

Volgens Deut. 23:20 mag de Israëliet wel rente vragen van iemand die ***niet*** tot het Israëlische volk behoort.

Christenen zouden deze wetten en bepalingen nog eens goed op zich in moeten laten werken, al hoewel er ook genoeg mensen die renteloos uitlenen. Maar ik heb ook wel eens een Christen horen zeggen dat geestelijke zaken niet vermengd moeten worden met zakelijke aangelegenheden. Tegen deze mensen spreek ik hier.

Bidt Jezus Christus Zelf niet in het Hogepriesterlijk gebed dat Hij God Almachtig vraagt of Zijn kinderen één zullen zijn zoals Hijzelf één is met de Vader (Joh. 17:21-23).

Het gaat hier niet over theorie. Dit is praktijk.

Veel mensen hebben geen idee wat het is om arm te zijn. Veel mensen hebben geen idee wat het is om van haard en huis verdreven te zijn.

----------,----------

God Almachtig zegt dat wij de **rechters die over ons gesteld zijn niet mogen vervloeken**, en ook de leiders van het volk niet. Dit zegt Paulus ook in Rom. 13:1-7, Hand. 23:3-5

Ik moet hierbij eerlijk bekennen dat ik ook niet altijd positief ben en positief spreek over onze regering. Juist als het gaat om armoedebestrijding, hoe wij omgaan met de zwakkeren in onze samenleving, met de chronisch zieken en vergeet vooral de ouderen niet.

Ik heb wel eens uitgesproken dat ik mij schaam hoe wij vaak met deze groepen mensen omgaan.

📖 Deut. 23:20 Van de buitenlander mag u rente vragen, maar van uw broeder mag u geen rente vragen, opdat de HEERE, uw God, u zegent in alles wat u ter hand neemt in het land waar u naartoe gaat om het in bezit te nemen

📖 Joh. 17:20-23 En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen die door hun woord in Mij zullen geloven, opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn, opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden hebt. En Ik heb hun de heerlijkheid gegeven die U Mij gegeven hebt, opdat zij één zijn, zoals Wij Eén zijn; Ik in hen, en U in Mij, opdat zij volmaakt één zijn en opdat de wereld erkent dat U Mij gezonden hebt en hen liefgehad hebt, zoals U Mij hebt liefgehad

📖 Rom. 13:1-7 Ieder mens moet zich onderwerpen aan de gezagsdragers die over hem gesteld zijn, want er is geen gezag dan van God, en de gezagsdragers die er zijn, zijn door God ingesteld, zodat hij die zich verzet tegen het gezag, tegen de instelling van God ingaat, en wie daartegen ingaan, zullen over zichzelf een oordeel halen.

Want voor de overheid hoeft men niet te vrezen, wanneer men goede werken doet, maar wel als men kwade werken doet. Wilt u nu van het gezag niets te vrezen hebben, doe het goede en u zult er lof van ontvangen. Zij is immers Gods dienares, u ten goede. Als u echter kwaad doet, vrees dan, want zij draagt het zwaard niet zonder reden. Zij is namelijk Gods dienares, een wreekster tot straf voor hem die het kwade doet. Daarom is het nodig onderworpen te zijn, niet alleen omwille van de straf, maar ook omwille van het geweten.

Toch zegt God Almachtig dat wij de leiders over ons volk niet mogen verwensen.

Ik kan dan ook niet anders dan bidden:

'Heer, vergeef mij, want juist op deze geboden ben ik ook schuldig. Ik vergeet daarbij vaak weer dat U het bent die regeringen aanstelt en regeringen afzet.

Ik bid u om vergeving en tegelijk bid ik U om zegen over de leiders die over ons land zijn aangesteld.

Zegen, dat zij in hun motivatie om wetten te maken of te veranderen de mens altijd centraal zullen stellen en niet het geldelijk gewin.

Ik bid U Heer dat U de leiders die U heeft aangesteld over ons, in hun hart zult ingeven dat alleen U bepaalt wat er gebeurt en niemand anders. Ook al zien zij dit zelf totaal niet zo. Ook al willen zij misschien helemaal niets van U weten.

Ik bid U dat Uw wil geschieden zal. Ook in de Nederlandse regering, ook in de Nederlandse Provinciale Staten, ook in de Nederlandse gemeenten.

Want Uw wil is de beste weg voor iedereen. Want U hebt de mens geschapen, ook al ontkennen veel mensen dat vandaag de dag.

Alleen U Heilige Geest kunt mensen overtuigen van oordeel, zonde en gerechtigheid. En ik Bid U dat U dat zult doen. Ten voordele juist van de zwakken in onze samenleving. Juist ten voordele van de vreemdelingen, de weduwen, de wezen, de armen en de vluchtelingen'

----------,----------

Het laatste thema wat in dit hoofdstuk beschreven wordt is het onderwerp van de eerstelingen.

En ook hierin moet ik schuld bekennen. Ook hierin moet ik bekennen dat ik mijn staatje van inkomsten en uitgaven als leidraad gebruik voor wat ik aan God Almachtig kan schenken.

Ook ik moet bekennen dat ik de eerstelingen die God toekomen als sluitpost heb gemaakt en daarmee God ernstig tekort doe. Ook hier is mijn bede: *'Heer vergeef mij'.*

Om die reden immers betaalt u ook belastingen. Het zijn namelijk dienaars van God, die juist daarmee voortdurend bezig zijn. Geef dus aan allen wat u verschuldigd bent: belasting aan wie belasting, tol aan wie tol, ontzag aan wie ontzag, eer aan wie eer toekomt.

📖 Hand. 23:3-5 Toen zei Paulus tegen hem: God zal ú slaan, witgepleisterde wand! Zit u hier om een oordeel over mij uit te spreken overeenkomstig de wet, en geeft u bevel, tegen de wet in, mij te slaan? En zij die daarbij stonden, zeiden: Scheldt u de hogepriester van God uit? Toen zei Paulus: Ik wist niet, broeders, dat hij hogepriester is; want er staat geschreven: U mag geen kwaad spreken van de leider van uw volk.

God Almachtig zegt het ronduit: Geef Mij Mijn deel dat Mij toekomt. Geef Mij Mijn deel van de volheid van de overvloed. (Als mens zeg ik dan: dan moet je wel eerst overvloed hebben.)

Het wordt ons wat dat aangaat ook niet gemakkelijk gemaakt in Nederland. Wij hebben ons land zodanig ingericht dat het onmogelijk is geworden om zonder geld te leven.

Ik bedoel: als ik de keus zou maken om weinig of niet te werken dan is dat mijn keus. De overheid dwingt mij echter om toch belasting te betalen. Ook al werk ik niet. Gemeentelijke belastingen, Waterschapsbelastingen, Ziektekostenpremies en noem maar op. En ze stijgen elk jaar maar weer, of ik het nu wil of niet.

Toch zegt God Almachtig dat ik Zijn deel aan Hem moet geven. De eerstgeborene van onze zonen. En uit Ex. 13:13 blijkt dat als het gaat om de levende eerstgeboren mens dat deze vrijgekocht moet worden.

📖 Ex. 13:13 Maar alles wat de baarmoeder van een ezelin opent, moet u vrijkopen met een lam. Als u het niet vrijkoopt, moet u het de nek breken. Maar wat de mensen betreft, moet u alle eerstgeborenen onder uw zonen vrijkopen.

Wij zouden nu zeggen dat een mens dit moet afkopen. In die tijd van het Israëlische volk konden de mensen de eerstgeborenen vrijkopen door een dier te offeren.

Toch wil ik als wedergeboren Christen aangeven dat het *'krampachtig'* houden van *'de wet'* niets brengt.

Paulus is daar heel duidelijk over in de brief aan de Galaten en Romeinen. Als iemand denkt *gerechtvaardigd* te kunnen worden door het nauwgezet houden van de wet (dus ook het geven van eerstelingen en/of tienden), dan komt hij bedrogen uit. *Rechtvaardiging* kan ***alleen*** gebeuren door het geloof in Jezus Christus.

Met andere woorden: Niemand komt in de hemel door alle wetten en inzettingen van God Almachtig nauwgezet te gehoorzamen. De Bijbel is daar heel duidelijk over. Er is niemand die goed doet. Er is niemand die de wet kan houden.

Dàt is ook de reden dat God Almachtig Zelf ***in*** Jezus Christus naar deze wereld is gekomen. Omdat Hij als Enige zonder zonden was en de wet nooit heeft overtreden, kon Hij de mensen vrijkopen uit de heerschappij van satan.

Daarmee heeft Jezus Christus de wet ***vervuld***. Maar zoals vaker in '*mijn mijmeringen*' beschreven: de wet is daarmee niet ***afgeschaft.*** (zie ook *mijn mijmeringen* bij de Brieven van Paulus Deel-I)

----------,----------

God Almachtig zegt dat kinderen op de achtste dag besneden moeten worden.

Dat kinderen op de achtste dag besneden moeten worden is weer een wonder op zich.

Vele eeuwen later is men er achter gekomen dat wanneer kinderen geboren worden, zij de eerste paar dagen nog op de weerstandstoffen leven die zij van de moeder hebben meegekregen. In de eerste dagen na de geboorte neemt de weerstand van het pasgeboren kind snel af voordat de aanmaak van die weerstandstoffen door het kind zelf wordt opgepakt.

Men heeft echter ontdekt dat op de zevende dag er een ommekeer in het lichaampje van het pas geboren kind komt en de aanmaak van weerstandsstoffen een spurt neemt. En wel zodanig dat op de achtste dag het pas geboren kindje een weerstand heeft van honderddertig procent. Op de negende dag wordt dat weer minder en stabiliseert zich dan uiteindelijk op honderd procent.

Met andere woorden: Het pasgeboren kind heeft op de achtste dag het minste last van de besnijdenis en is het minst vatbaar voor infecties e.d. omdat zijn weerstand op honderddertig procent staat.

----------,----------

Het offer dat men aan God Almachtig geeft, de eerstelingen (niet te verwarren met tienden), moet een gaaf offer zijn want God wil dat Zijn volk geheiligde mensen zijn. Apart gezet van de wereld. En ook niet besmet door de wereld. En daarom mogen de Israëlieten ook geen vlees eten dat verscheurd is door een dier. Dat vlees is voor de honden, maar niet voor de mensen.

----------,----------

Conclusie: God Almachtig wil Zijn volk heiligen. Dat is apart zetten. Aan het Israëlische volk moet aan alle kanten zichtbaar zijn dat zij niet hetzelfde zijn als de wereld om zich heen. Niet in wat zij doen, maar ook niet in wat zij zeggen en eten en drinken.

Dat wil God Almachtig vandaag de dag nog steeds. Want al hoewel er misschien grote culturele verschillen zijn met het volk Israël uit die tijd; en al hoewel er misschien wel grote historische verschillen zijn met het volk Israël uit die tijd, en nu; Gods geboden zijn van alle tijden. Er zijn geen wetten door God gemaakt die een mens niet zou kunnen opvolgen.

Als wij Christenen de wetten de inzettingen en bepalingen die God Almachtig gegeven heeft, alleen maar zien als een wetboek met afvinklijstjes dan zullen wij die wetten nooit kunnen volgen.

Sleutelwoord bij God Almachtig is ***LIEFDE***.

Als ik onder de indruk ben gekomen van God Almachtig ***in*** Jezus Christus; Als ik mij meer en meer verdiept heb in wie God is ***in*** Jezus Christus; dan kàn het niet anders zijn dan dat dit repect voor de HEER ***LIEFDE*** voor Hem wordt.

Ook al snap ik niet alles.

Ook al schiet ik aan alle kanten tekort,

Het is de ***LIEFDE*** die overwint.

Gods ***LIEFDE*** overwint. Dat is Zijn grondhouding. Hij heeft alleen het beste voor met Zijn kinderen. Dus ook met mij!

Hoofdstuk 23

Wetten inzake vals getuigenis en laster

De drie grote feesten

De leiding van God

Dan volgt nu een nadere invulling van het negende gebod: ***Gij zult geen valse getuigenis afleggen tegen uw naaste.***

Deze invulling heeft met name te maken met het doen van uitspraken die de naaste kunnen benadelen, voor het gerecht bijvoorbeeld.

Zo mag ik geen valse verklaringen afleggen om een misdadiger vrij te pleiten.

Zo mag ik niet de meerderheid naspreken als ik weet dat de waarheid anders ligt. En ik mag ook niemand voortrekken of hij nu gelijk heeft of niet.

Het gaat hier om de integriteit van de Israëliet. En vandaag de dag gaat het om de integriteit van de Christen.

Er mag niets op mij aan te merken zijn als het gaat om het getuigen in een rechtszaak. Het recht mag niet door mij gebogen worden in een richting die de waarheid geweld aan doet.

Zelfs wanneer het iemand betreft die ik niet zou mogen (haten), zul ik recht moeten doen. (Kan en mag een Christen haten?)

In Ex. 23:4-5 wordt dit uitgewerkt met dieren bijvoorbeeld.

Als ik het verdwaalde dier van mijn naaste tegenkom moet ik dit bij hem terugbrengen. En als ik de ezel van mijn naaste zie vergaan onder zijn last dan moet ik ingrijpen en het dier helpen zodat deze niet ten onder gaat onder de last die hij te dragen heeft. Of ik die persoon mag of niet doet niet ter zake.

📖 Ex. 23:4-5 Wanneer u een rund van uw vijand of zijn verdwaalde ezel aantreft, moet u het dier beslist bij hem terugbrengen. Wanneer u de ezel van iemand die u haat, onder zijn last ziet liggen, moet u zich ervan weerhouden om het aan hem over te laten. U moet de ezel beslist samen met hem overeind helpen.

In het kort komt het er op neer dat ik mij verre moet houden van bedrieglijke zaken en dat ik niemand mag doden. De onschuldige niet maar ook de rechtvaardige niet.

En ook mag ik geen geschenken aannemen als het te maken heeft met de beïnvloeding van mijn stem. Geschenken maken zienden blind en verdraait de woorden van de rechtvaardige.

Voor mij betekent het bovenstaande eigenlijk: Wat u niet wil dat u geschiedt, doe dat ook een ander niet. (Matt. 7:12)

📖 *Matt. 7:12 Alles dan wat u wilt dat de mensen u doen, doet u hun ook zo, want dat is de Wet en de Profeten.*

God Almachtig heeft Zijn volk geheiligd. En ik ben een deel van dat volk van God. Dat wil zeggen dat God ook mij *'apart'* gezet.

Gods kinderen vandaag de dag zijn apart gezet van de wereld. De wereldse verleidingen zouden hen niet moeten kunnen deren.

Waarom niet?

Omdat Gods kinderen genoeg hebben aan God Almachtig ***in*** Jezus Christus. Hij geeft hen alles waar zij naar verlangen. En dat begint met rust en vrede in het hart.

Een leven ***met*** Jezus Christus levert mij gewoonweg veel en veel meer op dan een leven met en in deze wereld. Want alle *'geneugten'* van deze wereld wegen nooit op tegen de overvloed en de rust die God mij geeft in Jezus Christus.

Ik geef hier direct bij aan dat bovenstaande uitspraak voor ongelovigen misschien wel als dwaasheid in de oren klink. Maar voor gelovigen is dit een kracht van God Almachtig. (I Kor. 1:18)

📖 *I Kor. 1:18 Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.*

----------,----------

Dan volgt eigenlijk een herhaling van Ex. 22:21-24. Het wordt nogmaals gezegd dat ik de vreemdeling niet mag onderdrukken omdat het volk Israël zelf onderdrukt is geweest in Egypte.

📖 *Ex. 22:21-24 U mag een vreemdeling niet uitbuiten en hem niet onderdrukken, want u bent zelf vreemdelingen geweest in het land Egypte. U mag geen enkele weduwe of wees onderdrukken. Als u hen maar enigszins onderdrukt en zij maar enigszins tot Mij om hulp roepen, zal Ik hun roep zeker verhoren. Mijn toorn zal ontbranden en Ik zal u met het zwaard doden en uw vrouwen zullen weduwen en uw kinderen wezen worden.*

----------,----------

In Ex. 21 wordt beschreven dat een Hebreeër niet langer dan zes jaar slaaf mag zijn en dat hij in het zevende jaar vrijgelaten moet worden.

Wat het aantal jaren betreft noemt God Almachtig dit aantal ook als het gaat om het verbouwen van landbouwproducten. Dat mag zes jaar achter elkaar gebeuren, maar het zevende jaar moet het land rusten en braak liggen.

Wat er dan opkomt op het land, is voor de armen en zou er dan nog iets overblijven, dan is het voor de dieren. Dit geldt ook voor de wijngaarden en de olijfbomen.

Dit heeft natuurlijk alles te maken met de sabbatdag. Want God Almachtig heeft de hemel en de aarde geschapen in zes dagen, en Hij rustte op de zevende dag. Zo geeft God hier nogmaals aan dat er op die dag niet gewerkt mag worden zodat de dieren en de slaven (werknemers) tot rust kunnen komen.

----------,----------

God Almachtig stelt de eerste drie geboden uit de tien geboden van Ex. 20 ook nog scherper.

📖 Ex. 22:20 Wie aan de goden offert, en niet aan de HEERE alleen, die moet met de ban geslagen worden

De Israëlieten mogen andere goden niet aanbidden, wat ook in Ex. 22:20 al gesteld is. Maar nu gaat God nog verder. De Israëlieten mogen geen eens over andere goden **denken** en ook mag er niet over **gesproken** worden.

De Studie-Bijbel trekt in twijfel of dit laatste ook daadwerkelijk zo is, omdat de Bijbel zelf ook afgoden benoemt als de Astartes en Baäl. Zij denkt dat deze woorden te maken hebben met het zweren bij de naam van afgoden.

Ik laat de woorden staan zoals ze staan want ik zie in deze woorden ook vooral een waarschuwing voor de Christenen van vandaag de dag.

Alles wat mij van God Almachtig af kan leiden, moet ik verre van mij houden. Dat is er zelfs niet aan denk en afgoden ook niet benoemt.

En dan heb ik het niet alleen over afgodsbeelden maar dan heb ik het speciaal over onderwerpen die mensen (is satan in dit geval) tot afgoden gemaakt hebben. Geld, werk, ambitie, dromen, wensen, verleidingen TV en computers en noem maar op.

Alles wat mij van God Almachtig vandaan kan trekken moet ik verre van mij laten.

----------,----------

Tot zover de nadere invulling van een aantal geboden ***uit*** de tien geboden die God Almachtig gegeven heeft aan Mozes, om die het volk Israël te leren, en die beschreven staan in Exodus 20.

Dan komt weer die vraag bij mij op:

Wat is er verkeerd aan de geboden die God Almachtig heeft gegeven en die tot nu toe zijn beschreven?

Wat ervaart de mens als een harnas in de geboden die God Almachtig gegeven heeft. Dat je geen vrije seks mag hebben? Dat je geen andere goden mag aanbidden?

Op alle geboden die God Almachtig hier gegeven heeft zijn dit er maar twee.

Rechtvaardigt dit dan dé grote afwijzing van God Almachtig door zoveel mensen? Of is deze afwijzing een gevolg van wat andere mensen van deze geboden gemaakt hebben. Dat de geboden en verboden nog extra aangedikt zijn en met nog meer bepalingen omkleed zijn.

Zoals de religieuze leiders uit de tijd van Jezus Christus de Halacha hadden.

> De Halacha was een aanvullend wetboek met 613 verplichtingen (248 geboden en 365 verboden). Deze Halacha was NIET door God gegeven, maar was door de religieuze leiders in de tijd van de ballingschap geschreven (dus zo een 700 jaar voor Christus).
>
> Het strijdpunt van Johannes en Jezus Christus met de religieuze leiders was dat de waarde van die Halacha op hetzelfde niveau werd gesteld als de Bijbel.
>
> Misschien vonden de religieuze leiders die Halacha zelfs nog wel belangrijker dan de Bijbel plus dat de religieuze leiders die Halacha zelf niet eens hielden terwijl zij de gelovigen wel verplichten om zich daaraan te houden.

Als ik weiger om zélf de Bijbel te openen om met eigen ogen te lezen wat God Almachtig wil met het volk Israël, met de Christenen en de wereldbevolking, dan zal satan het wel voorlezen. Maar dan wel op zijn manier. Op een manier die discussie en twijfel uitlokt. Op een manier die mijn beeld over God doet vertroebelen. Kijk maar hoe hij dit deed met de eerste mens in het paradijs.

Ik moet mij niet op een dwaalspoor laten zetten. Ik wil zélf een relatie aangaan met God Almachtig ***in*** Jezus Christus.

Er is geen voorganger, geen oudste of ouderling, geen paus of pastoor, geen kerk of gemeente die deze relatie voor mij tot stand kan brengen. Dat moet ik echt zelf doen.

Stop met het klakkeloos aannemen van wat mensen allemaal vertellen en ga zelf op zoek in de Bijbel. Want de Bijbel ***IS*** Jezus Christus.

God de Vader hoor je door elke tekst uit de Bijbel spreken. Ook door de geboden en inzettingen die in dit Bijbelboek worden beschreven

Andere mensen kunnen mij de weg naar God Almachtig wijzen. Maar de Bijbel zegt ook dat het goed is om alles wat er gezegd wordt (ook vanaf de kansel) te toetsen aan het Woord van God. (II Tim. 3:16)

📖 II Tim. 3:16 Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid,

Toets wat er allemaal gezegd wordt. Vraag het aan God Almachtig of het allemaal zo is, als gezegd wordt. Wandelde God niet elke avond in de hof van Eden om met de eerste mens te spreken? (Gen. 3:8)

📖 Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag. Toen verborgen Adam en zijn vrouw zich voor het aangezicht van de HEERE God te midden van de bomen in de hof.

Als ik de geboden uit deze hoofdstukken zo op een rijtje zet dan kun ik toch niet anders dan beamen, dat deze alleen maar ten doel hebben om mij vooruit te helpen. Ze zijn als de juiste brandstof om mijn levensmotor goed te laten lopen.

Ook al noemt de wereld mij vreemd en apart. Dit klopt, want ik bent een heilige, een apart gezette. Dat houdt inderdaad in dat ik afstand heb genomen van het wereldse en natuurlijke denken en doen.

📖 Matt. 13:44-46 Het Koninkrijk der hemelen is ook gelijk aan een schat, in de akker verborgen, die iemand vond en verborg; en van blijdschap daarover gaat hij heen en verkoopt alles wat hij heeft, en koopt die akker. Ook is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan een koopman die mooie parels zoekt. Toen hij één parel van grote waarde gevonden had, ging hij heen en verkocht alles wat hij had, en hij kocht hem.

Dat houdt in dat ik mijn oude leven heb afgezworen dat juist de verleidingen van de wereld omarmt. Het geloof in God Almachtig ***in*** Jezus Christus is inderdaad een **levensgevaarlijke** zaak. Maar kijk eens wat ik er voor terug krijgt?

Beschrijft Jezus Christus dit ook niet in de gelijkenissen over de schat in de akker en de parel van grote waarde (Matt.13:44-46). Die boer die een schat tegen komt op een akker en alles wat hij heeft verkoopt om die akker waar die schat in ligt te kunnen kopen?

----------,----------

Na de verdere invulling van de tien geboden geeft God Almachtig Zijn volk opdracht om een aantal herdenkings-feesten te houden.

De eerste die God Almachtig noemt is het feest van de ongezuurde broden (Pascha). Het feest dat herdenkt hoe de Israëlieten in grote haast Egypte hebben verlaten onder de leiding van Mozes, op gezag van God, nadat God de Egyptenaren met tien plagen geslagen had.

Het tweede feest is het feest van de oogst. De eerste vruchten van de nieuwe oogst, de eerstelingen, moeten aan God Almachtig geofferd worden als teken van dankbaarheid en als teken van erkenning dat zonder God er helemaal niets zou groeien.

Het derde feest dat het volk Israël jaarlijks moet houden is het feest van de inzameling. Aan het eind van het oogstseizoen. Als de hele opbrengst van het land is gehaald.

Daarom moeten alle mannen van Israël zich tijdens deze feesten verzamelen voor God Almachtig en zij zullen God offers brengen. Niets gezuurds mag geofferd worden en er mag ook niets overblijven tot de volgende morgen.

De eerstelingen zoals hiervoor beschreven in het tweede feest, het feest van de oogst, moet in het huis van de Heer gebracht worden.

Dat is weer een opmerkelijke uitspraak want op dit moment is er nog helemaal geen huis van de Heer. Er is nog geen tent der samenkomst, er is nog geen Tabernakel, er is nog geen tempel.

Ik denk dat God Almachtig hiermee een toekomstige daad beschrijft want zolang het volk in de woestijn is kunnen zij helemaal niets verbouwen. Zij zullen in totaal veertig jaar op trektocht zijn. Zij worden gevoed door het manna uit de hemel en de kwartels die elke dag komen aanvliegen.

----------,----------

Als laatste gebod krijgt het volk Israël de opdracht om een bokje niet te koken in de melk van zijn moeder.

Dit gebod begrijp ik niet en helemaal niet op deze plaats. Wat zou hiervan de bedoeling zijn? Wie het weet mag het zeggen.

De Studie-Bijbel geeft aan dat dit gebod de grondslag voor de Joden is geworden om melk en vleesproducten streng van elkaar te scheiden.

----------,----------

Ex. 23:20-33 is voor mij de grote belofte van God Almachtig aan Zijn kinderen wanneer zij Hem gehoorzamen.

En ik kan het gewoon niet vaak genoeg zeggen: Gehoorzamen is ***een daad van liefde*** en moet een daad van liefde zijn. Wanneer de mens alle geboden en inzetting nauwkeurig in acht wil nemen zonder dat er sprake is van liefde dan kan zou ik dat in mijn ogen nooit kunnen volhouden.

📖 Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

Zegt Jezus Christus niet in Matt. 6:24 dat een mens geen twee verschillende heren kan dienen? Dat die mens of de ene zal liefhebben en de ander zal haten; of dat die mens de ander zal liefhebben en de ene zal haten?

Als ik geen liefde voor God Almachtig ***in*** Jezus Christus heb; als ik niet onder de indruk ben van wat Hij allemaal voor mij heeft gedaan; als ik mij ook niet wens te verdiepen in wat God allemaal voor mij heeft gedaan, dan dien ik Hem dus niet, maar dan dien ik satan.

Dat klinkt hard. Maar er is ***geen*** andere weg. Ik kan niet levend en tegelijk dood zijn. Want dat zou namelijk de situatie zijn wanneer ik niet hoef te kiezen. Maar dat is onmogelijk. En aangezien de wereldbevolking standaard onder de heerschappij van satan staat (hij is immers de overste van deze wereld) behoort iedereen satan toe. Of ik dit nu leuk vindt of niet. Het is gewoon een feit.

Alleen een openlijke keuze voor God Almachtig ***in*** Jezus Christus kan mij uit de slavernij en de onderdrukking van satan vandaan halen. (En dit Bijbelboek Exodus is daar één groot getuigenis van).

Alleen mijn keuze kan mij terugbrengen onder de heerschappij van God Almachtig. Alleen mijn keuze kan mij van de dood weer terugbrengen naar het leven.

Maar niet kiezen is toch gekozen hebben.

Als ik dan ***uit liefde*** kies voor God Almachtig ***in*** Jezus Christus, dan mag ik de woorden die in dit Bijbelgedeelte staan ook persoonlijk maken door ze mij toe te eigenen.

Want God Almachtig zegt deze woorden wel tegen Zijn volk Israël uit die tijd, maar Hij zegt die woorden ook nog steeds tegen zijn volk Israël uit deze tijd. En als ik praat over het volk Israël dan spreek ik over het herenigde volk Israël zoals ik dit ook al eerde beschreven heb. En ik ben één van hen.

Het volk Israël dat ik '*eerstelingen en ambassadeurs*' heb genoemd, van het Koninkrijk van God Almachtig. (Pag. 41-47). Lees dit nog eens door, want dit is voor mij één van de rotsvaste zuilen waar mijn geloof in het Evangelie van Jezus Christus op staat.

----------,----------

Dus de woorden die God Almachtig hier uitspreekt in Ex. 23:20-33 gelden ook vandaag de dag voor iedereen die God ***in*** Jezus Christus uit liefde hebben aangenomen. En let wel! Het is geen mens die deze woorden uitspreekt; het is God Zelf die deze woorden uitspreekt!

God Almachtig zendt een Engel voor mij uit. Een Engel met een hoofdletter **'E'** waardoor ik hiervoor ook God Zelf mag lezen. God Zelf gaat vóór mij uit, om mij te brengen naar de plaats die God voor mij heeft gereedgemaakt.

Daarom: laat ik God Almachtig niet verbitteren. Laat ik God niet teleurstellen door toch af te wijken naar de wereld en Hem af te wijzen. Na alles wat God ***in*** Jezus Christus voor mij heeft gedaan.

----------...----------

Deze woorden hebben voor mij een extra lading omdat de dag waarop ik deze woorden schrijf, de eerste Paasdag van het jaar 2016 is.

De dag waarop ik juist zo terugdenk naar die zwarte dagen, tweeduizend jaar geleden, waarin Jezus Christus verraden werd door Zijn eigen volk, waarin Jezus Christus gemarteld is op de meest bizarre en wrede wijze die er bestaat, tot de dood er op volgde, en dat uit naam van de religie.

Want het waren toch juist de religieuze leiders uit die tijd die het volk ophitsten en het Romeinse bestuur zover kregen dat zij Jezus Christus *'legitiem*' veroordeelden. Dat gebeurde allemaal op de dag die wij herdenken als Goede Vrijdag.

📖 II Tim. 1:10 maar nu is geopenbaard door de verschijning van onze Zaligmaker, Jezus Christus, Die de dood tenietgedaan heeft, en het leven en de onvergankelijkheid aan het licht gebracht door het Evangelie,

De dag die wij herdenken als Paasdag is het feest van Zijn opstanding. Jezus Christus is uit de dood opgestaan. De dood kon Hem niet vasthouden (II Tim. 1:10)

----------...----------

God Almachtig zegt in vers 21 dat de zonden van de Israëlieten ***niet*** zullen worden vergeven.

Dat klinkt raar omdat God Almachtig juist een vergevend God is. Zegt I Joh. 1:9 niet dat wanneer ik mijn zonden belijd, God rechtvaardig en trouw is om mijn zonden te vergeven en om mij te reinigen van al mijn ongerechtigheden?

Ik denk dat God Almachtig hier hetzelfde bedoelt als in Hebr. 6:4-5. Dat wanneer ik eenmaal een keuze gemaakt heb vóór God ***in*** Jezus Christus; dat wanneer ik het goede van God geproefd heb, maar toch afgevallen ben door weer vóór de wereld te kiezen; dat wanneer ik God tóch weer de rug weer toegekeerd heb; dat het daarna onmogelijk is om weer terug te keren bij God.

Als ik de rug toekeer naar God Almachtig, dan ontken ik dus ook dat God ***in*** Jezus Christus alle wonderen en tekenen gedaan heeft in het genezen van mensen, in het bevrijden van mensen, in het opwekken van dode mensen.

En als ik deze wonderen God ***niet*** toeken, dan betekent dat dus dat ik deze toe ken aan satan. Want er zijn teveel getuigen die hebben meegemaakt en hebben gezien dat er inderdaad mensen zijn genezen, bevrijd en of opgewekt zijn.

Als God Almachtig die wonderen dus ***niet*** gedaan heeft, dan heeft satan ze gedaan. En ***dàt*** is wat Jezus Christus de zonde tegen de Heilige Geest noemt (Matt. 12:32). De zonde tegen de Heilige Geest is dus wanneer ik de wonderen en tekenen die God Almachtig ***in*** Jezus Christus heeft gedaan toeken aan satan. En die zonde is onvergeeflijk.

God Almachtig gaat verder met spreken. God brengt mij niet alleen naar de plaats die Hij gereedgemaakt heeft, maar Hij zal ook de vijand zijn van mijn vijanden, en Hij zal de tegenstander zijn van diegenen die mij in het nauw willen brengen.

In *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis heb ik gesproken over de oorspronkelijke bevolking van het land Kanaän zoals de Amorieten, Hethieten, Ferezieten, Kanaänieten, Hevieten en de Jebusieten. En dat al deze volken staan voor onze onhebbelijke eigenschappen. Ik citeer dit stukje even:

📖 I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

📖 Hebr. 6:4-6 Want het is onmogelijk om hen die eens verlicht zijn geweest die de hemelse gave geproefd hebben en deelgenoot zijn geworden van de Heilige Geest, en die het goede Woord van God geproefd hebben en de krachten van de komende wereld, en die daarna afvallig worden, weer opnieuw tot bekering te brengen, omdat zij voor zichzelf de Zoon van God opnieuw kruisigen en openlijk te schande maken.

📖 Matt. 12:32 En wie een woord spreekt tegen de Zoon des mensen, het zal hem vergeven worden; maar wie tegen de Heilige Geest spreekt, het zal hem niet vergeven worden, niet in deze eeuw, en ook niet in de komende.

---------- **begin citaat** ----------

Uit de Bijbel weet ik ook dat het volk Israël, Gods volk, altijd te maken heeft gehad met andere volken waartegen gestreden moest worden. Zo worden in Ex. 34:11 een aantal volken bij naam genoemd die elk voor zich ergens voor staan.

📖 Ex. 34:11 oud u aan wat Ik u heden gebied. Zie, Ik zal de Amorieten, Kanaänieten, Hethieten, Ferezieten, Hevieten en Jebusieten voor u uit verdrijven.

- De Amorieten worden vereenzelvigd met trots;
- De Kanaänieten worden vereenzelvigd met hebzucht ;
- De Hethieten worden vereenzelvigd met angst;
- De Periziet worden vereenzelvigd met gebrek aan discipline;
- De Chiwwiet worden vereenzelvigd met slechtheid;
- De Jebusieten worden vereenzelvigd met onrecht ;

Eerlijkheidshalve moet ik erbij zeggen dat ik geen idee heb waar bovenstaande beschrijvingen van die volken vandaan komen. Het neemt echter niet weg dat die '*slechte*' eigenschappen er wel zijn. En dat deze een direct gevolg zijn van de zondeval.

---------- **einde citaat** ----------

Wat ik hiermee wil aangeven is dat God Almachtig ook bovenstaande tegenstanders in ***mij*** gaat uitroeien zodat ik veilig en heilig aankom in het land dat God voor mij gereedgemaakt heeft.

Maar God Almachtig geeft hier ook een waarschuwing mee.

Want ik moet mij niet buigen voor deze afgoden, voor deze onhebbelijke eigenschappen. Ik moet ze niet koesteren want ze horen bij de wereld. En ik kan God niet een beetje dienen en de wereld een beetje dienen. God vraagt om een radicale keuze. Dus ik moet er ook zelf alles aan doen om deze onhebbelijkheden te bestrijden en niet toe te laten in mijn leven.

God Almachtig heeft nog meer beloften voor mij als Zijn kind, die zó met God wil leven en werken. God zal mijn eten en drinken zegenen. Met andere woorden: ik zal nooit enig gebrek hoeven te lijden. En God zal de ziekte uit mij doen verdwijnen. En mijn vrouw zal geen miskraam krijgen.

Zijn dat niet enorme zegeningen?

Promoot ik hier bij de ***Prosperity-leer***? De leer die zegt dat al het goede van God Almachtig afkomt zolang ik maar leef zonder zonden? En als mij wel iets overkomt dat ik dan gezondigd heb?

Absoluut niet.

Want ik weet dat mijn lichaam van vlees en bloed in deze wereld leeft, onder de heerschappij van satan.

Mijn geest is bekeerd tot God Almachtig en mijn geest maakt al het goede mee dat God hier ook belooft. Maar mijn geest zit ook als het ware *'gevangen'* in mijn lichaam van vlees en bloed. Zolang ik hier op aarde leef.

Paulus zegt in Rom. 8:13 dat het de Heilige Geest is die de daden van mijn lichaam doodt. Met andere woorden: Het is de Heilige Geest die mijn geest zodanig opleidt, dat ik de daden van mijn lichaam van vlees en bloed onder controle kan houden.

📖 Rom. 8:13 Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven.

Daarbij zijn op meerdere plaatsen in de Bijbel geschiedenissen en verhalen beschreven, die aangeven dat God Almachtig Zijn kinderen óók toetst en beproeft, om te zien of zij zich wel daadwerkelijk helemaal hebben overgegeven aan God Almachtig ***in*** Jezus Christus.

Neem Abraham die zijn zoon Izaäk moest offeren. Neem het verhaal van Jozef in Egypte. Neem het verhaal van Job. Neem het verhaal van Jeremia en wat hij allemaal moest meemaken. Neem het verhaal van Paulus, wat hij allemaal moest meemaken.

De *'prosperity-leer'* kàn ook helemaal niet. Want de Bijbel leert mij dat alle mensen gezondigd hebben. Dat alle mensen aan de verkeerde kant van de lijn staan. Zie mijn vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pag. 9-12.

📖 Jes. 54:16 Zie, Ík heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ík heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

---...---

Als God Almachtig spreekt tegen het volk Israël dat hij schrik voor Zich uit zal zenden om al de vijandelijke volken in verwarring te brengen dan lees ik hierin dat God schrik bij satan en zijn demonen zal brengen als hij mij in verwarring wil brengen.

God Almachtig zal satan op de vlucht doen slaan. Ook al heeft God satan geschapen als verwoester om te verwoesten (Jes. 54:16); ook al geeft God satan toestemming om zijn verwoestende werk te doen (Job 1:12 en Job 2:6); satan zal mij niet raken. Want de Engel van de Heer is bij mij om mij te beschermen.

📖 Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

📖 Job 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

Alles wat mij vijandelijk gezind is zal verdwijnen. Zowel extern als intern. En daarmee bedoel ik dat externe factoren als ziekte, omstandigheden, armoede en ongeluk mij niet zal treffen. Maar ook interne factoren als de zwakke en onhebbelijke eigenschappen zoals ik deze hiervoor omschreef zullen van mij wegvluchten.

----------...----------

Nogmaals: Nu lijkt het misschien alsof ik hier de zogenaamde *'prosperity-leer'* verkondig. De leer die zegt dat wanneer ik heel dicht bij de Here God Almachtig ***in*** Jezus Christus leef, alle ziekten en ongelukken mij niet kunnen bereiken en niet zullen treffen.

De andere kant van dat verhaal is (volgens de *'prosperity-leer'*) dat wanneer mij als wedergeboren Christen wél ziekten of ongelukken overkomen dat ik dan dus ***niet*** dicht genoeg bij de Here God geleefd hebt. Dat ik dus gezondigd hebt.

Dàt weerspreek ik in alle toonaarden in de Naam van Jezus Christus.

Van Job staat geschreven dat hij rechtvaardig en trouw was aan alles wat God Almachtig geboden had. (Job 1:1, 1:8, 1:22). Tóch overkwam Job alle rampen die beschreven zijn in het Bijbelboek Job.

Kun ik dan zeggen dat Job gezondigd had en dat daarom al deze rampen over hem heen gekomen zijn? Absoluut niet.

God Almachtig heeft satan toestemming gegeven om Job te slaan.

Ik heb daar in *mijn mijmeringen* uitgebreid over geschreven. Dat God Almachtig Zijn trouwste kinderen soms het zwaarste uittest omdat zij (straks) de zwaarste taken krijgen toebedeeld in het Koninkrijk van God.

Kijk naar het verhaal van Abraham die zijn zoon Izaäk moest offeren (Gen. 22). En kijk vooral naar het verhaal van Jezus Christus Die werkelijk geofferd is voor het welzijn van de hele wereld.

God Almachtig heeft een Plan met deze wereld en dat Plan van God wordt uitgevoerd zoals God dat bepaald heeft. In Zijn volgorde en op de manier die God bepaald heeft.

Omdat ik als de klei op de draaischijf van God Almachtig de Pottenbakker ben, (Jer. 18:1-4) ben ik het '*meewerkend voorwerp*' en niet het '*onderwerp*'. Ik heb God niet ter verantwoording te roepen voor datgene dat Hij doet en de wijze waarop Hij dingen doet.

📖 *Job 1: 1 Er was een man in het land Uz, zijn naam was Job. En die man was vroom en oprecht; hij was godvrezend en keerde zich af van het kwaad.*

📖 *Job 1:8 De HEERE zei tegen de satan: Hebt u ook acht geslagen op Mijn dienaar Job? Want er is niemand op de aarde zoals hij, een vroom en oprecht man, hij is godvrezend en keert zich af van het kwaad*

📖 *Job 1:22 In dit alles zondigde Job niet en schreef hij God niets ongerijmds toe.*

📖 *Jer. 18:1-4 Het woord dat van de HEERE gekomen is tot Jeremia: Sta op en daal af naar het huis van de pottenbakker. Daar zal Ik u Mijn woorden doen horen. Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken.*

Dàt heeft geloven;

Dàt heet vertrouwen hebben in God Almachtig.

Dat wàt Hij doet en hoe Hij dat doet altijd uiteindelijk het beste zal zijn voor de 'geest' mens. Want het lichaam van vlees en bloed is als een tijdelijke tent waar de 'geest' mens in woont. (II Kor. 5:1). Deze tent zal uiteindelijk een keer verlaten worden en dan krijgt de 'geest' mens een nieuw geestelijk lichaam. (I Kor. 15:44). En dàt geestelijk lichaam zal verder leven tot in de eeuwigheid.

📖 II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

📖 I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

----------...----------

In Ex. 23:29 volgt een belangrijke les voor het volk Israël als God Almachtig zegt: '*Ik zal hen **niet in één jaar vóór u uit verdrijven**, anders wordt het land een woestenij en worden de wilde dieren van het veld u te talrijk*'

📖 Ex. 23:29 Ik zal hen niet in één jaar vóór u uit verdrijven, anders wordt het land een woestenij en worden de wilde dieren van het veld u te talrijk

Maar deze belangrijke les geldt ook voor mij; geldt ook vandaag de dag nog steeds:

God Almachtig gaat mij vrijmaken van al mijn externe en interne vijanden. Dàt staat voor mij als een paal boven water, omdat God dit beloofd heeft.

Maar Hij doet dit (over het algemeen) ***niet*** in één keer, want ik zou niet weten wat ik met die vrijheid ineens aan zou moeten. God gaat dit geleidelijk aan doen zodat ik ook mijn gewoonten en mijn leven aan kan passen op de nieuwe vrije levensomstandigheden.

Is dat niet het ultieme bewijs dat mijn Fabrikant wéét hoe ik in elkaar zit?

Natuurlijk kan God Almachtig mij vrijzetten met één vingerknip. Maar God kent mij. Geweldig.

Wat een rijk God Almachtig heb ik, die voor mij zorgt in al mijn omstandigheden. En dat Hij het beste weet hoe Hij dat moet doen. Halleluja.

Voor mij zijn deze verzen weer een bevestiging van wat God Almachtig zegt in Jes. 46:10 dat Hij aan het begin al bekend maakt wat het einde zal zijn.

📖 Jes. 46:10 Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn,

----------,----------

God Almachtig zal mijn grenzen vaststellen. En die grenzen kunnen voor elke persoon anders zijn.

Niet ieder mens is immers hetzelfde. Niet ieder mens is even zwak of sterk.

Zoals ik hiervoor al schreef dat God Almachtig de zwaarste taken klaar heeft liggen voor de zwaarste schouders. En dat God lichte taken heeft klaarliggen voor de zwakkere schouders.

God Almachtig geeft ieder de mate die God bepaald heeft. Of dit nu de mate van het geloof betreft, of de mate van de werken die een mens te doen krijgt of de mate van beproefingen. (Rom. 12:3)

Maar voor iedereen geldt dat hij geschapen is om de werken te doen die God Almachtig heeft voorbereid (Ef. 2:10). Wat die werken ook mogen wezen, het zal altijd binnen de grenzen van mijn mogelijkheden passen.

----------...----------

God Almachtig waarschuwt mij ook, zoals Hij al veel vaker gewaarschuwd heeft: Dat ik mij verre moet houden van wat de wereld aanbiedt. Want de wereld staat onder de heerschappij van satan, en kàn dus helemaal niets goeds aanbieden omdat er uit satan gewoonweg niets goeds kàn komen.

Jezus Christus weerstond alles wat Hem aangeboden werd door satan in de woestijn. (Matt. 4:1-10). Of het nu macht of rijkdom betrof. Jezus Christus antwoord was steeds hetzelfde: er staat geschreven.

En dat moet mijn houding ook zijn. Bij alles wat op mijn pad komt. Dat ik eerst God Almachtig vraag: *'Heer is dit van U?'*

Hoe moet ik omgaan met ziekten en omstandigheden die het mij in dit leven op aarde moeilijk kunnen maken?

Ik geloof door te antwoorden wat Jezus Christus ook steeds weer zei in zijn repliek aan satan toen Hij verleid werd in de woestijn: '**Er staat geschreven...**'.

En dan bedoel ik dat ik de Bijbel mag openen en elke keer weer die gedeelten hardop mag uitspreken (proclameren) welke de beloften zijn die God Almachtig over mij heeft uitgesproken. Dàt heet dicht bij de Here God Almachtig ***in*** Jezus Christus leven.

📖 Rom. 12:3 Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.

📖 Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

📖 Matt. 4:1-10 Toen werd Jezus door de Geest weggeleid naar de woestijn om verzocht te worden door de duivel. En nadat Hij veertig dagen en veertig nachten had gevast, kreeg Hij ten slotte honger. En de verzoeker kwam bij Hem en zei: Als U Gods Zoon bent, zeg dan dat deze stenen broden worden. Maar Hij antwoordde en zei: ***Er staat geschreven:*** *De mens zal niet van brood alleen leven, maar van elk woord dat uit de mond van God komt. Toen nam de duivel Hem mee naar de heilige stad en zette Hem op het hoogste gedeelte van de tempel, en hij zei tegen Hem: Als U de Zoon van God bent, werp Uzelf dan naar beneden, want er staat geschreven dat Hij Zijn engelen voor U bevel zal geven, en dat zij U op de handen zullen dragen, opdat U Uw voet niet misschien aan een steen stoot. Jezus zei tegen hem:* ***Er staat eveneens geschreven:*** *U zult de Heere, uw God, niet verzoeken. Opnieuw nam de duivel Hem mee, nu naar een zeer hoge berg, en hij liet Hem al de koninkrijken van de wereld zien, met hun heerlijkheid, en zei tegen Hem: Dit alles zal ik U geven, als U knielt en mij aanbidt. Toen zei Jezus tegen hem: Ga weg, satan,* ***want er staat geschreven:*** *De Heere, uw God, zult u aanbidden en Hem alleen dienen.*

Als ik één pinkje aan satan geef, dan zal hij mij verslinden. En dat verslinden is het zelfde dat ik zal buigen voor afgoden, want wat zij te bieden hebben streelt in alles mijn lichaam van vlees en bloed.

Alleen ***in*** Jezus Christus kan ik weerstand bieden en rechtop blijven staan voor God Almachtig.

Laat de zondeval van de eerste mens een waarschuwing zijn voor mij!

Hoofdstuk 24

De verbondssluiting

Mozes heeft al de geboden, inzettingen en bepalingen van God Almachtig ontvangen toen hij op de berg was (Ex. 21, 21, 22, 23). Maar nu God voor dit moment uitgesproken is gaat Mozes naar beneden toe, de berg af, naar het volk Israël toe, om het volk al de woorden van God te vertellen en uit te leggen.

En het volk Israël antwoordt met een geloofsbelijdenis in Ex. 24:3 *'Al de woorden die de HEERE gesproken heeft zullen wij doen'*.

📖 Ex. 24:3 Mozes kwam terug en vertelde al de woorden van de HEERE en al de bepalingen aan het volk. Toen antwoordde heel het volk eenstemmig en zij zeiden: Al de woorden die de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen.

Als Mozes deze geloofsbelijdenis uit de mond van het volk Israël hoort richt hij een altaar op voor God Almachtig. Om Hem te aanbidden. En om daar brandoffers te brengen. Ook zet hij twaalf gedenkstenen neer, één voor elke stam van het volk Israël.

Dat altaar moet Mozes oprichten van stenen die hij vindt in het land. Volgens Ex. 20:25 mogen dit geen gehouwen stenen zijn want zegt God Almachtig: '*wanneer u met een houweel de stenen bewerkt zijn ze onheilig geworden*'. Dat heeft waarschijnlijk te maken met de onheilige status van de mens die door de zondeval onder de heerschappij van satan terecht is gekomen.

📖 Ex. 20:25 Maar als u voor Mij een stenen altaar maakt, mag u dit niet bouwen van gehouwen stenen, want als u ze met uw houweel bewerkt, ontheiligt u ze.

Volgens mij wordt in dit hoofdstuk voor het eerst een beschrijving gegeven hoe het offeren in zijn werk gaat.

Mozes neemt een aantal stieren en slacht ze. Hij vangt het bloed op en neemt de helft van het bloed om dit op het altaar te sprenkelen en de andere helft doet hij in schalen waarmee hij ook het volk Israël besprenkelt.

----------,----------

Ik las ergens op internet dat een volwassen koe ongeveer 50 tot 60 liter bloed in zich heeft.

Omdat hier gesproken wordt over jonge stieren zal het aantal liters wel minder zijn en omdat er ook niet gesproken wordt over het aantal jonge stieren dat geofferd wordt weet ik niet hoeveel liter bloed er opgevangen wordt. Maar uitgaande van twee jonge stieren zal dit toch minimaal honderd liter bloed zijn geweest. Geen kleine hoeveelheid dus.

Zonder nu allerlei wetenschappelijke literatuur op te slaan probeer ik mij voor te stellen waarom God Almachtig überhaupt slachtoffers vraagt van de mensen in die tijd. En waarom moet er zoveel bloed worden vergoten.

Ten eerste denk ik dat bloed noodzakelijk is omdat in het bloed '*leven'* zit. (Gen. 9:4, Gen. 4:10-11). Als je dus bloed geeft, geef je dus '*leven'*.

Door de zondeval van Gen. 3 is de mens onder de heerschappij van satan gekomen. Dat betekende ook dat aan de oneindigheid van het leven een eind was gekomen. Want met de zondeval deed ook de dood zijn intrede.

Deze dood bestond voor de zondeval niet omdat de mens mocht en kon eten van de *'Boom des Levens'* (Gen. 3:22) waarvan ik overtuigd ben dat die '*Boom des Levens'* Jezus Christus was. Alleen heette Jezus toen nog niet zo, want deze naam heeft Hij pas bij Zijn geboorte als Mens op deze aarde gekregen. (Luk. 1:31).

Jezus Christus refereert hier ook aan wanneer Hij in Joh. 6:48-51 spreekt over het *'Brood des levens'*.

En als Hij met de twaalf discipelen de tafel des Heren viert zegt Jezus Christus ook dat Zijn Lichaam het *'Brood'* is dat ze moeten eten om eeuwig leven te hebben. (Mark. 14:22)

Maar de status van de mens door de zondeval is dat hij niet meer eeuwig leeft, en dat zijn lichaam aan de dood onderhevig is. Daarom zeggen we ook dat satan de dood is.

----------,----------

Door het letterlijk geven van mijn bloed, dat is mijn leven, geef ik mijzelf aan God Almachtig. En ik geeft daarmee aan, dat niet satan de belangrijkste in mijn leven is, maar God.

Dit zou echter betekenen dat wanneer ik éénmaal mijn bloed zou geven aan God Almachtig, ik direct zou sterven. Want zonder bloed kan ik niet leven.

Omdat God Almachtig dit natuurlijk ook weet heeft hij dierenbloed in plaats van het bloed van de mens daarvoor gesteld.

Als Mozes hier stierenbloed offert aan God Almachtig, offert hij dus eigenlijk mensenbloed. Dit is hetzelfde als Jezus Christus met Zijn twaalf discipelen de tafel des Heren viert en Hij het brood breekt en zegt: '*dit is Mijn lichaam'*. En als Hij de drinkbeker rond laat gaan om uit te drinken dat Hij zegt: '*Dit is Mijn bloed'*. (I Kor. 10:16)

📖 *Gen. 4:10-11 En Hij zei: Wat hebt u gedaan! Er is een stem van het bloed van uw broer, dat van de aardbodem tot Mij roept. Nu dan, u bent vervloekt, weg van de aardbodem, die zijn mond heeft opengedaan om het bloed van uw broer uit uw hand op te nemen.*

📖 *Gen. 9:4 Maar vlees met zijn leven, zijn bloed, er nog in mag u niet eten*.

📖 *Gen. 3:22 22 Toen zei de HEERE God: Zie, de mens is geworden als één van Ons, omdat hij goed en kwaad kent. Nu dan, laat hij zijn hand niet uitsteken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij eeuwig zou leven*

📖 *Luk. 1:31 31 En zie, u zult zwanger worden en een Zoon baren en u zult Hem de naam Jezus geven.*

📖 *Joh. 6:48-51 Ik ben het Brood des levens. Uw vaderen hebben het manna gegeten in de woestijn en zij zijn gestorven. Dit is het brood dat uit de hemel neerdaalt, opdat de mens daarvan eet en niet sterft. Ik ben het levende brood, dat uit de hemel neergedaald is; als iemand van dit brood eet, zal hij leven in eeuwigheid. En het brood dat Ik geven zal, is Mijn vlees, dat Ik geven zal voor het leven van de wereld*

📖 *Markus 14:22 En terwijl zij aten, nam Jezus brood en toen Hij het gezegend had, brak Hij het en gaf het hun en zei: Neem, eet, dit is Mijn lichaam.*

📖 *I Kor. 10:16 De drinkbeker der dankzegging, die wij met dankzegging zegenen, is die niet de gemeenschap met het bloed van Christus? Het brood dat wij breken, is dat niet de gemeenschap met het lichaam van Christus?*

Het bloed van dieren staat dus ***plaatsvervangend*** voor mensenbloed. En daarmee zeg ik dat God Almachtig de allerbelangrijkste in mijn leven is zoals de Israëlieten hier zeggen: *'Al de woorden die de HEERE gesproken heeft zullen wij doen'.*

Uiteindelijk is het bloed van dieren niet (meer) voldoende. Maar op deze plaats in de geschiedenis is het volk van God Almachtig, het volk Israël, nog niet zo ver dat hiervoor een Ander middel beschikbaar is. Want de dingen gebeuren naar Gods plan en in Zijn volgorde.

Uiteindelijk zal God Almachtig Zichzelf ***in*** Jezus Christus geven aan het kruis van Golgotha. ***Zijn*** bloed zal vloeien, Mensenbloed, ***Goddelijk bloed***, als vervanging van al dat dierenbloed. En dàt Offer zal straks ook een éénmalig Offer zijn. (Hebr. 7:27)

📖 Hebr. 7:27 Hij heeft het niet nodig, zoals de hogepriesters, elke dag eerst voor zijn eigen zonden slachtoffers te brengen en pas daarna voor die van het volk. Want dat heeft Hij eens en voor altijd gedaan, toen Hij Zichzelf offerde.

Zoals gezegd: op dit punt in de geschiedenis is het nog niet zover.

Jezus Christus is er wel, maar leeft nu nog bij God Almachtig. (Spr. 8). Het volk Israël bestaat nu wel, maar het is nog niet zover dat Jezus Christus hieruit kan voortkomen. Dat duurt nog een paar eeuwen.

----------,----------

God Almachtig heeft Mozes opdracht gegeven om, nadat Hij al de woorden uit Ex. 20-23 aan het volk Israël verteld en uitgelegd heeft, dat hij nu met Aäron en zijn zonen Nadab en Abihu én zeventig oudsten de berg op moet klimmen.

📖 Ex. 24:10-11En zij zagen de God van Israël. Onder Zijn voeten was er iets als plaveisel van saffier, zo helder als de hemel zelf. Hij strekte Zijn hand niet uit naar de aanzienlijken van de Israëlieten. Nadat zij God gezien hadden, aten en dronken zij.

Dat de zonen van Aäron meegaan de berg op zal alles te maken hebben met het feit dat zij het toekomstige priestergeslacht zullen gaan vormen.

📖 Ex. 33:20 ij zei verder: U zou Mijn aangezicht niet kunnen zien, want geen mens kan Mij zien en in leven blijven

En de zeventig oudsten van het volk Israël staan plaatsvervangend voor het hele volk Israël voor God Almachtig op de berg.

📖 Joh. 1:18 Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft Hem ons verklaard.

Dan staat er in Ex. 24:10: '*En zij zagen God'.*

Dit verbaast mij omdat God Almachtig toch heel duidelijk had gezegd dat wanneer iemand Hem ooit zou zien dat hij zou sterven.

📖 Joh. 6:46 Niet dat iemand de Vader gezien heeft, behalve Hij Die van God is; Híj heeft de Vader gezien.

En in vers 11 staat dat God Zijn hand niet naar hen uitstrekte. Of tewel: Hij doodde hen niet. (Ex. 33:20)

📖 Joh. 14:7 Als u Mij gekend had, zou u ook Mijn Vader gekend hebben; en van nu af kent u Hem en hebt u Hem gezien.

Daarom is Jezus Christus ook de Verpersoonlijking van God Almachtig. God als Mens hier op aarde (Joh. 1:18, Joh. 6:46, Joh. 14:7). In Jezus Christus zien wij God.

Want zegt Jezus Christus Zelf ook niet dat Hij alleen die dingen doet die Hij de Vader heeft zien doen? En dat Hij alleen die dingen zegt die Hij de Vader heeft horen spreken? (Joh. 3:32, Joh. 5:20, Joh. 8:28)

📖 Joh. 3:32 En wat Hij gezien en gehoord heeft, dat getuigt Hij, en Zijn getuigenis neemt niemand aan.

📖 Joh. 5:20 Want de Vader heeft de Zoon lief en laat Hem alles zien wat Hij doet, en Hij zal Hem grotere werken laten zien dan deze, opdat u zich verwondert.

📖 Joh. 8:28 Jezus dan zei tegen hen: Wanneer u de Zoon des mensen verhoogd zult hebben, zult u inzien dat Ik het ben, en dat Ik vanuit Mijzelf niets doe, maar dat Ik die dingen spreek zoals Mijn Vader Mij heeft onderwezen.

----------,----------

Mozes en Aäron, Nadab, Abihu en de zeventig oudsten zien God Almachtig dus.

Maar het enige dat daarvan beschreven staat, is dat onder Zijn voeten iets was als plaveisel van saffier, zo helder als de hemel zelf.

Ik vraag mij dus af of deze mensen God Almachtig werkelijk gezien hebben. Want ook Mozes zal straks aan God vragen of Hij Zich aan Hem wil laten zien (Ex. 33:23), maar ook Mozes krijgt het aangezicht van God niet te zien.

📖 Ex. 33:23 En zodra Ik Mijn hand wegneem, zult u Mij van achteren zien, maar Mijn aangezicht zal niet gezien worden.

Dat het een adembenemend iets moet zijn geweest dat vertellen wel meer Bijbelverhalen. Bijvoorbeeld Openb. 1:12-16, of Dan. 7:9-10, of Ez. 1:4-29).

----------,----------

Dáár, op die berg verschijnt God Almachtig in al Zijn heerlijkheid aan de mensen.

Niet dat zij Hem kunnen zien, maar Hij is er wel. En dan roept God Almachtig Mozes, en vraagt Hij aan Mozes om alleen verder te klimmen. Aäron, Nadab, Abihu en de zeventig oudsten daar halverwege de berg achterlatend.

Ik vind dit een beeld van de Tabernakel, die God Almachtig later zal laten bouwen door Mozes. Want zoals het volk onder aan de berg, de berg niet mocht beklimmen, ja zelfs niet mocht aanraken, staat dit in mijn verbeelding gelijk met ***de voorhof*** van de Tabernakel.

Dan de plaats waar Aäron, Nadab, Abihu en de zeventig oudsten niet verder de berg op mochten gaan, vergelijk ik met ***het heilige*** in de Tabernakel.

Uiteindelijk mag Mozes alleen opklimmen tot God Almachtig en dat staat voor mij dan gelijk met het ***heilige der heiligen*** in de Tabernakel.

📖 Ex. 25:22 Dan zal Ik u daar ontmoeten en van boven het verzoendeksel, van tussen de twee cherubs, die zich op de ark van de getuigenis zullen bevinden, zal Ik met u spreken over alles wat Ik u voor de Israëlieten gebieden zal.

Want vanuit dit heilige der heiligen spreekt God Almachtig. Van boven het verzoendeksel van de ark des verbonds, die nog gemaakt moest gaan worden (Ex. 25:22).

Mozes ging niet alleen naar de top van de berg om God Almachtig te ontmoeten (let wel een klimpartij van 2.285 meter, en dat met zijn leeftijd!).

In Ex. 24:13 staat dat Jozua met hem meeging.

Waarschijnlijk was Jozua hier al door God aangewezen om Mozes straks op te gaan volgen. Maar ook dat Jozua tot één van de Oudsten van het volk behoorde.

Jozua was diegene die het volk Israël uiteindelijk het beloofde land zou gaan binnenbrengen omdat Mozes dan al overleden zou zijn. Of beter gezegd: door God Almachtig weggenomen, want nooit iemand heeft Mozes teruggevonden. (Deut. 34:5-6)

Ook wordt in Ex. 24:14 de naam van Hur genoemd. Deze naam kwam ik al eerder tegen in Ex. 17:10 en daarmee werd Jozua bedoeld.

Wat mij wel bevreemd is dat in Ex. 24:15 staat dat Mozes en Jozua samen de berg opklommen naar God Almachtig toe, terwijl een vers later gezegd wordt dat Aäron en Hur (is Jozua) bij de zeventig oudsten bleven. En ook spreekt Mozes in dat vers in meervoud: Blijf hier op *ons* wachten.

Zou dan met de naam van Hur toch iemand anders bedoeld worden dan Jozua?

Mozes klom de berg op, en de wolk des Heren bedekte de berg en Mozes.

Zes dagen lang. Zes dagen was Mozes op de berg alleen voordat God Almachtig tot hem sprak op de zevende dag.

Wat zou Mozes daar gedaan hebben op die berg?

Zou hij zes dagen lang in aanbidding zijn geweest? Zonder eten en drinken?

Zou Mozes dan nooit getwijfeld hebben in die zes dagen? Zo van: '*Heb ik de woorden van God Almachtig wel goed begrepen? Ik ben nu de berg alleen opgegaan en dan gebeurt er niets*'.

Maar als zo vaak worden emoties en gevoelens niet vaak in de Bijbel beschreven omdat dit mij alleen maar van de kern van het verhaal zou houden.

📖 *Ex. 24:13 Toen stond Mozes op, met zijn dienaar Jozua, en Mozes klom naar boven, de berg van God op.*

📖 *Deut. 34:5-6 Zo stierf Mozes, de dienaar van de HEERE, daar in het land van Moab, overeenkomstig het woord van de HEERE. En Hij begroef hem in een dal in het land van Moab, tegenover Beth-Peor. En niemand weet waar zijn graf is, tot op deze dag.*

📖 *Ex. 24:14-15 Hij zei tegen de oudsten: Blijf hier op ons wachten, totdat wij bij u terugkomen. En zie, Aäron en Hur blijven bij u. Wie bepaalde zaken heeft, moet naar hen toe gaan. Toen Mozes de berg opklom, bedekte de wolk de berg.*

📖 *Ex. 17:10 Jozua deed zoals Mozes tegen hem gezegd had door de strijd aan te binden met Amalek. Mozes, Aäron en Hur klommen echter op de top van de heuvel.*

En die kern is dat God Almachtig Zijn volk Israël aan het heiligen is, aan het voorbereiden is voor de grote taak die zij te vervullen hebben in de wereldgeschiedenis. Die taak die in eerste instantie ertoe moet leiden dat God Zelf ***in*** Jezus Christus naar deze wereld zal komen.

Deze geschiedenis, daar op die berg Horeb is daar een vooruitblik van. Want God Almachtig kwam naar beneden.

Vanuit Zijn hemel kwam Hij naar de berg Horeb. En de aanblik van de heerlijkheid van de HEERE op de top van de berg was in de ogen van de Israëlieten als een verterend vuur.

En Mozes ging de wolk binnen en klom de berg verder op. En Mozes was ***veertig dagen en veertig nachten*** op de berg.

----------,----------

Wat een verhaal. Mozes die alleen door God Almachtig was voorbestemd tot een persoonlijke ontmoeting met God.

Mozes die als middelaar werd aangewezen tussen God Almachtig en het volk Israël. Net zoals Jezus Christus straks Zelf als Middelaar naar deze aarde zou komen om te staan tussen God en de mensen.

Want God Almachtig is een verterend vuur. En de onheilige zondige mens kan zonder Middelaar niet eens in de omgeving van God komen.

Door en ***in*** Jezus Christus mag en kan de mens bij God Almachtig komen. Sterker nog: màg en kan de mens in volkomen eenheid met God leven. Want God heeft Zich in de Mens gegeven.

Ik begrijp hier nog lang niet alles van. Maar ik zie wel dat de Heilige Geest steeds meer woorden uit de Bijbel openbaart.

God Almachtig wil Zijn kinderen bij Zich hebben. Niet alleen Mozes, maar het ***hele*** volk Israël. Zij zijn de '*zonen Gods*' die al voor de grondlegging van deze wereld door God geroepen zijn om de werken van God uit te voeren (Ef. 2:10).

Iedereen die God Almachtig ***in*** Jezus Christus heeft aangenomen is een '*zoon van God*'. Want Paulus zegt in Ef. 1:4 dat alleen diegenen die geroepen zijn door God vóór de grondlegging van deze wereld (dat betekent al ver vóór hun geboorte), dat zij als eerste het geloof zullen aannemen. Zij zijn Gods volk; zij zijn het volk Israël.

📖 *Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.*

📖 *Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.*

Die fase is vandaag de dag nog in volle gang. Want nog niet iedereen die vóór de grondlegging van deze wereld door God Almachtig geroepen is, heeft Zijn Stem ook gehoord en het geloof aangenomen.

Maar het getal der volheid nadert wel met rasse schreden zijn voltooiing. En wanneer dat getal der volheid van de mensen vol zal zijn, komt Jezus Christus terug naar deze wereld om samen met Zijn volk Israël over de wereld te *heersen* voor een periode van duizend jaar.

Let wel! dit *heersen* zal zijn als het heersen dat God Almachtig de mens opdraagt in Gen. 1:26. Dat heersen dat in de grondtekst vermeld staat met het Hebreeuwse woordje '*Radah*' en dat betekent: **dienend leidinggeven**.

Dan, in die duizend jaar die dan zal aanbreken, zullen de boeken geopend worden van ieder mens, en zal iedereen beoordeeld worden naar zijn werken. (Openb. 20:12).

Dat is wat ik geloof op basis van wat de Bijbel mij leert. Dat is wat ik denk dat God Almachtig wil zeggen door de Bijbel heen.

Ik weet dat er veel andere gedachten zijn over de eindtijd en over het duizendjarig vrederijk. Maar ik weet nog zekerder dat God Almachtig het allemaal Zelf wel duidelijk zal maken als de tijd daar rijp voor is.

Het belangrijkste voor mij is op dit moment niet de eindtijd. Dat is een belofte waar ik naar uit mag kijken. Het belangrijkste voor nu is de aanbidding van die Ene, Almachtige God ***in*** Jezus Christus, Die hemel en aarde geschapen heeft.

Het allerbelangrijkste is dat ik in God Almachtig mijn Maker en mijn Hersteller zien en erken, en dat het mijn levenswens wordt om te doen wat Hij van mij vraagt.

Niet vanuit een wetboek met *mogens* en *niet mogens*, met *geboden* en *verboden*. Niet vanuit een wetboek met afvinklijstjes. Maar vanuit die nieuwe wet die Jezus Christus mij geleerd heeft: de wet van de ***LIEFDE.*** (Joh. 13:34)

Niemand kan ooit gerechtvaardigd worden door het houden van de wet die God Almachtig gegeven heeft aan Mozes (Gal. 2:16). Want er is niemand op heel de aarde die nooit gezondigd heeft. (Ps. 14:1, Ps, 53:2, Rom. 3:10-12).

📖 *Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!*

📖 *Openb. 20:12 En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, naar hun werken.*

📖 *Joh. 13:34 Een nieuw gebod geef Ik u, namelijk dat u elkaar liefhebt; zoals Ik u liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben.*

📖 *Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.*

📖 *Ps. 14:1 en Ps. 53:2 er is niemand die goeddoet.*

📖 *Rom. 3:10-12 zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één, er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt. Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één.*

Dat betekent eigenlijk dat iedereen die ooit geleefd heeft, dat iedereen die nu op aarde leeft, en dat iedereen die nog ooit hier op aarde zal leven, voor eeuwig verdoemd zou zijn tot de diepste duisternis. De eeuwige dood. Want de Bijbel zegt heel duidelijk dat het loon op de zonde 'dood' is. (Rom. 6:23)

📖 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere.

Een zondaar kan nooit *'op eigen kracht'* in de nabijheid van God Almachtig komen omdat door de zondeval er een onoverkomelijke kloof is geslagen tussen God en de mens.

De Enige Die die kloof kan overbruggen is God Almachtig Zelf.

En dat heeft Hij gedaan door ***in*** Jezus Christus naar deze wereld te komen en Zichzelf in Jezus Christus te offeren aan het kruis van Golgotha.

Lees mijn vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem nog maar eens door op pag. 9-12.

Hoofdstuk 25

Het hefoffer
De ark
De tafel van de toonbroden
De gouden kandelaar

Mozes is nog steeds op de berg Horeb, op de top, bij God Almachtig. Aäron, Nadab, Abihu en de zeventig oudsten van het volk Israël moesten halverwege de berg achterblijven en wachten tot Mozes terugkwam.

In mijn visie is het onduidelijk waar Jozua is en wie Jozua is. Is Jozua dezelfde persoon als Hur, en is Jozua met Mozes naar de top geklommen? Voor mij is dat niet geheel duidelijk.

Het volk Israël staat echter aan de voet van de berg en mag deze niet beklimmen noch aanraken.

----------,----------

Als het gaat om offers brengen, ben ik tot nu toe al verschillende bewoordingen tegengekomen in de Bijbel. Dat begon al in het verhaal van Kaïn en Abel in Gen. 4 waar zij beiden een offer brachten aan God Almachtig. Hier werd verder nog geen specifieke naam aangegeven. Een paar voorbeelden uit de Bijbel tot nu toe:

- Noach bracht God Almachtig een brandoffer (Gen. 8:20);
- Abram moest Izaäk als een brandoffer offeren aan God Almachtig (Gen. 22:2);
- Jakob bracht God Almachtig een plengoffer (Gen. 35:14);
- Mozes en Aäron moesten bij de Farao om vrijlating van het volk Israël pleiten omdat dit volk offers wilde brengen aan hun God Almachtig (Bijv. Ex. 3:18);
- In Ex. 10:25 wordt gesproken over brand en slachtoffers;
- In Ex. 12:27 wordt nog gesproken over het Pascha-offer als het volk Israël op het punt staat Egypte te verlaten en God Almachtig alle eerstgeborenen gaat doden;
- Als Jethro, de schoonvader van Mozes, bij Mozes op bezoek gaat en Mozes vrouw en zonen meeneemt, brengen zij de Heere brand en slachtoffers. (Ex. 18:12);
- In Ex. 20:24 wordt gesproken over brand en dankoffers gesproken;
- In dit vijfentwintigste hoofdstuk van het Bijbelboek Exodus wordt gesproken over een hefoffer.

📖 *Gen. 8:20 En Noach bouwde een altaar voor de HEERE; en hij nam van al het reine vee en van alle reine vogels, en bracht brandoffers op dat altaar.*

📖 *Gen. 22:2 Hij zei: Neem toch uw zoon, uw enige, die u liefhebt, Izak, ga naar het land Moria, en offer hem daar als brandoffer op een van de bergen die Ik u noemen zal.*

📖 *Gen. 35:14 Jakob richtte op de plaats waar God met hem gesproken had een gedenkteken op, een stenen gedenkteken. Hij goot er een plengoffer over uit en goot er olie over*

📖 *Ex. 3:18 Dan zullen zij naar uw stem luisteren, en u zult gaan, u en de oudsten van Israël, naar de koning van Egypte, en u moet tegen hem zeggen: De HEERE, de God van de Hebreeën, is naar ons toe gekomen. Nu dan, laat ons toch drie dagreizen ver de woestijn intrekken, opdat wij de HEERE, onze God, offers brengen.*

📖 *Ex. 10:25 Maar Mozes zei: U moet ons zelf ook slachtoffers en brandoffers ter beschikking stellen, die wij aan de HEERE, onze God, zullen brengen*

📖 *Ex. 12:27 dat u moet zeggen: Dit is een Pascha-offer voor de HEERE, Die in Egypte de huizen van de Israëlieten voorbijging, toen Hij de Egyptenaren trof en onze huizen bevrijdde. Toen knielde het volk en boog zich neer.*

Maar er worden meer offers in de Bijbel genoemd als spijsoffer, dankoffer, gelofteoffer, graanoffer, reukoffer, reinigings of hersteloffer, vredeoffer en ga zo maar door.

In de Bijbel kun je op diverse plekken lezen welke offers bij welke gelegenheden van de Israëlieten gevraagd werden of welke offers de Israëlieten vrijwillig konden en mochten brengen.

Alle offers hebben in mijn ogen één gemeenschappelijke symbolische betekenis en dat is de verwijzing naar Jezus Christus, die zich offerde tot een Gode welriekende reuk.

Met alle offers wordt God Almachtig op de eerste plaats gezet. De plaats die Hem ook rechtens toekomt. Hij is immers onze Maker en Schepper van het gans heelal.

📖 Ex. 18:12 Toen nam Jethro, de schoonvader van Mozes, voor God een brandoffer en slachtoffers, en Aäron en al de oudsten van Israël kwamen erbij om voor het aangezicht van God de maaltijd te gebruiken met de schoonvader van Mozes.

📖 Ex. 20:24 U moet voor Mij een altaar van aarde maken en daarop uw brandoffers en uw dankoffers, uw kleinvee en uw runderen offeren. Op elke plaats waar Ik Mijn Naam zal laten gedenken, zal Ik naar u toe komen en u zegenen.

----------,----------

Waar Mozes het hier in Ex. 25 over heeft is het zogenaamde hefoffer.

Het eerste wat mij opvalt is dat het hefoffer, het eerste offer is dat geen dieren betreft. Er vloeit geen bloed. En dat het hier om een vrijwillig offer gaat. Ex. 25:2-7 heeft het over iedereen die een gewillig hart heeft.

De Studie-Bijbel zegt hierover: de heffing is een vrijwillige gezindheid, een bijdrage voor een heilig doel.

Dat hefoffer bestaat uit: goud, zilver, koper, blauwpurperen, roodpurperen en scharlakenrode wol, fijn linnen, geitenhaar, roodgeverfde ramshuiden, zeekoeienhuiden en acaciahout, olie voor de lamp, specerijen voor de zalfolie en specerijen voor het geurig reukwerk, onyxstenen en andere edelstenen voor de opvulling van de efod en de borsttas.

Kortom: een hefoffer is het geven van waardevolle zaken aan God Almachtig. En in dit verhaal zijn deze waardevolle attributen nodig voor de bouw van de Tabernakel en wat daar in komt te staan als de ark, de gouden tafel voor de toonbroden met bijbehorende attributen, de gouden kandelaar en andere dingen

De bouw van de Tabernakel en alles wat daarbij hoort, wordt gedetailleerd in de Bijbel beschreven waarvan een eerste aanzet in Exodus 25 tot en met 31. Maar ook andere boeken van Mozes als Leviticus, Numeri en Deuteronomium beschrijven gedetailleerd over hoe het één en ander er allemaal uit moet komen te zien.

📖 Ex. 25:2-7 Spreek tot de Israëlieten en zeg dat zij voor Mij een hefoffer nemen. U moet van iedereen wiens hart hem gewillig maakt, een hefoffer voor Mij nemen. Dit is het hefoffer dat u van hen moet nemen: goud, zilver en koper, blauwpurperen, roodpurperen en scharlaken-rode wol, fijn linnen en geitenhaar, roodgeverfde ramshuiden, zeekoeienhuiden en acaciahout, olie voor de lamp, specerijen voor de zalfolie en specerijen voor het geurige reukwerk, onyxstenen en andere edelstenen als opvulling voor de efod en de borsttas.

De Tabernakel is het huis waar God Almachtig onder de mensen wil wonen (Ex. 25:8), zolang het volk Israël onderweg is van Egypte naar het beloofde land.

Ik weet, maar dat wist het volk Israël niet, dat die tocht ruim veertig jaar zou gaan duren.

Het hefoffer of heffingsoffer was dus een vrijwillig offer waarbij de gezindheid waarmee men geeft, bepalend is (I Kron. 29:3, II Kor. 8:12). God Almachtig ***dwingt niet*** om te geven, maar Hij heeft de blijmoedige gever lief zegt II Kor. 9:7.

Het hefoffer is dus niet wat ik eerst dacht, een offer dat omhoog geheven moest worden voor God Almachtig. De titel heffingsoffer is beter omdat het een vrijwillige heffing betrof. In dit geval als voorbereiding voor de bouw van de Tabernakel.

----------,----------

Opmerkelijk vind ik dat de Israëlieten ook huiden van zeekoeien als hefoffer aan God Almachtig geven.

Zeekoeien? Midden in de woestijn? Waar zouden die ineens vandaan komen?

Natuurlijk hadden de Israëlieten hun rijkdommen van de Egyptenaren gekregen (Ex.12:36), maar de huid van zeekoeien?

Overigens heeft de Studie-Bijbel het in dit gevel over zgn. tachasvellen waaronder de huid van dolfijnen, bruinvis en zeekoeien valt. Maar het blijft vreemd, hier in het midden van de woestijn.

----------...----------

Wat mij ook opvalt is dat hier voor het eerst gesproken wordt over de **efod.**

Wat is dit? Waarvoor werd deze gebruikt?

De efod – vroeger gespeld ephod - was het belangrijkste kledingstuk van de Hogepriester van Israël, het voornaamste onderdeel van zijn gewaad. Een uitgebreide beschrijving van de efod komt straks in hoofdstuk achtentwintig nog aan de orde.

Voor dit moment volsta ik door te zeggen dat de efod van de hogepriester een schouderkleed of korte mantel was, een soort hes, bestaande uit twee stukken, die, zonder mouwen, hoofdzakelijk de schouders bedekten en de borst en de rug.

📖 *Ex. 25:8 En zij moeten voor Mij een heiligdom maken, zodat Ik in hun midden kan wonen*

📖 *I Kron. 29:3 En omdat ik een behagen schep in het huis van mijn God, geef ik daarboven mijn persoonlijke vermogen aan goud en zilver voor het huis van mijn God, boven alles wat ik voor het huis van het heiligdom al gereedgemaakt heb:*

📖 *II Kor. 8:12 Want als de bereidwilligheid aanwezig is, dan is iemand welgevallig overeenkomstig wat hij heeft, niet overeenkomstig wat hij niet heeft*

📖 *II Kor. 9:7 Laat ieder doen zoals hij in zijn hart voorgenomen heeft, niet met tegenzin of uit dwang, want God heeft een blijmoedige gever lief.*

📖 *Ex. 12:36 Bovendien had de HEERE het volk genade gegeven in de ogen van de Egyptenaren, zodat zij hun het gevraagde gaven. Zo beroofden zij de Egyptenaren.*

Maar zoals ik zei: in hoofdstuk achtentwintig wordt de efod uitgebreid beschreven. Net zoals in de hoofdstukken die volgen op hoofdstuk vijfentwintig alle onderdelen van de Tabernakel uitgebreid beschreven worden.

Dan komen de verschillende elementen die hier genoemd worden, die als heffing door het volk Israël aan God Almachtig gegeven worden, nog uitgebreid aan de orde.

----------,----------

Voor mij is het belangrijkste uit dit Bijbelgedeelte dat God Almachtig bij de mensen ***wil*** komen wonen. Bij Zijn volk Israël. Bij de mensen die Hij Zich ten eigendom heeft gemaakt. (Ps. 135:4, Deut. 7:6), ondanks het feit dat de mens onheilig is geworden door de zondeval.

God Almachtig gebruikt daar in deze fase een Tabernakel voor. Ook wel *'tent der samenkomst'* genoemd.

Deze Tabernakel is ***niet*** de eerste woonplaats van God Almachtig geweest bij de mensen. Want in Ex. 20:21 wordt gezegd dat God in de donkere wolk was die op de berg Horeb kwam.

Overigens worden die wolk en de Tabernakel bij elkaar gebracht in Lev. 16:2 waar staat dat God Almachtig in de wolk op het verzoendeksel zou komen.

Koning Salomo zal straks een huis voor God Almachtig bouwen (I Kon. 8:13) wat ik ken als de *'tempel van God'*. De tempel die tot in de tijd van Jezus Christus bestond, en in het jaar zeventig na Christus tot op zijn fundamenten door de Romeinen afgebroken is bij de verwoesting van Jeruzalem.

Vanaf het moment echter dat Jezus Christus op aarde was, geleden heeft en gekruisigd is, maar ook weer opgestaan is, was een tempel van steen en hout niet meer nodig. Omdat God Almachtig ***in*** Jezus Christus vanaf dat moment in ieder mensenhart kwam wonen die het Evangelie had aangenomen (Joh. 14:1-14, Joh. 14:23)

God Almachtig woont in ieder wedergeboren mensenhart dat in Jezus Christus zijn Heer en Heiland erkent.

----------,----------

📖 Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom

📖 Deut. 7:6 Want u bent een heilig volk voor de HEERE, uw God. De HEERE, uw God, heeft ú uitgekozen uit alle volken op de aardbodem om voor Hem tot een volk te zijn dat Zijn persoonlijk ei

📖 Ex. 20:21 Het volk bleef op een afstand staan, maar Mozes naderde tot de donkere wolk, waar God was.

📖 Lev. 16:2 De HEERE zei toen tegen Mozes: Spreek tot uw broer Aäron en zeg dat hij niet te allen tijde in het heiligdom binnen het voorhangsel mag komen, vóór het verzoendeksel dat op de ark ligt, opdat hij niet sterft, want Ik verschijn in de wolk op het verzoendeksel.

📖 I Kon. 8:13 Ik heb immers een huis gebouwd als woning voor U, een vaste woonplaats voor U, in alle eeuwigheid

📖 Joh. 14:23 Jezus antwoordde en zei tegen hem: Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord in acht nemen; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen naar hem toe komen en bij hem intrek nemen.

📖 📖 Joh. 14:1-14 Laat uw hart niet in beroering raken; u gelooft in God, geloof ook in Mij. In het huis van Mijn Vader zijn veel woningen; als dat niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om een plaats voor u gereed te maken. En als Ik heengegaan ben en plaats voor u gereedgemaakt heb, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben. En waar Ik heen ga, weet u, en de weg weet u.

Nadat in het voorgaande door middel van het vrijwillige heffingsoffer allerlei kostbare materialen zijn verzameld van de Israëlieten, geeft God Almachtig nu aan Mozes opdracht om ***een ark*** te maken. Ook wel de *'ark des verbonds'* genaamd of *'verbondskist'* of *'ark van de getuigenis'*.

God Almachtig is heel specifiek in Zijn aanwijzingen. Van het soort hout dat gebruikt moest worden tot en met de lengte, breedte, hoogte aan toe. Van de verdere materialen die gebruikt moeten worden tot de constructie aan toe.

Zo moet de ark gemaakt worden van acaciahout.

En denk ik: wat is acaciahout dan?

Ik vond ergens de volgende beschrijving:

> Robinia is de Latijnse benaming voor het hout van de Acaciaboom.
>
> Robinia of Acacia is de duurzaamste Europese houtsoort. Het is hard, bijzonder sterk en slijtvast, en tegelijk ook flexibel. 'Taai' is nog wel de beste benaming.
>
> Deze houtsoort kan zonder meer worden gebruikt in plaats van Eiken of Teak. Robinia heeft een levensduur in weer en wind van wel zo'n 50 jaar, en in contact met grond of water zeker 25 jaar.
>
> Dankzij zijn draagkracht en veerkrachtigheid, is Acaciahout eeuwenlang gebruikt om karrenwielen van te maken. In Nederland werd het ook veel toegepast in windmolens. In Hongarije worden nog steeds de stokken van landbouwwerktuigen van Acacia gemaakt, omdat het goed schokken en stoten kan opvangen.
>
> Robinia / Acacia splintert niet en heeft een gladde structuur. Maar Robinia / Acacia laat zich door zijn hardheid lastig bewerken. Vanwege zijn natuurlijke kromming is Acaciahout niet geschikt voor de meubelindustrie en maatvaste constructies.
>
> In Oost-Europa waar veel Acacia groeit, belandt het daarom vaak als stookhout in de kachel (brandt lekker lang).

Overigens vind ik deze laatste beschrijving symbolisch prachtig.

Thomas zei tegen Hem: Heere, wij weten niet waar U heen gaat, en hoe kunnen wij de weg weten? Jezus zei tegen hem: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij. Als u Mij gekend had, zou u ook Mijn Vader gekend hebben; en van nu af kent u Hem en hebt u Hem gezien. Filippus zei tegen Hem: Heere, laat ons de Vader zien en het is ons genoeg. Jezus zei tegen hem: Ben Ik zo'n lange tijd bij u, en kent u Mij niet, Filippus? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien; en hoe kunt u dan zeggen: Laat ons de Vader zien? Gelooft u niet dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is? De woorden die Ik tot u spreek, spreek Ik niet uit Mijzelf, maar de Vader, Die in Mij blijft, Die doet de werken. Geloof Mij, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is, en zo niet, geloof Mij dan om de werken zelf. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie in Mij gelooft, zal de werken die Ik doe, ook doen, en hij zal grotere doen dan deze, want Ik ga heen naar Mijn Vader. En wat u ook zult vragen in Mijn Naam, dat zal Ik doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt zal worden. Als u iets vragen zult in Mijn Naam, Ik zal het doen.

📖 *Joh. 14:23 Jezus antwoordde en zei tegen hem: Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord in acht nemen; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen naar hem toe komen en bij hem intrek nemen.*

Wat de mens eigenlijk niet kan gebruiken voor mooie en sierlijke dingen als meubels, en eigenlijk alleen gebruikt kan worden om te worden verbrand, '*verhoogt*' God Almachtig deze houtsoort om juist wél te worden gebruikt in het allerbelangrijkste attribuut dat de Israëlieten moeten maken voor de Tabernakel. Namelijk de ark van het verbond.

En dan denk ik gelijk aan Jezus Christus. Was Hij ook niet de steen uit Matt. 21:42 die door de bouwers verworpen was, als ongeschikt werd verklaard, maar dat Hij door God Almachtig als Hoeksteen verhoogd is?

📖 Matt. 21:42 Jezus zei tegen hen: Hebt u nooit gelezen in de Schriften: De steen die de bouwers verworpen hadden, die is tot een hoeksteen geworden; dit is door de Heere geschied, en het is wonderlijk in onze ogen?

En lees je dat ook niet steeds weer in de bediening van Jezus Christus, toen Hij hier op aarde rondliep, dat Hij juist kwam voor de zieken en de zondaars? En niet zozeer voor diegenen die vonden dat ze geen dokter nodig hadden? (bijvoorbeeld Mark. 2:17)

📖 Mark. 2:17 En toen Jezus dat hoorde, zei Hij tegen hen: Wie gezond zijn, hebben geen dokter nodig, maar wie ziek zijn. Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars.

----------,---------

De afmetingen van de ark moeten worden tweeënhalve el bij anderhalve el en een hoogte van anderhalve el.

De lengte van een el kan verschillend zijn. Zo kwam ik op internet het volgende lijstje tegen:

Amsterdamse el	68,8 cm
Brabantse el	69,2 cm
Brugse el	70,1 cm
Delftse el	68,3 cm
Goesse el	69 cm
Haagse of gewone el	69,4 cm
Twentse el	58,7 cm
Wase el	69,8 cm
Dendermondse el	69,6 cm

Het is onduidelijk hoe lang de el is die in de Bijbel en Hadithboeken (Ziraa) ter sprake komt, bijvoorbeeld bij de afmetingen van de ark van Noach. Volgens de Siloam-inscriptie was de Siloamtunnel die koning Hizkia liet graven om Jeruzalem van water te voorzien twaalfhonderd el lang.

Er bestaan een aantal recente metingen van deze tunnel, die variëren tussen de 512,5 en 533 meter, wat wil zeggen dat een el tussen de 42,6 en 44,4 centimeter zou zijn. Er zijn ook geleerden die opperen dat de gebruikte el in de bijbel 49,5 of 52,5 centimeter was.

> Over het algemeen wordt in Nederland de el op 68 cm gezet. De Bijbelse el wordt echter op 46, 48 of 56 cm gezet.

Voor mijn beeldvorming gebruik ik maar even dit laatste getal.

Dat betekent dus dat de ark 2,5 el x 56 cm = 1 meter 40 lang moest zijn, 84 cm breed en 84 cm hoog.

----------,----------

Het houten karkas van de ark dat van acaciahout gemaakt was (alleen dat was al een meesterstuk) moest van binnen en van buiten helemaal met goud overtrokken worden. Met aan de bovenkant een gouden rand en aan de hoeken van de onderkant vier gouden ringen.

Door deze ringen moesten dan draagbomen gestoken worden die ook weer van acaciahout gemaakt waren en die ook helemaal met goud overtrokken waren.

Zo kon de ark des verbonds dus gedragen worden door vier man.

Ik heb altijd geleerd dat goud niet zo een ***sterk*** metaal was. En dat kom ik ook tegen op internet.

> Zo behoort zuiver goud tot de edelmetalen en is schijnbaar een dicht maar zacht metaal, net iets harder dan zink. Voor het gebruikt kan worden, moet het gezuiverd worden en voor de meeste doeleinden wordt het gelegeerd met andere materialen om het harder te maken.
>
> Als zuiver metaal is goud vrijwel onbruikbaar voor industriële toepassingen doordat het erg zacht is. In plaats daarvan wordt het veelvuldig gebruikt in legeringen omdat het element over uitstekende elektrische eigenschappen beschikt en zeer corrosiebestendig is. in de 20e eeuw is goud praktisch onmisbaar in de industrie.

Als ik het bovenstaande zo lees dan moet de ark des verbonds in kale vorm al een heel gewicht hebben gehad. Laat staan met alles wat er nog opgezet en ingedaan wordt.

En zou dit hele gewicht gedragen worden door de vier ringen aan de voethoeken?

Ringen die gemaakt zijn van geheel en zuiver goud? Zouden deze ringen dat hele gewicht hebben kunnen dragen?

----------,----------

God Almachtig zegt dat de draagbomen altijd door de ringen gestoken moeten blijven. Ze mogen er niet uitgetrokken worden. Alsof de ark van het verbond altijd gereed moest staan om te gaan waar God dat wilde.

Dan zegt God Almachtig dat Mozes *'de getuigenis'* in de ark moet leggen. Hiermee worden de twee stenen tafelen bedoeld met de wet van God die God Zelf op deze stenen tafelen heeft ingegraveerd. De wet zoals God deze gegeven had in Ex. 24:12, Ex. 34:1.

Op de ark moet een deksel gemaakt worden, het verzoendeksel genaamd. Hoewel ik zelf de Engelse benaming mooier vindt: '***seat of mercy***' of te wel de plaats van genade.

Het verzoendeksel heeft dezelfde afmeting als de ark zodat deze daar precies op past, namelijk tweeënhalve el bij anderhalve el of te wel één meter veertig bij vier en tachtig centimeter.

Het verzoendeksel moet helemaal van zuiver goud zijn. Dus deze is niet gemaakt van acaciahout en dan overtrokken met goud.

Op beide einden van het verzoendeksel moeten dan cherubs (engelen) gemaakt worden van zuiver goud, die met hun vleugels naar elkaar toe wijzen en elkaar aankijken.

Ik lees in Ex. 25:19 dat de cherubs als uit één geheel moet zijn gemaakt met het verzoendeksel. En als het bovenstaande klaar is moet het als één geheel op de ark des verbonds gelegd worden als zijnde een deksel.

Dan zegt God Almachtig dat deze plaats, dus ***op het verzoendeksel, tussen de cherubs in***, dat God vanuit die plaats tot Mozes zal spreken over alles wat God de Israëlieten te vertellen heeft.

Mijn vraag echter is waarom deze symboliek?

Wat wil de ark van het verbond uit de tijd van het volk Israël in de woestijn mij zeggen voor de dag van vandaag?

Is het dat de mens iets tastbaars en zichtbaars nodig heeft om te kunnen geloven?

📖 *Ex. 24:12 De HEERE zei tegen Mozes: Klim naar boven, naar Mij toe, de berg op, en blijf daar. Dan zal Ik u de stenen tafelen geven, de wet en de geboden, die Ik opgeschreven heb om hen te onderwijzen.*

📖 *Ex. 34:1 Toen zei de HEERE tegen Mozes: Houw twee stenen tafelen voor u uit, zoals de eerste, dan zal Ik op die tafelen de woorden schrijven die op de eerste tafelen stonden, die u in stukken gebroken hebt.*

📖 *Ex. 25:19 Maak één cherub aan het uiteinde aan de ene kant, en één cherub aan het uiteinde aan de andere kant; als één geheel met het verzoendeksel moet u de cherubs maken, aan de beide uiteinden ervan.*

God Almachtig zegt toch in het eerste van de tien geboden (Ex. 20:3) dat het de Israëliet ***niet*** is toegestaan te buigen voor andere goden?

En ook dat er niets gemaakt mag worden met de handen waarvoor men zich buigt? (Ex. 20:4-5).

Dus ook niet voor een ark die door mensenhanden is gemaakt.

Zegt Hebr. 11:1 niet dat geloof een vaste grond is van de dingen die men hoopt, maar niet ziet?

Trouwens, waar was de ark in de tijd van Jezus Christus?

Volgens mij is het laatste wat ik van de ark lees een tekst uit II Kron. 35:3, waarin God Almachtig opdracht geeft om de ark in de tempel van Salomo te plaatsen. (ongeveer in het jaar 1000 voor Christus).

En in Jer. 3:16 zegt God Almachtig zelfs dat de ark niet meer in de gedachten op zal komen.

Volgens de *'chronologie van de Bijbelse Geschiedenis'* leefde de profeet Jeremia van 628 tot 586 voor Christus. Dat betekent dat de ark des verbonds ruim zeshonderd jaar buiten beeld is geweest.

Voor mij betekent de ark van het verbond:

De ark werd gemaakt van acaciahout. Een houtsoort dat eigenlijk alleen geschikt was om te kunnen verbranden. Het was in ieder geval niet geschikt om meubels van te maken. Maar God Almachtig verhoogt het laagste in het hoogste.

De ark werd overtrokken met honderd procent zuiver goud. God Almachtig is heilig en honderd procent zuiver.

Het goud was het meest edele metaal dat er bestond. Voor mij betekent dit dat God Almachtig het meest waardevolle is wat wij hebben. Onze Maker, Onze Schepper.

De ark moest geplaatst worden in het *'Heilige der Heilige'* van de Tabernakel en de tempel, en mocht niet benaderd worden door onheilige mensen. Net zoals het volk Israël de berg Horeb niet mocht beklimmen of zelfs maar aanraken als God Almachtig daar was in de wolk.

De ark was onzichtbaar voor gewone mensen. Zoals het aangezicht van God Almachtig niet gezien kon en kan worden door stervelingen.

📖 *Ex. 20:3-5 U zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben. U zult voor uzelf geen beeld maken, geen enkele afbeelding van wat boven in de hemel, of beneden op de aarde of in het water onder de aarde is.U zult zich daarvoor niet neer-buigen, en die niet dienen, want Ik, de HEERE, uw God, ben een na-ijverig God, Die de misdaad van de vaderen vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten,*

📖 *Hebr. 11:1 Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.*

📖 *II Kron. 35:3 3En hij zei tegen de Levieten, die heel Israël onderwezen, die voor de HEERE heilig waren: Plaats de heilige ark in het huis dat Salomo, de zoon van David, de koning van Israël, gebouwd heeft; u behoeft die niet meer op uw schouders te dragen. Dien nu de HEERE, uw God, en Zijn volk Israël, -*

📖 *Jer. 3:16 En het zal gebeuren in die dagen, wanneer u zich vermeerdert en vruchtbaar wordt in het land, spreekt de HEERE, dan zal men niet meer zeggen: de ark van het verbond van de HEERE. Zij zal niet meer in het hart opkomen. Men zal er niet meer aan denken en niet meer naar haar omzien. Zij zal niet opnieuw gemaakt worden. -*

Eens per jaar mocht de hogepriester het '*Heilige der Heilige*' binnengaan om bij de ark verzoening te doen voor het volk.

Jezus Christus was de Enige Die rechtstreeks van God Almachtig afkwam en één was met Hem en als zodanig verzoening kon doen voor het volk.

De *'getuigenis'* lag in de ark. Dat is de wet van God Almachtig. De wet van God **is** God. Het feit dat deze in de ark lag, zegt mij dat de wet een doodsvonnis is voor alle mensen want door de zondeval is er geen mens (meer) die de wet kan houden.

Het *'getuigenis'* lag in de ark onder het verzoendeksel. Het doodsvonnis voor alle mensen ligt onder de '*seat of mercy*'. De plek van waaruit God Almachtig spreekt tot Zijn volk.

De beide cherubs zijn voor mij een beeld van Jezus Christus. De cherubs bedekken met hun vleugels als het ware de wet van God Almachtig in de ark zoals Jezus Christus aan het Kruis van Golgotha de wet van God vervulde zodat de mens deze niet meer hoeft te vervullen.

Het verzoendeksel was alleen maar goud. En niet een acaciahout vulling overtrokken met goud. Verzoening kan alleen door Iemand gebracht worden die honderd procent zuiver en heilig was. Het goud staat voor de zuiverheid en de heiligheid van Jezus Christus.

Wat de ark des verbonds mij vandaag de dag te vertellen heeft wordt uitgebreid beschreven in de Hebreeënbrief (Hebr. 9:11-15)

De ark van het verbond sprak van verzoening door besprenkeling met dierenbloed.

Jezus Christus spreekt van verzoening door Zijn eigen bloed. Verzoening, vergeving, herstel van mensen. Herstel van de relatie tussen God Almachtig en de mens die door de zondeval onherstelbaar beschadigd was. Het is allemaal mogelijk geworden door het bloed van Jezus Christus.

Daarom wordt Jezus Christus ook vaak voorgesteld als het Lam dat gestorven is (Joh. 1:29, 1:36, Hand. 8:32, I Petr. 1:19 en op veel plaatsen in het Bijbelboek Openbaring)

Voor mij betekent de ark des verbonds, dat dit Oud Testamentisch de Verpersoonlijking van God Almachtig was, zoals Jezus Christus Nieuw Testamentisch de Verpersoonlijking van God is.

Want ook Jezus Christus is onder de wet geboren. De wet die God Almachtig aan Zijn volk Israël had gegeven. Die wet was in Hem zoals de wet van God in de ark des verbonds was.

📖 *Hebr. 9:11-15 Maar toen is Christus verschenen, de Hogepriester van de toekomstige heilsgoederen. Hij is door de meerdere en meer volmaakte Tabernakel gegaan, die niet met handen is gemaakt, dat is: die niet van deze schepping is. Hij is niet door bloed van bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed eens en voor altijd binnengegaan in het heiligdom en heeft daardoor een eeuwige verlossing teweeggebracht. Want als het bloed van stieren en bokken en de as van de jonge koe, op de verontreinigden gesprenkeld, hen heiligt tot reinheid van het vlees, hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door de eeuwige Geest Zichzelf smetteloos aan God geofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken om de levende God te dienen! En daarom is Hij de Middelaar van het nieuwe verbond, opdat, nu de dood heeft plaatsgevonden tot verzoening van de overtredingen die er onder het eerste verbond waren, de geroepenen de belofte van de eeuwige erfenis ontvangen.*

📖 *Joh. 1:29 De volgende dag zag Johannes Jezus naar zich toe komen en hij zei: Zie het Lam van God, Dat de zonde van de wereld wegneemt!*

📖 *Joh. 1:36 En toen hij Jezus zag lopen, zei hij: Zie, het Lam van God!*

📖 *Hand. 8:32 En het schriftgedeelte dat hij las, was dit: Hij is als een schaap naar de slachting geleid en zoals een lam stemmeloos is bij de scheerder, zo doet Hij Zijn mond niet open.*

📖 *I Petr. 1:19 maar met het kostbaar bloed van Christus, als van een smetteloos en onbevlekt Lam.*

Jezus Christus heeft die wet niet afgeschaft. Hij heeft die wet vervuld. Voor mij zodat ik niet meer tot de doodstraf veroordeeld zou hoeven worden door al mijn zonden.

Zoals het verzoendeksel (*seat of mercy*) op de ark des Verbonds lag en het doodsvonnis verborg in de ark, zo is Jezus Christus de *seat of mercy* geworden voor mij.

In het hele verhaal van de ark des verbonds lees ik het hele verhaal van de uittocht van het volk Israël uit Egypte, de bevrijding van onderdrukking en slavernij van de Farao van Egypte.

Die geschiedenis, die symbool staat voor de dag van vandaag. De uittocht en bevrijding van het volk van God Almachtig uit de onderdrukking en de slavernij van satan door Jezus Christus.

----------,----------

Als tweede voorwerp dat beschreven wordt om straks in de Tabernakel neer te zetten, is een tafel om daar de zogenaamde toonbroden op te leggen.

Volgens Lev. 24:5-6 heetten ze ook koeken. En er moesten er twaalf van gebakken worden.

📖 Lev. 24:5-6 Verder moet u meelbloem nemen en er twaalf koeken van bakken. Eén koek moet twee tiende efa zijn. U moet ze dan in twee rijen leggen, zes per rij, op de tafel die met zuiver goud overtrokken is voor het aangezicht van de HEERE.

Deze koeken of broden moesten in twee rijen van zes op de gouden tafel worden gelegd. Deze twaalf koeken stonden symbool voor de twaalf stammen van het volk Israël.

Ook het maken van deze tafel wordt precies voorgeschreven door God Almachtig.

Deze tafel moet van acaciahout gemaakt worden. En ook deze tafel moet met zuiver goud overtrokken worden met een gouden rand daaromheen en nog een sierrand van een handbreed.

En ook deze tafel moet aan de vier hoeken van de vier poten gouden ringen hebben waardoor van acaciahout gemaakte en met goud overtrokken draagarmen gestoken moeten worden.

De afmeting van de tafel (uitgaande van de el= 56 cm) moest zijn: twee el lang, één el breed en anderhalve el hoog. Of te wel 1 meter twaalf lang, 56 cm breed en 84 cm hoog. Niet een erg grote tafel dus.

Bij die tafel van acaciahout (ook wel sittimhout genoemd) overtrokken met zuiver goud, moeten dan bijbehorende schotels, schalen, kannen en kommen gemaakt worden waarmee plengoffers gebracht kunnen worden.

Al deze attributen worden dan straks in *'het heilige'* van de Tabernakel geplaatst (of de tempel). Achter *'de voorhof'* en vóór het *'Heilige der Heilige'*.

Het *'heilige'* en het *'Heilige der heilige'* was afgeschermd met een zwaar voorhangsel. Een gordijn van zware kwaliteit.

----------,----------

Op die tafel moeten dan toonbroden worden gelegd.

Dit woord ken ik nog niet vanuit de Bijbel tot nu toe.

Wat zijn toonbroden?

De toonbroden waren in de tijd van de Israëlieten in de woestijn (maar ook later), een graanoffer in de vorm van twaalf platte broden, of koeken, dat op een speciale tafel in de Tabernakel en de latere tempels werd geplaatst.

📖 Lev. 24:5-6 Verder moet u meelbloem nemen en er twaalf koeken van bakken. Eén koek moet twee tiende efa zijn. U moet ze dan in twee rijen leggen, zes per rij, op de tafel die met zuiver goud overtrokken is voor het aangezicht van de HEERE.

De instructies voor het gebruik van de toonbroden staan opgetekend in de Hebreeuwse Bijbel, met name in de boeken Exodus en Leviticus 24:5-8

Het woord toonbrood is een vertaling van het Hebreeuwse לחם הפנים (lechem haPānīm), wat letterlijk *'Brood des Aangezichts'* betekent, maar in deze context ook vertaald kan worden als *'Brood van Tegenwoordigheid*'. Enkele Bijbelvertalingen hanteren in sommige passages alternatieve namen, zoals stapelbrood.

Overigens wordt er op internet een hele discussie gehouden hoe groot en hoe zwaar deze toonbroden dan wel niet geweest moeten zijn, gebaseerd op de efa die genoemd wordt in Lev. 24:5-8.

En ook las ik ergens dat de gouden tafel van de toonbroden verwijst naar de gemeenschap via het Woord met Jezus, de Zoon van God Almachtig. Het verwijst ook naar het heilig avondmaal.

📖 Lev. 24:8 Elke sabbatdag moet hij dat voor het aangezicht van de HEERE verzorgen, voortdurend; omwille van de Israëlieten is het een eeuwig verbond.

Het toonbrood moest altijd op die tafel liggen en moest op elke sabbatdag ververst worden. (Lev. 24:8)

Het meest bekende verhaal van de toonbroden is dat van David die met zijn strijders in I Sam. 21:6 op weg naar Nob is en honger heeft, en de priester vraagt om de toonbroden aan hem te geven. Die toonbroden die eigenlijk alleen gegeten mochten worden door priesters.

📖 I Sam. 21:6 Toen gaf de priester hem dat heilige brood, omdat er geen ander brood was dan de toonbroden, die van voor het aangezicht van de HEERE weggenomen waren, om er vers brood neer te leggen op de dag dat het oude weggenomen werd.

----------,----------

Maar ook hier uiteindelijk weer die vraag: Wat zegt mij die gouden tafel en de toonbroden voor vandaag de dag.

Als ik aan de toonbroden denk, dan denk ik aan Jezus Christus, die Zijn eigen Lichaam als ***Brood*** gegeven heeft voor de mensen. (Joh. 6:48-51). En ik denk ook aan het vieren van de tafel des Heren. I Kor. 10:16.

Vooral die uitdrukking: ***de tafel des Heren***. Wij noemen dit in de volksmond het avondmaal. Maar dat woord komt in de Bijbel niet voor.

Dus de tafel des Heren brengt mij terug naar de gouden tafel in de Tabernakel. En heeft voor mij dan ook dezelfde betekenis.

----------...----------

Wij waren eens op een conferentie waar gesproken werd over de *tafel des Heren*.

De spreekster vond eigenlijk dat iedere keer dat wij zwak waren of iets hadden gedaan wat niet de bedoeling was, wij de *tafel des Heren* moesten gebruiken.

Want was haar redenering: Elke keer wanneer wij een stukje brood nemen verandert dit in onze mond in een stukje van het Lichaam van Christus. Dus elke keer als wij een stukje van het brood nemen worden wij krachtiger ***in*** Jezus Christus. En gaan wij steeds meer op Hem lijken.

Voor mij geeft dit inderdaad de bedoeling weer van het eten van het Brood.

In de tijd van de Israëlieten was dit eten van het brood alleen voorbehouden aan de priesters (Lev. 24:9). Maar met de bevrijding door Jezus Christus van het volk Israël uit de onderdrukking en de slavernij van satan, zijn al diegenen die geroepen zijn door God Almachtig (vóór de grondlegging van de wereld) tot priesters geworden (I Petr. 2:9), een uitverkoren koninklijk priesterschap.

Zoals de priesters uit de tijd van de Israëlieten in de woestijn de roeping hadden om het volk van God Almachtig te onderwijzen in de zaken van God, hebben wedergeboren Christenen, als priesters van God dezelfde taak. Namelijk om hen die geroepen zijn door God ook daadwerkelijk met het Evangelie te bereiken, zodat zij dit Evangelie kunnen horen en gevolg kunnen geven aan die roepstem van God en God ***in*** Jezus Christus zullen aannemen als hun Verlosser en Redder.

📖 Joh. 6:48-51 Ik ben het Brood des levens. Uw vaderen hebben het manna gegeten in de woestijn en zij zijn gestorven. Dit is het brood dat uit de hemel neerdaalt, opdat de mens daarvan eet en niet sterft. Ik ben het levende brood, dat uit de hemel neergedaald is; als iemand van dit brood eet, zal hij leven in eeuwigheid. En het brood dat Ik geven zal, is Mijn vlees, dat Ik geven zal voor het leven van de wereld.

📖 I Kor. 10:16 De drinkbeker der dankzegging, die wij met dankzegging zegenen, is die niet de gemeenschap met het bloed van Christus? Het brood dat wij breken, is dat niet de gemeenschap met het lichaam van Christus?

📖 Lev. 24:9 Het brood is voor Aäron en zijn zonen. Zij moeten dat op de heilige plaats eten, want het is voor hem allerheiligst, afkomstig uit de vuuroffers van de HEERE. Het is een eeuwige verordening

📖 I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht, -

Het 'eten' van Jezus Christus houdt ons ***in gemeenschap*** met God Almachtig.

En zolang wij 'eten' van Jezus Christus zal het ons goed gaan en zullen wij eeuwig leven hebben. Dat werd al zichtbaar in de hof van Eden waar in het midden van de hof de *'Boom van Eeuwig Leven'* stond, waarvan ik geloof dat dit Jezus Christus Persoonlijk was. En zolang de mens van die Boom at leefde zij.

Maar door de zondeval van de mens is de mens verbannen uit het paradijs en mocht niet meer van die '*Boom des Levens'* eten met als gevolg dat de mens stierf. (Gen. 3:22).

📖 Gen. 3:22 Toen zei de HEERE God: Zie, de mens is geworden als één van Ons, omdat hij goed en kwaad kent. Nu dan, laat hij zijn hand niet uitsteken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij eeuwig zou leven! -

In eerste instantie hadden de mensen misschien nog wel leeftijden tot negenhonderd jaar, maar met de generaties werd dit toch al snel minder.

Ook vandaag de dag moet ieder mens sterven. Ieder mens moet een keer afscheid nemen van zijn aardse tent (II Kor. 5:1), zijn lichaam van vlees en bloed.

📖 II Kor. 5:1-2 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

Maar de geestelijke mens leeft voort en wanneer die mens van vlees en bloed gegeten heeft van het '*Brood'*, of te wel van het Lichaam van Jezus Christus zal zijn geest tot in eeuwigheid voort blijven leven in een nieuw geestelijk lichaam. (I Kor. 15:44)

📖 I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

Een ieder die van het Lichaam van Jezus Christus '*eet*' en van Zijn bloed '*drinkt*' heeft eeuwig leven. Dat begint al in de hof van Eden waar Jezus Christus *'de boom van eeuwig leven'* is (Gen.3:22).

----------,----------

Als laatste voorwerp in dit Bijbelgedeelte wordt de Israëlieten opgedragen om een gouden kandelaar te maken van zuiver goud, die ik ook wel ken als de '*menora'*. Een gouden kandelaar met drie armen links en drie armen rechts. In totaal dus zeven armen met lampen, kelken, knoppen en bloesems.

📖 I Sam. 3:3 en toen ook Samuel zich te slapen gelegd had, voordat de lamp van God gedoofd werd in de tempel van de HEERE, waar de ark van God was,

De Bijbel noemt hem '*de lamp van God*' (I Sam. 3:3). En God Almachtig is weer heel erg precies hoe deze kandelaar eruit moet komen te zien.

De kandelaar moet als *gedreven* werk gemaakt worden wat volgens mij betekent dat hij uit één geheel moet zijn zoals ook in Ex. 25:31 beschreven staat.

📖 Ex. 25:31 U moet ook een kandelaar van zuiver goud maken. Als gedreven werk moet de kandelaar gemaakt worden, zijn schacht en zijn armen; zijn bloemkelken, zijn knoppen en zijn bloesems moeten er één geheel mee vormen

De lampen komen op bloemkelken van goud met bloesem en knoppen. De lampen moeten hun licht naar de voorzijde doen schijnen. Daarnaast moeten er ook bijbehorende attributen worden gemaakt als snuiters en vuurschalen.

Zelfs de hoeveelheid goud die voor de kandelaar gebruikt moet worden wordt door God Almachtig genoemd.

Het is alsof Mozes op de berg Horeb letterlijk deze kandelaar heeft gezien. Alsof God Almachtig een prototype had gemaakt van deze kandelaar. Want God zegt ook dat de Israëlieten deze kandelaar moeten maken zoals het Mozes ***is getoond*** op de berg.

Wat zijn plaats betreft in de Tabernakel; de kandelaar stond in de eerste afdeling van de Tabernakel (en later de tempel), recht tegenover de tafel van de toonbroden, aan de zuidkant van de Tabernakel.

Als de priester binnenkwam, stond de kandelaar links in het Heilige. Allereerst diende de kandelaar tot verlichting van het heiligdom. Van de ruimte waarin deze stond.

----------...----------

Zoals ik mij dit ook afvroeg bij de *ark van het verbond* en de *gouden tafel* met de toonbroden, vraag ik mij ook af welke (symbolische) betekenis de gouden kandelaar nog meer heeft. Wat zegt deze kandelaar tot mij vandaag de dag.

De gouden kandelaar is ***NIET*** gemaakt om kaarsen mee te branden. De kandelaar gaf zijn licht door olie te verbranden.

En als ik dan aan de olie denk, dan denk ik aan de wijze en dwaze meisjes die in Matt. 25 worden beschreven.

Dit waren tien meisjes. Alle tien hadden zij een lamp bij zich, alle tien hadden zij olie bij zich, alle tien stonden zij te wachten op de komst van het bruidspaar.

Maar omdat het bruidspaar verlaat was, raakte de olie van ***alle*** meisjes op.

Er waren echter vijf meisjes die reserveolie bij zich hadden. Zij hadden genoeg terwijl de vijf meisjes die geen reserveolie bij zich hadden niet genoeg hadden en zij kwamen te laat bij de bruiloftszaal. Zij werden niet meer toegelaten.

De olie in de kruikjes van deze meisjes is dezelfde olie als hier wordt genoemd in de gouden kandelaar. En die olie staat voor de **Heilige Geest**.

Het is dan ook de Heilige Geest die verlicht. Zoals Joh. 16:8 zegt. Het is de Heilige Geest die overtuigt van zonde gerechtigheid en oordeel

📖 Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel

In het O.T. wordt de Heilige Geest altijd maar één persoon of een beperkt aantal personen gegeven en dan ook nog voor een specifieke opdracht. (Num. 11:17, 25-26, Num. 24:2 en andere plaatsen).

In het N.T. komt de Heilige Geest verlichting geven in ***alle*** mensen die daarom vragen en God Almachtig ***in*** Jezus Christus aan willen nemen.

Het is namelijk de Heilige Geest die mij de Bijbel uitlegt, die het contact tot stand brengt tussen mij en Jezus Christus en God.

Ik heb dat wel eens beschreven in het voorbeeld van een trolleybus:

> Ik ben de chauffeur van een trolleybus. Jezus Christus is de trolleybus. De trolleybus is verbonden met de rijdraden die boven de weg hangen. De verbinding met die rijdraden is de Heilige Geest en de rijdraden zelf is God die de weg voor mij bereidt. Dat is een onlosmakelijke Eenheid.
>
> Wanneer ik uit de trolleybus stap, kom ik nergens meer; wanneer ik als chauffeur een andere kant op ga met de trolleybus dan de rijdraden aangeven; kom ik los van God en zal de trolleybus snel stil komen te staan.
>
> Dus om mijn leven de juiste richting te kunnen gaan heb ik de trolleybus en de geleidestangen en de rijdraden nodig. Je kunt niet zonder één van hen, want dan kom je tot stilstand.

----------,----------

En zo was het ook letterlijk in de Tabernakel. Want zonder het licht van de kandelaar was het donker. En zonder het licht van de Heilige Geest is het donker in ons leven.

Daarnaast zegt de kandelaar mij nog veel meer.

De zeven armen vergelijk ik met de volheid van God Almachtig. Die volheid van God die in Jes. 11:2 wordt beschreven als zijnde (1) de geest van de HEERE, (2) de geest van wijsheid en (3) inzicht, (4) de geest van raad en (5) sterkte en (6) de geest van kennis en (7) vreze des Heren.

Dit Zevental dat ook in Openb. 1:4 en Openb. 3:1, Openb. 4:5 en Openb. 5:6 genoemd worden. De zeven geesten, de volheid van God Almachtig die zichtbaar is geworden ***in*** Jezus Christus.

📖 Num. 11:17 Dan zal Ik neerdalen en daar met u spreken. En van de Geest Die op u is, zal Ik een deel afzonderen en op hen leggen. Zij zullen samen met u de last van dit volk dragen, zodat u die niet zelf alleen hoeft te dragen.

📖 Num. 11:25-26 Toen daalde de HEERE neer in de wolk en sprak tot hem, en Hij zonderde een deel af van de Geest Die op hem was, en droeg dat over op de zeventig mannen, die oudsten. En het gebeurde, toen de Geest op hen rustte, dat zij profeteerden, maar daarna niet meer. Twee mannen echter waren in het kamp achtergebleven. De naam van de ene was Eldad, en de naam van de andere Medad. De Geest rustte op hen – zij behoorden namelijk tot de aangeschrevenen, maar waren niet naar de tent vertrokken – en zij profeteerden in het kamp.

📖 Num. 24:2 Toen Bileam zijn ogen opsloeg en Israël zag, gelegerd volgens zijn stammen, kwam de Geest van God over hem.

📖 Jes. 11:2 Op Hem zal de Geest van de HEERE rusten: de Geest van wijsheid en inzicht, de Geest van raad en sterkte, de Geest van de kennis en de vreze des HEEREN.

📖 Openb. 1:4 Johannes aan de zeven gemeenten die in Asia zijn: genade zij u en vrede, van Hem Die is en Die was en Die komt, en van de zeven Geesten, Die voor Zijn troon zijn,

📖 Openb. 3:1 En schrijf aan de engel van de gemeente in Sardis: Dit zegt Hij Die de zeven Geesten van God heeft en de zeven sterren: Ik ken uw werken, en weet dat u de naam hebt dat u leeft, maar u bent dood.

De zeven armen van de gouden kandelaar geeft Jezus Christus aan.

God Almachtig is de kandelaar, de zeven armen vertegenwoordigen de zeven geesten in Jezus Christus. Het is God Zelf die in de Tabernakel het Licht geeft door Zijn Heilige Geest.

Misschien dat er daarom wel zoveel evangelische en pinkstergemeenten zijn die de naam 'Gouden Kandelaar' hebben aangenomen, omdat zij hiermee willen zeggen dat het God Almachtig Zelf is die door Zijn Geest de Gemeente van God verlicht.

Als laatste symbool aan deze gouden kandelaar wil ik nog Rom. 6:5 citeren waarin Paulus zegt dat wij met Christus één plant zijn geworden, met Hem verenigd zijn. De armen van de kandelaar kwamen uit de schacht als takken uit een stam en waren er één geheel mee.

----------,----------

Bij de kandelaar hoorden snuiters en vuurbakjes. Ze spreken van het onderhoud en de correctie die steeds nodig is om het lichtschijnsel in stand te houden.

In Openb. 2 en 3 zie ik Christus in verband met de zeven gemeenten in Klein-Azië. Hij wandelt te midden van zeven gouden kandelaars (Openb. 2:1). Hij beoordeelt en verbetert de kandelaren, de zeven gemeenten.

----------,----------

Conclusie: Al de voorwerpen die God Almachtig aan Mozes laat zien, zijn er zodat het volk Israël straks de Tabernakel, Gods huis, in kan richten. Al de voorwerpen wijzen in alles naar de Drie-enig God.

Zo zou je de *ark van het verbond* kunnen vergelijken met God Almachtig Zelf. De *gouden tafel* met de toonbroden kun je vergelijken met Jezus Christus en de gouden kandelaar kun je vergelijken met de *Heilige Geest*.

Alle drie hebben zij een eigen functie en eigen verantwoordelijkheden, maar samen vormen ze die Ene Almachtige God, Schepper van hemel en aarde waarvan God Zelf zegt in Deut. 6:4 '*Hoor Israël, Uw God is Eén*'.

📖 *Openb. 4:5 En uit de troon kwamen bliksemstralen, donderslagen en stemmen. En er stonden zeven vurige fakkels te branden vóór de troon. Dit zijn de zeven Geesten van God.*

📖 *Openb. 5:6 En ik zag, en zie: te midden van de troon en van de vier dieren en te midden van de ouderlingen stond een Lam als geslacht, met zeven horens en zeven ogen. Dat zijn de zeven Geesten van God, die uitgezonden zijn over heel de aarde.*

📖 *Rom. 6:5 Want als wij met Hem één plant zijn geworden, gelijkgemaakt aan Hem in Zijn dood, dan zullen wij ook aan Hem gelijk zijn in Zijn opstanding.*

📖 *Openb. 2:1 Schrijf aan de engel van de gemeente in Efeze: Dit zegt Hij Die de zeven sterren in Zijn rechterhand houdt, Die te midden van de zeven gouden kandelaren wandelt*

Daarom heb ik God Almachtig lief boven alles.

Daarom zijn dit woorden die de Heilige Geest in mijn hart gebrand heeft.

Daarom hebben wij onze kinderen opgevoed in de kennis en de vreze van deze liefhebbende God Almachtig.

Daarom staat deze God Almachtig als een teken op mijn hand, als een voorhoofdsband op mijn voorhoofd en geschreven op de deurposten van mijn huis. (Deut. 6:4-9)

God Almachtig ***in*** Jezus Christus verheerlijken wij, omdat Hij het waard is om verheerlijkt te worden.

Dank U Heilige Geest dat U mij dit geleerd heeft.

📖 Deut. 6:4-9 Luister, Israël! De HEERE, onze God, de HEERE is één! Daarom zult u de HEERE, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw kracht. Deze woorden, die ik u heden gebied, moeten in uw hart zijn. U moet ze uw kinderen inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat. U moet ze als een teken op uw hand binden en ze moeten als een voorhoofdsband tussen uw ogen zijn. U moet ze op de deurposten van uw huis en op uw poorten schrijven.

Hoofdstuk 26

De Tabernakel
Het voorhangsel

Hoofdstuk 25 beschreef de drie voornaamste attributen die straks in de te bouwen Tabernakel opgesteld zouden worden. Te weten de ***ark van het verbond*** met het verzoendeksel (Ex. 25:10-22), de ***gouden tafel*** met de toonbroden (Ex. 25:23-30) en de ***gouden kandelaar*** (Ex. 25:31-40).

Ik vergeleek deze drie belangrijkste attributen met God de Vader (de ark van het verbond), God de Zoon (de gouden tafel met de toonbroden) en God de Heilige Geest (de gouden kandelaar).

Dan kom je nu bij hoofdstuk 26. En dat hoofdstuk is eigenlijk helemaal gewijd aan de bouw van de Tabernakel zelf. Hoeveel kleden ervoor gebruikt moesten worden, welke afmetingen deze kleden hadden en hoe ze aan elkaar bevestigd zouden worden.

Nu heb ik geen gevoel bij de kleuren, de afmetingen en de constructie van de Tabernakel. Vooral ook omdat er ik weet niet hoeveel (goede) boeken over de Tabernakel geschreven zijn door veel geleerder mensen dan ik.

Google maar eens wat op internet en de afbeeldingen en de verhalen zijn talloze. Verhalen waarin elke afmeting een betekenis heeft, waarin elke kleur een betekenis heeft en waarin de constructie van het geheel een eigen betekenis heeft.

----------,----------

Voor mij is het allerbelangrijkste aan de Tabernakel dat God Almachtig onder de mensen wilde wonen. Zoals in Gen. 3:8 al staat beschreven dat God in de hof van Eden wandelde om met de eerste mens te kunnen praten.

Zo was God Almachtig ook in de wolk en vuurkolom toen het volk Israël door de woestijn trok toen het op bovennatuurlijke wijze uit Egypte was geleid (Ex. 13:21-22).

Zo was God Almachtig in de donkere wolk die de berg Horeb bedekte toen God zijn bepalingen, inzettingen en wetten aan Mozes gaf terwijl het volk de berg Horeb niet mocht beklimmen of zelfs maar aanraken (Ex. 24:15-17).

📖 *Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag*

📖 *Ex. 13:21 De HEERE ging vóór hen uit, overdag in een wolkkolom om hun de weg te wijzen, en 's nachts in een vuurkolom om hun licht te geven, zodat zij dag en nacht verder konden trekken*

📖 *Ex. 25:15-17 Toen Mozes de berg opklom, bedekte de wolk de berg. De heerlijkheid van de HEERE bleef op de berg Sinaï rusten, en de wolk bedekte hem zes dagen lang. Op de zevende dag riep Hij Mozes, vanuit het midden van de wolk. De aanblik van de heerlijkheid van de HEERE op de top van de berg was in de ogen van de Israëlieten als een verterend vuur.*

Het volk Israël zette hun tenten op (toen zij in de woestijn waren) rondom de Tabernakel. En dat niet willekeurig, maar stam bij stam en precies zoals God Almachtig had aangegeven (Num. 2).

Dit symboliseert ook weer dat God in het midden van Zijn volk wil wonen.

Maar als ik de Tabernakel zie met zijn drievoudige indeling van de ***voorhof***, ***het heilige en het Heilige der Heilige***, dan zie ik daar nog steeds een grote scheiding in tussen God Almachtig en de mensen.

Want alleen de Israëlieten mochten in de ***voorhof*** komen.

Alleen de priesters mochten in het ***heilige*** komen.

En maar één keer per jaar mocht de hogepriester in het ***Heilige der Heilige*** komen, dat ook nog een keer afgeschermd was door een massief, groot en dik voorhangsel.

Dat roept bij mij nu niet direct een gevoel van *'samen zijn'* op. Van gemeenschap hebben met elkaar.

----------,----------

De dingen gebeuren volgens Gods plan, zoals Hij dat bedacht heeft vóór de grondlegging van deze wereld.

Ik moet gewoonweg accepteren dat de Tabernakel daar een fase in is, een schakel in dat grote plan van God Almachtig. Een fase waarin het op ***dat moment*** nog niet mogelijk was dat de Israëlieten de ogen volledig geopend werden om Gods heerlijkheid te aanschouwen.

Die tijd in de woestijn was voor het volk Israël ook een fase, waarin God Almachtig al aangeeft wat er straks gaat gebeuren. Dat Hij woning wil maken in ieder mensenhart. (Joh. 14:23).

📖 Joh.14:23 Jezus antwoordde en zei tegen hem: Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord in acht nemen; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen naar hem toe komen en bij hem intrek nemen.

Dat kan ik weten omdat ik de Bijbel heb, waar al een paar fasen méér in staan beschreven dan waar de Israëlieten in de tijd van het Bijbelboek Exodus kijk op hadden.

Het volk Israël wist bijvoorbeeld op dat moment nog niet dat het voorhangsel, hoe massief, groot en dik het ook was, een keer zou scheuren van boven naar beneden (Matt. 27:51). Met andere woorden op bovennatuurlijke wijze. Er was geen mens bij betrokken.

📖 Matt. 27:51 En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde in tweeën, van boven tot beneden; de aarde beefde en de rotsen scheurden;

En dit voorhangsel scheurde nadat Jezus Christus was overleden aan het Kruis van Golgotha.

Ook dat was weer een fase in het plan van God Almachtig.

Dat God Almachtig Zelf naar de mensen toekwam (al in de ark des verbonds in de Tabernakel), maar nu ***in*** de Persoon van Jezus Christus.

Dat God Almachtig Zelf de verzoening tussen Hem en de mens tot stand heeft gebracht door het voorhangsel te scheuren waardoor iedere Israëliet zicht had op het Heilige der Heilige.

Want dát is de bedoeling van God Almachtig, dat de ***hele*** mensheid gered wordt en dat de ***hele*** mensheid God Almachtig in Jezus Christus zal aannemen.

Maar nogmaals: in Gods volgorde. Eerst het twee-stammenrijk van de Israëlieten, dan het tien-stammenrijk van de Israëlieten en dan de ***hele*** mensheid.

Op dit punt in de geschiedenis van Ex. 26, sta ik nog maar aan het begin van Gods plan. En dat is dat God Almachtig zich uit de *zonen Gods* die al bij Hem waren voordat de aarde geschapen werd, het volk Israël geformeerd heeft tot Zijn eigendom (Ps. 135:4, Deut. 7:6).

📖 Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom

📖 Deut. 7:6 Want u bent een heilig volk voor de HEERE, uw God. De HEERE, uw God, heeft ú uitgekozen uit alle volken op de aardbodem om voor Hem tot een volk te zijn dat Zijn persoonlijk eigendom is.

De bedoeling is dat dit volk Israël, Gods eigendom, voorbereid en opgeleid wordt om straks de hele mensheid op te leiden tot de volmaakte kennis van God Almachtig ***in*** Jezus Christus.

En op weg daar naar toe zal straks God Almachtig ***in*** Jezus Christus naar deze aarde komen om die opleiding van Gods volk Israël Zelf ter hand te nemen. Dit gebeurde toen Jezus Christus voor de eerste keer hier op aarde was.

Uit de Bijbel weet ik dat de Israëlieten uit het twee-stammenrijk, de Joden, juist Jezus Christus hebben afgewezen.

Maar het twee-stammenrijk is maar één zesde gedeelte van het volk Israël zoals God Almachtig dit tot Zijn eigendom genomen heeft.

Vijf zesde gedeelte van het volk Israël is in ±722 voor Christus verbannen naar Babylon en heeft zich daar vermengd met de lokale bevolking. En in de eeuwen daarna is deze bevolking over de hele wereld uitgegaan, niet meer wetende dat zij afstammen van het volk Israël.

Daarom is door het lijden van Jezus Christus het Evangelie juist de hele wereld ingebracht om eerst dit vijf zesde gedeelte van het volk Israël kennis te laten maken met het Evangelie. Zodat zij teruggaan naar Israël om zich daar te herenigen met het twee-stammenrijk.

Dat is ook de reden dat het Evangelie van Jezus Christus aan de hele wereld verkondigd moet worden, want niemand weet waar dit vijf zesde gedeelte van het volk Israël gebleven is. En sterker nog; zij zelf weten het ook niet.

Het enige dat ik weet is dat op dit moment ***die*** mensen God Almachtig ***in*** Jezus Christus aannemen, die daarvoor geroepen zijn door God (Ef. 1:4).

En als dát getal van die geroepenen vol zal zijn, als het volk Israël het herenigde volk Israël zal zijn (de Joden én de wedergeboren Christenen samen), dat zij door God Almachtig Zelf ***in*** Jezus Christus Persoonlijk opgeleid zullen worden om naar de volgende fase te gaan.

En dat is de redding van de ***hele*** mensheid. Van iedereen die in de hemel is. Van iedereen die op de aarde. En van iedereen die onder de aarde is (Fil. 2:10-11).

Conclusie:

- Gods zonen waren met God Almachtig in de hemel vóór de totstandkoming van deze wereld. (Job 1:6, Job 2:1);
- Na de zondeval van de mens, toen er een breuk kwam tussen God Almachtig en de mens zijn Gods zonen op deze aarde gekomen in het volk Israël, als eerste mijlpaal op weg naar herstel en verzoening tussen God en de mensen (Gen. 6:2, Gen. 6:4);
- Maar het volk Israël faalde, en is gesplitst in een twee en een tien-stammenrijk. (II Kron. 10:16-17). Maar Gods plan ging door;
- Uit het twee-stammenrijk, uit de stam Juda is God Almachtig ***in*** Jezus Christus Zelf naar deze wereld gekomen om de opleiding van Zijn volk Israël Persoonlijk ter hand te namen. Deze opleiding noem ik het Evangelie van Jezus Christus;
- Het Evangelie van Jezus Christus wordt aan de hele mensheid verkondigd, maar alleen diegenen die door God Almachtig voorbestemd zijn zullen dit Evangelie op dit moment aan kunnen nemen. (Rom. 11:8, Jes. 29:10). Zij zijn namelijk afstammelingen van het volk Israël zoals God Zich dat ten eigendom heeft gesteld.

📖 Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

📖 Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

📖 Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

📖 Gen. 6:4 In die dagen en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

📖 Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

📖 Job 2:1 Opnieuw was er een dag, toen de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam om zijn opwachting te maken bij de HEERE.

📖 II Kron. 10:16-17 Toen heel Israël zag dat de koning niet naar hen geluisterd had, gaf het volk de koning ten antwoord: Wat voor deel hebben wij aan David? Wij hebben geen erfelijk bezit met de zoon van Isaï. Ieder naar uw tenten, Israël! Zorg nu voor uw eigen huis, David!

- Als die opleiding klaar is van het herenigde volk Israël, komt Jezus Christus voor de tweede maal terug op deze aarde om samen met Zijn volk Israël de boeken te openen van elk mens dat geleefd heeft en dat leeft om hen te beoordelen naar hun werken. Dat zal een periode van duizend jaar in beslag nemen;
- Na die duizend jaar zal Jezus Christus Zich Zelf Persoonlijk vertoond hebben aan alle mensen. Aan allen die in de hemel zijn, aan allen die op de aarde zijn en aan allen die onder de aarde zijn. En *allen* zullen hun knieën buigen voor Jezus Christus en *allen* zullen getuigen dat Jezus Christus Heer der Heerscharen en Koning der Koningen is. Dat Jezus Christus God Almachtig is. (I Petr. 3:19-20)
- Dán zal Jezus Christus het koningschap teruggeven aan God de Vader. En dán zal de wereld met God Almachtig in harmonie leven zonder zonden, zonder verleidingen, zonder pijn, ziekte, rouw en dood. Want satan, de verwoester die God geschapen heeft om te verwoesten zal gebonden zijn met zijn trawanten, en zij zullen in de poel van zwavel en vuur geworpen worden en niemand zal ooit nog iets van hen vernemen. (I Kor. 15:24)

Is dát allemaal geen prachtig nieuws? Is dát niet het goede nieuws?

Als er nu iemand is die nieuwsgierig is geworden naar deze God Almachtig ***in*** Jezus Christus; als er nu iemand is die Hem wil volgen, maar totaal niet weet hoe, omdat hij zoveel verkeerds heeft gedaan: weet dan dit: Die mens ***is*** één van de geroepenen die God voorbestemd heeft om te geloven in Hem.

Waarom ben ik daar zo zeker van?

De wereld zal ***nooit*** naar Jezus Christus vragen; zal ***nooit*** in Hem geïnteresseerd zijn; zal zich ***nooit*** afvragen hoe zij een volgeling van Hem te kunnen worden. Want zij zijn op dit moment nog van satan. De wereld is van satan. Hij is de *'overste van deze wereld'*.

----------...----------

De Tabernakel zoals God Almachtig deze heeft laten bouwen door het volk Israël dat ben ik samen met alle andere wedergeboren Christenen.

Want zowel de ***ark van het verbond***, als de ***gouden tafel*** met de toonbroden als ***de gouden kandelaar*** staan in mij opgesteld.

Er is alleen geen onderscheid meer tussen de *voorhof*, *het heilige en het Heilige der Heilige.* Met andere woorden God Almachtig is openlijk zichtbaar. Zijn heerlijkheid is in mij zichtbaar en in al die andere wedergeboren Christenen.

En heel Israël ging naar zijn tenten. Maar wat betreft de Israëlieten die in de steden van Juda woonden, over hen bleef Rehabeam koning.

📖 Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

📖 Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

📖 I Petr. 3:19-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

📖 I Kor. 15:24 Daarna komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God en de Vader heeft overgegeven, wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft tenietgedaan

Daarom spreekt Paulus ook in II Kor. 6:16 dat ik een tempel ben van God Almachtig zijn. (I Kor. 3:16-17, I Kor. 6:19, II Kor. 6:16)

📖 *I Kor. 3:16 Weet u niet dat u Gods tempel bent en dat de Geest van God in u woont? Als iemand de tempel van God te gronde richt, zal God hem te gronde richten, want de tempel van God is heilig, en deze tempel bent u.*

📖 *I Kor. 6:19 Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent?*

📖 *II Kor. 6:16 Of welk verband is er tussen de tempel van God en de afgoden? Want u bent de tempel van de levende God, zoals God gezegd heeft: Ik zal in hun midden wonen en onder hen wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen Mijn volk zijn.*

Hoofdstuk 27

Het koperen brandofferaltaar
De voorhof
De olie voor de kandelaar

Ik wil hier nogmaals herhalen dat er veel goede boeken zijn geschreven over het onderwerp van de Tabernakel. Welke attributen daarin stonden, hoe ze gemaakt werden en waarom ze gemaakt werden.

Maar ook wil ik herhalen dat ik in *mijn mijmeringen* niet uit ben om een Bijbelgetrouwe reconstructie van de Tabernakel neer te zetten. Dus ik laat al die Bijbelverzen over afmetingen, kleuren, constructiemethoden en noem maar op voor wat het is.

In *mijn mijmeringen* probeer ik voor mijzelf antwoorden te vinden wat de betekenis voor vandaag de dag is van wat beschreven staat in deze hoofdstukken.

Zo heb ik de ark van het verbond aan God Almachtig Zelf kunnen koppelen.

Zo heb ik de gouden tafel met de toonbroden aan Jezus Christus kunnen koppelen.

Zo heb ik de gouden kandelaar aan de Heilige Geest kunnen koppelen. (zie voorgaande hoofdstukken).

Ik heb de Tabernakel aan mijzelf kunnen koppelen omdat ik een tempel van God Almachtig ben.

Daar waar God Almachtig in die tijd in de Tabernakel woonde, of in de tempel later, woont God nu in mij en alle wedergeboren Christenen; ik ben nu een tempel van God Almachtig geworden.

De belangrijkste les hierin is dat God Almachtig niet dichterbij kan komen dan dat Hij nu is, want Hij woont in elke wedergeboren Christus. Omdat elke wedergeboren Christen een nazaat is van het volk Israël zoals God Zich dat ten eigendom heeft gemaakt.

Als ik de geschiedenis lees in het O.T. waar de bouw van de Tabernakel en al haar attributen een belangrijk onderdeel in is, dan lees ik de weg die God Almachtig is gegaan met de mensen.

In het O.T. wandelde God Almachtig met de mens in de Hof van Eden (Gen. 3:8).

📖 Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag. Toen verborgen Adam en zijn vrouw zich voor het aangezicht van de HEERE God te midden van de bomen in de hof.

Door de zondeval is er een onoverkomelijke afstand gekomen tussen God Almachtig en de mensen.

Vanaf het moment dat het volk Israël op bovennatuurlijke wijze uit Egypte werd geleid, lees ik dat God Almachtig steeds dichterbij de mensen komt. Vanuit de wolkkolom overdag en de vuurkolom 's-nachts tot de wolk die de berg Horeb bedekte tot de ark van het verbond in de Tabernakel.

De Tabernakel waar het hele volk Israël volgens Gods plan omheen gelegerd was in de tijd dat zij door de woestijn trokken naar het beloofde land. (Num. 2)

----------...----------

Dan begint hoofdstuk 27 met de opdracht die God Almachtig geeft aan Mozes om een koperen brandofferaltaar te maken.

Als ik hetzelfde aantal centimeters neem voor een el als ik ook gebruikt hebt bij de ark van het verbond en de gouden tafel voor de toonbroden, dan was dit brandofferaltaar van behoorlijke afmetingen. Namelijk vijf el breed, vijf el lang en drie el hoog. Oftewel twee meter tachtig lang, twee meter tachtig breed en één meter acht en zestig hoog.

Maar er valt mij wel iets op bij dit altaar. Allereerst dat het weer van acaciahouten planken gemaakt moest worden. Het acaciahout dat eigenlijk helemaal niet geschikt is voor het maken van meubelstukken. Dus dit moet een heel karwei geweest zijn om hier mooie rechte planken van te maken.

Het tweede dat mij opvalt is dat het acaciahout met koper overdekt moet worden. Waarom mag dit altaar niet met goud overdekt worden? Het kan niet aan de smelttemperatuur liggen van goud want dit is 1064^0 terwijl de smelttemperatuur van koper 1085^0 is.

Het is misschien een rare vergelijking maar als ik na een avondje barbecueën zie hoe heet mijn barbecue is dan vraag ik mij af of dit de smelttemperatuur van koper niet te boven gaat. Het brandofferaltaar is wel een stukje groter en moest ook complete offerdieren aan kunnen.

Het derde dat mij opvalt is het enorme gewicht dat dit brandofferaltaar gehad moet hebben. Ik weet niet hoe dik de acaciaplanken zijn geweest maar als je de afmeting leest en dan ook nog het rooster van die afmeting dan moet het een enorm gewicht zijn geweest.

Ik las ergens dat er vanuit gegaan werd dat een volwassen man ongeveer 25 kg zou kunnen dragen. Voor het dragen van dit altaar waren minimaal vier mensen nodig, dus zou het altaar minimaal 100 kg hebben gewogen. Ik kan mij echter ook voorstellen dat het altaar door acht of misschien wel twaalf mannen werd gedragen.

----------,----------

Wat is de lijn naar vandaag de dag. Wat heeft het brandofferaltaar te betekenen voor mij.

Om die vraag te kunnen beantwoorden was het voor mij belangrijk om te weten wat ***het doel*** was van het brandofferaltaar. En dat is het offeren van dieren voor God Almachtig.

Maar dit waren verschillende soorten offers.

Brandoffers en slachtoffers, waarbij de Israëlieten hun zonden beleden voor God Almachtig.

Maar ook dank en vredeoffers, waarbij de Israëlieten hun dank aan God Almachtig uitspraken over wat met hen gebeurd was.

Als je dan die verschillende offers bekijkt dan kom ik toch al snel bij Jezus Christus terecht.

Want Jezus Christus is het Offerlam geworden in plaats van al die dieren die geofferd moesten worden. Maar ook het Offerlam Jezus Christus had dezelfde betekenis als al die offers. En dat was dat er bloed moest vloeien om vergeving te krijgen.

Dat was overigens ook de reden voor mij dat het brandofferaltaar met koper overdekt moest worden en niet met goud. Want wat op het brandofferaltaar geofferd werd was niet zuiver. Het waren immers de zonden van de Israëlieten die op het altaar voor God Almachtig beleden werden.

De dieren zijn alleen maar een symbolische invulling. Want eigenlijk hadden de mensen zelf hun leven moeten geven. Want overtreding van de wet van God Almachtig leidde tot de doodstraf. De wet bepaalt dat overtreding van de wet lijdt tot straf.

Dat is niet zo vreemd, want dat is in het Nederlandse rechtssysteem net zo.

Ik heb daar al eerder over geschreven in deze mijmeringen im de vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pag. 9-12.

Dit thema samen met wie de Eerstelingen en de Ambassadeurs van het Koninkrijk van God zijn (pag. 41-47) vormen voor mij de kern van het Evangelie van Jezus Christus, en wat het plan van God Almachtig is.

----------,----------

Dat alles is voor mij zichtbaar geworden in het koperen brandofferaltaar dat Mozes moest maken voor de Tabernakel. Het brandofferaltaar is één grote profetie naar Jezus Christus toe.

Wat ben ik rijk dat ik de Bijbel heb.

De Israëlieten in die tijd van Mozes hadden die Bijbel niet.

----------,----------

Dan wordt aan Mozes opdracht gegeven hoe de voorhof van de Tabernakel gemaakt moet worden.

Eigenlijk heb ik altijd gedacht dat de voorhof een onderdeel van de Tabernakel was, maar als ik dit zo lees lijkt het wel alsof het een los onderdeel was, terwijl ook de voorhof tot de heilige plaats van de Tabernakel of tempel werd gerekend.

In de voorhof mochten alleen Israëlieten komen die ceremonieel rein waren. Het was dus niet een plaats voor heidenen of mensen die niet tot Gods volk Israël behoorden. En in de tijd van Jezus Christus waren dit alleen de Joden, het twee-stammenrijk van het volk Israël.

Het was nog niet de tijd dat het Evangelie voor alle mensen bereikbaar was, en dat moest zo gebeuren omdat dit Gods plan was dat in Zijn volgorde uitgevoerd moest worden.

De voorhof deed niet alleen dienst als offerplaats, maar was ook de plaats waar de Israëlieten hun gebeden konden opzenden naar God Almachtig. Want het koperen brandofferaltaar stond in de voorhof.

Als het gaat om Gods plan met deze wereld dan kijk ik wel eens naar de voorhof als het voorportaal van de hemel, zoals Sadhu Sundar Singh dit beschrijft in zijn boekje *'En hij zag de hemel'*. Een plaats waar ik als mens als het ware eerst gereinigd moet worden voordat ik met God Almachtig verenigd kan worden. Juist ook omdat in de voorhof de offers gebracht werden als schuldoffer, brand en slachtoffers. In de voorhof werden de zonden beleden aan God.

Maar zoals in het voorgaande al beschreven symboliseert het brandofferaltaar het verzoeningswerk dat Jezus Christus heeft volbracht aan het Kruis van Golgotha en in Zijn opstanding.

Maar feit blijft staan dat ook vandaag de dag de mens alleen tot God Almachtig kan naderen en gemeenschap met Hem kan hebben als die mens gereinigd is. Nu niet meer door het brengen van offers, maar nu door het belijden van zonden en het aannemen van God ***in*** Jezus Christus. (I Joh. 1:9)

Wat dat aangaat kan ik het bekeringswerk, dat overigens alleen door de Heilige Geest tot stand kan worden gebracht, vergelijken met de voorhof van de Tabernakel. (Joh. 16:7-8)

Omdat het bekeringswerk door de Heilige Geest een heilig werk is was ook de voorhof van de Tabernakel en later de tempel een heilige plaats. Dus eigenlijk kan ik zeggen dat de voorhof de werkplaats was van de Heilige Geest en van Jezus Christus.

----------,----------

In de tijd van de Tabernakel en de tempel mochten de Israëlieten nooit in het heilige komen en al helemaal niet in het Heilige der Heilige. Beide plaatsen waren afgeschermd door het voorhangsel.

Het voorhangsel tussen het heilige en het Heilige der Heilige scheurde destijds (vanzelf) van boven naar beneden, als teken dat de weg naar God Almachtig open was voor de priesters. (Matt. 27:51)

En die priesters, dat zijn de wedergeboren Christenen. Dat is het bekeerde volk Israël, want zij worden een priesterlijk geslacht, een heilige natie genoemd en Gods eigendom. (I Petr. 2:9, Openb. 5:10, Openb. 1:6).

Conclusie: De mens als zondaar komt eerst de voorhof binnen, belijdt daar zijn zonden en neemt God Almachtig ***in*** Jezus Christus aan. Jezus Christus is het Offerlam dat de zonden wegneemt (Joh. 1:29).

Door dat offer wordt die mens een priester van God Almachtig, behorend tot het priesterlijk geslacht, waardoor hij toegang heeft tot het heilige. In het heilige wordt de priester ge en vervuld met de Heilige Geest en mag Hij eten van het *'Brood des Levens.'*

Doordat het voorhangsel tussen het heilige en het Heilige der Heilige weg is, mag de priester (dus de wedergeboren Christen) komen tot het aangezicht van God Almachtig, welke weergegeven wordt door de ark van het verbond.

📖 I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

📖 Joh. 16:7-8 Maar Ik zeg u de waarheid: Het is nuttig voor u dat Ik wegga, want als Ik niet wegga, zal de Trooster niet naar u toe komen; maar als Ik heenga, zal Ik Hem naar u toe zenden. En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel:

📖 Matt. 27:51 En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde in tweeën, van boven tot beneden; de aarde beefde en de rotsen scheurden;

📖 I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

📖 Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

📖 Openb. 1:6 en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen

📖 Joh. 1:29 De volgende dag zag Johannes Jezus naar zich toe komen en hij zei: Zie het Lam van God, Dat de zonde van de wereld wegneemt!

Van de mens wordt maar één ding gevraagd: Om zich over te geven aan God Almachtig, door Zich te laten reinigen door Jezus Christus.

Ik kan proberen andere mensen tot bekering te brengen, maar dit is een nutteloze zaak. Ik mag en kan het Evangelie van Jezus Christus vertellen, maar uiteindelijk is het de Heilige Geest die mensen tot bekering brengt, en wel die mensen die God Almachtig daarvoor aangewezen heeft. Tenminste op dit moment.

----------,----------

Wat een rijk Evangelie heb ik, en dat dit op deze wijze door de Tabernakel heen zichtbaar is geworden.

Elke keer als ik hierover mijmer kan ik God Almachtig alleen maar bedanken dat ik in deze tijd mag leven. Een tijd waarin God Zich geopenbaard heeft in de Bijbel. Want elke keer bedenk ik mij weer dat de Israëlieten uit de tijd van Mozes deze Bijbel ***niet*** hadden en dat zij geen weet hadden van wat God ***in*** Jezus Christus allemaal zou gaan doen.

Ik ben een bevoorrecht mens. Laat ik mij dat altijd bewust zijn.

----------,----------

Als laatste wordt in dit hoofdstuk de olie van de gouden kandelaar beschreven. (zie ook hoofdstuk 25:31-40). Dat deze olie gemaakt moest worden uit gestoten olijven. Zuiver dus.

De priesters Aäron en zijn zonen moesten ervoor zorgen dat deze kandelaar altijd bleef branden. Dat er altijd genoeg olie was en dat de lamp dus altijd zou blijven branden.

Nu heb ik hiervoor al beschreven dat met deze olie de Heilige Geest bedoeld wordt. Maar nu wordt hier ook gezegd dat de priesters ervoor moeten zorgen dat de lamp brandend blijft.

En dat die priesters vandaag de dag de wedergeboren Christenen zijn. Gods volk als nazaten van het volk Israël.

Dat zegt dus dat ik het werk van de Heilige Geest kan verstoren, kan vertragen of bevorderen.

Het ligt aan mijn instelling. Als ik lauw wordt wat het Evangelie van Jezus Christus betreft, en niet meer de werken doe die God Almachtig van te voren heeft voorbereid, dan verstoor ik of vertraag ik het werk van de Heilige Geest. Dan zal de lamp van het Evangelie niet rijkelijk en overvloedig Zijn licht kunnen geven.

Als ik als Christen het Evangelie van Jezus Christus niet (meer) laat horen, en ik weet dat *'geloven'* uit het horen komt (Rom.10:17), dan kan de Heilige Geest dus ook niemand meer tot bekering brengen.

📖 Rom. 10:17 Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

Ik als Christen heb dus een enorme invloed (en verantwoordelijkheid) op het tempo waarin het plan van God Almachtig uitgevoerd wordt. Waarin de redding van de mensheid uitgevoerd wordt. En nogmaals: laat ik mij dat bewust zijn, voor altijd.

Ik zoud God Almachtig ***in*** Jezus Christus ernstig tekort doen door het Evangelie van Jezus Christus voor mij zelf te houden.

Het Evangelie van Jezus Christus is juist voor andere mensen, zodat zij ook de mogelijkheid krijgen om zich te laten reinigen, en aangenomen te worden door God de Almachtige ***in*** Jezus Christus.

Dat is ook wat Jezus Christus bedoelt in Zijn gelijkenis van de '*talenten*' in Matt. 25 en de gelijkenis van de *'tien slaven en de tien ponden'* in Luk. 19:11-27.

De gelijkenis van de talenten uit 📖 Matt. 25:14-30

Want het is als iemand die naar het buitenland ging, zijn eigen dienaren bij zich riep en hun zijn bezittingen toevertrouwde. En aan de één gaf hij vijf talenten, aan de ander twee en aan de derde één, ieder naar zijn bekwaamheid, en hij reisde meteen weg.

Hij die de vijf talenten ontvangen had, ging weg en handelde daarmee en hij verdiende vijf andere talenten erbij. Evenzo verdiende degene die de twee talenten ontvangen had, er nog twee bij. Maar hij die het ene ontvangen had, ging weg en groef een gat in de grond en verborg het geld van zijn heer.

Na lange tijd kwam de heer van die dienaren terug en hield afrekening met hen.

En degene die de vijf talenten ontvangen had, kwam en bracht nog vijf talenten bij hem, en hij zei: Heer, vijf talenten hebt u mij gegeven; zie, nog vijf talenten heb ik aan winst gemaakt. Zijn heer zei tegen hem: Goed gedaan, goede en trouwe dienaar, over weinig bent u trouw geweest, over veel zal ik u aanstellen; ga in, in de vreugde van uw heer.

En degene die de twee talenten ontvangen had, kwam ook naar hem toe en zei: Heer, twee talenten hebt u mij gegeven, zie, twee andere talenten heb ik aan winst gemaakt. Zijn heer zei tegen hem: Goed gedaan, goede en trouwe dienaar, over weinig bent u trouw geweest, over veel zal ik u aanstellen; ga in, in de vreugde van uw heer.

Maar hij die het ene talent ontvangen had, kwam ook en zei: Heer, ik wist dat u een streng man bent, omdat u maait waar u niet gezaaid hebt, en inzamelt van de plaats waar u niet gestrooid hebt. En ik ben bevreesd weggegaan en heb uw talent verborgen in de grond; zie, hier hebt u het uwe. Maar zijn heer antwoordde en zei tegen hem: Slechte en luie dienaar, u wist dat ik maai waar ik niet gezaaid heb en van de plaats inzamel waar ik niet gestrooid heb. Dan had u mijn geld aan de bankiers moeten geven, en ik zou bij mijn komst het mijne met rente teruggekregen hebben.

Neem daarom het talent van hem af en geef het aan hem die de tien talenten heeft.

Want ieder die heeft, aan hem zal gegeven worden, en hij zal overvloedig hebben; maar van hem die niet heeft, van hem zal afgenomen worden ook wat hij heeft.

En werp de onnutte dienaar uit in de buitenste duisternis; daar zal gejammer zijn en tandengeknars.

De gelijkenis van de tien slaven en de tien ponden uit
🕮 Luk. 19:11-27

Terwijl zij nu dit alles hoorden, sprak Hij een gelijkenis uit, die Hij eraan toevoegde omdat Hij dicht bij Jeruzalem was en zij dachten dat het Koninkrijk van God onmiddellijk zou aanbreken.

Hij zei dan: Een zeker mens van hoge geboorte reisde naar een ver land om voor zich een koninkrijk in ontvangst te nemen en daarna terug te keren.

En hij riep zijn tien dienaren, gaf hun tien ponden en zei tegen hen: Doe daarmee zaken totdat ik terugkom. En zijn burgers haatten hem en stuurden hem een gezantschap na om te zeggen: Wij willen niet dat deze man koning over ons zal zijn.

En het gebeurde, toen hij teruggekomen was, nadat hij het koninkrijk in ontvangst had genomen, dat hij zei dat men die dienaren aan wie hij het geld gegeven had, bij hem zou roepen om te weten wat ieder met het zakendoen aan winst had gemaakt.

Toen verscheen de eerste en zei: Heer, uw pond heeft tien ponden winst opgeleverd. En hij zei tegen hem: Goed gedaan, goede dienaar! Wees, omdat u in het minste trouw bent geweest, machthebber over tien steden.

Toen kwam de tweede en zei: Heer, uw pond heeft vijf ponden opgeleverd. En hij zei ook tegen hem: En u, wees machthebber over vijf steden.

En een ander kwam en zei: Heer, zie uw pond, dat ik had weggelegd in een zweetdoek. Want ik was bevreesd voor u, omdat u een streng mens bent. U neemt wat u niet uitgezet hebt en u maait wat u niet gezaaid hebt.

Maar hij zei tegen hem: Uit uw eigen mond zal ik u oordelen, slechte dienaar. U wist dat ik een streng mens ben en dat ik neem wat ik niet uitgezet heb, en maai wat ik niet gezaaid heb. Waarom hebt u mijn geld dan niet bij de bank in bewaring gegeven? Dan zou ik het ook bij mijn komst met rente hebben kunnen opeisen.

En hij zei tegen hen die bij hem stonden: Neem dat pond van hem af en geef het aan hem die de tien ponden heeft.

Zij zeiden dan tegen hem: Heer, hij heeft al tien ponden.

Want ik zeg u dat aan eenieder die heeft, gegeven zal worden. Maar van hem die niet heeft, zal ook afgenomen worden wat hij heeft. Maar deze vijanden van mij, die niet wilden dat ik koning over hen zou zijn, breng ze hier en sla ze hier voor mijn ogen dood.

Hoofdstuk 28

De priesterkleding
De efod
De borsttas
Het bovenkleed van de efod
De gouden plaat
De overige heilige kleding

De hoofdstukken 26 en 27 van het Bijbelboek Exodus gingen over de Tabernakel en de belangrijkste attributen daarin. En zoals ik al aangaf vergelijk ik die hoofdstukken met wie God Almachtig is. Zo vergeleek ik de ***ark van het verbond*** met God de Vader, de ***gouden tafel*** met de toonbroden vergeleek ik met Jezus Christus en de ***gouden kandelaar*** vergeleek ik met de Heilige Geest.

Daar waar het in hoofdstuk 26 ging om een beschrijving van de belangrijkste drie attributen van de Tabernakel, ging het in hoofdstuk 27 over de Tabernakel zelf.

In mijn beleving komen God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest in hoofdstuk 27 in de beschrijving van de Tabernakel bij elkaar, wat ik samenvat met die tekst uit Deut. 6:4 '*Hoor Israël, uw God is één*'.

Maar hier in hoofdstuk 28 wordt een beschrijving gegeven van de (hoge)priesters die gaan dienen voor God Almachtig als vertegenwoordigers bij God van het volk Israël. En andersom natuurlijk. Want de priesters zijn ook de mensen die de woorden van God kregen die God wilde dat het volk Israël die zouden horen.

Om maar gelijk met de deur in huis te vallen, het gaat hierbij om de wedergeboren Christen van vandaag de dag; het gaat hier óók over mij. Want iedereen die Zijn hart aan God Almachtig ***in*** Jezus Christus heeft gegeven, behoort bij het koninklijk priesterlijk geslacht (I Petr. 2:9, Openb. 5:10, Openb. 1:6). Dus vandaag de dag ben ik een zoon van Aäron.

📖 *Deut. 6:4 Luister, Israël! De HEERE, onze God, de HEERE is één!*

📖 *I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,*

📖 *Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.*

📖 *Openb. 1:6 en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.*

Was er in het O.T. nog een hogepriester nodig (Aäron) om leiding te geven aan de priesters (uit het geslacht Levi) en om eens per jaar in het ***Heilige der Heilige*** bij de ark van het verbond verzoening af te smeken bij God Almachtig, voor de zonden van het volk Israël, en om door middel van de urim en tummim Gods beslissing in bepaalde zaken te horen; in het N.T. is die taak weggelegd voor Jezus Christus.

Of te wel: God Almachtig neemt Zelf het Hogepriesterschap waar ***in*** Jezus Christus.

Jezus Christus staat in rechtsreeks contact met God Almachtig. Zij zijn één (Joh. 10:30). Aan de andere kant staan de priesters in rechtstreeks contact met de mensen van de wereld.

📖 Joh. 10:30 Ik en de Vader zijn één.

Al hoewel zij afgezonderd zijn (geheiligd) tot priesters zijn zij mensen van vlees en bloed en als zodanig zijn zij één met hen.

God in de hemel

Jezus Christus Hogepriester

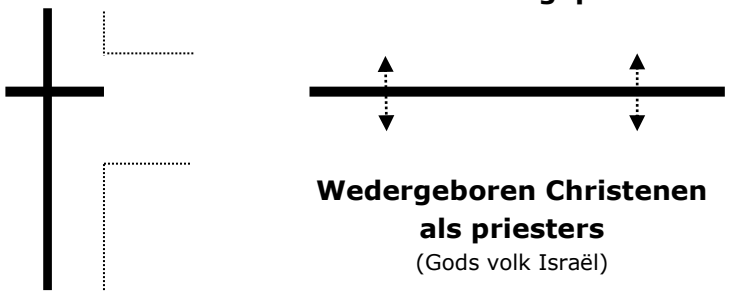

Wedergeboren Christenen als priesters
(Gods volk Israël)

De mensen in deze wereld

Het bovenstaande schemaatje kan Nieuw Testamentisch misschien wel verbazing opwekken, maar ik geloof dat dit niet anders is dan wat God Almachtig aan Mozes vertelde in Ex. 19:12-13; dat het volk Israël de berg Horeb niet mocht beklimmen, ja zelfs niet mocht aanraken. Alleen Mozes mocht opgaan tot God.

📖 Ex. 19:12-13 U moet voor het volk een grens stellen rondom de berg door te zeggen: Wees op uw hoede dat u de berg niet beklimt of ook maar de voet ervan aanraakt. Ieder die de berg aanraakt, zal zeker gedood worden. Geen hand mag hem aanraken, want hij zal zeker gestenigd of met pijlen doorschoten worden. Of het nu een dier of een mens is, hij mag niet blijven leven. Pas als de ramshoorn een lang-gerekte toon laat horen, mogen zíj de berg beklimmen.

Vandaag de dag heb ik te maken met de wereld. De mensen die God Almachtig ***in*** Jezus Christus hebben afgewezen en niets met Hem te maken willen hebben. Zij kunnen en mogen niet tot God naderen omdat zij zondig en onheilig zijn.

Maar als er mensen in de wereld zijn die door het horen van het Evangelie (door de priesters verteld), God Almachtig ***in*** Jezus Christus aannemen, dan kan dit niet anders dan door het offer dat Jezus Christus als Hogepriester aan het kruis van Golgotha gebracht heeft. Vandaar dat het kruis in het schema ook centraal staat.

📖 I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

Kunnen mensen dan niet rechtstreeks tot God Almachtig komen?

Jawel. Als zij God Almachtig ***in*** Jezus Christus hebben aangenomen, behoren zij ook tot het koninklijk priestergeslacht waar Petrus over spreekt in I Petr. 2:9. En omdat Jezus Christus en God de Vader één zijn is er dat directe contact.

Moeilijk te begrijpen?

📖 Joh. 16:13 13 Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen

Neen, want de Heilige Geest legt het Zelf uit en wel op een wijze dat het voor iedereen die dat wil duidelijk is. (Joh. 16:13)

Als het in dit hoofdstuk 28 dus gaat over de priesters, (wat zij bijvoorbeeld aan kleding aan hebben) dan gaat het direct over mij als wedergeboren Christen.

----------,----------

God Almachtig zegt ten eerste dat Mozes, Aäron en zijn zonen uit het midden van het volk Israël moet halen, om God Almachtig te dienen.

Ze worden als het ware apart gezet voor dat doel. En als je weet dat het woord heiligen *'apart gezet'* betekent, dan worden Aäron en zijn zonen hier dus geheiligd.

📖 Ex. 6:22 Aäron nam Eliseba, dochter van Amminadab en zuster van Nahesson, voor zichzelf tot vrouw. Zij baarde hem Nadab en Abihu, Eleazar en Ithamar.

Overigens worden voor de tweede maal hier de zonen van Aäron genoemd, Nadab, Abihu, Eleazar en Ithamar.

📖 Num. 2:3 Zij dan die hun kamp opslaan in oostelijke richting, waar de zon opkomt, vallen onder het vaandel van het kamp van Juda, ingedeeld naar hun legers. De leider nu van de nakomelingen van Juda was Nahesson, de zoon van Amminadab.

Zij zijn geboren uit de vrouw van Aäron, Eliseba (Ex. 6:22), die een dochter was van Amminadab.

Deze vader van Eliseba was uit de stam van Juda (Num. 2:3), want als de zoon van Amminadab uit de stam van Juda was, dan was de vader Amminadab natuurlijk ook uit de stam van Juda.

Waarom beschrijf ik dit zo uitgebreid?

Levi was de stam in het volk Israël die de priesters en de hogepriesters leverde. Aäron was de eerste hogepriester.

Aäron en zijn zonen waren aangewezen door God Almachtig om tussen God en de mensen te staan, om offers te brengen aan God namens de mensen, en om één maal per jaar het Heilige der Heilige binnen te gaan om daar offerbloed op het verzoendeksel van de ark van het verbond te sprenkelen als teken van vergeving en verzoening dat God de mensen gaf voor hun zonden.

Nu zijn de dierenoffers vervangen door het éénmalige offer dat Jezus Christus heeft gebracht aan het Kruis van Golgotha.

Toen Hij stierf scheurde het voorhangsel in de tempel dat tussen het heilige en het Heilige der Heilige hing (Matt. 27:51), waardoor de mensen nu zélf tot God Almachtig ***in*** Jezus Christus kunnen komen en niet eerst via een menselijke hogepriester.

Je zou logischerwijs kunnen bedenken dat Jezus Christus als Hogepriester (o.a. Hebr. 4:14) een nazaat zou zijn uit de stam van Levi, uit het priestergeslacht. Maar dit is niet zo, want Jezus Christus kwam uit de stam van Juda (Hebr. 7:14)

Ik vind het niet zomaar toevallig dat Aäron uit de stam van Levi getrouwd was met Eliseba, de dochter van Amminadab ***uit de stam van Juda.***

📖 Matt. 27:51 En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde in tweeën, van boven tot beneden; de aarde beefde en de rotsen scheurden;

📖 Hebr. 4:14 Nu wij dan een grote Hogepriester hebben, Die de hemelen is doorgegaan, namelijk Jezus, de Zoon van God, laten wij aan deze belijdenis vasthouden.

📖 Hebr. 7:14 Het is immers overduidelijk dat onze Heere van Juda afstamt, over welke stam Mozes niets gezegd heeft in verband met het priesterschap.

----------,----------

Mozes roept Aäron en zijn zonen dus uit het midden van het volk Israël. En dan zegt God Almachtig in Ex. 28:2 dat het vol Israël kleding voor hen moeten maken om hen *'waardigheid en aanzien'* te geven.

📖 Ex. 28:2 Dan moet u voor uw broer Aäron geheiligde kleding maken om hem waardigheid en aanzien te geven.

In mijn HSV Bijbel staat als voetnoot dat hiermee bedoeld wordt dat de Israëlieten kleding moesten maken voor de (hoge)priester *'tot heerlijkheid en sieraad'*. En dat laatste kom ik ook tegen in de grondtekst. Waarom dit dan niet in de tekst staat is mij een raadsel.

Waarom vind ik dit zo belangrijk?

Als ik woorden als *'waardigheid en aanzien'* lees, dan vertaal ik dit naar het volk Israël toe. Het volk Israël moet Aäron en zijn zonen waardigheid geven en aanzien. Aäron en zijn zonen worden dus als het ware ***boven*** het volk Israël gesteld.

Als ik echter de grondtekst lees dan gaat het in mijn idee erover hoe ***God Almachtig*** de (hoge)priester ziet, namelijk dat zij tot heerlijkheid en als een sieraad ***voor Hem*** Zelf zijn.

Het bovenstaande hoeft geen tegenstrijdigheid in zich te hebben. Want als je het schema op pag. 376 ziet, dan is die (hoge)priester inderdaad boven het volk verheven en is hij inderdaad voor God tot Zijn *'heerlijkheid en sierraad'*

Betekent dit dat de tegenwoordige priester (de wedergeboren Christen) zich mag verheffen boven de mensen van de wereld?

Absoluut niet.

Jezus Christus is de Leider van de priesters. En als de Leider van de priesters zegt dat Hij niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, dan geeft dit gelijk de opdracht van de priesters weer (Wie oren heeft, die hore het). (Matt. 20:28).

In alles moet het functioneren van de hedendaagse priesters leiden tot één doel: het verheerlijken van God almachtig ***in*** Jezus Christus. (Matt. 9:8, Joh. 11:4).

----------,----------

God Almachtig geeft Mozes opdracht dat de Israëlieten kleding moeten maken voor Aäron en zijn zonen: een borsttas, een efod, een bovenkleed, een onderkleed, een tulband en een gordel.

Wat mij hierbij opvalt is wat in Ex. 28:3 staat; dat deze priesterkleding niet gemaakt wordt door *'gewone'* Israëlieten. Alleen mensen die wijs van hart zijn en die God Almachtig met een geest van wijsheid vervuld heeft, die mogen aan de kleding van priesters werken.

Dat is namelijk een heel groot verschil tussen het O.T. en het N.T. De Heilige Geest werd in het O.T. wel vaker aan één of een beperkt aantal mensen gegeven om een bepaalde opdracht te vervullen.

Neem bijvoorbeeld Ex. 18:21 waar Mozes mensen moet uitzoeken, Godvrezende mensen, betrouwbare mannen die een afkeer hebben van winstbejag om recht te spreken over het volk Israël.

En in Num. 11:25 worden zeventig oudsten van het volk Israël gekozen op wie God Almachtig een deel van Zijn Geest, die op Mozes was, legde. En zo zijn er nog wel meer voorbeelden uit het O.T. te noemen.

📖 Matt. 20:28 zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor veeln.

📖 Matt. 9:8 Toen de menigten dit zagen, verwonderden ze zich en verheerlijkten God, Die zo'n macht aan de mensen gegeven had.

📖 Joh. 11:4 En toen Jezus dat hoorde, zei Hij: Deze ziekte is niet tot de dood, maar is er met het oog op de heerlijkheid van God, opdat de Zoon van God erdoor verheerlijkt wordt.

📖 Ex. 28:3 En ú moet spreken tot allen die wijs van hart zijn, die Ik met een geest van wijsheid vervuld heb, dat zij de kleding van Aäron moeten maken om hem te heiligen, zodat hij Mij als priester kan dienen.

📖 Ex. 18:21 Jij echter, jij moet daarnaast onder heel het volk omkijken naar bekwame mannen, godvrezende, betrouwbare mannen, die een afkeer hebben van winstbejag. Je moet leiders over duizend, leiders over honderd, leiders over vijftig en leiders over tien over hen aanstellen.

📖 Num. 11:25 Toen daalde de HEERE neer in de wolk en sprak tot hem, en Hij zonderde een deel af van de Geest Die op hem was, en droeg dat over op de zeventig mannen die oudsten. En het gebeurde, toen de Geest op hen rustte, dat zij profeteerden, maar daarna niet meer.

In het N.T. wordt de Heilige Geest ***aan iedereen*** gegeven die God Almachtig ***in*** Jezus Christus aanneemt. Maar ook hier wél met een doel, wél met een taak, namelijk om de werken te doen die God voor de grondlegging van de aarde al had bepaald dat die uitgevoerd moesten gaan worden. (Ef. 2:10).

📖 Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Van wedergeboren Christenen (hedendaagse priesters) mag verwacht en geëist worden dat zij wijs zijn, een hart van wijsheid hebben gekregen, Godvrezend zijn, betrouwbaar zijn en een afkeer van winstbejag.

----------,----------

Conclusie: Al hoewel de omstandigheden in de tijd van Mozes anders waren; al hoewel de mensen andere mensen waren in de tijd van Mozes; is de instelling van het priesterschap niet veranderd. In zoverre dat er geen mensen meer dienst hoeven te doen als hogepriester omdat God Almachtig Zelf ***in*** Jezus Christus de Hogepriester is geworden. In plaats van dat alleen het geslacht Levi priesters mocht leveren, is dit in de tijd ná Jezus Christus uitgebreid tot iedereen die daarvoor door God Almachtig geroepen is (Ef. 1:4). Omdat iedereen die God ***in*** Jezus Christus heeft aangenomen behoort tot het koninklijk priestergeslacht.

📖 Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

Dus: Als het gaat over de priesters in dit Bijbelboek dan worden daar vandaag de dag de wedergeboren Christenen mee bedoeld. Gods kinderen die voortkomen uit het volk Israël dat God Almachtig Zich Zelf ten eigendom heeft gemaakt. (Ps. 135:4, Deut. 7:6). En dit volk Israël heeft God gemaakt uit de *'zonen Gods*' die op verschillende plekken in de Bijbel worden genoemd worden.

📖 Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom

📖 Deut. 7:6 Want u bent een heilig volk voor de HEERE, uw God. De HEERE, uw God, heeft ú uitgekozen uit alle volken op de aardbodem om voor Hem tot een volk te zijn dat Zijn persoonlijk eigendom is.

Deze priesters in het O.T. waren herkenbaar aan hun kleding waaronder de efod waarover ik in het voorgaande al iets geschreven heb.

----------,----------

Nu wil ik niet gedetailleerd ingaan op hoe de diverse onderdelen van de kleding van de (hoge)priester gemaakt werden, in welke kleuren, met welke vormen en afbeeldingen. Het gaat er mij om wat deze kleding voor mij vandaag de dag te zeggen heeft.

Als eerste wil ik dan stilstaan bij ***de efod***.

Ik vergelijk de efod (qua uiterlijk) wel eens met van die veiligheidshesjes die kinderen aan hebben als zij naar school fietsen, of van verkeerswerkers die aan de weg werken of het verkeer regelen.

De efod bestond namelijk uit een voorstuk en een achterstuk dat bij de schouders bij elkaar kwam. En daar waar zij bij de schouders bij elkaar kwamen lag een grote onyxsteen, waarop de namen van de twaalf stammen van Israël gegraveerd waren. Zes namen op de ene steen en zes namen op de andere steen. En die stenen lagen in gouden kassen.

Die twee stenen waren ervoor bedoeld dat Aäron de zonen van Israël altijd bij zich had.

Dat is vandaag de dag niet anders. Of zou niet anders moeten zijn.

De zonen van Israël waren dus de mensen uit het volk Israël die bij een andere stam behoorden dan de stam van Levi, waar de priesters van afstamden.

Aäron en de priesters waren er voor het volk Israël. Voor het hele volk Israël. Dus de mensen uit de andere stammen waren als broeders en zusters van Aäron en de priesters.

Door de namen van die stammen in die stenen gegraveerd op zijn schouders mee te dragen, en ook nog eens als aparte edelsteen op de borsttas, gaf dus aan dat de hoge(priester) er niet voor zichzelf was, maar dat hij als vertegenwoordiger van al die mensen uit het volk Israël, vóór God Almachtig dienst deed.

Nu weer naar de dag van vandaag.

Ik heb dus al aangegeven dat de wedergeboren Christenen behoren tot het koninklijk priestergeslacht. Dat zij dus priesters in deze wereld zijn.

Hun eerste en allerbelangrijkste taak is die mensen te vertegenwoordigen voor God Almachtig. Mensen die God voor de grondlegging van deze wereld al geroepen heeft, maar die Hem nog niet hebben aangenomen in Jezus Christus.

Deze mensen moet de moderne priester op zijn hart dragen. Dat zij het Evangelie zullen horen en dat zij zich zullen bekeren tot God Almachtig ***in*** Jezus Christus.

Met andere woorden: laat de wedergeboren Christen van vandaag de dag alle twaalf stammen van het volk Israël op zijn hart dragen. Want zij zijn (onze) broeders en zusters.

Dat is dus méér dan het volk Israël dat wij vandaag de dag kennen. En om nog even in de herinnering te roepen hoe ik dit volk Israël zie, heb ik dat op pag. 41-47 beschreven onder het thema '*Eerstelingen en Ambassadeurs*'.

Juist ook voor de dag van vandaag moeten de wedergeboren Christenen bidden voor het herstel en de hereniging van het totale volk Israël. Het twee-stammenrijk ***én*** het verloren gewaande tien-stammenrijk.

Wedergeboren Christenen zijn onderdeel van dit volk Israël en het zou goed zijn dat wij dit volk Israël op ons hart meedroegen als zijnde onze broeders.

Psalm 122: Een pelgrimslied, van David.

> *Ik ben verblijd, wanneer zij tegen mij zeggen: Wij zullen naar het huis van de HEERE gaan! Onze voeten staan binnen uw poorten, Jeruzalem! Jeruzalem is gebouwd als een stad die hecht samengevoegd is.*
>
> *Daarheen trekken de stammen op, de stammen van de HEERE, naar de ark van de getuigenis van Israël, om de Naam van de HEERE te loven. Want daar staan de zetels van het recht, de zetels van het huis van David.*
>
> *Bid om vrede voor Jeruzalem, laat het goed gaan met hen die u liefhebben. Laat vrede binnen uw vestingwal zijn, rust in uw burchten. Omwille van mijn broeders en mijn vrienden spreek ik nu:*
>
> *Vrede zij in u! Omwille van het huis van de HEERE, onze God, zal ik het goede voor u zoeken.*

Bidt voor het volk Israël dat het snel herenigd mag worden waar Hos. 1:11 over spreekt. Want als die hereniging zal hebben plaatsgevonden, als het getal van Gods kinderen dat Hij Zich voor de grondlegging van deze wereld vol zal zijn; dan zal Jezus Christus op deze aarde terugkomen.

📖 *Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn*

Dán gaat de volgende fase van Gods reddingsplan met deze wereld verder.

----------,----------

Ik las ergens op internet dat die twee onyxstenen met daarin de namen van de twaalf zonen van Jakob ingegraveerd, een beeld was van God Almachtig Zelf Die de lasten en zorgen van Zijn volk op Zijn schouders meedroeg. (Jes. 9:6).

📖 *Jes. 9:6 Aan de uitbreiding van deze heerschappij en aan de vrede zal geen einde komen op de troon van David en over zijn koninkrijk, om het te grondvesten en het te ondersteunen door recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid. De na-ijver van de HEERE van de legermachten zal dit doen.*

Ook dat is een mooie gedachte. Maar in de context van de voorgaande hoofdstukken, denk ik toch dat deze laatste gedachte hier niet mee bedoeld wordt.

----------,----------

Een ander onderdeel van de priesterkleding dat mij altijd geïntrigeerd heeft, is ***de borsttas*** waarin twee edelstenen zaten en die in de Bijbel ***de urim*** en de ***tummim*** genoemd worden (Ex. 28:30).

📖 Ex. 28:30 En u moet in de borsttas van de beslissing de urim en de tummim doen, zodat die op het hart van Aäron zijn, als hij binnenkomt voor het aangezicht van de HEERE. Zo zal Aäron de beslissing voor de Israëlieten voortdurend op zijn hart dragen voor het aangezicht van de HEERE.

Deze ***urim*** en ***tummim*** hebben mijn interesse altijd al opgewekt.

Ik las hierover op internet het volgende:

> *'In de borsttas waren twee schitterende stenen, die de Urim en de Thummim genoemd werden. Door middel van deze beide stenen kon de Heer door de hogepriester worden geraadpleegd. Als een vraag gesteld werd, en het licht omstraalde deze kostbare steen aan de rechterkant, dan was het antwoord JA. Maar als er een schaduw rustte op de linkerzijde van de steen, dan was het antwoord NEE.*'

Waarom intrigeren deze urim en tummim mij?

Ten eerste omdat ik in de Bijbel helemaal geen informatie tegenkom wat deze ***urim en tummim*** zijn. En ook wordt nergens beschreven hoe een beslissing werd genomen op basis van deze urim en tummim.

📖 Hand. 1:23-26 En zij stelden er twee voor: Jozef, die Barsabas heette, die ook Justus genoemd werd, en Matthias. En zij baden en zeiden: U Heere, Kenner van het hart van allen, wijs van deze twee er een aan, die U uitgekozen hebt om deel te krijgen aan deze bediening, namelijk aan het apostelschap, waarvan Judas afgeweken is om naar zijn eigen plaats te gaan. En zij wierpen hun loten en het lot viel op Matthias; en hij werd met instemming van allen aan de elf apostelen toegevoegd.

In bovengenoemd citaat wordt gesproken over *hoe* het licht en de schaduw valt. Maar waar staat dat in de Bijbel?

Toch komen de woorden urim en tummim op diverse plaatsen voor in de Bijbel.

Ten tweede intrigeert het mij omdat ik veel wedergeboren Christenen helemaal panisch zie worden als het gaat om ***beschikkingen*** die worden genomen op basis van het lot. Alsof dit gokken is en van de duivel afkomstig is.

📖 Luk. 1:8-9 Terwijl hij het priesterambt bediende voor God, toen het de beurt van zijn afdeling was, gebeurde het dat hij, volgens de gewoonte van de priesterdienst, door loting werd aangewezen om de tempel van de Heere binnen te gaan en het reukoffer te brengen.

Maar lees de Bijbel nu eens.

Bijvoorbeeld bij de vervanging van de discipel Judas van Iskariot door Matthias of Barsabbas (Hand. 1:23-26). En hoe Zacharias, de vader van Johannes de Doper door het lot werd aangewezen om als hogepriester zijn werk te doen. (Luk. 1:8-9)

Ik heb hierover in *mijn mijmeringen* bij de vier Evangeliën het volgende over geschreven:

---------- **begin citaat** ----------

Leuk detail vind ik dat Zacharias door loting werd aangewezen om de tempel van de Heer binnen te gaan en het reukoffer te brengen.

Hoe die loting in zijn werk ging weet ik niet, maar ik weet wel dat veel Christenen vandaag de dag panisch worden als zij het woord loting, loterij of wat dan ook van die aard horen.

En ik begrijp dat ook wel, want bij loting, door loting, of loterijen heb jezelf geen enkele controle. En dát is iets wat de mens verschrikkelijk vindt.

Maar was het ook niet Matthias die door het lot aangewezen werd om Judas als apostel op te volgen? (Hand. 1:26) Dat de mensen God erop vertrouwden dat Hij het lot zou besturen, zodat gebeurde wat God wilde?

📖 Hand. 1:26 En zij wierpen hun loten en het lot viel op Matthias; en hij werd met instemming van allen aan de elf apostelen toegevoegd.

En mag ik God ook nu niet vragen wanneer ik keuzes moet maken dat Hij door het lot beslist? Ja ook in financiële keuzes? En mag dit niet door het kopen van bijvoorbeeld een staatslot als ik het geld ervoor hebt? Promoot ik dan hierbij het kopen van loten?

Ik citeer hier in mijn eigen woorden de woorden van Isobel Kuhn die zij ergens schrijft: *'God heeft het geld van ongelovigen niet nodig om het Zijn kinderen naar de zin te maken*'. Ik heb voor het gemak het woordje '*ongelovigen*' maar even vervangen door het woordje 'loterijen'

Laat bij alles wat ik doe God de Hoofdrolspeler zijn. Ook als ik om welke reden dan ook wil meespelen met loterijen. Denk maar aan de woorden van Isobel Kuhn.

Geld op zich is niet slecht. Kijk maar naar de rijkdom van Abraham, Job, David, Salomo en anderen. Wij kunnen met geld goede dingen doen, maar we kunnen met geld ook slechte dingen doen.

En als laatste (wat loting betreft): wat dacht je van ***de urim*** en ***tummim*** uit het O.T. waarvan de Online Bijbel zegt :

Het doel van de Urim en Tummim was om in twijfelgevallen de wil van de HEERE te leren kennen. Dit gebeurde alleen door bemiddeling van de hogepriester.

Het orakel diende niet om God in persoonlijke zaken te raadplegen, maar uitsluitend in gevallen die het hele volk aangingen.

Aan het gebruik van de urim en tummim gaat altijd een verzoek of opdracht van de hoofden en vertegenwoordigers van het volk vooraf.

De urim en tummim waren het middel waardoor God als rechter besliste over recht of onrecht, schuld of onschuld. Verder waren ze het middel waardoor de HEERE zijn bevelen aan zijn volk gaf.

Daarom moesten Jozua en het volk zich bij al hun ondernemingen voegen naar de uitspraken van de hogepriester Eleazar, die door de Urim en Tummim de wil van de HEERE gevraagd had. Het verwijt dat de Israëlieten God niet geraadpleegd hadden over de vrede met de Gibeonieten heeft zonder twijfel betrekking op een verzuim van deze regel.

De wil van de HEERE werd op deze wijze gevraagd ten tijde van de richters, bij de keuze en in het leven van Saul, en dikwijls in het leven van David.

Uit deze plaatsen blijkt dat het niet alleen gebeurde in het nationale heiligdom of op de plaats waar de ark van het verbond zich bevond maar overal waar een efod was en een priester die de bevoegdheid bezat.

In de meeste gevallen beperkt het antwoord van God zich tot een simpel "ja" of "neen".

Soms werd een bepaalde stam of plaats aangewezen, nu en dan met een toevoeging ter verduidelijking of opwekking waarvan de betekenis opgesloten lag in de beslissing zelf.

Vanaf Salomo hebben wij over urim en tummim geen historische gegevens meer.

Deze manier om God te raadplegen werd dus minder toegepast. Dat was enerzijds een gevolg van de bloei van het profetisme, anderzijds van de rechterlijke organisatie van Josafat

De noodzaak om de HEERE op buitengewone wijze te raadplegen viel weg.

Na de ballingschap leefde de hoop dat de dagen van de urim en tummim weer zouden aanbreken. Maar de toenmalige hogepriester was niet bekwaam om daarbij betrokken te zijn. De urim en tummim waren verloren gegaan.

Waarschijnlijk waren de urim en tummim zelf een soort heilig lot.

De woorden urim en tummim worden het best vertaald als "licht (helderheid) en recht".

Zij kenmerken de duidelijkheid en waarheid van de Goddelijke beslissing. Het meest voor de hand ligt om aan twee voorwerpen (edelstenen?) te denken, verschillend van zin, vorm en kleur óf voorzien van een of ander schrift of teken, waarvan het één een bevestigende, het andere een ontkennende betekenis had.

Wanneer het niet ging om "ja" of "neen", maar om de aanwijzing van een bepaalde persoon, stam of stad, zal de betekenis van beide voorwerpen voor de loting bepaald zijn.

Dat het antwoord vaak uitbleef, betekent niet dat er nog een derde voorwerp was dat noch ja noch neen betekende.

---------- **einde citaat** ----------

Voor mij is het juist vandaag de dag enorm belangrijk om de wil van God Almachtig te kennen.

Natuurlijk is het de wil van God Almachtig dat iedereen Jezus Christus kent en Hem aanneemt en daarmee het eeuwige leven verkrijgt (Joh. 6:40).

📖 Joh. 6:40 En dit is de wil van Hem Die Mij gezonden heeft, dat ieder die de Zoon ziet en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.

Ik bedoel het ook praktisch. Voor vandaag de dag.

Als ik in mijn leven op een kruispunt komt te staan waarbij ik niet weet of ik links of rechtsaf moet gaan. Of zoals Jes. 30:21 het zegt: '*Met uw eigen oren zult u een woord van achter u horen: Dit is de weg, bewandel die. Dit voor het geval u naar rechts of naar links zou gaan.*'

📖 Jes. 30:21 Met uw eigen oren zult u een woord van achter u horen: Dit is de weg, bewandel die. Dit voor het geval u naar rechts of naar links zou gaan.

Of Ef. 5:15-17 waarin ik opgeroepen wordt om de wil van de Heere te begrijpen.

📖 Ef. 5:15-17 Wees daarom niet onverstandig, maar begrijp wat de wil van de Heere is.

Wat zou het heerlijk zijn (in mijn ogen) om af en toe gewoon het lot te werpen of de urim en tummim te kunnen raadplegen om te zien welke kant ik op moet gaan, in de zekerheid dat God Almachtig het lot bepaalt.

Want het is mijn leven en mijn passie om de wil van de Heer voor mijn leven te begrijpen.

Het is mijn wil en passie om datgene te doen dat God Almachtig voor mij heeft voorbereid, om te doen (Ef. 2:10).

Zo eenvoudig is het voor mij niet.

Als Gal. 2:19-20 schrijft dat ik niet meer leef maar Jezus Christus in mij: wat betekent dat voor mij dan?

Ik sta en leef immers in deze wereld in een lichaam van vlees en bloed.

Ik heb volop te maken met alles wat in de wereld gebeurt. De wereld dwingt mij om bepaalde dingen te doen als bijvoorbeeld belasting betalen. In Nederland is het domweg niet mogelijk om zonder geld te leven of alleen datgene te verdienen waar je het levensonderhoud mee regelt.

Wat betekent het dan dat Jezus Christus ***in mij*** leeft?

Kan ik dan op de bank gaan zitten om te zien wat er allemaal gebeurt?

Natuurlijk niet. In de vier Evangeliën geeft Jezus Christus meerdere masterclasses over het volgen van God Almachtig ***in*** Jezus Christus. En daar speelt passiviteit geen enkele rol in.

- Ik kan en mag niet passief zijn tegenover mijn naaste;
- Ik kan en mag niet passief zijn in de zorg voor armen, wezen, weduwen en vluchtelingen;
- Ik kan en mag niet passief zijn als ik onrecht zie of het recht gebogen zie worden door diegenen die daartoe de macht hebben zodat onschuldigen daarvan de dupe worden.

Het grote gebod van God Almachtig is dat ik God boven alles liefheb met heel mijn hart, met heel mijn verstand en met heel mijn ziel.

En het tweede gebod dat daaraan gelijk is dat ik mijn naaste liefheb als mijzelf. (Matt. 22:34-40).

Maar niettegenstaande al het bovenstaande: Ik zou het fantastisch vinden om in sommige gevallen een dobbelsteen te kunnen pakken en God Almachtig te bidden de uitkomst te bepalen zodat ik weet welke kant ik op moet gaan.

📖 Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

📖 Gal. 2:19-20 Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven. Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

📖 Matt. 22:34-40 Toen de Farizeeën gehoord hadden dat Hij de Sadduceeën de mond gesnoerd had, kwamen zij bijeen. En een van hen, een wetgeleerde, vroeg om Hem te verzoeken: Meester, wat is het grote gebod in de wet? Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt heel de Wet, en de Profeten.

En voor alle duidelijkheid: dit heeft niets te maken met gokken.

Dit heeft alles te maken met God Almachtig mijn leven willen laten bepalen. In alles.

In alles?

Ja in alles.

----------,----------

Teruggaand naar de urim en tummim; deze worden het laatst genoemd in Neh. 7:65.

📖 Neh. 7:65 En Zijne Excellentie zei tegen hen dat zij niet van de allerheiligste dingen mochten eten totdat er een priester zou aantreden met de urim en de tummim.

Wat er daarna met deze twee stenen is gebeurd wordt niet vermeld. Ook niet hoe de hogepriesters uit die tijd dan wel Gods beslissing over een kwestie afvroegen.

Natuurlijk kunnen er nu critici opstaan en zeggen dat wij nu toch Jezus Christus hebben? En dat Zijn telefoonnummer bij elke wedergeboren Christen als het ware bekend is? Dat Jezus Christus door de Heilige Geest duidelijk zal maken welke kant ik op moet gaan? (Hand. 16:7).

📖 Hand. 16:7 En bij Mysië gekomen, probeerden zij naar Bithynië te reizen, maar de Geest liet het hun niet toe

Laat ik ophouden met mijzelf deze vragen te stellen.

Laat ik mij houden aan Gods Woord.

Omdat Jezus Christus Gods Woord is spreekt Jezus Christus door de Bijbel. En als ik Ps. 30:2-4 lees dan weet ik dat ik weet, dat ik zeker weet dat de Heer mij zal horen en dat Hij mij zal antwoorden.

📖 Ps. 30:2-4 Ik zal U roemen, HEERE, want U hebt mij opgetrokken en mijn vijanden over mij niet verblijd. HEERE, mijn God, ik heb tot U geroepen en U hebt mij genezen. HEERE, U hebt mijn ziel uit het graf opgehaald; U hebt mij in het leven behouden, zodat ik in de kuil niet ben neergedaald.

Dat de weg misschien niet altijd even eenvoudig is. Of zoals Jes. 30:19-20 het zegt: '*de Heere zal u wel brood van benauwdheid geven en water van verdrukking*'. Maar daarbij zegt de Heer ook dat ik Zijn stem met mijn eigen oren horen kan, die zegt: ga die of deze kant op.

📖 Ps. 30:19-20 Want op Sion zal het volk wonen, in Jeruzalem, u hoeft nooit meer te wenen. Hij zal u zeker genadig zijn op uw luide roepen: zodra Hij dat hoort, zal Hij u antwoorden. De Heere zal u wel geven brood van benauwdheid en water van verdrukking, maar uw leraren zullen zich niet langer verbergen: uw ogen zullen uw leraren zien.

In dat vertrouwen leef ik elke dag verder. In Hem omdat Jezus Christus ***in*** mij leeft. Niet ik ben in-control, maar Hij is in-control. Amen.

----------,----------

Wat mij ook nog opvalt is wat beschreven staat in Ex. 28:36. Er moet een ***gouden plaat*** gemaakt worden waarin de woorden *'De heiligheid van de Heere'* ingegraveerd is.

Waarschijnlijk heeft dit zo wie zo te maken met Ex. 28:2 waarin staat dat de kleding van de (hoge)priester gemaakt moet worden *'tot heerlijkheid en sieraad'*.

Waar ik aan denk bij het lezen van deze woorden is dat de (hoge)priester herkenbaar was aan deze ***gouden plaat*** die aan de tulband vastzit. Alsof het op zijn voorhoofd geschreven is.

En die woorden kom ik ook tegen in Deut. 6:4-9 waarin God Almachtig zegt dat Hij één is, en dat ik God moet liefhebben met heel mijn hart, met heel mijn ziel en met al mijn kracht.

Dat is ook het grote gebod dat Jezus Christus aanhaalt in Matt. 22:34-40

God Almachtig zegt hierbij dat deze woorden voor ons als een ***voorhoofdsband*** tussen de ogen moet zijn. En ook Openb. 7:3 spreekt over het voorhoofd als de plaats waar God een zegel aanbrengt van diegenen die bij Hem horen.

Mijn vraag is dan: Ben ik ook herkenbaar voor God Almachtig en de andere mensen? Kunnen mensen aan mij zien dat ik een Christen ben? (II Tim. 1:8)

Jezus Christus heeft hier in de Bergrede ook over gesproken bij het onderwerp: ***'Het zout van de aarde en het licht van de kandelaar'***.

Ik herhaal wat ik daarover geschreven heb in mijn mijmeringen bij de vier Evangeliën.

---------- **begin citaat** ----------

> Ik heb in *mijn mijmeringen* bij het boek Genesis al een keer gezegd dat een Christen hoort op te vallen. In positieve zin. Zoals Jozef opviel in het huis van Potifar; *'en Potifar stelde hem aan over alles wat hij had'* (Gen. 39:2-4). Toen Jozef in de gevangenis zat viel hij op; *'en de overste van de gevangenis stelde hem aan over alles wat hij had'* (Gen. 39:21-23). Toen Jozef de dromen uitlegde voor de Farao; '*en hij stelde hem aan over het hele land Egypte*' (Gen. 41:39-41).

📖 Ex. 28:36 U moet ook een plaat maken van zuiver goud en daarin graveren, zoals men zegels graveert: DE HEILIGHEID VAN DE HEERE.

📖 Ex. 28:2 Dan moet u voor uw broer Aäron geheiligde kleding maken om hem waardigheid en aanzien te geven.

📖 Deut. 6:4-9 Luister, Israël! De HEERE, onze God, de HEERE is één! Daarom zult u de HEERE, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw kracht. Deze woorden, die ik u heden gebied, moeten in uw hart zijn. U moet ze uw kinderen inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat. U moet ze als een teken op uw hand binden en ze moeten als een voorhoofdsband tussen uw ogen zijn. U moet ze op de deurposten van uw huis en op uw poorten schrijven.

📖 Matt. 22:34-40 Toen de Farizeeën gehoord hadden dat Hij de Sadduceeën de mond gesnoerd had, kwamen zij bijeen. En een van hen, een wetgeleerde, vroeg om Hem te verzoeken: Meester, wat is het grote gebod in de wet? Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt heel de Wet, en de Profeten.

📖 Openb. 7:3 Breng geen schade toe aan de aarde, en ook niet aan de zee en de bomen, totdat wij de dienaren van onze God aan hun voorhoofd verzegeld hebben.

Ik wil hiermee zeggen dat ik tot bekering kan zijn gekomen maar er toch niets mee doe.

Neem bijvoorbeeld de gelijkenis van Jezus Christus over het zaad dat gezaaid wordt. (Mark. 4:3-20). Een gedeelte komt op de straat; een gedeelte komt op steenachtige grond; een gedeelte komt tussen de dorens en distels terecht; een gedeelte komt in vruchtbare grond terecht.

Alleen de laatste groep brengt vrucht voort.

Of te wel: Het woord van God wordt gehoord door mensen die het in eerste instantie aannemen en er ook naar willen leven, maar door omstandigheden en door zorgen het geloof weer kwijt raken.

Dát zijn mensen die zout ***waren***, smaakmakers, die opvielen, maar er uiteindelijk niets meer mee doen. Die mensen kunnen ook niet getuigen van Jezus Christus, want zij ervaren het zelf niet. Deze mensen worden vergeleken door Jezus Christus met zout dat zelf geen smaak meer heeft. Er blijft niets anders over om dat smaakloze zout weg te gooien.

De mensen die het woord van God Almachtig gehoord hebben en het aannemen; die tot werkelijke bekering gekomen zijn; zij zullen het getuigenis zijn van het Koninkrijk der hemelen.

Want Paulus zegt in Rom. 10:14-17 dat geloof komt door het te horen.

Jezus Christus zegt hier tot Zijn discipelen: zorg dat je de smaak vasthoudt, dat je het geloof vasthoudt. Dat iedereen aan jou kan zien dat je een Christen bent. Dat jij het Licht verspreidt zodat anderen die nog in het duister lopen jou kunnen vinden en in jou Jezus Christus.

Want Jezus Christus is Degene die verlost, Hij is Degene die geneest, Hij is Degene die bevrijdt. Bij Hem moet ik wezen.

Dus; laat mijn licht schijnen zodat ik opval als Christen. Laat ik mij daarvoor nooit schamen!

Dus in het kort begint Jezus Christus met Zijn discipelen te laten zien hoe het Koninkrijk der hemelen er werkelijk uitziet, welke mensen daar zullen wonen, welke eigenschappen die mensen zullen hebben. En dan wijst Jezus Christus er op dat Zijn discipelen de aangewezen personen zijn om de mensen te weg te wijzen naar dat Koninkrijk der hemelen toe.

---------- ... ----------

📖 II Tim. 1:8 8 Schaam u dan niet voor het getuigenis van onze Heere, en ook niet voor mij, Zijn gevangene, maar lijd met mij verdrukking om het Evangelie, overeenkomstig de kracht van God

📖 Gen. 39:2-4 De HEERE was met Jozef, zodat hij een voorspoedig man was; en hij bleef in het huis van zijn heer, de Egypte-naar. En toen zijn heer zag dat de HEERE met hem was en dat de HEERE alles wat hij deed door zijn hand voorspoedig deed verlopen, vond Jozef genade in zijn ogen, en mocht hij hem bedienen. Potifar stelde hem aan over zijn huis, en alles wat hij had, gaf hij in zijn hand.

📖 Gen. 39:21-23 Maar de HEERE was met Jozef en bewees hem Zijn goeder-tierenheid; Hij gaf hem genade in de ogen van het hoofd van de gevangenis. En het hoofd van de gevangenis gaf al de gevangenen die in de gevangenis waren, in de hand van Jozef; al het werk wat men daar deed, deed hij. Het hoofd van de gevangenis zag naar geen enkel ding meer om van wat in zijn hand was, omdat de HEERE met hem was. Alles wat hij deed, liet de HEERE voorspoedig verlopen.

📖 Gen. 41:39-41 Daarop zei de Farao tegen Jozef: Aangezien God u dit alles heeft bekendgemaakt is er niemand zo verstandig en wijs als u. U zult zelf over mijn huis gaan en heel mijn volk zal uw bevel eerbiedigen; alleen wat de troon betreft, zal ik meer aanzien hebben dan u. Verder zei de Farao tegen Jozef: Zie, ik stel u hierbij aan over heel het land Egypte.

En voor mij ?

Ben ik ook een discipel van de Heer?

Geldt die boodschap dan ook voor mij?

Het antwoord is Ja.

Ook mij wordt een inkijk in het Koninkrijk der hemelen gegund door die zaligsprekingen. Zodat ik gemotiveerd ben waarom ik getuig van mijn Heer en Heiland.

En let wel: een Koninkrijk der hemelen waar ik alleen ben, zal niet veel plezier geven. Het gaat juist weer om die relaties.

Een relatie met God Almachtig, met Jezus Christus en met alle andere mensen die daar zullen zijn waarvan Jezus Christus in de hiervoor beschreven zaligsprekingen hun karakters beschrijft.

📖 Rom. 10:14-17 Hoe zullen zij dan Hem aanroepen in Wie zij niet geloven? En hoe zullen zij in Hem geloven van Wie zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen zonder iemand die predikt? En hoe zullen zij prediken, als zij niet gezonden worden? Zoals geschreven staat: Hoe lieflijk zijn de voeten van hen die vrede verkondigen, van hen die het goede verkondigen! Maar zij zijn niet allen het Evangelie gehoorzaam geweest. Jesaja zegt namelijk: Heere, wie heeft onze prediking geloofd? Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God

---------- **einde citaat** ----------

Zoals ik begon te schrijven bij dit hoofdstuk: het gaat hier over mij. Het gaat hier over de moderne priesters. De wedergeboren Christenen zijn de wedergeboren priesters. En in dit hoofdstuk kan ik veel lezen over de priesters en wat God Almachtig van hen verwacht.

Allereerst vraagt God Almachtig om eerlijkheid en rechtvaardigheid waarbij ik altijd Micha 6:8 voor ogen houdt. *'Het enige dat God van u vraagt is om recht te doen, goedertierenheid lief te hebben en ootmoedig te wandelen met onze God'.*

📖 Micha 6:8 Hij heeft u, mens, bekendgemaakt wat goed is en wat de HEERE van u vraagt: niets anders dan recht te doen, goedertierenheid lief te hebben en ootmoedig te wandelen met uw God.

Dat kan niet anders dan dat dit zichtbaar is in mijn leven en ook in mijn gebedsleven. Dat ik opkom voor mijn broeders en zusters en hen als het ware op mijn hart draag.

----------,----------

De (hoge)priesters in de tijd van Mozes werd precies verteld wat zij moesten dragen en hoe zij het moesten dragen.

Ik kan denken dat het morele verval en de wijze waarop ik als moderne mens vaak rondloop nieuw is, maar dat geloof ik niet.

Als Mozes al specifieke opdrachten krijgt voor het maken van bijvoorbeeld de onderkleding en dat de schaamdelen van de (hoge)priester ten alle tijde bedekt moet zijn, dan denk ik dat de verleidingen in die tijd niet anders waren dan vandaag de dag.

Het enige verschil is dat vandaag de dag alles open en bloot vertoond wordt.

Borsten, billen en geslachtsdelen komen in alle kleuren, maten openlijk voorbij met als doel onze gevoelens te prikkelen.

Maar is dat Gods wil?

Ik geloof dat seksualiteit iets prachtigs is binnen de veiligheid van het huwelijk.

Ik geloof ook dat God Almachtig man en vrouw aan elkaar gegeven heeft om van elkaar te kunnen genieten, binnen het huwelijk.

Wat mij betreft is daar geen taboe bij. En als daar kinderen uit voortkomen is dat het mooiste en grootste wonder dat God Almachtig een mens kan geven.

Laat de moderne priester ook daarin een voorbeeld zijn.

Dat gaat dus niet over iemand anders. Dat gaat over mij!

Hoofdstuk 29

Wet van de priesterwijding
De dagelijkse offers

Nadat aan Mozes en het volk Israël precies is aangegeven hoe de hogepriester en priesters gekleed moesten worden, wordt nu het inwijdingsritueel beschreven. Of te wel: hoe wordt een (hoge)priester geïnstalleerd.

Uit de vorige hoofdstukken mag duidelijk worden dat ik niet zo zeer in ga op de zaken als afmetingen, kleuren en maten voor de verschillende voorwerpen die gebruikt moesten worden.

Ik geloof dat die voor een groot gedeelte ook bij die tijd en die cultuur van het volk Israël hoorden.

En ik zie dat er heel veel goede boeken geschreven zijn over deze thema's en wat zij allemaal precies inhielden.

Ik voel mij niet geroepen om datgene wat allemaal geschreven is te verbeteren of mijn kijk daarop neer te schrijven.

Ik probeer in alles wat ik ook in dit hoofdstuk lees, te vertalen naar ***vandaag de dag***. Wat kan ik uit deze Bijbelgedeelten leren voor mijn christelijk leven vandaag de dag.

En zo ook dit negenentwintigste hoofdstuk.

Een hoofdstuk waarin staat beschreven hoe de (hoge)priester gewijd werd, nadat in het vorige hoofdstuk beschreven is welke kleding voor hem gemaakt moest worden.

Een hoofdstuk ook dat beschrijft welke dieroffers daarvoor aan God Almachtig gebracht moest worden en wanneer. Ik laat dat voor wat het is.

----------,----------

Als ik dit hoofdstuk lees, dan is de eerste gedachte die bij mij opkomt dat het inwijdingsritueel van een (hoge)priester zeven dagen lang duurt (Ex. 29:35).

Ik heb in de vorige hoofdstukken beschreven dat wedergeboren Christenen de priesters van deze tijd zijn. Op basis van I Petr. 2:9 bijvoorbeeld.

Als iemand zijn hart aan God Almachtig ***in*** Jezus Christus gegeven heeft, treedt hij toe tot het koninklijk priestergeslacht en is dus een priester voor God. Openb. 1:6, Openb. 5:10)

Als ik dan een priester voor God Almachtig ben, met Jezus Christus als Hogepriester, dan kan ik ook de lijnen zien waarvoor priesters door God benoemd werden en voor wie. Dat zij tot *'sieraad en heerlijkheid'* voor God zijn (Ex. 28:2 grondtekst) en dat zij het volk Israël bij God vertegenwoordigen.

Deze laatste opdracht is niet veranderd. Want de wedergeboren Christen van vandaag de dag, die tot priester gewijd is, die is toegetreden tot het koninklijk priesterschap, vertegenwoordigt dus het volk Israël bij God.

Alleen moet ik daarbij niet kijken naar het volk Israël als natie zoals ik dit vandaag de dag ken, want het volk Israël dat ik vandaag de dag ken bestaat nog steeds voor een groot gedeelte uit nazaten van het zgn. twee-stammenrijk, Benjamin en Juda. Ook al komen er vandaag de dag heel veel Israëlieten uit de andere stammen *'terug'* naar Israël.

Ik moet wat het volk Israël betreft kijken naar het ***hele*** volk Israël. Het twee-stammenrijk én het verloren gewaande tien-stammenrijk.

De Israëlieten die in ±722 voor Christus verbannen zijn naar Babylon en zich daar hebben vermengd met de lokale bevolking en met de hele wereld.

In de ruim 2.700 jaar die sindsdien verstreken zijn, zijn deze Israëlieten niet meer terug te vinden in de wereld. ***Maar zij zijn nog steeds het volk van God!***, ook al weten ze dat zelf niet meer en ook al is dit biologisch niet aantoonbaar. God Almachtig weet het wel!

Ik heb onomwonden verteld dat ik geloof dat op basis van de herkenningstekens die God Almachtig aan Zijn volk gegeven heeft, dat de wedergeboren Christenen uit alle tijden, nazaten zijn van dit tien-stammenrijk.

📖 *Ex. 29:35 U moet dan met Aäron en zijn zonen precies zo doen overeenkomstig alles wat Ik u geboden heb; zeven dagen lang moet de wijding duren.*

📖 *I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,*

📖 *Openb. 1:6 en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.*

📖 *Openb.5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde. -*

📖 *Ex. 28:2 Dan moet u voor uw broer Aäron geheiligde kleding maken om hem waardigheid en aanzien te geven.*

En die herkenningstekens vandaag de dag zijn: Het geloof in God Almachtig, als Schepper van hemel en aarde ***in*** Jezus Christus én de liefde die deze mensen hebben voor het volk Israël.

Deze twee tekens die een Nieuw Testamentische invulling zijn van de Oud Testamentische tekens die God Almachtig gegeven heeft: het houden van de sabbat (Ex. 31:13) en de besnijdenis (Gen. 17:11). (Die overigens voor de (orthodoxe) Joden nog steeds de herkenningstekens van Gods volk zijn).

📖 Ex. 31:13 U dan, spreek tot de Israëlieten en zeg: U moet zeker Mijn sabbatten in acht nemen, want dat is een teken tussen Mij en u, al uw generaties door, zodat men weet dat Ik de HEERE ben, Die u heiligt.

Dus: De wedergeboren Christenen zijn de priesters van deze tijd en zij zijn dat voor het ***hele*** volk Israël, want dit volk Israël zal eens herenigd worden. Het twee en het tien-stammenrijk zullen eens weer bij elkaar gevoegd worden. (Hos. 1:11).

📖 Gen. 17:11 U moet het vlees van uw voorhuid laten besnijden en dat zal een teken zijn van het verbond tussen Mij en u.

De priesters van deze tijd zijn niet geroepen voor de wereldbevolking (ten minste nu nog niet) net zoals de priesters uit de tijd van Mozes niet geroepen waren voor de wereldbevolking.

📖 Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

Dat klinkt misschien hard en riekt naar exclusiviteitsleer maar dat bestrijd ik ten zeerste.

Ik geloof dat het plan van God Almachtig voor deze wereld en haar totale wereldbevolking uiteindelijk leidt tot een redding van ***alle*** mensen, dus ook de mensen die niet tot het volk Israël behoren. (Fil. 2:9-10).

📖 Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

Maar ik geloof ook dat de dingen gebeuren die gebeuren moeten en dat zij gebeuren in de volgorde die God Almachtig bepaald heeft in Zijn plan. En volgens dat plan moest:

- eerst het volk Israël gevormd worden (uit de *'zonen Gods'*);
- en uit dat volk Israël moest eerst Jezus Christus geboren worden;
- en Jezus Christus moest lijden en sterven aan het kruis van Golgotha;
- en Jezus Christus moest opstaan uit de dood, en naar de hemel teruggaan;
- en de Heilige Geest sturen als Zijn Plaatsvervanger.

Dat zijn dingen die allemaal gebeurd zijn.

Het eerste wat nu staat te gebeuren is dat het Evangelie van Jezus Christus ***aan de hele wereldbevolking*** gebracht moet worden zodat zij die daarvoor geroepen zijn door God Almachtig (Ef. 1:4) het zullen horen en het zullen aannemen. Zij zijn diegenen die nazaat zijn van het volk Israël uit het tien-stammenrijk.

📖 Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde

Als iedereen die geroepen is door God Almachtig, Hem ***in*** Jezus Christus heeft aangenomen, als het getal van Gods kinderen vol is, dan breekt de volgende periode aan.

Een periode waarin Jezus Christus terugkomt naar deze wereld om als Koning te regeren over de wereld ***mét*** Zijn volk Israël. Let wel: Het hele volk Israël; dus de Messiasbelijdende Joden samen met de wedergeboren Christenen.

Dat zal voor een periode van duizend jaar zijn. (Openb. 20:4)

In die duizend jaar zullen de boeken geopend worden (Openb. 20:12) en zal ieder mens, **of hij nu in de hemel, op de aarde, of onder de aarde is**, worden beoordeeld, met uiteindelijk resultaat dat de ***hele*** mensheid, Israëlieten en wereldbevolking de knieën zal buigen voor Jezus Christus en ***ieders*** tong zal belijden dat Jezus Christus de Here der Heerscharen is en de Koning der Koningen. (Fil. 2:10-11)

Als laatste wat dan gebeurt is dat Jezus Christus Zijn Koningschap teruggeeft aan God de Vader (I Kor. 15:24).

En het zal in die tijd nog prachtiger en harmonieuzer zijn dan beschreven is over de hof van Eden in het Bijbelboek Genesis, de hoofdstukken een en twee.

Geen verleidingen meer, geen satan meer.

----------,----------

Het bovenstaande is in het kort wat het plan van God Almachtig is. En ik heb in *mijn mijmeringen* vaak genoeg beschreven dat mensen die het bovenstaande de ***'alverzoeningsleer'*** noemen, dit zeggen uit een brokje jaloezie. Dat zij er harder hebben voor moeten werken, of dingen hebben moeten doen of nalaten, dan die mensen die alsnog gered worden zonder dat zij zich hier op aarde tot Jezus Christus bekeerd hebben.

Als de wedergeboren Christen alle mensen op aarde liefheeft zoals God de Vader hen liefheeft, dan zou er een groot gejuich moeten opgaan omdat zij uiteindelijk ook gered worden.

Jezus Christus is in deze wereld gekomen om zieke mensen te genezen en niet de gezonde mensen. Het gaat God Almachtig om ***alle*** mensen op deze aarde. (Matt. 9:12)

📖 *Openb. 20:4 En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij werden weer levend en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang.*

📖 *Openb. 20:12 En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, naar hun werken.*

📖 *Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.*

📖 *I Kor. 15:24 Daarna komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God en de Vader heeft overgegeven, wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft tenietgedaan*

📖 *Matt. 9:12 Maar Jezus, Die dat hoorde, zei tegen hen: Wie gezond zijn, hebben geen dokter nodig, maar wie ziek zijn.*

Wat betreft die *'alverzoeningsleer'* wil ik nogmaals in gedachten brengen dat Jezus Christus na Zijn dood en opstanding naar het dodenrijk is gegaan om daar het Evangelie te brengen aan de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach (I Petr. 3:19-20).

📖 I Petr. 3:19-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

Let wel! Dan praat ik over een periode van ruim vijfentwintighonderd jaar, waarin die mensen in een helse fase zaten; waarin zij als het ware continu door het vuur verteerd werden, en als het ware door de wormen werden opgegeten. Een periode die wij mensen *'de hel'* noemen.

Ik geloof dat het goede nieuws is, dat aan die helse periode voor ieder mens op deze aarde eens een einde komt.

Ik geloof dat wanneer Jezus Christus Zelf naar het dodenrijk gaat om de ongehoorzame geesten aldaar het Evangelie te brengen, dat er niemand meer is die Hem zal afwijzen. Maar dat iedereen Hem zal aannemen als Heer en Heiland.

Want wie kan een persoonlijke ontmoeting met Jezus Christus weerstaan?

----------,----------

Het feit dat de inwijding van een priester als vertegenwoordiger van het volk Israël bij God Almachtig in de tijd van Mozes zeven dagen in beslag nam, geeft volgens mij aan dat het aannemen van God ***in*** Jezus Christus vandaag de dag geen sinecure is. Het is niet even een *'bijbaantje'* dat je zo maar doet. Bekeren tot God is een radicale levensveranderende gebeurtenis.

Als ik de *'onderdelen'* van het inwijdingsritueel voor de priester in de tijd van Mozes goed bekijk dan zie ik dat dit bestond uit het ***wassen*** van de priester, het ***aankleden*** van de priester en het ***zalven*** van de priester. En dat alles onder het continu offeren van dieren aan God Almachtig. Als zoenoffer, als dankoffer, als plengoffer en noem maar op.

Die drie onderdelen die ik noemde zijn ook vandaag de dag onveranderd.

Als ik God Almachtig ***in*** Jezus Christus aanneem moet ik ***gewassen*** worden. Dat betekent dat ik afscheid neem van mijn oude leven. Dat ik God alles vertel wat ik gedaan heb in mijn leven en openlijk afstand neem van alle verkeerde dingen die ik gedaan heb.

Dat is het *'belijden'* van mijn zonden.

De belijdenis van zonden, dit afscheid nemen van mijn ***'oude'*** leven met zijn gewoonten en verleidingen wordt afgesloten met de doop in water. Het symbool voor sterven aan mijzelf met Jezus Christus en het weer opstaan uit het doopwater met Jezus Christus. Als een nieuw mens, als een herboren mens sta ik op uit het doopwater. Het oude is voorbijgegaan, het nieuwe is gekomen. (II Kor. 5:17)

Als ik gedoopt ben moet ik ***gekleed*** worden met nieuwe kleding. Kleding die past bij mijn nieuwe leven. Maar het kleden betekent ook dat ik geschoold wordt in het nieuwe leven, dat ik onderwijs krijg hoe te leven in het nieuwe leven en hoe ik bewapend moet worden tegen aanvallen uit het rijk der duisternis, van satan hemzelf, die zal proberen mij te laten vallen en terug te laten keren naar mijn ongedoopte staat. Deze kleding noemt Paulus in Ef. 6:11-18 de geestelijke wapenuitrusting.

Het mooiste van het inwijdingsritueel van de hedendaagse priester vind ik ***de zalving*** met olie. En die olie staat voor de Heilige Geest. Als ik gedoopt ben en ik heb mijn nieuwe kleding aan, dat ik gezalfd wordt met de Heilige Geest. Dat God Almachtig ***in*** Jezus Christus in mij komt wonen in mijn hart door de doop met de Heilige Geest. (Joh. 14:23).

Dat de priester van vandaag weet, zeker weet, dat hij geleid wordt door Gods Geest. (Joh. 14:26, Joh. 16:13)

----------,----------

In de tijd van Mozes duurde het inwijdingsritueel van de priester zeven dagen.

Niet alle levieten werden priesters. Maar alle levieten hadden een taak die met de Tabernakel te maken had. Alleen zij die hiertoe werden voorbestemd moesten uit het priestergeslacht van Levi komen en werden ook daadwerkelijk priester.

Hoe lang duurt het inwijdingsritueel van de priester vandaag de dag?

Als ik de stappen goed op mij in laat werken die ik hiervoor beschreef, dan hoef ik niet gestudeerd te hebben om te concluderen dat het hier niet om een momentopname gaat.

De fase van wassen, het belijden van mijn zonden, het afstand nemen van mijn oude leven, is niet iets wat ik *'even'* doe. En ook het aankleden, het mij eigen maken van de nieuwe levensgewoonten ***in*** Jezus Christus gaat vaak niet van de ene op de andere dag.

📖 II Kor. 5:17 Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden.

📖 Ef. 6:11-18 Bekleed u met de hele wapenrusting van God, opdat u stand kunt houden tegen de listige verleidingen van de duivel. Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten. Neem daarom de hele wapenrusting van God aan, opdat u weerstand kunt bieden op de dag van het kwaad, en na alles gedaan te hebben, stand kunt houden. Houd dan stand, uw middel omgord met de waarheid, en bekleed met het borstharnas van de gerechtigheid, en de voeten geschoeid met bereidheid van het Evangelie van de vrede. Neem bovenal het schild van het geloof op, waarmee u alle vurige pijlen van de boze zult kunnen uitblussen. En neem de helm van de zaligheid en het zwaard van de Geest, dat is Gods Woord, terwijl u bij elke gelegenheid met alle gebed en smeking bidt in de Geest en daarin waakzaam bent met alle volharding en smeking voor alle heiligen.

📖 Joh. 14:23 Jezus antwoordde en zei tegen hem: Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord in acht nemen; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen naar hem toe komen en bij hem intrek nemen.

📖 Joh. 14:26 Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u in alles onderwijzen en u in herinnering brengen alles wat Ik u gezegd heb.

In mijn leven begon deze fase met een keuze van mij voor God Almachtig ***in*** Jezus Christus.

Maar de fase van wassen en belijden van zonden was een fase van hard werken. Een fase van veel verdriet en pijn omdat ik veel mensen veel pijn en verdriet heb aangedaan. Maar ook het uiteindelijke besef dat wat ik God Almachtig ***in*** Jezus Christus allemaal had aangedaan veroorzaakte veel pijn en verdriet. Het verschil tussen *'het spijt mij'* en het *'berouwt mij'*.

Deze fase heeft bij mij geduurd van 1984/1985 tot en met 19 mei 1996. De dag dat ik het doopwater inging om alles achter mij te laten, om te sterven aan mijzelf en op te staan in een nieuw leven. Een leven mét Jezus Christus.

Ik had Jezus Christus al in 1984 aangenomen en was ik al die jaren al een kind van God Almachtig. Maar ik had zoveel muren rondom mijn hart gebouwd dat het veel jaren heeft gekost om die muren weer af te breken. Maar mét God ***in*** Jezus Christus is dit gelukt, Halleluja.

Is mijn verhaal de norm voor iedereen?

Natuurlijk niet. Ik wil alleen zeggen dat bekering en het volgen van God Almachtig ***in*** Jezus Christus geen bijbaantje is. Je kunt niet God en de wereld tegelijkertijd dienen. Je zult een keuze moeten maken, een radicale en definitieve keuze. (Matt. 6:24)

Ik kan alleen maar zeggen dat het kiezen voor God Almachtig ***in*** Jezus Christus mij alleen maar rijker, mooier en welvarender heeft gemaakt.

Mensen als mijn vrouw Sonja kunnen getuigen wat het volgen van God ***in*** Jezus Christus met mij gedaan heeft. Wie ik was en wie ik geworden ben. En die levensverandering gun ik iedereen van harte.

----------,----------

Is mijn bekering in 1984/1985 en mijn doop in water '*genoeg*' voor mijn hele leven?

Ik kan niet voor een ander spreken, maar ik weet van mijzelf dat ik nog dagelijks zondig. Ook al probeer ik in alles goed te doen, ook al probeer ik in alles eerlijk te zijn en integer, ik weet dat ik nog vaak zondig.

Daarom is ook ***het onderhoud*** van het geloof noodzakelijk.

📖 Joh. 16:13 Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.

Zoals de priesters in de tijd van Mozes dagelijks hun offers moesten brengen, en de hogepriester elk jaar opnieuw het Heilige der Heilige moest binnengaan om het verzoeningsoffer bij de ark van het verbond uit te voeren, zo mag ik ook dagelijks mijn zonden belijden voor God Almachtig.

Een mooi voorbeeld vind ik altijd het verhaal van Jezus Christus die de voeten wil wassen van de twaalf discipelen (Joh. 13:5-10.) Als Jezus Christus bij Petrus aankomt weigert deze in eerste instantie om zijn voeten te laten wassen.

Als Jezus Christus hem uitlegt dat dit noodzakelijk is dan draait Petrus om en zegt dat niet alleen zijn voeten gewassen moeten worden maar dat hij helemaal gewassen moet worden. Maar Jezus Christus antwoordt dan dat hij al gewassen ***is***, en dat nu alleen het wassen van de voeten voldoende is.

En zo is het ook met mijn leven. Ik ben gedoopt; ik ben dus gewassen. dat hoeft niet weer te gebeuren. Ik ben rein voor God Almachtig.

Maar elke dag dat ik in deze wereld leef raak ik toch besmet met de verkeerde dingen van deze wereld. Door het wandelen in deze wereld worden mijn voeten smerig en is het goed om deze dagelijks te wassen.

Om dagelijks mijn zonden van die dag bij God Almachtig ***in*** Jezus Christus te belijden.

En God zegt dan in I Joh. 1:9 dat Hij getrouw is om al mijn zonden te vergeven en al mijn ongerechtigheden weg te doen. (Ps. 32:5, Spr. 28:13)

----------,----------

Deze dagelijkse wandel met God Almachtig, dit dagelijks wassen van de voeten; daar ontmoet God Zijn kinderen. Daar ontmoet God mij persoonlijk en zal Zijn heerlijkheid geheiligd worden. (Ex. 29:43)

Met andere woorden: De wedergeboren Christenen, waarvan ik er één van ben, zijn ***de heerlijkheid*** van de Heer, en wij zijn geheiligd, apart gezet. Wij zijn gereinigd door de afwassing van onze zonden door het bloed dat Jezus Christus aan het kruis van Golgotha heeft laten vloeien. (Rom. 3:25, Rom. 5:9).

📖 Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

📖 Joh. 13:5-10 Daarna goot Hij water in de waskom en begon de voeten van de discipelen te wassen en af te drogen met de linnen doek die Hij om Zijn middel had. Zo kwam Hij bij Simon Petrus en die zei tegen Hem: Heere, wilt Ú mij de voeten wassen? Jezus antwoordde en zei tegen hem: Wat Ik doe, weet u nu niet, maar u zult het later inzien. Petrus zei tegen Hem: U zult mijn voeten in der eeuwigheid niet wassen! Jezus antwoordde hem: Als Ik u niet was, hebt u geen deel met Mij. Simon Petrus zei tegen Hem: Heere, niet alleen mijn voeten, maar ook mijn handen en mijn hoofd. Jezus zei tegen hem: Wie gebaad heeft, heeft slechts nodig dat zijn voeten worden gewassen, want hij is al geheel rein.

📖 I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belij-den: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

📖 Ps. 32:5 Mijn zonde maakte ik U bekend, mijn ongerechtigheid bedekte ik niet. Ik zei: Ik zal mijn overtredingen belijden voor de HEERE. En Ú vergaf mijn ongerechtigheid, mijn zonde.

📖 Spr. 28:13 Wie zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn, maar wie ze belijdt en nalaat, zal barmhartigheid verkrijgen.

📖 Ex. 29:43 Daar zal Ik dan de Israëlieten ontmoeten, en zij zullen door Mijn heerlijk-heid geheiligd worden.

Het bloed dat Jezus Christus heeft laten vloeien, daar in die hof van Gethsémané, daar ten overstaan van de soldaten die Hem martelden, daar aan het kruis van Golgotha; ***dàt*** bloed is de definitieve vervanging geworden van al het bloed dat in het O.T. dagelijks en periodiek geofferd moest worden door dierenbloed.

In Jezus Christus wordt God Almachtig verheerlijkt doordat ik Hem heb aangenomen als Heiland en Verlosser.

En God Almachtig zal in Zijn kinderen wonen; in mij wonen. En God zal voor Zijn kinderen, voor mij, een God zijn.

Zijn kinderen waar ik er één van ben, zullen weten dat de Heer onze God Almachtig is, Die mij heeft bevrijd uit de klauwen van satan en deze wereld, opdat Hij in mij zal wonen. De Heere is Heere, en Hij is mijn God. (Ex. 29:45-46)

📖 Ex. 29:45-46 Ik zal dan te midden van de Israëlieten wonen, en Ik zal hun tot een God zijn. En zij zullen weten dat Ik de HEERE, hun God, ben, Die hen uit het land Egypte geleid heeft, opdat Ik in hun midden zal wonen; Ik ben de HEERE, hun God.

Halleluja!

📖 Rom. 3:25 Hem heeft God openlijk aangewezen als middel tot verzoening, door het geloof in Zijn bloed. Dit was om Zijn rechtvaardigheid te bewijzen vanwege het voorbij laten gaan van de zonden die eertijds hadden plaatsgevonden onder de verdraagzaamheid van God.

📖 Rom. 5:9 Veel meer dan zullen wij, nu wij gerechtvaardigd zijn door Zijn bloed, door Hem behouden worden van de toorn.

📖 Ex. 29:45-46 Ik zal dan te midden van de Israëlieten wonen, en Ik zal hun tot een God zijn. En zij zullen weten dat Ik de HEERE, hun God, ben, Die hen uit het land Egypte geleid heeft, opdat Ik in hun midden zal wonen; Ik ben de HEERE, hun God.

Hoofdstuk 30

Het reukofferaltaar
Het hefoffer
Het koperen wasvat
De heilige zalfolie
Het heilig reukwerk

Volgens Ex. 30:11 is Mozes nog steeds op de berg Horeb. Alle voorgaande zaken betreffende de Tabernakel, de attributen van de Tabernakel, de kleding van de (hoge)priester en de wijding van de priester worden door God Almachtig aan Mozes verteld.

Maar dat niet alleen. Uit sommige verzen lees ik ook dat Mozes als het ware plaquettes heeft gezien hoe hij bepaalde zaken moest maken. (Ex. 25:40, Ex. 26:30, Ex. 27:8,

Vanaf hoofdstuk 25 uit het Bijbelboek Exodus wordt nauwkeurig weergegeven hoe de Tabernakel er uit ziet, welke attributen daarin staan, hoe de (hoge)priesters gekleed moeten zijn en hoe zij gewijd moeten zijn.

In alle onderdelen heb ik geprobeerd lijnen te trekken naar de dag van vandaag.

De reden daarvoor is dat ik niet geloof dat de Bijbel alleen een historisch verslag is van wat ooit een keer gebeurd is. De Bijbel is Gods Woord. De Bijbel ***is*** Jezus Christus Zelf. (Joh. 1:1). Dus moet er ook in hoofdstuk 30 lijnen getrokken kunnen worden naar mijn leven vandaag de dag.

Tot nu toe heeft de Heilige Geest mij wonderbaarlijke lijnen getoond, die ikzelf nooit had kunnen bedenken.

Neem de vergelijking van de ark **van het verbond** met God de Vader; de vergelijking van de **gouden tafel** met de toonbroden met Jezus Christus en de vergelijking van de **gouden kandelaar** met de Heilige Geest. Neem de vergelijking van de Tabernakel als één geheel met God Almachtig Die één is, maar wel drie Persoonlijkheden heeft in de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

📖 *Ex. 30:11 Verder sprak de HEERE tot Mozes:*

📖 *Ex. 25:40 Zie dan erop toe dat u het maakt naar zijn ontwerp, dat u op de berg getoond is.*

📖 *Ex. 26:30 Dan moet u de tabernakel opbouwen overeenkomstig de bepaling daarvoor, die u op de berg getoond is.*

📖 *Ex. 27:8 U moet het altaar van planken maken, vanbinnen hol. Zoals Hij het u op de berg getoond heeft, zo moet men het maken.*

📖 *Joh. 1:1 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.*

Neem ook het priesterschap dat vandaag de dag nog steeds geldig is en dat daarom de onyxstenen die de priester op zijn schouders droeg en de borsttas met de twaalf stenen die staan voor de broeders en zusters uit het volk Israël, vandaag de dag niets aan invloed hebben verloren.

De wedergeboren Christen vandaag de dag is door het aannemen van God Almachtig ***in*** Jezus Christus toegetreden tot het koninklijk priestergeslacht (I Petr. 2:9) en moet zijn broeders en zuster dagelijks op zijn hart dragen. Broeders en zusters uit het Israëlische volk.

📖 I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht

Want voor en door de wedergeboren Christenen is de priesterdienst nog steeds actueel. Omdat het getal van Gods kinderen nog niet vol is, kan God Almachtig nog niet verder met Zijn plan dat Hij voorheeft met deze wereld.

En dan de priesterwijding, die gesymboliseerd werd in de **afwassing**, in het **aantrekken** van nieuwe kleren en de **zalving** met olie. Ook deze tekenen hebben niets van zijn invloed verloren als het gaat om de bekering van de mens tot God Almachtig ***in*** Jezus Christus.

Kortom: tot op dit punt is de beschrijving van wat Mozes hoorde van God Almachtig, en wat hij zag van God op de berg Horeb één op één te vertalen naar deze tijd van vandaag.

Maar dan komt hoofdstuk 30. En dan word ik stil.

Want wat heeft het reukofferaltaar vandaag de dag te betekenen. Wat hebben het hefoffer, het koperen wasvat, de heilige zalfolie en het heilige reukwerk te betekenen; anders dan in het voorgaande al beschreven is.

📖 Ps. 141:2 Laat mijn gebed als reukwerk voor Uw aangezicht staan, laat mijn opgeheven handen als het avondoffer zijn.

Het is niet moeilijk om op internet of in Studie-Bijbels allemaal verklaringen te lezen. Bijvoorbeeld:

- Het reukofferaltaar is een beeld van Jezus Christus die door gebed en aanbidding het reukwerk van de Christenen (dat zijn de gebeden, ps. 141:2, Openb. 8:3-4) voor het aangezicht van God Almachtig brengt.

📖 Openb. 8:3-4 En er kwam een andere engel, die met een gouden wierookvat bij het altaar ging staan. Aan hem werd veel reukwerk gegeven, opdat hij dat samen met de gebeden van alle heiligen op het gouden altaar vóór de troon zou leggen. En de rook van het reukwerk steeg, met de gebeden van de heiligen, uit de hand van de engel op tot vóór God.

- Het hefoffer begint met de telling van iedereen ouder dan twintig jaar en laat zien ten behoeve van wie de priesterdienst wordt uitgeoefend: een verlost volk. En al die getelden moeten een verplichte bijdrage leveren in geld voor (de bouw en het) onderhoud van de Tabernakel.

Hier gaat het niet om bloed, maar om geld. Bloed spreekt van verzoening. Geld wordt betaald als een erkenning van het recht dat God op ieder heeft, hier in het bijzonder in verbinding met het heiligdom.

- Het koperen wasvat laat zien op welke voorwaarde de priesterdienst wordt uitgeoefend. Bij deze reiniging gaat het niet om de reiniging van de zondaar want met het water uit het wasvat worden alleen de handen en de voeten gewassen. Dit is wat ik in het vorige hoofdstuk benoemde als *'dagelijkse reiniging'*, het onderhoud van het geloof.

- De heilige zalfolie stelt de Heilige Geest voor (I Joh 2:20, I Joh. 2:27). De verschillende specerijen duiden dan op de op de heerlijkheden van Christus die zichtbaar worden in de wedergeboren Christenen die de genadegave gebruiken die ze van de Heilige Geest ontvangen hebben.

- Het heilige reukwerk. De zalfolie is voor de dienst, het reukwerk is direct voor God Almachtig. Het is de toegevoegde waarde aan de offers. Het offer van Jezus Christus was daarom zo aangenaam voor God, omdat Hij het bracht.

📖 I Joh. 2:20 Maar u hebt de zalving van de

📖 I Joh. 2:27 n wat u betreft, de zalving die u van Hem hebt ontvangen, blijft in u, en u hebt het niet nodig dat iemand u onderwijst; maar zoals deze zalving u onderwijst met betrekking tot alle dingen – en die zalving is waar en is geen leugen – en zoals ze u heeft onderwezen, zo moet u in Hem blijven.

En toch bevredigt het bovenstaande mij niet.

Wat wil God Almachtig door deze Bijbelverzen heen zeggen. Wat bedoelt Hij hiermee als het gaat om mijn dagelijkse wandel voor Hem?

Wat ik zeker weet is dat God Almachtig wil zeggen dat Hij ***in alles*** door mij verheerlijkt wil worden.

Jezus Christus heeft alleen die woorden gesproken die Hij de Vader heeft horen zeggen. Jezus Christus heeft alleen die werken gedaan die Hij God heeft voor zien doen.

Of te wel: Jezus Christus deed datgene dat God Almachtig Hem had laten zien, net zoals Mozes alleen datgene tegen het volk Israël zei dat God tot hem had gesproken op de berg Horeb. En Mozes deed datgene zoals God dit aan Hem had lieten zien op de berg Horeb.

De wedergeboren Christen is door God Almachtig geroepen om de goede werken te doen die God voorbereid heeft (Ef. 2:10). Dat wil dus zeggen dat wij die werken moeten doen die God voorbereid heeft en die Jezus Christus hier op aarde gedaan heeft (Zie de vier Evangeliën). En wat is dat dan?

📖 Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen

1. Jezus Christus onderwees het volk de leer van bekering ***én*** de komst van het Koninkrijk van God. (Matt. 4:17, Mark. 1:15)
2. Jezus Christus genas de zieken, bevrijdde de gebondenen en wekte de doden op.

Dát zijn de goede werken die God Almachtig voorbereid heeft. (Matt. 28:19).

Die werken kan ik niet uit mijzelf doen. Daarvoor heb ik de kracht van de Heilige Geest nodig. Want Jezus Christus is hier niet meer op aarde. Na Zijn dood en opstanding is Hij naar de hemel gegaan. Maar heeft Zijn Plaatsvervanger gestuurd in de Persoon van de Heilige Geest. En Deze zal ons precies zeggen wat wij moeten zeggen en wat wij moeten doen. (Mark. 13:11)

----------,----------

Is wat geschreven staat op internet, in boeken en Bijbelstudies over Exodus 30 dan allemaal onzin?

Zeker niet. En raadpleging daarvan is ook niet verkeerd als ik maar nooit vergeet om de woorden te toetsen in de Bijbel.

Door het mijmeren en door het vragen stellen en door het beredeneren heb ik gemerkt dat de Heilige Geest spreekt. En wat Hij spreekt wijst altijd naar Jezus Christus heen. En dat zie ich ook door al deze attributen in de Tabernakel.

Wat ben ik een gezegend mens. Ik heb de Bijbel. Ik heb de Heilige Geest als toegang tot God Almachtig ***in*** Jezus Christus. Dat hadden de Israëlieten in de tijd van Mozes niet. Zij konden niet anders dan het strikt opvolgen van de regels die hen gegeven werd.

Ik heb in en door de Bijbel (is in en door Jezus Christus) inzicht ontvangen van God Almachtig wat alles betekent. En dat die betekenis in alles doorwerkt in het plan van God dat Hij met deze wereld heeft.

Maar laat ik nooit vergeten dat het God Almachtig Zelf is die dit plan zo bedacht heeft. En laat ik nooit vergeten om Hem daarvoor te verheerlijken. Want zonder dit plan was er alleen maar dood en verdoemenis voor de mensen.

Dit klinkt hard, maar dat zijn de feiten. Het offer dat God Almachtig ***in*** Jezus Christus gebracht heeft kan niet overtroffen worden. Er is niets wat een nog grotere waarde heeft dan Jezus Christus.

Matt. 4:17 Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.

📖 Mark. 1:15 en Hij zei: De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God is nabijgekomen; bekeer u en geloof het Evangelie.

📖 Matt. 28:19 Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen.

📖 Mark. 13:11 En wanneer ze u zullen wegleiden om u over te leveren, wees dan van tevoren niet bezorgd wat u spreken moet, en bedenk het niet; maar wat u op dat moment gegeven zal worden, spreek dat, want u bent het niet die spreekt, maar de Heilige Geest.

Door de zondeval was er niets meer waardoor de mens zich kon beroemen bij God Almachtig op zijn goedheid. Alle goedheid was weg.

En dat zie ik vandaag de dag ook. De mensen die niets van God Almachtig willen weten, en Hem afwijzen brengen zichzelf meer en meer in een helse fase. Want oorlog, geweld, dreiging, ziekte en dood bepalen hun leven.

----------,----------

Here God: wat ben ik U dankbaar dat U mij Uw Zoon Jezus Christus gegeven heeft.

Wat ben ik U dankbaar dat alles wat in de bijbel staat wijst naar Jezus Christus.

Dat U Heilige Geest Uw woonplaats in mij hebt en mij als zodanig direct verbindt met God de Vader **in** *Jezus Christus.*

Het begrijpen is mij nog steeds te wonderbaar. Maar ik verheerlijk Uw grote naam voor het verlossingswerk dat U in Jezus Christus voor mij gebracht heeft.

Maar ook nu Heer, bid ik U dat ik de werken mag doen die U voor mij heeft voorbereid. Want er zijn nog veel van mijn broeders en zusters die U niet aangenomen hebben omdat zij of verblind zijn door satan of nog nooit van U gehoord hebben. Daarom bid ik U voor Uw totale volk Israël zoals Paulus dit beschrijft in Ef. 6:18, dat zij Uw roepstem mogen horen en zich bekeren tot U, tot het getal vol is van Uw kinderen die U geroepen hebt.

📖 Ef. 6:18 terwijl u bij elke gelegenheid met alle gebed en smeking bidt in de Geest en daarin waakzaam bent met alle volharding en smeking voor alle heiligen.

Het is mijn grote verlangen Heer, dat de hele wereld bevrijd wordt van de macht van de overste van deze wereld.

Het is mijn grote verlangen Heer om U te mogen zien schitteren als Koning der Koningen over deze hele wereld en dat werkelijk alle knie zich zal buigen voor U.

Niet omdat het moet, maar omdat de mensen niet anders meer willen. Omdat zij tot het inzicht zijn gekomen dat U alleen maar LIEFDE bent.

Heer, zo bid ik dat dit gebed als een reukoffer voor Uw aangezicht mag komen.

En zo bid ik dat alles wat ik heb en bezit op deze wereld van en voor U is.

Ik geef het als een hefoffer voor U, want zonder U had ik helemaal niets gehad.

Ik dank U dat ik dagelijks naar het wasvat mag gaan om mijn dagelijkse zonden aan u te belijden. En in die belijdenis dank ik U dat u mij aangenomen heeft in mijn doop en in mijn keuze alleen nog maar voor U te leven.

Ik dank U Heilige Geest voor de woorden die U ingeeft en die ik ook hier mag opschrijven.

En tegelijk bid ik U, dat u deze mijmeringen gaat gebruiken voor allen die ziek zijn, die gebonden zijn, ja zelfs voor de doden dat zij door Uw kracht opgewekt mogen gaan worden.

Ik bid u dat mede door deze mijmeringen de mensen de Bijbel gaan openen en dat U Heilige Geest hun ogen opent voor wat zij lezen. Dat de mensen onder de indruk gaan komen van wie U bent. En dat zij meer en meer van U willen weten, tot het moment daar is dat zij niet anders meer kunnen dan op hun knieën te vallen en U aan te nemen als Heiland en Verlosser.

Zo geef ik u mijzelf en alles wat ik heb, en alles wie ik ben als een heilig reukwerk voor U en aan U.

Niet ik leef, maar U leeft in Mij (Gal. 2:19-20).

Dank U Heer!
Uw Naam zij geloofd en geprezen.
Ik verheerlijk Uw Naam in wie U bent.
Halleluja!

📖 Gal. 2:19-20 Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven. Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

Hoofdstuk 31

De roeping van Bezaleël en Aholiab
De heiliging van de sabbat
De stenen tafelen

Mozes is nog steeds op de berg Horeb om de woorden van God Almachtig te horen. De woorden over het maken van de Tabernakel met al zijn attributen. Het maken van de priesterkleding in al zijn facetten en de woorden hoe de priesters ingewijd moeten worden.

Ik kan mij voorstellen dat dit voor Mozes een enorme ervaring is geweest. Let wel! Mozes was op dit moment al meer dan tachtig jaar. (Ex. 7:7) En hij moet alle details maar weten te herinneren die God Almachtig tot hem gesproken had.

Zou dat werkelijk zo zijn?

Ik ben ervan overtuigd dat God Almachtig hem de woorden en beelden in zijn hart gegraveerd heeft.

En net zoals God Almachtig bij voorbaat al Bezaleël en Aholiab tot vakkundige mensen heeft gemaakt (Ex. 31:2-3); en net zoals God in het hart van iedereen die vakkundig is, de wijsheid gegeven heeft om te maken wat God Mozes geboden heeft (Ex. 31:6), ben ik ervan overtuigd dat God Mozes de gave heeft gegeven om alles tot in detail te kunnen herinneren.

Ik moet namelijk niet vergeten dat ik een maaksel van God Almachtig ben.

Ik heb in *mijn mijmeringen* al vaker aangegeven dat ik de klei ben op de draaischijf van de Pottenbakker (Jer. 18:3-4). En dat die Pottenbakker God Almachtig Zelf is.

Als God Almachtig mij nu gemaakt heeft met alles wat in mij is, zou Hij dan niet mijn gedachten zó kunnen vormen dat mij datgene te binnen schiet wat God wil dat mij te binnen schiet?

Staat er niet in Gal. 2:18-19 dat ikzelf gestorven ben en dat Jezus Christus in mij leeft?

Dat wil zeggen: ik leef niet meer maar Jezus Christus leeft in mij. En Jezus Christus wordt op diverse plekken in de Bijbel ook wel '***de Wijsheid***' genoemd.

📖 *Ex. 7:7 Mozes was tachtig jaar oud en Aäron drieëntachtig jaar oud toen zij tot de Farao spraken.*

📖 *Ex. 31:3 Zie, Ik heb Bezaleël, de zoon van Uri, de zoon van Hur, uit de stam Juda, bij zijn naam geroepen. Ik heb hem vervuld met de Geest van God, met wijsheid, inzicht, kennis en allerlei vakmanschap,*

📖 *Ex. 31:6 En Ik, zie, Ik heb Aholiab, de zoon van Ahisamach, uit de stam Dan, aan hem toegevoegd. En in het hart van ieder die vakkundig is, heb Ik wijsheid gegeven zodat zij alles kunnen maken wat Ik u geboden heb:*

📖 *Jer. 18:3-4 Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken.*

📖 *Gal. 2:19-20 Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven. Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven*

En dat woord wordt ook in dit Bijbelgedeelte genoemd als het gaat om het maken van de Tabernakel en al haar attributen. (Ex. 31:3, 6)

Aangezien Jezus Christus hier op aarde was, weldoende, om God Almachtig te verheerlijken, geloof ik dat Jezus Christus in mij Gods werk tot in de details wil laten uitvoeren tot verheerlijking van God de Vader. En dat zijn de goede werken die God heeft voorbereid. (Ef. 2:10)

Bezaleël en Aholiab en al die andere Israëlieten hoefden niet bang te zijn dat zij iets zouden vergeten. Zij hoefden niet bang te wezen dat zij iets in de verkeerde volgorde zouden maken.

Als ik vervuld ben met Gods Geest, die rechtstreeks verbonden is met Jezus Christus, hoef ik niet bang te zijn dat ik de werken die God Almachtig heeft voorbereid over het hoofd zou zien, of dat ik iets verkeerds zou doen in die werken van God.

Dat kán gewoon niet, want het is Jezus Christus die het allemaal in mij bewerkt.

Het is God Zelf ***in*** Jezus Christus die het allemaal bewerkt.

Kan er dan niets fout gaan?

Er kan wel degelijk iets fout gaan. En dat is dat ik mij afkeer van wat God Almachtig ***in*** Jezus Christus in mij wil doen. Ik kan een werk van God weigeren. Kijk maar naar de profeet Jona bijvoorbeeld. Datgene dat God vóór had met de bevolking van Ninevé was goed, was perfect. Maar Jona had er geen vrede mee en vluchtte weg voor Gods opdracht.

Maar Jona bracht zichzelf daarmee in een ***helse omgeving*** die niet mis was.

Totdat de belijdenis kwam en hij zich volledig overgaf aan God Almachtig. Toen kwam er een einde aan zijn helse periode.

Overigens zie je dat min of meer ook in de geschiedenis van Job. Zolang Job discussieerde en twijfelde, mopperde en noem maar op bleef hij in zijn helse fase.

Maar toen zijn geloofsbelijdenis kwam in Job 42 werd zijn helse fase direct beëindigd en kwam er overvloed.

📖 Ex. 31:3 Zie, Ik heb Bezaleël, de zoon van Uri, de zoon van Hur, uit de stam Juda, bij zijn naam geroepen. Ik heb hem vervuld met de Geest van God, met wijsheid, inzicht, kennis en allerlei vakmanschap,

📖 Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Dat zijn hele belangrijke geestelijke lessen voor mij.

Als Jezus Christus werkelijk mijn leven bestuurt en leidt dan hoef ik echt niet bang te zijn dat ik de goede werken die God Almachtig heeft voorbereid voor mij, over het hoofd zal zien. Ook hoef ik echt niet bang te zijn dat ik die werken niet goed zou uitvoeren. Want het is God Zelf Die Zijn Geest in mij gegeven heeft, mij de Wijsheid, dat is Jezus Christus, gegeven heeft om in eenheid met Hem die werken te doen.

Veel wedergeboren Christenen, waar ik er één van ben staan vaak te popelen om voor God Almachtig aan het werk te gaan.

Vaak ben ik onrustig als ik in een *'rustige'* fase gekomen ben. Of dat ik een woestijnperiode meemaak waarin naar mijn idee de dingen niet zo gaan zoals ik graag zou willen.

Ik als eerste moet deze geschiedenis uit Ex. 31 mij ter harte nemen.

Nogmaals: ik leef niet meer, maar Jezus Christus leeft in mij. En de werken die ik mag doen voor God Almachtig, komen naar mij toe op Gods moment. Hij is in-control.

Dát geduld en dát vertrouwen zijn eigenschappen waar ik bij mij zelf nog wel wat zwakke kanten aan zie. Maar God weet het, want Hij is Mijn Pottenbakker.

----------,----------

Opmerkelijk vind ik dat God Almachtig tot Mozes begint te spreken over de sabbat. Dat het volk Israël deze sabbatten moet heiligen door daar niet op te gaan werken.

📖 Gen. 2:2-3 Toen God op de zevende dag Zijn werk, dat Hij gemaakt had, voltooid had, rustte Hij op de zevende dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had. En God zegende de zevende dag en heiligde die, want daarop rustte Hij van al Zijn werk, dat God schiep door het te maken.

De sabbat die door God Almachtig voor Zichzelf ingesteld had in Gen. 2:2-3. Dat was nog in de hof van Eden, het paradijs, toen er nog helemaal geen zondeval had plaatsgevonden en er ook nog helemaal geen sprake was van een volk Israël op aarde.

Hieronder nogmaals een kleine opsomming van hetgeen God zegt in de Bijbel over de sabbat.

Tekst verwijzing	Tekst	God doet	God vraagt de mens
Gen. 2:2-3	Toen God op de zevende dag Zijn werk, dat Hij gemaakt had, voltooid had, ***rustte*** Hij op de zevende dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had. En God ***zegende*** de zevende dag en ***heiligde*** die, want daarop rustte Hij van al Zijn werk, dat God schiep door het te maken.	Rusten Zegenen Heiligen (= apart zetten)	
Ex. 16:29-30	Bedenkt, dat de HERE u de sabbat gegeven heeft;		Op de plaats blijven

	daar-om geeft Hij u op de zesde dag brood voor twee dagen. ***Ieder moet op zijn plaats blijven***; niemand mag zijn plaats op de zevende dag verlaten. Toen ***rustte*** het volk op de zevende dag .		Rusten
Ex. 20:10-11, Ex. 31:14-16, Ex. 34:21, Ex. 35:2	maar de zevende dag is de sabbat van de HERE , uw God; ***dan zult gij geen werk doen*** , gij noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw vee, noch de vreemdeling die in uw steden woont. Want in zes dagen heeft de HERE de hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat daarin is, en Hij ***rustte*** op de zevende dag; daarom ***zegende*** de HERE de sabbatdag en ***heiligde*** die.	Rusten Zegenen Heiligen (= apart zetten)	Niet werken
Ex. 23:12	Zes dagen zult gij uw werk doen, maar op de zevende dag zult gij ***rusten***, opdat uw rund en uw ezel uitrusten, en de zoon van uw slavin en de vreemdeling ***adem scheppen***.		Rusten Adem scheppen
Ex. 31:17	Tussen Mij en de Israëlieten is deze ***een teken voor altoos***, want in zes dagen heeft de HERE de hemel en de aarde gemaakt , en op de zevende dag heeft Hij ***gerust*** en ***adem geschept***.	Een teken Voor altijd Rusten Adem geschept	
Ex. 35:3	U mag op de sabbatdag in geen van uw woongebieden ***vuur aansteken***		Geen vuur aansteken
Lev. 16:31	Het zal u een volkomen sabbat zijn en gij zult u ***verootmoedigen***, het is een altoos durende inzetting.		Verootmoedigen Voor altijd
Lev. 23:3; Num. 28:25	Zes dagen mag arbeid verricht worden maar op de zevende dag zal er een volkomen sabbat zijn***; een heilige samenkomst***; generlei arbeid zult gij verrichten, het is een sabbat voor de HERE in al uw woonplaatsen.		Heilige samenkomst
Deut. 5:12-14	Neem de sabbatdag in acht om die te heiligen, zoals de Here uw God u geboden heeft. Zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen, maar de zevende dag is de sabbat van de HERE , uw God; ***dan zult gij geen werk doen*** , gij, noch Uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw rund , noch uw ezel, noch uw overige vee, noch de vreemdeling die in uw steden woont, opdat uw dienstknecht en uw dienstmaagd rusten zoals gij;		Niet werken
Neh. 10:31	Ook dat wij, wanneer de volken des lands koopwaar en allerlei koren op de sabbatdag ten verkoop zouden brengen, van hen op de sabbat of op een heilige dag ***niet zouden kopen***, en dat wij in het zevende jaar het land braak zouden laten liggen en geen enkele schuld zouden invorderen.		Niet kopen
Neh. 13:15-16	In die dagen zag ik in Juda mensen, die wijnpersen traden op de sabbat en vrachten koren binnenhaalden en op ezels laadden, als ook wijn, druiven en vijgen en allerlei last, en deze op de sabbatdag naar Jeruzalem brachten. Ik gaf een waarschuwing, toen zij levensmiddelen ***verkochten.***		Niet verkopen
Neh. 13:19	Zodra het dan in de poorten van Jeruzalem donker werd, voor de sabbat, sloot men op mijn bevel de deuren, en ik beval, dat men ze niet zou openen tot		Geen handel en geen transport

	na de sabbat. En ik stelde enige van mijn knechten bij de poorten op; ***er zou geen vracht op de sabbatdag binnenkomen.***		
Psalm 92:1	Een lied, op de sabbatdag. Het is goed de HERE te ***loven***, uw naam ***psalmen te zingen***, o Aller-hoogste,		Loven en psalmen zingen
Jes. 56:6-7	En de vreemdelingen die zich bij de HERE aansluiten om Hem te dienen, en om de naam des HEREN lief te hebben, om Hem tot knechten te zijn, allen die de sabbat onderhouden, zodat zij hem niet ontheiligen , en die vasthouden aan mijn verbond: hen zal Ik ook ***brengen naar Mijn heilige berg***, en Ik zal hen ***verblijden*** in Mijn huis van gebed	Brengen naar Zijn heilige berg Verblijden	Brengen naar Zijn heilige berg Verblijden
Jes. 58:13-14	Indien gij niet over de sabbat heenloopt ***door uw zaken te doen*** op mijn heilige dag, maar de sabbat een ***verlustiging*** noemt , de heilige dag des HEREN van gewicht, en die ***eert*** door noch ***uw gewone bezigheden te doen***, noch uw zaken te behartigen, of ijdele taal uit te slaan, Indien u uw voet van de sabbat terughoudt, er mee ophoudt om op Mijn heilige dag ***te doen wat u zelf wilt***, indien u de sabbat een verlustiging noemt……. Indien u de sabbatdag eert door ***niet uw eigen wegen te volgen, niet uw eigen wensen zoekt of daarover met een woord spreekt***, dan zult u vreugde scheppen in de Heere……..		Geen zaken doen Verlustigen (= vieren) Eren Geen door de weekse dingen doen Niet doen wat je zelf wilt
Jer. 17:21-22 Jer. 17:24 Jer. 17:27	zo zegt de HERE: Hoedt u ervoor, om uws levens wil, dat gij op de sabbatdag ***geen last draagt*** en door de poorten van Jeruzalem binnenbrengt. Ook zult gij op de sabbatdag ***geen last naar buiten brengen uit uw huizen of enigerlei werk doen; gij zult de sabbatdag heiligen***, gelijk Ik aan uw vaderen geboden heb.		Niet sjouwen Enig werk doen Sabbatdag Heiligen
Matt. 12:8 Mark. 2:28 Luk. 6:5	Want de Zoon des mensen is ***heer over de sabbat***.	Jezus is Heer over de sabbat	
Matt. 12:12	Hoeveel gaat niet een mens een schaap te boven? Derhalve is het geoorloofd op de sabbat ***wel te doen***.		Wél doen
Mark. 2:27	En Hij zeide tot hen: De sabbat is gemaakt om de mens, en niet de mens om de sabbat.		
Mark. 6:2 Luk. 4:16 Luk. 4:31 Luk. 6:6 Luk. 13:10 Hand.18:4	En toen de sabbat aangebroken was, begon Hij ***te leren*** in de synagoge. En zeer veeln van die Hem hoorden, stonden versteld en zeiden: Waar heeft Hij deze dingen vandaan en wat is dat voor een wijsheid, die Hem gegeven is? En zulke krachten, als door zijn handen geschieden?		Gods woorden leren, voorlezen
Hand.13:44	En de volgende sabbat kwam bijna de gehele stad bijeen om ***het woord Gods te horen.***		Gods woord horen
Hand.15:21	Immers Mozes heeft van oudsher in iedere stad, die hem prediken, daar hij elke sabbat in de synagogen wordt ***voorgelezen.***		De wet voorlezen
Hand.16:13	En op de sabbatdag gingen wij de poort uit, de rivier langs, waar wij verwachtten, dat een gebedsplaats zou zijn ; en nedergezeten, ***spraken wij*** tot de vrouwen, die samengekomen waren.		Over Gods woord spreken

Kortom : Wat vraagt God Almachtig van de mens op de Sabbat?

1. Dat ik op mijn plaats blijf en rust;
2. Dat ik niet werk, kop en verkoop, niet sjouw en de sabbat vieren en deze een verlustiging noem;
3. Dat ik geen vuur aansteek;
4. Dat ik mij voor God Almachtig verootmoedig, Gods woorden leer, (voor)lees en hoor en over Gods woord spreek;
5. Dat ik een heilige samenkomst houd, Hem loof en psalmen zing.

En wat doet God Almachtig Zelf op en met de sabbat?

1. God Almachtig rust, zegent en heiligt de sabbatdag;
2. God Almachtig heeft de sabbatdag tot een teken voor Zijn kinderen gesteld;
3. God Almachtig brengt Zijn kinderen naar Zijn heilige berg en verblijd Zich over hen;
4. God Almachtig geeft vreugde aan hen die de sabbatdag vieren;
5. God Almachtig heeft Zijn Zoon Jezus Christus over de sabbatdag gesteld.

----------,----------

Hoe is het mogelijk dat de mens de sabbatdag van God Almachtig zó aan de kant geschoven heeft. Het enige gebod uit de tien geboden.

In mijn mijmeringen bij het Bijbelboek Genesis heb ik dat alsvolgt beschreven:

---------- **begin citaat** ----------

> Is dat belangrijk om één dag per week te rusten?
>
> Wetenschappelijk is aangetoond dat een mens niet altijd maar door kan werken en dat de mens het best functioneert als hij één dag in de week niet met werk bezig is.
>
> Één dag in de week niet met de omstandigheden van alle dag bezig zijn, niet bezig zijn met geld verdienen, maar een rustdag. God rustte na het gedane werk.

---------- ... ----------

Dat het Christendom de eerste dag van de week (de zondag) als rustdag uitgekozen heeft is een politiek besluit geweest van keizer Constantijn op 7 maart in het jaar 321 na Chr. Dit is echter totaal **NIET** op de Bijbel gefundeerd.

Dat men de dag van opstanding van Jezus Christus daarvoor als argument neemt (eerste dag van de week) is sympathiek maar niet Bijbels gefundeerd.

Als ik de geschiedenis verder bestudeer, kom ik er achter dat keizer Constantijn niets anders wilde dan dat het Christendom losgemaakt werd van het Jodendom, met alle maatregelen en gevolgen van dien voor het Joodse volk. Zie hiervoor het boek *'Weg uit Babylon'* van Wim Verwoerd.

Het verhaal gaat dat keizer Constantijn al zijn onderdanen tot Christen wilde maken inclusief de heidense volken in zijn rijk die allemaal hun eigen goden en afgoden hadden.

Het schijnt dat keizer Constantijn een ruil heeft voorgesteld. De heidense volken zouden hun goden en afgoden mee mogen nemen ***in*** het Christendom, als zij maar akkoord gingen met hun nieuwe naam '*Christen*'.

Omdat veel heidense volken de zonnegod Re of Ra aanbaden, is de zondag tot rustdag gemaakt door keizer Constantijn. Overigens is dit besluit zeer goed gedocumenteerd, zoals alles wat in het Romeinse Rijk gebeurde goed gedocumenteerd is.

Maar nogmaals: de zondag als rustdag is **niet** Bijbels gefundeerd. Dit is alleen toebedeeld aan de zevende dag van de week, *nádat* al het werk dat gedaan is, maar vooral omdat God rustte op de zevende dag van de week, deze dag heiligde en zegende.

De instelling van de zondag als rustdag door keizer Constantijn lijkt heel erg op de tactiek van de listige slang uit Genesis 3, die de woorden van God Almachtig zó verdraaid had dat de mens satan geloofde als het ging om het eten van de *'boom van kennis van goed en kwaad'*.

Het gevolg was dat de eerste mens at van de vrucht die hen verboden was door God Almachtig. En zo ontstond de zondeval en kwam er een onoverkomelijke kloof tussen God en de mens.

Satan gebruikte keizer Constantijn om heidense gewoonten het Christendom binnen te brengen. Het was immers keizer Constantijn zijn grote wens dat iedereen zich tot het Christendom bekeerde, ook de heidense volken die onder zijn bewind stonden.

En de mensen geloofden hem in plaats van dat zij God Almachtig geloofden, net als de eerste mens satan geloofde en niet God.

De reden om op de eerste dag van de week rustdag te houden klinkt aannemelijk, maar het is een dwaling. Trouwens wie begint met rusten *voordat* hij aan het werk gaat ? Niemand toch? Eerst werken, dan rusten.

Echter om nu de wekelijkse rustdag terug te brengen naar de sabbat zou een geweldige uitdaging zijn omdat de zondag wereldwijd verankerd is in de economische maatschappij. Het zou geweldig zijn als dit teruggedraaid zou kunnen worden, maar ik heb niet de illusie dat in deze tijd van Godverlatenheid en Goddeloosheid dit snel zal gaan gebeuren.

Maar laat ik in ieder geval eerlijk belijden naar God Almachtig, dat wat de mensen van de zondag gemaakt hebben niet naar Zijn Woord en wil is, en dat de mensen de sabbat gemaakt hebben tot een wekelijkse werkdag en daarmee de sabbatdag ontheiligen.

Heer, vergeef ons alstublieft.

----------,----------

Wat betekent dit nu in gewoon Nederlands voor mij ?

Ten eerste dat ik de sabbat mag vieren. Een begrafenis vier je niet, dus de sabbat mag een wekelijks terugkerend feest zijn.

- Een feest waarbij wij tijd vrij maken om God te loven en te prijzen.
- Dat wij tijd vrijmaken om Hem te aanbidden.
- Dat wij de Bijbel lezen, voorlezen (aan onze kinderen bijvoorbeeld).
- Dat wij Zijn woord horen bijvoorbeeld in een heilige samenkomst.
- Dat wij over Gods woord spreken.

Kortom, een dag toegewijd aan Hem.

Maar als ik dit een '*moeten*' vind dan moet ik het helemaal niet doen, want dan wordt de sabbatsdag een dag van irritatie en frustratie in plaats van een feestdag.

Als ik mij verdiep in God Almachtig en Jezus Christus, en ik begrijp wat Hij voor mij gedaan heeft, dan wil ik niet anders meer dan Hem aanbidden en eren. Niet alleen op de sabbatdag maar elke dag van de week. Dan ga ik automatisch de wekelijkse sabbatdag een dag van ***verlustiging*** noemen.

Het mag een uitdaging zijn om van de sabbatdag een feestdag te maken, niet een dag van verveling of van moeten. Er zijn genoeg creatieve ideeën om de sabbatdag te heiligen op een wijze die God Almachtig recht doet en die God een plezier is en de mensen ook. Alleen, met mijn gezin of met andere mensen daarbij.

Jammer genoeg hebben veel denominaties de dag van de Heer tot een dag van ***moeten***, ***mag niet***, ***moet wel***, gemaakt.

Maar dát is niet wat God Almachtig wil. God wil bij Zijn kinderen zijn, zoals Hij in de hof van Eden dagelijks met de eerste mens wandelde.

Het houden van de sabbatdag heeft in mijn ogen niets te maken met wetticisme. Alsof het houden van de sabbat mij in de hemel zou kunnen brengen.

Jezus Christus is Heer over de sabbat en niet andersom.(Matt. 12:8).

📖 Matt. 12:8 Want de Zoon des mensen is Heere, óók van de sabbat.

Ik geloof dat het sleutelwoord in deze ***'vieren***' is. En wanneer de sabbatdag iets anders dan 'vieren' is dan wordt het een krampachtig volgen van regeltjes en geboden.

Ik ben ervan overtuigd dat God het niet zo bedoeld heeft.

Maar het is natuurlijk wel zo dat heel veel mensen (ook Christenen) die persoonlijke relatie met God Almachtig zijn kwijtgeraakt. Dat zij zich niet dagelijks bewust meer zijn van het grote wonder dat God Zelf ***in*** Jezus Christus naar deze aarde is gekomen om de mens die Jezus Christus aanneemt te bevrijden uit de macht van satan.

In plaats van een levendige relatie met hun Heer is een wetboek gekomen met geboden en verboden.

Hoe krijg ik dan een levendige relatie met God?

Door zélf op onderzoek te gaan in de Bijbel. Dát is de enige manier. Joh. 1:1 zegt dat Jezus Christus het levende Woord is. Met andere woorden: de Bijbel ***is*** Jezus Christus. Dus als je Hem wilt leren kennen zul je dáár moeten wezen.

📖 Joh. 1:1 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.

Dat is echt iets wat je zelf zult moeten doen. Voorgangers, predikanten of wie dan ook kunnen mij de weg wijzen. Maar het in beweging komen zal ik zélf moeten doen.

En zegt Jezus Christus niet Zelf dat wie klopt opengedaan zal worden? En dat wie zoekt, zal vinden? (Matt. 7:7-8)

📖 Matt. 7:7-8 Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en er zal voor u opengedaan worden. Want ieder die bidt, die ontvangt; wie zoekt, die vindt; en voor wie klopt zal opengedaan worden.

Als ik niet (meer) onder de indruk kan komen van wat God Almachtig heeft gedaan ***in*** Jezus Christus, zal ik ook niet méér van Hem te weten willen komen. En als ik niet méér van Hem te weten wil komen, zul ik ook de liefde niet kunnen opbrengen voor Hem om in geen ding Hem ongehoorzaam te zijn.

Maar hierover wordt in *mijn mijmeringen* nog genoeg gezegd. Dus hou je ogen open.

---------- **einde citaat** ----------

Voor mij is de sabbatdag de belangrijkste dag van de week én een feestdag.

Niet vanuit een wettisch perspectief, niet omdat het moet. Maar omdat ik het wil. God Almachtig ***in*** Jezus Christus is voor mij zó belangrijk dat ik deze dag voor God apart wil zetten.

Daarbij komt dat ik nergens in de Bijbel lees dat de sabbatdag zijn waarde of zijn bestaan heeft verloren. Daarbij wil ik nogmaals in herinnering roepen dat de wedergeboren Christenen van vandaag de dag Israëlieten zijn. Nakomelingen van het verloren gewaande tien-stammenrijk van Israël.

Betekent dit dan dat alle wetten en inzettingen, dat alle bepalingen die God Almachtig verordineerd heeft aan Zijn volk Israël vandaag de dag nog net zo gelden als toen God deze gaf aan Mozes en om die vandaag nog precies zo te doen?

Mijn antwoord daarop is Nee.

En *mijn mijmeringen* bij de vier Evangeliën geeft daar een duidelijk antwoord op (vind ik!). Maar van de tien geboden heeft de mens af te blijven. Er is geen één gebod uit de tien geboden die veranderd

is vanaf de dag dat God Almachtig deze aan Mozes gegeven heeft. En die God Zelf geschreven heeft op stenen tafelen, of te wel op platte stukken rots. Die stenen tafelen die in de ark van het verbond gelegd werden door Mozes en daar voor altijd zijn gebleven.

Ik verwijs daarbij ook nog even naar hoofdstuk 25:10-22 waar geschreven is over de ark van het verbond.

Dat mensen hier fel op kunnen reageren, ja ook Christenen, heeft mijn inziens alles te maken met het geweten. Het geweten dat in alles zegt dat de geboden rondom de sabbat niet veranderd zijn.

Als ik dit zo schrijf lijkt het een veroordeling. Maar vergeet niet dat ikzelf ook bij de leer van de kerk grootgebracht ben. Vergeet niet dat ik zelf ook de zondag vereerd heb als de dag des Heeren.

Ik geloof dat de Heilige Geest mij overtuigd heeft dat het houden van de zondag als een vervanging van de sabbat een dwaling is en niet naar Gods wil is.

Een ieder doet met deze woorden zoals hij wil.

Ik wil bij het bovenstaande nog wel de opmerking noteren dat ook door het houden van de Sabbat ***niemand gerechtvaardigd*** wordt door God Almachtig.

Alleen door het geloof ***in*** Jezus Christus kan iemand gerechtvaardigd worden. (Gal. 2:17). En alleen gerechtvaardige mensen hebben van God Almachtig toegang gekregen tot het Koninkrijk van God. Elke dag van de week is door God gegeven. Elke dag van de week is van en voor Hem.

📖 Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

Hoofdstuk 32

Het gouden kalf
Mozes bidt voor het volk

Er zijn hoofdstukken in de Bijbel die mij verassen, die mij vertroosten, die mij verblijden. Zoals bijvoorbeeld Gen. 41 waar Jozef uit de gevangenis gehaald wordt om tot onderkoning van Egypte te worden verhoogd.

Er zijn ook hoofdstukken in de Bijbel waar ik mijn ogen niet droog kan houden zoals bijvoorbeeld in Matt. 26 waarin het verhaal beschreven staat van Jezus Christus in de hof van Gethsémané; waar Hij de beker met mijn zonden tot de laatste druppel leegdrinkt opdat ik mag leven; dat Hij mijn straf op Zich Zelf legt.

Maar er zijn ook hoofdstukken in de Bijbel die mij verbazen en zelfs verbijsteren of shockeren. Zoals bijvoorbeeld Gen. 19 waar Lot zijn dochters aanbiedt aan de inwoners van Sodom, om door hen te worden verkracht als de gasten onder zijn dak maar gespaard zouden blijven.

Hoofdstuk 32 uit het Bijbelboek Exodus is voor mij ook zo een hoofdstuk dat mij verbaast tot in het diepst van mijn wezen.

Waarom ?

Hoe kan iemand God Almachtig zo snel vaarwel zeggen, nadat God zoveel voor die persoon gedaan heeft.

Hoe kan het volk Israël God Almachtig zo snel vaarwel zeggen nadat God zoveel voor het volk Israël gedaan heeft.

Wat is namelijk het geval. Het volk Israël heeft in Egypte een zware tijd gehad (Ex. 1:11). Een tijd van onderdrukking en slavernij, die in ieder geval meer dan tachtig jaar heeft geduurd.

Maar God Almachtig heeft het volk Israël, Zijn volk en Zijn eigendom (Ps. 135:4, Deut. 7:6) op bovennatuurlijke manier uit die onderdrukking en slavernij bevrijd.

Het volk Israël heeft de wonderen en tekenen meegemaakt die God Almachtig deed om het volk door de hand van Mozes uit Egypte te bevrijden.

📖 Ex. 1:11 En zij stelden daarom opzichters van heren-diensten over het volk aan om het door zijn dwangarbeid te onderdrukken. Het bouwde voor de Farao voorraadsteden: Pitom en Raämses

📖 Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom

📖 Deut. 7:6 Want u bent een heilig volk voor de HEERE, uw God. De HEERE, uw God, heeft ú uitgekozen uit alle volken op de aardbodem om voor Hem tot een volk te zijn dat Zijn persoonlijk eigendom is.

En daarna heeft God Almachtig nog veel meer wonderen en tekenen gedaan die bijna niet te filmen zijn, zoals de doortocht door de Schelfzee (Ex. 14), het bittere water van de bron Mara dat God veranderde in zoet water (Ex. 15), het water dat uit de rotsen kwam (Ex. 17), het manna en de kwartels die elke dag over het volk Israël kwam (Ex. 16).

En wat te denken van de dagelijkse aanwezigheid van de Heer in de wolkkolom overdag en de vuurkolom 's-nachts om het volk Israël de weg te wijzen, te verlichten, te verwarmen en te beschermen (Ex. 13)?

En dan wordt Mozes de berg Horeb op geroepen door God Almachtig. Het was (nog maar) de derde maand nadat het volk Israël uit Egypte was geleid. (Ex. 19:1)

📖 Ex. 19:1 In de derde maand, op dezelfde dag dat de Israëlieten uit het land Egypte waren vertrokken, kwamen zij in de woestijn Sinaï.

Mozes ging de berg Horeb om woorden van God Almachtig te ontvangen, maar wordt weer naar beneden gestuurd om Aäron, de zonen van Aäron en zeventig oudsten van het volk Israël op te halen (Ex. 19:24).

📖 Ex. 19:24 De HEERE zei tegen hem: Ga, daal af, en daarna moet u naar boven klimmen, u met Aäron bij u, maar laat de priesters en het volk niet doordringen om naar de HEERE op te klimmen, anders zal Zijn toorn over hen

Samen klimmen zij weer naar boven, de berg op, waar Aäron met zijn zonen en de zeventig oudsten van het volk Israël halverwege moeten blijven wachten op Mozes die alleen verder gaat naar de top van de berg om daar met God te spreken. (Ex. 24:15).

📖 Ex. 24:15 Toen Mozes de berg opklom, bedekte de wolk de berg.

----------,----------

Wat een manifestatie van macht en kracht die God Almachtig hier ten toon heeft gespreid aan Zijn volk Israël. En als het gaat om de beloften die God gedaan heeft aan Abraham, Izaäk en Jakob, dan kun je alleen maar beamen dat deze tot dit moment in de geschiedenis allemaal zijn uitgekomen.

Dit in tegenstelling tot hoe het volk Israël met God Almachtig handelt en wandelt. Want elke keer als hun maar iets dwars zit mopperen ze en beschuldigen God door Mozes heen dat hij hen niet datgene geeft wat Hij beloofd zou hebben.

----------,----------

Dan trek ik natuurlijk de lijn naar vandaag.

Wat heeft God Almachtig in mijn leven allemaal gedaan?

En hoe is mijn houding naar God toe?

Of is mijn dagelijks leven hier in Nederland een normaliteit geworden. Dat ik elke dag eten en drinken heb. Dat ik een dak boven mijn hoofd heb. Dat ik kleren aan mijn lijf heb.

Ik spreek hier niet gelijk over rijkdom, voorspoed, geluk of hoe je het noemen wilt.

Ik spreek hier over de basis levensbehoeften. En alleen daarover is één velletje papier waarschijnlijk niet genoeg om ze allemaal op te schrijven.

En juist in deze dagen waarin er zoveel vluchtelingen zijn die met oorlog, onderdrukking en slavernij te maken hebben wordt het verschil in wat ik heb en wat zij hebben groter en groter. Maar juist in deze dagen zie ik heel veel mensen zich afkeren van de vluchtelingen omdat zij ten diepste de vluchteling als een potentieel gevaar zien voor hun eigen welvaart en voorspoed.

----------,----------

Heer, U heeft mij zoveel gegeven. U heeft mij in een land geplaatst waar vrede is, waar vrijheid is, waar ik eten en drinken heb, een dak boven mijn hoofd heb, kleren aan mijn lijf heb. Ik mag dat nooit als vanzelfsprekend ervaren. Het is een wonder uit Uw hand dat ik dit allemaal heb.

En ook al ervaar ik deze dingen misschien als normaal; het is niet zo. Want als ik in de wereld kijk welke rampen er zijn, welk oorlogsgeweld er is, hoeveel mensen op drift zijn op zoek naar een betere toekomst en ik kijk dan naar mijzelf, dan kan ik niet anders dan U danken voor alles wat U mij elke dag geeft.

Elke keer wil ik mij opnieuw beseffen dat ik niet meer leef, maar dat Jezus Christus in mij leeft. Ik wil niet ge- en verbonden zijn aan alle 'heerlijkheden' die deze wereld mij aanbiedt, zoals satan die aan U Jezus Christus aanbood toen U aan het begin van Uw bediening in de woestijn was. Maar ik weet wel dat de wereld aan mij trekt.

Ik bid U Heer dat U mij vasthoudt, ook in die momenten dat ik dreig te verzaken.

Laat mij gericht zijn op U alleen. Laat de eerste liefde elke dag opnieuw mijn hart regeren. Ook al doe ik veel voor u, dat het geen takenliefde zal zijn, maar een oprechte liefde voor U alleen, God in Jezus Christus.

Amen.

----------,----------

Schijnbaar zijn Aäron, zijn zonen en de zeventig oudsten weer naar beneden gegaan want het volk Israël richt zich hier tot Aäron met de mededeling dat Mozes toch wel erg lang weg blijft (Ex. 24:18), namelijk al veertig dagen en veertig nachten.

Ik merk hier nogmaals bij op dat wij die kennis uit de Bijbel hebben. Het volk Israël had die kennis niet, zij hadden geen Bijbel waarin stond hoelang Mozes zou wegblijven. Zij waren gelegerd aan de voet van de berg Horeb en hadden hun leider de berg op zien klimmen.

Dat het volk zich richt tot Aäron om te praten over het feit dat Mozes zo lang wegblijft en om hun zorg misschien uit te spreken over Mozes welzijn, zou ik mij kunnen voorstellen. Want menselijkerwijs gesproken zou Mozes ook een ongeluk gehad kunnen hebben daar op die berg.

Maar daar lees je niets van in de Bijbel. Je leest niets van enig mededogen, of van enige bezorgdheid over Mozes.

Uit de vraag van Ex. 32:1 kun je zelfs een afkeer van het leiderschap lezen. Want Aäron wordt niet gewoon vriendelijk gevraagd of hij een afgod van goud wil maken, het wordt gewoon van hem ***geëist***.

En dan de wijze waarop het volk Israël Mozes noemt: '*die Mozes, de man die ons uit Egypte geleid heeft'*.

Het is net alsof er een stroom van tegenstanders (Ex. 33:25) onder het volk Israël was die gewoon hebben zitten wachten op een kans om het bestaande leiderschap in diskrediet te brengen. Inclusief God Almachtig.

Hoe is dit mogelijk. Nog geen paar dagen daarvoor had God Almachtig tot Mozes gesproken op de berg Horeb (Ex. 20:3-5) en had God door Mozes heen het volk duidelijk gemaakt dat afgodendienst een gruwel was in Zijn ogen.

Maar ook had God Almachtig hen grote dingen in het vooruitzicht gesteld als zij dicht bij Hem zouden blijven en Zijn geboden zouden gehoorzamen. (Ex. 23:25-27)

Misschien zou ik het nog kunnen begrijpen van een stelletje relschoppers die zich waarschijnlijk onder het volk Israël bevond (Ex. 32:25), maar Aäron dan?

Aäron, de broer van Mozes, die zelf de wonderen en tekenen van God Almachtig gezien heeft, door wie God Zelf zoveel wonderen en tekenen had gedaan.

📖 *Ex. 24:18 Mozes ging de wolk binnen en klom de berg verder op. En Mozes was veertig dagen en veertig nachten op de berg.*

📖 *Ex. 32:1 Toen het volk zag dat het lang duurde voor Mozes van de berg afdaalde, kwam het volk bijeen bij Aäron, en zij zeiden tegen hem: Sta op, maak voor ons goden die vóór ons uit gaan, want die Mozes, de man die ons uit het land Egypte geleid heeft – wij weten niet wat er met hem gebeurd is.*

☐ *Ex. 32:25 Toen Mozes zag dat het volk losgeslagen was – want Aäron had het losgelaten – tot leedvermaak van hun tegenstanders,*

☐ *Ex. 20:3-5 U zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben. U zult voor uzelf geen beeld maken, geen enkele afbeelding van wat boven in de hemel, of beneden op de aarde of in het water onder de aarde is. U zult zich daarvoor niet neerbuigen, en die niet dienen, want Ik, de HEERE, uw God, ben een na-ijverig God, Die de misdaad van de vaderen vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten,*

☐ *Ex. 23:25-27 U moet de HEERE, uw God, dienen. Dan zal Hij uw brood en uw water zegenen. Ik zal ziekte uit uw midden doen wijken. Geen vrouw in uw land zal een mis-kraam hebben of onvruchtbaar zijn. Ik zal het aantal van uw dagen vol maken. De schrik voor Mij zal Ik vóór u uit zenden, en al de volken waar-onder u komt, zal Ik in verwarring brengen. En Ik zal al uw vijanden voor u op de vlucht doen slaan.*

📖 *Ex. 32:25 Toen Mozes zag dat het volk losgeslagen was – want Aäron had het losgelaten – tot leedvermaak van hun tegenstanders,*

Ik lees in de dit Bijbelgedeelte geen enkel protest van Aäron.

Toen het volk Israël uit Egypte wegging telde het volk ruim zeshonderdduizend mannen, vrouwen en kinderen niet meegerekend (Ex. 12:37).

Over dit aantal heb ik mijn bedenkingen al geuit, gezien het aantal mensen dat Egypte binnenkwam (Gen. 46:27) onder leiding van Jakob en de in de Bijbel genoemde vierhonderddertig jaar dat het volk Israël in Egypte is geweest. (Ex. 12:40)

Zou het kunnen zijn dat er een hele groep Egyptenaren met het volk Israël is meegereisd? Egyptenaren die ook de wonderen en tekenen hebben meegemaakt in Egypte en tot de conclusie kwamen dat God Almachtig werkelijk de Heer is?

Mensen die de voorgeschiedenis van Israël niet echt kenden. Misschien meelifters die het zelf ook niet zo breed hadden in Egypte en door de wonderen en tekenen die God Almachtig gedaan had, hadden gezien dat je beter aansluiting bij het volk Israël kon maken omdat je dan gegarandeerd was van een betere toekomst?

Het staat niet beschreven in de Bijbel. Wat ik wel lees is dat niet het hele volk Israël het eens was met Mozes, en in Mozes met God Almachtig. Want anders spreekt de Bijbel niet over het woord '*tegenstanders*'. (Ex. 32:25)

Kortom: In de eis die tot Aäron kwam (hoogst waarschijnlijk onder dreiging), spreekt gewoon een ordinaire staatsgreep, waarin in mijn overtuiging Aäron gedwongen werd om mee te doen.

Ik baseer dat ook op het feit dat Aäron niet gedood werd als straf op het maken van het gouden kalf, als afgodsbeeld, om dat te aanbidden. (Ex. 32:26-29).

Ik baseer dat ook op het feit dat Aäron later wel tot hogepriester werd gezalfd.

Ik ben ervan overtuigd dat wanneer Aäron actief meegedaan had met het volk Israël dat hij deze functie niet had kunnen bekleden.

Waarom niet?

Aäron had naast Mozes als geen ander in de dienst van God Almachtig gestaan toen Mozes en hij steeds weer voor de Farao stonden. De Heilige Geest kwam elke keer over hem om de tekenen te doen die God Almachtig opdroeg om te doen.

📖 *Ex. 12:37 Zo trokken de Israëlieten van Rameses naar Sukkoth, ongeveer zeshonderd duizend man te voet, mannen alleen vrouwen en kleine kinderen niet meegerekend.*

📖 *Gen. 46:27 De zonen van Jozef, die bij hem in Egypte geboren waren: twee zielen. Het totale aantal zielen die tot het huis van Jakob behoorden en die naar Egypte kwamen, was zeventig.*

📖 *Ex. 12:40 De verblijfsduur van de Israëlieten, de tijd die zij in Egypte gewoond hadden, was vierhonderddertig jaar.*

📖 *Ex. 32:25 Toen Mozes zag dat het volk losgeslagen was – want Aäron had het losgelaten – tot leedvermaak van hun tegenstanders,*

📖 *ging Mozes bij de ingang van het kamp staan en zei: Wie bij de HEERE hoort, moet bij mij komen. Toen verzamelden al de Levieten zich bij hem. Hij zei tegen hen: Zo zegt de HEERE, de God van Israël: Ieder moet zijn zwaard aan zijn heup doen, het kamp van poort tot poort door gaan, en ieder moet zijn broeder doden, ieder zijn vriend en ieder zijn naaste. De Levieten deden overeenkomstig het woord van Mozes en er vielen op die dag van het volk ongeveer drieduizend man. Toen zei Mozes: U moet zich vandaag aan de HEERE wijden, ja, ieder moet zich tegen zijn zoon en tegen zijn broeder keren, opdat Hij vandaag Zijn zegen over u zal geven.*

Als Aäron hier overtuigd met het volk Israël meegedaan had in het neerbuigen voor het gouden kalf, had hij God Almachtig ernstig in diskrediet gebracht. Hij zou dan het werk van God toegekend hebben aan een afgod, het gouden kalf (lees satan). En dit is was wat Jezus Christus in Matt. 12:32 de zonde tegen de Heilige Geest noemt, en dat deze dus onvergeeflijk is.

In mijn optiek kan ik hier ook Hebr. 6:4-6 aan vast plakken. Als je zulke grote dingen, wonderen en tekenen van God Almachtig hebt gezien; als je zelf in Zijn dienst hebt gestaan; als God door jouw hand die tekenen en wonderen liet gebeuren; en je zegt God daarna vaarwel, en gaat afgoden aanbidden, dan is het in mijn ogen onmogelijk om terug te keren naar God.

En als er nu iemand zou wezen die misschien wel denkt dat hij misschien de zonde tegen de Heilige Geest heeft begaan, dan kan rustig zeggen dat dit niet het geval is!

Waarom niet?

Iemand die zich dit serieus afvraagt heeft deze zonde niet begaan. Want satan zou iemand die deze zonden tegen de Heilige Geest heeft begaan zichzelf ***nooit*** laten afvragen of hij dit wel of niet gedaan heeft.

Iemand die satan toebehoort is helemaal niet met God Almachtig bezig. Satan heeft hem zo verblind en verleid dat hij tot de tegenstanders van God behoort en satan heeft hem doof gemaakt voor het woord van God.

----------,----------

Mensen zijn visueel ingesteld. De mens gelooft wat hij ziet en wat hij met zijn verstand kan beredeneren. Wat de mens niet ziet en niet kan beredeneren legt hij het liefste naast zich neer en schenkt er geen aandacht aan.

Het volk Israël is daar geen uitzondering op. De mensen hebben lichamen van vlees en bloed. God Almachtig is Geest. De mensen zijn zichtbaar, God is niet zichtbaar.

Misschien waren er onder het volk Israël wel critici of tegenstanders die beweerden dat Mozes zelf al die richtlijnen had bedacht. Dat Mozes misschien wel een magiër was als de Egyptische magiërs die een aantal wonderen en tekenen konden nadoen die God Almachtig door Mozes ten toon spreidde aan de Farao van Egypte.

📖 Matt. 12:32 En wie een woord spreekt tegen de Zoon des mensen, het zal hem vergeven worden; maar wie tegen de Heilige Geest spreekt, het zal hem niet vergeven worden, niet in deze eeuw, en ook niet in de komende.

📖 Hebr. 6:4-6 Want het is onmogelijk om hen die eens verlicht zijn geweest die de hemelse gave geproefd hebben en deelgenoot zijn geworden van de Heilige Geest, en die het goede Woord van God geproefd hebben en de krachten van de komende wereld, en die daarna afvallig worden, weer opnieuw tot bekering te brengen, omdat zij voor zichzelf de Zoon van God opnieuw kruisigen en openlijk te schande maken.

Wat mensen vandaag niet kunnen beredeneren leggen ze ook het liefst naast zich neer.

Wat de wetenschap niet kan beredeneren bestaat niet. En die beredenering ligt helemaal niet zover af van de eis van de Israëlieten om een god te maken van goud die ze kunnen zien. En om die god alle wonderen en tekenen toe te kennen die gebeurd zijn.

Als ik als mens inderdaad denk dat ik in-control ben, als ik beweer dat er geen God Almachtig is en dat bijvoorbeeld de schepping van deze wereld een louter toeval is geweest, en dat mijn bestaan hier op aarde een evolutie is van weet ik wat; ja, dan heb ik inderdaad zichtbare tekens nodig om ergens in te geloven.

Maar ook al zijn die tekens zichtbaar, dan nog wijst men God Almachtig af. Kijk maar de religieuze leiders in de tijd dat Jezus Christus op aarde was. Zij zagen wat Jezus Christus deed en toch geloofden zij niet.

Het geloof in God Almachtig door Jezus Christus is nu een eenmaal iets dat ik niet kan zien (Hebr. 11:1). Tenminste niet door diegenen die het ook niet willen zien. Diegenen die Gods hand in de wereldbesturing niet willen zien zullen ook alle wonderen en tekenen menselijkerwijs gaan beredeneren. En zij zullen alleen die zaken willen aannemen die zij kunnen '*bewijzen*' door hun '*wetenschap*'.

📖 *Hebr. 11:1 Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.*

Tegen die mensen zou ik alleen in alle oprechtheid willen zeggen: '*De tijd zal het leren'*

----------,----------

Aäron zegt tegen het volk Israël dat zij hun gouden sieraden dan maar moeten inleveren.

Het gaat hier om sieraden die de Israëlieten van de Egyptenaren hadden geroofd (Ex. 12:36). Als zodanig zou ik dus ook kunnen zeggen dat dát goud hier gebruikt werd voor het maken van het gouden kalf. En dat dát goud dus straks ***niet*** gebruikt kan worden voor het maken van de attributen in de Tabernakel.

📖 *Ex. 12:36 Bovendien had de HEERE het volk genade gegeven in de ogen van de Egyptenaren, zodat zij hun het gevraagde gaven. Zo beroofden zij de Egyptenaren.*

Of is dat te ver gezocht?

In ieder geval maakt Aäron van het goud dat de Israëlieten aan hem gaven een gouden kalf. En toen dat klaar was riepen de Israëlieten dát gouden kalf uit tot hun god die hen uit Egypte had bevrijd.

Wat een openlijke tentoonstelling van satans macht.

Waarom een uiting van satans macht?

Omdat het de machten uit het rijk der duisternis zijn die hier ***door*** de mensen heen werken (Ef. 6:12). Met maar één doel, en dat is om de mensen te verblinden zodat zij niet meer hun heil en hoop bij God Almachtig zoeken en vinden. Met alle desastreuze resultaten tot gevolg.

Satan is van het begin af aan een leugenaar en een mensenmoordenaar (Joh. 8:44) Van hem is niet anders dan ellende te verwachten tot de dood aan toe.

Dit in tegenstelling tot God Almachtig. God geeft ***LEVEN***, kijk maar naar de schepping van de aarde, met alles wat daarop en daarin is.

Mag ik het dan als excuus gebruiken dat het de machten uit het rijk der duisternis zijn die door een mens heen werkt?

Neen, absoluut niet.

Ieder mens is verantwoordelijk voor de keuzes die hij maakt. En de keuze vóór God Almachtig is een wilsbeschikking waar satan geen macht over heeft. De mens mág van God uit vrije wil kiezen en in Zijn grote LIEFDE voor die mens zal Hij de keuze van die mens respecteren.

In het geval van het volk Israël lieten zij zich een rad voor ogen draaien door diegenen die hen voorlogen dat het gouden kalf hun god was.

Aäron kondigt nog aan dat de volgende dag een groot feest voor de HEERE gehouden zou gaan worden. En Aäron bedoelde daar echt ***NIET*** het gouden kalf mee.

Maar het volk bracht brand en slachtoffers en offerden die aan hun god, het gouden kalf, waarbij het opmerkelijk is dat zij dus God Almachtig niet wilden erkennen als hun God, maar dat zij wel de aanbiddingstekens voor God gebruikten om het gouden kalf te aanbidden. Een extra dimensie om God te kwetsen.

Het werd dus een aanbiddingsfeest. En daarna ging het volk Israël eten en drinken en vierden uitbundig feest.

Als ik de films over deze gebeurtenis zie, dan lijkt het wel alsof de Israëlieten alles wat zij over en van God Almachtig geleerd hadden overboord gooiden. Ze vraten zich vol, werden dronken en gaven zich over in één grote (seksuele) orgie.

Deze laatste woorden vind ik niet terug in de Bijbel, maar wat ik wel weet is dat het aanbiddingsfeest niet naar Gods wil was.

📖 Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten

📖 Joh. 8:44 U bent uit uw vader de duivel, en wilt de begeerten van uw vader doen; die was een mensenmoordenaar van het begin af, en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij vanuit wat van hemzelf is, want hij is een leugenaar en de vader van de leugen.

God Almachtig ziet alles wat daar beneden aan de voet van de berg Horeb gebeurt en God begrijpt dat het volk Israël zich had afgekeerd van Hem. Hij die dit volk tot Zijn eigendom had gemaakt. God Die zulke grootse plannen voor had met dit volk. Maar dit volk spuugde God uit.

Daarom beveelt God Almachtig Mozes, die nog bij Hem op de top van de berg was, om naar beneden te gaan en om te zien wat God met dit volk gaat doen. God wil dit volk tot op de laatste man vernietigen zodat niets, maar dan ook niets meer herinnert aan het volk Israël. En God belooft dan dat Hij uit Mozes een nieuw volk zal gaan maken.

----------,----------

Mozes is in alles een voorganger van Jezus Christus. Als de levensgeschiedenis van Mozes (en zijn sterven (Deut. 34:5-6)) niet zo zou zijn beschreven als hij beschreven is, zou je zelfs kunnen zeggen dat Mozes, Jezus Christus Zelf was. Alleen heette Jezus Christus toen nog niet zo omdat Hij deze naam pas bij Zijn geboorte heeft gekregen. (Matt. 1:21)

📖 Deut. 34:5-6 Zo stierf Mozes, de dienaar van de HEERE, daar in het land van Moab, overeenkomstig het woord van de HEERE. En Hij begroef hem in een dal in het land van Moab, tegenover Beth-Peor. En niemand weet waar zijn graf is, tot op deze dag.

Ik kan mij de reactie van God Almachtig goed voorstellen in Ex. 32:10 Ik zal dit volk vernietigen met huid en haar, en ik zal uit jou Mozes een nieuw volk maken.

📖 Matt. 1:21 en zij zal een Zoon baren, en u zult Hem de naam Jezus geven, want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden.

Dan lees ik weer dat Mozes een duidelijke voorganger van Jezus Christus is geweest.

Mozes zocht niet zijn eigen heil of zijn eigen voordeel. Mozes pleit bij God Almachtig om het volk **<u>niet</u>** te vernietigen. Hij zegt tegen God dat alle omliggende landen God zouden uitlachen omdat Hij het volk Israël eerst met groot vertoon van macht uit Egypte geleid heeft om hen daarna te laten omkomen in de woestijn.

📖 Ex. 32:10 Nu dan, laat Mij begaan, zodat Mijn toorn tegen hen ontbrandt en Ik hen vernietig. Dan zal Ik ú tot een groot volk maken.

Mozes ***herinnert*** God Almachtig aan de beloften die Hij aan Abram, Izaäk en Jakob heeft gedaan om hun nageslacht tot een groot volk te maken.

----------,----------

Dan lees ik een belangrijk geestelijke les in Ex. 32:14. God Almachtig hoorde de woorden van Mozes. God hoorde de ***plaatsvervangende schuldbelijdenis*** van Mozes voor het volk Israël en God kreeg berouw over het kwaad dat Hij gesproken had Zijn volk te zullen aandoen.

📖 Ex. 32:14 Toen kreeg de HEERE berouw over het kwaad dat Hij gesproken had Zijn volk te zullen aandoen.

In mijn ogen blijkt hier de ware aard van God Almachtig uit.

God Almachtig is ***geen*** statisch God waarbij alles al van te voren vast staat.

Wat Zijn plan aangaat, dat staat vast. Maar de weg ernaar toe wordt bepaald door de mate van gehoorzaamheid van Gods volk. En zelfs al zou God Almachtig het voornemen hebben om iets uit te voeren, dan nóg kunnen de gebeden van de mensen de koers van God verleggen.

Gebeurde dat ook al niet toen God Almachtig het voornemen had om Sodom en Gomorra in zijn geheel te vernietigen vanwege het enorme onrecht dat zich daar afspeelde?

Was het niet zo dat Abraham bij God Almachtig pleitte zoals Mozes hier bij God pleit? En dat God Zijn uiteindelijke plan om Sodom en Gomorra met huid en haar te vernietigen pas uitvoerde nadat de mensen die Hem toegenegen waren uit die stad waren gehaald (Lot en de zijnen).

----------...----------

Nu kan het woord *gehoorzaamheid* bij sommigen misschien wel de haren ten bergen doe rijzen, maar ik heb iedere dag met gehoorzaamheid te maken. Is het niet in mijn werk dan wel in het verkeer. Is het niet in mijn gezin dan wel bij de sportvereniging waar ik bij ben aangesloten.

Meestal ben ik mij helemaal niet bewust van mijn gehoorzaamheid, omdat ik het normaal vind om mij aan de regels te houden (tenminste de meesten van de mensen). Ik vind het normaal als mijn baas mij iets vraagt dat ik het doe. Hij betaalt immers mijn salaris?

Waarom gaan veel mensen dan steigeren als God Almachtig *gehoorzaamheid* vraagt?

Ik ben daar helemaal over verbaasd omdat die gehoorzaamheid in principe niets anders is dan de gehoorzaamheid die mensen ook van hun eigen kinderen vragen.

Ik kan niet anders dan concluderen dat satan door heel veel mensen heen werkt.

Sommige mensen zijn heel tolerant over van alles en nog wat, maar als ze Naam van God Almachtig horen of als ze naam van Jezus Christus horen, ontsteekt in hen een irritatie die soms gewoon buiten proportioneel is. Alsof God de grootste dictator en beul is die ooit bestaan heeft.

Het reageren van sommige mensen op de Naam van God Almachtig en of Jezus Christus is zo buiten proportioneel dat men gewoon overduidelijk kan zien dat het satan is die door deze mensen heen spreekt.

Jezus Christus heeft satan overwonnen en hierdoor worden de werken van satan openlijk zichtbaar (Kol. 2:15)

📖 Kol. 2:15 Hij heeft de overheden en de machten ontwapend, die openlijk te schande gemaakt en daar-door over hen getriomfeerd.

----------,----------

Het is voor mij onthutsend om te zien hoe snel het volk Israël hun God Almachtig vaarwel zegt. En de grote vraag die bij mij dan naar boven komt is dan: '*kan dat ook met mij gebeuren?*'

Is er, of zijn er omstandigheden te bedenken dat ik God Almachtig ook vaarwel zeg nadat God zulke grote wonderen en tekenen in mijn leven heeft gedaan?

Stel dat er een grote wending in mijn leven zou plaatsvinden, als ik bijvoorbeeld de staatsloterij zou winnen en een bedrag van vijf en dertig miljoen euro zou winnen; zou dat mijn leven veranderen?

In die zin dat ik mij zou gaan afzetten tegen God Almachtig ***in*** Jezus Christus?

Zou ik dan alles wat ik de laatste dertig jaar door veel pijn en verdriet geleerd heb, waardoor ik nu mooier en krachtiger ben dan ooit, allemaal in één keer over de schutting gooien?

Stel dat mij een belangrijke baan met een giga mooi salaris aangeboden zou worden, waarbij ik grote invloed zou hebben op mensenlevens; zou ik dan alles wat ik de laatste dertig jaar door veel pijn en verdriet geleerd heb, waardoor ik nu mooier en krachtiger ben dan ooit, allemaal in één keer over de schutting gooien?

Ik kan mij het gebed van Spr. 30:7-9 wel begrijpen wanneer er gezegd wordt: *'Heer maak mij niet arm opdat ik niet ga stelen en maak mij niet rijk opdat ik Uw Naam misschien zou gaan verloochenen'.*

📖 Spr. 30:7-9 Twee dingen heb ik van U gevraagd, onthoud ze mij niet, voordat ik sterf: Houd vals-heid en leugentaal ver van mij. En: geef mij geen armoede of rijkdom, voorzie mij van het mij toegewezen deel aan brood. Anders zou ik, verzadigd, U verloochenen en zeggen: Wie is de HEERE? of anders zou ik, arm gewor-den, stelen, en de Naam van mijn God aantasten.

Aan de andere kant zou ik het wel eens willen proberen om in die situatie te staan en om mijzelf wel of niet te zien veranderen. Waarbij mijn gebed direct zou zijn: *'Heer, als ik de verkeerde kant op ga, neem dan alles maar weer van mij af. Want U bent mij het liefste en niet mijn 'zijn' op deze wereld. U bent mij meer waard dat wat of wie dan ook op deze aarde'*

De reden dat ik dit bovenstaande schrijf is omdat ik geloof, dat mensen die op hooggeplaatste functies staan of die in goede doen zijn, méér voor de mensen om zich heen zouden *kunnen* betekenen dan dat ik dat kan.

Maar misschien is dat wel een drogreden omdat ik nu eenmaal niet kan zien wat mijn '*zijn*' voor invloed heeft in de geestelijke wereld en bij het helpen slechten van de bolwerken die tegen God zijn (II Kor. 10:3-6)

📖 II Kor. 10:3-6 NBV We leven wel in deze wereld, maar vechten niet met de wapenen van dee wereld. De wapens waarmee wij ten strijde trekken dienen niet ons eigen belang, maar zijn er om met hun kracht bolwerken te slechten voor God……

----------,----------

Mozes en Jozua dalen de berg af naar beneden en horen de vreugdedansen en zien de reidansen. Ze zien het volk Israël dronken van wijn en genot dansen om het gouden kalf dat Aäron voor hen heeft gemaakt.

Tegen beter weten in zegt Jozua nog dat de geluiden waarschijnlijk afkomstig zijn van oorlogsgeweld, maar Mozes zegt al snel dat dit niet waar is. God Almachtig had hem al verteld wat er gaande was in het kamp van de Israëlieten.

Mozes wordt zó boos over wat hij ziet, dat hij de stenen tafelen waarop God Almachtig Zijn wet geschreven heeft, in boosheid aan stukken gooit aan de voet van de berg.

Daarna vernietigt Mozes het gouden kalf. Ja, hij verpulvert het tot gruis en gooit het uit over het wateroppervlak van een riviertje, of van een plas. En hij laat het volk Israëlieten dat water met dat verpulverde goud opdrinken.

Voor mij betekent dit dat het goud, dat van nature als een zuiver en edelmetaal werd gekozen, onrein wordt gemaakt. Immers door het drinken van het water met goud gruis komt het mengsel in de maag en de darmen waarna het in de ontlasting weer naar buiten komt. En ontlasting staat toch gelijk aan onreinheid.

----------,----------

Mozes roept Aäron ter verantwoording en uit de woorden van Ex. 32:21 zou je kunnen opmaken dat Mozes Aäron toch verantwoordelijk houdt voor de afgodendienst. Want hij zegt: '*Wat heeft dit volk over je gedaan, dat je zo een grote zonde over hen gebracht hebt'*.

📖 Ex. 32:21 En Mozes zei tegen Aäron: Wat heeft dit volk je gedaan, dat je zo'n grote zonde over hen gebracht hebt?

Ik lees hier wel uit dat Aäron bedreigd is door de Israëlieten en dat hij onder die druk bezweken is en het gouden kalf gemaakt heeft.

Misschien had Mozes wel van hem verwacht dat hij de bedreigingen had weerstaan, ook al had hem dat het leven gekost.

Maar wie kan dat?

Kan ik dat?

Wat mij ook verbaast in dit Bijbelgedeelte is het antwoord van Aäron in Ex. 32:24: *'En ik gooide het (goud) in het vuur en dit kalf kwam eruit tevoorschijn'*. Alsof Aäron er verder helemaal niets aan gedaan had.

Is dit een openlijke manifestatie van satan? Want let wel: satan kon door de hand van de Egyptische magiërs ook slangen te voorschijn doen komen (Ex. 6:11) En satan kon door de hand van de Egyptische tovenaars ook water in bloed veranderen. (Ex. 7:22).

Ik moet de macht van satan niet onderschatten en vooral als het gaat om afgodendienst. Als het gaat om de afkeer van God Almachtig, is satan bereid om ver te gaan, heel erg ver zelfs.

Maar waarom wilden de Israëlieten een gouden kalf?

Dat heeft mijn inziens alles te maken met de religieuze cultuur van de Egyptenaren. Je moet niet vergeten dat het volk Israël vierhonderddertig jaar in Egypte is geweest. Hele geslachten zijn geboren en gestorven onder invloed van de Egyptische cultuur. Hoe goed de Israëlieten hun identiteit ook probeerden te bewaren.

Het kalenderjaar van de Egyptenaren draaide rond de observatie van de sterrenbeelden. Elke maand zou men de zon zien opkomen in een van de twaalf tekens van de dierenriem.

Daarnaast aanbaden de Egyptenaren de afgoden die leefde in de rivier de Nijl, de Grote Zee, die aan hun noordzijde lag, en uit regio's van de hel onder de aarde. Ze hadden voor ieder teken van de dierenriem een god.

In plaats van het aanbidden van de God van de Schepping, aanbaden de Egyptenaren duistere machten. Hun religie was de belichaming van wat de Bijbel noemt afgoderij.

Daarom beginnen de tien geboden misschien ook wel met de eis van God Almachtig dat het de Israëlieten verboden werd om afgodsbeelden te maken en of te aanbidden. Afgodsbeelden van wat boven in de hemel is, of dat beneden op de aarde is , of van wat in de wateren onder de aarde is.

Dit is dus een directe verwijzing naar de afgodendienst van de Egyptenaren.

📖 *Ex. 32:24 Toen zei ik tegen hen: Wie goud heeft, moet dat afrukken en aan mij geven. En ik gooide het in het vuur en dit kalf kwam eruit tevoorschijn.*

📖 *Ex. 7:11 Maar de Farao op zijn beurt riep de wijzen en de tovenaars, en ook zij, de Egyptische magiërs, deden met hun bezweringen*

📖 *Ex. 7:22 Maar de Egyptische magiërs deden met hun bezweringen hetzelfde, zodat het hart van de Farao zich verhardde. Hij luisterde niet naar hen, zoals de HEERE gesproken had. –*

Zo zou het kunnen zijn dat God Almachtig, Die zich in de wolkkolom en de vuurkolom zichtbaar maakte aan het volk Israël, door hen (en/of de Egyptenaren die zich aan het Israëlitische volk hadden toegevoegd) werd opgevat als dat de Egyptische zonnegod Ra zich openbaarde in die gloeiende wolk.

> Ten tijde van dit verhaal in Exodus 32 was de zonsopkomst verplaatst naar een positie tussen de hoornen van de Stier volgens de dierenriem. En dit was een zeer belangrijke gebeurtenis in de godsdienst van de Egyptenaren en, misschien, ook voor de Israëlieten, die deel hadden genomen aan de heidense praktijken van Egypte voor die tijd van vierhonderddertig jaar dat zij in Egypte waren.
>
> Dat de Israëlieten (en de Egyptische aanhangers) een gouden kalf wilden laten maken had alles te maken met de verhalen van de vier centrale personages in het Egyptische pantheon - Draak, Stier, Maagd en haar geboren zoon Horus, Hathor, de Koe Godin en Isis, Koningin van de Hemel
>
> Deze koe godin met de naam Hathor was de moeder van Apis, en het dier equivalent van Isis, die een menselijke vorm had. Isis/Hathor werd vereerd als de koningin van de hemel en leverancier voor de Egyptische troon, samen met de autoriteit voor de Farao. In feite werd de Farao gezien als de incarnatie van Horus, de zoon van Isis en Osiris.
>
> Het is speculatie, maar in de dagen na hun ontmoeting met God Almachtig, maakten de Israëlieten een gouden vertegenwoordiging van de Apis-stier. Misschien wilden ze het gouden kalf maken met het oog om Mozes terug te brengen van de berg Sinaï, of althans, om te kijken of hij dood was?
>
> Want Apis vertegenwoordigt de Egyptische koning/Farao. Bovendien was Mozes opgevoed in het paleis van de Farao, en kon de erfgenaam van de Egyptische koning zijn geweest, als hij niet een Egyptenaar had gedood en moest vluchtte naar het land van Midian zo'n veertig jaar eerder.

Bovenstaande gedachten komen niet allemaal uit mijn eigen brein, maar zijn ook geïnspireerd door een artikel dat ik las op internet van Wim Jonkman.

----------,----------

📖 Ex. 32:26 Hij zei tegen hen: Zo zegt de HEERE, de God van Israël: Ieder moet

Toen ging Mozes bij de ingang van het kamp staan waar het volk Israël verbleef (Ex. 32:26) en stelt de vertrouwensvraag. Wie bij de Heere hoort moet bij Mozes komen.

De mensen die kwamen waren allemaal uit de stam Levi. Dat is ook de reden dat de stam Levi tot het priestergeslacht werd gemaakt (bevorderd!). Dat diegenen die in het vervolg tussen God Almachtig en de mensen stonden, de levieten waren omdat zij niet meegedaan hadden om het gouden kalf te aanbidden.

Maar ik plaats hier nogmaals de opmerking bij hoe Aäron hierin past, want hij was ook uit de stam van Levi.

Komt het volk met deze verschrikkelijke zonde weg?

Neen. Net zoals in het Nederlands rechtssysteem, straf een gevolg van overtredingen is (zoals boetes of gevangenisstraffen), straft God Almachtig ook hier het volk Israël. (zie pag. 9-12)

Als ik de grondhouding van God Almachtig ken, dat is liefde, dan moet ik hier niet spreken over ***straffen*** maar over een schreeuw van God om Zijn volk weer naar Zichzelf toe te krijgen.

God Almachtig heeft dit volk Israël niet zo maar *'even'* gemaakt tot eigendom. God heeft hier een groot plan mee voor de uiteindelijke redding van de ***hele*** wereld en haar mensheid.

Ik zie in de straf die God Almachtig hier uitspreekt over het volk Israël een zuivering.

Ik heb hiervoor al geschreven dat er onder het volk Israël, of de meelifters uit de Egyptenaren, misschien wel een aantal (of een groot aantal) rebellen waren.

God Almachtig geeft opdracht aan Mozes dat de Levieten aan de ene kant van het kamp naar de andere kant van het kamp moesten lopen, om ondertussen hun broeders, de Israëlieten moesten doden. En ik lees uit Ex. 32:28 dat er op die dag drieduizend doden zijn gevallen.

Of dit dan als eerste de '*tegenstanders*' van Mozes waren (Ex. 32:25) weet ik niet. Er wordt in Ex. 32:27 letterlijk gesproken over broeder, vriend en naaste.

Dat woord naaste begrijp ik niet, want dat vat ik op als familielid. De familieleden van de Levieten waren ook Levieten en zij hadden gekozen voor God Almachtig. Ik kan mij niet voorstellen dat zij ook onder doden geteld moeten worden.

----------,----------

zijn zwaard aan zijn heup doen, het kamp van poort tot poort door gaan, en ieder moet zijn broeder doden, ieder zijn vriend en ieder zijn naaste

📖 Ex. 32:28 e Levieten deden overeenkomstig het woord van Mozes en er vielen op die dag van het volk ongeveer drieduizend man

📖 Ex. 32:25 Toen Mozes zag dat het volk losgeslagen was – want Aäron had het losgelaten – tot leedvermaak van hun tegenstanders,

📖 Ex. 32:32 Nu dan, of U toch hun zonde wilde vergeven! Maar indien niet, schrap mij alstublieft uit Uw boek, dat

Het is alsof God Almachtig Zijn verbond met de mensen hier wil zuiveren van de kwade invloeden die sommigen mensen met wereldse beweegredenen, probeerden het kamp van het volk Israël binnen te brengen.

En wat doet Mozes? Mozes bidt tot God Almachtig. Mozes pleit voor het volk Israël. Mozes smeekt God voor het behoud van dit volk Israël. Daarna gaat Mozes weer de berg Horeb op. En dan komt weer die gelijkenis met Jezus Christus naar voren als Mozes tot God Almachtig smeekt om dan maar zijn eigen naam uit het *'boek des levens te schrappen'*, in ruil voor de namen van de Israëlieten. (Ex. 32:32)

Is dat niet het geloof in al zijn eenvoud én moeilijkheid in één? *'Nu dan, of U toch hun zonden wilde vergeven! Maar indien niet, schrap mij alstublieft uit uw boek, dat U geschreven hebt'*

U geschreven hebt

📖 Joh. 15:13 Niemand heeft een grotere liefde dan deze, namelijk dat iemand zijn leven geeft voor zijn vrienden.

📖 Rom. 5:7 Want bij hoge uitzondering zal iemand voor een rechtvaardige sterven; hoogstens immers heeft iemand de moed om voor de goede mens te sterven.

📖 Gal. 2:19-20 Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven. Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

📖 Ef. 5:2 en in de liefde, zoals ook Christus ons liefgehad heeft en Zichzelf voor ons heeft overgegeven als een offergave en slachtoffer, tot een aangename geur voor God.

📖 I Joh. 3:16 Hieraan leerden wij de liefde kennen, dat Hij voor ons Zijn leven heeft gegeven. Ook wij moeten voor de broeders het leven geven.

----------...----------

Ik heb al eerder ergens geschreven, dat ik de woorden van Mozes, niet zou kunnen nazeggen. Want met het schrappen van mijn naam uit het *'boek des levens'* van God Almachtig, is er na mijn dood hier op aarde ook geen toekomst meer. Het zou betekenen dat ik werelds gesproken vrijwillig naar de hel ging om daar te branden in alle intensiteit.

Is mijn geloof en mijn liefde voor mijn naaste zo groot dat ik zou vragen om te ruilen? Dat ik naar de hel zou gaan in plaats voor mijn naaste?

Als het ging om het geven van mijn aardse leven voor mijn broeders en zusters zou ik *'ja'* zeggen. (Joh. 15:13, Rom. 5:7). Want wat heeft deze wereld mij nog te bieden? En daarbij: ik ben voor de wereld toch al gestorven en met Jezus Christus opgestaan. Dat wil zeggen: niet ik leef, maar Jezus Christus leeft in mij (Gal. 2:19-20)

Jezus Christus heeft Zich in alles overgegeven voor de mensen. Hij heeft zijn leven gegeven voor ons mensen. (Ef. 5:2, I Joh. 3:16). Zonder Zijn dood zou er voor mij geen toekomst zijn. Dan zou ik ge- en veroordeeld worden door de wet van God, die maar één straf kent. En dat is de doodstraf.

----------,----------

Heer, in dit Bijbelgedeelte zegt Mozes dat hij wel wil dat zijn naam uit het boek des levens geschrapt wordt als hij daarmee het volk Israël kan redden.

Als dit echt betekent dat er voor hem geen toekomst meer zou zijn in Uw aanwezigheid nadat hij als mens overleden zou zijn, dan weet ik niet of ik dat ook zou kunnen zeggen.

Maar als het betekent dat ik door te sterven hier op aarde enige mensen zou kunnen redden voor Uw aangezicht, dan mag U mijn leven nemen Heer.

U vraagt van mij om te bidden voor mijn broeders en zusters. En juist voor hen die het geloof nog niet hebben aangenomen terwijl zij wel geroepen zijn door U.

Ik bid ik tot U Heer, dat het getal van Uw kinderen (het volk Israël) dat U bepaald heeft, snel vol zal worden, zodat de volgende fase van Uw heilsplan in werking kan treden.

Vergeef mij Heer, vergeef ons Heer, dat wij vaak voor alles en nog wat bidden, maar dat wij vaak vergeten om voor Uw volk Israël (in zijn geheel) te bidden. Vaak ook omdat veel Christenen geen besef hebben dat zij ook de nazaten zijn van het volk Israël.

Ik bid U Heer dat U mij door Uw Heilige Geest instructies geeft wat ik moet doen, waar ik heen moet gaan om Uw wil te doen.

Heer, geef mij het podium waarop ik Uw geroepenen, waar ter wereld ook kan bereiken zodat zij het geloof horen en het kunnen aannemen.

In Jezus Christus Naam. Amen.

----------,----------

God Almachtig stemt niet in met de ruil die Mozes hier voorstelt. Iedereen is verantwoordelijk voor zijn eigen leven, voor zijn eigen keuzes en daden. God zegt: '*Wie tegen Mij zondigt, zal Ik uit Mijn boek schrappen*'.

Maar omdat ieder mens gezondigd heeft, is eigenlijk ieders naam uit Gods boek geschrapt. Als God Almachtig Zichzelf niet had gegeven als losprijs voor de mensen, dan zou er niemand gered kunnen zijn.

Daarom kan ik alleen maar zeggen: Dank U Heer. Dank U dat ik geloven mag dat U mijn Redder en Verlosser bent.

Hoofdstuk 33

Mozes bidt voor het volk (vervolg)

Mozes vraagt de heerlijkheid van de HEERE te zien

Mozes is nog steeds boven op de berg Horeb waar Hij met God Almachtig praat. Dit na de dramatische ontwikkelingen in het kamp Israël. Want toen Mozes de vorige keer de berg op ging om met God te spreken, bleef hij volgens het volk Israël te lang weg. Zij dwongen Aäron om een gouden kalf te maken (Ex. 32:1) dat zij aanbaden en offers offerden. (Ex. 32:6).

God Almachtig vertelde dit toen aan Mozes boven op die berg Horeb, en toen Mozes naar beneden kwam met de stenen tafelen en zag wat het volk Israël deed, gooide hij deze in boosheid aan gruzelementen. De stenen tafelen waarop God Zelf Zijn woorden had geschreven van de tien geboden. (Ex. 32:16)

Mozes veroordeelde Aäron en het volk scherp en God Almachtig gaf opdracht aan Mozes dat de Levieten door het kamp moesten gaan om daar mensen te doden. En er vielen in totaal drieduizend Israëlieten. Een verschrikkelijke straf die veel leed en pijn en verdriet teweeg bracht, en waarschijnlijk iedereen in het kamp van Israël trof. (Ex. 32:26-29)

----------,----------

Als ik die geschiedenis zo lees in het vorige hoofdstuk dan zou mij bijna de schrik om het hart slaan. Is dat mijn God Almachtig die zo hard straft als ik iets verkeerds doe?

Dit is absoluut niet zo.

Ik kan het in geen ander kader plaatsen dan de enorme liefde die God Almachtig voor de ***totale*** mensheid heeft.

Het volk Israël zijn de mensen die God Almachtig aan het voorbereiden is om die geweldige taak straks uit te voeren. Daarvoor is het noodzakelijk dat het volk Israël een zuiver volk is.

Dat God Almachtig zo handelt met Zijn eigen volk staat allemaal in het belang van mij. Want doordat God zo gehandeld heeft is de redding door Jezus Christus een feit geworden.

📖 *Ex. 32:1 oen het volk zag dat het lang duurde voor Mozes van de berg afdaalde, kwam het volk bijeen bij Aäron, en zij zeiden tegen hem: Sta op, maak voor ons goden die vóór ons uit gaan, want die Mozes, de man die ons uit het land Egypte geleid heeft – wij weten niet wat er met hem gebeurd is.*

📖 *Ex. 32:6 Zij stonden de volgende dag vroeg op, brachten brandoffers en brachten ook dankoffers. Het volk ging daarna zitten om te eten en te drinken; vervolgens stonden zij op om uitbundig feest te vieren*

📖 *Ex. 32:16 Die tafelen waren Gods eigen werk; ook was het schrift Gods eigen schrift, in de tafelen gegraveerd.*

In mijn ogen komt dit ook overeen met wat Jesaja zegt in Jes. 53:10, dat het God Almachtig behaagd heeft om Zijn Zoon Jezus Christus te verbrijzelen.

Ook dit lijkt in eerste instantie een bizarre uitspraak. Maar in mijn ogen zegt God Almachtig ook hier: '*het is beter dat Ik Mijzelf pijn en verdriet doe door Mijn Zoon op te offeren als ik daarmee de hele mensheid van de eeuwige dood kan redden'*.

Als het gaat om belangen kijkt God Almachtig eerst en altijd naar het wel en wee van de mensen en stelt Hij Zichzelf onderaan op. Jezus Christus zegt dit in Matt. 20:28 alsvolgt: *'Ik ben niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen*'.

Dát is Gods grondhouding. Dát is werkelijke ***LIEFDE***! Dát is wie God Almachtig is!

----------,----------

Na de gebeurtenissen uit het vorige hoofdstuk is Mozes dus weer de berg Horeb op gegaan om met God Almachtig te spreken. En God belooft Mozes dat wanneer hij het volk Israël naar het land brengt dat God beloofd heeft aan Abraham, Izaäk en Jakob, dat Hij Zijn engel voor hen uit zal zenden om hen te helpen en te beschermen.

En weer worden hier de namen genoemd van de volken die op dat moment het beloofde land bewoonden en waarvan God Almachtig zegt dat Hij ze uit het land zal drijven. En dat is natuurlijk ook een historisch feit. Maar ik heb al eerder de namen van die volken gekoppeld aan de slechte eigenschappen van de mens zoals trots, hebzucht, angst, gebrek aan discipline en slechtheid. (zie pag. 38)

Met andere woorden: God Almachtig gaat Zijn volk zuiveren van slechte eigenschappen zodat het wordt als de mensen die de karaktereigenschappen hebben die Jezus Christus geeft in de Bergrede bij het onderwerp de 'zaligsprekingen' (Matt. 5:1-12).

Zalig zijn de armen van geest, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.

Zalig zijn zij die treuren, want zij zullen vertroost worden.

Zalig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven.

Zalig zijn zij die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.

Zalig zijn de barmhartigen, want aan hen zal barmhartigheid bewezen worden.

📖 *Jes. 53:10 Maar het behaagde de HEERE Hem te verbrijzelen, Hij heeft Hem ziek gemaakt.*

📖 *Matt. 20:28 zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen.*

📖 *Matt. 5:1-12 Toen Jezus de menigte zag, ging Hij de berg op, en nadat Hij was gaan zitten, kwamen Zijn discipelen bij Hem. En Hij opende Zijn mond en onderwees hen. Hij zei:*

***Zalig** zijn de armen van geest, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.*

***Zalig** zijn zij die treuren, want zij zullen vertroost worden.*

***Zalig** zijn de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven.*

***Zalig** zijn zij die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.*

***Zalig** zijn de barmhartigen, want aan hen zal barmhartigheid bewezen worden.*

***Zalig** zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien.*

***Zalig** zijn de vredestichters, want zij zullen Gods kinderen genoemd worden.*

***Zalig** zijn zij die vervolgd worden om de gerechtigheid, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.*

***Zalig** bent u als men u smaadt en vervolgt, en door te liegen allerlei kwaad tegen u spreekt, omwille van Mij. Verblijd en verheug u, want uw loon is groot in de hemelen, want zo hebben ze de profeten vervolgd die er vóór u geweest zijn.*

Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien.

Zalig zijn de vredestichters, want zij zullen Gods kinderen genoemd worden.

Zalig zijn zij die vervolgd worden om de gerechtigheid, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.

Zalig bent u als men u smaadt en vervolgt, en door te liegen allerlei kwaad tegen u spreekt, omwille van Mij. Verblijd en verheug u, want uw loon is groot in de hemelen, want zo hebben ze de profeten vervolgd die er vóór u geweest zijn.

----------,----------

Maar door de gebeurtenissen van het volk Israël met het gouden kalf kan God Almachtig Zelf niet meer met hen meegaan. En Hij kan niet meer Zelf in hun midden wezen.

Dit is wat afgodendienst doet.

Het brengt een onoverkomelijke kloof tussen mens en God Almachtig.

Dat was toen zo (de oerzonde van de eerste mens), maar vandaag de dag nog steeds. Ik kan niet God Almachtig dienen en mij tegelijk overgeven aan andere zaken als geld, ambitie, carrière, zekerheden. En ook kan ik niet God dienen terwijl ik allerlei zaken in mijn leven en in mijn heb die duiden op afgodsbeelden. (Luk. 16:13)

In Ex. 20:5 staat dat God Almachtig een jaloers God is (na-ijverig). En laten ik wel wezen. Als ik getrouwd ben met de vrouw van mijn leven, zou ik het dan accepteren dat mijn vrouw openlijk flirt met iemand anders? Of nog erger: dat zij zich openlijk overgeeft aan een ander? Wat zou dat voor pijn en verdriet bij mij opleveren? Zou ik dan ook niet bij mijn vrouw weg gaan?

Vaak wordt de houding van God Almachtig bekritiseerd. Maar als ik (o.a.) deze geschiedenis van het volk Israël ga vertalen naar deze tijd en naar *'onze'* relatievormen, dan is de reactie van God helemaal niet zo vreemd. Dan is de reactie van God liefdevoller dan dat veel mensen zouden zijn in eenzelfde situatie.

God Almachtig zegt dat zelf ook in Ex. 33:3 en vers 5. *'Ik ga Zelf niet met u mee naar het beloofde land want Ik zou u onderweg vernietigen omdat u een halsstarrig volk bent'*.

Dit is Gods Liefde, want God Almachtig weet hoe ik ben. Ja, dat geldt ook voor mij en alle andere mensen.

📖 *Luk. 16:13 Geen huisslaaf kan twee heren dienen, want hij zal of de ene haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de ene hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.*

📖 *Ex. 20:5 U zult zich daarvoor niet neerbuigen, en die niet dienen, want Ik, de HEERE, uw God, ben een na-ijverig God, Die de misdaad van de vaderen vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten,*

📖 *Ex. 33:3 naar een land dat overvloeit van melk en honing. Maar Ik zal Zelf niet in uw midden meetrekken, omdat u een halsstarrig volk bent en Ik u anders onderweg zou vernietigen…… 5 De HEERE had namelijk tegen Mozes gezegd: Zeg tegen de Israëlieten: U bent een halsstarrig volk. Als Ik ook maar één ogenblik in uw midden zou meetrekken, dan zou Ik u vernietigen. Nu dan, doe uw sieraden af, en Ik zal weten wat Ik u doen zal.*

Als God Almachtig deze woorden tot Mozes preekt (hij is dus weer van de berg Horeb naar beneden gekomen) komt het volk Israël tot inkeer en berouw. Maar de eerlijkheid dient te zeggen dat zij dit al eerder gedaan hebben.

Bijvoorbeeld na de doortocht door de Schelfzee. Eerst maakten zij God Almachtig (door Mozes heen) uit voor alles wat maar kon, maar toen zij veilig waren aan de andere kant van de Schelfzee, en toen zij zagen dat de Egyptische soldaten allemaal om het leven waren gekomen vreesde het volk de HEERE en geloofde in de HEERE en in Mozes (Ex. 14:31)

📖 Ex. 14:31 Toen zag Israël de machtige hand die de HEERE tegen de Egyptenaren gekeerd had, en het volk vreesde de HEERE en geloofde in de HEERE en in Mozes, Zijn dienaar.

Na alles wat er gebeurd is ontdoet het volk Israël zich van hun sieraden om hun berouw aan God Almachtig te tonen.

----------,----------

In Ex. 33:7 wordt voor de eerste keer melding gemaakt van '*de tent der ontmoeting'*.

📖 Ex. 33:7 En Mozes nam de tent en zette die voor zichzelf buiten het kamp op, een eind van het kamp vandaan; en hij noemde hem de tent van ontmoeting. Zo gebeurde het dat ieder die de HEERE zocht, naar de tent van ontmoeting moest gaan, die zich buiten het kamp bevond.

Ik denk ***niet*** dat hier de Tabernakel al mee bedoeld werd. Want wat dat betreft zitten we nog in de voorgeschiedenis. Maar Mozes maakte voor zichzelf een tent die hij buiten het kamp plaatste en noemde die tent, *de tent van ontmoeting*.

Ik denk dat het een tent was van Mozes waar hij als het ware stille tijd hield. Waar hij dagelijks met God Almachtig sprak. En in die hoedanigheid is deze tent van ontmoeting een voorbode van de Tabernakel, met dit verschil dat de Tabernakel straks wél midden in het kamp van de Israëlieten opgebouwd gaat worden.

Door wat allemaal gebeurd was in de laatste maanden zette Mozes deze tent van de ontmoeting ***niet*** op in het midden van het volk Israël. Hij zette de tent een eind buiten het kamp op. En hij zei daarbij dat wanneer iemand God Almachtig wilde zoeken dat hij maar naar Hem moest toekomen, buiten het kamp.

De dag van vandaag kenmerkt zich door een steeds groter wordende afkeer van God Almachtig, waardoor God Zelf niet meer onder de mensen kan wonen.

Was het in de hof van Eden zo dat God Almachtig naar de mens toekwam om te wandelen in de avondkoelte (Gen. 3:8) en om gemeenschap te hebben met de mens, hier in dit Bijbelgedeelte moet de mens naar God toe komen.

📖 Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag

----------,----------

God Almachtig dwingt niemand. Dat heeft Hij nog nooit gedaan en dat zal Hij ook niet doen.

God Almachtig dringt wel bij mensen aan. Dat deed Hij en dat doet Hij nog steeds. En Hij dringt juist aan bij die mensen die God geroepen heeft vóór de grondlegging van deze wereld (Ef. 1:4). En deze mensen zullen Zijn stem ook horen en zullen naar God toekomen en God zal hen ontvangen.

📖 *Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde*

Zij zijn de mensen die in Mozes Jezus Christus zien, Die van God Almachtig gekomen is en naar God terug is gegaan.

📖 *I Tim. 2:5 Want er is één God. Er is ook één Middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus.*

Zij zijn de mensen die alles met belangstelling gadeslaan wat Jezus Christus heeft gezegd en wat Hij heeft gedaan. En in Hem geloven als de aangekondigde Messias uit het O.T.

📖 *Joh. 14:15-16 En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid, namelijk de Geest van de waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet, maar u kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn.*

Zij zijn de mensen die buigen voor God Almachtig ***in*** Jezus Christus.

In alles is Mozes een voorganger van Jezus Christus. Zoals Mozes een middelaar was, zoals Mozes tussen het volk Israël en God Almachtig stond, de belangen van het volk bij God verdedigde, smeekte en bad voor het volk Israël, doet Jezus Christus precies hetzelfde (I Tim. 2:5). Dat deed Hij en dat doet Hij nog steeds.

📖 *Rom. 8:26 En evenzo komt ook de Geest onze zwakheden te hulp, want wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort. De Geest Zelf echter pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen.*

Want al hoewel Jezus Christus bij de Vader is, heeft Hij Zijn Plaatsvervanger gestuurd (Joh. 14:16-17), de Heilige Geest, en van de Heilige Geest is gezegd in Rom. 8:26 dat deze bij God Almachtig bidt en smeekt met onuitsprekelijke verzuchtingen.

----------,----------

Zoals God Almachtig in de ark van het verbond in de Tabernakel was, buiten het kamp, zo is God nog steeds in de hemel. Eigenlijk onbereikbaar voor de mensen.

📖 *Matt. 27:51 En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde in tweeën, van boven tot beneden; de aarde beefde en de rotsen scheurden;*

Maar de tent Tabernakel en zijn opvolger, de tempel, is nu wél bereikbaar voor de mensen ***door en in Jezus Christus***. Door Zijn dood scheurde het voorhangsel in de tempel waardoor het Heilige der Heilige zichtbaar en bereikbaar werd voor iedereen. (Matt. 27:51)

In de tijd van Mozes tot de tijd van Jezus Christus was het de hogepriester die bij hoge uitzondering eens per jaar tot de ark van het verbond mocht naderen.

📖 *Ex. 25:22 Dan zal Ik u daar ontmoeten en van boven het verzoendeksel, van tussen de twee cherubs, die zich op de ark van de getuigenis zullen bevinden, zal Ik met u spreken over alles wat Ik u voor de Israëlieten gebieden zal.*

En God Almachtig sprak dààr van boven het verzoendeksel. (Ex. 25:22)

Vandaag de dag is God Almachtig bereikbaar voor iedereen die Hem wenst te ontmoeten. God spreekt niet meer van boven het verzoendeksel van de ark van het verbond. Maar God spreekt nog steeds vanuit de troon van genade (*seat of mercy*) verzoening uit vanuit de hemel door Jezus Christus heen.

Het is God Almachtig Zelf die tot de mens wil spreken van aangezicht tot aangezicht. En het is God Zelf die tot de mens wil spreken zoals een man tot zijn vriend spreekt.

----------,----------

De mens moet zich wel beseffen wie God Almachtig is. Als ik voor God kies, dat ik dan ook voor de volle honderd procent voor God kies. Dat ik het geloof in God door Jezus Christus niet tot een *'bijbaantje'* maak, want dan zal ik de zegeningen die God voor mij heeft klaarliggen niet ontvangen.

In het Bijbelboek Openbaringen wordt gezegd dat ik een keuze moet maken tussen heet of koud. (Openb. 3:15-16) Doe ik dat niet en ben ik lauw, dan zal ik uitgespuugd worden.

📖 Openb. 3:15-16 Ik ken uw werken, en weet dat u niet koud en niet heet bent. Was u maar koud of heet! Maar omdat u lauw bent en niet koud en ook niet heet, zal Ik u uit Mijn mond spuwen.

God Almachtig is LIEFDE..... Absoluut.

God Almachtig wil met mij spreken..... Absoluut.

Maar God Almachtig is óók een heilig God. God kan niet mijn *'vriendje'* zijn. God is niet een Teddybeer die ik kan oppakken om mij te troosten wanneer ik het moeilijk heb, die ik weer in de hoek gooi wanneer het mij weer goed gaat.

God Almachtig vraagt respect, God vraagt heiligheid, God vraagt toewijding en aanbidding. En dat heeft Hij verdiend ook!

En weer zeg ik: kijk eens hoe ik mijn kinderen opvoed? Gebruik ik in de opvoeding van mijn kinderen niet dezelfde kernbegrippen die God Almachtig hanteert als Hij met Zijn volk Israël omgaat?

----------,----------

Het Bijbelgedeelte Ex. 33:12-15 heeft voor mij een hele persoonlijke betekenis.

In de jaren negentig toen ik en Sonja een leidinggevende functie hadden in de gemeente waar wij lid van waren, was ik er al van overtuigd dat knie-o-logie de enige juiste manier was om leiding te kunnen geven aan de gemeente.

Op de knieën dus!

Ik was (en ben nog steeds) er diep van overtuigd dat wanneer God Almachtig niet Zélf met ons meeging het onmogelijk was om de gemeente op de juiste wijze te leiden.

Ik herkende mij toen (en nu nog steeds) zo enorm in Mozes toen hij bij God Almachtig smeekte om niet een engel mee te sturen maar om ***Zelf*** mee te gaan, dat het antwoord van God Almachtig mij intens beroerde. Dat God antwoordde op Mozes smeekbede: ***'Ook dit woord dat u spreekt, zal Ik doen, want u hebt genade gevonden in mijn ogen en Ik ken u bij uw naam'***

Ik heb de woorden uit dit Bijbelgedeelte in mijn hart gegraveerd en tot op de dag van vandaag is dit mijn uitgangspunt. Welke taak ik ook uitvoer, welke functie ik ook heb, wie ik ook ben. Als het God Almachtig Zelf niet is die met mij meegaat en mij leidt, loop ik geheid van de wal in de sloot.

Ik ***wil*** ook helemaal niet anders dan dat God Almachtig Zelf mij leidt. Ik heb mijn vertrouwen, mijn hoop en mijn verwachting; ik heb mijn leven en mijn wezen aan God gegeven. Dat betekent dat ik zelf niet meer leef, maar Jezus Christus leeft in mij (Gal. 2:19-20).

Die overgave heb ik gedaan omdat God Almachtig mij in alles bewezen heeft alleen het goede met mij voor te hebben. Zelfs in die dagen dat ik het moeilijk had, dat ik worstelde met mijzelf, worstelde met de wereld en met God. God had en heeft daar maar één doel mee en dat is dat ik gevormd werd en wordt naar het beeld van Jezus Christus.

Dan kom ik weer uit bij de zaligsprekingen uit Matt. 5:1-12 . Daarin beschrijft Jezus Christus de karakters van de mensen die in het Koninkrijk van God Almachtig zullen wonen.

Dààr kan ik mij aan toetsen. En zolang ik nog niet voldoe aan die karaktereigenschappen heb ik tegen God Almachtig gezegd dat Hij mij mag leiden, mag schaven en mag veranderen. Want dát is mijn levensdoel. En daarna ook.

📖 *Ex. 33:12-15 Toen zei Mozes tegen de HEERE: Zie, U zegt tegen mij: Laat dit volk verder trekken. U echter, U hebt mij niet laten weten wie U met mij meezendt, terwijl U Zelf gezegd hebt: Ik ken u bij uw naam, en ook: U hebt genade gevonden in Mijn ogen. Nu dan, als ik dan genade heb gevonden in Uw ogen, maak mij toch Uw weg bekend. Dan zal ik U kennen, opdat ik genade zal vinden in Uw ogen. En zie aan dat deze natie Uw volk is. En Hij zei: Moet Mijn aangezicht mee-gaan om u gerust te stellen? Toen zei hij tegen Hem: Als Uw aangezicht niet meegaat, laat ons dan van hier niet verder trekken. f*

📖 *Gal. 2:19-20 Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven. Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.*

Misschien vindt iemand dit overdreven. Misschien vindt iemand dit helemaal niet goed dat ik de controle over mijn leven vrijwillig uit handen heb gegeven aan God Almachtig ***in*** Jezus Christus.

Maar ik kón niet anders.

In de tijd dat ikzelf de controle over mijn leven had, heb ik er zo een enorme puinhoop van gemaakt, dat ik tot de conclusie ben gekomen dat ik deze controle over mijzelf helemaal niet aankon.

De pijn uit mijn jeugd en mijn verleden hebben mij zó misvormd dat mijn gedrag helemaal overeenkwam met die trauma's uit mijn jeugd. Al hoewel ik dit absoluut niet als excuus wil gebruiken omdat een mens altijd verantwoordelijk is en blijft voor de keuzes die hij zelf maakt.

Ik constateerde dat het leven dat ik leidde niet goed was. Dat wanneer ik doorging met dát gedrag dat ik steeds verder in het moeras zou wegzinken. En waar dat zou eindigen, daar wil ik geen eens over nadenken. Maar het was gewoon niet best.

Maar gelukkig was God Almachtig daar. Hij gaf mij een ander en beter toekomstbeeld. En dat was een leven in en met Hem.

Hoevaak heb ik mij niet afgevraagd waarom mij dit ten deel viel.

Waarom wierp God Almachtig Zich op als mijn Beschermheer.

Waarom wilde God Almachtig mij helpen terwijl ik in alles bewezen had geen leven met Hém te willen.

Op die vragen heb ik vandaag de dag nog steeds geen antwoord. Niet anders dan dat het Gods wil was. Dat God Almachtig mij geroepen had vóór de grondlegging van deze wereld (Ef. 1:4) om te kunnen geloven. Om de gave van het geloof te ontvangen (Ef. 2:8-9).

📖 Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde

Het geloof is namelijk een gave; een cadeau dat God Almachtig geeft aan mensen die Hij daarvoor uitgekozen heeft.

📖 Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

Maar waarom ik?

.

Vanuit die vraag stamt mijn zoektocht ook naar de vraag wie ik ben, waar ik vandaan kom en waar ik naar toe ga. En in de loop der jaren heeft God Almachtig mij persoonlijk verteld door de Bijbel heen, wie ik ben en waar ik naar toe ga. Maar de vraag waar ik vandaan kom heeft mij lang beziggehouden.

Totdat God Almachtig mij onderwees in het onderwerp over '*Gods zonen*', over het volk Israël. En wat het doel en de taak was en is van het volk Israël, ook en juist vandaag de dag.

Ik heb dit al meermalen in deze mijmeringen beschreven.

De wedergeboren Christenen van alle tijden zijn Israëlieten, voortgekomen uit het tien-stammenrijk dat in ±722 voor Christus verbannen werd naar Babylon en zich daar vermengd heeft met de wereldbevolking.

En dat tien-stammenrijk van het volk Israël moet vandaag de dag het Evangelie van Jezus Christus horen, want zij zijn ***als eerste*** geroepen door God Almachtig om de gave van het geloof in ontvangst te nemen.

En daarbij; zij zijn mijn broeders en zusters. Net als het volk Israël dat wij vandaag de dag kennen. Ook zij moeten het Evangelie van Jezus Christus horen zodat ook zij het goede nieuws kunnen aannemen.

Wanneer het volk Israël zoals wij dit vandaag de dag kennen en de wedergeboren Christenen bij elkaar komen en zich gaan stellen onder het ene Hoofd, dat is Jezus Christus (Hos. 1:11), dan zal de tijd vol zijn. En dán kan de volgende fase in Gods plan voor deze wereld verder gaan.

📖 Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

Want God Almachtig heeft niet alleen Zijn eigen volk Israël op het oog. Ik ben ervan overtuigd dat God de ***hele*** wereldbevolking op het oog heeft. Ook diegenen die Hem nu afwijzen en die niets van Hem willen weten. Dát is het goede nieuws.

De snelheid waarmee God Almachtig Zijn plan kan uitvoeren ligt in de handen van de geroepen (de wedergeboren Christenen, dat is het volk Israël) mensen hier op aarde. Want eerst moet het getal van Gods kinderen vol worden.

Daar zijn de wedergeboren Christenen voor nodig. Want zij zijn geroepen door God Almachtig om het goede nieuws te verspreiden over de hele wereld.

Want ik ben geroepen om te bidden voor mijn broeders en zusters. Zowel in het land Israël zoals ik dit nu ken, als voor de Israëlieten waar ook ter wereld. Maar ook vooral voor de mensen die Israëliet zijn maar daar zelf geen weet van hebben, nazaten van dit verloren gewaande tien-stammenrijk.

Mensen zijn van nature zwak. Vanuit mijzelf kan ik niet zoveel uitrichten. En al helemaal niet tegen *'de overste van deze wereld'* en zijn demonen, die juist alles doen om ervoor te zorgen dat Gods geroepen kinderen het goede nieuws ***NIET*** zullen horen. Want satan weet als geen ander wat het zal betekenen als het getal van Gods kinderen vol zal zijn. Dat betekent dat zijn heerschappij over de mensen afgelopen is.

Daarom zijn de pijlen van satan juist gericht op de wedergeboren Christenen.

Pijlen als discussie, twijfel, zelf-control en noem maar op. Pijlen die maar één doel hebben en dat is om die Christen weer bij God Almachtig weg te krijgen.

Want satan wéét als geen ander dat er maar twee mogelijkheden zijn. LEVEN of dood.

Of ik kies voor het LEVEN of ik ***ben*** dood.

Of ik kies voor God Almachtig ***in*** Jezus Christus of ik ***ben*** van satan en behoor hem toe.

Andere mogelijkheden zijn er niet. En die keuzeverantwoordelijkheid ligt bij mij, en bij niemand anders.

----------,----------

Vanuit dát besef, dat ik in mijn lichamelijke staat niets kan uitrichten tegen satan en zijn demonen, heb ik mijn leven en mijn hele wezen aan God Almachtig ***in*** Jezus Christus gegeven.

Jezus Christus heeft satan overwonnen (Joh. 16:33). Als ik dan weet dat ikzelf gestorven ben mét Jezus Christus, en dat ik opgestaan ben ***in*** Jezus Christus, dat ik niet meer leef maar Jezus Christus leeft in mij; dan weet ik dus dat Jezus Christus ***in*** mij en door mij heen **wél** datgene kan doen wat God Almachtig van mij vraagt.

📖 Joh. 16:33 Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat u in Mij vrede zult hebben. In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen.

En dan kan ik wél bidden voor mijn broeders en zusters waar ook ter wereld. Want dan gaat God Zelf in Jezus Christus voor en in mij aan de slag.

----------...----------

Wat Mozes hier van God Almachtig vraagt, was mijn vraag: *'Heer, als U Zelf niet in ons midden opgaat, laat ons dan van hier niet vertrekken'*;

En wat God Almachtig Mozes hier antwoordt in Ex. 33:17 met de woorden: *'Ook dit woord dat U spreekt, zal Ik doen, want u hebt genade gevonden in Mijn ogen en Ik ken u bij uw naam'*; **dat zijn de bouwstenen onder mijn geloof geworden!**

📖 Ex. 33:17 Ook dit woord dat U spreekt, zal Ik doen, want u hebt genade gevonden in Mijn ogen en Ik ken u bij uw naam

Daarom heb ik de controle over mijzelf aan God Almachtig gegeven. Om die woorden van God dat Hij mij kent en dat Hij mij zal leiden in wat ik ook zeg en wat ik ook doe en wat ik ook denk. Want niet ik leef, maar Jezus Christus leeft in mij!

----------,----------

Voor Mozes is de belofte dat God Almachtig Zelf vooruitgaat bij de leiding van Zijn volk Israël schijnbaar toch nog niet genoeg.

Hij vraagt God Almachtig of hij Zijn heerlijkheid mag zien.

Is deze heerlijkheid dan hetzelfde als Gods aangezicht?

Ik denk het wel want het antwoord van God Almachtig in Ex. 33:20 is dat niemand Zijn aangezicht zou kunnen zien zonder te sterven.

📖 Ex. 33:20 Hij zei verder: U zou Mijn aangezicht niet kunnen zien, want geen mens kan Mij zien en in leven blijven.

De reden hiervoor is dat door de onheiligheid van de mens deze God Almachtig niet kan zien omdat God één en al heiligheid is. Deze heiligheid van God is zó stralend, zo wit dat de mens die niet kan aanschouwen.

Maar God Almachtig laat wél Zijn goedheid aan Mozes voorbijkomen en Hij zal genadig zijn voor wie Hij genadig is en Hij zal Zich ontfermen over wie God Zich ontfermen zal.

Dit laatste zegt dat God Almachtig soeverein is en dat Hij bepaalt wat er gebeurt en in welke volgorde de dingen gebeuren.

God Almachtig is in-control. En dat houdt ook Mozes zijn smeekbede, en mijn smeekbede in: *'Heer als U niet Zelf in ons midden voorgaat, laat ons dan van hier niet optrekken'*

Hoofdstuk 34

De twee nieuwe stenen tafelen

De HEERE verschijnt aan Mozes
Vernieuwing van het verbond

Het glanzende gezicht van Mozes

God Almachtig is in gesprek met Mozes en heeft Mozes beloofd dat Hijzelf met het volk Israël zal meetrekken om hen te beschermen en hen te leiden.

Omdat Mozes de twee stenen tafelen met de tien geboden aan stukken gegooid had toen hij de berg Horeb afdaalde en het volk daar het gouden kalf zag aanbidden (Ex. 32:19) moeten er nieuwe stenen tafelen gemaakt worden.

📖 Ex. 32:19 En het gebeurde, toen hij in de nabijheid van het kamp kwam en het kalf en de reidansen zag, dat Mozes in woede ontstak. Hij wierp de tafelen uit zijn handen en sloeg ze onder aan de berg in stukken.

Maar in mijn bevinding gaat dit anders dan bij de eerste twee stenen tafelen.

Van de eerste twee stenen tafelen staat geschreven dat God Almachtig deze aan Mozes gaf, waarop Hij Zijn tien geboden ingegraveerd had (Ex. 31:18).

📖 Ex. 31:18 En toen de HEERE geëindigd had met hem te spreken op de berg Sinaï, gaf Hij Mozes de twee tafelen van de getuigenis, tafelen van steen, beschreven met de vinger van God

Maar nu geeft God Almachtig aan Mozes opdracht om zelf twee nieuwe stenen tafelen uit te houwen uit de rotsen.

En zoals ik dit lees heeft Mozes deze tafelen waarschijnlijk uit de rotsen gehouwen beneden aan de berg Horeb, want God Almachtig vraagt ook van Mozes om deze twee nieuwe stenen tafelen mee te nemen de ***berg op*** zodat God ze opnieuw kan ingraveren. (Ex. 34:1-2)

📖 Ex. 34:1-2 Toen zei de HEERE tegen Mozes: Houw twee stenen tafelen voor u uit, zoals de eerste, dan zal Ik op die tafelen de woorden schrijven die op de eerste tafelen stonden, die u in stukken gebroken hebt. Wees tegen de morgen gereed; vervolgens moet u in de morgen de berg Sinaï opklimmen en daar, op de top van de berg, voor Mij gaan staan.

Als ik de verhalen van Mozes goed lees heeft hij heel wat keertjes de berg Horeb beklommen, waarbij ik er nogmaals op wijs dat Mozes al minimaal tachtig jaar oud was. (Ex. 7:7)

📖 Ex. 7:7 Mozes was tachtig jaar oud en Aäron drieëntachtig jaar oud toen zij tot de Farao spraken

In onze tijd spreken we dan toch van een bejaarde man.

En die twee stenen tafelen zullen ook nog wel iets gewogen hebben. In mijn ogen bijna een onmogelijke opgave. Of zou Jozua weer meegegaan zijn met Mozes de berg op om Mozes te ondersteunen?

Het staat niet beschreven in de Bijbel omdat het zou afleiden van de kern van het verhaal.

En die kern van dit verhaal is dat God Almachtig een nieuw verbond door Mozes met Zijn volk Israël wil sluiten. Ondanks het feit dat het volk Israël zo verschrikkelijk de fout is ingegaan door tijdens de eerste afwezigheid van Mozes, Aäron te dwingen een gouden kalf te maken en dit te aanbidden. (Ex. 32)

Net als bij de eerste keer dat God Almachtig Zijn geboden op stenen tafelen aan Mozes gaf, eist God ook nu weer dat niemand de berg zal beklimmen als Mozes naar de top gaat om daar God in de wolk te ontmoeten. Zelfs het (klein)vee mag niet grazen op de berg Horeb. Ook niet aan de voet van de berg. (Ex. 19:12-13)

En zo gebeurt het.

Mozes houwt twee stenen tafelen uit de rotsen en gaat de berg op om een ontmoeting te hebben met God Almachtig. En daar verschijnt God aan Mozes zoals Hij beloofd heeft in Ex. 33:21-23.

Als God Almachtig Zich aan Mozes openbaart (Mozes ziet God alleen van achteren), proclameert God Zijn Eigen Naam ***JHWH*** en geeft Hij een aantal kenmerken die de verbondssluiting inhouden. (Ex. 34:6-7) Of te wel kenmerken van God die aangeven hoe Hij in dit verbond staat.

Die kenmerken van God Almachtig zijn:

- dat Hij barmhartig is;
- dat Hij genadig is;
- dat Hij geduldig;
- dat Hij rijk aan goedertierenheid is;
- dat Hij trouw;
- dat Hij goedertierenheid bewezen heeft en bewijst aan duizenden mensen.
- dat Hij ongerechtigheden vergeeft;
- dat Hij overtredingen vergeeft;
- dat Hij zonden vergeeft;
- maar ook dat God Almachtig de schuldige ***niet*** voor onschuldig houdt.
- dat God Almachtig de zonden van de vaders zelfs aan de kinderen vergeldt tot in het derde en vierde geslacht.

Dat zijn nogal woorden. In deze verzen vertelt God Almachtig Zelf wie Hij is. En kort samengevat zeg ik:

God is een God van LIEFDE,
maar God laat NIET met zich spotten.

📖 Ex. 19:12-13 U moet voor het volk een grens stellen rondom de berg door te zeggen: Wees op uw hoede dat u de berg niet beklimt of ook maar de voet ervan aanraakt. Ieder die de berg aanraakt, zal zeker gedood worden. Geen hand mag hem aanraken, want hij zal zeker gestenigd of met pijlen doorschoten worden. Of het nu een dier of een mens is, hij mag niet blijven leven. Pas als de ramshoorn een langgerekte toon laat horen, mogen zíj de berg beklimmen.

📖 Ex. 33:21-23 ook zei de HEERE: Zie, hier is een plaats bij Mij, waar u op de rots moet gaan staan. En het zal gebeuren, als Mijn heerlijkheid voorbij trekt, dat Ik u in een kloof van de rots neer zal zetten en u met Mijn hand zal bedekken totdat Ik voorbijgegaan ben. En zodra Ik Mijn hand wegneem, zult u Mij van achteren zien, maar Mijn aangezicht zal niet gezien worden.

📖 Ex. 34:6-7 Toen de HEERE bij hem voorbijkwam, riep Hij: HEERE, HEERE, God, barmhartig en genadig, geduldig en rijk aan goeder-tierenheid en trouw, Die goedertierenheid blijft bewijzen aan duizenden, Die ongerechtigheid, overtreding en zonde vergeeft, maar Die de schuldige zeker niet voor onschuldig houdt en de ongerechtigheid van de vaders vergeldt aan de kinderen en kleinkinderen, tot in het derde en vierde geslacht.

Want aan de ene kant is God Almachtig in ***LIEFDE,*** is Hij barmhartig en genadig, vergeeft zonde en ongerechtigheden, maar aan de andere kant laat God de zonde niet ongemoeid. God laat niet over Zich heen lopen.

----------,----------

Wat betekent dit voor jou en mij?

Ik kan dit niet anders vertellen dan op de manier die ik ook in deze mijmeringen al vaker verteld heb door een vergelijking te maken tussen Gods rechtssysteem en het Nederlandse rechtssysteem van vandaag de dag.

En omdat ik bijna aan het eind van mijn mijmeringen bij het Bijbelboek Exodus ben, herhaal ik die woorden over de vergelijking tussen beide rechtssystemen.

Overtreding van de wet leidt tot straf:

Nederlands rechtssysteem:

In Nederland geldt het Nederlands recht. Dit is weergegeven in wetten, regels en inzettingen in het Nederlands wetboek.

Als ik in Nederland een wet overtreedt krijg ik straf. Bij lichte overtredingen krijg ik een bekeuring. Bij zware overtredingen krijg ik een taakstraf of een gevangenisstraf. Uitgangspunt is dat overtreding van de Nederlandse wet leidt tot straf.

Ook in Nederland is het zo, dat wanneer ik de wet overtreden heb, al mijn goede daden die ik heb gedaan, geen invloed hebben op de strafmaat. Ik bedoel hiermee dat wanneer ik met tachtig kilometer per uur door de stad heenrijdt en ik wordt gepakt, dat ik mijzelf niet kan beroepen op al mijn goede dingen die ik voor Nederland heb gedaan. Elke overtreding staat op zich.

Gods rechtssysteem:

In Gods Koninkrijk geldt Gods recht. Dit is weergegeven in wetten, regels en inzettingen in de wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft om Zijn volk Israël daarmee te leren.

Als ik in Gods Koninkrijk een wet overtreedt krijg ik straf.

Het verschil met de Nederlandse wetgeving is echter dat de Nederlandse wet gedifferentieerde straffen toekent. Bij lichte overtredingen krijg ik een bekeuring. Bij zware overtredingen krijg ik een taakstraf of een gevangenisstraf.

In Gods Koninkrijk is dit niet zo. Overtreding van Gods wet kent maar ***één*** straf. En dat is de doodstraf. (Rom. 6:23).

📖 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere.

Of ik dit nu leuk vindt of niet. Of ik dit nu eerlijk vindt of niet. Het is gewoon een feit.

Uitgangspunt is dat overtreding van Gods wet leidt tot straf. En net als in het Nederlands recht worden mijn goede daden niet meegenomen in het bepalen van de strafmaat.

De rechtszitting:

Zowel in het Nederlands rechtssysteem als het Goddelijk rechtssysteem worden alle overtredingen verzameld in een zogenaamd strafdossier. De Bijbel noemt dat een *'lijst met aanklachten*'. En die lijst met aanklachten is bij het Openbaar Ministerie (OM) in handen. En dit OM dagvaardt mij voor de Rechter.

Wie zijn daar in die rechtszaal?

- Het OM (Openbaar Ministerie) in de persoon van satan. Hij is de aanklager. (Job 1, Zach. 3);
- De Rechter. Dit is God Almachtig;
- Onze advocaat. Mijn advocaat is Jezus Christus. Wie is de jouwe?;
- Ik. Ik ben de gedaagde. Ik heb de wet van God Almachtig overtreden.

De meetlat waarlangs de inhoud van mijn strafdossier (*'de lijst met aanklachten'*) wordt gelegd is de wet van God Almachtig die Hij aan Mozes had gegeven.

Overtreding van de wet van God Almachtig leidt maar tot één straf; de doodstraf; de eeuwige dood.

Die eeuwige dood is de claim die het OM (satan) op mij legt. De woorden van satan zijn duidelijk: *'Heeft een mens één of meer zonden bedreven, dan is deze mens van hem'*. Dan klaagt hij mij aan bij God Almachtig en vraagt God om uitvoering van de straf die op die overtreding staat.

En omdat ik weet dat satan alleen maar vernietiging, misère en ellende op het oog heeft, betekent dit dat ik een niet plezierige toekomst tegemoet ga.

----------...----------

De rechtszaak begint en de aanklager opent het strafdossier en leest de aanklachten voor. Welke wetten ik heb overtreden.

De Rechter hoort de aanklager aan en kan niet anders dan mij schuldig te verklaren want ik heb gezondigd. Dus, mij wordt de boeien omgedaan en ik zal de straf moeten ondergaan.

Ik heb het bovenstaande in de '*ik*' vorm geschreven, maar dit geldt voor alle mensen op de wereld.

Het vonnis; de uitspraak:

De Rechter doet uitspraak op basis van wat in mijn strafdossier staat. En die straf (de dood) blijft. Wat ik ook doe. Hoeveel spijt ik ook heb. Hoeveel ik ook huil, smeekt en bid.

En nogmaals: Net als in de Nederlandse wetgeving waarbij het niet uitmaakt hoeveel goede dingen ik in mijn leven heb gedaan, is dat bij Gods wetgeving niet anders. De Rechter kijkt of ik inderdaad schuldig ben aan het ten laste gelegde. En op basis daarvan spreekt hij het vonnis uit. Schuldig of onschuldig.

Er verandert niets meer aan de uitspraak van de Rechter. Er is geen hoger beroep mogelijk. Dit zou ook geen zin hebben want de bewijzen zijn zo overduidelijk dat niemand twijfelt aan de rechtvaardigheid van de uitspraak van de Rechter.

----------...----------

Sleutelwoord in wat ik hiervoor schreef is het woord *'lijst met aanklachten*'. De Rechter beoordeelt en veroordeelt mij op basis van die *'lijst met aanklachten'*. En ieder mens heeft zo een lijst met aanklachten.

Maar stel nu dat mijn *'lijst met aanklachten'* niets bevat? Stel dat de Rechter het strafdossier opent en daar een lijst met aanklachten vindt die helemaal leeg is?

Misschien dat de Rechter nog aan de aanklager zal vragen waar de *'lijst met aanklachten'* is, of welke aanklacht het OM heeft. Maar ook het OM, de aanklager, zal moeten toegeven dat er geen *'lijst met aanklachten'* is.

In dat geval kan de Rechter niet anders dan vrijspraak uitspreken. En vrijspraak wil zeggen: leven!

De escape:

De vraag is: Hoe krijg ik nu die '*lijst met aanklachten*' leeg in mijn strafdossier, terwijl ikzelf ook wel weet dat ik veel gezondigd hebt?

Is er een escape voor de mens (dus ook voor mij!) om onder de rechtvaardigde straf van God Almachtig uit te komen?

Ja, zo een escape is er!

📖 Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven,en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

De Rechter Zelf heeft een escape gegeven. Namelijk het geloof in Jezus Christus (de Zoon van de Rechter) is die escape.

Wanneer ik Jezus Christus als Heer en Verlosser aanneem, houdt dit in dat met het bloed dat Jezus Christus aan het kruis van Golgotha heeft laten vloeien, mijn '*lijst met aanklachten*' wordt schoongemaakt. Het bloed van Jezus Christus is als gum die de potloodwoorden op het papier uitgumt. Er staat niets meer op dat papier. Er is niets meer te lezen van wat er stond. (Kol. 2:13-14)

Dát blanco papier (zonder aanklachten) gaat mijn strafdossier in. En dát blanco papier (zonder aanklachten) is hét bewijs voor de Rechter waarop Hij mij niet anders dan vrijspreken kán.

De wet verandert niet. De wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft bestaat dus nog steeds en is ook nog steeds geldig.

Maar voor iedereen die Jezus Christus hebben aangenomen zal de uitwerking van die wet niet meer gelden.

📖 Ex. 34:6-7 Toen de HEERE bij hem voorbijkwam, riep Hij: HEERE, HEERE, God, barmhartig en genadig, geduldig en rijk aan goeder-tierenheid en trouw, Die goedertierenheid blijft bewijzen aan duizenden, Die ongerechtigheid, overtreding en zonde vergeeft, maar Die de schuldige zeker niet voor onschuldig houdt en de ongerechtigheid van de vaders vergeldt aan de kinderen en kleinkinderen, tot in het derde en vierde geslacht.

----------,----------

Dát is wat God Almachtig hier in Ex. 34:6-7 zegt.

Zolang ik heel dicht bij God blijf ***in*** Jezus Christus en mij houdt aan de geboden die God gegeven heeft zal God barmhartig, genadig en goedertieren zijn en al mijn zonden vergeven.

I Joh. 1:9 zegt het zo: *'Als wij onze zonden belijden dan is God getrouw en rechtvaardig om onze zonden te vergeven en onze ongerechtigheden te reinigen'*

📖 I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid

De andere kant van de medaille is dat als ik van God Almachtig wegtrek en mijn eigen gang ga, dat God mij verantwoordelijk houdt voor alles wat ik misdaan heb. In woorden, in handelingen en in gedachten.

Want de wet bestaat nog steeds en de wet geldt ook nog steeds, zoals ik hierboven uitgelegd. De keuze is aan mij.

Ex. 34:10 is óók een tekst met een hele bijzondere persoonlijke betekenis voor mij.

Ik heb al eerder geschreven dat ik en Sonja in de negentiger jaren een leidinggevende functie hadden in de gemeente waar wij toen lid van waren. En dat ik deze functie heel erg serieus nam, als van God Almachtig gegeven.

Toen God Almachtig dezelfde woorden tegen mij sprak als tegen Mozes in Ex. 33:17; dat Hij in ons midden zou voorgaan om de gemeente te leiden, vervolgde God met de woorden uit Ex. 34:10.

'Ik sluit een verbond met jou: ten overstaan van heel de gemeente zal Ik wonderen doen zoals die op de hele aarde en onder welk volk ook nog nooit tot stand zijn gebracht.

Ja, heel de gemeente, waar jij in hun midden staat zal de daden van de HEERE zien, want het is ontzagwekkend wat Ik met jou doen zal.'

Ik kon ik niets meer zeggen. Ik stond perplex. En dat niet eventjes, maar heel erg lang, weken, maanden lang. En als ik deze woorden nu weer zo lees komt diezelfde verwondering en verbazing weer over mij.

Zegt God Almachtig dit tegen mij?

Hoezo tegen mij?

Wie ben ik dat God Almachtig dit tegen mij zegt?

----------,----------

Een persoonlijk verhaal:

> In die tijd in de negentiger jaren kwam er op een zondag een vrouw met haar hondje in de gemeente.
>
> Het opmerkelijke was dat zij helemaal geen dienst van Christenen wilde bezoeken. Zij had een antroposofische instelling en was door moeilijkheden in de achterhoek terecht gekomen. Zij woonde in een tentje op de camping omdat zij niets meer had.
>
> Vanuit haar antroposofische achtergrond had zij in het telefoonboek gezocht naar een antroposofische bijeenkomst van de vrijmetselarij die zij graag wilde bezoeken.

📖 *Ex. 34:10 Toen zei Hij: Zie, Ik sluit een verbond; ten overstaan van heel uw volk zal Ik wonderen doen, zoals die op de hele aarde en onder welk volk ook nog nooit tot stand gebracht zijn. Ja, heel het volk, in het midden waarvan u verkeert, zal de daden van de HEERE zien, want het is ontzagwek-kend wat Ik met u ga doen*

📖 *Ex. 33:17 Ook dit woord dat U spreekt, zal Ik doen, want u hebt genade gevonden in Mijn ogen en Ik ken u bij uw naam*

📖 *Ex. 34:10 Toen zei Hij: Zie, Ik sluit een verbond; ten overstaan van heel uw volk zal Ik wonderen doen, zoals die op de hele aarde en onder welk volk ook nog nooit tot stand gebracht zijn. Ja, heel het volk, in het midden waarvan u verkeert, zal de daden van de HEERE zien, want het is ontzagwekkend wat Ik met u ga doen*

Maar zij kwam *'per ongeluk'* bij ons in de gemeente terecht.

Natuurlijk had zij zich gelijk om kunnen draaien, maar om één of andere reden werd zij getrokken om te blijven en te gaan zitten om de dienst bij te wonen.

In die dienst heeft God Almachtig Persoonlijk tot haar gesproken op een wijze die zo bijzonder was voor haar, en zo op haar situatie betrekking had, dat zij zich heeft bekeerd en God ***in*** Jezus Christus aannam.

Zij kwam vanaf dat moment elke week in de gemeente en haar hondje kwam mee. Want zei ze: *'Als mijn hondje hier niet binnen mag komen, dan kom ik ook niet'*.

Deze vrouw groeide pijlsnel in haar geloof en tot op de dag van vandaag behoort zij tot één van onze meest fantastische geloofsvrienden.

Maar in die tijd dat God Almachtig tot mij deze woorden uit Ex. 34:10 sprak en ik totaal van mijn stuk geblazen was, vertelde ik deze vrouw mijn ervaring met God en hoe God tot mij gesproken had. Om haar duidelijk te maken dat God een persoonlijk God is die spreekt en waar ieder mens mee kan praten.

📖 Ex. 34:10 Toen zei Hij: Zie, Ik sluit een verbond; ten overstaan van heel uw volk zal Ik wonderen doen, zoals die op de hele aarde en onder welk volk ook nog nooit tot stand gebracht zijn. Ja, heel het volk, in het midden waarvan u verkeert, zal de daden van de HEERE zien, want het is ontzagwek-kend wat Ik met u ga doen

Deze vrouw vertelde dat zij heel creatief was en kon tekenen en schilderen en dat zij hier best wel verder mee wilde gaan. Maar zij wist niet hoe of wat want zij wilde alleen Gods weg gaan.

Toen heb ik haar (zo uit het niets) gevraagd om Ex. 34:10 voor mij uit te schilderen.

Voor mij leek dit een bijna onmogelijke opgave maar ik smachtte eigenlijk naar een tastbaar iets, dat ik altijd bij mij kon houden en waarbij ik altijd weer naar kon kijken, zodat ik deze woorden van God Almachtig als het ware dag en nacht in en bij mij had.

Ik vroeg mij af of ik haar niet overvraagd had. Maar wat deed zij?

Zij ging met mijn vraag naar God Almachtig, en vroeg God hoe en wat zij op papier moest zetten, om deze Bijbeltekst uit te tekenen.

Na een aantal weken (of misschien wel maanden, dat weet ik zo niet meer) kwam zij bij mij en overhandigde mij het schilderij.

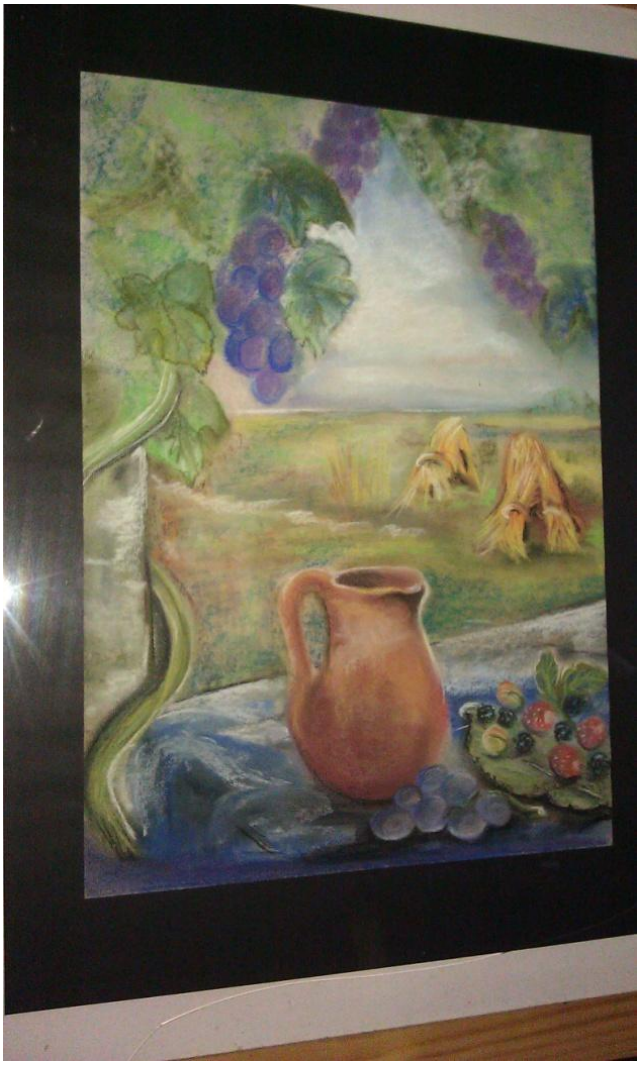

Ik was heel erg onder de indruk. Maar tegelijk gaf ze mij drie A4-tjes met een beschrijving hoe zij tot dit schilderij was gekomen. Hoevaak ze niet een schets op papier had gezet en dat God Almachtig haar corrigeerde.

Ik las deze A4-tjes en ik bekeek het schilderij en ik was ‘blown away’.

God Almachtig had tot deze vrouw gesproken en zij had de woorden van God opgeschreven. Woorden die ik nog nooit aan iemand verteld had en die zij menselijkerwijze niet kon weten. Woorden die zo enorm op mijn leven sloegen dat ik totaal geen woord meer kon uitbrengen.

Ik heb een foto van het schilderij hierboven geplaatst. De woorden die zij erbij heeft geschreven laat ik voor mijzelf omdat deze zo persoonlijk zijn.

----------,----------

Het verhaal gaat verder. Want alhoewel God Almachtig mij persoonlijk deze belofte gedaan heeft is dit een vervolg op de belofte die God aan Mozes deed. En let wel: de wonderen en tekenen die God door Mozes heen deed waren niet '***gewrocht***' zoals een oude Bijbelvertaling het zegt. Of te wel: ze waren zeer ongewoon.

Maar Jezus Christus als opvolger van Mozes deed daar nog een schepje bovenop. Deed God Almachtig door Mozes de wonderen en tekenen ten gunste van het volk Israël (dus voor veel mensen tegelijk!); Jezus Christus maakte het nog persoonlijker door de genezingen, de bevrijdingen en opwekkingen uit de doden voor individuele personen uit te voeren.

Zegt Jezus Christus zelf ook niet in Joh. 14:12 dat zij die God Almachtig ***in*** Jezus Christus aannemen nog grotere wonderen en tekenen zullen doen dan Hij Zelf deed?

En geldt dit dan alleen voor mij?

Absoluut niet, want daarmee zou ik mij op een voetstuk boven alles en iedereen plaatsen.

Deze woorden gelden voor iedereen die God Almachtig ***in*** Jezus Christus aanneemt.

De wedergeboren Christen van vandaag de dag is niet voor niets toegetreden tot het koninklijk priesterlijk geslacht (I Petr. 2:9, Openb. 5:10, Openb. 1:6)

Conclusie: God Almachtig zei: '*Ik sluit een verbond*'. Dat verbond geldt nog steeds tot op de dag van vandaag. Gods kant van het verbond is niet veranderd. Hij heeft nog steeds dezelfde kenmerken en eigenschappen.

Onze kant van het verbond is wél veranderd omdat bleek dat er geen mens was die Gods geboden kon houden zonder ooit te zondigen. Daarom spreekt Jezus Christus ook van het *nieuwe verbond* toen hij het brood brak en de beker met wijn rond liet gaan. (Luk. 22:20).

📖 *Joh. 14:12 Voorwaar, voorwaar Ik zeg u: Wie in Mij gelooft, zal de werken die Ik doe, ook doen, en hij zal grotere doen dan deze, want Ik ga heen naar Mijn Vader.*

📖 *I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,*

📖 *Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.*

📖 *Openb. 1:6 en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.*

📖 *Luk. 22:20 Evenzo nam Hij ook de drinkbeker na het gebruiken van de maaltijd en zei: Deze drinkbeker is het nieuwe verbond in Mijn bloed, dat voor u vergoten wordt.*

Het nieuwe verbond is dat God Almachtig mij niet naar mijn vleselijke, lichamelijke, natuurlijke, wereldse staat bekijkt, maar dat Hij mij ***in*** Jezus Christus bekijkt. En als Hij Jezus Christus aankijkt dan ziet Hij Iemand staan die zonder zonden was. Dan ziet God Iemand staan die de wet van God tot in het kleinste detail gehouden heeft.

Dan ziet God Almachtig mij staan in een smetteloze zondeloze staat.

Dát is het grote wonder van Jezus Christus lijden en sterven.

Dát is het grote wonder van Zijn opstanding.

Daarom zeg ik ook: Ik ben met Jezus Christus gestorven. (Gal. 2:19-20)

Dat was ook de eis van de wet omdat ik de wet overtreden had.

Maar ik ben ook weer opgestaan zoals Jezus Christus opstond uit de dood. En ***in*** Jezus Christus ben ik nu zoals Hij is. Smetteloos en zonder zonden.

Zeg ik daarmee dan dat ik vandaag de dag nooit meer zondig?

Dat zeg ik niet.

Ik leef nog steeds in deze wereld in een lichaam van vlees en bloed. En dat leven betekent dat het leeft in een gebroken wereld die door zonde overgoten is.

Maar elke keer als ik in mijn vlees zondig, terwijl mijn geest dat helemaal niet wil, dan mag ik naar God Almachtig gaan en I Joh. 1:9 proclameren.

En God Almachtig herhaalt elke keer weer de woorden die Hij hier aan Mozes zegt over Zichzelf:

'Ik ben God, barmhartig en genadig, geduldig en rijk aan goedertierenheid en trouw. Die goedertierenheid blijft bewijzen aan duizenden. Die ongerechtigheid, overtredingen en zonde vergeeft.'

Dát is een leven ***in*** Jezus Christus.

Dát is een leven dat ik krijg wanneer ik God Almachtig ***in*** Jezus Christus in mijn leven toelaat. Ik zal vrijgemaakt worden van deze wereld. En ik zal het heerlijk vinden. Een vrijheid die bijna niet te beschrijven is.

📖 *Gal. 2:19-20 Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven. Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.*

📖 *I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid*

Ik sta nog steeds in deze wereld en ik ben nog steeds in een lichaam van vlees en bloed. Maar in Jezus Christus is het net alsof ik in een helikopter over deze wereld vlieg en een totaaloverzicht krijg van wat God Almachtig aan het doen is.

Ik ben in de wereld en toch ben ik los van de wereld.

En het is geweldig!

----------,----------

Het Bijbelgedeelte Ex. 34:11-26 is eigenlijk een herhaling van wat God Almachtig tot Mozes gesproken heeft in de hoofdstukken die voorafgingen aan het maken van het gouden kalf. Of te wel, de woorden die God sprak bij het maken van de eerste twee stenen tafelen. De woorden die God hier herhaalt zijn de geboden en inzettingen die God het volk Israël oplegt zoals:

- Vermeng je niet met de omliggende volken want dan zul je ook hun goden gaan aanbidden (neem Salomo als voorbeeld);
- God Almachtig is een jaloers God en Hij wil niet dat er gebogen wordt voor andere goden.
- Het volk Israël moet de feesten in ere houden die God Almachtig geboden heeft. Het feest van de ongezuurde broden (Pascha), het wekenfeest (de eerste oogst, de eerstelingen) en het feest van de inzameling.
- Houdt de sabbatdag dat gij die heiligt, want het is de rustdag des Heren. (toen en vandaag nog steeds!);
- Al de mannen uit het volk Israël moeten drie maal per jaar in een heilige samenkomst voor God Almachtig verschijnen en God zal Zelf het land beschermen dat geen vijand het zal kunnen innemen.
- Houdt de wetten omtrent de eerstelingen in acht.

----------,---------

Mozes is weer veertig dagen en veertig nachten op de berg Horeb geweest. En in die tijd at hij niet en dronk hij niet. Ook dit feit komt helemaal overeen met de woestijnfase van Jezus Christus (Matt. 4) Ook Hij at en dronk niet.

Omdat geen mens veertig dagen zonder drinken kan is dit voor mij een bevestiging dat Mozes van Goddelijke afkomst was. Dat blijkt ook wel als Mozes samen met Jezus Christus en Elia verheerlijkt worden in Matt.17

Ik geloof dat we Mozes niet alleen als mens moeten aanschouwen. Ook vanwege deze Bijbelverzen. Hij is en was een groot voorganger van Jezus Christus, waarbij ik mij zelfs wel eens afgevraagd had of Mozes, niet Jezus Christus Zelf was, zoals Jezus Christus ook in de Hof van Eden was in *'de Boom van eeuwig leven'*. En zoals Jezus Christus ook was in Melchizedek (Gen.17)

----------,----------

Dan na veertig dagen en veertig nachten komt Mozes weer naar beneden met de twee stenen tafelen in zijn hand waarop God Almachtig Zelf de tien geboden heeft geschreven. Het volk Israël had nu wel netjes gewacht.

Mozes was al die tijd in de directe nabijheid van God Almachtig geweest. En dit had zijn uiterlijk veranderd. Zijn gezicht glansde zoals het gezicht van Jezus Christus straalde bij de verheerlijking op de berg in Matt. 17. Alweer een teken wie Mozes werkelijk was.

De mensen van het volk Israël kunnen het niet aan. Zij kunnen Mozes niet eens aankijken, en vragen hem dringend of hij niet een doek over zijn hoofd wil doen als hij met God Almachtig gesproken had. Want elke keer in de dagen en weken daarna als Mozes de tent van ontmoeting binnenging en met God sprak glansde hij weer zo erg dat hij een doek over zijn gezicht moest doen. De mensen kónden hem gewoon niet aankijken.

God Almachtig heeft gezegd dat niemand Hem zal zien, zonder te sterven. (Ex. 33:20)

Ik denk dat de heerlijkheid en de heiligheid van God zó groot is, dat zichtbaar wordt in het stralen als de zon (en nog meer), dat geen mens dat kan aanschouwen.

Lees je dat ook niet in Openb. 1:10:17 dat Johannes als dood neerviel toen hij Jezus Christus in de hemelse verheerlijking zag?

Of de ervaring die Ezechiël had toen hij het visioen van de vier levende wezens zag waarin God Almachtig Zich ook openbaarde? (Ez. 1:28).

📖 *Ex. 33:20 Hij zei verder: U zou Mijn aangezicht niet kunnen zien, want geen mens kan Mij zien en in leven blijven.*

📖 *Openb. 1:10-17 Ik was in de geest op de dag des Heeren en ik hoorde achter mij een luide stem, als van een bazuin, die zei: Ik ben de Alfa en de Omega, de Eerste en de Laatste, en: Wat u ziet, schrijf dat op een boekrol en stuur het aan de zeven gemeenten die in Asia zijn: naar Efeze, naar Smyrna, naar Pergamus, naar Thyatira, naar Sardis, naar Filadelfia en naar Laodicea. En ik keerde mij om, om de stem te zien die met mij had gesproken. En toen ik mij had omgekeerd, zag ik zeven gouden kandelaren. En te midden van de zeven kandelaren zag ik Iemand Die op de Zoon des mensen leek, gekleed in een gewaad tot op de voeten, en op de borst omgord met een gouden gordel; en Zijn hoofd en haar waren wit, als witte wol, als sneeuw, en Zijn ogen waren als een vuurvlam, en Zijn voeten waren als blinkend koper, gloeiend gemaakt in een oven, en Zijn stem klonk als het geluid van veel wateren. En Hij had zeven sterren in Zijn rechterhand en uit Zijn mond kwam een tweesnijdend scherp zwaard; en Zijn gezicht was zoals de zon schijnt in haar kracht. En toen ik Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten, en Hij legde Zijn rechterhand op mij en zei tegen mij: Wees niet bevreesd, Ik ben de Eerste en de Laatste,*

📖 *Ez. 1:28 Zoals het uiterlijk van de regenboog, die in de wolken verschijnt op de dag van de regen, zo was het uiterlijk van de lichtglans rondom. Het was de verschijning van de gedaante van de heerlijkheid van de HEERE.*

Of als Daniël in de profetie over het volk Israël en de andere volken ? (Dan. 10:5-9)

De grootheid en de heerlijkheid van God Almachtig zijn niet te beschrijven.

Ik kan mij ook heel goed voorstellen dat de orthodoxe Joden bijvoorbeeld de Naam van God Almachtig niet eens uit willen spreken. Puur uit respect voor God. Maar ook omdat de Naam van God gewoon niet uit te spreken is. Nogmaals: Zijn heerlijkheid en Almacht zijn niet onder woorden te brengen en zijn ook niet uit te beelden.

Dit is ook de reden dat ik in *mijn mijmeringen* de eerste keer in een alinea wanneer de Naam van God geschreven wordt, ik dit aangeef met de woorden: ***God Almachtig***. Het geeft datzelfde respect aan voor God de Vader ***in*** Jezus Christus.

En toch is Die God Almachtig mijn Vader. Dezelfde Vader als van Jezus Christus.

Wat een geheimenis ligt hierin verborgen. Het geheimenis dat ik God de Vader wel degelijk kan en mag zien.

Jezus Christus zegt immers in Joh. 14:9 *'wie Mij heeft gezien, heeft de Vader gezien.' Want Jezus Christus is God Zelf.'*

Halleluja

Toen ik dat zag, wierp ik mij met mijn gezicht ter aarde, en ik hoorde de stem van Iemand Die sprak.

📖 Dan. 10:5-9 Ik sloeg mijn ogen op en zag, en zie, er was een Man, gekleed in linnen, Zijn heupen omgord met het fijne goud uit Ufaz. Zijn lichaam was als turkoois, Zijn gezicht als het uiterlijk van de bliksem, Zijn ogen als vuurfakkels, Zijn armen en Zijn voeten als de glans van gepolijst koper en het geluid van Zijn woorden als het geluid van een menigte. Ik, Daniël, ik alleen zag dat visioen, maar de mannen die bij mij waren, zagen dat visioen niet. Er viel echter een grote verschrikking op hen en zij sloegen op de vlucht om zich te verbergen. Ik echter, ik bleef alleen achter. Toen ik dat grote visioen zag, bleef er in mij geen kracht over. Mijn gezonde uitstraling werd aan mij veranderd in verval en ik had geen kracht meer over. Toen hoorde ik het geluid van Zijn woorden. En toen ik het geluid van Zijn woorden hoorde, viel ík in een diepe slaap op mijn gezicht, en met mijn gezicht op de grond.

📖 Joh. 14:9 Jezus zei tegen hem: Ben Ik zo'n lange tijd bij u, en kent u Mij niet, Filippus? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien; en hoe kunt u dan zeggen: Laat ons de Vader zien?

Hoofdstuk 35

Het sabbatsgebod

Vrijwillige offers voor de Tabernakel

Aanstelling van Bezaleël en Aholiab

Dit hoofdstuk begint met de herhaling dat de Israëlieten de zevende dag van de week als rustdag moeten nemen en op die dag geen werk mogen doen. Het is de dag des HEEREN, wat betekent dat die dag er speciaal is om aan God Almachtig te geven. Zes dagen mogen de mensen werken, maar de zevende dag niet.

Dit gebod stamt al uit de tijd van de schepping toen God Almachtig in Gen. 2:2-3 zei dat Hij rustte op de zevende dag van al het werk dat Hij gedaan had, in de schepping van hemel en aarde en alles wat daarboven, daarop en daaronder is.

📖 Gen. 2:2-3 Toen God op de zevende dag Zijn werk, dat Hij gemaakt had, voltooid had, rustte Hij op de zevende dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had. En God zegende de zevende dag en heiligde die, want daarop rustte Hij van al Zijn werk, dat God schiep door het te maken.

In Ex. 16:23 lees ik voor het eerst dat God Almachtig hier een gebod van maakt. En dat dit gebod mijn inziens nog steeds geldt, blijkt wel dat het ook is opgenomen in de tien geboden (Ex. 20:9-10).

📖 Ex. 16:23 Hij zei toen tegen hen: Dat is het wat de HEERE gesproken heeft. Morgen is het de rustdag, de heilige sabbat voor de HEERE! Wat u bakken wilt, bak het, en kook wat u koken wilt, en laat alles wat er overblijft voor uzelf liggen om het tot de volgende morgen te bewaren.

----------,----------

Ik heb vaak het volgende verhaal over de sabbatsheiliging verteld waarvan ik nu zeg dat het niet is zoals God de Almachtige spreekt over de Sabbat.

> *God houdt van rozen. Dat zijn de mooiste bloemen voor Hem, en wanneer je die aan Hem geeft zal Hij uitermate blij zijn. Nu kom jij echter aan met een bos tulpen. En God is hier ook uitermate blij mee.*
>
> *Maar wanneer je met rozen aankomt is Zijn blijdschap kompleet.*

De moraal van dit verhaal was: God Almachtig heeft de sabbatdag gemaakt om die apart te zetten voor Hem. En wanneer de mens die sabbatdag gebruikt waarvoor God Hem bedoeld heeft is Gods blijdschap kompleet.

Nu heeft de mens de sabbatdag van God Almachtig ingeruild of *'verkocht'* voor de zondag.

Natuurlijk is God Almachtig blij dat de mens überhaupt één dag in de week voor Hem apart zet, ongeacht welke dag. Maar toch is dit nooit Gods bedoeling geweest. Alleen wanneer wij de sabbatdag die door God Zelf is ingesteld als rustdag voor Hem apart zetten zal Zijn blijdschap kompleet zijn.

Nogmaals: Het is fout wat ik de mensen in voorgaand verhaal vertelde. God Almachtig kan ***niet*** blij zijn met ook maar de kleinste vorm van zonde. En het niet houden van de sabbatdag is zonde. Punt uit.

De sabbatdag kun je niet verruilen met een andere dag van de week. *'Heer, vergeef mij dat ik dit verhaal vroeger vaak verteld heb. Ik belijdt dit aan U als zonde'*.

Tegelijk weet ik dat ik door het houden van de Sabbatdag niet gerechtvaardigd wordt. Rechtvaardiging komt alleen door het geloof in God Almachtig in Jezus Christus. (Gal. 2:16). Het eeuwige leven mag ik ontvangen omdat ik gerechtvaardigd ben ***door het geloof in het Evangelie van Jezus Christus*** en niet door werken.

📖 Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd

Als ik denk dat ik ook maar iets zou '*verdienen*' door de Sabbatdag te houden (of andere geboden en inzettingen van God Almachtig te houden), dan is mijn grondslag dat ik mijn rechtvaardiging door werken zou ontvangen. En dat kan nooit.

----------,----------

Voor mij persoonlijk staat dit gebod over de sabbatsheiliging nog steeds als een paal boven water. Ik weet dat de kerken en gemeenten de sabbatdag van God Almachtig hebben ingeruild voor de zondag.

Ik heb daar veel jaren aan meegedaan! Ik weet ook dat wanneer ik de sabbatdag alleen al noem (vooral in Evangelische en Pinksterkringen) dat ik veelal direct beschuldigd wordt van wetticisme en/of krampachtigheid.

Ik heb daar maar één antwoord op.

Waarom zou alleen het vierde gebod uit de tien geboden niet meer van kracht zijn. Alle andere negen geboden hebben nog steeds zijn betekenis vandaag de dag.

Ik heb in deze mijmeringen ook *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis wat betreft de sabbat herhaald.

Ik kan gewoon niet anders dan concluderen dat het Gods wil tot en met de dag vandaag is dat ik de sabbatdag apart zet voor God Almachtig.

Het is zelfs een Oud Testamentisch teken tussen God Almachtig en Zijn volk Israël voor toen en tot en met de dag vandaag (Ex. 31:13). Oftewel: Gods volk is aan het houden van de sabbat te herkennen.

📖 Ex. 31:13 U dan, spreek tot de Israëlieten en zeg: U moet zeker Mijn sabbatten in acht nemen, want dat is een teken tussen Mij en u, al uw generaties door, zodat men weet dat Ik de HEERE ben, Die u heiligt.

Maar ik weet ook heel goed dat de zondag zo in onze hedendaagse maatschappij en economie ingeburgerd is dat het afschaffen van de zondag een onmogelijke opgave voor de mensen is.

Alhoewel ik als mens de sabbatdag niet meer terug kan brengen in de maatschappij en economie, kan ik wél naar God Almachtig belijden dat wij als mensen met elkaar er een potje van hebben gemaakt. Wij (ja ook de wedergeboren Christenen) hebben gezondigd door de sabbatdag in te ruilen voor de zondag. Ik kan wél naar God erkennen dat Zijn woorden ook vandaag nog geldig zijn maar dat wij mensen hier wat anders van hebben gemaakt.

Overigens heeft de mens de zondag ook al zo goed als helemaal uit het leven gebannen. Maar dat is een ander verhaal.

Hoe doe ik dat dan persoonlijk?

Voor mij zijn er zes werkdagen die wordt beëindigd met de sabbat, de zevende dag. Het is goed rusten na hard werken. En ik probeer datgene te doen wat God Almachtig zegt in Ex. 31:16 en dat is dat ik de sabbatdag ***vier***. (het woord ***vieren*** komt in de HSV niet voor, hier wordt het woordje '*houden'* voorgesteld.

📖 Ex. 31:16-17 Laat de Israëlieten dan de sabbat in acht nemen, door de sabbat te houden, al hun generaties door, als een eeuwig verbond. Hij zal tussen Mij en de Israëlieten voor eeuwig een teken zijn, want de HEERE heeft in zes dagen de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en Zich verkwikt.

Een begrafenis ***vier*** je niet. Een feest ***vier*** je wel. Dus mag de sabbatdag een feest zijn.

De mensen hebben van de zondag een dag van ***moetens en niet mogens, van geboden en verboden*** gemaakt, waardoor de zondag voor heel mensen (inclusief voor mij in mijn jeugd) een oer vervelende dag is geworden.

Maar ik ben ervan overtuigd dat God Almachtig dit nooit zo bedoeld heeft.

Hoe vier ik de sabbatdag dan?

Ik vier de sabbatdag door met God Almachtig bezig te zijn. Alhoewel dat voor iedere dag van de week geldt! Voor mij is de sabbatdag een dag van heerlijke vreugde. Op deze dag schrijf ik veel, bid ik veel, en alles staat in het teken van gemeenschap hebben met God de Vader ***in*** Jezus Christus.

Ik probeer niet te werken, ik probeer niet met financiën bezig te zijn, ik probeer niet met mails en dat soort zaken bezig te zijn. Want die dingen leiden alleen maar af van God Almachtig.

Let op het woordje '*probeer*'. Omdat ik geloof in de woorden van Jezus Christus uit Matt. 12:8 dat Hij ***Heer*** is over de sabbat; omdat ik geloof dat ikzelf niet meer leef, maar Jezus Christus in mij leeft (Gal. 2:19-20), is Hij ***in mij*** de baas over de sabbat.

Als ik de Bijbel goed lees heeft God Almachtig een grote afschuw wanneer mensen dingen voor Hem doen omdat ***het moet***.

Ik kan geen gemeenschap met God Almachtig hebben omdat ***het moet***. Ik kan God niet aanbidden omdat ***het moet***. Ik kan zelfs mijn giften beter thuis laten als het een ***moeten*** is geworden.

En dan kom ik direct bij het feit dat de sabbat een dag is die ik mag vieren. Ik moet niets, Ik ***WIL*** deze dag met God Almachtig samen zijn. En omdat ik het wil heb ik daar een groot plezier in. In alle rust, zonder dagelijkse beslommeringen, mijn tijd wijden aan het onderhouden van mijn relatie met mijn Hemelse Vader ***in*** Jezus Christus.

Wordt daar een vast programma voor voorgeschreven?

In mijn geval absoluut niet. Ik vind het heerlijk om te mijmeren. Om de boeken te schrijven waarvan ik denk dat God Almachtig mij die opdracht heeft gegeven. Een opdracht waarbij ik steeds meer van mijn hemelse Vader kom te weten. Een opdracht die mij blij en gelukkig maakt.

Tijdens het mijmeren 'praat' ik met God Almachtig. Belijd ik mijn dagelijkse zonden voor God. Bid ik voor mijn naasten en anderen. Bid ik voor de vrede van Jeruzalem. En ga zo maar door.

Maar iemand anders doet misschien wel op een totaal andere manier. Het is net zoals wij allemaal verschillend omgaan met onze ouders. De één doet het zo, de ander doet het zus. Als dat contact er maar is. Dààr gaat het om!

☐ *Matt. 12:8 Want de Zoon des mensen is heer over de sabbat*

📖 *Gal. 2:19-20 Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven. Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven*

Stel dat ik stapelverliefd ben op mijn vriendin. Maar deze vriendin is zes dagen per week in het buitenland waardoor ik niet bij haar kan zijn.

Natuurlijk kan ik elke dag met haar bellen, mailen, skypen. Maar dat is toch echt iets anders dan samen gezellig op de bank te zitten.

Als mijn vriendin dan op die ene dag in de week bij mij komt dan is die dag een feestdag. De hele week kijk ik al uit naar die ene dag dat zij weer bij mij is.

Omdat het moet?

Absoluut niet. Omdat ik het wil. Sterker nog: omdat wij ***het beiden*** willen.

----------...----------

Zo ziet mijn sabbat eruit. Ik kijk er de hele week naar uit en ik weet dat God Almachtig er ook de hele week naar uitkijkt om samen met mij door te brengen.

Natuurlijk ben ik de andere dagen van de week ook met God Almachtig, en praat ik veel met Hem, maar dat is toch echt iets anders dan die ene dag apart zetten voor Hem.

En heb ik op de sabbatdag toch een verplichting?

Bijvoorbeeld dat we gezellig gaat uit eten met de kinderen en kleinkinderen?

En moet ik daarvoor op de sabbatdag tanken? (had ik natuurlijk ook een dag eerder kunnen doen!)

Nou dan doe ik dat, want ik wil geen kramp van de sabbatdag maken. Want in een kramp heeft God Almachtig niets aan ons samenzijn en ik ook niet.

----------,----------

Conclusie: De sabbatdag is voor mij de zevende dag van de week waar ik de hele week naar uitkijk om die te vieren. Ik vind het fantastisch om die dag in alle rust alle dagelijkse beslommeringen naast mij neer te kunnen leggen.

En de reden waarom ik zo graag alleen met God Almachtig wil zijn op die dag?

Omdat ik tot in het diepst van mijn genen God Almachtig dankbaar ben dat ik er nog mag zijn en dat Hij mij ***in*** Jezus Christus gered heeft van de eeuwige dood.

Als dát geen goede reden is dan weet ik het ook niet meer.

Ja, ik hou van God Almachtig met alles wat in mij is. Ik hou van God met de agapé liefde die Jezus Christus mij gegeven heeft.

Agapé liefde moet niet verward worden met eros of amor liefde. Die laatste twee liefdes zijn menselijke liefdes die vast zitten aan onze lichamen van vlees en bloed.

De agapé liefde is de liefde die mij verbindt met God Almachtig ***in*** Jezus Christus.

----------,----------

De liefde die ik heb voor God Almachtig komt ook tot uiting in het Bijbelgedeelte van Exodus 35:4-19. Overigens is dát Bijbelgedeelte eigenlijk een herhaling van Ex. 25:1-9.

Maar de kern van dat verhaal is dat Mozes nu daadwerkelijk de opdracht geeft aan het volk Israël om, ***wanneer zij dat willen***, hun gaven in de vorm van goud, zilver, koper, purperen kleden, olie, specerijen, edelstenen en wat nog meer zij, mogen geven aan God Almachtig zodat daarmee de Tabernakel gebouwd kan worden.

En dan lees ik in Ex. 35:20 '*Toen ging heel de gemeenschap van de Israëlieten bij Mozes weg, en ze kwamen terug: ieder wiens hart hem daartoe bewoog en ieder wiens geest hem gewillig maakte. Ze brachten het hefoffer voor de HEERE ten behoeve van het werk aan de tent van ontmoeting'.*

📖 *Ex. 35:20 Toen ging heel de gemeenschap van de Israëlieten bij Mozes weg, en ze kwamen terug: ieder wiens hart hem daartoe bewoog en ieder wiens geest hem gewillig maakte. Ze brachten het hef-offer voor de HEERE ten behoeve van het werk aan de tent van ontmoeting'*

Niets geen dwang, niets geen moeten.

Op dit punt waren de Israëlieten die aan God Almachtig wilden geven, dankbaar dat zij nog leefden, nadat zij als volk zo verschrikkelijk gezondigd hadden toen zij het gouden kalf lieten maken en dat aanbaden.

God had hen vergeven in de vernieuwing van het verbond dat Hij sloot met Zijn volk Israël (Ex. 34).

En Ex. 35:29 sluit af met de woorden: *'De Israëlieten brachten het als een vrijwillige gave voor de HEERE'*

Ik moet je eerlijk zeggen dat ik zó mijn God Almachtig ook heb leren kennen. Ik wijs hierbij ook nog naar bijvoorbeeld Joel 2:13 waarin hij zegt: *'scheurt uw hart en niet uw klederen'*.

Met andere woorden laat het geloof in God Almachtig een zaak van het hart zijn, niet een zaak van de materie. De materie is werelds en vergaat. Maar het hart is geestelijk en zal nooit vergaan.

Als ik mijn hart aan God Almachtig geef, dan geef ik mijn geest aan God. En God is Geest (Gen. 1:2). Wanneer ik dan mijn geest aan God geef, dan praat Geest met geest. Geest kan niet met materie spreken. Dat heeft helemaal niets met elkaar te maken.

Satan wil graag dat wij van het geloof in God Almachtig een materiële zaak maken. En het resultaat is daar ook naar. Kijk maar wat wij mensen in de afgelopen eeuwen van het geloof hebben gemaakt. Een religie.

In naam van die religie zijn de meest verschrikkelijke bizarre wreedheden begaan.

Dat begon al in het jaar zeventig na Christus toen Jeruzalem door de Romeinen totaal en compleet werd verwoest. Maar keizer Constantijn deed er in 322 voor Christus en de jaren daarna nog een schepje bovenop door de sabbatdag te *'verkopen'* aan de heidenen. Deze heidenen die best wel Christen genoemd wilde worden als zij hun zonnegod maar mochten meenemen in het Christelijke geloof, en die mochten blijven aanbidden.

Het was voor keizer Constantijn onnoemelijk belangrijk dat hij de boeken in zou gaan als een christelijke keizer en dat zijn onderdanen allemaal Christenen waren. Maar ten diepste was het satan die Constantijn gebruikte om zijn doel te bereiken. Om de mensen te laten zondigen tegen het vierde gebod uit de tien geboden.

Dát is de werkelijke reden van de invoering van de zondag.

Maar de wreedheden uit naam van de religie hielden hier niet op. Wat dacht je van de kruistochten, wat dacht je van de reformatie en de contra reformatie? Wat dacht je van de Jodenvervolging die zijn hoogtepunt kreeg in de Holocaust. Allemaal uit naam van de religie.

📖 *Ex. 35:29 Alle mannen en vrouwen van wie het hart gewillig was, droegen bij aan al het werk dat de HEERE door de dienst van Mozes geboden had te doen. De Israëlieten brachten het als een vrijwillige gave voor de HEERE.*

📖 *Joel 2:13 En scheur uw hart en niet uw kleren. Bekeer u tot de HEERE, uw God. Want Hij is genadig en barmhartig, geduldig en rijk aan goedertierenheid, en Hij heeft berouw over het kwaad.*

📖 *Gen. 1:2 De aarde nu was woest en ledig, en duisternis lag over het wateroppervlak; en de Geest van God zweefde boven het water.*

Maar God Almachtig is geen God van religie. God is een God van relatie. En een *optima forma* relatie kenmerkt zich niet door geboden en inzettingen, wetten en bepalingen, van mogens en niet mogens, van moetens en niet moetens.

Een relatie kenmerkt zich door wederzijds respect, door LIEFDE, door gemeenschap, door verlangen naar elkaar.

Dát is mijn God.

----------,----------

Daarna zei Mozes tegen de Israëlieten dat God Almachtig Bezaleël en Aholiab met Zijn Geest vervuld had waardoor zij de wijsheid, inzicht en kennis en vakmanschap kregen om alle dingen te maken die God aan Mozes had laten zien op de berg Horeb.

Dit Bijbelgedeelte is weer een herhaling van wat God Almachtig aan Mozes vertelde op de berg Horeb en dat beschreven is in Ex. 31:1-11. Kern van de aanstelling van deze twee mannen is ***dat God bepaalt wie welke gave krijgt.*** (Rom. 12:3)

Ik kan heel graag een bepaalde positie willen hebben, ik kan daarvoor vechten en strijden, of ik kan die positie misschien wel kopen, maar als God Almachtig het niet in mij doet, zal er in de uitvoering van die functie niet veel van terecht komen.

Dit is ook waar Palus bijvoorbeeld over schrijft wanneer hij het heeft over het lichaam met zijn edele en minder edele delen. God Almachtig heeft bepaald welk lichaamsdeel *'edel*' en wel lichaamsdeel *'niet edel'* is. Daar heeft de mens helemaal niets over te zeggen. (I Kor. 12:18-27). God Almachtig heeft de mens het lichaam gegeven dat hij heeft. En met elk lichaam dat God gemaakt en heeft, heeft Hij Zijn plan naar de mate waarin iemand iets kan of niet kan.

Alleen dan kan er sprake zijn van een goed functionerend lichaam. Hoe dit er ook uit ziet. En ik ben ervan overtuigd dat dit ook met de bedieningen en de gaven zijn die God Almachtig aan de mens geeft.

En als er iemand is die daar moeite mee heeft, dan zegt die persoon eigenlijk dus dat de klei op de draaischijf van de pottenbakker tegen die pottenbakker zegt: 'Hey,…. Je moet mij niet zo maken, maar zo en zo'. (Jer. 21). Belachelijk dus.

📖 *Rom. 12:3 Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.*

📖 *I Kor. 12:18-27 Maar nu heeft God de leden, elk van hen afzonderlijk, in het lichaam een plaats gegeven zoals Hij gewild heeft. Als zij alle één lid waren, waar zou het lichaam zijn? Nu echter zijn er wel veel leden, maar is er slechts één lichaam. En het oog kan niet zeggen tegen de hand: Ik heb je niet nodig, of vervolgens het hoofd tegen de voeten: Ik heb jullie niet nodig. Ja, meer nog, de leden van het lichaam die de zwakste schijnen te zijn, zijn echter juist zeer noodzakelijk. En aan de leden van het lichaam die wij als minder eervol beschouwen, verlenen wij groter eer en onze oneerbare leden krijgen een grotere eer. Onze eerbare leden echter hebben dat niet nodig. Maar God heeft het lichaam zo samengesteld, dat Hij aan het lid dat tekort komt, groter eer gaf, opdat er geen verdeeldheid in het lichaam zou zijn, maar de leden voor elkaar gelijke zorg zouden dragen. En als één lid lijdt, lijden alle leden mee. Als één lid eer ontvangt, verblijden alle leden zich mee. Samen bent u namelijk het lichaam van Christus, en ieder afzonderlijk Zijn leden.*

Wij moeten in de gave die God Almachtig ons gegeven heeft God zoeken en met God praten wat Hij met die gave vóór heeft. Wat wil Hij dat ik daarmee doe.

Als ik nu niet weet welke gaven God Almachtig mij gegeven heeft en waarmee ik God zou kunnen dienen, dan geloof ik dat God uitgaat van twee dingen. Twee dingen die God al voor mijn geboorte in mij gelegd heeft:

Ten eerste: Wat kun ik goed en ten tweede: wat doe ik graag.

Als ik niet weet wat ik goed kan, dan vraag kan ik dat mijn omgeving het beste vragen. Vaak weten de mensen die het dichtst om mij heen staan heel goed onder woorden te brengen waar ik goed in bent.

Met die twee vragen en antwoorden kan ik naar God Almachtig gaan, om Hem te vragen waar en hoe ik die gaven mag inzetten tot eer en glorie en tot verheerlijking van Hem.

Want met de gaven is het net zo als met de wapens die wij van God Almachtig hebben gekregen: II Kor. 10:3-6 NBV Wij hebben die niet gekregen voor ons eigen belang; wij hebben die gekregen om de geestelijke bolwerken die tegen God zijn te helpen slechten.

De gaven die God Almachtig in mij gelegd heeft, zijn ook de werken die God heeft voorbereid in mij om die te doen (Ef. 2:10).

En hoe kun ik gelukkig worden?

Hoe kun ik lekker in mijn vel komen te zitten?

Door datgene te kunnen doen waar ik goed in ben en wat ik goed kan.

En daarmee verheerlijk ik God Almachtig ***in*** Jezus Christus.

📖 *II Kor. 10:3-6 NBV We leven wel in deze wereld, maar vechten niet met de wapenen van deze wereld. De wapens waarmee wij ten strijde trekken dienen niet ons eigen belang, maar zijn er om met hun kracht bolwerken te slechten voor God…*

📖 *Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.*

Hoofdstuk 36

De bouw aan de tent van ontmoeting

Na alle gebeurtenissen in en rond het volk Israël breekt nu daadwerkelijk het moment aan dat met de bouw van de Tabernakel begonnen kan worden. Overigens wordt deze hier nog steeds *'tent van ontmoeting'* genoemd.

In dit hoofdstuk worden grotendeels de woorden uit Ex. 26 herhaald. In Ex. 26 sprak God Almachtig tot Mozes *hoe* hij de Tabernakel moest maken, met welke materialen en hoe die materialen er uit moesten zien, welke afmetingen ze hadden en hoe ze aan elkaar bevestigd moesten worden.

Bij *mijn mijmeringen* over Ex. 26 heb ik al geschreven dat ik daar niet teveel over wil zeggen omdat er al zoveel (goede) boeken geschreven zijn over de Tabernakel.

Voor mij ligt de nadruk veel meer op wat de Tabernakel (in dit geval), haar attributen en dergelijke, voor mij te betekenen heeft, vandaag. En nogmaals: Dat heb ik al beschreven bij Ex. 26.

Toch heeft Ex. 36 voor mij nog wel een nieuwe geestelijke les. En dat is dat wanneer de wedergeboren Christenen hun verantwoordelijkheid nemen in het vrijwillig geven aan God Almachtig, dat er méér geld, materialen en tijd gegeven zou worden, dan dat de gemeente nodig zou hebben.

In Ex. 35:21 wordt het volk Israël gevraagd om een vrijwillig hefoffer. Maar hier in dit hoofdstuk lees ik dat er zoveel mensen zich aanbieden om te komen werken, dat er zoveel materialen gebracht worden, dat er zoveel geld beschikbaar komt in de vorm van goud en zilver, dat Mozes zelfs een boodschap door het kamp Israël moet laten gaan om niet meer te geven en om zich niet meer aan te bieden. (Ex. 36:5-6)

Ik zie in Nederland (tenslotte woon ik daar!) een chronisch gebrek aan geld, tijd en voorzieningen bij heel veel (vooral) evangelische en pinkstergemeenten.

Aan de andere kant zie ik ook de ongebreidelde rijkdom van de Rooms Katholieke kerk en de reformatorische kerken.

📖 *Ex. 35:21 en ze kwamen terug ieder wiens hart hem daartoe bewoog en ieder wiens geest hem gewillig maakte. Ze brachten het hefoffer voor de HEERE ten behoeve van het werk aan de tent van ontmoeting, voor al het dienstwerk daarin en voor de geheiligde kledingstukken*

📖 *Ex. 36:5-6 en ze zeiden tegen Mozes: Het volk brengt veel, meer dan toereikend is ten dienste van het werk dat de HEERE geboden heeft te doen. Toen gaf Mozes bevel dat men een boodschap door het kamp zou laten gaan: Laat geen man of vrouw nog werk verrichten voor het hefoffer voor het heiligdom. Zo werd het volk ervan weerhouden om nog meer te brengen.*

Deze laatsten zullen dit natuurlijk ontkennen, maar het is wel zo! Is het niet in gebouwen en gronden, dan wel in beleggingsfondsen. En wie geeft daar openheid over?

De reden dat zoveel gemeenten een chronisch gebrek hebben aan alles, zit hem voornamelijk in de verdeeldheid van christelijk Nederland.

Als ik het aantal verschillende denominaties zie die in Nederland actief zijn (huisgemeenten nog niet eens meegerekend) en die de gekruisigde en opgestane Jezus Christus als fundament hebben, dan heb ik geen vingers genoeg om ze te tellen. En als ik mijn tenen er ook bij betrek dat ik nog niet genoeg heb.

Ik zie deze verdeeldheid als een groot werk van satan. Hij weet als geen ander de *'verdeel en heers'* politiek toe te passen. En als je Christenen nu maar uit elkaar speelt, dan kunnen zij in ieder geval geen vuist maken.

Dat klinkt misschien veroordelend, maar ik bedoel dat ook echt zo. Ik zie Christenen soms wel een uur of meer rijden om op de zondag naar '*hun*' samenkomst rijden.

Ik vraag mij dan altijd af hoe je in hemelsnaam een meewerkend en meelevend lid kan zijn van zo een kerk of gemeente. Want als er wat gebeurt, mensen hebben jou nodig, dan moet je eerst een gigantische afstand overbruggen. En wat dacht je van je kinderen. Kunnen die meeleven in zo een gemeente als zij alleen op de zondag aan activiteiten mee kunnen doen?

Hoe is het toch mogelijk dat in één stad verschillende Evangelische gemeenten zijn. Hoe is het mogelijk dat in één stad verschillende Pinkstergemeenten zijn. En dan heb ik het niet over dependances van één kerk of gemeenten.

De verdeeldheid in christelijk Nederland is er mijn inziens de hoofdoorzaak van dat veel kerken en gemeenten geld te kort hebben. Dat voorgangers, oudsten en anderen niet betaald kunnen worden. Dat voorgangers, oudsten en anderen naast hun werk in de kerk of gemeenten een fulltime betaalde baan nodig hebben om hun privé financiën op orde te houden. En als het gevolg daarvan zie ik dat veel voorgangers, oudsten en anderen na een paar jaar totaal uitgeblust zijn van het te harde werken. En dat allemaal in de Naam van God Almachtig!

Ook hierin zie ik een groot werk van satan, die op deze wijze Gods Gemeente aanvalt en pijnigt.

Als je mijn woorden goed leest dan hoor je van mij geen veroordeling om welke redenen er zoveel denominaties zijn. Die spiegel houd ik graag iedere gemeente of kerk voor en die vraag moeten de verantwoordelijken zelf maar beantwoorden.

Ik constateer gewoon dat de verdeeldheid van christelijk Nederland funest is voor het goed functioneren van de kinderen Gods.

Aangezien satan als geen ander weet dat wanneer alle kinderen Gods eensgezind gaan bidden voor het herstel en de hereniging van het volk Israël, waar zij zelf ook een lid van zijn, dat het getal van de kinderen Gods heel snel vol zal zijn. En dat wanneer Jezus Christus dán weer terugkomt op deze aarde, dat de heerschappij van satan op deze aarde heel snel ten einde is.

Dat wéét satan. En daarom doet hij er alles aan om dit gebedswerk te frustreren. En een prachtige methode is om de Christenen te splitsen en te verdelen waardoor zij zó druk worden met '*hun eigen'* zaken, dat de grote opdracht van God Almachtig aan Zijn kinderen ernstig te lijden heeft. Dat daardoor vandaag de dag het getal van Gods kinderen nog steeds niet vol is, en dat daarom vandaag de dag Jezus Christus nog niet terug kan komen om de volgende fase van Gods reddingsplan voor deze wereld in te luiden.

Wie oren heeft, die hore.

----------,----------

Het volk Israël is ten tijde van Mozes wel één geheel volk. En dit hele volk heeft maar één doel en dat is het bouwen van de Tabernakel zoals Mozes dit gezien heeft op de berg Horeb. En iedereen is eensgezind. Er komen meer dan genoeg materialen binnen om de Tabernakel te maken.

----------...----------

Ik heb in de voorgaande hoofdstukken al geschreven dat bedieningen en functies, gaven en talenten door God Almachtig worden toebedeeld aan mensen zoals Hij dat wil, en in de mate zoals Hij dat wil.

Ik zie in heel veel gemeenten en kerken dat het podium veel te klein is door het aantal mensen dat vindt dat zij een plaats dáár moeten hebben.

Dat maakt het ook zo moeilijk om gemeenten samen te voegen, want dat betekent dat verantwoordelijkheden ook samengevoegd moeten worden en dat betekent weer dat er heel wat mensen gewoon in de '*kerkbankjes*' moeten plaatsnemen. En so what!!!

Een kerk, gemeente, moet geleid worden op de knieën door voorgangers en oudsten, die in mijn ogen ook met niets anders bezig zouden moeten zijn dan het geven van onderwijs en het bidden met en voor mensen. (Hand.6:4).

📖 *Hand. 6:4 Wij echter zullen volharden in het gebed en in de bediening van het Woord.*

Alle andere taken zouden overgegeven moeten worden aan diakenen. Mensen die met Gods wijsheid vervuld zijn en die een afkeer hebben van winstbejag (Ex.18:21).

📖 *Ex. 18:21 Jij echter, jij moet daarnaast onder heel het volk omkijken naar bekwame mannen, godvrezende, betrouwbare mannen, die een afkeer hebben van winstbejag. Je moet leiders over duizend, leiders over honderd, leiders over vijftig en leiders over tien over hen aanstellen.*

Het Bijbelboek Exodus geeft in alle toonaarden een blauwdruk hoe de gemeente van God Almachtig eruit zou moeten zien en hoe deze geleid zou moeten worden. Het is aan de mens om hier gehoor aan te geven. (of niet natuurlijk).

Maar ik ben ervan overtuigd dat wanneer in één plaats één kerk of gemeente zou zijn die als eenheid naar buiten optreedt, dat elke gebouw te klein zal zijn om het aantal gelovigen te huisvesten.

Wat een signaal zou daarvan uitgaan dat God Almachtig liefde is. Wat een signaal zou daarvan uitgaan naar de mensen die vermoeid en belast zijn (Matt. 11:28) en eigenlijk niet weten waar ze het zoeken moeten. Wat een signaal zou daarvan uitgaan naar de mensen die moesten vluchten uit hun eigen plaats, hun eigen land en die hier een meer dan welkome ontvangst zouden hebben.

📖 *Matt. 11:28 Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven.*

Zouden de gelovigen van zo een gemeente niet heel veel lijken op de mensen met de karaktereigenschappen zoals Jezus Christus deze beschreven heeft in Matt. 5:1-12 in *'de zaligsprekingen'*.

----------,----------

Heer, vergeef ons dat wij Christenen zo enorm verdeeld zijn. Ik belijd dit als zonde en ernstige tekortkoming tegenover U. Juist omdat door die verdeeldheid er zo weinig kracht uitgaat van veel kerken en gemeenten. Dat zij eigenlijk alleen maar met zichzelf bezig zijn om 'hun' kerk of gemeente op de kaart te zetten.

Heer, ik wil plaatsvervangend schuld belijden voor alle mensen die bedoeld of onbedoeld satan zó in de kaart spelen, dat zij zelf totaal verblind zijn en Uw Reddingsplan voor deze wereld niet meer op het netvlies hebben staan. Vergeef mij en ons Heer, dat wij er zelf actief aan bijgedragen hebben.

Mijn gebed is Heer, dat de kinderen van U, Uw volk Israël, waar zij ook zijn op dit moment, bij elkaar zullen komen en zich zullen herenigen onder één Hoofd en dat is Jezus Christus. (Hos. 1:11)

📖 *Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn*

Ik bid U Heer dat de kerken en gemeenten nog eens heel goed in de spiegel zullen kijken als het om bedieningen, gaven en talenten gaat.

Ik bid U Heer, dat voorgangers en oudsten de knie-o-logie weer zullen weten te bedrijven om Uw zegen af te smeken over het reilen en zeilen van 'hun' gemeente of kerk.

Ik bid U juist Heer voor iedereen, die bij het lezen van deze woorden, de tenen in de schoenen gaan krommen; mensen die zich aangevallen zullen voelen; mensen die zich afgewezen zullen voelen; ik bid U juist voor deze mensen Heer dat U Uw licht zult laten schijnen. Ik hoef geen mensen te overtuigen. Dat doet Uw Geest, de Heilige Geest. (Joh. 16:8).

Ik bid U voor genezing van blind en doofheid van mensen. Ja ook van voorgangers, oudsten en andere leidinggevende mensen, zodat de gemeente 'Gemeente' kan zijn en dat veel mensen die nu nog in de wereld zijn het Evangelie zullen horen en het daarop zullen aannemen.

Tot verheerlijking van U alleen in Jezus Christus.

Amen.

📖 *Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel:*

Hoofdstuk 37

De ark, de tafel van de toonbroden, de kandelaar en het reukofferaltaar

Zoals ook al bij hoofdstuk 36 beschreven, is ook hoofdstuk 37 een herhaling van wat God Almachtig aan Mozes had laten zien op de berg Horeb.

In Ex. 25:10-22 staat beschreven hoe Mozes de ark moest maken. En in *mijn mijmeringen* bij dat hoofdstuk heb ik de vergelijking gemaakt tussen de ***ark van het verbond*** en God de Vader.

In Ex. 25:23-30 staat beschreven hoe Mozes de gouden tafel voor de toonbroden moest maken. En in *mijn mijmeringen* bij dat hoofdstuk heb ik de vergelijking gemaakt tussen de ***gouden tafel*** voor de toonbroden en God Almachtig in de Persoon van Jezus Christus

In Ex. 25:31-40 staat beschreven hoe Mozes de gouden kandelaar moest maken. En in *mijn mijmeringen* bij dat hoofdstuk heb ik de vergelijking gemaakt tussen de ***gouden kandelaar*** en God Almachtig in de Persoon van de Heilige Geest.

In Ex. Gen. 30:1-10 staat beschreven hoe Mozes het reukofferaltaar moest maken. En in *mijn mijmeringen* bij dat hoofdstuk heb ik beschreven dat God Almachtig het wáárd is om onze dank en eer te mogen ontvangen. Niet éénmaal maar elke dag opnieuw.

Hoofdstuk 38

Het brandofferaltaar, het koperen wasvat en de voorhof

Wat voor het heiligdom bijeengebracht was

Zoals ook al bij *mijn mijmeringen* bij hoofdstuk 36 en 37 beschreven, is ook hoofdstuk 38 een herhaling van wat God Almachtig aan Mozes had laten zien op de berg Horeb.

In Ex. 27:1-8 staat beschreven hoe Mozes het brandofferaltaar moest maken. En in *mijn mijmeringen* bij dat hoofdstuk heb ik aangegeven dat de mens van nature zondig is en daarmee de wet van God Almachtig heeft overtreden. En net zoals in het Nederlands rechtssysteem, een overtreding van de wet leidt tot straf, is dat in Gods rechtssysteem niet anders. Alleen kent Gods rechtssysteem maar één straf en dat is de doodstraf. (zie pag. 9-12)

Maar zoals God Almachtig Jezus Christus heeft gegeven die Zichzelf voor de mensen geofferd heeft zodat de mensen die straf niet hoefden te ondergaan (want Jezus Christus heeft deze straf voor de mensen ondergaan!), zo konden de Israëlieten in de tijd vóór Jezus Christus hun zonden als het ware verbranden op het brandofferaltaar zodat ook zij verder konden leven. Het dier dat geofferd werd had immers de straf op zich genomen.

----------,----------

En Ex. 30:17-21 staat beschreven hoe Mozes het koperen wasvat moest maken. En in *mijn mijmeringen* bij dat hoofdstuk heb ik aangegeven dat vandaag de dag al mijn zonden afgewassen kunnen worden, zoals Jezus Christus de voeten van de discipelen waste. Met de doop (onderdompeling) heb ik aangegeven met Jezus Christus gestorven te zijn aan mijn oude leven en weer op te staan in een nieuw leven. Niet ik leef meer, maar Jezus Christus leeft in mij (Gal. 2:19-20).

Omdat ik vandaag de dag nog steeds leven in een gebroken wereld, in een lichaam van vlees en bloed, waar satan de heerschappij over heeft, word ik ook besmet met alles wat ik zien, hoor en doe.

📖 Gal. 2:19-20 Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven. Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

Daarom is het ook goed dat ik dagelijks naar God Almachtig in Jezus Christus ga om mijn voeten te laten wassen van het wandelen in deze gebroken wereld.

Want God Almachtig zegt in I Joh. 1:9 dat wanneer ik aan God mijn zonden belijd (van alles wat ik die dag verkeerd heb gedaan, gedacht of gezegd), dat God getrouw en rechtvaardig is om mijn zonden te vergeven en om mij te reinigen van alle ongerechtigheid zodat ik vrij voor God's aangezicht kan komen.

📖 *I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid*

De Israëlieten konden hun handen en voeten wassen in de voorhof van de Tabernakel en later de tempel, in het wasvat. Pas daarna konden zij de Tabernakel en later de tempel verder betreden om in de aanwezigheid van God Almachtig te zijn.

----------,----------

En Ex. 27:9-19 staat beschreven hoe Mozes de voorhof van de Tabernakel moest maken. En in *mijn mijmeringen* bij dat hoofdstuk heb ik aangegeven dat de indeling van de Tabernakel met de voorhof, het heilige en het Heilige der Heilige, overeenkomen met de drievoudige Persoonlijkheid van God Almachtig. God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest.

De voorhof is als het ware de eerste stap op weg naar God Almachtig als Vader.

De voorhof staat voor reiniging en zonden belijden voor de Israëlieten.

Al deze zaken komen vandaag de dag samen in het werk dat Jezus Christus voor mij heeft gedaan.

Maar ook nu nog zijn reiniging en offerande (aanbidding van God Almachtig ***in*** Jezus Christus) de belangrijkste onderdelen om tot God te kunnen naderen.

----------,----------

Hoofdstuk 38 eindigt met een opsomming van al de materialen die gegeven zijn door de Israëlieten om de Tabernakel te kunnen maken. En misschien is het verleidelijk voor sommigen om die gewichten, talenten, sikkels e.d. eens in een hedendaagse waarde omgezet te zien, en ook ik heb dit overwogen, maar ik heb er toch maar van afgezien.

Voor mij staat de Tabernakel met zijn indeling, met zijn attributen voor alles wat God Almachtig ***in*** Jezus Christus ***is***. En is dát in een waarde aan te duiden?

Hoeveel is het waard dat ik zeg dat ik met Jezus Christus ben gestorven en in Hem weer ben opgestaan?

Hoeveel is het waard dat ik dagelijks mijn voeten mag laten wassen zodat ik rein en heilig voor Gods aangezicht mag staan?

Hoeveel is het waard dat ik in Jezus Christus het eeuwige leven heb gekregen?

Het geloof in ***God Almachtig, in Jezus Christus, in de Heilige Geest*** is mij alles waard. Jazelfs mijn leven.

Ik onderschrijf daarmee de woorden van Paulus uit Fil. 1:21

📖 Fil 1:21 Want het leven is voor mij Christus en het sterven is voor mij winst

Hoofdstuk 39

De kleding van de priesters

Het werk voltooid en door Mozes goedgekeurd

Zoals ook al bij *mijn mijmeringen* bij hoofdstuk 36, 37 en 38 beschreven, is ook hoofdstuk 39 een herhaling van wat God Almachtig aan Mozes had laten zien op de berg Horeb.

In Ex. 28 staat beschreven hoe Mozes de kleding van de hogepriester en de priesters moest maken. En in *mijn mijmeringen* bij dat hoofdstuk heb ik een aantal elementen daarvan vertaald naar vandaag de dag.

Bijvoorbeeld dat de hogepriester het volk Israël op zijn hart meedroeg en trouwens ook op zijn schouders.

Ik heb daarin aangegeven dat de wedergeboren Christen vandaag de dag uit het koninklijk priestergeslacht is (I Petr. 2:9) en daarmee dus een hedendaagse priester.

📖 I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht, -

Dat de priesters van vandaag (de wedergeboren Christenen) nog steeds het hele volk Israël (alle twaalf stammen) op hun hart moeten meedragen en juist voor hen moet bidden, want het volk Israël zijn de wedergeboren Christenen zelf. En dan heb ik het dus ook over de Messiasbelijdende Joden.

Het volk Israël is nog niet compleet. Daarom moet het Evangelie van Jezus Christus ook in de hele wereld verkondigd worden zodat mijn broeders en zusters, die zelf niet eens weten dat zij tot het volk Israël behoren, het Evangelie kunnen horen en God Almachtig ***in*** Jezus Christus kunnen aannemen. Omdat zij ook de geroepenen zijn door God (Ef. 1:4)

📖 Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

----------,----------

Ik heb in *mijn mijmeringen* bij hoofdstuk 28 geschreven over de ***urim*** en ***tummim***. De *'stenen van de beslissing'* waardoorheen God Almachtig Zijn beslissing gaf.

Dat door het scheuren van het voorhangsel in de tempel, toen Jezus Christus stierf aan het Kruis van Golgotha, de weg geopend werd waardoor ***ieder*** mens vanaf dat moment tot God Almachtig kon naderen en met Hem kon spreken. ***Ieder*** mens die daar oprecht in is kan met God spreken en Gods Stem verstaan.

Meestal zal God Almachtig antwoorden door Zijn Woord, want Zijn Woord *is* de Bijbel, en Zijn Woord ***is*** Jezus Christus. Maar God kan ook in een hoorbare stem zijn, of in een droom, een visioen, een profetie.

----------,----------

De hogepriester had een gouden plaat op zijn tulband met daarin de woorden gegraveerd : `***DE HEILIGHEID VAN DE HEERE'***.

Ik heb daarmee aangegeven dat een wedergeboren Christen vandaag de dag zichtbaar moet zijn voor zijn omgeving en positief moet opvallen. Omdat Hij de Naam van de HEERE draagt.

----------,----------

Als ik alles lees wat Mozes te horen heeft gekregen van God Almachtig op de berg Horeb; hoe hij de Tabernakel moest maken, alle attributen, de priesterkleding en hoe de priesters gewijd moesten worden; hoe het volk Israël vrijwillig hun gaven ten behoeve van de bouw van de Tabernakel gaven; hoe de Israëlieten de Tabernakel maakten en dat het goed was in de ogen van Mozes zodat Mozes hen zegende; dan kan ik niet anders concluderen dat het hier over de relatie God de Vader, Jezus Christus Zijn Zoon, de Heilige Geest en het volk Israël gaat. (Ex. 39:32, 43)

Jezus Christus heeft gezegd dat Hij alleen die woorden kan spreken die God Almachtig Hem heeft verteld en dat Hij alleen die werken kan doen die God Hem getoond heeft te doen. (Joh. 3:32, Joh. 5:20, Joh. 8:28).

Komt dat niet helemaal overeen zoals God aan Mozes alle verschillende onderdelen van de Tabernakel heeft laten zien?

Dat Jezus Christus naar deze wereld is gekomen om ten uitvoer te brengen alles wat Hij gehoord en gezien had bij God Almachtig, zoals Mozes de Israëlieten vertelde alles wat hij gezien en gehoord had bij God en hoe zij die Tabernakel moesten maken?

📖 Ex. 39:32 Zo werd al het werk aan de Tabernakel, aan de tent van ontmoeting voltooid de Israëlieten maakten het namelijk overeenkomstig alles wat de HEERE Mozes geboden had, zo deden zij het.

📖 Ex. 39:43 En Mozes zag heel het werk, en zie, zij hadden het gemaakt zoals de HEERE het geboden had, zo hadden zij het gemaakt. Toen zegende Mozes hen.

📖 Joh. 3:32 En wat Hij gezien en gehoord heeft, dat getuigt Hij, en Zijn getuigenis neemt niemand aan.

📖 Joh. 5:20 Want de Vader heeft de Zoon lief en laat Hem alles zien wat Hij doet, en Hij zal Hem grotere werken laten zien dan deze, opdat u zich verwondert.

📖 Joh. 8:28 Jezus dan zei tegen hen: Wanneer u de Zoon des mensen verhoogd zult hebben, zult u inzien dat Ik het ben, en dat Ik vanuit Mijzelf niets doe, maar dat Ik die dingen spreek zoals Mijn Vader Mij heeft onderwezen.

Dat God Almachtig ***in*** Jezus Christus Zich een Tempel gemaakt heeft, een Tabernakel gemaakt heeft, een plaats van ontmoeting, en dat die Tempel de wedergeboren Christenen zijn?

Zegt Paulus dat niet letterlijk in I Kor. 3:17, of I Kor. 6:19, of II Kor. 6:16

Ik ben een Tempel van God Almachtig.

Waarom?

Omdat Jezus Christus in mij is. Hij leeft in mij.

Waarvoor?

Zodat ik de goede werken kan doen die God Almachtig vóór de grondlegging van de wereld al voorbereid heeft (Ef. 2:10), zodat ik het eeuwige leven zou hebben. (I Joh. 2:25)

Wat een prachtig Evangelie hebben wij toch!
Wat een prachtige hoop
en verwachting hebben wij toch!.

Wat een prachtige God Almachtig hebben wij toch!

📖 I Kor. 3:17 Als iemand de tempel van God te gronde richt, zal God hem te gronde richten, want de tempel van God is heilig, en deze tempel bent u.

📖 Kor. 6:19 Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent?

📖 Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft opdat wij daarin zouden wandelen

📖 I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven

Hoofdstuk 40

Mozes bouwt de Tabernakel op

Nadat het volk Israël alle verschillende onderdelen van de Tabernakel gemaakt had zoals door Mozes voorgeschreven was op aanwijzen van God de Almachtige, en nadat het volk Israël onder leiding van Bezaleël en Aholiab ook de priesterkleding had gemaakt zoals Mozes voorgeschreven had op aanwijzen van God de Almachtige, komt nu het moment dat de Tabernakel daadwerkelijk voor de eerste keer opgezet wordt.

Dit gebeurt op de **eerste dag van de eerste maand**.

Ik weet dat het vieren van het Pascha (Ex. 12:1) óók op de eerste dag van de eerste maand plaatsvond, dan herleid ik hieruit, dat de het volk Israël nu precies één jaar uit Egypte weg is. Het eerste jaar is voorbij, nog negenendertig jaar te gaan!

📖 Ex. 12:1-27 De HEERE zei tegen Mozes en tegen Aäron in het land Egypte: Deze maand zal voor u het begin van de maanden zijn. Hij zal voor u de eerste zijn van de maanden van het jaar.

----------,----------

Als de Tabernakel opgezet is worden alle verschillende attributen gezalfd door Mozes zodat ze heilig zijn voor God Almachtig. Want God komt in de Tabernakel wonen onder de mensen. En omdat God een heilig God is, moet ook het huis waarin Hij verblijft heilig zijn. En moeten de mensen die voor Zijn aangezicht komen als vertegenwoordiger van het volk Israël, ook heilig zijn. Daarom worden Aäron en zijn zonen door Mozes gewassen en gekleed zoals God had laten zien.

Toen al het werk gereed was en de Tabernakel opgezet was en de priesters gekleed en ingewijd waren zoals God Almachtig gezegd had, kwam God in de wolk en overdekte de tent. En wel in die mate dat Mozes de tent van ontmoeting niet kon binnengaan omdat de heerlijkheid van God daar was.

Wat wordt er met de heerlijkheid van God Almachtig bedoeld?

Daarvoor ben ik eerst eens gaan zoeken op het woord '*wolk*' en '*wolken*' in de Bijbel.

Het eerste Bijbelvers dat ik dan tegenkom is Gen. 9:13. Als God Almachtig Zijn verbond sluit met Noach na de zondvloed. Als God belooft dat Hij de mensenbevolking van de aarde nooit meer in zijn geheel door het water zal vernietigen, dan verschijnt er een regenboog in de wolken.

📖 Gen. 9:13 Mijn boog heb Ik in de wolken gegeven; die zal dienen als teken van het verbond tussen Mij en de aarde.

Wat heeft dát nu te maken heeft met de wolk die op de Tabernakel neerdaalde?

Die verbinding wordt gelegd in Openb. 10:1 waarvan ik geloof dat het hier over Jezus Christus gaat.

In dit voorbeeld van Openb. 10:1 daalt Jezus Christus uit de hemel neer, bekleedt met een wolk en boven Zijn hoofd was de regenboog als teken van het verbond dat God Almachtig met Noach sloot. (Gen. 9:13).

Zijn gezicht was als de zon.

Dát komt overeen met Mozes zijn gezicht dat straalde als hij in de tent van ontmoeting was geweest om met God Almachtig te spreken. (Ex. 34:29-35) En zijn gezicht glansde zo sterk dat de Israëlieten zelfs vroegen of hij een doek over zijn gezicht wilde doen.

Ik heb al vaker geschreven hoezeer Mozes een voorganger was van Jezus Christus. En misschien nog wel méér dan dat. Want ook deze gelijkenis tussen Mozes en Jezus Christus is opmerkelijk.

----------,----------

In I Thess. 4:17 wordt gesproken over de opname van mensen in de hemel. Ook daar wordt gesproken dat zij opgenomen zullen worden in de wolken, **naar een ontmoeting met de Heere in de lucht.**

Hand. 1:9; het zo bekende Bijbelvers dat vertelt dat Jezus Christus ná Zijn opstanding uit de dood opgenomen werd en dat een wolk Hem onttrok aan de ogen van de discipelen. In mijn beleving wordt hier gezegd dat Jezus Christus net als in I Thess. 4:17 in de wolk (van de HEER) werd opgenomen om bij God Almachtig te zijn.

Maar Jezus Christus komt terug op aarde als het getal van de kinderen van God Almachtig die Hij geroepen heeft (vóór de totstandkoming van deze wereld) vol zal zijn, als het volk Israël herenigd is en alle stammen weer bij elkaar zijn (Hos. 1:11). En Jezus Christus komt terug uit de wolken (Matt. 26:64)

Als laatste wil ik nog noemen Matt. 17:5, als Jezus Christus met Elia en Mozes op de berg verheerlijkt worden door God Zelf, Die sprak uit de wolk.

📖 Openb. 10:1 En ik zag een andere sterke Engel uit de hemel afdalen. Hij was bekleed met een wolk en boven Zijn hoofd was een regenboog. Zijn gezicht was als de zon, en Zijn voeten waren als zuilen van vuur.

📖 Gen. 9:13 Mijn boog heb Ik in de wolken gegeven; die zal dienen als teken van het verbond tussen Mij en de aarde.

📖 I Thess. 4:17 Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn.

📖 Hand. 1:9 Handelingen 1:9 En nadat Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen.

📖 Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

📖 Matt. 26:64 Jezus zei tegen hem: U hebt het gezegd. Maar Ik zeg u: Van nu aan zult u de Zoon des mensen zien zitten aan de rechter hand van de kracht van God en zien komen op de wolken van de hemel.

📖 Matt. 17:5 Terwijl hij nog sprak, zie, een lichtende wolk overschaduwde hen; en zie, een stem uit de wolk zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb; luister naar Hem! –

Als ik al het bovenstaande overdenk, en let wel: er staan in de Bijbel nog veel meer verwijzingen, dan geloof ik dat de heerlijkheid van God Almachtig, die hier op de Tabernakel neerdaalt, ***de woonplaats van God Zelf is***.

De wolk die neerdaalde op de top van de berg Horeb waar Mozes in ging om met God Almachtig Zelf te spreken. (Ex. 16:10, 19:9, 16, 20:21, 24:15, 16, 18)

De heiligheid van God Almachtig is zó groot dat niemand Die kan zien en kan blijven leven.

De wolk waarin God Zichzelf openbaart is er ter bescherming van de mensen, opdat zij niet zullen sterven. (Ex. 33:20)

----------,----------

In *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis begin ik met het proclameren van Hebr. 11:1. Dat het geloof een vaste grond is voor wat men hoopt en dat het geloof een bewijs is van de zaken niet men niet ziet.

Dit is een spagaat waar ongelovigen niet uitkomen.

Als ongelovigen namelijk God Almachtig wél zouden zien (want zeggen zij: dan pas geloven wij!), dan zouden zij sterven omdat de mens zondig is en God is heilig.

Maar als God Zijn Heiligheid en heerlijkheid voor de mens beschermt, dan gelooft die ongelovige dat niet. Een wonderbaarlijk mysterie.

----------...----------

📖 Ex. 16:10 Terwijl Aäron tot heel de gemeenschap van de Israëlieten sprak en zij zich naar de woestijn keerden, gebeurde het dat, zie, de heerlijkheid van de HEERE in de wolk verscheen.

📖 Ex. 19:9 En de HEERE zei tegen Mozes: Zie, Ik kom naar u toe in een dichte wolk, opdat het volk het kan horen wanneer Ik met u spreek en opdat zij ook voor eeuwig in u geloven. En Mozes maakte de woorden van het volk aan de HEERE bekend.

📖 Ex. 19:16 En het gebeurde op de derde dag, toen het morgen werd, dat er op de berg donderslagen, bliksemflitsen en een zware wolk waren, en zeer sterk bazuingeschal, zodat al het volk dat in het kamp was, beefde.

📖 Ex. 20:21 Het volk bleef op een afstand staan, maar Mozes naderde tot de donkere wolk, waar God was.

📖 Ex. 24:15 Toen Mozes de berg opklom, bedekte de wolk de berg.

📖 Ex. 24:16De heerlijkheid van de HEERE bleef op de berg Sinaï rusten, en de wolk bedekte hem zes dagen lang. Op de zevende dag riep Hij Mozes, vanuit het midden van de wolk.

📖 Ex. 24:18Mozes ging de wolk binnen en klom de berg verder op. En Mozes was veertig dagen en veertig nachten op de berg.

📖 Ex. 33:20 Hij zei verder: U zou Mijn aangezicht niet kunnen zien, want geen mens kan Mij zien en in leven blijven.

📖 Hebr. 11:1 Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet. –

Conclusie: In Gen. 3:8 staat dat God Almachtig in de hof van Eden met de eerste mens wandelde. Zij waren bij elkaar en bespraken alle dingen met elkaar.

📖 Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag

Door de zondeval is er een onoverkomelijke scheiding ontstaan tussen God Almachtig en de mens. God trok Zich als het ware '*terug*' in de hemel en de mens leefde en leeft onder de heerschappij van *'de overste van deze wereld'* hier op aarde. (Ef. 6:12)

☐ Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten

Maar God Almachtig heeft een plan. God wil de ***hele*** mensheid weer terug hebben onder Zijn heerschappij en Zijn heerlijkheid.

Daarvoor heeft Hij allereerst Zijn volk Israël geroepen. En al hoewel God Almachtig op dát moment nog ***niet*** zichtbaar kon wezen voor Zijn volk, was Hij er wel. Want God daalde neer in de wolk op de Tabernakel en trok daar in om bij de mens te zijn.

Met de komst van Jezus Christus wordt weer een stap voorwaarts gezet in het herstel tussen God Almachtig en de mensen. Want God is dan ***niet*** meer zichtbaar in een wolk, maar God is ***wel*** zichtbaar ***in*** Jezus Christus.

Want zegt Jezus Christus niet dat wie Hem heeft gezien, de Vader heeft gezien? (Joh. 14:9)

📖 Joh. 14:9 Jezus zei tegen hem: Ben Ik zo'n lange tijd bij u, en kent u Mij niet, Filippus? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien; en hoe kunt u dan zeggen: Laat ons de Vader zien?

Maar ook dát is nog niet het eindstation. Het eindstation is als ***alle*** mensen hun knieën gebogen zullen hebben voor Jezus Christus. Als ***alle*** mensentong openlijk beleden zal hebben dat Jezus Christus de Here der Heerscharen is. (Fil. 2:9-10). Ja, ***alle*** mensen, of zij nu in de hemel zijn of op de aarde zijn of onder de aarde zijn.

📖 Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

En als de ***hele*** mensheid God Almachtig ***in*** Jezus Christus zal aanbidden, hun knieën gebogen zal hebben voor Hem, dán zal Jezus Christus het Koningschap teruggeven aan de Vader. (I Kor. 15:24). Dan zullen God en Zijn schepping weer herenigd zijn en met elkaar leven in volkomen heiligheid en zondeloosheid.

📖 I Kor. 15:24 Daarna komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God en de Vader heeft overgegeven, wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft tenietgedaan.

Lees de laatste twee hoofdstukken van het Bijbelboek Openbaringen maar eens.

Dan kun je toch niet anders dan blij worden. Is dát niet wat waar de mens altijd naar op zoek is?

Naar vrede, naar harmonie, naar gelukzaligheid, naar gezondheid, naar onsterfelijkheid en noem maar op. Het ligt allemaal klaar voor mij.

Maar nu is het nog niet zover.

Het volk Israël moet er genoegen mee nemen dat God Almachtig in de wolk in de Tabernakel verblijft.

En later, als koning Salomo de tempel heeft gemaakt zie je hetzelfde gebeuren. De heerlijkheid van God Almachtig, Zijn woonplaats, komt dan in de tempel en geen van de priesters kan op dat moment de tempel binnentreden omdat de heerlijkheid van God te groot is. (I Kon. 8, II Kron. 5, II Kron. 7)

En vandaag de dag?

De heerlijkheid van God Almachtig is nu zichtbaar geworden ***in*** Jezus Christus. God is Zelf ***in*** Jezus Christus naar deze aarde gekomen om onder de mensen te wonen.

De heerlijkheid van God woont nu in mij. Tenminste als ik daarvoor kiezen. (Joh. 14:23)

🕮 Openbaring 21:6

En Hij zei tegen mij: Het is geschied.
Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde.
Wie dorst heeft, zal Ik voor niets te drinken geven
uit de bron van het water des levens.

🕮 Openbaring 22:13
Ik ben de Alfa, en de Omega, het Begin en het Einde,
de Eerste en de Laatste.

☐ *Joh. 14:23 Jezus antwoordde en zei tegen hem: Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord in acht nemen; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen naar hem toe komen en bij hem intrek nemen*

Nawoord:

In het begin van dit boek gaf ik aan dat ik er tegen op zag om te gaan mijmeren over het Bijbelboek EXODUS. Dit omdat ik dacht dat het in dit Bijbelboek hoofdzakelijk ging over *'geboden', 'verboden', 'moetens' en 'niet mogens', over 'oordelen' en over 'straf'.*

Maar al snel moest ik deze gedachten van mij af zetten. Want juist in dit Bijbelboek EXODUS presenteert God Almachtig Zich als een liefhebbende Vader, die onvoorwaardelijk van Zijn kinderen houdt, en dus ook van mij!

De wetten en geboden, de inzettingen en regels die in dit Bijbelboek EXODUS genoemd worden zijn precies dezelfde regels die wij als ouders onze kinderen opleggen. Misschien in andere bewoordingen, maar de inhoud is hetzelfde. En de reden waarom is alleen maar omdat wij het beste met onze kinderen voor hebben.

God Almachtig heeft de mens geschapen naar Zijn Beeld. Dat betekent ook dat wij als wedergeboren Christen opgevoed worden naar de regels die in het Koninkrijk van God gelden.

Maar dit kun je natuurlijk ook andersom beredeneren. Als ik zie dat de regels geboden en wetten, de regels en inzettingen die God Almachtig in dit Bijbelboek EXODUS geeft, dezelfde regels en inzettingen zijn die wij als ouders onze kinderen leren, dan is dàt het bewijs dat wij de mens geschapen is naar Gods Beeld.

Ik vind het onnoemelijk belangrijk om nogmaals Gal. 2:16 aan te halen, waar staat dat een mens ***NOOIT*** gerechtvaardigd kan en zal worden door het houden van de wet, door het in alles stipt navolgen van de wet. Paulus schrijft daar in de brief aan de Galaten en de Romeinen uitgebreid over.

Ten eerste houdt een mens dat niet vol in dit lichaam van vlees en bloed.

Ten tweede is rechtvaardiging voor God ***alleen mogelijk door het geloof in het Evangelie van Jezus Christus.***

Het Oud Testamentische Bijbelboek EXODUS lezen door de bril van het Nieuwe Testament is een heerlijke openbaring geworden van Gods liefde voor Zijn volk Israël, en dus ook voor mij. En ik kan alleen maar beamen dat alles wat in dit Oud Testamentische Bijbelboek beschreven is, vandaag niets aan actualiteit heeft ingeboet, dus Nieuw Testamentisch is.

Dank U Heilige Geest van God, dat ik mocht mijmeren over dit prachtige Bijbelboek.